Checked
1987

هو

بنام ایزد حی قدیم

کتاب مستطاب تاج التراجم

موسوم بموائد الرحمان و فوائد یزدان

فی ترجمة القرآن بحسن اهتمام

بندگان حضرت الارباب

میرزا احمد ملک الکتاب

بزیور طبع درآمد

١٩٨١٣
الف ١٥

بسم الله الرحمن الرحيم

وبه نستعين

حمدی که عندلیبان قدسی زبان سدرة المنتهای فصاحت و ... فردوس اعلای بلاغت
وسبق خوانان دروس سبوح قدوس مدارس ... و ... بر رواق ایوان استنطاق
نحن نسبح بحمدک ونقدس لک ومغنیان هزار دستان مقامات ... ایان بلند شبان فتیبین
... هبان ومسیحان بدیع الشان معانی بیان وغواصان لآلی ومرجان ... زبور وتوریه وانجیل وفرقان
وحافظ الفاظ رموز والحاظ وقرآء غرآء عبارات والفاظ چنانکه همدم و ... شوید دم از مد ثنا لفظ ثنای
ان بجز لا علم لنا الا ما علمتنا نتوانند زد شایسته ... بدایع وسزاوار ... حضرت خلاق علیمیست یگانه
که بکلید دو دندانه کاف ونون دروازه بی اندازه کوناکون وجود ... وذوات کاینات وماهیات
ممکنات را از تیه نیستی وظلمات نابود عدم بعرصه هستی وجلوه گاه ... یکدم رسانید واز حقایق
حسنای خلایق خصوص حقیقت شریفه بشریه را بتاج وهاج کرامت و ... قبای دیباج ریاقت واستوا
سرافراز وممتاز کردانید بپیکر بدیع منظر لطیفش را بخلاع فاخره اعزاز وتکر ... خلقنا الانسان فی احسن تقویم
آرایش وتزیین وبر سریر خلافت مصیر انی جاعل فی الارض خلیفة جلوس ... نمود وبروه ملئکه مقربین
وسکان طبقات آسمانها وزمین را برای اجلال وتعظیم وتهنیت وتکریم ... آرائی ونمود وقبای دارائی
بود لسجودان **نادر** آفاق وجود امر فرمود فتبارک الله احسن ... ثم الحمد لله رب العالمین ...
صلوات ودرود پیوسته بود غیر معدود ملایات شهود ابدی حد ودبر ... را بهر درج اصلاب پاک
وآفتاب نور برج لولاک لما خلقت الافلاک یعنی در یتیم صدف ایجاد ... لکل قوم هاد وبر آل اطهار
وآل ... امجاد وابد الآباد باد **اما بعد** چون آفتاب فرمان قضا جریان ... عالمتاب قدر توامان از افق اعلا

شاهنشاهی ومشرق اعتلای عالم پناهی یعنی مطلع بیضاء ید بیضای سلطنت وظل اللهی ومظهر ایات نصرت وتایید
الهی بارگاه خواقین پناه ودرگاه خلایق امیدگاه بندگان نواب کامیاب سپهر رکاب اعلی قدر کیوان رخش جهانگیر
جهان بخش که اولین پایه از درجات ارتفاع شعاع سایه اش در قوس النهار روزگار رصد تیر پرتاب بلند تر از خانه
آفتاب سلطان بی نظیر عالمگیر وخاقان بی عدیل جهان تسخیر که طغراء غراء مصحف رویش چهره کشای مزایای
اصطفاء وَاللّٰهُ یُؤْتِی مُلْکَهُ مَنْ یَشَاءُ وازهلال سطر کمند جهانگیری ابرویش آیه ملک قبله نما خیر وخسروان کیتی
ستان که از سعهٔ لمعهٔ نور جبهه اش فاتحهٔ فتح هفت اقلیم روشن وخوانا وازجوش خروش احزاب ظفر احتساب افواج
ازحد وحسابش صدای رعد آسای طنطنهٔ صولت وجبروت تار وپود هجوم روم را بمثابه خانهٔ عنکبوت ازهم گسیخته
ودرهم پیچیده بمسامع خاص وعام وبگوش هوش کافهٔ انام رسانیده تبارک الله ازین بدر منیر سیاره وآفتاب انور
روزگار که سایهٔ خورشید همای نصرت نمای عالم پیمای جهانگیریش نسبت واقع بر مواقع طوالع بلدان وطارم
دراوج کهکشان ایوان جهان کشورکشای بسیط زمین سکندر نشان وسلیمان نگین شهنشاه شاهان
صاحبقران چه قیصر چه کسری چه خاقان چین یعنی تاجدار زیبندهٔ عرصهٔ امکان وفرمان فرمای سلاطین زمین
وزمان ولینعمت عالم وعالمیان وقبلهٔ جهان وجهانیان **ظل سبحانی نادر دوران** لازالت کواکب
مواکبه دائرة علی مدارات الأیام ونجوم مراکبه لامعة علی الشهور والأعوام وسیارات عزائم سلطنته مستقیمة
علی تداویر المرام ونیرات اعلام ملکه طالعة علی رؤس الأنام برارباع جهان طالع ودرخشان وبر مفارق جهانیان
لامع وتابان گردیده پرتو نور سطور خطوط شعاعیش ضیاء سرافرازی وافتخار ونمود وبهاء سربلندی بر چرخ کبود
باین ذرهٔ خاکسار بی وجود شفقت ومرحمت فرمود که این احقر بندگان آستان آسمان بنیان وارد دار السلطنه
اصفهان وعلماء یهود ونصاری را باکتابهای معتبرهٔ ایشان جمع وکتب اربعهٔ سماویه را که عبارت از توریه
وزبور وانجیل وقران مجید باشد بلغت فارسی بالفاظ ظاهره وعبارات واضحه بهمان ترتیب اصل بی زیاده
ونقصان محترز از اطناب وتطویل وشرح وتفصیل نقل نماید هرچند که این ذرهٔ بی وجود قابلیت خدمت در
بانان آن درگاه خواقین پناه نمیباشد هدایت از طور سیناء بارگاه ظل اللهی وجانب ایمن شجرهٔ مبارکهٔ شاهنشاهی
تجلی گوشهٔ نظر ذره پرور مبارک اقدس انور شامل حال این ذرهٔ حالک راه قربانگاه منای فدائیش را مشعر الحرام شرافت
واحتشام تقدیم وانجام این خدمت سعادت اختتام فرمود امتثالاً للامر الاشرف الأقدس الأرفع الأعلی
بعون الله وحسن توفیقه سبحانه وتعالی باستمداد اقبال آمال منال بی زوال عدیم المثال بدانصال ظل جلیل ذو
الجلال وسایهٔ نبیل بعدیل حضرت اقدس واهب متعال بعد از ورود بدار السلطنهٔ مزبوره وبتقدیم
رسانیدن خدمت مرجوعه در ترجمهٔ توریه وانجیل وزبور بنحو مقرر ومامور بدستیاری فریضهٔ دعا

واستمداد مسئلت بقاء دولت ابد مدت درگاه عالمپناهی وخلود بارگاه شاهنشاهی که اداء فرض حق
زندگانیست بر کافهٔ ایرانیان وسرمایهٔ اکتساب سعادات دو جهانیست برای قاطبهٔ جهانیان قرآن
حکیم وتنزیل عزیز رحیم را که خاتمهٔ کتب مقدسهٔ منزلهٔ سماویه است چنانکه حسب الأمر الأعلی مقرر شده
بقدر وسع وامکان بی زیاده ونقصان بلکه لفظ بالفظ مطابق وسیّان وکلمه باکلمه موافق ویکسان
از لغت عربی بزبان فارسی ترجمه ونقل نمود ومقطعات حروف نورانیه را که در اوایل بعضی از سور مبارکه
بعنوان رمز واشاره نازل شده واز اسرار الهیه است بهمان نحو نقل نموده متعرض ذکر تاویلات آنها
بسبب اختلاف روایات نگردید امید که این خدمت خطیر که بفرمان
فرمان فرمای سلطان بی نظیر عالم تسخیر از این بندهٔ ضعیف
حقیر فدوی تحریر بتقدیم رسیده مقبول گوشهٔ نظر
انور مرحمت اثر بندگان آن درگاه خلایق امید
گاه گردد بدین مژده گر جان فشانم رواست
ثم الاعتصام بالله العزیز
العلیم وما توفیقی الا
بالله العلی العظیم

هذا

فرمان يزدان

كتاب موائد الرحمن في ترجمة القرآن

حمداً لمن خلق الانسان وعلمه البيان
والصلوة على سيد الاكوان محمد المبعوث
على الانس والجان واله الذينهم امناء الرحمن
وتراجمة وحي السبحان والعالمين بتاويل
القران وبعد من من الله الملك المنان انه
سبحانه وفقني لطبع كتاب موائد الرحمن في ترجمة
القران لانتفاع الاخوان من اهل الايمان

سورهٔ فاتحه هفت آیه وان مکیست

بسم خداي بخشايندهٔ مهربان ۱

همه ثنائي مر خدايرا كه پروردگار عالميانست ۲

بخشايندهٔ مهربان ۳ صاحب روز جزاء ۴

ترا ميپرستيم وازتو ياري ميجوييم ۵ بنماي

ما را راه راست ۶ راه كساني

كه انعام كردهٔ بر ايشان نه راه خشم كرده

شده بر ايشان ونه راه گمراهان ۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۱

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲

اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۳ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۴

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۵

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۶

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۷

سورهٔ بقره دویست و هشتاد و شش آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان ۱
الم ۲ این کتاب نیست شکی دران
راهنمائیست از برای پرهیزکاران ۳
کسانی که ایمان می آورند
به پنهان و برپا میدارند نماز
را و ازانچه روزی داده ایم
ایشان را انفاق میکنند ۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمٓ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ
فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۲
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۳
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ۴

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦ خَتَمَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم
بِمُؤْمِنِينَ ٨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ١١ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن

لَا يَشْعُرُونَ ١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا
كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا
آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ١٤ اللَّهُ
يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت
تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ١٦
مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ١٧
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ١٨
أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ
الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ١٩ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا
أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

وكساني كه ايمان مي آورند بآنچه فرو فرستاده شد بسوي تو وآنچه فرو فرستاده شد
پيش از تو وبآخرت يقين ميدارند ايشان آنجماعت بر راه راستند از پروردگار خودشان
وآنجماعت ايشانند رستگاران ٥ بدرستي كه آنان كه كافر شدند اند يكسانست بر
ايشان خواه بترساني ايشانرا يا نترساني ايشانرا كه ايمان نمي آورند ٦ مهر زده است
خدا بر دلهاي ايشان وبر گوش ايشان وبر ديدهاي ايشان پرده ايست وبراي ايشان
عذاب بزرگي ٧ واز مردمان كسانيند كه ميگويند ايمان آورده ايم بخدا وبروز آخر
ونيستند ايشان ايمان آورندگان ٨ فريب ميدهند خدا را وكساني را كه ايمان
آورده اند وفريب نميدهند مگر خودهاشانرا ونميفهمند ٩ در دلهاي ايشان مرضيست
پس زياد كرد خدا مرض ايشانرا وبراي ايشانست عذابي دردناك بسبب آنكه بودند
كه دروغ ميگفتند ١٠ وهرگاه گفته شود بايشان كه فساد مكنيد در زمين گويند
جز اين نيست كه ما اصلاح كنندگانيم ١١ آگاه باشيد بدرستي كه ايشانند ايشان
فساد كنندگان وليكن نميفهمند ١٢ وهرگاه گفته شود بايشان كه ايمان بياوريد
چنانچه ايمان آورده اند مردمان گويند آيا ايمان بياوريم چنانچه ايمان آورده اند
بي عقلان آگاه باشيد بدرستي كه ايشانند ايشان بيعقلان وليكن نميدانند ١٣
وچون برخورند بگروهي كه ايمان آورده اند گويند ايمان آورده ايم وهرگاه خلوت كنند
باشياطين خودشان گويند بدرستي كه ما باشمائيم جز اين نيست كه ما استهزا
كنندگانيم ١٤ خدا استهزا ميكند بايشان وميكشد ايشانرا در سركشي خودشان
سرگردان ١٥ آنجماعت كسانيند كه خريده اند گمراهي را بحق شناسي پس نفع نكرد تجارت
ايشان ونبودند راه يافتگان ١٦ مثل ايشان مانند مثل كسيست كه برافروخته باشد
آتشي را پس چون روشن كرد آنچه را گرد اوست ببرد خدا روشنائي ايشانرا وواگذارد
ايشانرا در تاريكيهائي كه نه بينند ١٧ كرانند گنگانند كورانند پس ايشان بازگشت
نخواهند كرد ١٨ يا مانند باراني نازل از آسمان كه باشد در آن تاريكيها ورعد وبرق
كه ميگردانند انگشتانشانرا در گوشهاشان از صداي رعد از بيم مرگ وخدا احاطه
كننده است بكافران ١٩ نزديك باشد كه برق بربايد ديدهاي ايشانرا هرگاه
روشن كرد براي ايشان [illegible] وچون تاريك كرد بر ايشان

عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير ٢٠ يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من
قبلكم لعلكم تتقون ٢١ الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا
تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ٢٢ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان
كنتم صادقين ٢٣ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين ٢٤ وبشر الذين امنوا وعملوا

الصلحت ان لهم جنت تجري من
تحتها الانهر كلما رزقوا منها من
ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا
من قبل واتوا به متشابها و
لهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها
خلدون ٢٥ ان الله لا يستحيي ان
يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها
فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق من
ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا
اراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا
ويهدي به كثيرا وما يضل به الا
الفسقين ٢٦ الذين ينقضون
عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون
ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
في الارض اولئك هم الخسرون ٢٧
كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا
فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه
ترجعون ٢٨ هو الذي خلق لكم
ما في الارض جميعا ثم استوى
الى السماء فسوىهن سبع
سموات وهو بكل شيء عليم ٢٩ واذ
قال ربك للملئكة اني جاعل في الارض
خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد
فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك
ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون
وعلم ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملئكة
فقال انبئوني باسماء هؤلاء ان كنتم صادقين

ایستادند واکر میخواست خدا هراینه میبرد کوشهاشانرا و چشمهاشانرا بدرستی که خدا بر
هر چیزی تواناست ٢٠ ای مردمان بپرستید پروردکار خودرا آنکه آفرید شمارا و کسانیرا
که پیش از شما بوده اند شاید شما پرهیزکار شوید ٢١ آنکه کردانید برای شما زمین را بستر
و آسمانرا بنائی و فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آورد بآن از میوها روزی برای
شما پس مکردانید برای خدا همتا و شما میدانید ٢٢ و اکر بوده اید در شك از آنچه ما
فرو فرستاده ایم بر بنده خود پس بیاورید سوره مانند آن و بخوانید حاضران خودرا غیر
خدا اکر هستید راست کویان ٢٣ پس اکر نکردید و هرکز نخواهید کرد پس بپرهیزید از
آتشی که افروزنده آن مردمند و سنك که آماده شده برای کافران ٢٤ و بشارت ده کسانی
را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته اینکه برای ایشانست بهشتهائی که
روانست از زیر آنها نهرها هرکاه روزی داده شوند از آنها از میوه روزی کویند که این آنست
که روزی ما شده بود پیش از این و آورده شوند بآن مانندهم و از برای ایشانست در آنجا جفتهای
پاکیزه و ایشان در آنها همیشه کانند بدرستی که خدا شرم نمیکند از اینکه مثل زند چیزیرا
که مانند پشه باشد پس آنچه بالاتر از آن باشد پس اما آنانکه ایمان آورده اند پس میدانند
اینکه آن حقیست از جانب پروردکار ایشان و اما آنانکه کافر شده اند پس میکویند چه
چیز اراده کرده است خدا باین مثل زدن کمراه میکند بآن بسیاریرا و هدایت میکند بآن
بسیاریرا و کمراه نمیکند بآن مکر فاسقانرا ٢٦ آنکسانی که میشکنند پیمان خدارا بعد از
محکم کردن آن و قطع میکنند چیزیرا که امر کرده است خدا بآن اینکه پیوند کرده شود و فساد
میکنند در روی زمین آنانند ایشان زیانکاران ٢٧ چکونه کافر میشوید بخدا و بودید مردکان
پس زنده کرد شمارا پس میمیراند شمارا پس زنده میکند شمارا پس بسوی او باز کردانیده میشوید ٢٨
اوست آنکه آفرید برای شما آنچه در روی زمین است همه را پس پرداخت بسوی آسمان پس راست
کرد آنهارا هفت آسمان و او بهر چیزی داناست ٢٩ و هنکامی که کفت پروردکار تو مر فرشتکانرا
که بتحقیق که من کرداننده ام در زمین خلیفه کفتند آیا میکردانی در آن کسی را که فساد کند
در آن و بریزد خونها و ما تسبیح میکنیم بستایش تو و بپاکی یاد میکنیم مرترا کفت بدرستی که من میدانم
آنچه را که نمیدانید ٣٠ و آموخت بادم نامها را همه آنها را پس عرض کرد ایشانرا بر فرشتکان پس کفت
خبر دهید مرا بنامهای اینها اکر هستید راست کویان ٣١

قالوا سبحنك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم ٣٢ قال يا ادم انبئهم باسمائهم فلما انبأهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم غيب
السموات والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ٣٣ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر وكان من
الكفرين ٣٤ وقلنا يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظلمين ٣٥ فازلهما
الشيطن عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ٣٦ فتلقى ادم من ربه كلمت

فتاب عليه انه هو التواب الرحيم
قلنا اهبطوا منها جميعا فاما يأتينكم
مني هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ٣٨ والذين كفروا وكذبوا
بايتنا اولئك اصحب النار هم فيها خلدون
٣٩ يبني اسرائيل اذكروا نعمتي التي
انعمت عليكم واوفوا بعهدي اوف بعهدكم
واياي فارهبون ٤٠ وامنوا بما انزلت
مصدقا لما معكم ولا تكونوا اول كافر به
ولا تشتروا بايتي ثمنا قليلا واياي فاتقون
٤١ ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق
وانتم تعلمون ٤٢ واقيموا الصلوة واتوا
الزكوة واركعوا مع الركعين ٤٣
اتأمرون الناس بالبر وتنسون انفسكم
وانتم تتلون الكتب افلا تعقلون
واستعينوا بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على
الخشعين ٤٥ الذين يظنون انهم
ملقوا ربهم وانهم اليه رجعون ٤٦
يبني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت
عليكم واني فضلتكم على العلمين ٤٧
واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس
شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ
منها عدل ولا هم ينصرون ٤٨

گفتند منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه آموختی ما را بدرستی که توئی تو بسیار دانای درست
کردار ٣٢ گفت ای آدم خبر ده ایشان را بنامهای ایشان پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان
گفت آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم پنهان آسمانها و زمین را و میدانم آنچه را
که ظاهر میکنید و آنچه را که هستید که پنهان میکنید ٣٣ و آنگاه که گفتیم بفرشتگان که سجده
کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابا کرد و بزرگی کرد و بود از کافران ٣٤ و گفتیم
ای آدم ساکن شو تو و جفت تو در بهشت و بخورید از آن فراوان از هر جا که خواهید و نزدیک
مشوید این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ٣٥ پس لغزانید ایشان را شیطان
از آن پس بیرون کرد ایشان را از آنچه بودند در آن و گفتیم که فرو روید بزمین بعضی از شما
باشد مر بعضی را دشمن و برای شما است در زمین قرارگاه و بهره مندی تا وقتی ٣٦
پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود کلماتی چند پس توبه کرد بر او بدرستی که او است بسیار
بازگشت کننده بسیار مهربان ٣٧ گفتیم فرو روید از آن همگی پس اگر آید شما را از من هدایتی
پس هر که پیروی کند هدایت مرا پس نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند ٣٨
و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را ایشانند اهل آتش ایشان در آن همیشه
باشندگانند ٣٩ ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و وفا کنید
بعهد من وفا کنم بعهد شما و از من پس بترسید ٤٠ و ایمان بیاورید بآنچه فرو فرستادم
تصدیق کننده مر آنچیزی را که با شما است و مباشید اول کافر بآن و مفروشید آیتهای
مرا ببهای اندک و از من پس بپرهیزید ٤١ و مپوشانید حق را بباطل و پنهان مکنید
حق را و شما میدانید ٤٢ و برپا دارید نماز را و دهید زکوة را و رکوع کنید با رکوع
کنندگان ٤٣ آیا امر میکنید مردم را بنیکی و فراموش میکنید خودهاتان را و شما
میخوانید کتاب را آیا تعقل نمیکنید و طلب یاری کنید بصبر و نماز بدرستی
که آن هر آینه بزرگست مگر بر فروتنی نمایندگان ٤٥ آنانکه گمان میکنند اینکه
ایشان ملاقات کنندگانند پروردگار ایشان را و اینکه ایشان بسوی او بازگشت کنندگانند ٤٦
ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بدرستی که من زیادتی دادم شما را بر عالمیان ٤٧
و بترسید از روزی را که کفایت نمیکند هیچ تنی از تنی چیزی را و نه قبول
کرده شود از او شفاعتی و نه گرفته میشود از او عوضی و نه ایشان یاری کرده میشوند ٤٨

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٤٨ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ
الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاَغْرَقْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ٤٩ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰى اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ٥٠ ثُمَّ
عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥١ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٥٢ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ
ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ٥٣ وَاِذْ قُلْتُمْ

يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ٥٤ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥٥ وَظَلَّلْنَا
عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ٥٦ وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ
الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ٥٧
فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٥٨ وَاِذِ اسْتَسْقٰى
مُوسٰى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ٥٩
وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ
فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْ...
الَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ
لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ

وهنكامي كه نجات داديم شمارا از ال فرعون رنج ميرسانيدند شمارا ببدي عذاب ميكشتند
پسران شما و زنده ميكذاشتند زنان شمارا و دران بلائي بود از پروردكار شما عظيم ٤٩
وانكاه كه شكافتيم بسبب شما دريارا پس نجات داديم شمارا وغرق كرديم فرعونيانرا و شما مي
نكريستيد ٥٠ وهنكامي راكه وعده داديم موسي را چهل شب پس كرفتيد شما كوساله
را از بعد ان و شما ستمكارانيد ٥١ پس عفو كرديم از شما از بعد ان شايد كه شما شكر كنيد ٥٢
وهنكامي راكه داديم بموسي كتابرا و فرقانرا شايد كه شما هدايت يابيد ٥٣ وهنكامي راكه
كفت موسي مر قوم خود را كه اي قوم بدرستي كه شما ستم كرديد نفسهاي خود را بكرفتن شما
كوساله را پس بازكشت نمائيد بسوي افريننده خود پس بكشيد خودها تانرا ان كشتن شما
بهتر است براي شما نزد افريننده شما پس توبه كرد بر شما بدرستي كه اوست بسيار توبه كننده
مهربان ٥٤ وهنكامي راكه كفتيد اي موسي هركز ايمان نخواهيم اورد بتو تا انكه ببينيم خدارا
معاينه پس كرفت شمارا صاعقه و شما نكاه ميكرديد پس برانكيختيم شمارا از بعد مردن شما شايد
كه شما شكر كنيد ٥٥ و سايه كرديم بر شما ابررا و فرو فرستاديم براي شما من و سلوي
را بخوريد از پاكيزهاي انچه روزي كرديم شمارا و نه ستم كردند مارا وليكن بودند كه خود
هاشانرا ستم ميكردند ٥٦ وهنكامي راكه كفتيم كه درائيد در اين قريه پس بخوريد از ان هرجا
خواسته باشيد فراوان و داخل شويد در سجده كنان و بكوئيد فرو ريختن است تا بيامرزيم
براي شما كناهان شمارا و زود باشد كه بيفزائيم نيكوكارانرا ٥٧ پس بدل كردند انكه ستم
كردند كفتاري را غير انچه كفته شده بود بايشان پس فرو فرستاديم برانان كه ستم
كردند عذابي از اسمان بسبب انچه بودند كه فسق ميكردند ٥٨ وهنكامي كه ابخواست
موسي براي قوم خود پس كفتيم كه بزن بعصاي خود اسنك را پس روان شده از ان
دوازده چشمه بتحقيق كه دانستند هر مردماني ابخور خود را بخوريد و بياشاميد
از روزي خدا و از حد در مكذريد در زمين در حالتي كه فساد كنندكان باشيد ٥٩ وچون كفتيد
اي موسي هركز صبر نكنيم بر يك خوردني پس بخوان براي ما پروردكار خود را كه بيرون
اورد براي ما از انچه ميروياند زمين از سبزي ان و خياران و سيران و عدس ان و پيازان
كفت ايا بدل ميجوييد چيزي راكه ان زبونتر است بانچه ان بهتر است فرود ائيد بمصر
پس بدرستي كه براي شما باشد انچه راكه خواسته ايد و زده شد برايشان خواري

وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاؤُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ٦١
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٢ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٦٣ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٤ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً

خَاسِئِينَ ٦٥ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
لِلْمُتَّقِينَ ٦٦ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ٦٧ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ
فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ٦٨ قَالُوا ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ٦٩ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ٧٠
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ
الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ٧١
وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ
مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ٧٢ فَقُلْنَا
اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٧٣
ثُمَّ قَسَتْ

وبیچارگی وباز گشتند بخشمی از خدا این بسبب آن بود که ایشان بودند که کفر میورزیدند بآیتهای
خدا ومیکشتند پیغمبرانرا بغیر حق آن بسبب این بود که عاصی شدند وبودند که از حد تجاوز
میکردند ٦١ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند وآنانکه یهود شدند وترسایان وخارجیان
کیش نصاری هر که ایمان آورد بخدا وبروز بازپسین وکرد کردار شایسته پس برای ایشانست
مزدشان نزد پروردگارشان ونیست ترسی برایشان ونه ایشان اندوهناك میشوند ٦٢
وهنگامی را که گرفتیم پیمان از شما وبرافراشتیم بالای شما طور را فرا گیرید آنچه را دادیم
بشما بقوت ویاد کنید آنچه را در آنست شاید شما پرهیزکاری کنید ٦٣ پس رو گردانیدید
از بعد آن پس اگر نبود فضل خدا بر شما ورحمت او هر آینه بودید از زیانکاران ٦٤ وهر آینه
بتحقیق دانسته اید گروهی را که از حد بدر رفته اند از شما در شنبه پس گفتیم مر ایشانرا
باشید بوزینه های دور شدگان ٦٥ پس گردانیدیم آنرا عقوبتی برای آنچه در پیش روی
آنست وآنچه در عقب آنست وپندی برای پرهیزکاران ٦٦ وهنگامی که گفت موسی
مر قوم خود را بدرستی که خدا امر میفرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند آیا میگیری
ما را بسخریه گفت پناه میجویم بخدا از اینکه باشم از نادانان ٦٧ گفتند بخوان برای ما پروردگار
خود را تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت بدرستی که او میگوید که آن گاویست نه
پیر ونه جوان میانه سال میان آن پس بکنید آنچه را که امر کرده میشوید ٦٨ گفتند
بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چه باشد رنگ آن گفت بدرستی
که او میگوید که آن گاویست زرد سیر رنگ که رنگ آن شاد کرداند بینندگانرا ٦٩
گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چیست آن بدرستی
که آن گاو مشتبه شده است بر ما وبدرستی که ما اگر خواسته باشد خدا هر آینه
راه یافتگانیم ٧٠ گفت بدرستی که او میگوید که آن گاویست نه رام که شخم کند زمین
را ونه آب دهد زراعت را معاف باشد از همه نباشد خط وخالی در آن گفتند اکنون
آوردی حق را پس کشتند آنرا ونزدیك بود که نکنند ٧١ وآنگاه که کشتید شخصی را پس
خلاف کردید در او وخدا بیرون آورنده است آنچه را بودید که میپوشانیدید ٧٢
پس گفتیم بزنید آنرا بپارهٔ از آن همچنین زنده میکند خدا مردگانرا ومینماید بشما
آیات خود را شاید که شما دریابید بعقل ٧٣ پس سخت

قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٧٣ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٤ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٧٥ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٧

پس سخت شد دلهای شما از بعد آن پس آنها مانند سنگیست یا سخت‌تر و بدرستی که بعضی از سنگها هر آینه
چیزیست که روان میشود از آن نهرها و بدرستی که بعضی از آنها هر آینه چیزیست که
میشکافد پس بیرون می‌آید از آن آب و بدرستی که بعضی از آنها هر آینه چیزیست که می‌افتد
از بیم خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید ٧٣ پس آیا طمع دارید اینکه ایمان آورند برای شما
و بتحقیق که بودند گروهی از ایشان که می‌شنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند آنرا بعد
از آنکه دریافته بودند آنرا و حال آنکه ایشان میدانند ٧٤ و هرگاه برمیخوردند بگروهی که
ایمان آورده اند میگفتند ایمان آوردیم و هرگاه خلوت کنند بعضی از ایشان با بعضی می
گفتند که آیا حکایت میکنید شما ایشان را با آنچه گشاده است خدا بر شما تا حجت گیرند بر
شما بآن نزد پروردگار شما پس آیا نمی‌یابید ٧٥ و آیا نمی‌دانید که البته خدا میداند آنچه را
پنهان دارند و آنچه را آشکار کنند ٧٦ و پاره از ایشان بی سواد اند که نمی‌دانند
کتاب را مگر آرزوها و نیستند ایشان مگر گمان میکنند ٧٧ پس وای از برای آنانکه می
نویسند آن کتاب را بدستهای خود پس میگویند که این از نزد خداست تا آنکه بفروشند
آنرا بهای اندک پس وای برایشان بسبب آنچه نوشته است دستهای ایشان و وای
برایشان بسبب آنچه کسب میکنند ٧٨ و گفتند که نخواهد رسید بما هرگز آتش مگر
چند روز شمرده شده بگو که آیا گرفته اید نزد خدا عهدی پس هرگز خلاف نکند خدا
پیمان خود را آیا میگوئید بر خدا چیزی که نمیدانید ٧٩ آری کسی که کسب کند بدی را و فرو
گیرد او را گناه او پس آنگروه اصحاب آتش اند ایشان اند در آن همیشه باشندگان ٨٠ و آنانکه ایمان
آورده اند و کرده اند کارهای شایسته آنگروه اصحاب بهشت اند ایشان اند در آن همیشه
باشندگان ٨١ و هنگامی که گرفتیم پیمان از پسران یعقوب مپرستید مگر خدا را و با پدر
و مادر نیکوئی کنید و با خویشان و یتیمان و بیچارگان و بگوئید با مردمان نیکو و برپا
دارید نماز را و بدهید زکوة را پس روگردان شدید مگر اندکی
از شما و حال آنکه شما اعراض کنندگانید ٨٢ و وقتی که گرفتیم پیمان از شما که مریزید
خونهای خود را و بیرون مکنید خود را از خانمانهای خویش پس اقرار کردید و حال آنکه شما گواهی
میدهید ٨٣ پس شما آنانید که میکشید خود را و بیرون میکنید گروهی از خود را از خانمان
ایشان هم پشت میشوید برایشان ببدکاری و ستم و اگر بیایند بسوی شما در حالتیکه

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا
بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٧٨
وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٩ بَلَىٰ مَنْ
كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
٨٠ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٨١
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ
إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
٨٢ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
٨٣ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ
عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ

أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٨٤ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ٨٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ٨٦ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ٨٧ وَلَمَّا جَاءَهُمْ

كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ٨٨ بِئْسَمَا
اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ
عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ٨٩
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ
بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٩٠ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ٩١ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ
بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٩٢ قُلْ
إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ
خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٩٣ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ٩٤ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ

اسير شده اند باز ميخريد ايشان را و آن حرام است بر شما بيرون كردن ايشان آيا پس ايمان
مي آوريد ببعض كتاب و كافر ميشويد ببعضي پس نيست جزاي كسي كه ميكند اين كار را از
شما مگر رسوائي در زندگي دنيا و روز قيامت بر گردانيده ميشوند بسوي سخت ترين
عذابي و نيست خدا بيخبر از آنچه شما ميكنيد ٨٤ ايشان آنانند كه خريده اند زندگاني
دنيا را باخرت پس سبك نميشود از ايشان عذاب و نه ايشان ياري كرده خواهند شد ٨٥
و بتحقيق كه داديم بموسي آن كتاب را و عقب آورديم از بعد او پيغمبران را و داديم بعيسي پسر مريم
معجزات روشن و قوي گردانيديم او را بروح القدس پس آيا هرگاه آيد شما را پيغمبري بانچه
نميخواهد نفسهاي شما گردنكشي كرديد پس گروهي را تكذيب كرديد و گروهي را كشتيد ٨٦
و گفتند كه دلهاي ما در غلافست بلكه لعنت كرده ايشان را خدا بسبب كفرشان پس
اندكي اند كه ميگروند ٨٧ و چون آمد ايشان را كتابي از نزد خدا كه تصديق كننده است مر
آنچه را كه با ايشانست و بودند از پيش كه طلب فتح ميكردند بر آنها كه كافر شدند پس چون
آمد ايشان را آنچه ميشناختند كافر شدند بان پس لعنت خدا بر كافران ٨٨ بد است
چيزي كه فروختند بان نفسهاي خود را كه كافر شدند بانچه فرو فرستاده خدا از راه
رشك كه فرو ميفرستد خدا از فضل خود بر هر كه ميخواهد از بندگان خود پس جا گرفتند بخشمي بر
روي خشمي و براي كافران عذابيست خوار كننده ٨٩ و هرگاه گفته شود بايشان كه ايمان
آوريد بانچه فرو فرستاده است خدا گويند ايمان مي آوريم بانچه نازل شده بر ما و كافر ميشوند
بانچه غير آنست و حال آنكه آن حق است تصديق كننده مر آنچه را كه با ايشانست بگو پس چرا
ميكشتيد پيغمبران خدا را از پيش اگر بوديد گروندگان ٩٠ و بتحقيق كه آمد شما را
موسي با معجزها پس فرا گرفتيد گوساله را از بعد او و حال آنكه شما ستمكارانيد ٩١
و وقتي كه گرفتيم پيمان شما را و بلند كرديم بالاي شما كوه را فرا گيريد آنچه را داده ايم
شما را بقوت و بشنويد گفتند شنيديم و نافرماني كرديم و آميخته شد در دلهاي ايشان
گوساله بسبب كفر ايشان بگو بد است آنچه امر ميكند شما را بان ايمان شما اگر هستيد
گروندگان ٩٢ بگو اگر باشد براي شما سراي آخرت نزد خدا خاص از غير مردم
پس آرزو كنيد مرگ را اگر هستيد راستگويان ٩٣ و هرگز آرزو نكنند آنرا بسبب
آنچه پيش فرستاده دستهاي ايشان و خدا داناست بستمكاران ٩٤ و هر آينه مي يابي

النّاسِ عَلىٰ حَيوةٍ وَمِنَ الّذينَ اَشرَكوا يَوَدُّ اَحَدُهُم لَو يُعَمَّرُ اَلفَ سَنَةٍ وَما هُوَ بِمُزَحزِحِهِ مِنَ العَذابِ اَن يُعَمَّرَ وَاللهُ بَصيرٌ بِما يَعمَلونَ ٩٥ قُل مَن كانَ عَدُوًّا لِجِبريلَ
فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلىٰ قَلبِكَ بِاِذنِ اللهِ مُصَدِّقًا لِما بَينَ يَدَيهِ وَهُدًى وَبُشرىٰ لِلمُؤمِنينَ ٩٦ مَن كانَ عَدُوًّا لِلّهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبريلَ وَميكالَ
فَاِنَّ اللهَ عَدُوٌّ لِلكافِرينَ ٩٧ وَلَقَد اَنزَلنا اِلَيكَ آياتٍ بَيِّناتٍ وَما يَكفُرُ بِها اِلَّا الفاسِقونَ ٩٨ اَوَكُلَّما عاهَدوا عَهدًا نَبَذَهُ فَريقٌ مِنهُم
بَل اَكثَرُهُم لا يُؤمِنونَ ٩٩ وَلَمّا جاءَهُم رَسولٌ مِن عِندِ اللهِ مُصَدِّقٌ لِما مَعَهُم نَبَذَ فَريقٌ مِنَ الّذينَ اُوتُوا الكِتابَ كِتابَ اللهِ وَراءَ ظُهورِهِم كَاَنَّهُم

لا يَعلَمونَ ١٠٠ وَاتَّبَعوا ما تَتلُوا
الشَّياطينُ عَلىٰ مُلكِ سُلَيمٰنَ وَما
كَفَرَ سُلَيمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّياطينَ كَفَروا
يُعَلِّمونَ النّاسَ السِّحرَ وَما اُنزِلَ عَلَى المَلَكَينِ
بِبابِلَ هاروتَ وَماروتَ وَما يُعَلِّمانِ مِن
اَحَدٍ حَتّىٰ يَقولا اِنَّما نَحنُ فِتنَةٌ فَلا تَكفُر
فَيَتَعَلَّمونَ مِنهُما ما يُفَرِّقونَ بِهِ بَينَ المَرءِ
وَزَوجِهِ وَما هُم بِضارّينَ بِهِ مِن اَحَدٍ اِلّا
بِاِذنِ اللهِ وَيَتَعَلَّمونَ ما يَضُرُّهُم وَلا يَنفَعُهُم
وَلَقَد عَلِموا لَمَنِ اشتَراهُ ما لَهُ فِي الآخِرَةِ
مِن خَلاقٍ وَلَبِئسَ ما شَرَوا بِهِ اَنفُسَهُم
لَو كانوا يَعلَمونَ ١٠١ وَلَو اَنَّهُم آمَنوا وَاتَّقَوا
١٠٢
لَمَثوبَةٌ مِن عِندِ اللهِ خَيرٌ لَو كانوا يَعلَمونَ
يا اَيُّهَا الّذينَ آمَنوا لا تَقولوا راعِنا وَ
قولُوا انظُرنا وَاسمَعوا وَلِلكافِرينَ عَذابٌ
اَليمٌ ١٠٣ ما يَوَدُّ الّذينَ كَفَروا مِن اَهلِ
الكِتابِ وَلَا المُشرِكينَ اَن يُنَزَّلَ عَلَيكُم
مِن خَيرٍ مِن رَبِّكُم وَاللهُ يَختَصُّ بِرَحمَتِهِ مَن
يَشاءُ وَاللهُ ذُو الفَضلِ العَظيمِ ١٠٤
ما نَنسَخ مِن آيَةٍ اَو نُنسِها نَأتِ بِخَيرٍ
مِنها اَو مِثلِها اَلَم تَعلَم اَنَّ اللهَ عَلىٰ
كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ١٠٥

البته يابي ايشانرا حريص ترين مردم بر زندگي و از انانكه شرك اورده اند دوست ميدارد يكي از ايشان
كه عمر داده شود هزار سال و نيست ان دور كرداننده او از عذاب اينكه عمر داده شود و خدا
بيناست بانچه ميكنند ٩٥ بكو هر كه باشد دشمن جبرئيل پس بدرستي كه او فرود
اورده انرا بر دل تو بفرمان خدا در حالتي كه تصديق كننده است مر انچه را كه پيش از انست
يعني قرآن
وراه نماست و مژده دهنده است مر مؤمنانرا ٩٦ هر كه بوده باشد دشمن خدا و فرشتگان
او و پيغمبران او و جبرئيل و ميكائيل پس بدرستي كه خدا دشمن است مر كافرانرا ٩٧ و
بتحقيق كه فرو فرستاديم بسوي تو آيتهاي روشن و كافر نميشوند بان الا فاسقان بيرون
رفتگان از فرمان آيا و هر گاه عهد بستند عهدي را انداختند انرا فرقه از ايشان بلكه اكثر
[illegible]
ايشان نميگروند ٩٨ و چون امد ايشانرا فرستاده از نزد خدا تصديق كننده مر انچه را كه
با ايشانست انداختند فرقه از انانكه داده شده اند كتاب كتاب خدا را پس پشتهاي ايشان كه
يعني گروهي از انان كه اهل كتاب اند
كه ايشان نميدانند ١٠٠ و پيروي كردند انچه ميخواندند ديوان بر پادشاهي سليمان
وكافر نشد سليمان وليكن ديوان كافر شدند تعليم ميكنند مردمرا جادو و انچه فرو فرستاده
شده بود دو فرشته در بابل كه هاروت و ماروت اند و نمي اموختند هيچ كس را تا اينكه ميگفتند
جز اين نيست كه ما ازمايشيم پس كافر مشو پس مي اموختند از ان دو فرشته انچه را كه جدائي
افكندند بان ميان مرد و زنش و نبودند ايشان زيان رسانندگان بان هيچ كس را مكر بفرمان خدا
و مي اموختند انچه ضرر ميرسانيد ايشانرا و نفع نميداد ايشانرا و بتحقيق كه دانسته اند [illegible]
كسي كه خريداري كرد انرا نيست براي او در آخرت هيچ نصيبي و هر اينه بد است انچه
فروختند بان نفسهاي خود را اگر بوده باشند كه بدانند ١٠١ و اگر انكه ايشان ايمان
اورده بودند و پرهيزكاري كرده بودند هر اينه ثوابي از نزد خدا بهتر است اگر بوده ١٠٢ كه
ميدانستند ١٠٢ اي انكروهي كه گرويده اند مگوئيد راعنا و بگوئيد انظرنا و بشنويد
و براي كافرانست عذاب دردناك ١٠٣ دوست نميدارند انانكه
كافر شدند از اهل كتاب و نه مشركان اينكه فرو فرستاده شود بر شما
هيچ خيري از نزد پروردگار شما و خدا خاص ميكرداند برحمت خود هر كه را ميخواهد ١٠٤ و خدا
صاحب فضل بزرگ است ١٠٥ انچه را نسخ ميكنيم از آيه يا فراموش ميكردانيم انرا
مي اوريم بهتر از ان يا مانند انرا آيا نميداني كه خدا بر همه چيز تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٦ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ
قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٠٧ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ
عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٠٨ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا
تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٠٩ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارٰى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١١٠
بَلٰى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ١١١ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ
النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١١٢ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ
مَسَاجِدَ اللّٰهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى
فِي خَرَابِهَا أُولٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ١١٣ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ١١٤ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا
تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ١١٥
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ١١٦
بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضٰى أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ١١٧ وَقَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ
قد بينا الآيات

آیا نمیدانی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست مر شما را بغیر از خدا هیچ
دوستی و نه مددکاری ١٠٦ آیا میخواهید اینکه سؤال کنید پیغمبر خود را چنانچه
سؤال کرده شد موسی از پیش و هر که بدل کند بکفر ایمان را پس بتحقیق که گمراه
گشته از راه راست ١٠٧ دوست میدارند بسیاری از اهل کتاب اینکه برگردانند
شما را بعد از ایمان شما کافران از روی حسد از نزد نفسهای ایشان بعد از آنکه روشن
گشته برای ایشان حق پس درگذرید و روی بگردانید تا اینکه بیاورد خدا فرمان
خود را بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست ١٠٨ و بپا دارید نماز را و بدهید
زکوة را و آنچه پیش میفرستید برای خود از خیری مییابید آنرا نزد خدا بدرستی که
خدا بانچه میکنید بیناست ١٠٩ و گفتند هرگز داخل نشود بهشت را مگر کسی که
بوده باشد جهود یا ترسا اینها است آرزوهای ایشان بگو بیاورید حجت خود را اگر
هستید راست گویان ١١٠ آری هر که خالص کرد خود را از برای خدا نیکو
کار باشد پس برای اوست مزد او نزد پروردگار او و نیست ترسی برایشان و نه ایشان
اندوهگین میشوند ١١١ و گفتند جهودان نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان
که نیستند جهودان بر چیزی و حال آنکه ایشان میخوانند کتاب را همچنین گفتند آنانکه
نمیدانستند مانند گفتار ایشان پس خدا حکم میکند میانه ایشان روز قیامت
در آنچه هستند که در آن اختلاف میکنند ١١٢ و کیست ستمکارتر از آنکه باز داشت
مسجدهای خدا را که یاد کرده شود در آنها نام او و سعی کرد در خرابی آنها این گروه
نیست ایشان را که در آیند در آنها مگر ترسندگان ١١٣ برای ایشانست در دنیا
رسوائی و برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ ١١٤ و از برای خداست مشرق و مغرب
پس بهر جا که رو کنید پس آنجا وجه خداست بدرستی که خدا گشاده داناست ١١٥
و گفتند که گرفته خدا فرزندی پاکست او بلکه مر او راست آنچه در آسمانها و زمین
نیست همگی مر او را فرمان بردارانند ١١٦ اختراع کننده آسمانها و زمین و چون حکم
کند امری پس جز این نیست که میگوید مر آنرا که بشو پس میشود ١١٧ و گفتند آنانکه
نمیدانند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا نمیآید بما آیتی همچنین گفتند آنانکه بودند پیش
از ایشان مانند گفتار ایشان بهم ماند دلهای ایشان بتحقیق که روشن کردیم

قوم يوقنون ١١٨ إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل عن أصحاب الجحيم ١١٩ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم
قل إن هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير ١٢٠ الذين آتيناهم الكتاب
يتلونه حق تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك هم الخاسرون ١٢١ يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم
على العالمين ١٢٢ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون ١٢٣ وإذ ابتلى إبراهيم ربه بكلمات

معجزها را براي گروهي كه يقين ميكنند ١١٨ بدرستي كه ما فرستاديم ترا بحق
مژده دهنده و بيم دهنده و پرسيده نخواهي شد از اصحاب دوزخ ١١٩ و هرگز
راضي نشوند از تو يهودان و نه ترسايان تا آنكه پيروي كني ملت ايشانرا بگو بدرستي
راه حق خدا همانست راه حق و هر آينه اگر پيروي كني خواهشهاي ايشانرا بعد
آنچه آمده بود بتو از دانش نباشد ترا از جانب خدا هيچ دوستي و نه مددكاري ١٢٠
آنانكه داده ايم بايشان آن كتاب را ميخوانند آنرا حق خواندن آن آنگروه ايمان مي آورند
بآن و هر كه كافر شود بآن پس آنگروه ايشانند زيانكاران ١٢١ اي فرزندان يعقوب
ياد كنيد نعمتهاي مرا كه انعام كردم بر شما و بدرستي كه من برتري دادم شما را بر
عالميان ١٢٢ و بپرهيزيد روزيرا كه كفايت نكند كسي از كسي چيزيرا از عذاب و قبول
كرده نشود از او فدائي و نفع نكند او را درخواستي و نه ايشان ياري كرده شوند ١٢٣
و وقتي را كه آزمود ابراهيم را پروردگار او بسخناني چند پس تمام كرد آنها را گفت
بتحقيق كه من گرداننده ام ترا براي آدميان پيشوا گفت و از ذريه من گفت نميرسد عهد
من بستمكاران ١٢٤ و وقتي را كه گردانيديم كعبه را جاي بازگشت براي مردم و امني
را و فرا بگيريد از مقام ابراهيم نمازگاه و عهد كرديم بسوي ابراهيم و اسمعيل كه پاكيزه
كنيد خانه مرا براي طواف كنندگان و مجاوران و ركوع كنندگان سجده كنندگان ١٢٥
و چون گفت ابراهيم پروردگار من بگردان اين را شهري امن و روزي ده اهل آنرا از ميوه ها
هر كه را كه ايمان آورده از ايشان بخدا و روز بازپسين گفت و هر كه كافر شد پس بهره
ميدهم او را اندكي پس از آن ناچار كشانم او را بسوي عذاب آتش و بد بازگشتي است ١٢٦
و آنگاه كه بلند ميكرد ابراهيم پايه ها را از خانه و اسمعيل اي پروردگار ما قبول كن از
ما بدرستي كه تو توئي شنواي دانا ١٢٧ اي پروردگار ما و بگردان ما را فرمان
برنده مر ترا و از فرزندان ما طايفه فرمان برنده مر ترا و بنما بما جاي عبادت ما را
و بازگشت كن بر ما بدرستي كه تو توئي بسيار بازگشت كننده مهربان ١٢٨ اي
پروردگار ما و برانگيز در ميان ايشان پيغمبري از ايشان كه بخواند بر ايشان آيتهاي ترا
و بياموزاند بايشان كتاب و حكمت را و پاك گرداند ايشانرا بدرستي كه تو توئي
ارجمند محكم كار ١٢٩ و كيست كه روگرداند از ملت ابراهيم مگر كسي كه نادان

فأتمهن قال إني جاعلك للناس إماما
قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي
الظالمين ١٢٤ وإذ جعلنا البيت
مثابة للناس وأمنا واتخذوا من
مقام إبراهيم مصلى وعهدنا إلى
إبراهيم وإسمعيل أن طهرا بيتي للطائفين
والعاكفين والركع السجود ١٢٥
وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا
آمنا وارزق أهله من الثمرات من آمن
بالله واليوم الآخر قال ومن كفر
فأمتعه قليلا ثم أضطره إلى عذاب
النار وبئس المصير ١٢٦ وإذ يرفع
إبراهيم القواعد من البيت وإسمعيل
ربنا تقبل منا إنك أنت السميع
العليم ١٢٧ ربنا واجعلنا مسلمين
لك ومن ذريتنا أمة مسلمة لك
وأرنا مناسكنا وتب علينا إنك
أنت التواب الرحيم ١٢٨ ربنا وابعث
فيهم رسولا منهم يتلو عليهم آياتك
ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم
إنك أنت العزيز الحكيم ١٢٩ ومن
يرغب عن ملة إبراهيم إلا من

سفه

نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وانه في الآخرة لمن الصالحين ١٣٠ اذ قال له ربه اسلم قال اسلمت لرب العالمين ١٣١ ووصى بها ابرهيم
بنيه ويعقوب يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون ١٣٢ ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما
تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله آبائك ابرهيم واسمعيل واسحق الها واحدا ونحن له مسلمون ١٣٣ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون ١٣٤ وقالوا كونوا هودا او نصارى تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا

وما كان من المشركين ١٣٥ قولوا
آمنا بالله وما انزل الينا وما انزل
الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
والاسباط وما اوتي موسى وعيسى
وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق
بين احد منهم ونحن له مسلمون ١٣٦
فان آمنوا بمثل ما آمنتم به فقد
اهتدوا وان تولوا فانما هم في
شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع
العليم ١٣٧ صبغة الله ومن احسن
من الله صبغة ونحن له عابدون قل
أتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم و
لنا اعمالنا ولكم اعمالكم ونحن له
مخلصون ١٣٨ ام تقولون ان ابرهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم
ام الله ومن اظلم ممن كتم شهادة
عنده من الله وما الله بغافل عما
تعملون ١٣٩ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا
تسئلون عما كانوا يعملون ١٤٠

ساخت خويشتن را و بتحقيق که برگزيديم او را در دنيا و بتحقيق که او در آخرت هر آينه
از شايستگان است ١٣٠ چون گفت او را پروردگار او گردن بنه گفت گردن نهادم
فرمان پروردگار عالميان را ١٣١ و وصيت کرد بآن ابرهيم فرزندان خود را
و يعقوب اي فرزندان من بدرستيکه خدا برگزيد براي شما اين دين را پس بايد که
نميريد مگر و حال آنکه شما مسلمانان باشيد ١٣٢ آيا بوديد حاضران وقتيکه حاضر
شد يعقوب را مرگ چون گفت با فرزندان خود چه چيز ميپرستيد بعد از من گفتند مي
پرستيم خداي ترا و خداي پدران ترا ابرهيم و اسمعيل و اسحق خداي يگانه را و ما
براي او فرمانبرداريم ١٣٣ آن جماعتي بتحقيق که گذشتند براي ايشانست آنچه
کسب کردند و براي شماست آنچه کسب کرديد و سؤال کرده نخواهيد شد
از آنچه بودند که ميکردند ١٣٤ و گفتند که باشيد يهودان يا ترسايان تا راه راست يابيد
بگو بلکه ملت ابرهيم را در حالتي که مائل بود و نبود از مشرکين ١٣٥ بگوييد که ايمان
آورديم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوي ما و بآنچه فرو فرستاده شد بسوي ابرهيم
و اسمعيل و اسحق و يعقوب و فرزندزادگان يعقوب و بآنچه داده شده موسي و عيسي
و بآنچه داده شده اند پيغمبران از جانب پروردگارشان جدائي نمي افکنيم ميان هيچ
از ايشان و ما براي او فرمانبردارانيم ١٣٦ پس اگر ايمان آورند مانند آنچه ايمان
آورديد بآن پس بتحقيق که راه راست يافته اند و اگر روگردان شوند پس جز اين
نيست که ايشان در مخالفت اند پس زود باشد که کفايت کند ترا از ايشان خدا
و اوست شنواي دانا ١٣٧ رنگ کردن خدا و کيست نيکوتر از خدا در رنگ
کردن و ما مر او را پرستندگانيم بگو که آيا مجادله ميکنيد با ما در خدا و او است
پروردگار ما و پروردگار شما و از براي ماست کردارهاي ما و براي شماست کردار
شما و ما مر او را مخلصانيم ١٣٨ آيا ميگوييد که ابرهيم و اسمعيل و اسحق و يعقوب
و فرزندزادگان بودند يهودان يا ترسايان بگو آيا شما داناتريد يا خدا و کيست ظالمتر
از آنکه پنهان کند گواهي را که نزد او باشد از خدا و نيست خدا بيخبر از آنچه ميکنيد ١٣٩
آن گروهي بودند که گذشتند براي ايشانست آنچه کسب کرده اند و براي
شماست آنچه کسب کرده ايد و سؤال کرده نشويد از آنچه بودند که ميکردند ١٤٠

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۴۱ الجزو دوم
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ۱۴۲ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۱۴۳ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۴ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا
أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ۱۴۵ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ۱۴۶ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۴۷ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ
لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ۱۴۸ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۴۹

زود باشد که بگویند کم عقلان از مردم که چه چیز گردانید ایشانرا از قبله ایشان
که بودند بر آن بگو که مر خدایراست مشرق و مغرب راه مینماید هر که را میخواهد
بسوی راه راست ۱۴۱ و همچنین گردانیدیم شما را امتی برگزیده تا بوده باشید گواهان
بر مردم و باشد پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم قبله را که بودی بر آن مگر برای آنکه بدانیم
کسی را که پیروی میکند پیغمبر را از کسی که بر میگردد بر عقبهای خود و اگرچه باشد هر آینه
بزرگ مگر بر آنانکه راه نموده خدا و نیست خدا که ضایع گرداند ایمان شما را بدرستی
که خدا بآدمیان هر آینه مهربان رحم کننده است ۱۴۲ بتحقیق که می‌بینیم گردانیدن
روی ترا در آسمان پس البته میگردانیم ترا بقبله که بپسندی آنرا پس بگردان روی
یعنی بجانب آسمان
خود را بجانب مسجد الحرام ۱۴۳ و هر جائی که باشید پس بگردانید رویهای خود را بجانب
آن و بدرستی که آنانکه داده شده کتاب هر آینه میدانند که آن قبله حق است
از جانب پروردگار ایشان و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنند ۱۴۴ و البته اگر بیاوری
آنانکه داده شده‌اند کتاب را با هر معجزه پیروی نخواهند کرد قبله ترا و نه تو پیروی
کننده قبله ایشانرا و نه بعضی از ایشان پیروی کننده اند قبله بعضی را هر آینه اگر متابعت
کنی خواهشهای ایشانرا از پس آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو در این وقت هر آینه
بوده از جمله ستمکاران ۱۴۵ آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میشناسند او را چنانکه
میشناسند پسران خود را و بدرستی که فرقه از ایشان هر آینه میپوشانند حق را
و حال آنکه ایشان میدانند حق از جانب پروردگار تو است پس مباش البته
از شک آورندگان ۱۴۶ و برای هر یک قبله ایست که او روی کننده است آنرا
پس پیشی گیرید بکارهای نیک هر جا که باشید بیارد شما را خدا همه را بدرستی
که خدا بر همه چیز تواناست ۱۴۷ و از هر جائی که بیرون روی پس بگردان روی
خود را بجانب مسجد الحرام و بدرستی که آن هر آینه حق است از پروردگار تو و نیست
خدا غافل از آنچه میکنید ۱۴۸ و از هر جائی که بیرون آئی پس بگردان روی خود را بجانب
مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویهای خود را بجانب آن تا آنکه نباشد
برای مردم بر شما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید
از من و تا آنکه تمام کنم نعمت خود را بر شما و شاید شما راه یابید ۱۴۹

كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون ١٥٠ فاذكروني اذكركم و
اشكروا لي ولا تكفرون ١٥١ يا ايها الذين آمنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين ١٥٢ ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله
اموات بل احياء ولكن لا تشعرون ١٥٣ ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر الصابرين ١٥٤
الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون ١٥٥ اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون ١٥٦

چنانچه فرستادیم در شما فرستاده از شما میخواند بر شما آیتهای ما را و پاک میکند
شما را و می آموزد شما را کتاب و حکمت و می آموزد شما را آنچه را که نبودید که میدانستید ١٥٠
پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی مکنید مرا ١٥١ ای
آنانکه ایمان آورده اند یاری جویید به شکیبائی و نماز بدرستی که خدا با صابر
کنندگانست ١٥٢ و مگوئید برای آنکه کشته میشود در راه خدا مردگانند بلکه
زندگانند ولیکن شما نمی یابید ١٥٣ و هر آینه آزمایش خواهیم کرد شما را بچیزی
از ترس و گرسنگی و نقصانی از مالها و از جانها و میوه ها و بشارت ده صبر کنندگانرا ١٥٤
آنانکه هرگاه برسد ایشانرا مصیبتی گویند بدرستی که ما از خدائیم و بتحقیق که
ما بسوی او بازگشت کنندگانیم ١٥٥ آنگروه بر ایشانست صلوات از پروردگار
ایشان و رحمت و آنگروه ایشانند راه یافتگان ١٥٦ بدرستی که صفا و مروه
از نشانهای خداست پس هرکه حج کند خانه را یا عمره کند از دین نیست حرجی
بر او اینکه طواف کند بآن دو تا و کسی که برغبت بکند نیکی را پس بتحقیق که خدا
ثواب دهنده بسیار داناست ١٥٧ بدرستی که آنان که پنهان میکنند آنچه
را فرو فرستاده ایم از معجزات و راه رست از بعد آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان
در کتاب آنگروه لعنت میکند ایشانرا خدا و لعنت میکنند ایشانرا لعنت کنندگان ١٥٨
مگر آنانکه توبه کرده اند و بصلاح آورده اند و بیان کردند پس آنگروه را بازگشت
میکنم بر ایشان و منم بسیار بازگشت کننده مهربان ١٥٩ بدرستی که آنانکه کافر
شدند و مردند و حال آنکه ایشان کافران بودند آنگروه بر ایشانست لعنت خدا
و فرشتگان و آدمیان همگی ١٦٠ همیشه گانند در آن تخفیف داده نمیشود از ایشان
عذاب و نه ایشان مهلت داده میشوند ١٦١ و خدای شما خدائیست یگانه نیست
خدائی مگر او بخشاینده مهربانست ١٦٢ بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین
و اختلاف شب و روز و کشتی که روان میشود در دریا بآنچه نفع میرساند مردم را
و آنچه فرو فرستاده خدا از آسمان از آب پس زنده کرد بآن زمین را بعد از مرگش
و پراکنده کرد در آن از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابری که مسخر کرده شده
میان آسمان و زمین نشانهاست برای گروهی که خردمندی میکنند ١٦٣

ان الصفا والمروة من شعائر الله
فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح
عليه ان يطوف بهما ومن تطوع
خيرا فان الله شاكر عليم ١٥٧ ان
الذين يكتمون ما انزلنا من البينات
والهدى من بعد ما بيناه للناس في
الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم
اللاعنون ١٥٨ الا الذين تابوا و
اصلحوا وبينوا فاولئك اتوب
عليهم وانا التواب الرحيم ١٥٩
ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار
اولئك عليهم لعنة الله والملائكة
والناس اجمعين خالدين فيها
لا يخفف عنهم العذاب ولا هم
ينظرون ١٦٠ والهكم اله واحد
لا اله الا هو الرحمن الرحيم ١٦٠
ان في خلق السموات والارض و
اختلاف الليل والنهار والفلك
التي تجري في البحر بما ينفع الناس و
ما انزل الله من السماء من ماء
فاحيا به الارض بعد موتها وبث
فيها من كل دابة وتصريف الرياح
والسحاب المسخر بين السماء و
الارض لآيات لقوم يعقلون ١٦٣

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ ١٦٤ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ١٦٥ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ١٦٦ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ١٦٧ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٦٨

واز مردمان کسی است که میگیرد بغیر از خدا شریکان دوست میدارند ایشانرا مانند
دوست داشتن خدا وانانکه ایمان اورده اند قوی ترند از جهت دوستی برای خدا واگر
ببینند انانکه ستم کرده اند هنگامی را که می بینند عذابرا اینکه قوت از برای خدا
همه و بدرستی که خدا سخت عذابست ١٦٤ وقتی که بیزاری جویند انانکه متابعت
کرده شده اند از انانکه متابعت کرده اند و ببینند عذابرا و بریده شود از ایشان سببها ١٦٥
و بگویند انانکه پیروی کردند اگر اینکه مارا بازگشتی بود پس بیزاری میجستیم از ایشان چنانچه
بیزاری جستند از ما چنین مینماید بایشان خدا کردهای ایشانرا حسرتها بر ایشان
و نیستند ایشان بیرون ایندگان از آتش ١٦٦ ای گروه ادمیان بخورید از انچه در زمین
حلال پاکیزه و پیروی مکنید گامهای شیطانرا بدرستیکه او برای شما دشمنی
اشکار ١٦٧ جز این نیست که امر میکند شمارا ببدی و زشتیها و اینکه بگوئید بر خدا
انچه نمیدانید ١٦٨ و چون گفته شود بایشان که پیروی کنید انچه را فرو فرستاده خدا
گویند بلکه پیروی میکنیم چیزیرا که یافته ایم بران پدران خود را آیا و اگر چه بودند پدران
ایشان که نمیفهمیدند چیزیرا و نه راه می یافتند ١٦٩ و مثل انانکه کافر شده اند مانند
مثل کسیست که صدا زند بچیزی که نمیشنود مگر خواندنی و بانگ زدنی کرانند گنگانند
کورانند پس ایشان نمیفهمند ١٧٠ ای انانکه ایمان اورده اید بخورید از پاکیزهای انچه
روزی دادیم شمارا و شکر کنید خدا را اگر هستید که اورا میپرستید ١٧١ جز این نیست
که حرام کرده است بر شما مرده و خون و گوشت خوک را و انچه اواز داده شده بان برای غیر
خدا پس انکه ناچار شود در حالتی که نه سرکش باشد و نه تجاوز کننده از حد پس نیست گناهی
بر او بدرستی که خدا امرزنده مهربانست ١٧٢ بدرستی که انانکه میپوشانند انچه را
که فرو فرستاده خدا از کتاب و میفروشند انرا بقیمتی اندک انگروه نمیخورند در
درشکمهای خود مگر آتش را و سخن نمیگوید با ایشان خدا در روز قیامت و نه پاک می
کرداند ایشانرا و برای ایشانست عذابی دردناک ١٧٣ انگروه هستند انانکه
خریده اند گمراهی را بهدایت و عذابرا بامرزش پس چه چیز صبر دهد ایشانرا
بر آتش ١٧٤ این بسبب انست که خدا فرو فرستاد کتابرا بحق و بدرستی که
انانکه اختلاف کردند در کتاب هر اینه در خلافی اند بسیار دور ١٧٥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ١٦٩ وَمَثَلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا
دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
١٧٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ١٧١ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
١٧٢ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٣ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى
النَّارِ ١٧٤ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
بَعِيدٍ ١٧٥

ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الاخر والملائكة والكتاب والنبيين واتى المال
على حبه ذوي القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب واقام الصلوة واتى الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا
والصابرين في البأساء والضراء وحين البأس اولئك الذين صدقوا واولئك هم المتقون ١٧٧ يا ايها الذين امنوا كتب عليكم القصاص
في القتلى الحر بالحر والعبد بالعبد والانثى بالانثى فمن عفي له من اخيه شيء فاتباع بالمعروف واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم

ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله
عذاب اليم ١٧٨ ولكم في القصاص
حيوة يا اولي الالباب لعلكم تتقون
١٧٩ كتب عليكم اذا حضر احدكم
الموت ان ترك خيرا الوصية للوالدين
والاقربين بالمعروف حقا على المتقين
١٨٠ فمن بدله بعد ما سمعه فانما
اثمه على الذين يبدلونه ان الله
سميع عليم ١٨١ فمن خاف من موص
جنفا او اثما فاصلح بينهم فلا اثم
عليه ان الله غفور رحيم ١٨٢ يا
ايها الذين امنوا كتب عليكم الصيام
كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم
تتقون ١٨٣ اياما معدودات
فمن كان منكم مريضا او على سفر
فعدة من ايام اخر وعلى الذين يطيقونه
فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا
فهو خير له وان تصوموا خير لكم ان
كنتم تعلمون ١٨٤ شهر رمضان الذي
انزل فيه القران هدى للناس
وبينات من الهدى والفرقان فمن
شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا
او على سفر فعدة من ايام اخر يريد الله
بكم اليسر ولا يريد بكم العسر و
لتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما
هديكم ولعلكم تشكرون ١٨٥

نیست خوبی اینکه بگردانید روهای خود را بجانب مشرق و مغرب ولیکن خوب کسی است
که ایمان آورده باشد بخدا و روز آخر و فرشتگان و کتاب و پیغمبران و داده باشد مال
را بر دوستی آن بخویشان و یتیمان و درویشان و درمانده راه و گدایان و در بندگان
و نماز گذارد و داد زکوة را و وفا کنندگان بعهدشان هرگاه عهد کنند و صبر کنندگان
در تنگدستی و رنجوری و هنگام کارزار آن گروه آنانند که راست گفتند و این گروه
ایشانند پرهیزکاران ١٧٧ ای آنانکه ایمان آورده اند نوشته شده بر شما قصاص
در کشتگان آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن بزن پس هر که عفو کرده شود برای او
از برادرش چیزی پس متابعتی بنیکوئی و ادا کردنی بسوی او بخوبی این سبکیست
از پروردگار شما و رحمتی پس هر که درگذرد از حد بعد از آن پس برای او است عذاب
دردناک ١٧٨ و برای شما است در قصاص زندگانی ای خداوندان عقلها شاید شما
بپرهیزید ١٧٩ نوشته شده بر شما هرگاه حاضر شود یکی از شما را مرگ اگر واگذاشته باشد
خیری وصیت کردن برای پدر و مادر و نزدیکان بنیکوئی حق است بر پرهیزگاران ١٨٠
پس هر که تغییر دهد آنرا بعد از شنیدن آن پس جز این نیست که گناه آن بر آنکسانیست
که تغییر میدهند آنرا بدرستی که خدا شنوای داناست ١٨١ پس کسیکه ترسد از وصیت
کننده میلی را یا گناهی پس اصلاح نماید میان ایشان پس نیست گناهی
بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربانیست ١٨٢ ای گروهی که گرویده اید نوشته شد بر شما
روزه چنانچه نوشته شده بر آنانکه پیش از شما بودند شاید شما بپرهیزید ١٨٣ روزهای
شمرده شده پس هر که باشد از شما بیمار یا در سفر پس شماره از روزهای دیگر و بر آنانکه
طاقت میدارند آنرا فدا دادن طعام درویشی پس هر که برغبت کند خوبی را پس آن
بهتر است برای او و روزه داشتن شما بهتر است برای شما اگر هستید که میدانید ١٨٤
ماه رمضانی که فرو فرستاده شد در آن قرآن که راهنما است برای مردم و راهنمائیها از هدی
و جدا کننده پس هر که دریابد از شما این ماه را پس باید روزه دارد او را و هر که باشد بیمار یا بر
سفر پس شماره از روزهای دیگر میخواهد خدا برای شما آسانی را و نمیخواهد بر
شما دشواری را و از برای آنکه تمام کنید آن شماره را و تا تکبیر گوئید خدا را
بر آنچه راه نموده شما را و شاید که شما شکر کنید ١٨٥

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۱۸۶ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ
الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ
فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۱۸۷ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

وهرگاه پرسند ترا بندگان من از من پس بدرستی که من نزدیکم اجابت میکنم
دعای خواننده را هرگاه بخواند مرا پس باید قبول کنند برای من و ایمان آورند بمن شاید راه
راست یابند ۱۸۶ حلال شد برای شما در شب روزه جماع با زنان خود ایشان لباس اند برای
شما و شما لباسید برای ایشان دانسته است خدا اینکه شما هستید که خیانت می
کنید بانفسهای خود پس بازگشت کرد بر شما و درگذشت از شما پس اکنون مباشرت کنید
با ایشان و طلب کنید آنچه را که نوشته است خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا آنکه روشن
شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و جماع
مکنید ایشانرا و حال آنکه شما مانده گان باشید در مسجدها اینست حدهای خدا پس نزدیک
انها مروید همچنین روشن میکند خدا نشانهای خود را برای مردم شاید ایشان بپرهیزند ۱۸۷
و مخورید مالهای خود را درمیان خود بهرزه و میندازید آنها را بسوی حکام تا بخورید پاره
از مالهای مردمانرا بگناه و حال آنکه شما میدانسته باشید ۱۸۸ میپرسند ترا از
ماههای نو بگو آن وقتهاست برای مردم و حج گذاردن و نیست خوبی آنکه درایید خانها
را از پشتهای آنها ولیکن خوب کسی است که پرهیزکاری کرده باشد و درایید خانها را از
درهای آنها و بپرهیزید از خدا شاید که شما رستگاری یابید ۱۸۹ و کارزار کنید در
راه خدا آنانرا که کارزار میکنند با شما و از حد درمگذرید بدرستی که خدا دوست نمی
دارد از حد درگذرندگانرا ۱۹۰ و بکشید ایشانرا هرجا که بیابید ایشانرا و بیرون نشان
کنید از انجائی که بیرون کردند شمارا و فتنه سخت تر است از کشتن و کارزار مکنید ایشانرا
نزد مسجد الحرام تا وقتی که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشانرا
همچنین است سزای کافران ۱۹۱ پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست
۱۹۲ و کارزار کنید ایشانرا تا نباشد فتنه و باشد دین از برای خدا پس اگر باز ایستند پس
نیست ستم مگر بر ستمکاران ۱۹۳ ماه حرام بماه حرامست و حرمتها قصاص است پس
هر که تعدی کرد بر شما پس تعدی کنید بر او بمانند آنچه تعدی کرد بر شما و بپرهیزید
از خدا و بدانید که خدا با پرهیزکارانست ۱۹۴ و انفاق کنید در راه خدا و میندازید
دستهای خود بهلاکت و احسان کنید بدرستی که خدا دوست میدارد احسان کنندگانرا
۱۹۵ و تمام کنید حج و عمره را برای خدا اگر باز داشته شوید پس آنچه میسر شود از قربانی

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۱۸۸ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۱۸۹ وَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۱۹۰
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ
كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۱۹۱ فَإِنِ
انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۹۲ وَ
قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِينَ ۱۹۳ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ۱۹۴ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۱۹۵ وَأَتِمُّوا
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ
أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٩٦ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ١٩٧ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ

فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ
وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ١٩٨
ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَ
اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٩
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ٢٠٠ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
٢٠١ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٠٢ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٢٠٣ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ
قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَى مَا
فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ٢٠٤ وَإِذَا تَوَلَّى
سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ٢٠٥
وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ٢٠٦ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ٢٠٧

ومتراشید سرهای خود را تا آنکه برسد قربانی بجای خود پس هر که باشد از شما بیمار یا باو
باشد آزاری در سرش پس فدائی از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس کسی
که تمتع گذارده باشد بعمره بحج پس آنچه متیسر شود از قربانی پس هر که نیابد پس روزه سه
روز در حج و هفت آنگاه که برگردید این ده ایست تمام آن برای کسیست که نبوده باشد اهل
او حاضران مسجد الحرام و بپرهیزید خدا را و بدانید که خدا سخت عذابست ۱۹۶ حج ماههای
معلومست پس هر که فرض کرد آنید درین ماهها حج را پس نیست مباشرتی و نه نافرمانی و نه
جنگی در ایام حج و آنچه میکنید از خوبی میداند آنرا خدا و توشه بردارید پس بدرستی که بهترین
توشها پرهیزکاریست و بپرهیزید از من ای صاحبان عقلها ۱۹۷ نیست بر شما باکی اینکه
طلب کنید افزونی از پروردگار خود پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد مشعر
الحرام و یاد کنید او را چنانچه راه نمود شما را و اگرچه بودید پیش از آن از گمراهان ۱۹۸
پس بازگردید از آنجا که بازگشتند مردم و طلب آمرزش کنید از خدا بدرستی که خدا آمرزنده
است مهربان ۱۹۹ پس چون گذاردید مناسک خود را پس یاد کنید خدا را چون یاد کردن
شما پدران خود را یا سخت تر یاد کردنی پس از مردم کسی است که می گوید پروردگار ما بده ما را در
دنیا و نیست مر او را در آخرت هیچ بهره ۲۰۰ و از ایشان کسی است که می گوید پروردگار ما بده
ما را در دنیا نیکوئی و در آخرت نیکوئی و نگاه دار ما را از عذاب آتش ۲۰۱ این گروه برای
ایشانست بهره از آنچه کسب کرده اند و خدا زود حسابست ۲۰۲ و یاد کنید خدا را در
روزهای شمرده شده پس هر که شتاب کند در دو روز پس نیست گناهی بر او و هر که
تاخیر کند پس نیست گناهی بر او و برای کسی که پرهیزکاری کرده باشد و بپرهیزید
خدا را و بدانید که شما بسوی او محشور خواهید شد ۲۰۳ و از مردم کسی است که عجب
آورد ترا گفتار او در زندگانی دنیا و گواه میگیرد خدا را بر آنچه در دل اوست و حال آنکه
او سخت تراست در دشمنی ۲۰۴ و چون برگردد شتابد در زمین تا فساد کند در آن
و نابود گرداند کشت و نسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را ۲۰۵ و چون
گفته میشد باو که بپرهیز خدا را میگرفت او را حمیت به گناه پس کافیست
او را دوزخ و هر آینه بد فراشی است ۲۰۶ و از مردم کسی
است که میفروشد جان خود را برای خوشنودی خدا و خدا مهربانست بر بندگان ۲۰۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٠٨ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٠٩ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ٢١٠ سَلْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢١١ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٢١٢ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ

ای آنانکه گرویده اید در آیید در دین اسلام همگی و پیروی مکنید گامهای شیطانرا بدرستی
که او برای شما دشمنی است هویدا ٢٠٨ پس اگر بلغزید از بعد آنکه آمد شمارا بینات روشن
پس بدانید که خدا غالبست و محکم کار ٢٠٩ آیا انتظار میکشند مگر اینکه بیاید ایشانرا خدا
در سایبانها از ابر با فرشتگان و گذارده شود کار و بسوی خدا برگردانیده میشود کارها ٢١٠
بپرس از فرزندان یعقوب که چه قدر دادیم ایشانرا آیت روشن و کسی که بدل کند نعمت خدارا
از بعد آنکه آمده باشد او را پس بدرستی که خدا سخت عقوبتست ٢١١ زینت داده شده
برای آنانکه کافر شده اند زندگانی دنیا و تمسخر میکنند با کسانی که گرویده اند و آنانکه پرهیزگاری
کرده اند بالای ایشانند در روز قیامت و خدا روزی میدهد هر که را میخواهد بیحساب
٢١٢ بودند مردم یک تیره پس برانگیخت خدا پیغمبرانرا مژده دهندگان و ترسانندگان
و فرو فرستاد با ایشان کتاب را بحق تا حکم کند میان مردم در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف
نکردند در آن مگر آنانکه داده شدند آنرا از بعد آنکه آمده بود ایشانرا بینات از جهت ستم میان
ایشان پس راه راست نمود خدا آنانرا که گرویده اند برای آنچه اختلاف کردند در آن از حق
بفرمان خود و خدا هدایت مینماید هر که را خواهد بسوی راه راست ٢١٣ آیا پنداشتید
که داخل میشوید بهشت را و هنوز نیامده باشد شما را مثل آنانکه گذشته اند پیش از شما رسید
ایشانرا سختی و ناخوشی و هراسان شدند تا آنکه میگفت پیغمبر و آنانکه ایمان آورده بودند
با او که کی خواهد بود یاری خدا آگاه که یاری کردن خدا نزدیکست ٢١٤ میپرسند از تو که چه
چیز انفاق کنند بگو آنچه انفاق کنید از خیر پس از برای پدر و مادر است و نزدیکان و یتیمان و بیچارگان
و رهروان در راه و آنچه کنید از خیر پس بدرستی که خدا بآن داناست ٢١٥ نوشته شده است
بر شما کارزار و حال آنکه آن ناخوش است مر شما را و بسا باشد که ناخوش دارید چیزیرا و آن خیر
باشد برای شما و بسا باشد که دوست دارید چیزیرا و آن بد باشد برای شما و خدا میداند و شما
نمیدانید ٢١٦ میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن در آن بگو کارزار کردن در آن گناهی بزرگست
و بازداشتن است از راه خدا و کفر است با او و از مسجد الحرام و بیرون کردن اهل آن از آن بزرگتر است نزد
خدا و فتنه بزرگتر است از کشتن و همیشه ایشان کارزار میکنند با شما تا برگردانند شما را از دین شما
اگر توانند و هر که برگردد از شما از دین خود پس بمیرد و او کافر باشد پس آنگروه باطل شده
اعمال ایشان در دنیا و آخرت و آنگروه یاران آتش اند ایشان اند در آن همیشه کیان ٢١٧

النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ
مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ
إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٢١٣ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا
الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَ
زُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ
قَرِيبٌ ٢١٤ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ٢١٥
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢١٦ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ
كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ
وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢١٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا
إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ

مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ
قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٢
نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ
شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٢٢٣
وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٤ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٢٥
لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ
أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٢٢٦ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٧ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

بدرستی که آنان که ایمان آورده اند و آنانکه بیرون رفتند و جهاد کردند در راه خدا ایشان
امید میدارند رحمت خدا را و خدا آمرزنده ایست مهربان ۲۱۸ میپرسند ترا از شراب
و قمار بگو که در این دو گناه بزرگیست و منفعتها برای مردم و گناه آن دو بزرگتر است
از نفعشان و میپرسند ترا که چه چیز انفاق کنند بگو زیاده از نفقه را چنین بیان میکند
خدا برای شما علامتها را شاید شما فکر کنید ۲۱۹ در دنیا و آخرت و میپرسند ترا از یتیمان
بگو اصلاح برای ایشان بهتر است و اگر آمیزش کنید با ایشان پس ایشان برادران شمایند
و خدا میداند مفسد را از مصلح و اگر میخواست خدا هر آینه در رنج انداخته بود شما را بدرستی
که خدا غالبیست درست کردار ۲۲۰ و مکنید نکاح زنان مشرکه را تا آنکه ایمان آورند و
و هر آینه کنیز مومنه بهتر است از مشرکه و اگرچه بشگفت آورد شما را و زن مدهید مشرکان را تا
ایمان آورند و هر آینه بنده مومن بهتر است از مشرک و اگرچه بشگفت آورد شما را آنگروه میخوانند
بسوی دوزخ و خدا میخواند بسوی بهشت و آمرزش بفرمان خود و آشکار میگرداند علامتهای
خود را برای مردمان شاید ایشان آگاه شوند ۲۲۱ و میپرسند ترا از حیض بگو که آن نفرتیست
پس دوری کنید زنان را در حیض و نزدیکی مکنید با ایشان تا پاک گردند پس هرگاه
پاک شدند پس مباشرت کنید با ایشان از آنجا که فرموده است شما را خدا بدرستیکه خدا دوست میدارد
توبه کاران را و دوست میدارد پاکیزه کاران را ۲۲۲ زنان شما کشتزارند برای شما پس بیایید بکشتزار خود
هرجا که خواهید و پیش بفرستید برای خود و بپرهیزید از خدا و بدانید که شما ملاقات خواهید
کرد او را و مژده ده مومنان را ۲۲۳ و مگردانید خدا را دستاویز برای سوگندهای خود اینکه
نیکی کنید و پرهیزکاری کنید و اصلاح کنید میان مردم و خدا شنوای داناست ۲۲۴
بازخواست نمیکند شما را خدا به بیهوده در سوگندهای شما و لیکن بازخواست میکند شما را
بآنچه کسب کرده دلهای شما و خدا آمرزنده بردبار است ۲۲۵ برای آنانکه سوگند میخورند که دوری
کنند از زنانشان انتظار کشیدن چهار ماه است پس اگر باز گردند پس بدرستیکه خدا آمرزنده
مهربانست ۲۲۶ و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستیکه خدا شنوای داناست ۲۲۷ و زنان طلاق داده
شده انتظار کشند بنفسهای خود سه طهر و حلال نیست مر ایشان را که بپوشانند آنچه
آفریده خدا در رحمهای ایشان اگر هستند که ایمان دارند بخدا و بروز آخر و شوهرهای ایشان
اولاترند برجوع کردن ایشان در آن اگر خواهند اصلاح را و برای ایشانست مثل آنچه

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٨ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا
مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٢٩ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٢٣٠ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ

برایشان است بخوبی و برای مردان است برایشان درجه و خدا است غالب درست کردار ٢٢٨
طلاق دو بار است پس نگاه داشتن باید بخوبی یا رها کردن به نیکوئی و حلال نیست از برای
شما اینکه بگیرید از آنچه داده باشید ایشان را مگر آنکه بترسند اینکه بپا ندارند حکمهای خدا را
پس اگر بترسند اینکه برپا ندارند ایشان حکمهای خدا را پس نیست گناهی بر ایشان در آنچه فدا
باشد زن بآن اینهاست حکمهای خدا پس درمگذرید از اینها و هر که درگذرد از حکمهای
خدا پس آن گروه ایشانند ستم کنندگان ٢٢٩ پس اگر طلاق دهد او را پس حلال نمیشود برای او مرد
تا نکاح در آید شوهری غیر او پس اگر طلاق دهد او را پس نیست گناهی بر ایشان اینکه بر گردند
اگر گمان داشته باشند اینکه بپا میدارند حکمهای خدا را و اینهاست حکمهای خدا که بیان
میکند آنها را برای گروهی که بدانند ٢٣٠ و چون طلاق دادید زنان را پس رسیدند بمدتشان
پس نگاه دارید ایشان را بخوبی یا رها کنید ایشان را بخوبی و نگاه مدارید ایشان را بجهت ضرر رسانیدن
با ایشان تا ستم کنید و هر که بکند این کار را پس بتحقیق که ستم کرده بر خود و مگیرید حکمهای خدا را
مسخره و یاد کنید نعمت خدا را بر خود و آنچه فرو فرستاده بر شما از کتاب و حکمت پند میدهد
شما را بآن و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهر چیزی داناست ٢٣١ و چون طلاق داده باشید
زنان را پس رسیده باشند بمدتشان پس منع مکنید ایشان را اینکه نکاح کنند شوهران خود را
هرگاه رضا دهند در میان خود بخوبی آن پند داده میشود بآن کسی که بوده باشد از شما که ایمان
آورده بخدا و روز آخر این پاکیزه تر است برای شما و پاکتر است و خدا میداند و شما نمیدانید ٢٣٢
و مادران شیر میدهند فرزندان خود را دو سال تمام برای کسی که خواهد تمام کند شیر دادن را
و بر آن کسی که زائیده شده برای او خوراک ایشان است و پوشاک ایشان بخوبی تکلیف کرده نمیشود
هیچ نفسی مگر بطاقتش ضرر رسانیده نشود مادری بسبب فرزند خود و نه پدری بسبب فرزند
خود و بر وارث است مثل این پس اگر خواهند باز گرفتن از شیر از روی رضا از هر دو و مشورت
پس نیست گناهی بر ایشان و اگر اراده کنید که شیر دهانید فرزندان خود را پس نیست گناهی
بر شما هرگاه تسلیم کرده باشید آنچه داده اید بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که
خدا بآنچه میکنید بیناست ٢٣٣ و آنانکه میمیرند از شما و میگذارند زنان را باید که انتظار
فرمایند بنفسهای خود چهار ماه و ده روز پس هرگاه رسیدند بانتهای مدتشان پس هیچ
نیست گناهی بر شما در آنچه کنند در خود شان بخوبی و خدا بآنچه میکنید آگاه است ٢٣٤

بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا
تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللّٰهِ
هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ٢٣١ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَ
أَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢٣٢
وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَ
عَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ
مِثْلُ ذٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ
مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ٢٣٣ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَ
يَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٢٣٤

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٣٥ لَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ٢٣٦ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ

وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
٢٣٧ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ٢٣٨ فَإِنْ
خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْ
كُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ٢٣٩
وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٤٠ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ٢٤١ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢٤٢
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ
أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ٢٤٣
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٤٤ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ٢٤٥ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ
قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ

و نیست گناهی بر شما در آنچه تعریض کرده باشید بآن از خواستگاری زنان یا پنهان کرده
باشید در نفسهای خود دانسته است خدا اینکه شما زود یاد خواهید کرد ایشانرا ولیکن
وعده ندهید ایشانرا پنهانی مگر آنکه میگفته باشید سخن خوبی و قصد مکنید بستن
نکاح را تا برسد آن نوشته مدتش را و بدانید که خدا میداند آنچه را در نفسهای شماست
پس حذر کنید از او و بدانید که خدا بسیار آمرزنده بردبار است ۲۳۵ نیست گناهی بر شما
اگر طلاق دهید زنانرا مادام که مباشرت ننموده باشید با ایشان یا مقرر نکرده باشید برای
ایشان مهری و بهره مند کنید ایشانرا بر مرد توانگر است باندازه اش و بر تنگ دست است
باندازه اش بهره مند کردنی بخوبی حق بودنی بر نیکوکاران ۲۳۶ و اگر طلاق دهید زنانرا پیش از
آنکه مباشرت کرده باشید با ایشان و حال آنکه تعیین کرده باشید برای ایشان مهری پس نصف
آنچه تعیین کرده اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشد کسی که بدست اوست بستن نکاح و بخشیدن
شما نزدیکتر است بپرهیزکاری و فراموش مکنید احسانرا میان خود بدرستی که خدا بآنچه
میکنید بیناست ۲۳۷ محافظت کنید بر نمازها و نماز میانین و بایستید برای خدا
قنوت کنان ۲۳۸ پس اگر بترسید پس پیاده روان یا سواران پس چون ایمن شدید پس یاد کنید
خدا را چنانکه تعلیم کرده شما را چیزی را نبودید که بدانید ۲۳۹ و کسانی که فوت میشوند از
شما و میگذارند زنانی را باید وصیت کردن برای زنانشان متاعی را تا یکسال بدون
بیرون کردن زن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در نفسهای خویشتن
از خوبی و خدا غالب است درست کردار ۲۴۰ و برای طلاق داده شدگان بهره ایست
بخوبی حق بر پرهیزکاران ۲۴۱ همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات خود را شاید که شما دریابید ۲۴۲
آیا نظر نکردی بسوی آنانکه بیرون رفتند از دیار خود و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس
گفت بایشان خدا که بمیرید بعد از آن زنده کردانید ایشانرا بدرستی که خدا هر آینه صاحب
فضل است بر مردم ولیکن بیشتر مردم شکر نمیکنند ۲۴۳ و کارزار کنید در راه خدا و بدانید
که خدا شنوای داناست ۲۴۴ کیست آنکسی که قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس مضاعف
کرداند مر او را برای او اضعاف بسیاری و خدا میگیرد و میگشاید و بسوی او باز کردانیده
میشوید ۲۴۵ آیا نظر نکردی بسوی گروهی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند به پیغمبری
مر ایشانرا بود بر انگیز برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم در راه خدا گفت آیا نزدیک باشید

إن كتب عليكم القتال ألا تقاتلوا قالوا وما لنا ألا نقاتل في سبيل الله وقد أخرجنا من ديارنا وأبنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا إلا قليلا منهم و
الله عليم بالظالمين ٢٤٦ وقال لهم نبيهم إن الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا أنى يكون له الملك علينا ونحن أحق بالملك
منه ولم يؤت سعة من المال قال إن الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم ٢٤٧
وقال لهم نبيهم إن آية ملكه أن يأتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك آل موسى وآل هرون تحمله الملئكة إن في ذلك لآية

لكم إن كنتم مؤمنين ٢٤٨ فلما
فصل طالوت بالجنود قال إن الله
مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس
مني ومن لم يطعمه فإنه مني إلا من
اغترف غرفة بيده فشربوا منه إلا
قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين
آمنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم
بجالوت وجنوده قال الذين يظنون
أنهم ملاقوا الله كم من فئة قليلة
غلبت فئة كثيرة بإذن الله والله
مع الصابرين ٢٤٩ ولما برزوا
لجالوت وجنوده قالوا ربنا أفرغ
علينا صبرا وثبت أقدامنا وانصرنا على
القوم الكافرين ٢٥٠ فهزموهم بإذن الله
وقتل داود جالوت وآتيه الله الملك
والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله
الناس بعضهم ببعض لفسدت الأرض
ولكن الله ذو فضل على العالمين ٢٥١
تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق
وإنك لمن المرسلين ٢٥٢ تلك الرسل
فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم
الله ورفع بعضهم درجات وآتينا عيسى
ابن مريم البينات وأيدناه بروح
القدس ولو شاء الله ما اقتتل الذين
من بعدهم من بعد ما جاءتهم البينات
ولكن اختلفوا فمنهم من آمن ومنهم من
ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن

که اگر نوشته شود بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند وچیست ما را که کارزار نکنیم
در راه خدا وحال آنکه بیرون کرده شده ایم از دیار خود وفرزندان خود پس چون که نوشته
شد برایشان کارزار رو گردان شدند مگر اندکی از ایشان وخدا داناست بستمکاران
٢٤٦ وگفت بایشان پیغمبرشان بدرستی که خدا بحقیقت برانگیخت برای شما طالوت را بپا
دشاهی گفتند چگونه باشد برای او پادشاهی برما وحال آنکه ما احقیم بپادشاهی از او وداده
نشده است وسعتی از مال گفت بدرستی که خدا برگزیده او را بر شما وافزوده او را گشادگی
در علم وجسم وخدا میدهد پادشاهی خود را هر که میخواهد وخدا گشاده داناست ٢٤٧
وگفت بایشان پیغمبر ایشان بدرستی که نشانه پادشاهی وای نیست که بیاید شما را صندوقی که
در آنست آرامی از پروردگار شما وباقی مانده از آنچه گذاشته اند آل موسی وآل هرون بر میدارند آنرا
ملئکه بدرستی که در آن هر اینه علامتی است برای شما اگر هستید مؤمنان ٢٤٨ پس چون جدا شد
طالوت بالشکریان گفت بدرستی که خدا آزماینده شماست بنهری پس هر که بیاشامد از آن پس نیست
از من وهر که نخورد آنرا پس بتحقیق که او از منست مگر آنکه بردارد کفی بدست خود پس آشامیدند
از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او وآنانکه ایمان آورده بودند با او گفتند نیست
توانائی برای ما امروز بجالوت ولشکریان او گفتند آنانکه گمان میکردند که ایشان ملاقات
کنندگان خدایند بسا از گروه اندکی که زیادتی کرده بر گروه بسیار بفرمان خدا وخدا با صبر کنندگانست
٢٤٩ وچون مبارز شدند بجالوت وسپاهش گفتند ای پروردگار ما فروریز بر ما صبر را
وثابت دار قدمهای ما را وغالب گردان ما را بر گروه کافران ٢٥٠ پس گریزانیدند ایشانرا
بفرمان الهی وکشت داود جالوت را وداد باو خدا پادشاهی وحکمت را وآموخت او را از آنچه میخواست
واگر نبود بر طرف کردن خدا مردمانرا بعضی از ایشانرا ببعضی هر اینه تباه شدی زمین ولیکن
خدا صاحب تفضل است بر عالمیان ٢٥١ اینها آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی
وبدرستی که تو از جمله پیغمبرانی ٢٥٢ اینها آن پیغمبرانند که زیادتی داده ایم بعضی ایشانرا بر بعضی
از ایشان کسی است که سخن کرد خدا وبلند کرد بعضی ایشانرا مرتبها وداده عیسی پسر مریم را معجزها
وتایید کردیم او را بروح القدس واگر میخواست خدا کارزار نمیکردند آنانکه از بعد
ایشان بودند بعد از آنکه آمد ایشانرا نشانهای روشن ولیکن اختلاف کردند پس از ایشان
کسی بود که ایمان آورد واز ایشان کسی بود که کافر شد واگر میخواست خدا کارزار نمیکردند ولیکن

اللّٰه يفعل ما يريد ۲۵۳ يا ايها الذين امنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون
۲۵۴ اللّٰه لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم ۲۵۵ لا اكراه في الدين قد
تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن باللّٰه فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها واللّٰه سميع عليم ۲۵۶ اللّٰه ولي الذين

امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور
والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت
يخرجونهم من النور الى الظلمات
اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
۲۵۷ الم تر الى الذي حاج ابرهيم في
ربه ان اتيه اللّٰه الملك اذ قال ابرهيم
ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي
واميت قال ابرهيم فان اللّٰه ياتي بالشمس
من المشرق فات بها من المغرب فبهت
الذي كفر واللّٰه لا يهدي القوم
الظالمين ۲۵۸ او كالذي مر على
قرية وهي خاوية على عروشها قال
انى يحيي هذه اللّٰه بعد موتها فاماته
اللّٰه مائة عام ثم بعثه قال كم
لبثت قال لبثت يوما او بعض يوم
قال بل لبثت مائة عام فانظر الى
طعامك وشرابك لم يتسنه وانظر
الى حمارك ولنجعلك اية للناس
وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم
نكسوها لحما فلما تبين له قال اعلم
ان اللّٰه على كل شيء قدير ۲۵۹ واذ
قال ابرهيم رب ارني كيف تحيي الموتى
قال اولم تؤمن قال بلى ولكن
ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة
من الطير

خدا میکند آنچه میخواهد ۲۵۳ ای آنکسانی که ایمان آورده اند انفاق کنید از آنچه روزی نمودیم شما را
پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و نه دوستی و نه درخواستی و کافران ایشانند
ستمکاران ۲۵۴ خدا نیست پرستیده شده بحقی مگر او که زنده پاینده است فرا نگیرد
او را پینکی و نه خوابی مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است کیست آنکه درخواست
کند نزد او مگر باذن او میداند آنچه را پیش روی ایشانست و آنچه در پس سر ایشانست
و احاطه نمیکنند بچیزی از علم او مگر بآنچه خواسته باشد فرا گرفته کرسی او آسمانها و زمین
را و گران نیایدش محافظت آن دو و اوست بلند عظیم ۲۵۵ نیست هیچ اکراهی
در دین بتحقیق که آشکار شده راست روی از گمراهی پس هر که کافر شود بشیطان و ایمان
آورد بخدا پس بتحقیق که چنگ در زده بدست آویز محکم که نیست هیچ پاره شدنی مر آنرا
و خدای شنوای داناست ۲۵۶ خدا دوستار کسانیست که ایمان آورده اند بیرون می
آورد ایشانرا از تاریکیها بروشنائی و آنانکه کافر شده اند دوستان ایشان شیاطین اند
بیرون می آورند ایشانرا از روشنی بتاریکیها این گروه ملازمان دوزخند ایشان در آن همیشه
ماندگانند ۲۵۷ آیا نظر نمودی بسوی آنکه حجت گرفت با ابرهیم در باره پروردگارش
بآنکه داده بود او را خدا پادشاهی هنگامی که گفت ابرهیم که پروردگار من آنکسیست که زنده
مینماید و میمیراند گفت من زنده میکنم و میمیرانم گفت ابرهیم پس بدرستی که خدا می آورد آفتاب
را از مشرق پس بیاور آنرا از مغرب پس مبهوت گردید کسی که کافر شده بود و خدا راه
نمی نماید گروه ظالمانرا ۲۵۸ یا چون کسی که گذشت بر قریهٔ و آن قریه افتاده بود بر سقفهایش
گفت چگونه زنده میگرداند این را خدا بعد از مردنش پس میرانید او را خدا صد سال پس بر
انگیختش گفت چه قدر درنگ کردی گفت درنگ کردم یکروز یا پارهٔ از روز گفت بلکه
درنگ کردی صد سال پس نظر کن بسوی طعام خود و شراب خود که متغیر نشده و نظر
کن بسوی دراز گوش خود و از برای آنکه بگردانیم ترا نشانه برای مردمان و نظر
کن بسوی استخوانها که چگونه بر بالای هم میگذاریم آنها را بعد از آن میپوشانیم
آنها را گوشتی پس چون آشکار شد او را گفت میدانم که خدا بر همه چیز تواناست ۲۵۹ و
هنگامی که گفت ابرهیم ای پروردگار من بنما مرا که چگونه زنده میگردانی مردگانرا گفت
آیا ایمان نیاورده گفت آری و لیکن از برای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار تا از پرنده

فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۲۶۰ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۲۶۱ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۲۶۲ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۲۶۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ

كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ
وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ۲۶۴ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ
يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۲۶۵ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَ
صَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ ۲۶۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ
إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ۲۶۷ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ
مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
۲۶۸ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا
يَذَّكَّرُ

پس منضم کن آنها را بسوی خود بعد از آن بگردان بر هر کوهی از آنها پاره را پس بخوان آنها را که
می آیند ترا بشتاب و بدان که خدا غالب است محکم کار ۲۶۰ مثل کسانی که نفقه میکنند
مالهای خود را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه
صد دانه باشد و خدا زیاد مینماید برای کسی که میخواهد و خدا گشاده بسیار داناست
۲۶۱ آنانکه انفاق میکنند مالهای خود را در راه خدا پس از دنبال نمی آرند آنچه را انفاق
کرده اند منتی و نه آزاری مر ایشان راست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست هیچ ترسی
بر ایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند ۲۶۲ گفتار خوبی و در گذشتن بهتر است از صدقه
که از پی در آید آنرا اذیتی و خدا بی نیاز بسیار بردبار است ۲۶۳ ای آنکسانی که گرویده اید باطل
مکنید صدقهای خود را بمنت نهادن و ایذا نمودن مانند کسی که نفقه میکند مال خود را از
جهت خودنمائی بمردمان و ایمان نمی آورد بخدا و روز آخرت پس مثل او چون مثل سنگ
همواریست که بر آن خاکی باشد پس برسد بآن بارانی درشت قطره پس واگذارد آنرا ساده
قادر نیستند بر چیزی از آنچه کسب کرده اند و خدا راه نمائی نمیکند گروه کافران را ۲۶۴
و مثل آنانکه نفقه میکنند مالهای خود را جهت طلب خوشنودی خدا و ثابت کردنی از خود
هاشان چون مثل بوستانیست که بر بلندی باشد که رسیده باشد آنرا بارانی بزرگ قطره
پس بیارد میوه اش را دو برابر پس اگر نرسد بآن باران درشت قطره پس باران خورد قطره و
خدا بآنچه میکنید بیناست ۲۶۵ آیا دوست میدارد یکی از شما اینکه بوده باشد برای او
بوستانی از درختان خرما و انگورها که میرفته باشد از زیر آن نهرها مر او را باشد در آن از همه
میوهها و رسیده باشد باو پیری و مر او را باشد فرزندان ناتوان پس برسد آنرا گردبادی که
در آن آتشی باشد پس بسوزد همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانها شاید شما تأمل
نمائید ۲۶۶ ای آنکسانی که ایمان آورده اند نفقه دهید از پاکیزهای آنچه کسب کرده اید و از آنچه
بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید ناپاک را که از آن نفقه کنید . و حال آنکه
نیستید شما گیرندهٔ آن مگر آنکه چشم بپوشانید در آن و بدانید که خدا بی نیاز است ستوده
۲۶۷ شیطان وعده میدهد شما را درویشی و امر میکند شما را ببدی و خدا وعده میدهد
شما را آمرزشی از خود و افزونی و خدا گشاده بسیار داناست ۲۶۸ میدهد حکمت را بهر که
میخواهد و کسی که داده شود حکمت را پس بتحقیق که عطا کرده شد نیکوئی بسیار را و آگاه

إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ ۲۶۹ وَمَا أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ۲۷۰ إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن
تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۲۷۱ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن
يَشَاءُ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۲۷۲ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ

بِهِ عَلِيمٌ ۲۷۳ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۲۷۴ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ
الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا
وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَن جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۲۷۵
يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۲۷۶
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۲۷۷ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۲۷۸ فَإِن
لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَ
رَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۲۷۹
وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ
مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۲۸۰

نمیکردند مکر صاحبان عقل ۲۶۹ وانچه انفاق کنید از نفقه یا نذر کنید از نذری پس بدرستی
که خدا میداندش و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کننده ۲۷۰ اکر اشکارا کنید صدقه‌ها را
پس نیکوست ان و اکر پنهان دارید انها را و بدهید انها را بمحتاجان پس ان بهتر است
برای شما و دور میکند از شما از کناهانتان و خدا بانچه میکنید اکاهست ۲۷۱ نیست
بر تو هدایت ایشان ولیکن خدا راهنمائی میکند هر که را خواهد و انچه انفاق میکنید
از خیر پس از برای خودتانست و حال انکه انفاق نمیکنید مکر برای طلب رضای خدا و انچه
انفاق میکنید از خیری تمام داده میشود بشما و شما ستم دیده نخواهید شد ۲۷۲ برای
محتاجانیست که بازداشته شده‌اند در راه خدا نمیتوانند کردیدن در زمین
می پندارد ایشانرا نادان توانکران از عفت که میشناسی ایشانرا بسیماشان سؤال
نمیکنند از مردمان بابرام و انچه انفاق میکنید از خیری پس بدرستی که خدا بان داناست
۲۷۳ انانکه انفاق میکنند مالهای خود را در شب و روز پنهانی و اشکار پس مر ایشانراست
مزدشان نزد پروردکارشان و نیست هیچ بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهکین میشوند ۲۷۴
انانکه میخورند ربا را بر نمیخیزند مکر چنانکه بر میخیزد کسیکه مخبط کرده او را شیطان از جنون ان
بسبب اینست که ایشان کفتند که جز این نیست که بیع مثل رباست و حلال کردانیده
خدا بیع را و حرام نموده ربا را پس کسیکه امد و را پندی از پروردکارش پس باز ایستاد پس مر او راست
انچه کذشته و کارش بسوی خداست و کسی که عود کرد پس ایشان اصحاب اتش‌اند ایشانند
در ان جاویدان ۲۷۵ بی برکت میکرداند خدا ربا را و زیاد میکرداند صدقه‌ها را و خدا دوست
نمیدارد هر ناسپاس کناهکار را ۲۷۶ بدرستی که انان که ایمان اورده‌اند و کرده‌اند
کارهای پسندیده و بپا داشته‌اند نماز را و داده‌اند زکوة را مر ایشانراست مزدشان
نزد پروردکارشان و نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهکین میشوند ۲۷۷
انانکه ایمان اورده‌اند بپرهیزید از خدا و واکذارید انچه را مانده از ربا اکر هستید مؤمنان
۲۷۸ پس اکر نکردید پس اکاه باشید بجنکی از خدا و رسولش و اکر توبه کردید
پس برای شماست سرمایه‌های مالهای شما ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید ۲۷۹
۲۸۰ و اکر بوده باشد صاحب پریشانی پس مهلت دادنیست تا هنکام توانکری
و اکر صدقه کنید بهتر است برای شما اکر بوده باشید که بدانید ۲۸۱

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٨١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَا
كْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ
شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ
يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ
وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ
كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ
فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٢٨٢ وَإِنْ
كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا
فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٨٣ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ
اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٨٤
آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٢٨٥

و بپرهيزيد از روزي كه بر گردانيده مي شويد در آن بسوي خدا بعد از آن تمام داده شود هر
نفسي آنچه را كسب كرده است و ايشان ستم كرده نخواهند شد ٢٨١ اي آنكساني
كه ايمان آورده اند هرگاه قرض دهيد بيكديگر تا وقتي نام برده شده پس بنويسيد آنرا
و بايد بنويسد ميان شما نويسنده براستي و ابا نكند نويسنده اينرا كه بنويسد چنانچه
آموخته او را خدا پس بايد بنويسد و بايد كه املا كند كسي كه بر اوست حق و بايد كه بپرهيزد
از خدا كه پروردگار اوست و كم نكند از آن چيزي را پس اگر بوده باشد آنكس كه بر اوست حق
بي عقل يا عاجز يا نتواند كه املا كند او پس بايد كه املا كند ولي او براستي و گواه گيريد
دو گواه از مردان خويش اگر نباشند دو مرد پس يك مرد و دو زن از آنكساني كه مي پسنديد
از گواهان تا چون فراموش كند يكي از آن دو زن پس بياد آورد يكي از آن دو ديگري را و بايد
كه مضايقه ننمايند گواهان هرگاه خوانده شوند و ملول مشويد كه بنويسيد آنرا كوچك
يا بزرگ تا مدتش اين درست تر است نزد خدا و ثابت تر براي گواهي و نزديكتر است اينرا
كه شك نكنيد مگر آنكه باشد سوداي حاضري كه گردانيد آنرا ميانه خود پس نيست بر
شما هيچ گناهي كه ننويسيد آنرا و گواه بگيريد هرگاه با يكديگر خريد و فروش نمائيد و بايد
ضرر رسانيده نشود هيچ نويسنده و نه هيچ گواهي و اگر كنيد پس بدرستي كه آن نافرماني است
از شما و بپرهيزيد از خدا و مي آموزد شما را خدا و خدا بهر چيزي داناست ٢٨٢ و اگر باشيد بر
سفري و نيابيد نويسنده پس گروگاني گرفته شده پس اگر امين داند بعض شما بعضي را پس
بايد كه ادا نمايد آنكه امين دانسته شده امانت خود را و بايد كه پرهيز نمايد از خدا كه پرور
دگار اوست و مپوشانيد گواهي را و هر كه بپوشاند آنرا پس بدرستي كه او گناهكار است
دلش و خدا بآنچه ميكنيد داناست ٢٨٣ مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمين است و اگر آشكار كنيد چيزي را كه در دلهاي شماست يا پنهان داريد آنرا محاسبه
ميكند شما را بآن خدا پس مي آمرزد براي هر كه خواهد و عقوبت ميكند هر كه را خواهد
و خدا بر همه چيز تواناست ٢٨٤ ايمان آورد رسول بآنچه فرستاده شده بسوي او از نزد
پروردگارش و مؤمنان همگي ايمان آوردند بخدا و فرشتگان او و كتابهاي او و پيغمبران
او جدائي نميگذاريم ميانه احدي از پيغمبران او و گفتند شنيديم و اطاعت
كرديم آمرزش ترا پروردگار ما و بسوي تست بازگشت ٢٨٥

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته
على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولنا فانصرنا على القوم الكافرين ٢٨٦ سورة ال عمران مائتا اية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم الم ١ الله لا اله الا هو الحي القيوم ٢ نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والا
نجيل من قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا بايات الله لهم عذاب شديد ٣ والله عزيز ذو انتقام ٤ ان الله لا

يخفى عليه شيء في الارض ولا في
السماء ٥ هو الذي يصوركم
في الارحام كيف يشاء لا اله
الا هو العزيز الحكيم ٦ هو الذي
انزل عليك الكتاب منه ايات
محكمات هن ام الكتاب واخر
متشابهات فاما الذين في قلوبهم
زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء
الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم
تاويله الا الله والراسخون في العلم
يقولون امنا به كل من عند
ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب ٧
ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك
انت الوهاب ٨ ربنا انك جامع
الناس ليوم لا ريب فيه ان الله
لا يخلف الميعاد ٩ ان الذين
كفروا لن تغني عنهم اموالهم
ولا اولادهم من الله شيئا
واولئك هم وقود النار ١٠

تکلیف نمیکند خدا هیچ نفسی را مگر باندازه طاقتش برای او است آنچه کسب کرده و بر
اوست آنچه اکتساب کرده پروردگارما مؤاخذه مکن ما را اگر فراموش کرده باشیم یا خطا
نموده باشیم پروردگارما وبار مکن برما بار گرانی را چنانچه بار کردی آنرا بر کسانی که پیش
ازما بوده اند پروردگارما و بار مکن ما را چیزی که نیست توانائی ما را بآن و درگذر از ما
و بیامرز ما را و رحم کن ما را توئی آقای ما پس یاری ده ما را بر گروه کافران ٢٨٦

سورة آل عمران دویست آیة و ان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ١ خدا نیست معبودی مگر او که زنده پاینده است ٢ فرو فرستاد بر تو
کتاب را براستی درحالتی که تصدیق کننده است مر آنچه را که پیش از آنست و فرو فرستاد
توریة و انجیل را از پیش از جهت راهنمائی مردمان و فرستاد فرقان را بدرستی که آنانکه
کافر شدند بایتهای خدا مر ایشانراست عقوبتی سخت ٣ و خدا عزیز صاحب انتقام است
٤ بدرستی که خدا پوشیده نیست بر او چیزی در زمین و نه در آسمان ٥
اوست آنکه می نگارد صورتهای شما را در رحمها بهر گونه که میخواهد نیست پرستیده
شده مگر او که ارجمند محکم کار است ٦ اوست آنکه فرو فرستاد بر تو کتاب را از آنجمله
آیتهائیست محکم که آنها اصل کتابست و دیگرها متشابهاتست پس اما کسانی
که در دلهای ایشان کجی است پس پیروی مینمایند آنچه را که متشابه شده از آن بجهت
طلب فتنه و طلب تاویلش و نمیدانند تاویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش میگویند
ایمان آوردیم بآن همه از نزد پروردگارماست و متذکر نمیشوند مگر صاحب عقلان ٧
پروردگارما مایل بکجی مگردان دلهای ما را بعد از آنکه راه نمائی کردی ما را و ببخش ما را
از نزد خود رحمتی بدرستی که توئی تو بسیار بخشاینده ٨ پروردگارما بدرستی
که تو جمع کننده آدمیانی برای روزی که نیست شکی در آن بدرستی
که خدا خلف نمیکند وعده را ٩ بدرستی که آنانکه کافر گردیدند
هرگز دفع نکند از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا
چیزیرا و این گروه ایشانند برافروزاننده آتش ١٠

كدأب آل فرعون والذين من قبلهم كذبوا بآياتنا فأخذهم الله بذنوبهم والله شديد العقاب ١١ قل للذين كفروا ستغلبون و
تحشرون إلى جهنم وبئس المهاد ١٢ قد كان لكم آية في فئتين التقتا فئة تقاتل في سبيل الله وأخرى كافرة يرونهم مثليهم رأي العين
والله يؤيد بنصره من يشاء إن في ذلك لعبرة لأولي الأبصار ١٣ زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذهب
والفضة والخيل المسومة والأنعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده حسن المآب ١٤ قل أؤنبئكم بخير من ذلكم للذين اتقوا

عند ربهم جنات تجري من تحتها
الأنهار خالدين فيها وأزواج مطهرة
ورضوان من الله والله بصير بالعباد
١٥ الذين يقولون ربنا إننا آمنا
فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار
١٦ الصابرين والصادقين والقانتين
والمنفقين والمستغفرين بالأسحار
١٧ شهد الله أنه لا إله إلا هو و
الملائكة وأولوا العلم قائما بالقسط
لا إله إلا هو العزيز الحكيم ١٨ إن
الدين عند الله الإسلام وما اختلف
الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد
ما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن
يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب
١٩ فإن حاجوك فقل أسلمت وجهي
لله ومن اتبعن وقل للذين أوتوا
الكتاب والأميين أأسلمتم فإن
أسلموا فقد اهتدوا وإن تولوا فإنما
عليك البلاغ والله بصير بالعباد
٢٠ إن الذين يكفرون بآيات الله
ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون
الذين يأمرون بالقسط من الناس
فبشرهم بعذاب أليم ٢١

چون عادت آل فرعون وکسانی است که پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیتهای ما را پس
بگرفت ایشانرا خدا بگناهانشان وخدا سخت عقوبتست ١١ بگو مر کسانیرا که کافر
گردیدند زود باشد که مغلوب شوید ومحشور شوید بسوی جهنم و بد قرار
گاهیست ١٢ بتحقیق که بود از برای شما نشانی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی
کارزار میکردند در راه خدا ودیگری کافر بودند که میدیدند گروه اول را دو برابر خود
برای العین وخدا تایید میکند بیاری خود هر که را میخواهد بدرستی که درین هر آینه
عبرتیست مر صاحبان دیدهها را ١٣ آراسته شده برای مردمان دوستی خواهشها از زنان
وپسران ومالهای بسیار فراهم آمده از طلا ونقره واسبان نشاندار وچهارپایان وزراعت
اینها بهرهمندی زندگانی دنیاست وخدا نزد اوست خوبی جای بازگشت ١٤ بگو آیا خبر
دهم شما را به بهتر از اینها از برای آنانست که پرهیزکاری نمودند نزد پروردگارشان بوستانها
که روان میشود از زیر آنها نهرها همیشه گیانند در آنها وجفتهای پاکیزه وخوشنودی
از خدا وخدا بیناست ببندگان ١٥ آنکسانی که میگویند پروردگارا بدرستی
که ما ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهان ما را ونگاهدار ما را از عذاب آتش ١٦
صبر کنندگان وراست گویان وقانتان وانفاق کنندگان واستغفار کنندگان در سحرها ١٧
گواهی دهد خدا اینکه نیست معبودی مگر او وفرشتگان وصاحبان دانش ایستاده
بعدل نیست معبودی مگر او که ارجمند محکمکار است ١٨ بدرستی که
دین نزد خدا اسلامست واختلاف نکردند آنانکه داده شده بودند کتاب را مگر
بعد از آنکه آمد ایشانرا دانش بسبب از حد درگذشتن در میان ایشان وکسی که کافر
شود بآیتهای خدا پس بدرستی که خدا زود حسابست ١٩ پس اگر حجت گیرند با تو پس بگو
تسلیم کردم خود را برای خدا وکسی که پیروی کرد مرا وبگو مر آنانرا که داده شده اند کتاب را وانا
خوانندگانرا که آیا مسلمان شده اید پس اگر مسلمان شدند پس بتحقیق که
هدایت یافته اند واگر رو گردانیدند پس بدرستی که نیست بر تو مگر رسانیدن
وخدا بیناست ببندگان ٢٠ بدرستی که آنانکه کافر میشوند بآیتهای
خدا ومیکشند پیغمبرانرا بغیر حق ومیکشند آنانرا که امر مینمایند بعدل
از مردمان پس بشارت ده ایشانرا بعقوبتی دردناک ٢١

أولئك الذين حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وما لهم من ناصرين ٢٢ ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب يدعون إلى كتاب الله ليحكم
بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون ٢٣ ذلك بأنهم قالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودات وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون ٢٤
فكيف إذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ٢٥ قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع
الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير إنك على كل شيء قدير ٢٦ تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل

وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت
من الحي وترزق من تشاء بغير حساب
٢٧ لا يتخذ المؤمنون الكافرين أو
لياء من دون المؤمنين ومن يفعل
ذلك فليس من الله في شيء إلا أن
تتقوا منهم تقاة ويحذركم الله
نفسه وإلى الله المصير ٢٨ قل إن
تخفوا ما في صدوركم أو تبدوه
يعلمه الله ويعلم ما في السماوات و
ما في الأرض والله على كل شيء قدير
٢٩ يوم تجد كل نفس ما عملت
من خير محضرا وما عملت من سوء
تود لو أن بينها وبينه أمدا
بعيدا ويحذركم الله نفسه والله
رءوف بالعباد ٣٠ قل إن كنتم تحبون
الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم
ذنوبكم والله غفور رحيم ٣١ قل
أطيعوا الله والرسول فإن تولوا فإن
الله لا يحب الكافرين ٣٢ إن الله
اصطفى آدم ونوحا وآل إبراهيم وآل
عمران على العالمين ٣٣ ذرية بعضها
من بعض والله سميع عليم ٣٤

اینها کسانی‌اند که تباه شد کردارهای ایشان در دنیا و آخرت و نیست مر ایشانرا
هیچ یاری دهنده ٢٢ آیا نظر نکردی بسوی آنانکه داده شده‌اند بهره از کتاب که خوانده
میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میان ایشان پس رو میگردانند گروهی از ایشان و
حال آنکه ایشان اعراض کنندگانند ٢٣ این بسبب آنست که ایشان گفتند
که نخواهد رسید بما آتش مگر در روزهای شمرده شده و فریفته ایشانرا در دین
ایشان آنچه بودند که افترا می‌بستند ٢٤ پس چگونه باشد هرگاه جمع کنیم ایشانرا برای
روزی که نیست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی آنچه را کسب کرده و ایشان ستم
رسیده نخواهند شد ٢٥ بگو بار الها صاحب ملکا میدهی پادشاهی هر که را میخواهی
و میگیری پادشاهی را از هر که میخواهی و عزیز میکنی هر که را میخواهی و خوار میگردانی
هر که را میخواهی در دست تست نیکی بدرستی که تو بر هر چیزی توانائی ٢٦ در
می‌آوری شب را در روز و در می‌آوری روز را در شب و بیرون می‌آوری زنده را از مرده و
بیرون می‌آوری مرده را از زنده و روزی میدهی بهر که میخواهی بیشمار ٢٧ باید فرا
نگیرند مؤمنان کافرانرا دوستان از غیر مؤمنان و کسی که بکند اینرا پس نیست از
خدا در چیزی مگر آنکه پرهیز کنید از راه تقیه و میترساند شما را خدا از خودش و
بسوی خداست بازگشت ٢٨ بگو اگر پنهان دارید آنچه را در سینه‌های شماست یا
آشکار کنید آنرا میداند آنرا خدا و میداند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است و
خدا بر هر چیزی تواناست ٢٩ روزی که می‌یابد هر نفسی آنچه کرده است از نیکی
در حالتی که حاضر کرده و آنچه کرده است از بدی دوست میدارد کاش اینکه
باشد میان آن و میان او مسافتی دور و میترساند شما را خدا از خودش
و خدا مهربانست به بندگان ٣٠ بگو اگر هستید که دوست دارید خدا را
پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد برای شما گناهان شما
را و خدا آمرزنده است مهربان ٣١ بگو فرمانبرداری کنید خدا و رسول را
پس اگر رو بگردانند پس بدرستی که خدا دوست نمیدارد کافرانرا ٣٢
بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح و آل ابرهیم و آل عمران را بر عالمیان ٣٣ ذریتی
را که بعضی از ایشان از بعضی‌اند و خدا شنوای داناست ٣٤

اذ قالت امرأت عمران رب اني نذرت لك ما في بطني محررا فتقبل مني انك انت السميع العليم ۳۵ فلما وضعتها قالت رب اني و
ضعتها انثى والله اعلم بما وضعت وليس الذكر كالانثى واني سميتها مريم واني اعيذها بك وذريتها من الشيطان الرجيم ۳۶
فتقبلها ربها بقبول حسن وانبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد عندها رزقا قال يا مريم
انى لك هذا قالت هو من عند الله ان الله يرزق من يشاء بغير حساب ۳۷ هنالك دعا زكريا ربه قال رب هب لي من لدنك ذرية

طيبة انك انت السميع الدعاء
۳۸ فنادته الملائكة وهو قائم يصلي
في المحراب ۳۹ ان الله يبشرك بيحيى
مصدقا بكلمة من الله وسيدا
وحصورا ونبيا من الصالحين ۴۰
[illegible]
[illegible] الكبر [illegible] عاقر قال
[illegible] يفعل ما يشاء ۴۱ قال
[illegible]
[illegible] ايام الا رمزا واذكر
ربك كثيرا وسبح بالعشي والابكار
۴۲ واذ قالت الملائكة يا مريم ان الله
اصطفاك وطهرك واصطفاك
على نساء العالمين ۴۳ يا مريم اقنتي
لربك واسجدي واركعي مع الراكعين
۴۴ ذلك من انباء الغيب نوحيه
اليك وما كنت لديهم اذ يلقون
اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت
لديهم اذ يختصمون ۴۵ اذ قالت
الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة
منه اسمه المسيح عيسى بن مريم
وجيها في الدنيا والآخرة ومن
المقربين ۴۶ ويكلم الناس في المهد
وكهلا ومن الصالحين ۴۷ قالت
رب انى يكون لي ولد ولم يمسسني
بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء
اذا قضى امرا

چون گفت زن عمران پروردگار من بدرستي که من نذر کردم براي تو طفلي را که در شکم من
است در حالتي که آزاد شده پس قبول کن از من بدرستي که تو توئي شنواي دانا ۳۵ پس چون
گذاشت حمل خود را گفت پروردگار من بدرستي که من گذاشتم حمل خود را در حالتي که دختر است
و خدا داناتر است بانچه گذاشته و نيست پسر مثل دختر و بدرستي که من نام گذاشتم او
را مريم و بدرستي که من در پناه تو [illegible] او را و فرزندان او را از شيطان رانده شده
۳۶ پس قبول کرد او را پروردگار او [illegible] نيکوئي [illegible] و کفيل
گردانيد [illegible] زکريا را هرگاه [illegible] زکريا در محراب عبادت [illegible]
اي مريم [illegible] گفت [illegible] خدا است بدرستي که خدا [illegible]
هر که را ميخواهد [illegible] ۳۷ [illegible] زکريا پروردگار خود را [illegible]
ببخش مرا از نزد خود فرزندان پاکيزه بدرستي که تو شنواي دعائي ۳۸ پس ندا کردند او را
فرشتگان در حالتي که او ايستاده بود که نماز ميکرد در محراب اينکه خدا مژده ميدهد ترا
بيحيي تصديق کننده بکلمه که از نزد خدا است و مهتري و باز دارنده نفس خود را از مباشرت
زنان و پيغمبري از شايستگان ۳۹ گفت پروردگار من از کجا خواهد شد مرا پسري و بتحقيق
که رسيده مرا پيري و زن من نازاينده است گفت همچنين خدا ميکند انچه ميخواهد ۴۰
گفت پروردگار من بگردان براي من نشانه گفت نشانه تو اينست که سخن نگوئي با مردمان
سه روز مگر باشاره و ياد کن پروردگار خود را بسيار و تسبيح کن در آخر روز و در بامداد ۴۱
و چون گفتند فرشتگان اي مريم بدرستي که خدا برگزيد ترا و پاکيزه گردانيد ترا و برگزيد
ترا بر زنان عالميان ۴۲ اي مريم عبادت کن مر پروردگار خود را و سجود کن و رکوع کن با رکوع
کنندگان ۴۳ اين از خبرهاي پنهان است که وحي ميفرستيم آنرا بسوي تو و نبودي تو نزد
ايشان آن هنگام که مي انداختند قلمهاي خود را که کدام يك از ايشان متکفل مريم شوند
و نبودي تو نزد ايشان آنگاه که نزاع ميکردند ۴۴ چون گفتند فرشتگان اي مريم
بدرستي که خدا بشارت ميدهد ترا بکلمه از نزد خود که نام او مسيح عيسي پسر مريم
است در حالتي که بزرگوار است در دنيا و آخرت و از مقربانست ۴۵ و سخن ميکند با مردمان
در گهواره و در سن کهولت و از شايستگانست ۴۶ گفت پروردگار من از کجا خواهد بود مرا فرزند
و نرسيده است بمن مردي گفت چنين خدا مي آفريند هر که را خواهد هرگاه قرار داد امري را

فانما يقول له كن فيكون ٤٨ ويعلمه الكتاب والحكمة والتورية والانجيل ورسولا الى بني اسرائيل اني قد جئتكم باية من ربكم اني اخلق
لكم من الطين كهيئة الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وابرئ الاكمه والابرص واحي الموتى باذن الله وانبئكم بما تاكلون وما
تدخرون في بيوتكم ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين ٤٩ ومصدقا لما بين يدي من التورية ولاحل لكم بعض الذي حرم
عليكم وجئتكم باية من ربكم فاتقوا الله واطيعون ٥٠ ان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ٥١ فلما احس عيسى منهم الكفر قال

من انصاري الى الله قال الحواريون
نحن انصار الله امنا بالله واشهد
بانا مسلمون ٥٢ ربنا امنا بما
انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا
مع الشاهدين ٥٣ ومكروا و
مكر الله والله خير الماكرين ٥٤
اذ قال الله يا عيسى اني متوفيك و
رافعك الي ومطهرك من الذين
كفروا وجاعل الذين اتبعوك فوق
الذين كفروا الى يوم القيمة ثم
الي مرجعكم فاحكم بينكم فيما كنتم
فيه تختلفون ٥٥ فاما الذين
كفروا فاعذبهم عذابا شديدا
في الدنيا والاخرة وما لهم من
ناصرين ٥٦ واما الذين امنوا و
عملوا الصالحات فيوفيهم اجورهم
والله لا يحب الظالمين ٥٧ ذلك
نتلوه عليك من الايات والذكر
الحكيم ٥٨ ان مثل عيسى عند الله
كمثل ادم خلقه من تراب ثم قال
له كن فيكون ٥٩ الحق من
ربك فلا تكن من الممترين ع

پس جز این نیست که میگوید مر او را باش پس میباشد ٤٨ و حال آنکه می آموزاند او را
کتاب و حکمت و توریة و انجیل و در حالتی که فرستاده شده بسوی فرزندان یعقوب
اینکه من بحقیقت آمده ام شما را با معجزه از نزد پروردگارتان بدرستی که من خلق
میکنم برای شما از گل مانند هیئت مرغ پس میدمم در آن نفسی پس میباشد مرغی
بفرمان خدا و شفا میدهم کور مادر زاد را و پیس را و زنده میکردانم مردگان را بفرمان
الهی و خبر میدهم شما را بانچه میخورید و انچه ذخیره میکنید در خانهای خود بدرستی
که در اینها هر آینه نشانه ایست برای شما اگر هستید مؤمنان ٤٩ و تصدیق
کننده ام مر انچه را پیش از من است از توریة و تا حلال کردانم برای شما بعض از آن
چیزهائی که حرام شده بود بر شما و آمدم شما را با معجزه از نزد پروردگار شما پس
بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ٥٠ بدرستی که خدا پروردگار منست و پروردگار
شما پس پرستش نمائید ورا این راهیست راست ٥١ پس چون دریافت عیسی از
ایشان کفر را گفت کیانند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریون که مائیم
یاری دهندگان خدا ایمان آوردیم بخدا و گواه باش باینکه ما مسلمانانیم ٥٢ پروردگارا
ما ایمان آوردیم بانچه فرو فرستادی و پیروی نمودیم پیغمبر را پس بنویس ما را با شاهدان
٥٣ و مکر کردند و مکر کرد بدیشان و خدا بهترین مکر کنندگانست ٥٤ چون گفت
خدا ای عیسی بدرستی که من فرا گیرنده توام و بلند کننده توام بسوی خود و پاک کننده
توام از کسانی که کافر شدند و کردانندهام آنانرا که پیروی کردند ترا بالای آنان که
کافر شدند بسوی روز قیامت بعد از آن بسوی منست بازگشت شما پس حکم خواهم
کرد میان شما در انچه بودید که در آن اختلاف میکردید ٥٥ پس اما آنانکه کافر شده اند
پس عذاب میکنم ایشانرا عذاب سختی در دنیا و آخرت و نیست از برای ایشان هیچ یاوران ٥٦
واما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام میدهم
بایشان مزدهای ایشانرا و خدا دوست نمیدارد ستمکارانرا ٥٧ آنکه میخوانیم
انرا بر تو از آیتهاست و یادآوری محکم ٥٨ بدرستی که مثل عیسی نزد
خدا مانند مثل آدم است که آفرید او را از خاک بعد از آن گفت مر او را که بشو پس
شد ٥٩ این حقست از پروردگار تو پس مباش از شک آورندگان ع

فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا ونساءكم وأنفسنا وأنفسكم ثم نبتهل
فنجعل لعنت الله على الكاذبين ٦١ إن هذا لهو القصص الحق وما من إله إلا الله وإن الله لهو العزيز الحكيم ٦٢ فإن تولوا فإن الله
عليم بالمفسدين ٦٣ قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم ألا نعبد إلا الله ولا نشرك به شيئا ولا يتخذ بعضنا
بعضا أربابا من دون الله فإن تولوا فقولوا اشهدوا بأنا مسلمون ٦٤ يا أهل الكتاب لم تحاجون في إبراهيم وما أنزلت التورية والإ

پس هر که حجت بگیرد با تو در آن بعد از آنچه آمد ترا از علم پس بگو بیائید تا بخوانیم پسران ما را
و پسران شما را و زنان ما را و زنان شما را و نفسهای ما را و نفسهای شما را پس زاری کنیم با اهله نمائیم
پس بگردانیم لعنت خدا بر دروغ گویان ٦١ بدرستی که این هر آینه آن قصه‌های راست
است و نیست هیچ معبودی مگر الله و بدرستی که خدا هر آینه او عزیز حکیم است
٦٢ پس اگر رو گردان شوند پس بدرستی که خدا داناست بفساد کنندگان ٦٣
بگو ای اهل کتاب بیائید بسوی کلمه که برابر است میان ما و میان شما اینکه نپرستیم
مگر خدا را و شریک نگردانیم با او چیزی را و فرا نگیرد بعضی از ما بعض دیگر را خدایان
از غیر خدا پس اگر رو گردان شوند پس بگوئید گواه باشید باینکه ما مسلمانانیم ٦٤
ای اهل کتاب چرا حجت میکنید باهم در ابرهیم و حال آنکه فرو فرستاده نشد توریة
و انجیل مگر بعد از او پس آیا نمی یابید بعقل ٦٥ آگاه باشید که شما آنانید
که حجت گرفتید در آنچه مر شما را با آن دانشی بود پس چرا حجت میکنید در آنچه نیست
شما را بآن هیچ دانشی و خدا می داند و شما نمیدانید ٦٦ نبوده هرگز ابرهیم
یهودی و نه نصرانی ولیکن بود مایل بحق مسلمان و نبود از شرک آورندگان ٦٧
بدرستی که سزاوارترین مردمان بابرهیم هر آینه آنان بودند که پیروی کردند او را
و این پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند و خدا یاور مؤمنانست ٦٨ دوست داشتند
طایفه از اهل کتاب که گمراه کنند شما را و گمراه نمیکنند مگر نفسهای خود را و
نمی فهمند ٦٩ ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا و حال آنکه شما گواهی
میدهید ٧٠ ای اهل کتاب چرا می‌پوشانید حق را بباطل و پنهان میدارید حق را
و حال آنکه شما میدانید ٧١ و گفتند طایفه از اهل کتاب که ایمان آرید بآنچه فرو
فرستاده شده بر آنانکه ایمان آوردند اول روز و کافر شوید در آخرش شاید که
ایشان بر گردند ٧٢ و ایمان میاورید مگر برای کسی که پیروی کرد دین شما را بگو
بدرستی که هدایت هدایت خداست اینکه داده شود احدی مثل آنچه
داده شده اید یا حجت آورند شما را نزد پروردگار شما بگو بدرستی
که فضل بدست خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدا گشاده کار داناست
٧٣ مخصوص میگرداند برحمت خود هر که را خواهد و خدا صاحب فضل بزرگست ٧٤

نجيل إلا من بعده أفلا تعقلون ٦٥
ها أنتم هؤلاء حاججتم فيما لكم
به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم
به علم والله يعلم وأنتم لا تعلمون
٦٦ ما كان إبراهيم يهوديا ولا
نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما
وما كان من المشركين ٦٧ إن
أولى الناس بإبراهيم للذين اتبعوه
وهذا النبي والذين آمنوا والله
ولي المؤمنين ٦٨ ودت طائفة
من أهل الكتاب لو يضلونكم
وما يضلون إلا أنفسهم وما
يشعرون ٦٩ يا أهل الكتاب لم
تكفرون بآيات الله وأنتم تشهدون
٧٠ يا أهل الكتاب لم تلبسون
الحق بالباطل وتكتمون الحق
وأنتم تعلمون ٧١ وقالت طائفة
من أهل الكتاب آمنوا بالذي أنزل
على الذين آمنوا وجه النهار و
اكفروا آخره لعلهم يرجعون ٧٢
ولا تؤمنوا إلا لمن تبع دينكم قل إن
الهدى هدى الله أن يؤتى أحد
مثل ما أوتيتم أو يحاجوكم عند ربكم
قل إن الفضل بيد الله يؤتيه من
يشاء والله واسع عليم ٧٣ يختص
برحمته من يشاء والله ذو الفضل
العظيم ٧٤

ومن اهل الكتاب من ان تأمنه بقنطار يؤده اليك ومنهم من ان تأمنه بدينار لا يؤده اليك الا ما دمت عليه قائما
ذلك بانهم قالوا ليس علينا في الاميين سبيل ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ٧٥ بلى من اوفى بعهده واتقى
فان الله يحب المتقين ٧٦ ان الذين يشترون بعهد الله وايمانهم ثمنا قليلا اولئك لا خلاق لهم في الاخرة ولا يكلمهم الله
ولا ينظر اليهم يوم القيمة ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ٧٧ وان منهم لفريقا يلوون السنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب وما

واز اهل کتاب کسی است که اگر امین سازی او را بقنطاری ادا میکند انرا بسوی تو واز
ایشان کسی است که اگر امین سازی او را بدیناری نمیرساند انرا بسوی تو مگر مادام
که باشی بر او ایستاده ان بسبب اینست که ایشان گفتند که نیست بر ما در امیها
راهی ومیگویند بر خدا دروغ وحال انکه ایشان میدانند ٧٥ اری کسی که وفا
کرد بعهدش وپرهیزگاری کرد پس بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزگاران را ٧٦
بدرستی که انانکه میخرند بعهد خدا وسوگندهای خود را بهای اندک ایشان
نیست ... انها در اخرت ... سخن نگوید با ایشان خدا ونظر نکند بسوی ایشان
در روز قیامت وپاک نکرداند ایشانرا وازبرای ایشانست عذاب دردناک ٧٧
بدرستی که از ایشان هر اینه فرقه اند که در می پیچند زبانهای خود را بکتاب تا پندارید
انرا از کتاب وحال انکه نیست ان از کتاب ومیگویند ان از نزد خدا است ونیست ان
از نزد خدا ومیگویند بر خدا دروغ را وحال انکه ایشان میدانند ٧٨ نباشد
وا برای انسانی که بدهد او را خدا کتاب وحکمت وپیغمبری پس بگوید بمردمان
که باشید بندگان برای من از غیر خدا ولیکن باشید ربانیان بسبب بودنتان
انکه تعلیم میدهید کتابرا وبسبب بودنتان انکه میخوانید ٧٩ ونمیفرماید شما را
که بگیرید فرشتگان وپیغمبرانرا پروردگاران ایا امر میفرماید شما را بکفر بعد از انکه
شما مسلمانانید ٨٠ ووقتی را که گرفت خدا پیمان پیغمبران که انچه دادم شما را از
کتاب وحکمت پس بیاید بشما پیغمبری تصدیق کننده مر انچه با شماست هر اینه
ایمان خواهید اورد البته ... ... خواهید نمود البته او را گفت ایا اقرار
کردید و ... گرفتید ... ... اقرار کردیم گفت پس گواه باشید ومن با شما
از گواهانم ٨١ پس هر که برگشت بعد از ان پس این گروه ایشانند نافرمانبرداران ٨٢
ایا بغیر دین خدا میطلبند وحال انکه مر او را گردن نهاده است هر که در اسمانها
وزمین است خواه وناخواه وبسوی او برگردانیده میشوند ٨٣ بگو که ایمان اوردیم بخدا
وانچه فرستاده شده بر ما وانچه فرستاده شد بر ابرهیم واسمعیل واسحق ویعقوب
ونبیرگان یعقوب وانچه داده شد موسی وعیسی وپیغمبرانرا از پروردگار
ایشان ... جدا نمیکنیم میان هیچیک از ایشان وما مر او را گردن نهندگانیم ٨٤

هو من الكتاب ويقولون هو من
عند الله وما هو من عند الله
ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون
٧٨ ما كان لبشر ان يؤتيه الله الكتاب
والحكم والنبوة ثم يقول للناس
كونوا عبادا لي من دون الله ولكن
كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب
وبما كنتم تدرسون ٧٩ ولا يأمركم
ان تتخذوا الملئكة والنبيين اربابا
ايأمركم بالكفر بعد اذ انتم مسلمون
٨٠ واذ اخذ الله ميثاق النبيين لما
اتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم
رسول مصدق لما معكم لتؤمنن
به ولتنصرنه قال ءاقررتم واخذتم
على ذلكم اصري قالوا اقررنا قال
فاشهدوا وانا معكم من الشاهدين
٨١ فمن تولى بعد ذلك فاولئك
هم الفاسقون ٨٢ افغير دين الله
يبغون وله اسلم من في السموات
والارض طوعا وكرها واليه
يرجعون ٨٣ قل امنا بالله وما
انزل علينا وما انزل على ابرهيم و
اسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
وما اوتي موسى وعيسى والنبيون
من ربهم لا نفرق بين احد منهم
ونحن له مسلمون ٨٤

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٨٦ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ٨٧ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٨٨ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٨٩ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ٩٠ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

وکسی که میطلبد غیر اسلام دینی را پس هرگز قبول کرده نمیشود از او و او در آخرت از زیان
کارانست ٨٥ چگونه هدایت مینماید خدا گروهی را که کافر شدند بعد از ایمانشان
وگواهی داده بودند که پیغمبر حق است و آمد ایشانرا معجزات روشن وخدا هدایت نمیکند
گروه ستمکارانرا ٨٦ این گروه سزای ایشان اینست که بر ایشانست لعنت خدا و
فرشتگان ومردمان همگی ٨٧ جاودانیانند در آن تخفیف داده نمیشود از ایشان عذاب
ونه ایشان مهلت داده خواهند شد ٨٨ مگر آنانکه توبه کردند از بعد آن وبصلاح
آمدند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ٨٩ بدرستی که آنانکه کافر
شدند بعد از ایمانشان پس افزودند در کفر هرگز قبول کرده نیشود توبه ایشان واین
گروه ایشانند گمراهان ٩٠ بدرستی که آنان که کافر شدند ومردند وحال آنکه
ایشان کافر بودند پس قبول کرده نمیشود از هیچیک ایشان بقدر پری زمین از طلا
واگرچه فدا دهند بآن این گروه مر ایشانراست عذابی دردناک ونیست مر ایشانرا هیچ
یاوران ٩١ هرگز نیابید نیکی را تا آنکه انفاق کنید از آنچه دوست میدارید وآنچه
نفقه میکنید از هر چیزی پس بدرستیکه خدا بآن داناست ٩٢ هر خوردنی بود
حلال برای فرزندان یعقوب مگر آنچه حرام کرده بود یعقوب بر نفس خود پیش از آنکه فرو
فرستاده شود توریة بگو پس بیاورید توریة را پس بخوانید آنرا اگر هستید راستگویان
٩٣ پس هر که افترا کند بر خدا دروغ را بعد از این پس آنگروه ایشانند ستمکاران ٩٤
بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملة ابراهیم را در حالتی که گردیده بود از باطل به حق
ونبود از شرک آورندگان ٩٥ بدرستی که اول خانه که نهاده شد برای مردم آنست
که بمکه است در حالتی که مبارکست وراهنما برای عالمیان ٩٦ در آن نشانهای روشن
مقام ابرهیم وهر که درآید در آن باشد ایمن وبرای خداست بر مردمان حج خانه
استطاعت دارد سوی آن راه را وکسیکه کافر شد پس بدرستیکه خدا بی نیاز است
از عالمیان ٩٧ بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا وخدا گواهست بر آنچه
میکنید ٩٨ بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را که ایمان آورد میجوئید او را
کج وحال آنکه شما گواهانید ونیست خدا غافل از آنچه میکنید ٩٩ ای کسانیکه
که ایمان آورده اند اگر فرمان برید گروهی را از آنانکه داده شده اند کتاب را برگردانند شما را

فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الْأَرْضِ
ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ
٩١ لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا مِمَّا
تُحِبُّونَ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ
بِهِ عَلِيمٌ ٩٢ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ٩٣ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ٩٤ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَا
تَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ٩٥ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ
لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى
لِّلْعَالَمِينَ ٩٦ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ
إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى
النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ
سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ ٩٧ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ
مَا تَعْمَلُونَ ٩٨ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٩ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم

بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۹۹ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۰۰
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۰۱ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۱۰۲ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۰۳ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ وَاُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
۱۰۴ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ
بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۱۰۵ وَاَمَّا الَّذِينَ
ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۰۶ تِلْكَ آيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ
يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۱۰۷ وَلِلّٰهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۱۰۸ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ
اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَوْ آمَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا
لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ
لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۱۱۰
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوا
اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا
وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۱۱۱

شما بعد از ایمان آوردن شما کافران ۹۹ و چگونه کافر میشوید و حال آنکه شما خوانده
میشود بر شما آیتهای خدا و در میان شماست پیغمبر او و کسی که چنگ در زند بدین خدا
پس بتحقیق که هدایت یافته شده براه راست ۱۰۰ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا حق پرهیزکاریش و نمیرید البته مگر و حال آنکه شما مسلمانان باشید ۱۰۱ و
چنگ در زنید بریسمان خدا همگی و متفرق نشوید و یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان
هنگامیکه بودید دشمنان پس الفت داد میان دلهای شما پس گردیدید بنعمت
او برادران و بودید بر کنار گودالی از آتش پس نجات داد شما را از آن همچنین بیان میکند خدا
برای شما آیتهای خود را شاید شما هدایت یابید ۱۰۲ و باید که باشند از شما
گروهی که بخوانند بسوی خوبی و امر فرمایند بمعروف و نهی فرمایند از منکر و این گروه
ایشانند رستگاران ۱۰۳ و مباشید مانند آنانکه جدا شدند و اختلاف کردند
بعد از آنکه آمد ایشانرا معجزهای روشن و این گروه برای ایشانست عذابی عظیم ۱۰۴
روزی که سفید شود روهائی و سیاه گردد روهائی پس اما آنانکه سیاه شد روهای
ایشان آیا کافر شدید بعد از ایمانتان پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که
که کافر شدید ۱۰۵ و اما آنانکه سفید شد روهای ایشان پس در رحمت خدا اند
ایشان در آن جاودانیانند ۱۰۶ این آیتهای کتاب خداست میخوانیم آنها را بر تو بحق
و نیست خدا که اراده کند ظلمی را برای عالمیان ۱۰۷ و مر خدا راست هر چه در آسمانها
و هر چه در زمین است و بسوی خدا بر گردانیده میشود امرها ۱۰۸ هستید بهترین امتی
که بیرون آورده شده از برای مردمان امر میفرمائید مردمانرا به نیکی و نهی میفرمائید ایشانرا
از بدی و ایمان می آورید بخدا و اگر ایمان آورند اهل کتاب از یهود و نصاری هر آینه بود بهتر
برای ایشان از ایشان مومنانند و بیشترین ایشان فاسقانند ۱۰۹ هیچ ضرر نرسانند
شما را مگر اذیتی و اگر کارزار کنند با شما میگردانند بشما پشتهارا پس یاری کرده نشوند
۱۱۰ زده شده است بر ایشان خواری هر کجا یافت شوند مگر بعهدی از خدا و میثاقی از مردمان
و بازگشتند بغضبی از خدا و زده شده بر ایشان تنگدستی این بسبب آنست که ایشان بودند
که کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشتند پیغمبرانرا بغیر حق این بسبب
آنست که عصیان ورزیدند و بودند که از حد در میگذشتند ۱۱۱

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ١١٢ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ١١٣ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ١١٤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١١٥ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی‌اند ثابت قدم که میخوانند آیتهای خدا را و حال آنکه ایشان سجده
میکنند ١١٢ ایمان می‌آورند بخدا و روز آخر و امر میفرمایند به نیکی و نهی مینمایند از بدی
و میشتابند در نیکیها و این گروه از شایستگانند ١١٣ و آنچه میکنند از نیکوئی پس هرگز
ناسپاسی کرده نمیشوند آنرا و خدا داناست بپرهیزکاران ١١٤ بدرستی که آنانکه کافر شدند
کفایت نمیکند از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا چیزیرا و این گروه
اصحاب آتش‌اند ایشانند در آن همیشگیان ١١٥ مثل آنچه نفقه میکنند در این زندگانی دنیا
مانند مثل بادیست که در آن سرمای سخت است که رسیده باشد بکشت زار گروهی که
ستم کرده‌اند بر نفسهای خود پس تباه کند آنرا و ستم نکرده ایشانرا خدا ولیکن خودهاشانرا
ستم میکنند ١١٦ ای گروهی که ایمان آورده‌اند فرا مگیرید همراز از غیرتان که تقصیر
نمیکنند با شما در فساد دوست داشتند رنج یافتن شما را بتحقیق که آشکار شده
دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه پنهان میدارد سینهای ایشان بزرگتر است بتحقیق که
روشن گردانیدیم برای شما آیتها را اگر هستید که بفهمید ١١٧ آگاه باشید که
شما آنهائید که دوست میدارید ایشانرا و دوست نمیدارند شما را و حال
آنکه ایمان می‌آورید بکتاب همه‌اش و هرگاه برخوردند بشما گفتند ایمان آوردیم و چون
خلوت کردند گزیدند بر شما انگشتانرا از خشم بگو که بمیرید بخشم خود بدرستی که خدا
داناست بآنچه در سینه‌هاست ١١٨ اگر برسد شما را خوبی بد می‌آید ایشانرا و اگر برسد شما
را بدی شاد میشوند بآن و اگر صبر کنید و بپرهیزید ضرر نرساند بشما مکر ایشان
چیزی بدرستی که خدا بآنچه میکنند فراگیرنده است ١١٩ و هنگامی را که بیرون رفتی
بامداد از اهل خود جا میدادی مؤمنانرا درجاها برای کارزار و خدا شنوای داناست
١٢٠ آنگاه که قصد کردند دو گروه از شما اینکه بددلی کنند و خدا است یاورشان
و بر خدا پس باید که توکل کنند مؤمنان ١٢١ و بتحقیق که یاری کرد شما را خدا در بدر و حال
آنکه شما بودید ذلیلان پس بپرهیزید از خدا شاید شما شکر کنید ١٢٢ هنگامی که می
گفتی مر مؤمنانرا که آیا هرگز کفایت نمیکند شما را اینکه امداد کند شما را پروردگار
شما به سه هزار از فرشتگان فرو فرستاده شدگان ١٢٣ آری اگر صبر کنید و بپرهیزید و بیایند
شما را از همین ساعت دشمنان این مدد کند شما را پروردگار شما به پنج هزار از فرشتگان نشان کنندگان ١٢٤

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ١١٧
هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ
قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١١٨
إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ١١٩ وَإِذْ غَدَوْتَ
مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢٠ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ
مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢١ وَلَقَدْ
نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَا
تَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢٢ إِذْ
تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ١٢٣ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَٰذَا
يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٤

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١٢٥ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ١٢٦ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ١٢٧ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ ب
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢٨ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٢٩
وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ١٣٠ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٣١ وَسَارِعُوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ

ونكردانيد انرا خدا مكر جهت بشارت براى شما واز براى انكه ارام كيرد دلهاى شما
بان ونيست نصرت مكر از نزد خداى عزيز حكيم ١٢٥ تا قطع كند پاره را
از انانكه كافر شده اند يا نكونسار كرداند ايشانرا پس بركردند نا اميدان ١٢٦
نيست مر ترا از اين امر چيزى يا رجوع ميكند بر ايشان بامرزش يا عذاب ميكند
ايشانرا پس بدرستى كه ايشان ستمكارانند ١٢٧ ومر خدا راست هرچه در اسمانها
وهرچه در زمين است ميامرزد هركه را خواهد وعذاب ميكند هركرا خواهد وخدا
امرزنده مهربانست ١٢٨ اى انكسانيكه ايمان اورده ايد مخوريد سود را افزونيها
برهم افزوده وبترسيد از خدا شايد كه شما رستكار شويد ١٢٩ وبترسيد از اتشى
كه اماده شده براى كافران ١٣٠ وفرمان بريد خدا وپيغمبر را شايد شما رحم كرده
شويد ١٣١ وبشتابيد بسوى امرزشى از پروردكار خود وبهشتى كه پهناى ان اسمانها
وزمين است كه اماده شده براى پرهيزكاران ١٣٢ انكسانى كه صدقه ميكنند در خوشى
وناخوشى وفرو خورندكان خشم ودركذرندكان از مردم وخدا دوست ميدارد نيكو
كارانرا ١٣٣ وانانكه هركاه كردند ناشايستى يا ستم كردند خودهاشانرا يادكردند
خدا را پس استغفار كردند براى كناهان خود وكيست كه بيامرزد كناهانرا جز خدا
واصرار نورزيدند بر انچه كردند وحال انكه ايشان ميدانند ١٣٤ اين كروه مزدشان
امرزشى است از پروردكار ايشان وبهشتهائى كه ميرود از زير انها نهرها جاويدانند
در انها ونيكوست مزد اين عمل كنندكان ١٣٥ بتحقيق كه كذشته پيش از شما شريعتها
پس سير كنيد در زمين پس ببينيد چكونه بوده اخر كار تكذيب كنندكان ١٣٦ اين
بيانيست از براى مردم وهدايت وپنديست براى پرهيزكاران ١٣٧ وسست مشويد
وغمكين مكرديد وحال انكه شما بلند تر انيد اكر باشيد مؤمنان ١٣٨ اكر برسد شما
جراحتى پس بتحقيق كه رسيد انقوم جراحتى مثل ان واين روزها ميكردانيمشان ميانه مردم
واز براى انكه معلوم نمايد خدا انكسانى را كه ايمان اورده اند وبكيرد از شما كواهان وخدا
دوست نميدارد ستمكارانرا ١٣٩ واز براى انكه خالص كرداند خدا انانى را كه ايمان
اورده اند ونابود كرداند كافرانرا ١٤٠ ايا پنداشتيد كه داخل ميشويد در بهشت وحال انكه
ندانسته باشد خدا انانى را كه جهاد كرده اند از شما وبداند صبر كنندكانرا ١٤١

وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٢ الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ١٣٣ وَالَّذِينَ اِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ
فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى
مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٣٤ اُولٰئِكَ
جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ١٣٥
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ١٣٦ هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٧
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٣٨ اِنْ يَمْسَسْكُمْ
قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ
اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ١٣٩ وَلِيُمَحِّصَ
اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ١٤٠
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ١٤١

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ١٤٢ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ١٤٣
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ١٤٤ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا

وبتحقيق كه بوديد شما كه آرزو ميكرديد مرگ را پيش از آنكه بخوريد بآن پس بتحقيق كه
ديديد آنرا وحال آنكه شما نظر ميكرديد ١٤٢ ونيست محمد مگر پيغمبر بتحقيق كه گذشته
اند پيش از وي پيغمبران آيا پس اگر مرده بود يا كشته شده بود برميگشتيد بر پاشنهاي
خود وكسي كه برگردد بر دو پاشنهٔ خود پس ضرر نرساند بخدا چيزي را وبزودي مزد
ميدهد خدا شكرگذارانرا ١٤٣ ونبود هيچ نفسي را اينكه بميرد مگر بفرمان خدا
نوشتن مدت معين وكسي كه ميخواهد ثواب دنيا را ميدهيم اورا از آن وكسي كه ميخواهد
ثواب آخرترا ميدهيم اورا از آن وزود باشد كه مزد دهيم شكرگذارانرا ١٤٤ وبسا از پيغمبر
كه جنگ كردند با او خداشناسان بسيار پس سست نشدند براي آنچه كه رسيد ايشانرا
در راه خدا وناتوان نشدند وفروتني نكردند وخدا دوست ميدارد صبر كنندگانرا
ونبود گفتار ايشان مگر آنكه گفتند پروردگارا بيامرز براي ما گناهان ما را وازحد
درگذشتن ما را ودر كار خود وثابت كردان قدمهاي ما را وياري ده ما را بر گروه كافران
١٤٦ پس داد ايشانرا خدا ثواب دنيا ونيكوئي ثواب آخرت وخدا دوست ميدارد نيكو
كارانرا ١٤٧ اي آن گروهي كه ايمان آورده اند اگر فرمان بريد آنانرا كه كافر شده اند
برميگردانند شمارا بر پاشنه هاتان پس برميگرديد زيانكاران ١٤٨ بلكه خدا
ياور شماست واو بهترين ياري كنندگان است ١٤٩ بزودي مي اندازيم در دلهاي
آنانكه كافر شدند ترس را بسبب آنچه شريك گردانيدند بخدا آنچه را كه نفرستاده
بآن حجتي را وجايگاه ايشان دوزخست وبد است قرارگاه ستمكاران ١٥٠ وبتحقيق
كه راست كرد با شما خدا وعده خود را وقتي كه باستيصال ميكشتيد مشركانرا باذن او
تا آنگاه كه بددل گشتيد ومنازعه كرديد در امر وعصيان كرديد از بعد آنچه نمود
بشما آنچه را دوست ميداشتيد از شما كيست كه ميخواهد دنيارا واز شما كيست
كه ميخواهد آخرترا پس برگردانيد شمارا از ايشان تا بيازمايد شمارا وهرآينه بتحقيق
كه عفو كرد از شما وخدا صاحب فضل است بر مؤمنان ١٥١ چون دور ميرفتند
ونمي ايستادند بر احدي ورسول ميخواند شمارا در آخر شما پس سزا
داد شمارا غمي بغمي تا آنكه اندوهگين نشويد بر آنچه فوت
شده از شما ونه آنچه رسيده بشما وخدا آگاهست بآنچه ميكنيد ١٥٢

اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
١٤٥ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ١٤٦ فَآتَا
هُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ
الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٤٧
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
فَتَنقَلِبُوا
خَاسِرِينَ ١٤٨ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
خَيْرُ النَّاصِرِينَ ١٤٩ سَنُلْقِي فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ
النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ١٥٠
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم
بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ
فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّن بَعْدِ مَا أَرَاكُم
مَّا تُحِبُّونَ مِنكُم مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنكُم
مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ وَاللَّهُ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ١٥١ إِذْ تُصْعِدُونَ
وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا
بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٥٢

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٥٢ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٥٣
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
١٥٤ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ ١٥٥ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ
قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ١٥٦ فَبِمَا
رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ١٥٧ إِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ١٥٨ وَمَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ
كُلُّ نَفْسٍ

پس فرو فرستاد بر شما بعد از غم ایمنی پینکی را که فرو میگرفت طایفه از شما را و
طایفه بتحقیق که بغم افکنده بود ایشان را نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا غیر حق و
گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستی که همه امر
مر خدا راست پنهان میکنند در نفسهای خود چیزی را که آشکارا نمیکنند برای
تو میگویند اگر بودی برای ما از امر چیزی کشته نمیشدیم اینجا بگو اگر میبودید در
خانهای خود هر اینه بیرون می آمدند آنان که نوشته شده بود بر ایشان کشته شدن
بسوی خوابگاههای خود و تا [illegible]
و تا [illegible] کند آنچه را در دلهای شماست و خدا داناست [illegible]
١٥٢ بدرستی که آنان که [illegible] کردند از شما [illegible]
گروه جز این نیست که لغزانید ایشان را [illegible]
و هر اینه بتحقیق در گذشت [illegible]
١٥٣ [illegible] آنکه ایمان آورده اند [illegible]
گفتند [illegible] در آن خود را هرگاه [illegible] یا بودند جهاد [illegible]
اگر بودند نزد ما نمی مردند و نه کشته میشدند تا آنکه بگرداند خدا آن حسرتی
در دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بیناست
١٥٤ و البته اگر کشته شوید در راه خدا یا بمیرید هر اینه آمرزشی از نزد خدا و
رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنید ١٥٥ و البته اگر مردید یا کشته شدید
هر اینه بسوی خدا محشور میشوید ١٥٦ پس بسبب رحمتی از خدا نرمی کردی مر
ایشان را اگر بودی بدخوی سخت دل هر اینه پراکنده میگشتند از دور تو [illegible]
در گذر از ایشان و استغفار کن برای ایشان و مشورت نما ایشان را در کار [illegible]
چون عزم کردی پس توکل نما بر خدا بدرستی که خدا دوست میدارد توکل
کنندگان را ١٥٧ اگر یاری دهد شما را خدا پس نباشد غالب [illegible] شما را
و اگر [illegible] کند شما را پس کیست آنکه مدد کند شما را از بعد او و بر خدا باید توکل
کنند مؤمنان ١٥٨ و نباشد هیچ پیغمبر را آنکه خیانت کند و کسی که خیانت
کند بیاید بآنچه خیانت کرده در روز قیامت پس تمام داده میشود هر نفسی

ما كسبت وهم لا يظلمون ١٥٩ أفمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله ومأواه جهنم وبئس المصير ١٦٠ هم درجات عند الله
والله بصير بما يعملون ١٦١ لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا من أنفسهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب
والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين ١٦٢ أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها قلتم أنى هذا قل هو من عند
أنفسكم إن الله على كل شيء قدير ١٦٣ وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله وليعلم المؤمنين ١٦٤ وليعلم الذين نافقوا

آنچه را کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند ١٥٩ آیا پس کسی که پیروی کرد خوشنودی
خدا را مانند کسی است که بازگشته بخشمی از خدا و جایگاه او دوزخ است و بد
جای بازگشتی است ١٦٠ ایشان مرتبها اند نزد خدا و خدا بیناست بآنچه میکنند
١٦١ هر آینه بتحقیق که منت نهاد خدا بر مومنان آنگاه که برانگیخت در میان
ایشان پیغمبری از خودهاشان که میخواند بر ایشان آیتهای او را و پاکیزه میکند
ایشان را و می آموزد بایشان کتاب و حکمت را و اگرچه بودند پیش از این هر آینه در
ضلالتی هویدا ١٦٢ آیا و چون رسید بشما بلائی بتحقیق که رسانیدید شما دو
مثل آن گفتید از کجا این رسیده بگو آن از نزد نفسهای شما بود بدرستی که خدا بر
همه چیزی توانا است ١٦٣ و آنچه رسید بشما در روزی که بهم رسیدند آن دو
گروه پس بفرمان خدا بود و تا بداند مومنان را ١٦٤ و تا بداند آنان را که نفاق ورزیدند
و گفته شد مر ایشان را که بیایید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر
میدانستیم کارزار را هر آینه پیروی میکردیم شما را ایشان مر کفر را در این روز نزدیکتر
بودند از ایشان مر ایمان را میگویند بدهانهای خود آنچه را نیست در دلهای ایشان
و خدا داناتر است بآنچه پنهان میدارند ١٦٥ آنانکه گفتند در حق برادران خود
و ایشان نشسته بودند اگر فرمان بردندی ما را کشته نشدندی بگو پس دفع کنید
از نفسهای خود مرگ را اگر هستید راستگویان ١٦٦ و مپندار البته آنان را که
کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد پروردگار خود که روزی
داده میشوند ١٦٧ شادمانند بآنچه داده ایشان را خدا از فضل خود و شادی میکنند
بآنانکه نپیوستند بایشان از پس ایشان اینکه نیست ترسی بر ایشان
و نه ایشان اندوهگین میشوند ١٦٨ شادی میکنند بنعمتی از خدا و فضلی و اینکه خدا
ضایع نمیکند مزد مومنان را ١٦٩ آنانکه اجابت کردند خدا و رسول را بعد از آنکه
رسیده بود ایشان را جراحت برای آنانکه نیکی کردند از ایشان و پرهیزکاری
نمودند مزد بزرگیست ١٧٠ آنانکه گفتند مر ایشان را مردم بدرستی که مردم
بتحقیق که جمع کرده اند برای شما پس بترسید شما از ایشان پس افزود
ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را خدا و نیکو وکیلی است ١٧١

وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله
أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لا
تبعناكم هم للكفر يومئذ أقرب
منهم للإيمان يقولون بأفواههم
ما ليس في قلوبهم والله أعلم بما يكتمون
١٦٥ الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا
لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن
أنفسكم الموت إن كنتم صادقين
١٦٦ ولا تحسبن الذين قتلوا في
سبيل الله أمواتا بل أحياء عند
ربهم يرزقون ١٦٧ فرحين بما
آتاهم الله من فضله ويستبشرون
بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم
ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون ١٦٨
يستبشرون بنعمة من الله وفضل
وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين
١٦٩ الذين استجابوا لله والرسول
من بعد ما أصابهم القرح للذين
أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم
١٧٠ الذين قال لهم الناس إن الناس
قد جمعوا لكم فاخشوهم
فزادهم إيمانا وقالوا حسبنا الله
ونعم الوكيل ١٧١

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ١٧٢ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ
اَوْلِيَاۤءَهٗ فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ١٧٣ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا
يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ١٧٤ اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ١٧٥ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِيْنٌ

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى
مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ
رُسُلِهٖ مَنْ يَشَاۤءُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا
فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ١٧٧ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَاۤ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ
سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ
١٧٨ لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ
قَالُوْاۤ اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَاۤءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاۤءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ
الْحَرِيْقِ ١٧٩ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيْدِ ١٨٠ اَلَّذِيْنَ قَالُوْاۤ اِنَّ اللّٰهَ
عَهِدَ اِلَيْنَاۤ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ
حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ
النَّارُ قُلْ قَدْ جَاۤءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ
قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ
فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ
١٨١

پس باز گردیدند با نعمت عظیم از جانب خدا و فضلی نرسید ایشانرا هیچ بدی و پیروی
کردند خوشنودی خدارا و خدا صاحب فضل عظیم است ١٧٢ جز این نیست
که این شیطانست که میترساند از مشرکین دوستان خودرا پس مترسید از ایشان
و بترسید از من اگر هستید مؤمنان ١٧٣ و باید که اندوهگین نسازند ترا
آنانکه میشتابند در کفر بدرستی که ایشان هرگز ضرر نمیرسانند بخدا هیچ
ضرری میخواهد خدا اینکه قرار ندهد برای ایشان بهره در آخرت و برای
ایشانست عذابی عظیم ١٧٤ بدرستی که آنانکه خریدند کفررا با یمان ضرر
نمیرسانند خدارا هیچ ضرری و برای ایشانست عذابی دردناک ١٧٥ و باید که گمان
نبرند آنانیکه کافر شدند اینکه مهلت دادن ما ایشانرا بهتر است برای نفسهای
ایشان بدرستی که جز این نیست که ما مهلت میدهیم ایشانرا برای آنکه زیاده کنند
گناهانرا و برای ایشانست عذابی خوار کننده ١٧٦ نیست خدا که واگذارد مؤمنانرا
بر آنچه شما بر آنید تا جدا سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که آگاه کرداند شمارا
بر غیب ولیکن خدا برمیگزیند از پیغمبران خود هرکه را خواهد پس ایمان آورید
بخدا و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید پس برای شماست مزدی
عظیم ١٧٧ و باید که گمان نبرند آنانکه بخیلی می نمایند با آنچه داده است ایشانرا
خدا از فضل خود آنرا نیکوئی برای خود بلکه آن بد است برای ایشان زود باشد
که طوق کرده شوند آنچه را بخل ورزیده اند بآن در روز قیامت و مر خدا راست
میراث آسمانها و زمین و خدا با آنچه میکنید آگاه است ١٧٨ هر آینه بتحقیق که
شنید خدا گفتار آنانرا که گفتند بدرستی که خدا فقیر است و ما بی نیازانیم
زود باشد که بنویسیم آنچه را گفته اند و کشتن ایشان پیغمبرانرا بناحق و خواهیم
گفت بچشید عذاب سوزانرا ١٧٩ این بسبب چیزیست که پیش فرستاد
دستهای شما و اینکه خدا نیست ستمکار مر بندگانرا ١٨٠ آنانکه گفتند
بدرستی که خدا عهد کرده با ما اینکه ایمان نیاوریم به پیغمبری تا آنکه بیاورد مارا
بقربانی که بخورد آنرا آتش بگو بتحقیق که آمدند شمارا پیغمبران پیش از من با معجزهای
روشن و با آنچه گفتید پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید راست گویان ١٨١

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ١٨٢ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ
أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ١٨٣ لَتُبْلَوُنَّ فِي
أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ١٨٤ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ
١٨٥ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ
يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٨٦
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٨٧ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
١٨٨ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ١٨٩ رَبَّنَا إِنَّكَ
مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ١٩٠ رَبَّنَا
إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ
تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ١٩١ رَبَّنَا وَآتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
١٩٢ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي
لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا

پس اگر دروغ گو شمردند ترا پس بتحقیق که دروغ گو شمرده اند پیغمبرانی پیش از تو که آمدند
با معجزهای روشن و نوشتها و کتاب روشن کننده ١٨٢ هر نفسی چشنده مرگست وجز
این نیست که تمام داده میشوید مزدهای خودرا در روز قیامت پس هرکه دور کرده
شود از آتش و در آورده شود ببهشت پس بتحقیق رستگار شده و نیست زندگانی دنیا
مگر اسباب فریب ١٨٣ البته امتحان کرده خواهید شد در مالهای خود و در نفسهای
خود و البته خواهید شنید از آنانکه داده شده اند کتاب را پیش از شما و از آنانی که مشرک
شده اند ناخوش بسیار را و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمائید پس بدرستی که آن از
محکم کارها است ١٨٤ و یاد کن هنگامی که گرفت خدا پیمان آنانرا که داده شده اند
کتاب را اینکه البته بیان کنند آنرا برای مردم و نپوشند آنرا پس انداختند آنرا در پس پشتهای
خود و فروختند آنرا به بهای اندکی پس بد چیزیست آنچه را میخرند ١٨٥ مپندار البته
آنگروهی را که شاد میشوند بآنچه کرده اند و دوست دارند که ستوده شوند بآنچه
نکرده اند پس مپندار البته ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب و برای ایشانست
عذاب دردناک ١٨٦ و مرخدا یراست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی
توانا است ١٨٧ بدرستیکه در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز
هر آینه نشانهاست برای خداوندان عقلها ١٨٨ آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده
و نشسته و بر پهلوهای خود و فکر میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگارما
نیافریدی این را باطل پاکی تو است پس نگاه دار ما را از عذاب دوزخ ١٨٩ پروردگارما
بدرستیکه تو هرکه را در آوری در دوزخ پس بتحقیق که رسوا کرده او را و نیست برای
ستمکاران هیچ مددکاری ١٩٠ پروردگارما بدرستیکه ما شنیدیم ندا کننده
را که ندا میکرد برای ایمان باینکه ایمان بیاورید بپروردگار خود پس ایمان آوردیم
پروردگارما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و محو کن از ما بدیهای ما را و
بمیران ما را با نیکوکاران ١٩١ پروردگارما و بده ما را بآنچه وعده داده ما را بر
پیغمبران خود و رسوا مکن ما را در روز قیامت بدرستیکه تو خلف نمیکنی وعده را
١٩٢ پس اجابت کرد برای ایشان پروردگار ایشان که من ضایع نمیکنم کار کننده
از شما از مرد یا زن بعضی از شما از بعضی اند پس آنانکه هجرت کردند و بیرون

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۱۹۳ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۱۹۴ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
۱۹۵ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ
۱۹۶ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّٰهِ لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰئِكَ

لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۹۷ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۱۹۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْاَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۱ وَاٰتُوا الْيَتَامٰى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ
بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا اَمْوَالَهُمْ اِلٰى
اَمْوَالِكُمْ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۲
وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنٰى
وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ

کرده شدند از دیارشان ورنجانیده شدند در راه من وکارزار کردند وکشته شدند
هر آینه محو کنم البته از ایشان بدیهای ایشانرا وهر آینه داخل کنم ایشانرا در بهشتهائی
که میرود از زیر آنها نهرها ثوابی از نزد خدا وخدا نزد اوست نیکوئی ثواب ۱۹۳
نفریبد تورا آمد ورفت آنانکه کافر شدند در شهرها ۱۹۴ این بهره اندکیست بعد
از این جایگاه ایشان دوزخست وبد قرارگاهیست ۱۹۵ لیکن آنانکه پرهیز
کردند از پروردگارشان برای ایشانست بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها
درحالتی که همیشه باشند در آن درحالتی که این ضیافتی است از جانب خدا
وآنچه نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران ۱۹۶ وبدرستی که بعضی
از اهل کتاب هر آینه کسی است که ایمان می‌آورد بخدا وبآنچه فرستاده شد
بسوی شما وآنچه فرستاده شده بسوی ایشان درحالتی که فروتنی نماینده اند
برخدا ونمیفروشند آیتهای خدا را ببهای اندک این گروه از برای ایشانست
مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی که خدا زود حساب کننده است ۱۹۷ ای
گروهی که ایمان آورده اند صبر کنید وشکیبائی ورزید وآماده باشید برای
جهاد با کفار وبپرهیزید از خدا شاید که شما رستگار شوید ۱۹۸

سوره نساء یکصد وهفتاد وشش آیه است در مدینه

بسم الله الرحمن الرحیم ____ بنام خدای بخشاینده مهربان

ای گروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود آنکه آفرید شما را از یک تن واحد
وآفرید از آن جفت او وپراکنده کرد از آن دو مردان بسیار وزنان واز خدا بپرهیزید
[illegible] که [illegible] مطلبید [illegible] یکدیگر باو وارحام را بدرستی که خدا هست
بر شما نگهبان ۱ وبدهید یتیمان مالهای [illegible] [illegible]
[illegible] پاکیزه وبخورید مالهای ایشانرا با مالهای خود [illegible] بدرستی که این
هست گناهی بزرگ ۲ واگر بترسید که عدالت نورزید در [illegible]
پس نکاح کنید آنچه خوش آید شما را از زنان [illegible] [illegible]
اگر بترسید که برطرف عدالت سلوک نتوانید نمود پس یکی یا آنچه [illegible]

ايمانكم ذلك ادنى الا تعولوا ٣ واتوا النساء صدقاتهن نحلة فان طبن لكم عن شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا ٣
ولا تؤتوا السفهاء اموالكم التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم فيها واكسوهم وقولوا لهم قولا معروفا ٤ وابتلوا اليتامى
حتى اذا بلغوا النكاح فان انستم منهم رشدا فادفعوا اليهم اموالهم ولا تاكلوها اسرافا وبدارا ان يكبروا ومن كان غنيا
فليستعفف ومن كان فقيرا فلياكل بالمعروف فاذا دفعتم اليهم اموالهم فاشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا ٥

شده دستهاي شما اين نزديكتر است باينكه ميل نكنيد ٣ وبدهيد زنانرا
مهرهاي ايشانرا در حالتي كه انها هديه ايشانست پس اگر خوش نفسي كنند
از براي شما از چيزي از مهر از دل بخوريد انرا سازگار وخوش گوار ٤ ومدهيد
بكم خردان مالهاي خودرا كه مقرر فرموده خدا براي شما از جهت قيام معيشت
وروزي دهيد ايشانرا از انها وجامه دهيد ايشانرا وبگوييد مر ايشانرا گفتار
نيكو ٥ وبيازماييد يتيمانرا تا انگاه كه برسند [illegible] پس اگر يافتيد از
ايشان [illegible] پس بدهيد بايشان مالهاي ايشانرا ومخوريد انرا از روي
گزاف و[illegible] پيش از رسيدن ببلوغ ايشان وكسي كه باشد بي نياز پس بايد كه عفت
ورزد وكسي كه بوده باشد محتاج پس بايد كه بخورد بخوبي پس هرگاه بدهيد
بايشان مالهاي ايشانرا پس گواه بگيريد بر ايشان وكافيست خدا حساب
كننده ٥ براي مردان نصيبست از انچه واگذاشته باشند پدر
ومادر وخويشان واز براي زنان نصيبست از انچه واگذاشته باشند پدر
ومادر وخويشان از انچه اندك باشد از ان يا بسيار بهره فرض كرده شده ٦
وهرگاه حاضر شوند نزد قسمت ميراث خداوندان خويشي ويتيمان وتنگدستان
پس روزي دهيد بايشان از ان وبگوييد بايشان سخني نيكو ٧ وبايد كه بترسند
انانكه اگر واگذارند بعد از خود فرزندان ضعيف كه خوف كردند بر ايشان
پس بايد كه بپرهيزند از خدا وبايد كه بگويند گفتار درستي ٨ بدرستيكه
انانكه ميخورند مالهاي يتيمانرا بستم جز اين نيست كه ميخورند در شكمهاي
خويش اتش را وزود باشد كه درانداخته شوند باتش سوزان ٩ وصيت ميكند
شمارا خدا درباره فرزندان شما براي مردي مانند بهره دو زن پس اگر بوده
باشند زنان زياده از دو تا پس ايشانراست دو ثلث انچه گذاشته
واگر بوده باشد يك دختر پس براي او نيمه ميراث است وبراي پدر ومادر
واز براي هر يك از ايشان شش يك است از انچه گذاشته است اگر باشد
مر اورا فرزندي پس اگر نباشد مر اورا فرزندي وميراث برند اورا پدر ومادر
پس براي مادرش سه يكست پس اگر بوده باشند مر اورا برادران پس مادررا

للرجال نصيب مما ترك الوالدان
والاقربون وللنساء نصيب مما ترك
الوالدان والاقربون مما قل منه
او كثر نصيبا مفروضا ٦ واذا حضر
القسمة اولوا القربى واليتامى والمساكين
فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا ٧
وليخش الذين لو تركوا من
خلفهم ذرية ضعافا خافوا
عليهم فليتقوا الله وليقولوا
قولا سديدا ٨
ان الذين ياكلون اموال اليتامى
ظلما انما ياكلون في بطونهم
نارا وسيصلون سعيرا ٩
يوصيكم الله في اولادكم للذكر
مثل حظ الانثيين فان كن
نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا
ما ترك وان كانت واحدة فلها
النصف ولابويه لكل واحد
منهما السدس مما ترك ان
كان له ولد فان لم يكن له
ولد وورثه ابواه فلامه
الثلث فان كان له اخوة فلامه

السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ١٠ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَ
صِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ١١
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَمَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ١٣ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ
الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ
الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
١٤ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ١٥ إِنَّمَا
التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ
قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
١٦

ششُ یکست بعد از وصیتی که وصیت نموده باشد بآن یا قرضی پدران
شما و پسران شما نمیدانند که کدام یک از ایشان نزدیک ترند بشما از راه نفع
واجب گردانید نیست از خدا بدرستی که خدا هست دانای درست
کردار ١٠ و برای شماست نصف آنچه گذاشته اند زنان شما اگر نباشد
مر ایشانرا فرزندی پس اگر باشد مر ایشانرا فرزندی پس برای شماست
چهاریک از آنچه گذاشته اند بعد از وصیتی که وصیت نموده باشند
بآن یا قرضی و برای ایشانست چهاریک از آنچه گذاشته اید اگر نبوده باشد
شما را فرزندی پس اگر باشد شما را فرزندی پس مر ایشانرا هشت یکست
از آنچه گذاشته اید بعد از وصیتی که وصیت کرده باشید بآن یا قرضی و اگر
بوده باشد مردی که میراث برده میشود از جهت کلاله یا زنی و مر او را برادر یا خواهر
باشد پس برای هر یک از آن دو ششُ یکست پس اگر باشند بیشتر از این پس
ایشان شریکند در سه یک بعد از وصیتی که وصیت کرده میشود بآن یا قرضی
در حالتی که زیان رساننده نباشد وصیتی از خدا و خدا دانای بردبار است
١١ این حدهای خداست و هر که فرمان برد خدا و رسول او را درآورد او را به
بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها در حالتی که همیشه مانندگانند در آن
و اینست رستگاری عظیم ١٢ و کسی که نافرمانی کند خدا و رسول او را و در
گذرد از حکمهای او درآورد او را بدوزخ که همیشه است در آن و برای اوست عذابی
خوار کننده ١٣ و آن زنانی که بیایند بکار زشت از زنان شما پس بطلبید
بگواه بر ایشان چهار تا را از شما پس اگر گواهی دهند پس نگاه دارید آن زنانرا در
خانها تا آنگاه که بمیراند ایشانرا مرگ یا بگرداند خدا از برای ایشان راهی ١٤
و آن دو کس که بیایند بآن از شما پس آزار رسانید ایشانرا پس اگر توبه کنند و
به صلاح آرند کار خود را پس دست بدارید از ایشان بدرستی که خداست
توبه پذیر مهربان ١٥ جز این نیست که توبه پذیرفتن بر خدا از برای کسانی است
که میکنند بدی بنادانی بعد از آن توبه کنند از نزدیک پس این گروه
قبول توبه کند خدا از ایشان و هست خدا دانای درست کردار ١٦

وليست التوبة للذين يعملون السيئات حتى إذا حضر أحدهم الموت قال إني تبت الآن ولا الذين يموتون وهم كفار أولئك أعتدنا
لهم عذابا أليما ١٧ يا أيها الذين آمنوا لا يحل لكم أن ترثوا النساء كرها ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما آتيتموهن إلا أن
يأتين بفاحشة مبينة وعاشروهن بالمعروف فإن كرهتموهن فعسى أن تكرهوا شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا ١٨ وإن
أردتم استبدال زوج مكان زوج وآتيتم إحداهن قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا أتأخذونه بهتانا وإثما مبينا ١٩ وكيف

تأخذونه وقد أفضى بعضكم
إلى بعض وأخذن منكم ميثاقا
غليظا ٢٠ ولا تنكحوا ما نكح
آباؤكم من النساء إلا ما قد سلف
إنه كان فاحشة ومقتا وساء
سبيلا ٢١ حرمت عليكم أمهاتكم
وبناتكم وأخواتكم وعماتكم و
خالاتكم وبنات الأخ وبنات
الأخت وأمهاتكم اللاتي أرضعنكم
وأخواتكم من الرضاعة وأمهات
نسائكم وربائبكم اللاتي في حجوركم
من نسائكم اللاتي دخلتم
بهن فإن لم تكونوا دخلتم بهن
فلا جناح عليكم وحلائل
أبنائكم الذين من أصلابكم
وأن تجمعوا بين الأختين إلا
ما قد سلف إن الله كان
غفورا رحيما ٢٢ والمحصنات
من النساء إلا ما ملكت أيمانكم
كتاب الله عليكم وأحل لكم ما
وراء ذلكم أن تبتغوا بأموالكم
محصنين غير مسافحين فما استمتعتم
به منهن فآتوهن أجورهن

ونيست توبه براي آنانكه ميكنند بديهارا تا آنكاه كه حاضر شود يكي از
ايشانرا مرك كويد بدرستي كه من توبه كردم اين زمان ونه آنانكه بميرند و
حال آنكه ايشان كافران باشند اين كروه آماده كرده ايم براي ايشان عذابي
درد ناك ١٧ اي آن كروهي كه ايمان آورده اند نيست حلال از براي شما
كه ميراث كيريد زنانرا از روي كراهت ونه تنك كيريد ايشانرا براي آنكه
ببريد پاره از آنچه داده ايد بايشان مكر آنكه بيايند بكار زشتي نمايان
وصحبت داريد با ايشان بروجه نيكو پس اكر كراهت داريد از ايشان پس
بسا باشد كه كراهت داريد شما چيزيرا وبكرداند خدا در آن نيكوئي
بسياري ١٨ واكر خواسته باشيد كه بدل كيريد زني را بجاي زني
وداده باشيد بيكي از ايشان مال بسياري پس مكيريد از آن چيزيرا آيا
ميكيريد آنرا ببهتان وكناهي آشكار ١٩ وچكونه ميكيريد آنرا وبتحقيق
كه رسيده است بعضي از شما ببعضي وكرفته اند زنان از شما عهدي
محكم ٢٠ ونكاح مكنيد آنچه را كه نكاح كرده اند پدران شما از زنان
مكر آنچه كه بتحقيق كذشته بدرستي كه آن هست زشت وغضب كرده
وبد راهيست ٢١ حرام شده برشما مادران شما ودختران شما و
خواهران شما وعمهاي شما وخالهاي شما ودختران برادر ودختران خواهر
و مادران شما كه شير داده اند بشما وخواهران شما از جهت شيرخوردن
ومادران زنان شما ودختران زنان شما كه پرورش يافته اند در كنارهاتان
از زنانتان كه دخول كرده ايد بايشان پس اكر نبوده باشيد كه دخول كرده باشيد
بايشان پس نيست كناهي برشما وزنان پسران شما كه از پشتهاي شما اند
واينكه جمع كنيد ميان دو خواهر مكر آنچه بتحقيق كذشته بدرستي كه خدا
هست آمرزنده مهربان ٢٢ وشوهرداران از زنان مكر آنچه مالك
شد دستهاي شما نوشتن خداست برشما وحلال كرده شد براي شما
ماوراء اين تا آنكه طلب نماييد بمالهاي خود در حالتي كه با عفت باشيد
نه زناكنندكان پس آنچه متعه كرده ايد ورا از آنها پس بدهيد بايشان مزدهاي

ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة ان الله كان عليما حكيما ٢٣ ومن لم يستطع منكم طولا
ان ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن
باذن اهلهن واتوهن اجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة
فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم وان تصبروا خير لكم والله غفور رحيم ٢٤ يريد الله

ليبين لكم ويهديكم سنن الذين
من قبلكم ويتوب عليكم والله
عليم حكيم ٢٥ والله يريد ان يتوب
عليكم ويريد الذين يتبعون
الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما
٢٦ يريد الله ان يخفف عنكم
وخلق الانسان ضعيفا ٢٧
يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا
اموالكم بينكم بالباطل الا ان
تكون تجارة عن تراض منكم و
لا تقتلوا انفسكم ان الله كان
بكم رحيما ٢٨ ومن يفعل ذلك
عدوانا وظلما فسوف نصليه
نارا وكان ذلك على الله يسيرا
٢٩ ان تجتنبوا كبائر ما تنهون
عنه نكفر عنكم سيئاتكم و
ندخلكم مدخلا كريما ٣٠ ولا
تتمنوا ما فضل الله به بعضكم
على بعض للرجال نصيب مما
اكتسبوا وللنساء نصيب مما
اكتسبن واسئلوا الله من فضله
ان الله كان بكل شيء عليما ٣١

ایشانرا درحالتی که فریضه است ونیست حرجی برشما درانچه راضی
شدید بان ازبعد صداق واجب پس بدرستی که خدا هست دانای
درست کردار ٢٣ وهرکه قدرت ندارد ازشما ازراه توانکری بینکه نکاح کند
زنان ازاد مؤمنه را پس ازانها که مالك شده دستهای شما ازکنیزان
شما ایمان دارانند وخدا داناتر است بایمان شما یاده شما از بعضی
پس بخواهید ان کنیزان را برخصت صاحبشان وبدهید بایشان مهرهای
ایشانرا بخوبی درحالتی که خداوندان عفت باشند نه زناکنندکان ونه
فراکیرندکان دوستان نهانی پس هرکاه بزنی کرفته شدند پس اکر
بیایند بزنا پس برایشانست نصف انچه که برزنان ازاد است ازعذاب
ان برای کسی است که بترسد ازرنج ازشما وصبرکردن بهتر است برای شما
وخدا امرزنده مهربانست ٢٤ میخواهد خدا تا بیان کند برای شما
وبنماید بشما راه کسانی را که پیش ازشما بوده اند وتوبه فرماید شمارا وخدا
دانای درست کردار است ٢٥ وخدا میخواهد که توبه دهد برشما
ومیخواهند انانکه پیروی میکنند خواهشهای نفس خود را اینکه میل
کنید شما میل کردنی بزرك ٢٦ میخواهد خدا اینکه سبك کرداند
ازشما وافریده شده است ادمی ناتوان ٢٧ ای انکروهی که ایمان اورده اند
مخورید مالهای خود را میانه خود بباطل مکرانکه بوده باشید بازرکانی از
روی خوشنودی هریك ازشما ومکشید خود را بدرستی که خدا هست
بشما مهربان ٢٨ وکسی که کند انرا بروجه تعدی وستم پس زود باشد
که بدیندازیم اورا درانش وهست این برخدا اسان ٢٩ اکراجتناب نمائید
ازکناهان بزرکی که نهی کرده میشوید ازان عفوخواهیم کرد ازشما بدیهای شما
را ودرخواهیم اورد شمارا بجای شریفی ٣٠ وارزو مکنید انچه را افزونی
داده خدا بان بعضی شمارا بربعضی برای مردان بهره ایست ازانچه کسب
کرده اند وبرای زنان بهره ایست ازانچه کسب کرده اند وبخواهید
خدا را ازفضل او بدرستی که خدا هست بهرچیزی دانا ٣١

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
٣١ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ
لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ٣٣ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا

يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا ٣٤ وَاعْبُدُوا اللَّهَ
وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا ٣٥ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَ
يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ٣٦ وَ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ٣٧ وَ
مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَ
كَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ٣٨ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ٣٩ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا
مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ٤٠

وبرای هر یك كردانیدیم میراث خواران از انچه كذاشته اند پدر ومادران
ونزدیكان وانانكه با ایشان پیمان بست دستهای شما پس بدهید
بایشان بهرهٔ ایشانرا بدرستی كه خدا هست بر هر چیزی كواه ٣٢ مردان
كاركذارانند بر زنان بسبب زیادتی كه داد خدا بعضی از ایشانرا بر بعضی
وبسبب انفاقی كه مینمایند از مالهای خود پس زنان صالحه فرمانبردارانند
ونكاه دارندكان مرغیب را بسبب نكاهبانی خدا وان زنان كه میترسید
از نافرمانی ایشان پس نصیحت كنید ایشانرا وكناره كیرید از ایشان در
خوابكاهها وبزنید ایشانرا پس اكر فرمان برند شما را پس مجوئید برایشان
راهی را بدرستی كه خدا هست بلند رتبهٔ بزرك مرتبه ٣٣ واكر
ترسید از ناسازكاری میان مرد وزن پس بفرستید حكم كنندهٔ از خویشان
مرد وحكم كنندهٔ از خویشان زن اكر بخواهید اصلاح اوردن را سازكاری
می افكند خدا میان ایشان بدرستی كه خدا هست دانای اكاه ٣٤
وبپرستید خدا را وشریك مسازید با او چیزیرا وبا پدر ومادر نیكوئی كردن
وبصاحب قرابت ویتیمان ومسكینان وهمسایهٔ صاحب قرابت وهمسایهٔ بیكانه
ورفیق در پهلو ومسافر درمانده وانچه را مالك شده دستهای شما بدرستی
كه خدا دوست نمیدارد كسی را كه باشد متكبر فخر كننده ٣٥ انانی كه بخل
می ورزند وامر میكنند مردم را ببخل ومیپوشانند انچه را كه داده ایشانرا
خدا از فضل خود واماده كرده ایم برای كافران عذابی خوار كننده ٣٦
وانانكه نفقه میكنند مالهای خود را بجهت روی مردم وایمان نمی ورند
بخدا ونه بروز اخر وهر كه بوده باشد شیطان مر او را همنشین پس بد همنشینی
است ٣٧ وچه چیز بود برایشان اكر ایمان اوردندی بخدا وروز اخر
وصدقه كردندی از انچه روزی كرده ایشانرا خدا وهست خدا بایشان
دانا ٣٨ بدرستی كه خدا ستم نمیكند مقدار ذرهٔ واكر بوده باشد نیكی
افزاید انرا ومیدهد از نزد خود مزد بزركی ٣٩ پس چكونه باشد وقتی
كه بیاوریم از هر كروهی كواهی وبیاوریم ترا برانها كواه ٤٠

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ٤١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا
٤٢ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ٤٣ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ

٤٤ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ
لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا
قَلِيلًا ٤٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ
كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ٤٦ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ
أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ
افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ٤٧ أَلَمْ تَرَ
إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ
يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ
فَتِيلًا ٤٨ انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُبِينًا ٤٩

آنروز دوست میدارند آنانکه کافر شدند و نافرمانی کردند رسول را که
کاش هموار کرده شود بایشان زمین و نپوشانند از خدا حدیثی را ٤١
ای آنگروهی که ایمان آورده اند نزدیک مشوید بنماز در حالتی که مستان باشید
تا بدانید آنچه را میگوئید ونه در حالت جنابت مگر در حالتی که راه گذر
باشید تا اینکه غسل کنید واگر بوده باشید بیماران یا بر سفری یا بیاید
یکی از شما از غائط یا مباشرت کرده باشید زنانرا پس نیابید آبی پس تیمم
کنید بخاک پاک پس مسح کنید روهای خودرا ودستهای خودرا بدرستی
که خدا هست در گذرنده آمرزنده ٤٢ آیا نمی نگری بسوی کسانیکه
داده شده اند بهره از کتاب که میخرند گمراهی را ومیخواهند که گم کنید شما
راه را ٤٣ وخدا داناتر است بدشمنان شما وکافیست خدا یاور وکافیست خدا
مددکار ٤٤ از آنانکه یهود شده اند میگردانند کلمها را از جاهایش و
میگویند شنیدیم ونافرمانی کردیم وبشنو غیر شنونده ومهلت ده
ما را پیچیدنی بزبانهاشان وطعن زدنی در دین واگر آنکه ایشان میگفتند
شنیدیم وفرمان بردیم وبشنو ومهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای
ایشان ودرست تر ولیکن لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان
پس ایمان نمی آورند مگر کمی ٤٥ ای آنگروهی که داده شده اند کتابرا
ایمان آورید بآنچه فرو فرستادیم در حالتی که تصدیق کننده است مر
آنچه را که با شماست پیش از آنکه محو کردانیم روها را پس برگردانیم
آنها را بر پشتهای آنها یا لعن کنیم ایشانرا چنانچه لعن کردیم اصحاب شنبه
را وهست فرمان خدا کرده شده ٤٦ بدرستی که خدا نمی آمرزد اینکه
شرک آورده شود باو ومی آمرزد آنچه دون آنست برای هر که خواهد وکسی که
شرک آورد بخدا پس بتحقیق که افترا کرده گناهی بزرگ را ٤٧ آیا نمی نگری بسوی
آنانکه پاک میشمارند نفسهای خودرا بلکه خدا پاک میسازد هر که
را میخواهد وستم رسیده نشوند بقدر رشته که درمیان شکاف هسته خرماست
٤٨ بنگر که چگونه افترا میکنند بر خدا دروغ را وبس است آن گناه هویدا ٤٩

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا
٥٠ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ٥١ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ٥٢
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ٥٣ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ
بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ٥٤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا

غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ٥٥ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ٥٦
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ
إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
بَصِيرًا ٥٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ
فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا
٥٨ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ
أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ

آيا نمي نگري بسوي آنانكه داده شده اند بهرهٔ را از كتاب ايمان مي آورند
بجبت وطاغوت وميگويند درحق آنانكه كافر شده اند اينها راه يافته ترند
از آنانكه ايمان آورده اند راه را ٥٠ آن گروهند آنانكه لعنت كرده ايشانرا
خدا وكسي كه لعنت كند خدا پس هرگز نيابي براي او ياري كننده ٥١
آيا مر ايشانرا بهره ايست از پادشاهي پس آن هنگام نميخواهند داد بمردمان
بقدر گودي كه بر پشت دانه خرماست ٥٢ آيا حسد ميبرند مردم را
برانچه داده ايشانرا خدا از فضل خود پس بتحقيق كه داديم آل ابرهيم را كتاب
وحكمت وداديم ايشانرا پادشاهي عظيم ٥٣ پس بعضي از ايشان كسي بود
كه ايمان آورد باو وبعضي از ايشان كسي بود كه باز ميداشت مردم را از او وكافيست
دوزخ آتش افروخته ٥٤ بدرستي كه آنان كه كافر شدند بآيتهاي ما زود
باشد كه بيندازيم ايشانرا در آتش هرگاه پخته شود پوستهاي ايشان بدل كنيم
ايشانرا پوستهائي غير آنها را تا آنكه بچشند عذابرا بدرستي كه خدا هست
ارجمند درست كردار ٥٥ وآنانكه ايمان آورده اند وكرده اند كارهاي
شايسته بزودي درمي آوريم ايشانرا ببهشتهائي كه ميرود از زير آنها نهرها
درحالتي كه جاويدانند در آن بهشتها هميشه از براي ايشانست در آنها زنان
پاكيزه ودرمي آوريم ايشانرا در سايه گسترده دائمي ٥٦ بدرستي كه خدا امر
ميفرمايد شمارا آنكه برسانيد امانتهارا بصاحبانشان وهرگاه حكم
كنيد ميان مردمان اينكه حكم كنيد بعدالت بدرستي كه خدا خوبست آنچه پند ميدهد
شمارا بدرستي كه خدا هست شنواي بينا ٥٧ اي گروهي كه ايمان آورده اند
فرمان بريد خدا را وفرمان بريد رسولرا وخداوندان امرها از خود پس اگر
منازعه كنيد درچيزي پس باز گردانيد آنرا بسوي خدا ورسول اگر هستيد
كه ايمان داريد بخدا وروز بازپسين اين بهتر است شمارا ونيكوتر است
از راه عاقبت ٥٨ آيا نمي نگري بسوي آنانكه گمان ميبرند كه ايشان ايمان
آورده اند بآنچه فرو فرستاده شده بسوي تو وآنچه فرو فرستاده شده پيش
از تو ميخواهند كه مرافعه برند بسوي طاغوت وحال آنكه بتحقيق مأمور شده اند

يكفروا به ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا ٥٩ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول رايت المنافقين
يصدون عنك صدودا ٦٠ فكيف اذا اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاؤك يحلفون بالله ان اردنا الا
احسانا وتوفيقا ٦١ اولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم قولا ٦٢ بليغا ٦٣
وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله

توابا رحيما ٦٤ فلا وربك
لا يؤمنون حتى يحكموك فيما
شجر بينهم ثم لا يجدوا في
انفسهم حرجا مما قضيت و
يسلموا تسليما ٦٥ ولو انا
كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم
او اخرجوا من دياركم ما فعلوه
الا قليل منهم ولو انهم فعلوا
ما يوعظون به لكان خيرا لهم
واشد تثبيتا ٦٦ واذا لآتيناهم
من لدنا اجرا عظيما ولهديناهم
صراطا مستقيما ٦٧ ومن
يطع الله والرسول فاولئك
مع الذين انعم الله عليهم من
النبيين والصديقين و
الشهداء والصالحين وحسن
اولئك رفيقا ٦٨ ذلك الفضل
من الله وكفى بالله عليما ٦٩
يا ايها الذين آمنوا خذوا
حذركم فانفروا ثبات او
انفروا جميعا ٧٠

كه كافر شوند بان وميخواهد شيطان كه كمراه كند ايشانرا كمراهي دور ٥٩
وچون كفته شد با ايشان كه بياييد بسوي آنچه فرو فرستاده است خدا
وبسوي رسول مي بيني منافقانرا كه باز دارند از تو باز داشتني ٦٠ پس
چكونه باشد هر كاه برسد ايشانرا مصيبتي بسبب آنچه پيش فرستاده
دستهاي ايشان پس بيايند ترا سوكند ميخورند بخدا كه نخواستيم ما
مكر نيكوئي كردن وموافقت انداختن را ٦١ اين كروهند آنانكه ميداند
خدا آنچه را در دلهاي ايشانست پس اعراض كن از ايشان ونصيحت كن
ايشانرا وبكو با ايشان در نفسهاي ايشان كفتاري ٦٢ رسا ٦٣ ونفرستاديم
هيچ پيغمبري مكر براي اينكه فرمان برده شود باذن خدا واكر آنكه ايشان وقتي
كه ستم كردند بر نفسهاي خود بيامدندي ترا پس طلب آمرزش كردندي
از خدا وطلب آمرزش كرد براي ايشان رسول هر آينه مي يافتند خدا را توبه
قبول كننده مهربان ٦٤ پس نه چنانست سوكند بپروردكار تو
كه ايمان نخواهند آورد تا آنكه حكم سازند ترا در آنچه اختلاف شود ميان
ايشان پس نيابند در نفسهاي خود دلتنكي از آنچه حكم كردهٔ تو وانقياد
كنند انقياد كردني ٦٥ واكر آنكه ما نوشته بوديم بر ايشان كه بكشيد
نفسهاي خود را يا بيرون رويد از ديارتان نميكردند آنرا مكر كمي از ايشان واكر آنكه
ايشان ميكردند آنچه را كه پند داده ميشدند بان هر آينه ميبود بهتر
براي ايشان وسخت تر از حيثيت ثابت كردانيدن ٦٦ ودر آن هنكام هر آينه
خواهيم داد ايشانرا از نزد خود مزد بزركي وهر آينه هدايت كنيم ايشانرا
براه راست ٦٧ وهر كسي كه فرمان برد خدا ورسولرا پس آنكروه با
آنكسانيند كه انعام كرده خدا بر ايشان از پيغمبران وبسيار راست كويان
وشهيدان وشايستكان ونيكو بيند اين جماعت از جهت رفيق بودن ٦٨
آن فضل است از خدا وكافيست خدا از جهت دانش ٦٩ اي آنكروهي
كه ايمان آورده اند فرا كيريد سلاح خود را پس بيرون رويد
فوج فوج يا بيرون رويد در حالتي كه مجتمع باشيد ٧٠

وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ٧١ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ
كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧٢ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِا
الْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ٧٣ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا

مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ٧٤ اَلَّذِينَ
اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
٧٥ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ
كُفُّوا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ
خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ
عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا اَخَّرْتَنَا اِلٰى
اَجَلٍ قَرِيبٍ ٧٦ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٧ اَيْنَمَا
تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ
فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ
مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ٧٨ مَا اَصَابَكَ
مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا

وبدرستي كه بعضي از شما هر آينه كسي است كه دير حركت ميكند پس اكر
برسد شما را بلائي كويد بتحقيق كه انعام كرد خدا بر من چون نبودم با ايشان
حاضر ٧١ والبته اكر برسد بشما افزوني از خدا هر آينه كويند كويا
هركز نبوده ميان شما وميان او دوستي اي كاش من مي بودم با ايشان
پس فيروزي يافتمي فيروزي بزرك ٧٢ پس بايد كه كارزار كنند
در راه خدا آنانكه خريده اند زندكاني دنيا را باخرت وكسي كه كارزار كند
در راه خدا پس كشته شود يا غالب آيد پس زود باشد كه بدهيم او را مزدي
بزرك ٧٣ وچيست مر شما را كه كارزار نميكنيد در راه خدا وضعيفان
از مردان وزنان وپسران آنانكه ميكويند پروردكار ما بيرون آور ما را
از اين قريه كه ستمكارند اهل آن ومقرر كن براي ما از نزد خود ياري
ومقرر كن براي ما از نزد خود مددكاري ٧٤ آنانكه ايمان آورده اند
كارزار ميكنند در راه خدا وآنانكه كافر شده اند كارزار ميكنند در راه
طاغوت پس كارزار كنيد با دوستان شيطان بدرستي كه مكر
شيطان سست است ٧٥ آيا نكاه نكردي بسوي آنانكه كفته
شد مر ايشان را كه باز داريد دستهاي خود را وبرپا داريد نماز را و
بدهيد زكوة را پس چون نوشته شد بر ايشان كارزار آنكاه كروهي
از ايشان ميترسند از مردمان مثل ترس از خدا يا سخت تر بجسب
ترسيدن وكفتند پروردكار ما چرا نوشتي بر ما كارزار را چرا تاخير ننمودي
ما را تا مدتي نزديك ٧٦ بكو برخورداري دنيا اندكيست وآخرت
بهتر است مر كسي را كه پرهيزكاري نمايد وستم رسيده نخواهيد شد
بمقدار رشته بسيار ضعيفي ٧٧ هرجا بوده باشيد دريابد شما را
مرك وهرچند بوده باشيد در برجهاي محكم واكر برسد ايشان را خوبي
كويند اين از نزد خداست واكر برسد ايشان را بدي كويند اين از نزد تست
بكو همه از نزد خداست پس چيست مر اين كروه را كه نزديك نيستند
كه بفهمند حديثي را ٧٨ آنچه رسيد بتو از خوبي پس از خداست وآنچه

مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ٧٩ مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَن تَوَلَّىٰ
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ
يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ٨١ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ٨٢ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ
مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
إِلَّا قَلِيلًا ٨٣ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ٨٤ مَّن يَشْفَعْ شَفَاعَةً
حَسَنَةً يَكُن لَّهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَن
يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُن لَّهُ
كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
مُّقِيتًا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ
فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
٨٦ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ٨٧
فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ
أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ
أَن تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ
مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ
سَبِيلًا ٨٨

برسد بتو از بدي پس از نفس تست و فرستاديم ترا از براي مردمان
به پيغمبري و بس است خدا براي گواهي ٧٩ هر كه فرمان برد رسول را پس
بتحقيق كه فرمانبرده خدا را و هر كه روگردان شود پس نفرستاديم ترا
بر ايشان نگاه دارنده ٨٠ و ميگويند كه فرمانبرداريست پس هرگاه
بيرون روند از نزد تو تدبير ميكنند در شب طايفه از ايشان غير آنچه
را ميگوئي و خدا مي نويسد آنچه را تدبير ميكنند در شب پس اعراض
كن از ايشان و توكل كن بر خدا و بس است خدا براي وكالت ٨١ پس
آيا تأمل نميكنند منافقان قرآنرا و اگر بود از نزد غير خدا هر آينه مي يافتند
در آن اختلاف بسياري ٨٢ و هرگاه بيايد ايشانرا امري از ايمني يا
ترس فاش ميكنند آنرا و اگر باز گردانند آنرا بسوي پيغمبر و بسوي صاحبان
امر از ايشان هر آينه خواهند دانست آنانكه استنباط ميكنند آنرا
از ايشان و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او هر آينه پيروي مينموديد
شيطانرا مگر كمي ٨٣ پس كارزار كن در راه خدا تكليف كرده
نميشوي مگر نفس خود را و ترغيب نما مؤمنانرا باشد كه خدا باز دارد
ضرر آنانيكه كافر شدند و خدا سخت تراست در آسيب و شديد
تراست در عذاب نمودن ٨٤ هر كه درخواست كند درخواستي نيكو
ميباشد مر او را بهره از آن و هر كه درخواست نمايد درخواست بدي
ميباشد مر او را نصيبي از آن و هست خدا بر هر چيزي نگهبان ٨٥
و چون تحيت داده شوند بتحيتي پس تحيت دهيد بنيكوتر از آن يا بر گردانيد
همانرا بدرستي كه خدا هست بر هر چيزي حساب نماينده ٨٦ خدا
نيست معبودي سزاوار پرستش جز او هر آينه جمع خواهد كرد شما را
در روز قيامت نيست هيچ شكي در آن و كيست راست گوتر از خدا در گفتار
٨٧ پس چيست مر شما را كه درباره منافقان دو گروه شده ايد و حال آنكه خدا بر
گردانيد ايشانرا بسبب آنچه كسب كرده اند آيا ميخواهيد كه براه آوريد كسيرا كه
گمراه كرده خدا و هر كه گمراه كند خدا پس هرگز نخواهي يافت براي او راهي ٨٨

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٨٩ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَاؤُكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩٠ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا

دوست داشتند که کاش کافر شوید چنانچه کافر شدند پس بوده باشید
یکسان پس فرا مگیرید از ایشان دوستان تا که هجرت کنند در راه خدا
پس اگر رو گردان شوند پس بگیرید ایشان را و بکشید ایشان را هر کجا بیابید
ایشان را و فرا مگیرید از ایشان دوستی و نه یاوری ٨٩ مگر آنانی که بپیوندند
بسوی گروهی که میان شما و میان ایشان عهدی باشد یا آمده باشند
شما را تنگ شده سینهاشان نه کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با
جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر آینه غالب کردانیدی ایشان را بر شما پس هر آینه
کارزار میکردند با شما پس اگر کناره گیرند از شما پس کارزار نکنند با شما و بیندازند
بسوی شما صلح را پس مقرر نفرموده خدا برای شما بر ایشان راهی ٩٠ زود
باشد که بیابید دیگران را که میخواهند اینکه ایمن شوند از شما و ایمن کردانند
گروه خود را هر گاه برگردانیده شوند بسوی فتنه سر در آیند پس اگر
کناره نگیرند از شما و نیندازند بسوی شما صلح را و باز ندارند دستهای
خود را پس بگیرید ایشان را و بکشید شان هر کجا بیابید شان و این گروه
قرار داده ایم برای شما بر ایشان تسلطی هویدا ٩١ و نباشد مؤمنی را اینکه
بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسی که بکشد مؤمنی را بخطا پس آزاد کردن گردن
مؤمنی و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه صدقه کنند پس اگر
باشد از گروهی دشمن مر شما را و حال آنکه او مؤمن باشد پس آزاد کردانیدن
گردن مؤمنی است و اگر باشد از گروهی که میان شما و میان ایشان پیمانی
است پس دیتی است تسلیم کرده شده بسوی اهلش و آزاد کردن گردن مؤمنی پس
هر که نیابد پس روزه داشتن دو ماه پی در پی است توبه از خدا و هست
خدا دانای درست کردار ٩٢ و کسی که بکشد مؤمنی را بعمد پس سزای
او دوزخ است در حالتی که جاوید است در آن و خشم کرد خدا بر او و لعنت
کرد او را و آماده کرده است برای او عذابی بزرگ ٩٣ ای آنگروهی که
ایمان آورده اند چون سفر کنید در راه خدا پس تحقیق کنید و مگویید مر
کسی را که بیندازد بسوی شما سلام را نیستی مؤمن در حالتی که طلب نمائید

فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ
اُولٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ٩١ وَمَا كَانَ
لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَأً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى
اَهْلِهِ اِلَّا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩٢ وَمَنْ
يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ
خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
لَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ٩٣
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ اَلْقٰى اِلَيْكُمُ السَّلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ

الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا ٩٤ لا يستوي
القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم وانفسهم
على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما ٩٥ درجات منه ومغفرة ورحمة
وكان الله غفورا رحيما ٩٦ ان الذين توفيهم الملئكة ظالمي انفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم تكن ارض
الله واسعة فتهاجروا فيها فا
ولئك مأويهم جهنم وساءت
مصيرا ٩٧ الا المستضعفين من
الرجال والنساء والولدان لا
يستطيعون حيلة ولا يهتدون
سبيلا فاولئك عسى الله ان
يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا
٩٨ ومن يهاجر في سبيل الله
يجد في الارض مراغما كثيرا و
سعة ومن يخرج من بيته مهاجرا
الى الله ورسوله ثم يدركه الموت
فقد وقع اجره على الله وكان الله
غفورا رحيما ٩٩ واذا ضربتم
في الارض فليس عليكم جناح
ان تقصروا من الصلوة ان خفتم
ان يفتنكم الذين كفروا ان
الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا
١٠٠ واذا كنت فيهم فاقمت
لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم
معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا
سجدوا فليكونوا من ورائكم
ولتأت طائفة اخرى لم يصلوا
فليصلوا معك وليأخذوا
حذرهم

متاع زندگاني دنيا را پس نزد خداست غنيمتهاي بسيار همچنان بوديد
از پيش پس منت نهاد خدا بر شما پس تفحص كنيد بدرستي كه خدا
هست بانچه ميكنيد آگاه ٩٤ نميستند يكسان نشستگان از
مؤمنان كه نبوده باشند صاحبان تنگي وجهاد كنندگان در راه خدا
بمالهاي خود ونفسهاي خود فضيلت داده خدا جهاد كنندگانرا بمالهاشان
ونفسهاشان بر نشستگان بحسب مرتبه وهمه را وعده داده خدا نيكوئي
وبادتي داده خدا جهاد كنندگانرا بر نشستگان مزدي بزرگ ٩٥
مرتبهائي ازو وآمرزش ورحمت وهست خدا آمرزنده مهربان ٩٦ بدرستي
كه آنانكه ميرانند ايشانرا فرشتگان درحالتي كه ستمكاراند نفسهاي
خودرا گفتند درچه بوديد گفتند بوديم ضعيفان در زمين گفتند آيا نبود
زمين خدا فراخ پس مهاجرت ميكرديد در آن پس آنگروه آرامگاه ايشان
دوزخ است وبداست بحسب بازگشت ٩٧ مگر ضعيفان از مردان
وزنان وپسران كه توانائي ندارند چاره ونيابند راهي را پس اين گروه گاه
باشد كه خدا درگذرد از ايشان وهست خدا عفو كننده آمرزنده ٩٨
وكسي كه مهاجرت كند در راه خدا مييابد در زمين رغم گاه بسيار و
فراخي وكسي كه بيرون رود از خانهٔ خود درحالتي كه مهاجرت كننده
باشد بسوي خدا ورسول او پس دريابد اورا مرگ پس بتحقيق كه واجب
شد مزد او بر خدا وهست خدا آمرزنده مهربان ٩٩ وهرگاه مسافرت
كنيد در روي زمين پس نيست بر شما گناهي اينكه قصر كنيد از نماز
اگر ترسيد كه در بلا اندازند شما را آنانكه كافر شده اند بدرستي
كه كافران هستند مر شما را دشمنان هويدا ١٠٠ وهرگاه بوده باشي
در ايشان پس برپا داري براي ايشان نماز را پس بايد بايستند گروهي
از ايشان با تو وبايد فرا گيرند اسلحهٔ خود را پس چون سجده كننده
پس بايد كه بوده باشند از پشت سر شما وبايد كه بيايند گروه ديگر
كه نماز نكرده اند پس نماز گذارند با تو وبايد فرا گيرند حذر خود

أَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى
مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۱۰۱ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا
اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۱۰۲ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ
الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۱۰۳ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۰۴ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ
خَصِيمًا ۱۰۵ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۰۶ وَلَا
تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا
أَثِيمًا ۱۰۷ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ
وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۱۰۸
هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ
عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۱۰۹ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۱۰
وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۱۱۱ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً
أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ
احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۱۱۲

واسلحهٔ خودرا دوست داشتند آنانکه کافر شده اند که کاش غافل میشدید
از سلاحهای خود ومتاعهای خود پس حمله کنند بر شما یک حمله ونیست
گناهی بر شما اگر باشد بشما سختی از باران یا بوده باشید بیماران اینکه
بگذارید سلاحهای خودرا وفرا گیرید آلات محافظت خودرا بدرستی
که خدا آماده کرده برای کافران عذابی خوار کننده ۱۰۱ پس چون گذارید
نمازرا پس یاد کنید خدارا در حالت ایستادن ونشستن وبرپهلوهاتان
پس چون آرمیدید پس برپا دارید نمازرا بدرستی که نماز هست بر
مؤمنان نوشته شده وقت تعیین کرده شده ۱۰۲ وسست مشوید
در طلب گروه اگر هستید که آزار میکشید پس بدرستی که ایشان
آزار میکشند ۱۰۳ چنانچه آزار میکشید وامید میدارید از خدا آنچه را که
امید ندارند وهست خدا دانای درست کردار ۱۰۴ بدرستی که
ما فرستادیم بسوی تو کتابرا براستی تا آنکه حکم کنی میان مردم بآنچه نمود
ترا خدا ومباش برای خیانت کنندگان دشمن ۱۰۵ وطلب آمرزش کن
از خدا بدرستی که خدا هست آمرزنده مهربان ۱۰۶ ومجادله مکن
از آنانکه خیانت میکنند نفسهای خودرا بدرستی که خدا دوست نمیدارد
کسی را که هست خیانت کار گناهکار ۱۰۷ پنهان مینمایند از مردم
وپنهان نمیدارند از خدا وحال آنکه او با ایشانست چون در شب تدبیر
میکنند آنچه را نمی پسندد از گفتار وهست خدا بآنچه میکنند احاطه
کننده ۱۰۸ آگاه باشید اینها که مجادله کردید از ایشان در زندگانی دنیا
پس کیست که مجادله کند با خدا از ایشان در روز قیامت یا کیست که
باشد مر ایشانرا نگهبان ۱۰۹ وکسی که کند بدیرا یا ستم کند بر نفس خود
پس طلب آمرزش کند از خدا می یابد خدارا آمرزندهٔ مهربان ۱۱۰ وکسی
که کسب کند گناهی را پس جز این نیست که کسب میکند آنرا بر نفس خود وهست
خدا دانای درست کردار ۱۱۱ وکسی که کسب کند خطائی یا گناهی را پس تهمت
کند بآن بیگناهی را پس بتحقیق که متحمل شده تهمت کردنی وگناه هویدائی را ۱۱۲

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ١١٣ لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ١١٤ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ
مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ١١٥ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن
نساء
ع
يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ
لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ١١٦ إِن
يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ١١٧
لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ١١٨
وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ
فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآ
مُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن
يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ
فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ١١٩
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ١٢٠ أُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَحِيصًا ١٢١ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ١٢٢

واگر نبود فضل خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده بودند گروهی از ایشان
که گمراه نمایند ترا و نمیکنند گمراه مگر نفسهای خود را و ضرر نمیرسانند ترا
از چیزی و فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت را و آموخت ترا چیزی
که نبودی که بدانی و هست فضل خدا بر تو بزرگ ١١٣ نیست هیچ
خوبی در بسیاری از سرگوشیهای ایشان مگر کسی که امر کند
بصدقه یا معروف یا اصلاح میان مردم و کسی که کند آنرا بجهت
طلب خوشنودی خدا پس زود باشد که بدهیم او را مزد بزرگی ١١٤
و کسی که مخالفت کند با رسول از بعد آنکه ظاهر شده باشد مر او را راه
راست و پیروی کند غیر راه مؤمنانرا گردانیم او را بر آنچه دوست
میدارد و برسانیم او را بدوزخ و بد است دوزخ جای بازگشتن ١١٥
بدرستی که خدا نمی آمرزد اینرا که شرک آورده شود باو و می آمرزد مادون
آنرا برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد بخدا پس بتحقیق که گمراه
شده گمراهی دور ١١٦ نمیخوانند از غیر او مگر اناث را و نمیخوانند مگر
شیطان سرکش را ١١٧ که لعنت کرد او را خدا و گفت هر آینه فرا
خواهم گرفت البته از بندگان تو بهرهٔ مقرری ١١٨ و هر آینه گمراه
خواهم ساخت البته ایشانرا و آرزوی باطل افکنم البته ایشانرا و هر آینه
خواهم فرمود البته ایشانرا پس خواهند شکافت البته گوشهای چهار
پایانرا و هر آینه خواهم فرمود البته ایشانرا پس تغییر خواهند داد البته
آفریدهٔ خدا را و کسی که فرا گیرد شیطانرا ولی از غیر خدا پس بتحقیق
که زیان کرده زیانی هویدا ١١٩ وعده میدهد ایشانرا و در آرزوها می
افکندشان و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر بجهت فریب ١٢٠
این گروه آرامگاه ایشان دوزخ است و نمی یابند از آن گریزگاهی ١٢١
و آنانکه گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته زود باشد
که در آوریم ایشانرا ببهشتهائی که میرود از زیر آنها جوها در حالتی که جاویدند
[illegible]

ليس بأمانيكم ولا أماني أهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ١٢٣ ومن يعمل من
الصالحات من ذكر أو أنثى وهو مؤمن فأولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ١٢٤ ومن أحسن دينا ممن أسلم وجهه
لله وهو محسن واتبع ملة إبرهيم حنيفا واتخذ الله إبرهيم خليلا ١٢٥ ولله ما في السموات وما في الأرض وكان الله بكل شيء
محيطا ١٢٦ ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتمى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن

وترغبون أن تنكحوهن و
المستضعفين من الولدان و
أن تقوموا لليتمى بالقسط و
ما تفعلوا من خير فإن الله كان به
عليما ١٢٧ وإن امرأة خافت
من بعلها نشوزا أو إعراضا
فلا جناح عليهما أن يصلحا
بينهما صلحا والصلح خير و
أحضرت الأنفس الشح وإن
تحسنوا وتتقوا فإن الله كان
بما تعملون خبيرا ١٢٨ ولن
تستطيعوا أن تعدلوا بين
النساء ولو حرصتم فلا تميلوا
كل الميل فتذروها كالمعلقة
وإن تصلحوا وتتقوا فإن الله
كان غفورا رحيما ١٢٩ وإن
يتفرقا يغن الله كلا من سعته
وكان الله وسعا حكيما ١٣٠
ولله ما في السموات وما في الأرض
ولقد وصينا الذين أوتوا
الكتاب من قبلكم وإياكم أن
اتقوا الله وإن تكفروا فإن لله
ما في السموات وما في الأرض
وكان الله غنيا حميدا ١٣١

نيست وعده خدا بآرزوهاي شما ونه آرزوهاي اهل كتاب كسي كه كند
بدي جزا داده شود بآن ونيابد براي خود غير از خدا دوستي ونه مددكاري
١٢٣ وكسي كه كند از كارهاي شايسته از مرد يا زن وحال آنكه مؤمن
باشد پس آنگروه درآيند ببهشت وستم رسيده نشوند اندك ستمي
١٢٤ وكيست بهتر بحسب دين از كسي كه خالص كرداند نفس خود را براي
خدا وحال آنكه او نيكوكار باشد وپيروي كند ملت ابرهيم را مايل
بحق وفرا كرفته خدا ابرهيم را دوست ١٢٥ ومر خدا راست آنچه در
آسمانها وآنچه در زمين است وهست خدا بهر چيزي فرا رسنده ١٢٦
وفتوي ميخواهند از تو در زنان بكو خدا فتوي ميدهد شما را در ايشان و
آنچه خوانده ميشود برشما در كتاب در يتيمان زناني كه نميدهيد ايشانرا
آنچه نوشته شده براي ايشان ورغبت ميكنيد اينكه نكاح كنيد
ايشانرا وناتوانان از پسران وآنكه بايستيد از براي يتيمان بعدالت
وآنچه كنيد از نيكي بدرستي كه خدا هست بآن دانا ١٢٧ واكر زني ترسد
از شوهرش سرباز زدني يا روكردانيدني پس نيست كناهي بر آن
دو اينكه صلح نمايند ميان خود صلحي وصلح بهتر است وحاضر كردانيده
شده نفسها بخل را واكر نيكي كنيد وپرهيزكاري نمائيد پس بدرستي
كه خدا هست بآنچه ميكنيد آگاه ١٢٨ وهركز نتوانيد اينكه عدالت
كنيد ميان زنان وهرچند كه حريص باشيد پس ميل مكنيد تمام ميل
كه واكذاريد او را مانند معلقه واكر بصلاح آوريد وبپرهيزيد
پس بدرستي كه خدا هست آمرزنده مهربان ١٢٩ واكر مفارقت كنند
از يكديكر غني كرداند خدا هر يك را از توانكريش وهست خدا فراخ
بخشش درست كردار ١٣٠ ومر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه
در زمين است وهر آينه بتحقيق كه وصيت كرده ايم آنانرا كه داده شده اند
كتاب را از پيش شما وشما را اينكه بپرهيزيد خدا را واكر كافر شويد پس
بدرستي كه مر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمين است وهست خدا بي نياز ستوده ١٣١

لِلّٰهِ ما فِي السَّماواتِ وَما فِي الْأَرْضِ وَكَفىٰ بِاللّٰهِ وَكِيلًا ١٣٢ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكانَ اللّٰهُ عَلىٰ ذٰلِكَ
قَدِيرًا ١٣٣ مَنْ كانَ يُرِيدُ ثَوابَ الدُّنْيا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوابُ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَكانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ١٣٤ يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
كُونُوا قَوّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَداءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلىٰ بِهِما فَلا تَتَّبِعُوا
الْهَوىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٣٥ يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتابِ الَّذِي

نَزَّلَ عَلىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتابِ الَّذِي
نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلالًا
بَعِيدًا ١٣٦ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ازْدادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا
١٣٧ بَشِّرِ الْمُنافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
عَذابًا أَلِيمًا ١٣٨ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
الْكافِرِينَ أَوْلِياءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ
الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ١٣٩ وَقَدْ نَزَّلَ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتابِ أَنْ إِذا سَمِعْتُمْ
آياتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِها وَيُسْتَهْزَأُ
بِها فَلا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ
إِذًا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللّٰهَ جامِعُ الْمُنا
فِقِينَ وَالْكافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ١٤٠ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ
بِكُمْ فَإِنْ كانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ
قالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كانَ
لِلْكافِرِينَ نَصِيبٌ ١٤١ قالُوا
أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است و بس است خدا
وكيل ۱۳۲ اگر خواهد ببرد شما را اي آدميان و بيا ورد ديگرانرا و هست
خدا بر اين توانا ۱۳۳ كسي كه باشد كه خواهد ثواب دنيا را پس نزد
خداست ثواب دنيا و آخرت و هست خدا شنواي بينا ۱۳۴ اي
آنانكه ايمان آورده اند باشيد ايستادگان بعدل گواهان از براي
خدا و هرچند كه باشد بر نفسهاي شما يا پدر و مادر و خويشان
نزديك اگر بوده باشد توانگر يا تنگدست پس خدا سزاوار
تراست بهردو پس پيروي مكنيد خواهش نفس را اينكه عدل
كنيد و اگر بپيچيد يا اعراض كنيد پس بدرستي كه خدا هست بانچه
ميكنيد آگاه ۱۳۵ اي آنانكه ايمان آورده اند ايمان آوريد بخدا و
رسول او و كتابي كه فرو فرستاده بر رسول خود و كتابي كه فرو فرستاده
از پيش و كسي كه كافر شود بخدا و فرشتگان او و كتابهاي او و پيغمبران
او و روز قيامت پس بتحقيق كه گمراه شد گمراهي دور ۱۳۶ بدرستي
كه آنانكه ايمان آوردند پس كافر شدند پس ايمان آوردند پس كافر
شدند پس افزودند كفر را نباشد خدا كه بيامرزد ايشانرا و نه
آنكه راه نمائي كند ايشانرا راهي ۱۳۷ مژده ده منافقانرا باينكه براي
ايشان است عذابي دردناك ۱۳۸ آنانكه ميگيرند كافرانرا دوستان
از غير مؤمنان آيا ميطلبند نزد ايشان ارجمندي را پس بدرستي كه
ارجمندي مر خدا راست همه ۱۳۹ و بتحقيق كه فرو فرستاده بر شما در
كتاب اينكه هرگاه بشنويد آيتهاي خدا را كه كفر ورزيده شود بان
و استهزا كرده شود بان پس منشينيد با ايشان تا آنكه شروع كنند در
حكايتي غير آن بدرستي كه شما در اينوقت مثل ايشانيد بدرستي كه
خدا جمع آورنده منافقان و كافرانست در دوزخ همه را ۱۴۰ آنانكه انتظار
ميبرند شما را پس اگر باشد براي شما فتحي از خدا گويند آيا نبوديم با شما
و اگر بوده مر كافرانرا بهره ۱۴۱ گفتندي آيا غالب نشديم بر شما و منع

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٤٢ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ يُخٰدِعُونَ اللّٰهَ
وَهُوَ خٰادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤٣ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا إِلٰى
هٰؤُلَآءِ وَلَا إِلٰى هٰؤُلَآءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ١٤٤ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا ١٤٥ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ١٤٦ إِلَّا الَّذِينَ

تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ
وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَأُولٰٓئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ١٤٧ مَا
يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا
عَلِيمًا ١٤٨ لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ
بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ
وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٩
إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوٓءٍ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا
١٥٠ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَ
رُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا
أُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَ
أَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
١٥١ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولٰٓئِكَ
سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ١٥٢ يَسْـَٔلُكَ
أَهْلُ الْكِتٰبِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتٰبًا مِنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَأَلُوا

نكرديم شما را از مؤمنان پس خدا حكم ميكند ميان شما در روز قيامت
وهركز نكردانده خدا براي كافران بر مؤمنان راهي ١٤٢ بدرستي كه منافقان
فريب ميدهند خدا را واو فريب دهنده ايشانست وچون برخيزند
بسوي نماز مي ايستند سنكيني كنندكان مينمايند مردم را وياد
نميكنند خدا را مكر كمي ١٤٣ مترددند درميان ان نه بسوي اين كروهند
ونه بسوي ان كروه وكسي را كه كمراه كند خدا پس هركز نخواهي يافت براي
هدايت او راهي ١٤٤ اي انكروهي كه ايمان اورده اند مكيريد كافرانرا
دوستان از غير مؤمنان آيا ميخواهيد كه بكردانيد براي خدا بر خود حجتي
هويدا ١٤٥ بدرستي كه منافقان در طبقهٔ زيرترين از اتش اند وهركز
نمي يابي براي ايشان ياوري ١٤٦ مكر انانكه توبه كرده اند واصلاح
نموده اند وچنك درزده اند بخدا وخالص كردانيده اند دين خود را
براي خدا پس انكروه با مؤمنانند وزود باشد كه بدهد خدا مؤمنانرا
مزد بزركي ١٤٧ چه ميكند خدا بعذاب شما اكر شكر كرده باشيد و
ايمان اورده باشيد وهست خدا شاكر دانا ١٤٨ دوست نميدارد
خدا بلند كردن صدا را ببدي از كفتار مكر كسي كه ستم رسيده باشد
وهست خدا شنواي دانا ١٤٩ اكر ظاهر كنيد نيكي را يا پنهان داريد
انرا يا دركذريد از بدي پس بدرستي كه خدا هست عفو كنندهٔ توانا ١٥٠
بدرستي كه انانكه كافر ميشوند بخدا وپيغمبران او وميخواهند كه جدائي
اندازند ميان خدا وپيغمبران او وميكويند كه ايمان مي اوريم ببعضي و
كافر ميشويم ببعضي وميخواهند كه فراكيرند ميان ان راهي را انكروه ايشانند
كافران حقيقة واماده كرده ايم براي كافران عذابي خوار كننده ١٥١ وانانكه
ايمان اورده اند بخدا وپيغمبران او وجدائي نينداختند ميان احدي
از ايشان اين كروه زود باشد كه بدهيم بايشان مزدهاي ايشانرا و
هست خدا امرزندهٔ مهربان ١٥٢ سؤال ميكنند تورا اهل كتاب
اينكه فرود اوري براي ايشان كتابي از اسمان پس بتحقيق كه سؤال كردند

مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ
وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ١٥٣ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ
أَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ١٥٤ فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥٥ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ١٥٦ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ١٥٧ بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٥٨ وَإِن
مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ
بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١٥٩ فَبِظُلْمٍ
مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ١٦٠ وَأَخْذِهِمُ
الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ١٦١ لَّٰكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ
الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ١٦٢

از موسی بزرکتر ازان پس کفتند بنما بما خدارا آشکارا پس کرفت ایشانرا
صاعقه بسبب ستم ایشان پس فرا کرفتند کوساله را بعد ازانکه
آمد ایشانرا معجزهای روشن پس درکذشتیم ازان و دادیم موسی را
سلطنتی هویدا ١٥٣ و بلند کردیم بر بالای ایشان طور را بسبب پیمان
ایشان و کفتیم مر ایشانرا که درآیید در درها سجده کنندکان و کفتیم مر
ایشانرا که تعدی مکنید در شنبه و کرفتیم از ایشان پیمانی سخت ١٥٤
پس بسبب شکستن ایشان پیمان خودرا و کفر ایشان بآیتهای خدا
و کشتن ایشان پیغمبرانرا بغیر حق و کفتن ایشان که دلهای ما پوشیده است
بلکه مهر نهاد خدا بر آنها بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی آورند
مکر اندکی ١٥٥ و بسبب کفر ایشان و کفتار ایشان بر مریم بهتانی بزرک
١٥٦ و کفتار ایشان که بدرستی که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم رسول
خدارا و نکشتند اورا و نه بردار کشیدند اورا ولیکن مشتبه کردانیده
شد بر ایشان و بدرستی که آنانکه اختلاف کردند در آن هرآینه در شک
اند از آن نبود مر ایشانرا بآن هیچ دانشی مکر پیروی کردن کمان و نکشتند
اورا یقینا ١٥٧ بلکه برداشت اورا خدا بسوی خود و هست خدا غالب درست
کردار ١٥٨ و نیست از اهل کتاب مکر آنکه البته ایمان آورد باو پیش از
مرک خود و در روز قیامت باشد بر ایشان کواه ١٥٩ پس بستمی از آنان که
یهود شدند حرام کردانیدیم بر ایشان پاکیزهائی که حلال کرده شده بود
مر ایشانرا و بسبب منع کردن ایشان از راه خدا بسیاری را ١٦٠ و کرفتن
ایشان ربارا و بتحقیق نهی کرده شده بودند از آن و خوردن ایشان مالهای
مردم را بناحق و آماده کرده ایم برای کافران از ایشان عذابی دردناک ١٦١
لیکن راسخان در علم از ایشان و مؤمنان ایمان می آورند بآنچه فرو
فرستاده شده بسوی تو و آنچه فرو فرستاده شده پیشتر از تو و برپا
دارندکان نماز و دهندکان زکوة و ایمان آورندکان بخدا و روز آخرت
این کروه زود باشد که بدهیم ایشانرا مزدی بزرک ١٦٢

اِنَّا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ كَمَا اَوْحَيْنَا اِلٰى نُوحٍ وَالنَّبِيّٖنَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعٖيسٰى وَاَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ وَاٰتَيْنَا
دَاوُدَ زَبُورًا وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى تَكْلٖيمًا ١٦٣ رُسُلًا مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزٖيزًا حَكٖيمًا ١٦٤ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهٖ وَالْمَلٰئِكَةُ
يَشْهَدُونَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهٖيدًا ١٦٥ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعٖيدًا ١٦٦ اِنَّ الَّذٖينَ

كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ
لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرٖيقًا ١٦٧
اِلَّا طَرٖيقَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَا
اَبَدًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرًا
١٦٨ يَا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ
الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوا خَيْرًا
لَكُمْ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا
حَكٖيمًا ١٦٩ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا
فٖي دٖينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا
الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسٖيحُ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقٰيهَا اِلٰى
مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ اِنْتَهُوا
خَيْرًا لَكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَاحِدٌ
سُبْحَانَهُ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ وَكٖيلًا ١٧٠ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَسٖيحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا
الْمَلٰئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
اِلَيْهِ جَمٖيعًا ١٧١

بدرستي كه ما وحي كرديم بسوي تو چنانچه وحي كرديم بسوي نوح وپيغمبران بعد
از او ووحي فرستاديم بسوي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وفرزند زادگان
يعقوب وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمان وداديم بداود زبور را وپيغمبراني را
كه بتحقيق خوانديم حكايت ايشانرا برتو از پيش وپيغمبراني را كه نخوانديم قصه
ايشانرا برتو وسخن كرد خدا موسى را سخن كردني ١٦٣ پيغمبراني را مژده
دهندگان وترسانندگان تا آنكه نبوده باشد براي مردم برخدا حجتي بعد
از رسولان وهست خدا ارجمند درست كردار ١٦٤ ليكن خدا گواهي
ميدهد بآنچه فرو فرستاده بسوي تو فرو فرستاده او را بدانش خود و
فرشتگان گواهي ميدهند وكافيست خدا گواه ١٦٥ بدرستي كه
آنانكه كافر شدند وبازداشتند از راه خدا بتحقيق كه گمراه شدند
گمراهي دوري ١٦٦ بدرستي كه آنان كه كافر شدند وستم كردند نباشد
خدا را آنكه بيامرزد مر ايشانرا ونه اينكه راهنمائي نمايد بايشان راهي را
مگر راه دوزخ درحالتي كه دايم باشند در ان هميشه وهست اين برخدا
آسان ١٦٨ اي گروه مردم بتحقيق كه آمد شمارا فرستاده بحق از پروردگار
شما پس ايمان آوريد بهتر است براي شما واگر كافر شويد پس بدرستي كه
مر خدا راست آنچه در آسمانها وزمين است وهست خدا داناي درست
كردار ١٦٩ اي اهل كتاب تجاوز از حد مكنيد در دين خود ومگوييد بر
خدا جز حق را جز اين نيست كه مسيح عيسى پسر مريم رسول خداست وكلمهٔ او
كه انداخته آنرا بسوي مريم وروحي است از او پس ايمان آوريد بخدا و
فرستادگان او ومگوييد كه سه است باز ايستيد بهتر است مر شما را
جز اين نيست كه الله خدائيست يگانه منزه است او از آنكه بوده باشد
مر او را فرزندي مر او راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمين است و
كافيست خدا از جهت وكيل بودن ١٧٠ هرگز ننگ ندارد مسيح از اينكه
بوده باشد بنده مر خدا را ونه فرشتگان مقرب وكسي كه ننگ دارد از بندگي
او وسركشي نمايد پس زود باشد كه جمع كند ايشانرا بسوي خود همه را ١٧١

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ١٧٢ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧٣ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ١٧٤ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ١٧٥ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ
مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً
فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٧٦

سورة المائدة مائة وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ
١ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا
مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا
الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ
فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ
قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ

پس اما آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته پس تمام
دهد بایشان مزدهاشانرا وبیفزاید ایشانرا از فضل خود واما آنانکه
ننگ دارند وسرکشی کنند پس عذاب کند ایشانرا عذابی دردناک ١٧٢
ونیابند برای خودشان از غیر خدا دوستی ونه یاوری ١٧٣ ای گروه
مردمان بتحقیق که آمد شما را دلیلی از پروردگار شما وفرو فرستادیم بسوی
شما نوری هویدا ١٧٤ پس اما آنانکه ایمان آوردند بخدا وچنگ دردزدند
باو پس زودی درآورد ایشانرا در رحمتی از خود وافزونی وراه نماید ایشانرا
بسوی خود راهی راست ١٧٥ فتوی میخواهند از تو بگو خدا فتوی میدهد
شما را در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مر اورا فرزندی ومر اورا خواهر
باشد پس برای اوست نصف آنچه گذاشته واو میراث میبرد اورا اگر
نباشد از برای او فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس مر ایشانراست
دو ثلث از آنچه گذاشته واگر بوده باشند اخوه مردان وزنان پس از برای
مرد مثل نصیب دو زن است بیان میکند خدا از برای شما مبادا گمراه
شوید وخدا بهر چیز داناست ١٧٦

سوره مائده یکصد وبیست آیه است

بنام خدای بخشاینده مهربان
ای آنانکه ایمان آورده اند وفا کنید بعقدها حلال کرده شده
از برای شما بهیمه چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما درحالتی که
حلال داننده شکاری نباشید وحال آنکه شما محرم باشید بدرستی
که خدا حکم میکند آنچه میخواهد ٢ ای آنانکه ایمان آورده اند
حلال مدارید مناسک خدارا ونه ماه حرام را ونه قربانی را ونه قلادها
را ونه قاصدان بیت الحرام را که میطلبند افزونی را از پروردگار خودشان
وخوشنودیرا وچون محل شوید پس شکار کنید وبمعصیت نیندازد
شما را دشمنی گروهی که باز گردانیدند شما را از مسجد الحرام

أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٣ حُرِّمَتْ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا
مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ
اخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ

لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ
أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ
مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ
عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
٥ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ
وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ

اینکه از حد درگذرید ومعاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری
ومعاونت یکدیگر مکنید بر معصیت وتعدّی کردن وبپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا سخت عقوبت است ٣ حرام کرده شده است بر شما
مردار وخون وگوشت خوك وآنچه آواز برداشته شده از برای غیر خدا
بآن وخفه شده وبزدن مرده وبافتادن از بلندی مرده وبضرب شاخ
مرده وآنچه را خورده باشد درنده مگر آنچه را تذکیه کرده باشید وآنچه
ذبح کرده شده بر سنگها واینکه طلب قسمت کنید به تیرها این فسق است
امروز ناامید شدند آنانکه کافر شدند از دین شما پس مترسید از ایشان
وبترسید از من امروز کامل ساختم از برای شما دین شمارا وتمام کردم بر
شما نعمت خودرا وراضی شدم از برای شما اسلام را دین پس کسیکه
مضطر شود در گرسنگی درحالتی که میل کننده نباشد مر گناهی را پس
بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ٤ میپرسند ترا که چه چیز
حلال کرده شد مر ایشانرا بگو حلال کرده شد مر شمارا پاکیزه ها و
آنچه آموخته کرده اید از شکار گیرندگان درحالتی که سگ شکار
کنانید میآموزید ایشانرا از آنچه آموخته شمارا خدا پس بخورید از آنچه
نگاه داشتند برای شما ویاد کنید نام خدارا بر آن وبپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا زود حسابست ٥ امروز حلال شده برای شما
پاکیزه ها وخوردنی آنها که داده شده اند کتابرا حلالست برای شما
وخوردنی شما حلالست برای ایشان وزنان با عفت از زنان مؤمنه
وعفت دارندگان از زنانی که داده شده اند کتابرا پیش از شما هرگاه
داده باشید بایشان مهرهای ایشانرا درحالتی که با عفت باشند
نه زناکاران ونه گیرندگان دوستان پنهانی وکسی که کافر شود
بایمان پس بتحقیق که باطل شد کردار او ووی در آخرت از زیانکارانست
٦ ای آنکسانی که ایمان آورده اند چون برخیزید بنماز پس بشوئید
روهای خودرا ودستهای خودرا تا مرفقها ومسح کنید پاره از سرهای

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ
تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُم بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَ
اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ

قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٩ وَ
عَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ١٠ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ١١
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن
يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ
مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَآمَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ
أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٣

خودرا و پاهای خودرا تا کعبین و اگر بوده باشید جنب پس طاهر شوید
واگر بوده باشید بیماران یا بر سفری یا آمده باشد یکی از شما از غایط
یا مباشرت کنید با زنان پس نیابید آبی پس تیمم کنید بخاك پاکیزه پس مسح
کنید بروهای خود و دستهای خود از آن نمیخواهد خدا اینکه
بگرداند بر شما از تنگی ولیکن میخواهد که پاك سازد شما را و تمام نماید
نعمت خودرا بر شما شاید که شما شکر کنید ۷ و یاد نمائید نعمت
خدا را بر شما و پیمان او را که پیمان بسته است با شما بان چون گفتید
که شنیدیم و فرمانبرداری نمودیم و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا
داناست بانچه در سینهاست ۸ ای گروهی که ایمان آورده اند
باشید قیام کنندگان از برای خدا گواهان بعدل و باید نه دارد شما
را دشمنی گروهی بر اینکه عدالت نمائید که او نزدیک تراست مر پرهیزکاری
را و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا آگاهست بانچه میکنید ۹
وعده داده خدا آنانی را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای پسندیده
از برای ایشانست آمرزشی و مزدی بزرك ۱۰ و آنانکه کافر شدند
و نسبت دروغ دادند بایتهای ما این گروه اصحاب دوزخند ۱۱
ای گروهی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنوقتیکه
قصد کردند گروهی که بگشایند بسوی شما دستهای خودرا پس
بازداشت خدا دستهای ایشانرا از شما و بپرهیزید از خدا و برخدا باید
توکل نمایند مؤمنان ۱۲ و هر آینه بتحقیق که گرفت خدا
پیمان از بنی اسرائیل و بر انگیختیم از ایشان دوازده سرکرده و گفت
خدا بدرستی که من با شما ام البته اگر برپا دارید نماز را و بدهید
زکوة را و ایمان بیاورید به پیغمبران من و یاری نمائید ایشانرا و قرض
دهید خدا را قرضی نیکو هر آینه بپوشانم از شما گناهان شما را
و البته داخل سازم شما را بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها پس
کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بتحقیق که گم کرده راست را ۱۳

فبما نقضهم ميثاقهم لعنّاهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرّفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظّا ممّا ذكّروا به ولا تزال تطّلع
على خائنة منهم الّا قليلا منهم فاعف عنهم واصفح انّ الله يحبّ المحسنين ١٤ ومن الّذين قالوا انّا نصارى اخذنا ميثاقهم
فنسوا حظّا ممّا ذكّروا به فاغرينا بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة وسوف ينبّئهم الله بما كانوا يصنعون ١٥
يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبيّن لكم كثيرا ممّا كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا عن كثير ١٦ قد جاءكم من الله

نور وكتاب مبين ١٧ يهدى
به الله من اتّبع رضوانه سبل
السّلام ويخرجهم من الظّلمات
الى النّور باذنه ويهديهم
الى صراط مستقيم ١٨ لقد كفر
الّذين قالوا انّ الله هو المسيح
ابن مريم قل فمن يملك من الله
شيئا ان اراد ان يهلك
المسيح ابن مريم وامّه ومن فى
الارض جميعا ولله ملك
السّموات والارض وما بينهما
يخلق ما يشاء والله على كلّ شىء
قدير ١٩ وقالت اليهود والنّصارى
نحن ابناء الله واحبّاؤه قل فلم
يعذّبكم بذنوبكم بل انتم
بشر ممّن خلق يغفر لمن يشاء
ويعذّب من يشاء ولله ملك
السّموات والارض وما بينهما
واليه المصير ٢٠ يا اهل الكتاب
قد جاءكم رسولنا يبيّن لكم
على فترة

پس بسبب شکستن ایشان پیمان خود را لعن کردیم ایشانرا وگردانیدیم
دلهای ایشانرا سخت تغییر میدهند کلامها را از مکانهاشان وفراموش
کردند بهره را از انچه اگاه گردانیده شدند بان وهمیشه هستی تو که
مطلع میشوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس عفو کن از ایشان
ودر گذر ازان بدرستی که خدا دوست میدارد خوبی کنندگانرا ١۴
واز انکسانی که گفتند بدرستی که ما نصارائیم گرفتیم پیمان ایشانرا
پس فراموش کردند بهره از انچه اگاه گردانیده شده بودند بان پس
لازم گردانیدیم میانهٔ ایشان دشمنی وبغض را تا روز قیامت و
زود باشد که اگاه نماید ایشانرا خدا بانچه بودند که میکردند ١٥
ای اهل کتاب بتحقیق که امد شمارا پیغمبرما بیان میکند برای شما
بسیاری را از انچه بودید که پنهان مینمودید از کتاب ودر میگذرد از بسیاری
١٦ بتحقیق که امد شمارا از خدا نوری وکتابی روشن ١٧ راه مینماید
بان خدا کسی را که پیروی کند خوشنودی اورا در راههای سلامتی و
بیرون میاورد ایشانرا از تاریکیها بسوی روشنی باذن خود وراه مینماید
ایشانرا براهی راست ١٨ هر اینه بتحقیق که کافر گردیدند انانکه گفتند
بدرستی که خدا اوست مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند از خدا
چیزیرا اگر خواسته باشد که هلاک کند مسیح پسر مریم ومادرش و
کسانی را که در زمینند همه ومر خدا راست پادشاهی اسمانها وزمین
وانچه در میانهٔ انهاست می افریند انچه را خواهد وخدا بر همه چیز توانا است
١٩ وگفتند یهود ونصاری که ما پسران خدا ودوستان اوئیم بگو
پس چرا عذاب میکند شمارا بسبب گناهان شما بلکه شما ادمیاید
از جمله کسانی که افریده می امرزد از برای هر که خواهد وعذاب میکند
هر که را خواهد ومر خدا راست پادشاهی اسمانها وزمین وانچه در
میانهٔ ان دو است وبسوی اوست بازگشت ٢٠ ای اهل کتاب
بتحقیق که امد شمارا پیغمبرما روشن میکرد سند برای شما بر فاصلهٔ

مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۲۱ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۲ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ
لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۲۳
يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۲۴ قَالُوا يَا مُوسَىٰ
إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۲۵ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۲۶ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ

يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا
عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ
غَالِبُونَ ۲۷ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۲۸ قَالُوا يَا مُوسَىٰ
إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۲۹ قَالَ رَبِّ
إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
۳۰ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ
سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا
تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۳۱
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ
إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
۳۲ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ
إِلَيْكَ

از پیغمبران مبادا که بگوئید نیامد ما را هیچ مژده دهنده و نه ترساننده
پس بتحقیق که آمد شما را مژده دهنده و ترساننده ۲۱ و خدا بر همه چیز
توانا است ۲۲ و آن وقت را که گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من
یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که گردانید در میان شما پیغمبران
و گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه نداد احدی از عالمیان
۲۳ ای گروه من درآیید در زمین پاکیزه که نوشته خدا برای شما
و بر مگردید بر عقبهای خود پس باز خواهید گشت زیان کاران
۲۴ گفتند ای موسی بدرستی که در آن گروهی اند جباران ۲۵ و بدرستی
که ما هرگز در نخواهیم آمد در آن تا آنکه بیرون روند از آن پس اگر
بیرون روند از آن پس بدرستی که ما درآینده گانیم ۲۶ گفتند
دو مرد از آنانکه میترسند انعام کرد خدا بر آن دو درآیید بر ایشان
از آن در پس هرگاه داخل شوید آنرا پس بدرستی که شما غلبه نماینده
گانید ۲۷ و بر خدا پس توکل نمائید اگر هستید مؤمنان ۲۸
گفتند ای موسی بدرستی که ما داخل نمیشویم هرگز آنرا تا هستند
در آن پس برو تو ای موسی با پروردگار خود پس کارزار نمائید بدرستی
که ما در اینجا نشسته گانیم ۲۹ گفت پروردگارا بدرستی که من نیستم مالک
مگر نفس خودم و برادرم را پس جدائی افکن میان ما و میان گروه
نافرمانی کننده گان ۳۰ گفت پس بدرستی که آن حرام کرده
شده است بر ایشان چهل سال راه میروند در آن زمین سرگردان
پس اندوهگین مشو بر گروه نافرمان برداران ۳۱ و بخوان بر ایشان
خبر دو فرزند آدم را براستی هنگامی که نزدیکی جستند بقربانی
پس قبول کرده شد از یکی از ایشان و قبول کرده نشد از آن دیگر
گفت که البته میکشم ترا گفت جز این نیست که قبول میکند خدا
از پرهیزکاران ۳۲ البته اگر بگشائی بسوی من دست خود را برای
آنکه بکشی مرا نیستم من گشاینده دست خود را بسوی تو برای اینکه

لأقتلك انّي اخاف الله ربّ العالمين ٣٣ انّي اريد ان تبوء باثمي واثمك فتكون من اصحاب النّار وذلك جزاؤا الظّالمين ٣٤
فطوّعت له نفسه قتل اخيه فقتله فاصبح من الخاسرين ٣٥ فبعث الله غرابا يبحث في الارض ليريه كيف يواري سوءة
اخيه قال يا ويلتى اعجزت ان اكون مثل هذا الغراب فاواري سوءة اخي فاصبح من النّادمين ٣٦ من اجل ذلك كتبنا
على بني اسرائيل انّه من قتل نفسا بغير نفس او فساد في الارض فكانّما قتل النّاس جميعا ومن احياها فكانّما احيا
النّاس جميعا ولقد جاءتهم
رسلنا بالبيّنات ثمّ انّ كثيرا
منهم بعد ذلك في الارض
لمسرفون ٣٧ انّما جزاؤا الّذين
يحاربون الله ورسوله ويسعون
في الارض فسادا ان يقتّلوا
او يصلّبوا او تقطّع ايديهم و
ارجلهم من خلاف او ينفوا
من الارض ذلك لهم خزي في
الدّنيا ولهم في الآخرة عذاب
عظيم ٣٨ الّا الّذين تابوا من
قبل ان تقدروا عليهم فاعلموا
انّ الله غفور رحيم ٣٩ يا ايّها
الّذين آمنوا اتّقوا الله وابتغوا
اليه الوسيلة وجاهدوا
في سبيله لعلّكم تفلحون ٤٠
انّ الّذين كفروا لو انّ لهم
ما في الارض جميعا ومثله
معه ليفتدوا به من عذاب
يوم القيمة ما تقبّل منهم و
لهم عذاب اليم ٤١

بکشم ترا بدرستی که من میترسم از خدا که پروردگار عالمیانست ٣٣
بدرستی که من میخواهم باز گردی تو بگناه من وگناه خود پس بوده باشی
تو از یاران آتش واین سزای ستمکنندگانست ٣٤ پس آسان نمود
از برای او نفس او کشتن برادرش را پس کشت اورا پس گشت از
زیانکاران ٣٥ پس برانگیخت خدا کلاغی را که جست وجوی نمود
در زمین تا آنکه بنماید باو که چگونه پنهان کند جثّهٔ برادرش را گفت
ای وای بر من آیا عاجز شدم از اینکه بوده باشم مانند این کلاغ پس
بپوشانم جثّهٔ برادر خودرا پس گشت از پشیمانان ٣٦ از جهت
آن نوشتیم بر اولاد یعقوب اینکه هر کس بکشد نفسی را بغیر نفسی
یا فسادی در زمین پس گویا کشته آدمیانرا همه وکسیکه
احیا نمود آنرا پس گویا احیا نموده آدمیانرا همه وبتحقیق که آمد ایشان
را پیغمبران با معجزه های آشکار پس بدرستی که بسیاری از ایشان بعد
از آن در زمین هر آینه اسراف کنندگان بودند ٣٧ سزای این
نیست که سزای آنانکه محاربه میکنند با خدا ورسول او وشتاب می
کنند در زمین برای فساد نمودن اینست که کشته شوند یا بر دار
کشیده شوند یا قطع شود دستهای ایشان وپاهای ایشان بر عکس
یکدیگر یا رانده شوند از زمین این از برای ایشان خواریست در دنیا
واز برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ ٣٨ مگر آنانکه توبه
کنند پیش از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید که خدا
آمرزنده ایست مهربان ٣٩ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا وطلب کنید بسوی رحمت او وسیله را وجدال نمائید در راه
او شاید که شما رستگار شوید ٤٠ بدرستی که آنانکه
کافر شدند اگر آنکه باشد مر ایشانرا آنچه در زمین است
همه ومثل آن با آن تا فدا دهند آنرا از عذاب روز قیامت قبول
نخواهد شد از ایشان ومر ایشانراست عذابی دردناک ٤١

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ٤٢ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٣ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤٤ أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤٥ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ

سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٤٦
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
٤٧ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا أُولٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٨ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

میخواهند که بیرون آیند از آتش ونیستند ایشان بیرون آیندگان از
آن ومر ایشانراست عذابی برقرار ٤٢ ومرد دزد وزن دزد پس ببرید
دستهای ایشانرا از جهت سزا دادن بسبب آنچه کرده اند عقوبتی از خدا
وخدا ارجمند است درست کردار ٤٣ پس هرکه توبه کند از بعد
ستم کردنش واصلاح کرد پس بدرستی که خدا توبه میکند براو بدرستی
که خدا آمرزنده ایست مهربان ٤٤ آیا نمیدانی که خدا مرا وراست
پادشاهی آسمانها وزمین عذاب میکند هرکه را میخواهد ومی آمرزد
هرکه را میخواهد وخدا برهرچیزی تواناست ٤٥ ای پیغمبر اندوهگین
نکردانند ترا آنانکه شتاب مینمایند در کفر از آنانکه گفتند بدهنهای
خود که ایمان آوردیم وایمان نیاورد دلهای ایشان واز آنانکه یهودیت را
اختیار کردند شنونده گانند مر دروغ را شنونده گانند مر گروه دیگر
را که نیامده اند ترا تغییر میدهند گفتارها را از بعد جاهای
خود میگویند اگر داده شوید این را پس بگیریدش واگر داده نشوید آنرا
پس حذر نمائید وکسی که میخواهد خدا محنت او را پس هرگز منع نمیتوانی
از برای او از خدا چیزی را آنگروهند آنانکه نخواسته خدا که پاک گرداند
دلهای ایشانرا برای ایشانست در دنیا رسوائی وبرای ایشانست
در آخرت عقوبتی بزرگ ٤٦ بسیار گوش دهندگانند مر دروغ را
پرخورندگانند مر حرام را پس اگر بیایند ترا پس حکم کن میانه ایشان
یا روی گردان از ایشان واگر روی گردانی از ایشان پس هرگز زیان
نرسانند ترا چیزی واگر حکم کنی پس حکم کن میانه ایشان بعدل بدرستی
که خدا دوست میدارد عدالت کنندگانرا ٤٧ وچگونه حکم میسازند
ترا وحال آنکه نزد ایشان توریة است که در آن حکم خداست
پس ایشان رو میگردانند بعد از آن ونیستند این گروه
ایمانداران ٤٨ بدرستی که ما فرو فرستادیم توریة را که در آنست
راه نمائی وروشنائی حکم میکنند بآن پیغمبرانی که انقیاد نمودند برای

هادوا والربانيون والاحبار بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بآياتي
ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون ٤٩ وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين بالعين و
الانف بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له ومن لم يحكم بما انزل الله
فاولئك هم الظالمون ٥٠ وقفينا على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية وآتيناه الانجيل فيه هدى

ونور ومصدقا لما بين يديه
من التورية وهدى وموعظة
للمتقين ٥١ وليحكم اهل الانجيل
بما انزل الله فيه ومن لم يحكم
بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون
٥٢ وانزلنا اليك الكتاب بالحق
مصدقا لما بين يديه من الكتاب
ومهيمنا عليه فاحكم بينهم
بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم
عما جاءك من الحق لكل جعلنا
منكم شرعة ومنهاجا ولو شاء
الله لجعلكم امة واحدة ولكن
ليبلوكم في ما آتيكم فاستبقوا
الخيرات الى الله مرجعكم جميعا
فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون
وان احكم بينهم بما انزل الله و
لا تتبع اهواءهم واحذرهم
ان يفتنوك عن بعض ما انزل الله
اليك فان تولوا فاعلم انما

آنانکه یهود شده اند وخداپرستان ودانایان بآنچه مأمور بحفظ آن
بودند از کتاب خدا وبودند بر آن گواهان پس مترسید از آدمیان
وبترسید از من وبدل مکنید بآیتهای من قیمت کمی را وکسی که حکم
نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس آن گروه ایشانند کافران ٤٩
ونوشتیم ما بر ایشان در آن اینرا که جان بجان وچشم بچشم وبینی به بینی
وگوش بگوش ودندان بدندان وجراحتها را قصاص است پس کسی که
صدقه کند بآن پس آن کفاره ایست مر اورا وکسی که حکم نکند
بآنچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ایشانند ستمکنندگان ٥٠
وازعقب در آوردیم بر پیهای ایشان عیسی پسر مریم را درحالتی که تصدیق
نماینده بود مرآنچه را که پیش از او بود از توریة ودادیم اورا انجیل که در آن
هدایت وروشنائی است وتصدیق کننده بود مرآنچه را پیش از آن
بود از توریة وهدایت وپندیست برای پرهیزکاران ٥١
وباید که حکم نمایند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاده خدا در آن
وکسی که حکم نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ایشانند
فاسقان ٥٢ وفرو فرستادیم بسوی تو کتابرا براستی تصدیق کننده
مرآنچه را که پیش از او بود از کتاب ونگهبان بر آن پس حکم کن میانه
ایشان بآنچه فرو فرستاده خدا وپیروی منما خواهشهای ایشانرا
از آنچه آمده ترا از حق برای هریک از شما گردانیدیم شریعتی وراهی روشن
واگر میخواست خدا هر آینه میگردانید شما را یک امت ولیکن تا
آزمایش کند شما را در آنچه داده شما را پس پیشی گیرید نیکیها
را بسوی خداست بازگشت شما همه پس آگاه خواهد گردانید
شما را بآنچه هستید که در آن اختلاف مینمائید ٥٣ وآنکه حکم
نمائی میانه ایشان بآنچه فرو فرستاده خدا وپیروی منما خواهشهای
ایشانرا وحذر کن از ایشان اینکه بگردانند ترا از بعض آنچه فرو
فرستاده خدا بسوی تو پس اگر رو بگردانند پس بدان بدرستیکه

يُرِيدُ اللهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۴۹ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللهِ
حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۵۰ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى اَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ اِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵۱ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشٰى
اَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللهُ اَنْ يَاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَا اَسَرُّوا فِي اَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ۵۲ وَيَقُولُ الَّذِينَ

اٰمَنُوا اَهٰؤُلَاءِ الَّذِينَ اَقْسَمُوا بِاللهِ
جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۵۳
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَاْتِي اللهُ
بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ اَذِلَّةٍ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ۵۴
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۵۵ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ
اللهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۵۶ وَمَنْ
يَتَوَلَّ اللهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْغَالِبُونَ
۵۷ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا
تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا

كه اراده دارد خدا كه مصيبت رساند ايشانرا بسبب بعضي از گناهان
ايشان وبدرستي كه بسياري از آدميان هر اينه فاسقانند ۴۹
پس آيا حكم جاهليت را طلب مينمايند و كيست نيكوتر از خدا در
حكم براي طايفه كه يقين دارند ۵۰ اي گروهي كه ايمان آورده اند
مگيريد يهودان وترسايانرا دوستان بعضي از ايشان دوستان
بعضي اند وكسي كه دوست دارد ايشانرا از شما پس بدرستي كه او
از ايشانست بدرستي كه خدا راهنمائي نميكند گروه ستمكارانرا
۵۱ پس مي بيني آنانرا كه در دلهاشان مرضي است كه شتاب مينمايند
در ايشان ميگويند كه مي ترسيم كه برسد بما گردشي پس شايد كه خدا
بياورد فتحي يا فرماني را از نزد خود پس خواهند گشت بر آنچه پنهان
ميداشتند در نفسهاي خود پشيمانان ۵۲ وگويند آنان كه ايمان
آورده اند آيا اين گروه آنانند كه سوگند خوردند بخدا غليظ ترين
سوگندهاشان كه ايشان هر اينه با شمااند ناچيز گرديد كردهاي
ايشان پس گرديدند زيان كاران ۵۳ اي جماعتي كه ايمان آورده اند
كسي كه بر گردد از شما از دين خود پس زود باشد كه بياورد خدا جماعتي
را كه دوست دارد ايشانرا و دوست دارند او را فروتني كنندگان
بر مؤمنان سختي نمايندگان بر كافران ۵۴ جدال مي نمايند در راه خدا
ونمي ترسند از ملامت هيچ ملامت كننده اين فضل خداست عطا
ميفرمايد بهر كس خواهد وخدا گشاده كار داناست ۵۵ جز اين
نيست كه ولي شما خداست وپيغمبر او وآنانكه ايمان آورده اند
آنچنان ايمان آورندگاني كه برپا ميدارند نماز را وميدهند زكوة
را وحال آنكه ايشان در ركوع اند ۵۶ وكسي كه ولي گيرد خدا و
رسولش وآنانرا كه ايمان آورده اند پس بدرستي كه لشكر خدا ايشانند
غلبه كنندگان ۵۷ اي آنانكه ايمان آورده اند مگيريد آنانيرا كه
گرفته اند دين شما را استهزا وبازيچه از آنكساني كه داده شده اند

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۳ ء وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۴ ء قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۵ ء قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ۶ ء وَاِذَا جَآؤُكُمْ
قَالُوا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۱ ء وَتَرٰى
كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۸ ء
لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۹ ء
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ
غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا
بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ
يَشَآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ كُلَّمَا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
اَطْفَاَهَا اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ
فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
۷۰ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۷۱

کتابرا پیش از شما وکافرانرا دوستان وبپرهیزید از خدا اگر هستید مؤمنان
۳ ء وچون ندا میکنید بسوی نماز میگیرند آنرا استهزا وبازیچه این بجهت
آنست که ایشان گروهیند که تعقل نمیکنند ۴ ء بگوای اهل کتاب
آیا انتقام میکشید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا وآنچه فرو فرستاده
شده بسوی ما وآنچه فرو فرستاده شده پیش از این واینکه بیشترین
شما فاسقانند ۵ ء بگو آیا خبر دهم شما را ببدتر از این از جهت پاداش
نزد خدا کسی که دور کرده از رحمت خود او را خدا وخشم گرفته برو
وگردانیده بعضی از ایشان را بوزینگان وخوکان وپرستید طاغوت را
این گروه بدترند از جهت مکان وگمراه ترند از راه راست ۶ ء و
چون بیایند شما را گویند ایمان آوردیم وبتحقیق که داخل شده اند
بکفر وایشان بتحقیق که بیرون رفته اند بآن وخدا داناتر است
بآنچه هستند ایشان که پنهان میکنند ۱ ء ومی بینی بسیاری
از ایشانرا که شتاب می نمایند در گناه ودشمنی وخوردن ایشان
حرام را هر آینه بداست آنچه هستند که میکنند ۸ ء چرا نهی
نمی نمایند ایشانرا خداشناسان ودانشمندان از گفتن ایشان گناه
را وخوردن ایشان حرام را هر آینه بداست آنچه هستند که میکنند
۹ ء وگفتند یهودان که دست خدا بسته است بسته باد دست
ایشان ولعنت کرده شدند بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای او
گشاده است انفاق میکند چنانکه خواهد وهر آینه زیاد میکرداند
بسیاری از ایشانرا آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
سرکشی وکفر وانداختیم میان ایشان دشمنی وکینه را تا روز قیامت هرگاه
افروختند آتشی را از برای کارزار فرونشانید آنرا خدا ومی شتابند
در زمین برای فساد نمودن وخدا دوست نمیدارد فساد نمایندگانرا ۷۰
واگر اینکه اهل کتاب ایمان آورده بودند وپرهیزکاری نموده بودند هر آینه
میپوشانیدیم از ایشان گناهان ایشانرا ودر می آوردیم ایشانرا در بهشتهای با ناز ونعمت ۷۱

ولو انهم اقاموا التورية والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم منهم امة مقتصدة و
كثير منهم ساء ما يعملون ٦٦ يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله
يعصمك من الناس ان الله لا يهدي القوم الكافرين ٦٧ قل يا اهل الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا التورية و
الانجيل وما انزل اليكم من ربكم وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا فلا تاس على القوم
الكافرين ٦٨ ان الذين امنوا
والذين هادوا والصابئون و
النصارى من امن بالله واليوم
الاخر وعمل صالحا فلا خوف
عليهم ولا هم يحزنون ٦٩ لقد
اخذنا ميثاق بني اسرائيل وارسلنا
اليهم رسلا كلما جاءهم رسول
بما لا تهوى انفسهم فريقا كذبوا
وفريقا يقتلون ٧٠ وحسبوا الا
تكون فتنة فعموا وصموا ثم تاب الله
عليهم ثم عموا وصموا كثير منهم
والله بصير بما يعملون ٧١ لقد
كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح
ابن مريم وقال المسيح يا بني اسرائيل
اعبدوا الله ربي وربكم انه من
يشرك بالله فقد حرم الله عليه
الجنة وماواه النار وما للظالمين
من انصار ٧٢ لقد كفر الذين
قالوا ان الله ثالث ثلثة و

ما من

واگر اینکه ایشان بپا داشتندی توریة وانجیل را وانچه فرو فرستاده شد
بسوی ایشان از نزد پروردگار ایشان هر اینه میخوردند از بالای ایشان واز زیر
پاهاشان از ایشان گروهی اند میانه رو وبسیاری از ایشان بدست
انچه میکنند ٦٦ ای پیغمبر برسان انچه را فرو فرستاده شده بسوی تو
از پروردگار تو واگر نکنی پس نرسانیده رسالت او را وخدا نگاه می
دارد ترا از مردم بدرستی که خدا راهنمائی نمیکند جماعت کافرانرا
٦٧ بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا انکه بپا دارید توریة وانجیل
را وانچه را که فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما
وبتحقیق که زیاد میگرداند بسیاری را از ایشان انچه فرو فرستاده شد
بسوی تو از پروردگار تو سرکشی وکفر پس تاسف مخور بر گروه
کافران ٦٨ بدرستی که انانکه ایمان اورده اند وانانکه یهود شدند
وستاره پرستان وترسایان هر که ایمان اورد بخدا وروز اخرت
وکرد خوب را پس نیست هیچ بیمی بر ایشان ونه ایشان اندوهگین میشوند
٦٩ بتحقیق که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را وفرستادیم بسوی ایشان
پیغمبران هرگاه می امد ایشانرا پیغمبری بانچه مایل نبود نفسهای ایشان
گروهی را تکذیب نمودند وگروهی را میکشتند ٧٠ وپنداشتند
که نخواهد بود بلائی پس کور شدند وکر شدند پس بازگشت
نمود خدا بر ایشان پس کور شدند وکر شدند بسیاری از ایشان
وخدا بیناست بانچه میکنند ٧١ البته بتحقیق که کفر ورزیدند
انانکه گفتند بدرستی که خدا اوست مسیح پسر مریم وگفت
مسیح ای بنی اسرائیل بپرستید خدا را که پروردگار من وپروردگار
شماست بدرستی که هر که شرک اورد بخدا پس بتحقیق حرام نموده
خدا بر او بهشت را وجایگاه او اتش است ونیست مر ستمکارانرا
هیچ یاری نمایندگان ٧٢ البته بتحقیق که کفر ورزیدند
انانکه گفتند بدرستی که خدا سیمین سه تاست ونیست هیچ

اِلٰهِ اِلَّا اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٧٩ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهُ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيْمٌ ٨٠ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صِدِّيْقَةٌ كَانَا يَاْكُلَانِ الطَّعَامَ
اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ٨١ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَ
اللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ٨٢ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا اَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَ

اَضَلُّوا كَثِيْرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ
السَّبِيْلِ ٨٣ لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا
مِنْ بَنِيْ اِسْرَائِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُدَ
وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُوْنَ ٨٤
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوْهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ
٨٥ تَرٰى كَثِيْرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ
لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُوْنَ
٨٦ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
وَالنَّبِيِّ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ
اَوْلِيَاءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِنْهُمْ فَاسِقُوْنَ
٨٧ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ
اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوا اِنَّا
نَصَارٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ
وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ
٨٨

خدائي مگر خدائي يگانه واگر باز نه ايستند از آنچه ميگويند هر آينه
برسد بآنانكه كفر ورزيده اند از ايشان عذابي دردناك ٧٩ پس
آيا بازگشت نمينمايند بسوي خدا وآمرزش نمي طلبند از او وخدا آمرزنده
مهربانست ٨٠ نيست مسيح پسر مريم مگر فرستاده شده كه بتحقيق
گذشته اند پيش از او فرستاده شدگان ومادرش بسيار راست
گو بودند كه ميخوردند خوردني بنگر كه چگونه بيان ميكنيم از براي
شما آيتهارا پس بنگر كه چگونه برگردانيده ميشوند ٨١ بگو كه آيا
ميپرستيد بغير از خدا چيزيرا كه مالك نيست براي شما ضرري ونه
نفعي را وخدا اوست شنواي دانا ٨٢ بگواي اهل كتاب غلو
منمائيد در دين خود بناحق وپيروي مكنيد خواهشهاي گروهي
را كه بتحقيق گمراه شدند از پيش وگمراه نمودند بسياريرا وگمراه شدند
از راه راست ٨٣ لعنت كرده شدند آنانكه كفر ورزيده اند از بني
اسرائيل بر زبان داود وعيسى پسر مريم آن بسبب نافرماني ايشانست و
بودن ايشان كه از حد درميگذشتند ٨٤ بودند كه باز نمي ايستادند
از منكري كه كرده بودند آنرا هر آينه بد است آنچه بودند كه ميكردند
٨٥ مي بيني بسياري از ايشانرا كه دوستي ميكنند آنانيرا كه كافر
شدند هر آينه بد است آنچه پيش فرستاد براي ايشان نفسهاي
ايشان اينكه خشم نمود خدا بر ايشان ودر عذاب ايشان جاويد خواهند
بود ٨٦ واگر بودند كه ايمان مي آوردند بخدا وپيغمبر وآنچه فرو فرستاده
شده بسوي او نگرفتندي ايشانرا دوستان وليكن بسياري از ايشان
نافرماني كنندگانند ٨٧ هر آينه مي يابي البته سخت ترين مردم را
از روي دشمني مر آناني را كه ايمان آورده اند يهود وآنانيرا
كه شرك آورده اند وهر آينه مي يابي البته نزديكترين ايشانرا از روي
دوستي براي آنانكه ايمان آورده اند آنانيرا كه گفتند بدرستي كه ما ترسايانيم
اين بجهت آنست كه از ايشان كشيشان ورهبانانند واينكه ايشان گردن كشي نمينمايند ٨٨

وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَی الرَّسُولِ تَرٰی اَعْیُنَهُمْ تَفِیضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ یَقُولُونَ رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِینَ ۸۹
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ اَنْ یُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِینَ ۹۰ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِی
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِینَ فِیهَا وَذٰلِکَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِینَ ۹۱ وَالَّذِینَ کَفَرُوا وَکَذَّبُوا بِاٰیَاتِنَا اُولٰئِکَ اَصْحَابُ الْجَحِیمِ ۹۲ یَا اَیُّهَا
الَّذِینَ اٰمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَیِّبَاتِ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَکُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا یُحِبُّ الْمُعْتَدِینَ ۹۳ وَکُلُوا مِمَّا رَزَقَکُمُ اللّٰهُ حَلَالًا

طَیِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِی اَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ۹۴ لَا یُؤَاخِذُکُمُ اللّٰهُ
بِاللَّغْوِ فِی اَیْمَانِکُمْ وَلٰکِنْ یُؤَاخِذُکُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَیْمَانَ فَکَفَّارَتُهُ
اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاکِینَ مِنْ اَوْسَطِ
مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِیکُمْ اَوْ کِسْوَتُهُمْ
اَوْ تَحْرِیرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ یَجِدْ فَصِیَامُ
ثَلٰثَةِ اَیَّامٍ ذٰلِکَ کَفَّارَةُ اَیْمَانِکُمْ
اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا اَیْمَانَکُمْ کَذٰلِکَ
یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَکُمْ اٰیَاتِهِ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ
۹۵ یَا اَیُّهَا الَّذِینَ اٰمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَیْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّیْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ
لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ ۹۶ اِنَّمَا یُرِیدُ الشَّیْطَانُ
اَنْ یُوقِعَ بَیْنَکُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
فِی الْخَمْرِ وَالْمَیْسِرِ وَیَصُدَّکُمْ عَنْ
ذِکْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ
اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۹۷ وَاَطِیعُوا اللّٰهَ
وَاَطِیعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ
تَوَلَّیْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا عَلٰی رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِینُ ۹۸

وچون بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بسوی رسول می بینی چشمهای
ایشانرا که میریزند از آشك از آنچه شناختند از حق میگویند پروردگار
ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را با گواهان ۸۹ وچیست ما را که
ایمان نیاوریم بخدا وبآنچه آمده ما را از حق وحال آنکه طمع داریم
اینرا که در آورد ما را پروردگار ما با گروه صالحان ۹۰ پس جزا داد
ایشانرا خدا بسبب آنچه گفتند بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
همیشه باشند در آنها واین جزای نیکی کنندگانست ۹۱ وآنانکه
کفر ورزیدند وتکذیب کردند آیتهای ما را آنگروه یاران دوزخند
۹۲ ای آنانکه ایمان آورده اند حرام مگردانید پاکیزهای آنچه حلال
گردانید خدا برای شما وتعدی مکنید بدرستی که خدا
دوست نمیدارد تعدی کنندگانرا ۹۳ وبخورید از آنچه روزی
کرده شما را خدا حلال پاکیزه وپرهیزید از خدائی که شما بآن ایمان
آورندگانید ۹۴ نمیگیرد شما را خدا به بیهوده در سوگندهاتان
ولیکن میگیرد شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس کفاره آن طعام
دادن ده مسکین است از وسط آنچه اطعام میکنید اهل خود را یا پوشاك
ایشان یا آزاد کردن گردنی پس کسی که نیابد پس روزه داشتن سه
روز است این کفارهٔ سوگندهای شماست چون سوگند خورید
ونگاه دارید سوگندهای خود را همچنین بیان مینماید خدا برای
شما آیاتش را شاید که شما شکر کنید ۹۵ ای گروهی که ایمان
آورده اند جز این نیست که شراب وقمار وبتان وازلام پلیدیست
از کردار شیطان پس باز ایستید از آن شاید که شما رستگار
شوید ۹۶ جز این نیست که میخواهد شیطان اینکه بیندازد میانهٔ
شما دشمنی وکینه در شراب وقمار وباز دارد شما را از یاد خدا واز نماز
پس آیا هستید شما باز ایستادگان ۹۷ وفرمان برید خدا را وفرمان برید
رسول را وحذر نمائید پس اگر اعراض نمائید پس بدانید که نیست بر پیغمبر ما مگر رسانیدن آشکار ۹۸

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا
وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ٩٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ وَ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَ
أَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ

مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ١٠١ أُحِلَّ
لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا
لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ١٠٢ جَعَلَ
اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠٣
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٠٤ مَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ١٠٥
قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا
اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ١٠٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ

نیست بر آنانی که ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته گناهی در آنچه
خوردند هرگاه که پرهیزکاری نمودند وایمان آوردند وکردند کارهای
شایسته پس پرهیزکاری نمودند وایمان آوردند پس پرهیزکار شدند
ونیکوئی کردند وخدا دوست میدارد نیکوکارانرا ٩٩ ای گروهی
که ایمان آورده اند هرآینه آزمایش خواهد نمود شما را خدا بچیزی از
شکار که میرسد بآن دستهای شما ونیزهای شما تا آنکه بداند خدا
کسی را که میترسد از او در نهان پس کسیکه از حد در گذرد بعد از این
پس مر او راست عقوبت دردناک ١٠٠ ای آنانکه ایمان آورده اند
مکشید شکار را وحال آنکه شما محرمان باشید وکسی که بکشد آنرا
از شما بعمد پس جزا نیست مثل آنچه کشته از چهارپایان که حکم کند بآن دو
عادل از شما قربانی رسیده بکعبه یا کفاره طعام مساکین است
یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد وبال امرش را عفو کرد خدا از آنچه گذشته
وکسی که باز این کار بکند دانسته پس انتقام میکشد خدا از او وخدا عزیز
صاحب انتقام است ١٠١ حلال کرده برای شما شکار دریا وطعام
آن متاعی برای شماست وبرای قافله وحرام گردانیده شده
شما شکار صحرا مادام که شما محرم باشید وبپرهیزید خدائی را که
بسوی او محشور میشوید ١٠٢ گردانیده خدا کعبه را بیت الحرام
جهت قوام از برای مردمان وماه حرام وقربانی وقلادهها را این برای آنست
که بدانید که خدا میداند آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است واینکه
خدا بهر چیزی داناست ١٠٣ بدانید بآنکه خدا سخت عقوبت
واینکه خدا آمرزنده مهربانست ١٠٤ نیست بر رسول مگر رسانیدن
وخدا میداند آنچه را ظاهر میسازید وآنچه را میپوشانید ١٠٥
بگو که یکسان نیست پلید وپاکیزه واگرچه بشگفت آرد ترا بسیاری
پلید پس بپرهیزید خدا را ای صاحبان عقل شاید که شما
رستگار شوید ١٠٦ ای گروهی که ایمان آورده اند مپرسید از

شياء ان تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين ينزل القران تبد لكم عفا الله عنها والله غفور حليم ١٠١ اقد سالها
قوم من قبلكم ثم اصبحوا بها كافرين ١٠٨ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون
على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون ١٠٩ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه
اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون ١١٠ يا ايها الذين امنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا

اهتديتم الى الله مرجعكم جميعا
فينبئكم بما كنتم تعملون ١١١ يا
ايها الذين امنوا شهادة بينكم
اذا حضر احدكم الموت حين
الوصية اثنان ذوا عدل منكم
او اخران من غيركم ان انتم
ضربتم في الارض فاصابتكم
مصيبة الموت تحبسونهما
من بعد الصلوة فيقسمان بالله
ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا
ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة
الله انا اذا لمن الاثمين ١١٢ فان
عثر على انهما استحقا اثما فا
خران يقومان مقامهما من
الذين استحق عليهم الاوليان
فيقسمان بالله لشهادتنا
احق من شهادتهما وما اعتدينا
انا اذا لمن الظالمين ١١٣ ذلك
ادنى ان ياتوا بالشهادة على
وجهها او يخافوا ان ترد ايمان
بعد ايمانهم واتقوا الله و

چيزهائي كه اگر ظاهر كرده شود براي شما بد آيد شما را و اگر بپرسيد
از آنها هنگامي كه فرو فرستاده شود قرآن ظاهر كرده شود مر شما را عفو كرد
خدا از آنها و خدا آمرزنده بردبار است ١٠٢ بتحقيق كه سؤال كردند
آنها را گروهي پيش از شما پس گشتند بسبب آنها كافران ١٠٨
نكرد است خدا از بحيره و نه سائبه و نه وصيله و نه حام وليكن
آنان كه كافر شده اند افترا مي بندند بر خدا دروغ را و بيشتر ايشان
نمي يابند بعقل ١٠٩ و چون گفته شود بايشان بيائيد بسوي آنچه فرو
فرستاده خدا و بسوي رسول گويند بس است ما را آنچه يافته ايم كه
بر آن بودند پدران ما آيا و اگرچه بودند پدران ايشان كه نمي دانستند
چيزي را و نه هدايت يافته بودند ١١٠ اي آنكساني كه ايمان آورده اند بر
شما است نفسهاي شما ضرر نرساند شما را كسي كه گمراه شد هرگاه
هدايت يافته باشيد بسوي خدا است بازگشت شما همه پس خبر ميدهد
شما را بانچه بوديد كه ميكرديد ١١١ اي آنكساني كه ايمان آورده اند گواهي
ميان شما هرگاه حاضر شود يكي از شما را مرگ وقت وصيت دو صاحبان
عدالت از شما يا دوئي ديگر از غير شما اگر شما مسافر شويد در زمين
پس برسد شما را مصيبت مرگ نگاه داريدان دو را از بعد نماز پس
سوگند خورند بخدا اگر شك داريد كه ما نگرفته ايم بان بهائي
و اگرچه خويش باشد و نميپوشيم شهادت خدا را بدرستي كه ما در اين
وقت از گناهكاران باشيم ١١٢ پس اگر اطلاع يافته شود بر اينكه آن دو
مستحق شده اند گناه را پس دو نفر ديگر مي ايستند بجاي آن دو
از آنكساني كه استحقاق هم رسانيده اند بر ايشان دو سزاوار تر پس قسم
ميخورند بخدا كه هرآينه شهادت ما راست تر است از شهادت آن
دو و تعدي نكرده ايم بدرستي كه ما در اين هنگام از ستمكاران
باشيم ١١٣ اين نزديكتر است كه بيايند گواهان بر وجه آن يا بترسند
كه بر گردانيده شود قسمها بعد از قسمهاي ايشان و بپرهيزيد از خدا و

وَاسْمَعُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ١٠٨ يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١٠٩
إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ١١٠ وَإِذْ

أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا
بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ
بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ١١٧ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ١١٨ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ
الشَّاهِدِينَ ١١٩ قَالَ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ١٢
قَالَ اللّٰهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ
يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ
عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ
١٢١ وَإِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
وَأُمِّيَ إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالَ
سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ
فَقَدْ

وبشنوید وخدا هدایت نمینماید گروه فاسقانرا ١٠٨ روزی که جمع می
کند خدا پیغمبرانرا پس میگوید چه چیز جواب گفته شدید گویند پیغمبران
نیست مارا دانشی بدرستی که توئی تو بسیار داناي پنهانها ١٠٩
چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر خود و بر والده
خود وقتی که قوت دادم ترا بروح القدس سخن میکردی با مردمان
در گهواره و در کهولت و هنگامی که تعلیم کردم ترا کتاب وحکمت وتورات
وانجیل و وقتی که میساختی از گل مانند شکل مرغ بفرمان من پس میدمیدی
در آن پس میشد مرغی بفرمان من وشفا میدادی کور مادرزاد وپیس را
بفرمان من وهنگامی که بیرون میآوردی مردگانرا بفرمان من و
هنگامی که باز داشتیم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشانرا با بینها
پس گفتند آنانکه کافر شدند از ایشان نیست این مگر سحر هویدا ١١٠ وهنگامی
که وحی فرستادیم بسوی حواریون اینکه ایمان بیاورید بمن وبرسول من
گفتند ایمان آوردیم وگواه باش باینکه ما منقادانیم ١١٧ وهنگامی که
گفتند حواریون ای عیسی پسر مریم آیا میتواند پروردگار تو اینکه فرو
فرستد برای ما مائده از آسمان گفت بپرهیزید از خدا اگر هستید
مؤمنان ١١٨ گفتند میخواهیم آنکه بخوریم از آن وآرام گیرد دلهای ما وبدانیم
که بتحقیق راست گفته ما را وباشیم بر آن از گواهان ١١٩ گفت عیسی
پسر مریم خداوندا پروردگار ما فرو فرست بر ما مائده از آسمان که بوده
باشد از برای ما عیدی برای اول ما وآخر ما ونشانی از تو وروزی کن
ما را وتو بهترین روزی دهندگانی ١٢ گفت بدرستی که من فرو
فرستنده ام آنرا بر شما پس کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بدرستی
که من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکرده باشم بآن عذاب احدی از
عالمیانرا ١٢١ وچون گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی مر مردمانرا بگیرید مرا ومادر
مرا دو اله بغیر از خدا گفت عیسی پاك میدانم ترا نمیباشد مرا اینکه بگویم
چیزی که نیست مرا سزاوار اگر بودم که گفته باشم آنرا پس بتحقیق

عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۱۲۲ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۲۳ إِنْ
تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۲۴ قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲۵ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۱۲۶ سُورَةُ الْأَنْعَامِ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسِتُّونَ آيَةً

که دانسته آنرا میدانی آنچه در نفس منست و نمیدانم آنچه در ذات
تو است بدرستی که توئی داننده غیبها ۱۲۲ نگفته ام بایشان
مگر آنچه فرموده مرا بآن اینکه بپرستید خدا را که پروردگار من
و پروردگار شما است و بودم بر ایشان گواه مادامی که بودم در میان ایشان
پس چون وفات دادی مرا بودی تو نگهبان بر ایشان و تو بر هر چیزی
گواهی ۱۲۳ اگر عذاب کنی ایشانرا بدرستی که ایشان بندگان
تواند و اگر بیامرزی مر ایشانرا پس بدرستی که توئی توانا حکمت
کردار ۱۲۴ گفت خدا روزیست که نفع می بخشد راست
گویانرا راستی گوئی ایشان برای ایشانست بهشتهائی که
روانست از زیر آنها نهرها جاوید اند در آن همیشه خوشنود شد
خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او اینست رستگاری
بزرگ ۱۲۵ مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه
در آنهاست و او بر هر چیزی توانا است ۱۲۶

سوره انعام یکصد و شصت و شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
ستایش مر خدا را که آفرید آسمانها و زمین را و قرار داد تاریکیها
و روشنائی را پس آنانکه کافر شدند بپروردگارشان عدیل
می ورزند ۱ اوست آنکه آفرید شما را از گل پس مقرر کرد اجلی را و
اجل نام برده شده نزد اوست پس شما شک میکنید ۲ و اوست
خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما را و آشکار شما را و می
داند آنچه کسب میکنید ۳ و نمی آید ایشانرا هیچ آیه از آیتهای
پروردگارشان مگر آنکه باشند از آن اعراض کنندگان ۴
پس بتحقیق که تکذیب کردند بحق چون آمد ایشانرا پس زود باشد
که بیاید ایشانرا خبرهای آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ
۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ
آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۵

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ٦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٧ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ٨ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ
رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ١٠ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ١١ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا
رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ١٣ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا
فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٤ قُلْ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ١٥ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ١٦

آیا ندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که متمکن کردیم
ایشانرا در زمین آنقدر که متمکن نکردیم برای شما وفرستادیم آسمانرا
بر ایشان پیاپی بارنده وگردانیدیم نهرها را روان از زیر ایشان پس
هلاک گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان وآفریدیم از بعد ایشان
قرنی دیگررا ٦ واگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس
لمس کرده بودند آنرا بدستهای خود هرآینه میگفتند آنانکه کافر
شدند نیست این مگر سحری هویدا ٧ وگفتند چرا فرو فرستاده نشد
بر او فرشته واگر فرو فرستاده بودیم فرشته را هرآینه منقضی شده
بود امر پس مهلت داده نمیشدند ٨ واگر میگردانیدیم اورا فرشته
هرآینه میگردانیدیم اورا مردی وهرآینه میپوشانیدیم بر ایشان
آنچه را میپوشیدند ٩ وبتحقیق که استهزا کرده شد به پیغمبران
پیش از تو پس فرا گرفت آنانی که تمسخر میکردند از ایشان آنچه بودند
که بآن تمسخر میکردند ١٠ بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه
بوده عاقبت تکذیب کنندگان ١١ بگو برای کیست آنچه در آسمانها
و زمین است بگو برای خداست نوشته برذات خود رحمت را هرآینه
جمع خواهد کرد شمارا تا روز قیامت که نیست شکی در آن آنانکه
زیان کردند نفسهای خودرا پس ایشان ایمان نخواهند آورد
١٢ ومر اوراست آنچه آرام یافت در شب و روز واوست
شنوای دانا ١٣ بگو آیا غیر از خدا را بگیرم صاحب اختیار
بدید آورنده آسمانها وزمین واو میخوراند وخورانیده نمیشود
بگو بدرستی که من فرموده شده ام باینکه بوده باشم اول کسی که اسلام
آورد ومباش البته از مشرکین ١٤ بگو بدرستی که من
میترسم اگر عصیان ورزم پروردگار خودرا از عذاب روزی
عظیم ١٥ کسی که گردانیده شود از او در آن روز پس
بتحقیق که رحمت کرده اورا وآنست فوزی هویدا ١٦

وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٦ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ١٧ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم
بِهِ وَمَن بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُل لَّا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
١٨ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٩ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ٢٠ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
٢١ ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا
أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ ٢٢ انظُرْ كَيْفَ
كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم
مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٣ وَمِنْهُم
مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا كُلَّ
آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا
جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٤ وَهُمْ
يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ
وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ٢٥ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا
عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا

واكر برساند ترا خدا ضرري پس نيست دفع كننده مر اورا مكر او
واكر برساند ترا خيري پس او بر هر چيزي تواناست ١٦ واوست
غالب فوق بندكان خود واوست حكيم آكاه ١٧ بكو چه چيز
است بزركتر در شهادت بكو خدا شاهد است ميان من و ميان شما ووحي
كرده شده بسوي من اين قران تا آنكه بترسانم من شما را بان وكسي
را كه رسيد آيا شما هر آينه كواهي ميدهيد اينكه با خدا است
خدايان ديكر بكو كواهي نميدهم بكو جز اين نيست كه اوست
خداي يكانه و بدرستي كه من بيزارم از آنچه شريك ميكردانيد
١٨ آنانكه داديم ايشانرا كتاب ميشناسند ورا چنانكه مي
شناسند پسرانشانرا آنانكه زيان كرده اند نفسهاي خودرا پس
ايشان ايمان نمي آورند ١٩ وكيست ستمكارتر از آنكه افترا كند
بر خدا دروغ يا تكذيب كرد بايتهاي او بدرستي كه او رستكار
نميكرداند ستمكارانرا ٢٠ وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه
پس ميكوئيم مر آنانيرا كه شرك آوردند كجايند شريكان شما آنان
كه بوديد كه كمان ميبرديد ٢١ پس نباشد فتنه ايشان
مكر اينكه كويند بخدائي كه پروردكار ماست كه نبوديم شرك
آورندكان ٢٢ بنكر چكونه دروغ ميكويند بر نفسهاي خود
وكم شد از ايشان آنچه بودند كه افترا ميكردند ٢٣ وبعضي
از ايشان كسي است كه كوش ميدارد بسوي تو وكردانيديم بر دلها
ايشان پردها اينكه فهم كنند آنرا ودر كوشهاي ايشان كراني واكر
به بينند همه آيتي را ايمان نمي آورند بان تا چون آيند ترا جدال
كنند با تو ميكويند آنانكه كافر شدند نيست اين مكر افسانها
پيشينيان ٢٤ وايشان بازميدارند ازان وكناره ميجويند ازان
وهلاك نكنند مكر نفسهاي خودرا ونمي يابند ٢٥ واكر بربيني
هنكامي كه بازداشته شده باشند بر آتش پس كويند اي كاش ما

نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٦ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٢٧ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٢٨ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ
هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٢٩ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ٣٠ وَمَا الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
٣١ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٣٢ قَدْ
نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ
الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
٣٣ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا
كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ
نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ
٣٤ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ
إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا
فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٥
إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ

ما باز گردانیده میشدیم و تکذیب نمیکردیم آیتهای پروردگار
خود را و میبودیم از مؤمنان ٢٦ بلکه ظاهر شد مر ایشانرا آنچه بودند
که میپوشانیدند از پیش و اگر باز گردیده شوند هر آینه باز گردند
بآنچه نهی کرده شده اند از آن و بدرستی که ایشان هر آینه دروغ
گویانند ٢٧ و گفتند نیست این مگر زندگانی ما در دنیا و نخواهیم
بود ما برانگیخته شدگان ٢٨ و اگر ببینی وقتی که بازداشته شده
باشند کافران بر پروردگار شان گوید آیا نیست این بحق گویند
آری به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید
که کفر می ورزیدید ٢٩ بتحقیق که زیان کردند آنانکه تکذیب
کردند بلقاء خدا تا چون بیاید ایشانرا قیامت ناگهان گفتند
ای حسرت ما بر آنچه تقصیر کردیم در آن و ایشان بر میدارند
وزرهاشانرا بر پشتهای خود آگاه باشید که بد است آنچه وزر
بر میدارند ٣٠ و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و بازیچه و
هر آینه خانه آخرت بهتر است برای آنانی که پرهیزگاری میکنند ٣١
آیا پس در نمی یابید بعقل ٣٢ بتحقیق که میدانیم هر آینه اندوهگین
میسازد ترا آنچه میگویند پس بدرستی که ایشان تکذیب نمیکنند
ترا ولیکن ستمکاران بآیتهای خدا انکار مینمایند ٣٣ و هر آینه
بتحقیق که تکذیب کرده شدند پیغمبران پیش از تو پس صبر نمودند
بر آنچه تکذیب کرده شدند و آزار رسانیده شدند تا آنگاه
که آمد ایشانرا یاری ما و نیست تبدیل کننده مر کلمات خدا را
و بتحقیق که آمد ترا از خبر پیغمبران ٣٤ و اگر باشد گران بر تو روی
گردانیدن ایشان پس اگر میتوانی که بجوئی سوراخی در زمین
یا نردبانی در آسمان پس بیاوری ایشانرا نشانی و اگر خواست
خدا باشد هر آینه جمع کرده بود ایشانرا بر هدایت پس مباش البته
از جاهلان ٣٥ جز این نیست که قبول اجابت میکنند آنانکه

يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۳۶ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَ
لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۷ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى
رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۳۸ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۳۹ قُلْ
أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۰ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۴۱
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ۴۲ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ
بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۴۳ فَلَمَّا نَسُوا مَا
ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ
۴۴ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۵
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ
إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ
۴۶ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

میشنوند ومردکانرا برانکیزد ایشانرا خدا پس بسوی او باز کردیده
شوند ۳۶ وکفتند چرا فرستاده نشد براو نشانی از پروردکار
او بکو بدرستی که خدا تواناست براینکه بفرستد نشانی ولیکن
بیشترین ایشان نمیدانند ۳۷ ونیست از جنبنده در زمین
ونه پرنده که بپرد بدو بال خود مکر اینکه امتها اند مانند امثال شما
تقصیر نکردیم ما در این کتاب از چیزی پس بسوی پروردکارشان
محشور میشوند ۳۸ وآنانکه تکذیب کرده اند آیتهای مارا
کرانند وکنکانند در تاریکیها کسی را که خواهد خدا کمراه
میکندش وکسی را که خواهد میکرداندش براه راست ۳۹
بکو خبر دهید شما که اکر آید شمارا عذاب خدا یا آید شمارا قیامت
آیا غیر خدارا میخوانید اکر باشید راست کویان ۴۰ بلکه اورا
خواهید خواند پس کشف میکند آنچه را میخوانید بسوی او اکر خواهد
وفراموش کنید آنچه را شریک می آورید ۴۱ وهر آینه بتحقیق که
فرستادیم بسوی امتان پیش از تو پس کرفتیم ایشانرا بسختی وبیماری
تا شاید که ایشان زاری کنند ۴۲ پس چرا وقتی که آمد ایشانرا
سختی ما زاری نکردند ولیکن سخت شده دلهای ایشان وزینت
داد برای ایشان شیطان آنچه بودند که میکردند ۴۳ پس چون
فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن کشودیم بر ایشان
درهای هر چیزیرا تا آنکاه که شاد شدند بآنچه داده شدند
کرفتیم ایشانرا ناکاه پس آن هنکام ایشان ناامیدانند ۴۴ پس
بریده شد دنبال کروهی که ستم کردند وسپاس مر خدائیرا
که پروردکار عالمیانست ۴۵ بکو چه می بینید اکر کرفت خدا کوش
شمارا ودیدهای شمارا ومهر نهاد بر دلهای شما کیست الهی
غیر خدا که بدهد شمارا آن بنکر چکونه میکردانیم آیتهارا پس
ایشان اعراض میکنند ۴۶ بکو چه می بینید شما اکر بیاید شمارا

عذاب الله بغتة او جهرة هل يهلك الا القوم الظالمون ۴۷ وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين فمن آمن واصلح فلا خوف
عليهم ولا هم يحزنون ۴۸ والذين كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون ۴۹ قل لا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم
الغيب ولا اقول لكم اني ملك ان اتبع الا ما يوحى الي قل هل يستوي الاعمى والبصير افلا تتفكرون ۵۰ وانذر به الذين يخافون
ان يحشروا الى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ۵۱ ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه

عذاب خدا ناگاه یا آشکارا آیا هلاک کرده میشوند مگر گروه ستمکاران ۴۷
ونمیفرستیم پیغمبرانرا مگر مژده دهندگان وترسانندگان پس
هرکه ایمان آورد وصالح شد پس نیست خوفی برایشان ونه
ایشان اندوهگین میشوند ۴۸ وآنانکه تکذیب کردند آیتهای
مارا برسد ایشانرا عذاب بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ۴۹
بگو نمیگویم مر شمارا که نزد من است خزانهای خدا ونمیدانم غیب
را ونمیگویم مر شمارا اینکه من فرشته ام پیروی نمیکنم مگر آنچه
وحی کرده شود بسوی من بگو آیا یکسانند کور وبینا پس
آیا چرا تفکر نمیکنید ۵۰ وبترسان بآن آنانی را که میترسند اینکه
محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مرایشانرا غیر از او دوستی
ونه شفاعت خواهی شاید که ایشان پرهیزکار شوند ۵۱ ومران
آنانی را که میخوانند پروردگار خودرا بصبح وشام میخواهند وجه اورا
نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز ونیست از حساب تو بر ایشان
هیچ چیز پس برانی ایشانرا پس خواهی بود از ستمکاران ۵۲ وهمچنین
آزمودیم بعض ایشانرا ببعضی تا بگویند آیا این گروهند که منت نهاده
خدا برایشان از میان ما آیا نیست خدا داناتر بشکرگذاران ۵۳
وهرگاه بیایند ترا آنانکه ایمان آورده اند بآیتهای ما پس بگو سلام
برشما باد نوشته است پروردگار شما بر ذات خود رحمت را اینکه
آنکسی که کرد از شما بدیرا بنادانی پس توبه کرد بعد از آن وصالح شد
پس بدرستی که او آمرزنده مهربانست ۵۴ وهمچنین تفصیل
میدهیم آیتهارا وتا روشن شود راه گناهکاران ۵۵ بگو بدرستی که من
نهی کرده شده ام از اینکه بپرستم آنهائی را که شما میخوانید از غیر خدا
بگو پیروی نمیکنم خواهشهای شمارا بتحقیق که گمراه خواهم بود در
آن هنگام ونخواهم بود از راه یافتگان ۵۶ بگو بدرستی که من بر
حجتی روشنم از نزد پروردگار خود وتکذیب کردید آنرا نیست نزد من

ما عليك من حسابهم من شيء
وما من حسابك عليهم من شيء
فتطردهم فتكون من الظالمين ۵۲
وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا
اهؤلاء من الله عليهم من بيننا
اليس الله باعلم بالشاكرين ۵۳
واذا جاءك الذين يؤمنون
بآياتنا فقل سلام عليكم كتب
ربكم على نفسه الرحمة انه من عمل
منكم سوءا بجهالة ثم تاب من
بعده واصلح فانه غفور رحيم ۵۴
وكذلك نفصل الآيات ولتستبين
سبيل المجرمين ۵۵ قل اني نهيت
ان اعبد الذين تدعون من دون الله
قل لا اتبع اهواءكم قد ضللت
اذا وما انا من المهتدين ۵۶ قل
اني على بينة من ربي وكذبتم به
ما عندي

ما تستعجلون به إن الحكم إلا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين ٥٧ قل لو أن عندي ما تستعجلون به لقضي الأمر بيني وبينكم والله
أعلم بالظالمين ٥٨ وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات
الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين ٥٩ وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى
أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون ٦٠ وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم

الموت توفته رسلنا وهم لا
يفرطون ٦١ ثم ردوا إلى الله
مولاهم الحق ألا له الحكم وهو أسرع
الحاسبين ٦٢ قل من ينجيكم
من ظلمات البر والبحر تدعونه
تضرعا وخفية لئن أنجانا من
هذه لنكونن من الشاكرين ٦٣
قل الله ينجيكم منها ومن كل
كرب ثم أنتم تشركون ٦٤ قل
هو القادر على أن يبعث عليكم
عذابا من فوقكم أو من تحت
أرجلكم أو يلبسكم شيعا ويذيق
بعضكم بأس بعض انظر كيف
نصرف الآيات لعلهم يفقهون
٦٥ وكذب به قومك وهو
الحق قل لست عليكم بوكيل
لكل نبإ مستقر وسوف تعلمون
٦٦ وإذا رأيت الذين يخوضون
في آياتنا

آنچه میشتابید بآن نیست حکم مگر برای خدا بیان میکند حق را و
او بهترین حکم کنندگانست ٥٧ بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه میشتابید
بآن هر آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا داناتر است
بستمکاران ٥٨ و نزد اوست کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر
او و میداند آنچه در بیابان و دریاست و نمی افتد هیچ برگی مگر آنکه
میداند آنرا و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه خشکی
مگر که در کتاب روشن است ٥٩ و اوست آنکه متوفی میسازد شما
را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس برانگیزد شما را
در آن تا آنکه تمام کرده شود مدت نام برده شده پس بسوی اوست
بازگشت شما پس آگاه میکند شما را بآنچه بودید که می کردید
٦٠ و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگه
بانان تا چون بیاید یکی از شما را مرگ بمیرانند او را فرستادگان
ما و ایشان تقصیر نمیکنند ٦١ پس باز گردانیده شوند بسوی
خدا صاحب اختیار ایشان که حقیقت آگاه باشید که مر او راست
حکم و اوست زودترین حساب کنندگان ٦٢ بگو که نجات
میدهد شما را از تاریکیهای بیابان و دریا میخوانید او را
بزاری و پنهانی که اگر نجات دهد ما را از این هر آینه خواهیم
بود از شکر گذاران ٦٣ بگو خدا میدهد شما را از آن و از هر
کربی پس شما شرک می ورید ٦٤ بگو که اوست توانا بر اینکه برانگیزد
بر شما عذابی از بالای سر شما یا از زیر پاهای شما یا ملتبس سازد
شما را گروههای مختلف و میچشاند بعض شما را مضرت بعضی
بنگر چگونه میگردانیم آیتها را شاید که ایشان بفهمند ٦٥ و
تکذیب کردند بآن قوم تو و اوست حق بگو نیستم بر شما وکیل
از برای هر خبری وقتی است قرار یافته و زود باشد که بدانید
٦٦ و چون به بینی کسانی را که گفتگوی باطل میکنند در آیتهای

فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين ٦٨ وما
على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون ٦٩ وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة
الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك
الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون ٧٠ قل أندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا

ونرد على أعقابنا بعد إذ هدينا الله
كالذي استهوته الشياطين
في الأرض حيران له أصحاب يدعونه
إلى الهدى ائتنا قل إن هدى الله
هو الهدى وأمرنا لنسلم لرب
العالمين ٧١ وأن أقيموا الصلوة
واتقوه وهو الذي إليه تحشرون
٧٢ وهو الذي خلق السموات
والأرض بالحق ويوم يقول كن
فيكون قوله الحق وله الملك
يوم ينفخ في الصور عالم الغيب
والشهادة وهو الحكيم الخبير
٧٣ وإذ قال إبرهيم لأبيه آزر
أتتخذ أصناما آلهة إني أريك
وقومك في ضلال مبين ٧٤
وكذلك نري إبرهيم ملكوت
السموات والأرض وليكون
من الموقنين ٧٥ فلما جن عليه
الليل رأى كوكبا قال هذا ربي
فلما أفل قال لا أحب الآفلين
٧٦

ما پس روبكردان از ایشان تا كفتكو كنند در حكایت غیران واكر فراموش كرداند
ترا شیطان پس منشین بعد از یاد آمدن با كروه ستمكاران ٦٨ ونیست
بر آنانكه پرهیزكاری میكنند از حساب ایشان هیچ چیز ولیكن پند دادنیست
شاید كه ایشان بپرهیزند ٦٩ وواكذار آنانی را كه كرفته اند دین خود را
بازی وبازیچه ومغرور ساخت ایشانرا زندكانی دنیا وپند ده ایشانرا
بآن مبادا بهلاكت داده شود نفسی بسبب آنچه كسب كرده نیست او را
بغیر از خدا دوستی ونه شفاعت خواهی واكر فدا دهد هر فدائی كرفته نشود
از آن آنكروه هند آنان كه بهلاكت داده شده اند بسبب آنچه كسب كرده اند
برای ایشانست شرابی از آب جوشان وعذابی دردناك بسبب آنچه
بودند كه كفر می ورزیدند ٧٠ بكو آیا بخوانیم از غیر خدا آنچه را كه نه نفع
میدهد ما را ونه ضرر میرساند ما را وباز كردانیده شویم بر پاشنهامان
بعد از اینكه هدایت كرده ما را خدا مانند كسی كه از راه بیرون برده باشند
او را شیاطین در زمین حیران برای او یارانی باشند كه میخوانند او را
بسوی هدایت كه بیا بجانب ما بكو بدرستی كه هدایت خدا آنست
هدایت وفرموده شده ایم باینكه منقاد شویم مر پروردكار عالمیانرا
٧١ واینكه بپا دارید نماز را وبپرهیزید او را واوست آنكه بسوی
او محشور میشوید ٧٢ واوست آنكه آفرید آسمانها وزمین را بحق و
روزی كه میكوید بشو پس میشود ٧٣ كفتار او حقست ومر او راست
پادشاهی روزی كه دمیده میشود در صور داناي پنهان وآشكار است
واوست حكیم آكاه ٧٤ وچون كفت ابرهیم مر پدرش را آزر آیا
میكیری بتانرا خدایان بدرستی كه من می بینم ترا وقومت را در
كمراهی آشكار ٧٥ وهمچنین مینمودیم ابرهیم را ملكوت
آسمانها وزمین وتا آنكه باشد از یقین كنندكان ٧٦ پس چون
در آمد بر او شب دید ستاره را كفت این پروردكار منست پس چون
غروب كرد كفت دوست نمیدارم غایب شوندكانرا ٧٧

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ٧٧ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً
قَالَ هٰذَا رَبِّي هٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ٧٨ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٧٩ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٨٠ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ

مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨١ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولٰئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ٨٢
وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرٰهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ
رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٨٣ وَوَهَبْنَا لَهُ
إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَ
نُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ٨٤ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَ
عِيسٰى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ
٨٥ وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَ
لُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ
٨٦ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ
وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٨٧ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ
يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ٨٨

پس چون دید ماه را برآمده گفت این پروردگار منست پس چون غایب
شد گفت بتحقیق که اگر هدایت نکند مرا پروردگار من هر آینه خواهم
بود البته از گروه گمراهان ٧٧ پس چون دید آفتاب را برآمده گفت این
پروردگار منست این بزرگتر است پس چون غایب شد گفت ای قوم
من بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک میسازید ٧٨ بدرستی که من
متوجه گردانیدم روی خود را برای کسی که بدید آورد آسمانها و زمین
را میل کننده بدین حق و نیستم من از مشرکان ٧٩ و جدال کردند و را
قوم او گفت آیا جدال میکنید با من در خدا و بتحقیق که هدایت کرد مرا
و نمیترسم از آنچه شریک میگردانید با و مگر آنکه خواهد پروردگار من
چیزی را گنجایش دارد پروردگار من هر چیزی را از روی دانش آیا پس پند
نمیگیرید ٨٠ و چگونه بترسم از آنچه شریک گرفتید و حال آنکه
نمیترسید اینکه شما شریک آورید بخدا چیزی را که فرو فرستاده نشده
بان بر شما حجتی پس کدام یک از این دو فرقه سزاوارترند بایمنی اگر
هستید که بدانید ٨١ آنانکه ایمان آوردند و نپوشیدند ایمان
خود را بستمی آن گروه مر ایشانراست ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان ٨٢
و این بود حجت ما که دادیم آنرا با براهیم بر قوم خود بلند میگردانیم مراتب
کسی را که میخواهیم بدرستی که پروردگار تو درست کردار داناست ٨٣
و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم و نوح را
هدایت کردیم از پیش و از ذریت او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و
موسی و هرون و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ٨٤ و زکریا و یحیی
و عیسی و الیاس همه از شایستگانند ٨٥ و اسمعیل را و یسع و یونس و لوط
را و همه را زیادتی دادیم بر عالمیان ٨٦ و از پدران ایشان و فرزندان ایشان
و برادران ایشان و برگزیدیم ایشانرا و هدایت کردیم ایشانرا براه راست
٨٧ اینست هدایت خدا هدایت میکند بان کسی را که خواهد از
بندگان خود و اگر شرک آورند هر آینه باطل شدی از ایشان آنچه بودند که میکردند ٨٨

أُولٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ٨٩
أُولٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ٩٠ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ
قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ
قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ٩١ وَهٰذَا كِتَابٌ

أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩٢ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ
شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ
فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ
بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ
٩٣ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا
خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ
مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ

این گروهند آنانکه داده ایم ایشانرا کتاب وحکم وپیغمبری پس اگر کافر
شوند بآنها اینها پس بتحقیق گماشته ایم برانها گروهی را که نیستند بآنها
کافران ٨٩ این گروهند آنها که هدایت کرده ایشانرا خدا پس بهدایت
ایشان اقتدا کن بگو نمیطلبم از شما بران مزدی نیست این مگر
پندی از برای عالمیان ٩٠ ونشناخته اند خدا را حق شناختن
او وقتی که گفتند که فرو نفرستاده خدا بر آدمی هیچ چیز را بگو که فرو
فرستاده کتابی را که آمد بآن موسی نور است وهدایت از برای
آدمیان که میکردانید آنرا کاغذها که اشکارا میکنید آنرا وپنهان
میکنید بسیاری را وآموخته شدید آنچه را نمیدانستید شما
ونه پدران شما بگو خدا پس بگذار ایشانرا در فرو رفتنشان که بازی
کنند ٩١ واین کتابیست که فرو فرستادیم آنرا مبارک تصدیق
کننده آنچه پیش از آن بود واز برای آنکه بترسانی اهل مکه را وآنانیرا
که در دور وی آنند وآنانکه ایمان آورده اند بآخرت ایمان می آورند بآن
وایشان بر نمازشان محافظت مینمایند ٩٢ وکیست ستمکار
تر از آنکه افترا بسته بر خدا دروغی را یا گفت که وحی فرستاده شده
بسوی من وحال آنکه وحی فرستاده نشده بسوی او هیچ چیزی وکسی
که گفت بزودی فرو میفرستم من مانند آنچه فرو فرستاده خدا واگر
ببینی وقتی را که ستمکاران در سختیهای مرگ کند وفرشتگان
گشاینده دستهای خود را وگویند بایشان که بیرون آورید جانهای
خود را این روز جزا داده میشوید عذاب خواری را بسبب آنچه بودید
که میگفتید بر خدا بناحق وبودید که از آیتهای او گردن کشی میکردید
٩٣ وبتحقیق که آمدید بسوی ما تنها چنانچه آفریدیم شما را اول
بار وواگذاشتید آنچه را عطا کرده بودیم شما پس پشتهای خود
ونمی بینیم با شما شفاعت خواهان شما را آنها را که گمان داشتید
که آنها در شما شریکانند هر آینه بتحقیق که بریده شد میان شما

وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ٩٤ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ
٩٥ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٩٦ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٩٧ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ
وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ٩٨ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ

كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
٩٩ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ
وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ
بَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يَصِفُونَ ١٠٠ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ
لَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠١
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٠٢ لَّا تُدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٠٣ قَدْ
جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ١٠٤ وَ
كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ

وگم شد از شما آنچه بودید که گمان میبردید ۹۴ بدرستي که خدا
شکافنده دانه و تخم است بیرون مي آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده
مرده است از زنده اینست خدا پس بکجا رو گردانیده میشوید ۹۵ و شکافنده
صبح است و گردانیده شب را آرامگاه و آفتاب و ماه را بشماره روندگان
اینست تقدیر عزیز دانا ۹۶ و اوست آنکه گردانید برای شما ستاره
ها را تا آنکه راه برید بآنها در تاریکیهای صحرا و دریا بتحقیق که تفصیل
دادیم آیتها را برای گروهي که میدانند ۹۷ و اوست آنکه آفرید شما را
از نفس واحد پس جای قرار یست و جای امانتي بتحقیق که تفصیل دادیم
آیتها را برای گروهي که میفهمند ۹۸ و اوست که فرو فرستاد از
آسمان آبي پس بیرون آوردیم بآن رویيدن هرچیز را پس بیرون
آوردیم از آن سبزي را که بیرون مي آوریم از آن دانه برهم سوار و از درخت
خرما از شکوفهٔ آن خوشها نزدیک یکدیگر و بوستانها از انگورها
و زیتون و انار شبیه بهم و غیر شبیه بهم بنگرید بمیوهٔ آن چون بمیوه
آید و برسیدن آن بدرستي که درین هر آینه آیتهاست برای گروهي
که ایمان مي آورند ۹۹ و گردانیدند برای خدا شریکان جن و آفریده
ایشانرا و بر بافته اند برای او پسران و دختران بغیر دانش پاکست او
و برتر از آنچه وصف میکنند ۱۰۰ بدید آورنده آسمانها و زمین است
کجا باشد مر او را فرزندي و نبوده باشد مر او را زني و آفرید هرچیزي را
و او بهرچیزي داناست ۱۰۱ اینست خدا پروردگار شما نیست معبودي
بحق مگر او آفریننده هرچیزي پس پرستش نمائید او را و او بر هرچیزي
وکیل است ۱۰۲ درنمي یابد او را دیدها و او درمي یابد دیده ها
را و اوست لطیف نماینده آگاه ۱۰۳ بتحقیق که آمد شما را نشانهاي
روشن از پروردگار شما پس هرکه بینا شد پس برای نفس خود شیست
و کسي که کور شد پس بر خود شر است و نیستم من بر شما نگهبان ۱۰۴
و همچنین میگردانیم آیتها را و تا آنکه گویند که درس گرفته و تا آنکه بیان کنیم آنرا برای

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ١٠٥ اِتَّبِعْ مَا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ١٠٦ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوا
وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ١٠٧ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٠٨ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
لَئِنْ جَاۤءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَا اِذَا جَاۤءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٩ وَنُقَلِّبُ

اَفْئِدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهِ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ١١٠ وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَا
اِلَيْهِمُ الْمَلَاۤئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا
مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا اِلَّا اَنْ يَشَاۤءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ١١١ وَ
كَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
غُرُورًا وَلَوْ شَاۤءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
١١٢ وَلِتَصْغٰى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ١١٣
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي
اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ١١٤
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا
وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ١١٥

کروهي که ميدانند ١٠٥ پيروي کن آنچه را که وحی شده بسوي تو
از پروردکار تو نيست الهي مکر او واعراض کن از شرك آورندکان ١٠٦ واکر
خواستي خدا شرك نياوردندي ونکردانيده ايم ترا برايشان نکهبان و
نيستي تو برايشان وکيل ١٠٧ ودشنام مدهيد آنانرا که ميخوانند
از غير خدا پس دشنام دهند خدارا از روي تعدي بغير دانش همچنين زينت
داديم براي هر کروهي کردار ايشانرا پس بسوي پروردکار ايشانست
بازکشت ايشان پس آکاه کرداند ايشانرا بآنچه بودند که ميکردند ١٠٨
وسوکند خوردند بخدا سخت ترين سوکندهاي ايشان که اکر بيايد
ايشانرا آيتي هرآينه ايمان آورند البته بآن بکو جز اين نيست که آيتها نزد
خداست وچه چيز کردانيده شما را دانا که آن هرکاه بيايد ايمان نمي
آورند ١٠٩ وبرميکردانيم دلهاي ايشانرا وچشمهاي ايشانرا چنانچه
ايمان نياوردند باو اول بار ووا ميکذاريم ايشانرا در سرکشي ايشان
که حيران باشند ١١٠ واکر آنکه ما فروفرستيم بسوي ايشان فرشتکانرا
وسخن کويد با ايشان مردکان وجمع کنيم برايشان همه چيزرا کروه کروه
نبودند که ايمان آورند مکر آنکه خواهد خدا وليکن بيشتر ايشان نميدانند
١١١ وهمچنين کردانيديم براي هر پيغمبري دشمني شياطين آدمي وجن
وسوسه ميکنند بعضيشان بسوي بعضي آراسته کفتار باطل را از
براي فريب واکر خواستي پروردکار تو نکردندي اينرا پس واکذار
ايشانرا با آنچه افترا ميکنند ١١٢ وتا ميل کند بسوي آن دلهاي آنانکه
ايمان نمي آورند بآخرت وتا پسند کنند آنرا وتا کسب کنند آنچه را
ايشان کسب کننده اند ١١٣ آيا پس غير خدا بجويم حکم کننده
واوست آنکه فروفرستاد بسوي شما کتاب را تفصيل داده شده وآنانکه داده ايم
ايشانرا کتاب ميدانند که آن فروفرستاده شده است از پروردکار تو
براستي پس مباش البته از شك آورندکان ١١٤ وتمام شد کلمهٔ پروردکار
تو از روي راستي وعدالت نيست بدل کننده مر کلمات اورا واوست شنواي دانا ١١٥

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ١١٦ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ١١٧ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ١١٨ وَمَا لَكُمْ اَلَّا
تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِاَ
هْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ١١٩ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ

بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ١٢٠ وَلَا تَأْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ
اِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُوحُونَ اِلَى اَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
١٢١ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذٰلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
١٢٢ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ
قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا
فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ١٢٣ وَاِذَا جَاءَتْهُمْ
اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى
مِثْلَ مَا اُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ١٢٤
فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ

واكر فرمان بري بيشترين انانرا كه درروي زمين اند كمراه ميكنند ترا
ازراه خدا پيروي نميكنند ايشان مكر كمانرا ونيستند ايشان مكر
انكه دروغ ميكويند ١١٦ بدرستي كه پروردكار تو اوست داناتر
بكسي كه كم ميشود ازراه او واو داناتراست براه يافتكان ١١٧
پس بخوريد از انچه ياد كرده شود نام خدا بران اكر هستيد باينهاي او
ايمان اورندكان ١١٨ وچيست مر شمارا كه نميخوريد از انچه ياد كرده شده
نام خدا بران وبتحقيق كه تفصيل داده براي شما انچه را حرام كردانيده بر
شما مكر انچه را مضطر شويد بان وبدرستي كه بسياري هر اينه كمراه
مينمايند بخواهشهاشان بدون دانشي وبدرستي كه پروردكار تو
اوست داناتر بتعدي كنندكان ١١٩ وواكذاريد اشكار كناه وپنهان
انرا بدرستي كه انانكه كسب ميكنند كناه هر اينه زود باشد كه جزا داده شوند
بانچه بودند كه كسب ميكردند ١٢٠ ومخوريد از انچه ياد كرده نشده
باشد نام خدا بران وبدرستي كه ان هر اينه فسق است وبدرستي كه
شياطين هر اينه پنهاني ميرسانند بسوي دوستان خود تا مجادله
كنند باشما واكر فرمان بريد ايشانرا بدرستي كه شما هر اينه شرك
اورندكانيد ١٢١ وايا كسي كه بود مرده پس زنده كرديم اورا وكردانيديم
براي او نوري كه راه برد بان درميان مردمان مانند كسي است كه صفتش
اينست كه در تاريكيها ست نيست بيرون اينده ازان همچنين زينت
داده شده براي كافران انچه بودند كه ميكردند ١٢٢ وهمچنين كردانيديم
در هر دهي بزركان كناهكارانش را تا مكر كنند دران ومكر نميكنند
مكر بانفسهاي خود ونميفهمند ١٢٣ وچون ايد ايشانرا ايتي كويند هر كز ايمان
نخواهيم اورد تا انكه داده شويم مثل انچه داده شدند پيغمبران خدا خدا
داناتر است كه بكجا ميكرداند رسالتش را زود باشد كه برسد
اناني را كه عصيان كرده اند خواري نزد خدا وعذاب سختي بسبب انچه
بودند كه مكر ميكردند ١٢٤ پس كسي را كه بخواهد خدا انكه هدايت

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢٥ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ١٢٦ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٢٧ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢٨ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٢٩ وَ
كَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٣٠
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ
أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ١٣١ ذَلِكَ
أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ
١٣٢ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ١٣٣
وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ
يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ
بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ
ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ١٣٤ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
١٣٥ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٣٦
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ١٣٧

کندا ورا میکشاید سینه اورا برای اسلام وکسی را که خواهد گمراه کند
اورا میگرداند سینه اش را تنگ گرفته که گویا بالا میرود باسمان همچنین
میگرداند خدا پلیدیرا برانانکه ایمان نمی اورند ١٢٥ واینست راه
پروردگار تو که راستست ١٢٦ بتحقیق که تفصیل داده ایم ایتهارا برای گروهی
که پند می پذیرند ١٢٧ برای ایشانست سرای سلامت نزد پروردگار
کارشان واو ولی ایشانست بسبب انچه بودند که میکردند ١٢٨
وروزی که حشر کنیم ایشانرا همه ای گروه جن بتحقیق که بسیار گردانیدید
از ادمیان وگویند دوستان ایشان از ادمیان پروردگارا بهره مند
گردید بعضی از ما ببعضی ورسیدیم باجلمان که تعیین کرده بودی
برای ما گوید اتش ارامگاه شماست جاودانیان دران مگر انچه خواست
خدا بدرستی که پروردگار تو درست کردار داناست ١٢٩ وهمچنین
صاحب اختیار میگردانیم بعضی ستمکارانرا بر بعضی بسبب انچه بودند
که کسب میکردند ١٣٠ ای گروه جن وانس ایا نیامد شمارا رسولانی
از شما که میخواندند برشما ایات مرا ومیترسانیدند شمارا از ملاقات
این روز شما گفتند گواهی دادیم برنفسهای خود وفریب داد ایشانرا
زندگانی دنیا وگواهی دادند برنفسهای خود اینکه ایشان بودند
کافران ١٣١ ان از اینست که نبوده است پروردگار تو هلاک کننده
قریه ها بستم وحال انکه اهلش بیخبرانند ١٣٢ وبرای هریک مرتبهاست
از انچه کرده اند ونیست پروردگار تو بیخبر از انچه میکنند ١٣٣ وپروردگار
تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر خواهد ببرد شمارا وجانشین سازد
از بعد شما انچه را خواهد چنانچه بدید اورد شمارا از نسل گروهی دیگر
١٣٤ بدرستی که انچه وعده کرده شدید هر اینه اینده است ونیستید
شما عاجز کنندگان ١٣٥ بگوای گروه من بکنید بر وفق توانائی بدرستی
که من کننده ام پس زود باشد که بدانید ١٣٦ کسی را که میباشد
برای او سرانجام ان سرای بدرستی که رستگار نمیشوند ستمکاران ١٣٧

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ
وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٣٨ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ١٣٩ وَقَالُوا هٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا
إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ١٤٠
وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ
فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٤١ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَاءً
عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ١٤٢ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ
جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
١٤٣ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا
كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٤٤

وکردانید برای خدا از انچه افرید از زراعت وچهارپایان بهره پس
کفتند این از برای خداست بکمانشان واین از برای شرکاء ماست
پس انچه هست برای شرکای ایشان پس نمیرسد بخدا وانچه هست
برای خدا پس ان میرسد بشریکان ایشان بد است انچه حکم میکنند
وهم چنین زینت داده برای بسیاری از مشرکان ١٣٨ کشتن فرزندان ایشان
را شریکان ایشان تا انکه هلاك سازند ایشانرا وتا مشتبه کردانند بر
ایشان دین ایشانرا واکر خواستی خدا نکردندی انرا پس واکذار ایشانرا
با انچه افترا میکنند ١٣٩ وکفتند این چهارپایان وزراعتی است حرام
نخوردانرا مجز کسی که میخواهیم بکمان خود وچهارپایانیست که حرام کرده
شده است پشتهای انها وچهارپایانیست که یاد نمیکنند نام خدا
را بر انها بجهت افترا بر او زود باشد که جزا دهد ایشانرا بسبب
انچه بودند که افترا میکردند ١٤٠ وکفتند انچه در شکمهای این
چهارپایانست خالص از برای مردان ماست وحرام کرده شده است
بر جفتهای ما واکر باشد مرده پس ایشان در ان شریکانند زود باشد
که جزا دهد ایشانرا بوصفشان بدرستی که او محکم کار داناست ١٤١
بتحقیق که زیان کردند انانکه کشتند فرزندان خود را از روی کم عقلی
بدون دانشی وحرام کردانیدند انچه را روزی ایشان کرده خدا از
راه افترا بر خدا بتحقیق که کمراه شدند ونبودند راه یافتکان ١٤٢
واوست که بدید اورد بوستانهای بردار بست انداخته وغیر بر
دار بست انداخته را ودرختان خرما وکشت زار در حالتی که مختلف
است خوردنی ان وزیتون را وانار را مانند بهم وغیر مانند بهم بخورید
از میوه ان چون میوه اورد وبدهید حق انرا روز درو وید نش واسراف
مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد اسراف کنندکانرا ١٤٣ واز
چهارپایان باربردار وفرش را بخورید از انچه روزی کرده شما را خدا
وپیروی مکنید کامهای شیطانرا بدرستی که او مر شما را دشمنی است هویدا ١٤٤

ثمانية ازواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل ءآلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين نبئوني بعلم ان
كنتم صادقين ١٤٥ ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين قل ءآلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين ام
كنتم شهداء اذ وصيكم الله بهذا فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ١٤٦ قل لا
اجد فيما اوحي الي محرما على طاعم يطعمه الا ان يكون ميتة او دما مسفوحا او لحم خنزير فانه رجس او فسقا اهل لغير الله به فمن اضطر

غير باغ ولا عاد فان ربك غفور
رحيم ١٤٧ وعلى الذين هادوا حرمنا
كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا
عليهم شحومهما الا ما حملت ظهورهما
او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك
جزيناهم ببغيهم وانا لصادقون
١٤٨ فان كذبوك فقل ربكم ذو
رحمة واسعة ولا يرد بأسه عن
القوم المجرمين ١٤٩ سيقول الذين
اشركوا لو شاء الله ما اشركنا ولا
اباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك
كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا
بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه
لنا ان تتبعون الا الظن وان انتم
الا تخرصون ١٥٠ قل فلله الحجة
البالغة فلو شاء لهديكم اجمعين
١٥١ قل هلم شهداءكم الذين
يشهدون ان الله حرم هذا
فان شهدوا فلا تشهد معهم
ولا تتبع اهواء الذين كذبوا
بآياتنا والذين لا يؤمنون
بالآخرة وهم بربهم يعدلون
١٥٢

هشت جفت است از میش دو و از بز دو بگو آیا آن دو نر را حرام کرده یا آن دو ماده
را یا آنچه را که مشتملست بر آن رحمهای دو ماده خبر دهید مرا از روی دانش
اگر هستید راست گویان ١٤٥ و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا آن دو نر را حرام
کرده خدا یا آن دو ماده را یا آنچه مشتملست بر آن رحمهای دو ماده یا بودید
شما حاضران هنگامی که وصیت کرد شما را خدا باین پس کیست ستمکارتر
از آنکه افترا کند بر خدا دروغی را تا گمراه کند مردم را بدون دانشی بدرستی
که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را ١٤٦ بگو نمی یابم در آنچه وحی
کرده شده بسوی من حرام کرده شده بر خورنده که خوردش مگر آنکه بوده باشد
مرده یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بدرستی که آن پلید است
یا بیرون از فرمان که بانگ زده شده برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر
شد غیر باغی و نه از حد در گذرنده پس بدرستی که پروردگار تو آمرزنده ایست
مهربان ١٤٧ و بر آنانی که یهود شدند حرام کرده بودیم هر صاحب ناخنی را و
از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه هایشان را مگر آنچه را که برداشته
پشتهاشان یا رودها یا آنچه آمیخته باشد باستخوان این را جزا دادیم ایشان را
بسبب ستم ایشان و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم ١٤٨ پس اگر تکذیب
کنند ترا پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت گشاده است و برگردانیده نمیشود
عذابش از گروه گناهکاران ١٤٩ بزودی میگویند آنانکه شرک آورده اند اگر
خواستی خدا شرک نمی آوردیم و نه پدران ما و نه حرام میکردانیدیم هیچ چیز را
همچنین تکذیب کردند آنانکه پیش از ایشان میبودند تا آنکه چشیدند عذاب
ما را بگو آیا نزد شماست هیچ دانشی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنید
شما مگر گمان را و نیستید شما مگر آنکه دروغ میگوئید ١٥٠ بگو پس خدایراست
حجت بالغه پس اگر خواستی خدا هر آینه هدایت کردی شما را همه ١٥١ بگو بیارید
گواهان خود را که گواهی میدهند که خدا حرام کرده این را پس اگر گواهی دهند
پس گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که تکذیب نموده اند
آیتهای ما را و آنانکه ایمان نیاورده اند باخرت و ایشان بپروردگار خود برابر میکنند ١٥٢

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا
تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ١٥٣ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ١٥٤ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا ١٥٥ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَ
صَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٥٦
ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا
عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ١٥٧ وَهَٰذَا
كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٨ أَنْ
تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا
عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ١٥٩
أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا
الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ١٦٠
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ
رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

بگو بیایید بخوانم آنچه را حرام کرده پروردگار شما بر شما اینکه شریک مگردانید
با او چیزی را و با پدر و مادر نیکی کردن و مکشید فرزندان خود را از ترس بی‌چیزی
ما روزی میدهیم شما را و ایشان را و نزدیکی مکنید گناههای زشت را آنچه ظاهر
باشد از آنها و آنچه پنهان باشد و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق
اینست که وصیت کرده خدا شما را بآن شاید شما تعقل نمائید ١٥٣ و نزدیکی
مکنید مال یتیم را مگر با آنچه آن بهتر است تا برسد هنگام قوت خود و تمام
دهید کیل و ترازو را بعدل تکلیف نمیکنیم هیچ نفس را مگر بقدر گنجایش
او و چون بگویید پس عدالت نمائید و اگرچه بوده باشد صاحب قرابت و بعهد
خدا وفا کنید اینست که وصیت کرده شما را بآن شاید شما پند بپذیرید ١٥٤
و اینکه این راه منست راست ١٥٥ پس پیروی کنید آنرا و پیروی مکنید راههای دیگر
پراکنده سازد شما را از راه او اینست که وصیت کرده شما را بآن شاید
که شما پرهیزکاری نمائید ١٥٦ پس دادیم موسی را کتاب بتمامی بر کسی که نیکی
کرد و برای تفصیل هر چیز را و برای هدایت و رحمت شاید که ایشان بلقاء
پروردگار خودشان ایمان بیاورند ١٥٧ و این کتابیست که فرو فرستاده‌ایم
آنرا که مبارکست پس پیروی کنید آنرا و پرهیزکاری نمائید باشد که شما رحم
کرده شوید ١٥٨ که مبادا بگوئید که جز این نیست که فرستاده شده است
کتاب بر دو گروه پیش از ما و بدرستی که بودیم ما از خواندن ایشان هر آینه
بیخبران ١٥٩ یا بگوئید که اگر آنکه ما فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب
هر آینه بودیم راه یافته‌تر از ایشان پس بتحقیق که آمد شما را حجتی از پروردگار
شما و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدا
را و رو گردانید از آنها بزودی جزا خواهیم داد آنانی را که رو میگردانند
از آیتهای ما عذاب بد را بسبب آنچه بودند که رو میگردانیدند ١٦٠ آیا
انتظار میکشند مگر آنکه بیایند ایشانرا فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
بعضی از نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعضی نشانهای پروردگار تو
نفع نمی‌بخشد نفسی را ایمان او که نبوده که ایمان آورده باشد پیش یا کسب

إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٦١ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ١٦٢ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٦٣
قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٦٤ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٦٥ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَ
مَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٦ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ١٦٧ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ

کرده باشد در ایمان خود نیکی را بگو منتظر باشید بدرستی که ما منتظریم ١٦١
بدرستی که آنانکه پراکنده کرده اند دین خود را و بودند گروه گروه نیستی از ایشان
در چیزی جز این نیست که کار ایشان بسوی خداست پس آگاه گرداند ایشان را بآنچه
بودند که میکردند ١٦٢ کسی که بیاورد نیکی را پس برای ویست ده مثل آن و
کسی که بیاورد بدی را پس جزا داده نمیشود مگر بمانند آن و ایشان ستم کرده
نمیشوند ١٦٣ بگو بدرستی که هدایت کرد مرا پروردگار من بسوی راه راست ١٦٤
دین درستی ملت ابرهیم مایل بحق و نبود از شرک آورندگان ١٦٥ بگو بدرستی
که نماز من و مناسک حج من (یا عبادت من) و زندگانی من و مردن من مر خدا راست که پروردگار
عالمیانست ١٦٦ نیست هیچ شریکی او را و باین مأمور شده ام و من اول مسلمانانم
١٦٧ بگو آیا غیر خدا را طلب کنم پروردگاری و او پروردگار هر چیزیست و کسب
نمیکند هر نفسی مگر براوست و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را
پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه گرداند شما را بآنچه
بودید که در آن اختلاف میکردید ١٦٨ و اوست که گردانید شما را خلیفها
روی زمین و بلند گردانید بعضی شما را بالای بعضی مرتبها تا بیازماید شما را
در آنچه داد شما را بدرستی که پروردگار تو زود عقوبتست و بدرستی
که او هر آینه آمرزنده مهربانیست ١٦٩

سورهٔ اعراف دویست و پنج آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان

المص ١ کتابیست فرو فرستاده شده بسوی تو پس باید نباشد در سینه
تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و پند دادنیست مؤمنان را ٢ پیروی کنید
آنچه را فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما و پیروی مکنید غیر او
دوستان را اندکی پند میپذیرید ٣ و بسا از دهی که هلاک کردایم پس
آمد آنرا عذاب ما در شب یا آنگاه که ایشان بودند خفتگان نیمروز ٤
پس نبود خواندن ایشان وقتی که آمد ایشانرا عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستی که ما بودیم ستمکاران ٥

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
١٦٨ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ
الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٦٩

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

المص ١ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ
فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ٢
اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٣ وَكَمْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا
بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ٤
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ
بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ٥

فلنسئلن الذين ارسل اليهم ولنسئلن المرسلين ۶ فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين ۷ والوزن يومئذ الحق فمن ثقلت
موازينه فاولئك هم المفلحون ۸ ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم بما كانوا باياتنا يظلمون ۹ ولقد
مكناكم في الارض وجعلنا لكم فيها معايش قليلا ما تشكرون ۱۰ ولقد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة اسجدوا
لادم فسجدوا الا ابليس لم يكن من الساجدين ۱۱ قال ما منعك الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار و

خلقته من طين ۱۲ قال فاهبط
منها فما يكون لك ان تتكبر فيها
فاخرج انك من الصاغرين ۱۳
قال انظرني الى يوم يبعثون ۱۴
قال انك من المنظرين ۱۵ قال
فبما اغويتني لاقعدن لهم
صراطك المستقيم ۱۶ ثم لاتينهم
من بين ايديهم ومن خلفهم
وعن ايمانهم وعن شمائلهم
ولا تجد اكثرهم شاكرين ۱۷ قال
اخرج منها مذءوما مدحورا ۱۸
لمن تبعك منهم لاملئن جهنم
منكم اجمعين ۱۹ ويا ادم
اسكن انت وزوجك الجنة
فكلا من حيث شئتما ولا تقربا
هذه الشجرة فتكونا من الظالمين
۲۰ فوسوس لهما الشيطان ليبدي
لهما ما وري عنهما من سوآتهما
وقال ما نهيكما ربكما عن هذه
الشجرة الا ان تكونا ملكين او
تكونا من الخالدين ۲۱

پس هر اینه پرسیم آنانرا که فرستاده شده بسوی ایشان والبته میپرسیم فرستادگانرا
شد کانرا ۶ پس هر اینه بخوانیم بر ایشان بدانش ونبودیم ما پنهانان ۷
ووزن کردن در آن روز حقیقت پس هر که گرانست سنجیدهای او پس
این گروه ایشانند رستگاران ۸ وهر که سبکست سنجیدهای
او پس این گروه آنکسانیند که زیان کرده اند نفسهای خود را بسبب آنچه
بودند که بایتهای ما ستم میکردند ۹ وهر اینه بتحقیق که جا دادیم شما
را در زمین وگردانیدیم برای شما در آن اسباب معیشت کمست آنچه شکر
گذاری میکنید ۱۰ وهر اینه بتحقیق که آفریدیم شما را پس صورت دادیم شما
را پس گفتیم با فرشتگان که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر شیطان
که نبود از سجده کنندگان ۱۱ گفت چه مانع شد تورا که سجده نکنی چون
فرمودم ترا گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش وآفریدی او را از گل ۱۲
گفت پس پایین رو از آن پس نباشد مر ترا اینکه گردن کشی در آن پس بیرون
رو بدرستی که تو از خوار شدگانی ۱۳ گفت مهلت ده مرا تا روزی که بر
انگیخته میشوند ۱۴ گفت بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ۱۵ گفت
پس بسبب گمراه کردن تو مرا هر اینه می نشینم البته برای ایشان براه تو که
راستست ۱۶ پس هر اینه می آیم البته ایشانرا از پیش روی ایشان واز
عقب سر ایشان واز جانبهای راست ایشان واز جانبهای چپ ایشان
ونخواهی یافت بیشتر ایشانرا شکر گذاران ۱۷ گفت بیرون رو از آن سر
زنش کرده شده وبخواری رانده شده هر اینه آنکه پیروی کند تورا از
ایشان هر اینه البته پر کنم دوزخ را از شما همگی ۱۸ وای آدم ساکن شو تو
وجفت تو در بهشت پس بخورید از هر کجا که خواهید ونزدیک مشوید
این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ۱۹ پس وسوسه کرد
مر ایشانرا شیطان تا ظاهر کند برای ایشان آنچه پوشیده شده بود
از ایشان از عورتهاشان وگفت نهی نکرد شما را پروردگار شما از
این درخت مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از همیشه ماندگان ۲۰

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ٢٢ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٣ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ
لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٢٤ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ٢٥ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ٢٦ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٢٧
يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا
إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٨
وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا
قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
٢٩ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا
حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ٣٠ يَا بَنِي آدَمَ
خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

وسوگند خورد براي ايشان كه بدرستي كه من مرشما را هر اينه از پند دهندگانم
٢٢ پس فرود آورد ايشانرا بفريب پس چون چشيدند از آن درخت ظاهر
شد مر ايشانرا عورتهاي ايشان وشروع كردند كه مي چسپانيدند بر عورتهاي
خود از برگ بهشت وآواز داد ايشانرا پروردگار ايشان كه آيا منع نكرده بودم
شما را از اين درخت ونگفتم مرشما را كه بدرستي كه شيطان مرشما را
دشمنيست آشكار ٢٣ گفتند اي پروردگار ما ستم كرديم خود ما را واگر نيامرزي
ما را وبخشائي ما را هر اينه خواهيم بود از زيانكاران ٢٤ گفت فرو رويد
بعضي از شما مر بعضي را دشمنيد ومر شما راست در زمين جاي قرار واسباب
بهره مند يست تا وقتي ٢٥ گفت در آن زندگاني ميكنيد ودر آن ميميريد
واز آن بيرون آورده ميشويد ٢٦ اي فرزندان آدم بتحقيق كه فرو فرستاديم
برشما لباسي كه بپوشاند عورتهاي شما را واثاث تجملي ولباس پرهيزكاري
آن بهتر است اين از آيتهاي خداست شايد كه ايشان پند پذيرند ٢٧
اي فرزندان آدم بايد در بلا نيندازد البته شما را شيطان چنانكه بيرون
كرد پدر ومادر شما را از بهشت كه مي كند از ايشان جامهاي ايشان
را تا بنمايد بايشان عورتهاي ايشانرا بدرستي كه مي بيند شما را او و
قبيله او از جائي كه نمي بينيد شما ايشانرا بدرستي كه ما كردانيديم شياطين
را دوستان براي آنانكه ايمان نمي آورند ٢٨ وهرگاه كنند كار زشتي را
گويند كه يافته ايم بر آن پدران خود را وخدا امر فرموده ما را بآن بگو بدرستي
كه خدا امر نميفرمايد بكار زشت آيا ميگوييد بر خدا چيزي را كه نميدانيد ٢٩
بگو امر كرد پروردگار من بعدل وراست سازيد روهاي خود را نزد هر مسجد
وبخوانيد ورا در حالتي كه خالص نمايندگانيد براي او دين را چنانچه بديد
آورد شما را اول بار باز گشت خواهيد كرد گروهي را هدايت كرد وگروهي
را سزاوار شد بر ايشان گمراهي بدرستي كه ايشان فرا گرفته اند شياطين
را دوستان بغير از خدا وگمان ميبرند كه ايشان راه يافتگانند ٣٠
اي فرزندان آدم فرا گيريد زينت خود را نزد هر مسجد وبخوريد وبياشاميد

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۳۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳۲ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَ
الْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۳۳ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۳۴ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ

وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ۳۵ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
۳۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ
يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ
قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ
۳۷ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ
كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ
إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ
لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا
فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا
تَعْلَمُونَ ۳۸ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ
لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۳۹ إِنَّ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ

و اسراف مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد اسراف کنندگان را ۳۱
بگو که حرام کرده زینت خدا را که بیرون آورده از برای بندگان خود و
پاکیزه‌ها از روزیها بگو این برای آنانیست که ایمان آورده‌اند در زندگانی دنیا
خالص در روز قیامت همچنین بیان میکنیم آیتها را برای گروهی که میدانند
۳۲ بگو جز این نیست که حرام کرده پروردگار من کارهای زشت را
آنچه ظاهر است از آن و آنچه نهان است و گناه را و ستم را بناحق و اینکه
شریک آنید بخدا چیزی را که فرو نفرستاده بآن حجتی و اینکه بگوئید
چیزی را که نمیدانید ۳۳ و برای هر امتی وقتی است مقرر پس چون آید
اجلشان تاخیر ننمایند ساعتی و نه پیشی گیرند ۳۴ ای فرزندان
آدم اگر بیاید شما را رسولانی از شما که بخوانند بر شما آیتهای مرا پس کسی که
پرهیزکاری نماید و بصلاح آید پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان
اندوهگین شوند ۳۵ و آنها که تکذیب کردند آیتهای ما را و سرکشی
نمودند از آنها آنان یاران آتش‌اند ایشان در آن جاویدانند ۳۶
پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بافد بر خدا دروغی را یا دروغ انگارد
نشانهای او را این گروه میرسد ایشان را بهرهٔ ایشان از کتاب تا وقتی که
بیایند ایشان را فرستادگان ما که بگیرند جان ایشان را گویند که کجا
آنچه بودید که میخواندید از غیر خدا گویند که گم شدند از ما و گواهی دهند بر
نفسهای خود که ایشان بودند کافران ۳۷ گوید در آیید در امتهائی
که بتحقیق گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس در آتش هرگاه در آید گروهی
لعنت کند خواهر خود را تا آنگاه که دریابند در آن همگی گوید آخرستان برای
اولشان ای پروردگار ما اینها گمراه نمودند ما را پس بده اینان را عذابی دو
چندان از آتش گوید برای هر یک دو چندانیست ولیکن نمیدانید ۳۸
و گوید اولشان مر آخرشان را پس نیست شما را بر ما هیچ برتری پس بچشید
عذاب را بسبب آنچه بودید که کسب میکردید ۳۹ بدرستی که آنانکه
[illegible] آنها نشانهای ما را و سرکشی کردند از آنها گشوده نمیشود برای

بْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ٤٠ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٤١ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
٤٢ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣ وَنَادٰى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ

ایشان درهای آسمان ودر نیایند در بهشت تا درآید شتر در سوراخ
سوزن وهمچنین سزا میدهیم گناهکارانرا ٤٠ برای ایشان از دوزخ
فراشی است واز بالای ایشان پوششها وهمچنین سزا میدهیم ستمکارانرا
٤١ وآنانکه ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته تکلیف
نمیکنیم هیچ نفسیرا مگر باندازه طاقتش این گروه اصحاب بهشتند ایشان
در آن جاویدانند ٤٢ وبیرون کنیم آنچه در سینه های ایشانست از
کینه میرود از زیر ایشان نهرها وگویند سپاس مر خدایرا که راه نمود
ما را باین ونبودیم ما که راه بریم اگر نه آنکه هدایت کرده بود ما را خدا هر آینه
بتحقیق که آمدند فرستادگان پروردگار ما براستی وندا کرده شوند که
این بهشت میراث داده شدید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید
٤٣ وندا کنند اصحاب بهشت اصحاب دوزخ را که بتحقیق یافتیم آنچه وعده
کرده بود ما را پروردگار ما حق پس آیا یافتید آنچه وعده داده بود پروردگارتان
حق گویند آری پس ندا کند ندا کننده میان ایشان که لعنت خدا
بر ستمکاران ٤٤ آنان که باز میدارند از راه خدا ومیجویند آنرا کجی و
باخرت کافرانند ٤٥ ومیان این دو حجابیست وبر اعراف مردانی اند
که میشناسند هر یکرا بسیمای ایشان وندا کنند یاران بهشت را
که درود بر شما باد در نیامده باشند آنرا وایشان طمع دارند ٤٦
وچون گردانیده شود دیده های ایشان بجانب یاران دوزخ گویند ای
پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران ٤٧ وندا کردند اصحاب
اعراف مردانیرا که میشناختند ایشانرا بسیماشان گفتند کفایت نکرد
از شما جمعیت شما وآنچه بودید که گردنکشی میکردید ٤٨ آیا اینها
آنانند که سوگند میخوردید شما که نخواهد رسانید ایشانرا خدا برحمتی در آیید
بهشت که نیست هیچ ترسی بر شما ونه شما اندوهناک شوید ٤٩ وندا
دهند اصحاب آتش اصحاب بهشت را که بریزید بر ما از آب یا از آنچه روزی
کرده شما را خدا گویند بدرستیکه خدا حرام کرده است هردو را بر کافران ٥٠

أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا
حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ
رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
٤٤ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ ٤٥ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ
وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ
كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ٤٦
وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤٧
وَنَادٰى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَـ
عْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنٰى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
٤٨ أَهٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٤٩ وَ
نَادٰى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ
الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوا
إِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٥١
وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٢ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٥٣ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ
اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤ ادْعُوا
رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ٥٥ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ٥٦ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ
الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ٥٧ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ
يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ
الَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا
كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ٥٨ لَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي

آنان که فرا گرفته اند دین خود را بی فایده و بازیچه و فریب داده ایشان را زندگانی
دنیا پس امروز فراموش سازیم ایشان را چنانچه فراموش ساختند برخوردن
روزشان این و بودند آن که با آیتهای ما انکار میکردند ٥١ و هر آینه بتحقیق
که آوردیم ایشان را کتابی که تفصیل دادیم آن را بر دانش هدایت و رحمت
برای گروهی که ایمان آوردند ٥٢ آیا انتظار میبرند مگر تاویل آن را
روزی که می آید تاویلش میگویند آنانکه فراموش کرده اند آن را از پیش
بتحقیق که آمده اند فرستادگان پروردگار ما بحق پس آیا برای ما ست از
شفاعت خواهان پس شفاعت کنند برای ما یا برگردانیده شویم
پس بکنیم غیر آنچه را بودیم که میکردیم بتحقیق که زیان کردند نفسهای خود
را و گم شد از ایشان آنچه بودند که بر میبافتند ٥٣ بدرستی که
پروردگار شما خدائیست که آفریده است آسمانها و زمین را در شش روز
پس مستولی شد بر عرش میپوشاند شب را بروز میطلبد آن را بسرعت و
آفتاب و ماه و ستارها تسخیر کرده شده ها کرده شده اند بفرمان او
آگاه باشید که مر او راست خلق و امر بزرگست خدا پروردگار عالمیان
٥٤ بخوانید پروردگار خود را با تضرع و پنهان بدرستی که او دوست
ندارد از حد گذرندگان را ٥٥ و افساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش
و بخوانید او را از روی ترس و طمع بدرستی که رحمت خدا نزدیکست
به نیکوکاران ٥٦ و اوست که میفرستد بادها را مژده دهندگان
پیش روی رحمتش تا آنگاه که بردارند ابرهای گران بار را برانیم آن را بر
زمینی مرده پس فرو فرستیم بآن آب را پس بیرون آوریم از همه میوها همچنین
بیرون می آوریم مردگان را شاید شما پند پذیرید ٥٧ و زمین پاکیزه
بیرون می آید روئیدنی آن بفرمان پروردگارش و آنچه پلید است بیرون
نمی آید مگر اندکی بی نفع همچنین میگردانیم نشانهای خود را برای گروهی
که شکر میکنند ٥٨ هر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت
ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی غیر او بدرستی که من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۵۹ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۶۰ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲
۶۱ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۶۲ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ ۱
تُرْحَمُونَ ۶۳ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۶۴ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۶۵ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۶۶ قَالَ

که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را ۵۹ گفتند جمعی از قوم او بدرستی که ما هر اینه می بینیم
ترا در گمراهی آشکار ۶۰ گفت ای قوم من نیست مرا گمراهی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالمیان ۶۱ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و نصیحت میکنم شما
را و میدانم از خدا آنچه شما نمیدانید ۶۲ آیا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندی از
نزد پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا بپرهیزید و شاید که شما رحم
کرده شوید ۶۳ پس تکذیب کردند و را پس نجات دادیم او را و آنها را که با او بودند در
کشتی و غرق کردیم آنها را که تکذیب کردند آیات ما را بدرستی که آنها بودند گروهی
کوران ۶۴ و بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ خدائی جز او آیا پس نمی پرهیزید ۶۵ و گفتند جمعی که کافر بودند از قوم او
بدرستی که ما هر اینه می بینیم ترا در کم خردی و بدرستی که ما هر اینه می پنداریم ترا
از دروغ گویان ۶۶ گفت ای قوم من نیست با من کم خردی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالمیان ۶۷ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و من شما را نصیحت
کننده امینم ۶۸ و آیا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندی از پروردگار شما بر مردی
از شما تا بترساند شما را و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان از بعد قوم نوح
و زیاد کرد شما را در خلق قوتی پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شاید شما رستگار
شوید ۶۹ گفتند آیا آمدی ما را تا پرستش نمائیم خدا را بتنهائی و واگذاریم آنچه بودند
که میپرستیدند پدران ما پس بیار ما را آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست
گویان ۷۰ گفت بتحقیق که واقع شد بر شما از نزد پروردگار شما عذاب و خشمی آیا
جدال مینمائید با من در اسمهائی که نامیده اید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی پس انتظار بکشید بدرستی که من با شما از انتظار کشندگانیم ۷۱
پس نجات دادیم او را و آنانی را که با او بودند برحمتی از نزد خود و بریدیم دنباله آنانرا
که تکذیب کردند آیات ما را و نبودند مؤمنان ۷۲ و بسوی ثمود
برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستش نمائید
خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او بتحقیق که آمد
شما را معجزه روشنی از نزد پروردگار شما

يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۶۷ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ
رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۶۸ أَوَعَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۶۹ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۷۰ قَالَ قَدْ وَقَعَ
عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ۷۱ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۷۲
وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

هذه ناقة الله لكم اية فذروها تاكل فى ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم ۷۳ واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبوأكم
فى الارض تتخذون من سهولها قصورا وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا فى الارض مفسدين ۷۴ قال الملأ الذين استكبروا
من قومه للذين استضعفوا لمن امن منهم اتعلمون ان صالحا مرسل من ربه قالوا انا بما ارسل به مؤمنون ۷۵ قال الذين استكبروا انا
بالذى امنتم به كافرون ۷۶ فعقروا الناقة وعتوا عن امر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا ان كنت من المرسلين ۷۷ فاخذتهم الرجفة

فاصبحوا فى دارهم جاثمين ۷۸ فتولى
عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم
رسالة ربى ونصحت لكم ولكن لا
تحبون الناصحين ۷۹ ولوطا اذ قال
لقومه اتاتون الفاحشة ما سبقكم
بها من احد من العالمين ۸۰ انكم
لتاتون الرجال شهوة من دون
النساء بل انتم قوم مسرفون ۸۱
وما كان جواب قومه الا ان قالوا
اخرجوهم من قريتكم انهم اناس
يتطهرون ۸۲ فانجيناه واهله الا
امراته كانت من الغابرين ۸۳
وامطرنا عليهم مطرا فانظر كيف
كان عاقبة المجرمين ۸۴ والى مدين
اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا
الله ما لكم من اله غيره قد جاءتكم
بينة من ربكم فاوفوا الكيل والميزان
ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا
تفسدوا فى الارض بعد اصلاحها
ذلكم خير لكم ان كنتم مؤمنين ۸۵
ولا تقعدوا بكل صراط توعدون
وتصدون عن ۸۶

این ناقه خداست مر شما را آیتی پس بگذارید آنرا که بخورد در زمین خدا و مس مکنیدش ببدی
پس فرا گیرد شما را عذابی دردناک ۷۳ و یاد کنید چون گردانید خدا شما را جانشینان
بعد از عاد و جا داد شما را در زمین که فرا میگیرید از زمینهای نرم کوشکها و میتراشید
کوهها خانها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباه کاری مکنید در زمین فساد کنندگان
۷۴ گفتند جماعتی که گردنکشی کردند از قوم او مر آنانرا که ضعیف شمرده شده بودند
مر آنکسی را که ایمان آورده بود از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده ایست
از پروردگار خود گفتند بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده بآن مؤمنانیم ۷۵ گفتند
آنانکه سرکشی کردند بدرستی که ما بآنچه ایمان آورده اید بآن کافرانیم ۷۶ پس پی کردند
آن ناقه را و سر باز زدند از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیاور ما را آنچه
وعده داده ما را اگر هستی از فرستاده شدگان ۷۷ پس فرا گرفت ایشانرا زلزله سخت
پس گشتند در خانهاشان بیجان افتادگان ۷۸ پس روی گردانید از ایشان و گفت ای
گروه من بتحقیق که رسانیدم شما را پیام پروردگار خود و نصیحت دادم مر شما را ولیکن
دوست نمیدارید نصیحت دهندگانرا ۷۹ و لوط را چون گفت مر قوم خود را آیا می آورید کار
زشت را پیشی نگرفته شما را باین هیچیک از عالمیان ۸۰ آیا شما هر آینه می آئید مردانرا از شهوت
بغیر از زنان بلکه شما گروهید اسراف کاران ۸۱ و نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون
کنید ایشانرا از قریه خود بدرستی که ایشان آدمیانی اند که پاک میخواهند باشند ۸۲
پس رهانیدیم اورا و اهلش را مگر زنش را که بود از باقی ماندگان ۸۳ و بارانیدیم
بر ایشان بارانی پس بنگر که چگونه بود عاقبت گناهکاران ۸۴ و بسوی مدین برادر
ایشان شعیب را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر
او بتحقیق که آمد شما را معجزه از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه و ترازو
را و کم مکنید از مردم چیزهاشانرا و افساد مکنید
در زمین بعد از اصلاح شد این بهتر
است برای شما اگر هستید مؤمنان ۸۵
و منشینید بهر راهی که بترسانید
و باز دارید از راه

سبيل الله من آمن به وتبغونها عوجا واذكروا إذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة المفسدين ٨٦ وإن كان طائفة منكم آمنوا بالذي
أرسلت به وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين ٨٧ قال الملأ الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا شعيب و
الذين آمنوا معك من قريتنا أو لتعودن في ملتنا قال أولو كنا كارهين ٨٨ قد افترينا على الله كذبا إن عدنا في ملتكم بعد إذ نجانا الله منها وما
يكون لنا أن نعود فيها إلا أن يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق وأنت خير الفاتحين ٨٩

وقال الملأ الذين كفروا من قومه
لئن اتبعتم شعيبا إنكم إذا لخاسرون
٩٠ فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم
جاثمين ٩١ الذين كذبوا شعيبا كأن
لم يغنوا فيها الذين كذبوا شعيبا
كانوا هم الخاسرين ٩٢ فتولى عنهم
وقال يا قوم لقد أبلغتكم رسالات
ربي ونصحت لكم فكيف آسى على
قوم كافرين ٩٣ وما أرسلنا في
قرية من نبي إلا أخذنا أهلها بال
بأساء والضراء لعلهم يضرعون
٩٤ ثم بدلنا مكان السيئة الحسنة
حتى عفوا وقالوا قد مس آباءنا
الضراء والسراء فأخذناهم بغتة
وهم لا يشعرون ٩٥ ولو أن أهل
القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم
بركات من السماء والأرض ولكن
كذبوا فأخذناهم بما كانوا يكسبون
٩٦ أفأمن أهل القرى أن يأتيهم
بأسنا بياتا وهم نائمون ٩٧

خدا کسی را که ایمان آورده باو ومیخواهید انرا کج ویاد کنید چون بودید اندک پس بسیار
گردانید شما را وبنگرید که چگونه بود آخر کار فساد کنندگان ٨٦ واگر باشد که گروهی از
شما ایمان آورده اند بانچه فرستاده شده ام بان وگروهی ایمان نیاورده اند پس صبر کنید
تا آنگاه که حکم کند خدا میان ما واو بهترین حکم کنندگانست ٨٧ گفتند جمعی که گردنکشی
کرده بودند از قوم او که هر آینه بیرون کنیم البته ترا ای شعیب وآنانیرا که ایمان آورده اند
با تو از ده خود یا هر آینه برمیگردید بملت ما گفت شعیب آیا وهرچند که باشیم کراهت
دارندگان ٨٨ بتحقیق که بسته خواهیم بود بر خدا دروغی را اگر برگردیم در ملت شما بعد
از آنکه نجات داده ما را خدا از آن ونباشد ما را که برگردیم بآن مگر آنکه خواهد خدا که
پروردگار ماست فرا گرفته پروردگار ما هر چیز را از راه دانش برخدا توکل کردیم ای پروردگار
ما بگشا میان ما ومیان قوم ما بحق وتو بهترین گشایندگانی ٨٩ وگفتند جمعی که کافر بودند
از قوم او هر آینه اگر پیروی کنید شعیب را بدرستی که شما در این وقت هر آینه زیانکارانید
٩٠ پس فرا گرفت ایشانرا زلزله پس گشتند در خانهاشان بیجان افتادگان ٩١ آنانیکه تکذیب
کردند شعیب را گویا هرگز نبودند در آن آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان
زیانکاران ٩٢ پس روی گردانید از ایشان وگفت ای قوم من هر آینه بتحقیق که رسانیدم
بشما پیامهای پروردگار خود را ونصیحت کردم مر شما را پس چگونه اندوه خورم بر گروه
کافران ٩٣ ونفرستادیم در هیچ دهی هیچ پیغمبری مگر آنکه گرفتیم اهل آنرا بسختیها
وآزارها شاید ایشان زاری کنند ٩٤ پس بدل کردیم بجای بدی نیکی را تا آنکه
بسیار شدند وگفتند بتحقیق که رسید پدران ما را آزارها وراحتها پس گرفتیم
ایشانرا ناگاه وایشان نمیدانستند ٩٥ واگر آنکه اهل قریه ها ایمان آورده بودند وپرهیزکاری نمودند
هر آینه میگشودیم برایشان برکتها از آسمان وزمین ولیکن تکذیب کردند پس گرفتیم
ایشانرا بسبب آنچه بودند که کسب میکردند ٩٦ پس
آیا ایمن شدند اهل قریه ها اینکه بیاید
ایشانرا عذاب ما شبانگاه
وایشان خوابیدگان
باشند ٩٧

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٩٨ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ٩٩ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ١٠٠ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ١٠١ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ١٠٢ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ١٠٣ وَقَالَ مُوسَىٰ
يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
١٠٤ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ١٠٥ قَالَ
إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٠٦ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ
فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ١٠٧ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ١٠٨
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ١٠٩ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ١١٠
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَأْتُوكَ بِكُلِّ
سَاحِرٍ عَلِيمٍ ١١١ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ ١١٢ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ١١٣ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا
أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
١١٤ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ١١٥

آیا وایمنند اهل قریه‌ها اینکه بیاید ایشانرا عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند ٩٨
آیا پس ایمنند از مکر خدا پس ایمن نیستند از مکر خدا مگر گروه زیانکاران ٩٩ و آیا راه ننمود
آنانیرا که میراث میبرند زمین را بعد از اهل آن اینکه اگر خواهیم رسانیم ایشانرا
بگناهان ایشان و مهر زنیم بر دلهای ایشان پس ایشان نشنوند ١٠٠ این قریه‌ها را
حکایت میکنیم بر تو از خبرهای آنها و هر آینه بتحقیق که آمدند ایشانرا پیغمبران
ایشان با معجزهای روشن پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند پیش از این
همچنین مهر میزند خدا بر دلهای کافران ١٠١ و نیافتیم ما برای بیشترین ایشان هیچ پیمانی
و اگرچه یافتیم بیشترین اینها را هر آینه فاسقان ١٠٢ پس برانگیختیم بعد از ایشان موسی
را با معجزهای خود بسوی فرعون و جماعتش پس ستم کردند بآنها پس بنگر چگونه بود
آخر کار فساد کنندگان ١٠٣ و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من فرستاده شده‌ام
از پروردگار عالمیان ١٠٤ سزاوارم بر اینکه نگویم بر خدا مگر حق را بتحقیق که آمده‌ام شما را
با معجزهٔ روشنی از نزد پروردگار شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را ١٠٥ گفت اگر
هستی که آمده با معجزهٔ روشن پس بیاور آنرا اگر هستی از راست گویان ١٠٦ پس افکند
موسی عصای خود را پس ناگاه اژدهائی شد هویدا ١٠٧ و بیرون آورد دست خود را پس
ناگاه آن سفید بود برای بینندگان ١٠٨ گفتند بزرگان از گروه فرعون بدرستی که
این هر آینه ساحریست بسیار دانا ١٠٩ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما
پس چه میفرمائید ١١٠ گفتند بازدار او و برادرش را و بفرست در شهرها جمع کنندگان
که بیاورند نزد تو هر ساحر دانائی را ١١١ و آمدند ساحران فرعون را گفتند بدرستی
که برای ما هر آینه مزدیست اگر بوده باشیم ما غالبان ١١٢ گفت آری و بدرستی که
شما هر آینه از نزدیکانید ١١٣ گفتند ای موسی یا اینست که می‌اندازی و یا آنکه باشیم
ما اندازندگان ١١٤ گفت بیندازید پس چون
انداختند سحر کردند دیده‌های مردم
را و ترسانیدند ایشانرا و
آوردند سحر
بزرگی را ١١٥

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ١١٦ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١٧ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
صَاغِرِينَ ١١٨ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ١١٩ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ١٢٠ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ١٢١ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ
هَذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٢٢ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ١٢٣
قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ١٢٤ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ١٢٥ وَقَالَ الْمَلَأُ

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ
قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ١٢٦ قَالَ مُوسَى
لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ١٢٧
قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ١٢٨
وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
١٢٩ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا
لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا
بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
١٣٠ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
١٣١ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ
وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ
آيَاتٍ

و وحی کردیم بسوی موسی که بیفکن عصای خود را پس ناگاه آن فرو میبرد آنچه را بدروغ
مینمودند ١١٦ پس ثابت شد حق و نابود شد آنچه بودند که میکردند ١١٧ پس مغلوب
شدند آنجا و برگردیدند خوار شدگان ١١٨ و افتادند ساحران سجده کنندگان ١١٩
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان ١٢٠ پروردگار موسی و هرون ١٢١ گفت فرعون
ایمان آوردید باو پیش از آنکه رخصت دهم مر شما را بدرستی که این کار هر آینه حیله ایست
که مکر کردید آن را در این شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید
١٢٢ هر آینه میبرم البته دستهای شما و پاهای شما را از خلاف پس هر آینه بردار
میکشم البته شما را همه ١٢٣ گفتند بدرستی که ما بسوی پروردگار خود باز گشت
کنندگانیم ١٢٤ و انتقام نمیکشی از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بمعجزات پروردگار خود چون
آمد ما را ای پروردگار ما بریز بر ما صبری و بمیران ما را مسلمانان ١٢٥ و گفتند بزرگان
از قوم فرعون آیا وا میگذاری موسی و قومش را تا فساد کنند در زمین و واگذارد ترا و
خدایان ترا گفت فرعون بزودی میکشیم پسران ایشان را و زنده میگذاریم زنان ایشان را
و بدرستی که ما بر بالای ایشان قهر کنندگانیم ١٢٦ گفت موسی مر قوم خود را یاری
خواهید از خدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا راست میراث میدهد آن را هر که
را میخواهد از بندگان خود و عاقبت از برای پرهیزکاران است ١٢٧ گفتند رنجانیده
شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد آنکه آمدی ما را گفت که شاید پروردگار شما
هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس بر بیند که چگونه
میکنید ١٢٨ و بتحقیق که گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها و کمی از میوها تا شاید ایشان
پند پذیرند ١٢٩ پس چون آمد ایشان را نیکی گفتند از برای ماست این و اگر میرسید
ایشان را بدی فال بد میزدند بموسی و کسی که بود با او آگاه باشید که نیست خیر
و شر ایشان مگر نزد خدا ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند ١٣٠ و گفتند هر چه بیاوری
ما را بآن از نشانه تا سحر کنی ما را بآن پس نیستیم مر ترا ایمان
آورندگان ١٣١ پس فرستادیم بر ایشان طوفان
و ملخ و کنه و وزغها و خون
و نشانهای

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ١٣٢ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ١٣٣ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ١٣٤ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ١٣٥ وَجَاوَزْنَا

بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى
اجْعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ
قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ١٣٦ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ
مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
١٣٧ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ١٣٨ وَإِذْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ١٣٩ وَوَاعَدْنَا
مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ
لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ١٤٠ وَلَمَّا جَاءَ
مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ
تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ
اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي
فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ

جدا جدا پس کردن کشی کردند و بودند گروه گناهکاران ١٣٢ و چون واقع شدی بر ایشان
آن عذاب گفتند ای موسی بخوان از برای ما پروردگار خود را بآنچه عهد کرد نزد تو که اگر
برداری از ما این عذاب را هر آینه ایمان آوریم البته مر ترا و البته بفرستیم با تو بنی اسرائیل را
پس چون برداشتیم از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان بودند رسنده آن ناگاه ایشان
پیمان میشکنند ١٣٣ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا در دریا
بسبب آنکه ایشان تکذیب کردند آیتهای ما را و بودند از آنها بیخبران ١٣٤ و میراث
دادیم گروهی را که بودند که ضعیف شمرده میشدند مشرقهای زمین و مغربهای آنرا
که برکت داده بودیم در آنها و تمام شد سخن پروردگار تو که نیکو بود بر بنی اسرائیل بسبب
صبر کردنشان و ویران کردیم آنچه را بود که میساخت فرعون و قومش و آنچه بودند که
بلند میکردند ١٣٥ و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بر گروهی که پاس
میداشتند بر بتانی که مر ایشانرا بود گفتند ای موسی بگردان برای ما خدائی چنانچه
ایشانرا خدایانست گفت موسی بدرستی که شما قومید نادانان ١٣٦ بدرستی که این
گروه هلاک گردانیده شده است آنچه ایشان در آنند و نابود است آنچه هستند که
میکنند ١٣٧ گفت موسی آیا غیر خدا را بجویم برای شما خدائی و حال آنکه او افزونی داده شما
را بر عالمیان ١٣٨ و چون نجات دادیم شما را از آل فرعون که میجویند برای شما بدی عذاب را
میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما را و در این امتحانی بود از پروردگار
شما عظیم ١٣٩ و وعده دادیم موسی را سی شب و تمام گردانیدیم آنرا بده پس تمام شد وعده
پروردگار او چهل شب و گفت موسی مر برادر خود هرون را جانشین باش مرا در قوم من
و بصلاح آور و پیروی مکن راه فساد کنندگانرا ١٤٠ و چون آمد موسی مر وعده گاه ما را
و سخن کرد او را پروردگار او و گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بسوی تو گفت خدا
هرگز نه بینی مرا ولیکن بنگر بسوی این کوه پس اگر آرام گرفت
بجای خود پس زود باشد که بر بینی مرا پس چون
تجلی کرد پروردگار او ویران
کوه گردانید آن
کوه را

دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ١٤٣ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ١٤٤ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ
قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ١٤٥ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا

غَافِلِينَ ١٤٦ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤٧
وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا
أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ١٤٨
وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ
قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٤٩
وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ
بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى
الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ
إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ
الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ١٥٠ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي
وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ١٥١ إِنَّ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

خورد و بر افتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت پاکی تو توبه نمودم بسوی تو و من اول
گروندگانم ١٤٣ گفت ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر آدمیان به پیامهای خود و بکلام
خود پس بگیر آنچه دادهام ترا و باش از شکر کنندگان ١٤٤ و نوشتیم برای او در لوحها از هر چیز
پندی و بیانی برای هر چیز پس بگیر آنرا بقوت و بفرما قوم خود را که بگیرند به نیکوترین آن زود
باشد که بنمایم شما را سرای فاسقان ١٤٥ برگردانم از آیات خود آنانرا که تکبر
میکنند در زمین بغیر حق و اگر ببینند هر آیتی را ایمان نمی آورند بآن و اگر ببینند راه راست
را نگیرند آنرا راه و اگر ببینند راه گمراهی میگیرند آنرا راه این بسبب آنست که ایشان
تکذیب کردند آیتهای ما را و بودند از آنها بیخبران ١٤٦ و آنانکه تکذیب کردند آیتهای
ما و ملاقات آخرت نابود شد کردارهای ایشان آیا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند
که میکردند ١٤٧ و گرفتند قوم موسی از بعد او از زیورهاشان گوساله را جسدی
که مر آنرا آواز گاو بود آیا ندیدند که آن سخن نمیکرد با ایشان و نمی نمایید ایشانرا
راهی گرفتند آنرا و بودند ستمکاران ١٤٨ و چون خطا بی شد در دستهای
ایشان و دیدند که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند هر آینه اگر رحم نکند ما را
پروردگار ما و نیامرزد ما را هر آینه خواهیم بود البته از زیانکاران ١٤٩ و چون برگشت
موسی بسوی قوم خود خشمگین اندوهناک گفت بد جانشینی کردید مرا از بعد من آیا
پیشی گرفتید فرمان پروردگارتانرا و انداخت لوحها را و گرفت سر برادرش میکشید
او را بسوی خود گفت ای پسر مادر من بدرستی که قوم ضعیف کردند مرا و نزدیک بود
که بکشند مرا پس شاد مکن بمن دشمنانرا و مگردان مرا با گروه ستمکاران ١٥٠ گفت
پروردگار من بیامرز برای من و برای برادر من و در آور ما را در رحمت خود و تو رحمت
کننده ترین رحمت کنندگانی ١٥١ بدرستی که آنانکه گرفتند گوساله را زود
برسد ایشانرا
خشمی از پرو
ردگار ایشان
و خواری در
زندگی دنیا

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ١٥٠ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٥١ وَلَمَّا سَكَتَ عَن
مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ١٥٢ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ١٥٣ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ
وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ١٥٤
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ
فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِا
لْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ
لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ١٥٥ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ١٥٦ وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ
أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ
١٥٧

وهمچنین جزا میدهیم افترا بندانرا ١٥٠ وانانکه کردند بدیها را پس توبه کردند از بعد آن و ایمان
آوردند بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه آمرزنده مهربانست ١٥١ وچون
فرونشست از موسی خشم گرفت لوحها را و در نوشته آنها هدایتی و رحمتی بود برای
آنانکه ایشان از پروردگار شان میترسیدند ١٥٢ وبرگزید موسی از قوم خود هفتاد
مرد را برای وعده گاه ما پس چون گرفت ایشانرا صاعقه گفت ای پروردگار من اگر
خواسته بودی هلاک کرده بودی ایشانرا از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بآنچه
کرده اند کم خردان از ما نیست این مگر آزمایش تو گمراه میکنی بآن کسی را که میخواهی و
هدایت میکنی کسی را که میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیامرز ما را و رحمت کن
ما را و تو بهترین آمرزندگانی ١٥٣ وبنویس برای ما درین دنیا نیکی و در آخرت بدرستی
که ما راه یافته ایم بسوی تو گفت عذاب من میرسانم بآنکس که خواهم و رحمت من گنجایش
دارد هر چیز را پس زود بنویسیم آنرا برای آنانی که پرهیزکاری میکنند و میدهند زکوة
را و آنانکه ایشان بآیتهای ما ایمان می آورند ١٥٤ آنکسانی که پیروی میکنند آن رسول را
که پیغمبر امی ست که می یابند او را نوشته شده نزد ایشان در توریة و انجیل امر میکند
ایشانرا بمعروف و نهی مینماید ایشانرا از منکر و حلال میکند برای ایشان پاکیزها را و
حرام میگرداند بر ایشان پلیدها را و برمیدارد از ایشان بارگران ایشانرا و غلهائی
که بود بر ایشان پس آنانی که ایمان آورده اند باو و تعظیم کرده اند او را و یاری نموده اند
او را و پیروی کردند آن نوریرا که فرو فرستاده شده باو این گروه ایشانند رستگاران
١٥٥ بگو ای مردمان بدرستی که من فرستادهٔ خدایم بسوی شما آنکه مر او راست پادشاهی
آسمانها و زمین نیست معبودی بحق مگر او زنده میکند و میمیراند پس ایمان
آورید بخدا و رسول و پیغمبر امی آنکه ایمان دارد بخدا و بسخنان او و پیروی کنید
او را شاید که شما هدایت یابید ١٥٦ و از قوم
موسی گروهی اند که راه
مینمایند بحق و بآن
عدالت
میکنند ١٥٧

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا
قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٥٧ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ١٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ١٥٩
وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ
شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
١٦٠ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ
تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ١٦١ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا
بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ١٦٢ فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا
نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ١٦٣ وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٦٤ وَقَطَّعْنَاهُمْ
فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَ
بَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَ
السَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٦٥

وجدا جدا کردانیدیم ایشانرا دوازده سبط امتها و وحی کردیم بسوی موسی هنگامی
که طلب آب کردند او را قومش اینکه بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد
از آن دوازده چشمه بتحقیق که دانستند هر مردی آبخور خود را و سایه ساختیم
بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان منّ و سلوی را بخورید از پاکیزها آنچه
روزی کرده ایم شما را و ستم نکردند بر ما ولیکن بودند که نفسهای خود را
ستم میکردند ١٥٧ و هنگامی که گفته شد مر ایشانرا که ساکن شوید این قریه
را و بخورید از آن هر جا خواستید و بگوئید حطه و داخل در شوید سجده
کنان تا بیامرزیم برای شما گناهان شما را زود باشد که بیفزائیم نیکوکارانرا
١٥٨ پس بدل کردند آنانکه ستم کردند از ایشان سخن را غیر آنچه گفته شده بود
مر ایشانرا پس فرستادیم بر ایشان عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که ستم
میکردند ١٥٩ و بپرس ایشانرا از قریه که بود نزدیک دریا وقتی که تعدی
میکردند در شنبه چون می آمدند ایشانرا ماهیهای ایشان در روز شنبه
ایشان پیدا و روزی که شنبه نمیکردند نمی آمدند ایشان را همچنین امتحان
میکنیم ایشانرا بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند ١٦٠ و چون گفتند گروهی
از ایشان چرا پند میدهید گروهی که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب
کننده ایشانست عذابی سخت گفتند عذر خواستن بسوی پروردگار شما و
شاید که ایشان پرهیزکار شوند ١٦١ پس چون فراموش کردند آنچه پند
داده شده بودند بآن نجات دادیم آنانرا که نهی میکردند از بدی و گرفتیم
آنانرا که ستم کردند بعذاب سختی بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند
١٦٢ پس چون سرکشی کردند از آنچه منع کرده شده بودند از آن گفتیم مر ایشانرا
باشید بوزینگان دور شدگان ١٦٣ و چون اعلام کرد پروردگار تو که هر آینه
برانگیزد البته بر ایشان تا روز قیامت کسی را که عذاب کند ایشانرا بدی عذاب
که پروردگار تو هر آینه زود عقابست و بدرستی که او هر آینه آمرزنده مهربانست ١٦٤
و جدا جدا کردانیدیم ایشانرا در زمین امتها بعضی از ایشان شایستگانند و بعضی از ایشان غیر
آن و آزمودیم ایشانرا بخوبیها و بدیها شاید که ایشان بازگشت نمایند ١٦٥

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ
يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٦٦
وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ١٦٧ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ ربع
بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٦٨ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلٰى

أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ١٦٩
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا
مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ١٧٠
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ١٧١ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ
الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ ١٧٢ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ
بِهَا وَلٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٣ سَاءَ
مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ
١٧٤ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ
يُضْلِلْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٧٥
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ
آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولٰئِكَ كَالْ
أَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
١٧٦

پس در آمدند از بعد ایشان ناخلفان که بمیراث بردند کتاب را میگرفتند متاع این
ادنا را و میگفتند که زود آمرزیده خواهد شد برای ما و اگر بیاید ایشان را متاعی
مانند آن میگرفتند آن را آیا گرفته نشده بر ایشان پیمان کتاب اینکه نگویند بر
خدا مگر حق را و خوانده اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر است برای آنانکه
می پرهیزند آیا پس تعقل نمیکنند ١٦٦ و آنانکه چنگ در زده اند بکتاب و بپا
داشتند نماز را بدرستی که ما ضایع نمیکنیم مزد اصلاح کنندگان را ١٦٧
و هنگامی که بلند کردیم کوه را بالای ایشان که گویا آن سایه بانی بود و گمان
بردند که آن فرود آینده است بر ایشان بگیرید آنچه را دادیم شما را بقوت و یاد
کنید آنچه را در آنست شاید که شما پرهیزکار شوید ١٦٨ و هنگامی که گرفت
پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشان را و گواه گرفت
ایشان را بر نفسهای خودشان که آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه
شدیم مبادا بگویید روز قیامت بدرستی که ما بودیم از این بیخبران ١٦٩
یا بگویید جز این نیست که شرک آوردند پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندان
از بعد ایشان آیا پس هلاک میکنی ما را بسبب آنچه کردند تباه کاران ١٧٠ و
همچنین تفصیل میدهیم آیتها را و شاید که ایشان بازگشت نمایند ١٧١
و بخوان بر ایشان خبر آنکسی که دادیم او را آیتهای خود را پس بیرون آمد از آنها
پس بعقب او افتاد شیطان پس بود از گمراهان ١٧٢ و اگر خواستیم هر آینه بلند
کرده بودیم او را بآنها و لیکن او میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد خواهش خود را پس مثل آن
چون مثل سگ است اگر حمله میکنی بر او زبان از دهان بیرون می آورد یا واگذاری او را زبان
از دهن بیرون می آورد این مثل قومیست که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان قصه‌ها را شاید که
ایشان فکر کنند ١٧٣ بد است مثل آن گروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و نفسهای خود را بودند
که ستم میکردند ١٧٤ کسی را که هدایت کند خدا پس او هدایت یافته است و کسی را که گمراه کند پس آن گروه ایشانند
زیانکاران ١٧٥ و هر آینه بتحقیق که آفریدیم برای دوزخ بسیاری را از جنیان و آدمیان مر ایشان راست دلهایی
که نمی فهمند بآنها و مر ایشان راست دیدهایی که نمی بینند بآنها و مر ایشان راست گوشهایی
که نمیشنوند بآنها آنها مانند چهارپایانند بلکه ایشان گمراه ترند آن گروه ایشانند بیخبران ١٧٦

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ١٧٧ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ
وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ١٧٨ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ١٧٩ وَاُمْلِيْ لَهُمْ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ١٨٠ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا مَا
بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ١٨١ اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ
يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ١٨٢ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ١٨٣ يَسْـَٔلُوْنَكَ

ومر خدا براست نامهاي نيكو پس بخوانيد او را بانها و بگذاريد كسانيرا كه ميل ميكنند
در نامهاي او بزودي جزا داده ميشوند بانچه را كه بودند كه ميكردند ١٧٧ و از انها كه
افريديم گروهيند كه راه نمايند بحق و بان عدالت ميكنند ١٧٨ و انان كه تكذيب
كردند باياتهاي ما بزودي در نورديم مرتبه مرتبه ايشانرا از هر جا كه ندانند
١٧٩ و مهلت دهم مرايشانرا بدرستي كه گرفتن پنهان من سخت است ١٨٠ ايا و
فكر نميكنند كه نيست بصاحب ايشان (يعني حضرت محمد صلى الله عليه وآله) هيچ ديوانگي نيست او مگر ترساننده هويدا ١٨١
ايا و نظر نكردند در ملكوت اسمانها و زمين و انچه را افريده خدا از چيزي و در اينكه شايد
كه باشد بتحقيق نزديك رسيده اجل ايشان پس بكدام سخن بعد از ان ايمان خواهند آورد
١٨٢ كسيكه گمراه گرداند خدا پس نيست راه نمائي براي او و وا ميگذارد ايشانرا در طغيان
خودشان كه حيران ميبوده باشند ١٨٣ مي پرسند ترا از قيامت كه كي باشد
وقوع ان بگو جز اين نيست كه دانش ان نزد پروردگار منست پيدا نميكند انرا در وقتش
مگر او گران امد در اسمانها و زمين نمي ايد شما را مگر ناگاه مي پرسند ترا كه گويا تو دانائي
از ان بگو كه جز اين نيست كه علمش نزد خداست وليكن بيشترين مردمان نميدانند ١٨٤
(يعني روز قيامت) بگو مالك نيستم براي نفس خود نفعي و نه ضرري را مگر انچه را خواسته باشد خدا
و اگر بودم كه ميدانستم غيب را هر اينه تحصيل بسيار كرده بودم از خير و نرسيده
بود مرا بدي نيستم من مگر ترساننده و مژده دهنده مر گروهي را كه ايمان مي اورند ١٨٥
اوست انكه افريد شما را از شخص واحد و گردانيد از ان زنش را تا ارام گيرد بسوي
او پس چون در بر گرفت او را برداشت بار سبك پس گذشت بان پس چون گران بار
شد خواندند خدا پروردگارشانرا كه اگر بدهي ما را شايسته هر اينه باشيم
البته از شكر كنندگان ١٨٦ پس چون داد ايشانرا شايسته گردانيدند براي او شريكان
در انچه داد ايشانرا پس برتر است خدا از انچه شريك مي اورند ١٨٧ ايا شريك
ميسازند انچه را كه نمي افريند چيزيرا و انها افريده ميشوند ١٨٨ و نميتوانند
مرايشانرا ياري كردني و نه نفسهاي خود را توانند ياري كنند ١٨٩
و اگر بخوانيد ايشانرا بسوي هدايت پيروي نكنند شما را يكسانست
بر شما خواه بخوانيد ايشانرا يا شما خاموش باشيد ١٩٠

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا قُلْ
اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُجَلِّيْهَا
لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَسْـَٔلُوْنَكَ
كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ١٨٤ قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ
نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ وَ
لَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْٓءُ اِنْ اَنَا
اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ١٨٥
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ
وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا
فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا
فَمَرَّتْ بِهٖ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ١٨٦ فَلَمَّآ
اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ
فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ١٨٧ اَيُشْرِكُوْنَ
مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ
١٨٨ وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ
اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ١٨٩
وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى
لَا يَتَّبِعُوْكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ
اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ١٩٠

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٩١ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ١٩٢ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ١٩٣ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٩٤ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى
الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٥ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ١٩٦ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٩٧ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ١٩٨
وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ١٩٩ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ
بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا
أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٠ وَإِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٠١ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ
٢٠٢ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٣

سورة الانفال مدنية وهي سبعون وست آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ
قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ١

بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر خدا بندگانند مانند شما پس بخوانید
ایشانرا پس باید اجابت کنند مر شما را اگر هستید راست گویان ١٩١ آیا مر
ایشانرا پاهائیست که راه روند بآنها یا مر اینها را دستهائیست که بگیرند بآنها
یا مر ایشانرا دیدهائیست که به بینند بآنها یا مر ایشانرا گوشهائیست که
بشنوند بآنها بگو بخوانید شریکهای خود را پس مکر کنید با من پس مهلت مدهید
مرا ١٩٢ بدرستی که یاور من خدائیست که فرو فرستاده کتاب را و او دوست میدارد
شایستگانرا ١٩٣ و آنانکه میخوانید غیر او توانائی ندارند یاری کردن شما را و نه نفسهای
خود را یاری میکنند ١٩٤ و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت نشنوند و می بینی ایشانرا
که مینگرند بسوی تو و حال آنکه ایشان نمی بینند ١٩٥ بگیر عفو را و امر کن بنیکوئی
و اعراض کن از نادانان ١٩٦ و اگر آزار بد رساند ترا از شیطان وسوسه پس پناه بجوی بخدا
بدرستی که او شنوای داناست ١٩٧ بدرستی که آنانکه پرهیزکار شدند چون رسید
ایشانرا خیالی از شیطان متذکر میشوند پس آن هنگام ایشانند بینندگان ١٩٨
و برادران ایشان میکشانند ایشانرا در گمراهی پس کوتاهی نمیکنند ١٩٩ و هرگاه نیاوری
ایشانرا آیه گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو جز این نیست که پیروی میکنم آنچه وحی
کرده میشود بسوی من از پروردگار من این بینشهاست از پروردگار شما و راهنما و رحمتی
است مر گروه مومنانرا ٢٠٠ و هرگاه خوانده شود قران پس گوش کنید مر آنرا و خاموش باشید
شاید که شما رحمت کرده شوید ٢٠١ و یاد کن پروردگار خود را در نفس خود از روی زاری
و پنهانی و غیر بلند از گفتار بصبح و شبانگاه و مباش از غافلان ٢٠٢ بدرستی
که آنانکه نزد پروردگار تواند کردن کشی نمیکنند از بندگی کردن او و تسبیح میکنند او را
و مر او را سجده میکنند ٢٠٣

سورة انفال هفتاد و شش آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
میپرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها مر خدا و رسول راست پس بپرهیزید خدا را و اصلاح
کنید حال میانه خودتانرا و فرمان برید خدا و رسولش را اگر هستید مومنان ١

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۲ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۳ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۴ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن
بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۵ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ۶
وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ

دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۷ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ
الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۸
إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ
لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ
الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۹ وَمَا جَعَلَهُ
اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۱۰
إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ
وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً
لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ
إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ
بَنَانٍ ۱۱ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۱۲
ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ۱۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ
وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا
لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۱۴

جز این نیست که مؤمنان آنانند که هرگاه یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
وچون خوانده شود بر ایشان آیتهای او زیاد نماید ایشانرا ایمان وبر پروردگارشان
توکل میکرده باشند ۲ آنانکه بپا میدارند نمازرا واز آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفاق
میکنند ۳ آنگروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانراست مرتبها نزد پروردگارشان
وآمرزش وروزی نیکو ۴ همچنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بحق وبدرستیکه
گروهی از مؤمنان هر اینه ناخوش داشتند ۵ مجادله میکنند با تو در حق بعد از آنکه روشن
شد گویا رانده میشوند بسوی مرگ وایشان نگاه میکنند ۶ وهنگامی که وعده میداد
شمارا خدا یکی از دو طایفه را بآنکه آن مر شماراست ودوست میداشتید آنکه غیر صاحب
شوکت بوده باشد مر شمارا ومیخواست خدا آنکه ثابت کند حق را بکلمات خود وقطع کند
دنباله کافرانرا ۷ تا آنکه ثابت کرداند حق را ونابود کرداند باطل را واگرچه ناخوش دارند
گناهکاران ۸ هنگامی که استغاثه میکردید بپروردگار خود پس اجابت کرد برای
شما بآنکه من مدد کننده ام شمارا بهزار از فرشتگان از پی هم آیندگان ۹ ونگردانید
آنرا خدا مگر مژده وتا آرام گیرد بآن دلهای شما ونیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی
که خدا عزیز حکیم است ۱۰ وقتی که فرو گرفت شمارا خوابی سبک جهت ایمنی از او وفرو
میفرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاک کرداند شمارا بآن وببرد از شما کید شیطانرا و
تا ببندد بر دلهای شما وتا ثابت کرداند بآن قدمهارا وقتی که وحی میفرمود پروردگار
تو بسوی فرشتگان که من با شماام پس ثابت قدم گردانید آنانرا که ایمان
آورده بودند زود باشد که بیندازم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را پس بزنید
بالای گردنها وبزنید از ایشان همه انگشتانرا ۱۱ این بسبب آنست که ایشان
مخالفت کردند با خدا ورسول او وهر که مخالفت نماید خدا ورسول اورا پس بتحقیق
که خدا سخت عقوبتست ۱۲ اینست پس بچشید آنرا واینکه برای کافرانست عذاب آتش ۱۳
ای گروهی که ایمان آورده اند هرگاه ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند بجهت مقاتله
پس مگردانید با ایشان پشتهارا وکسی که بگرداند با ایشان در آنروز پشت خودرا مگر
گردنده برای جنگ یا رونده بسوی گروهی پس بتحقیق که باز گردید بخشمی از خدا
وجایگاه او دوزخست وبدجایی بازگشتی است ۱۴

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۵ ذَلِكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۱۷
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۱۸ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۱۹ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ

پس نکشتید ایشانرا ولیکن خدا کشت ایشانرا و نه انداختی تو هنگامی که انداختی
ولیکن خدا انداخت و تا نعمت دهد مؤمنانرا از آن نعمتی نیکو بدرستی که خدا شنوا
داناست ۱۵ اینست و بدرستی که خدا سست کنندهٔ مکر کافرانست اگر طلب
فتح میکردید پس بتحقیق که آمد شما را فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما
و اگر باز گردید باز گردیم و کفایت نماید هرگز از شما جمعیت شما چیزیرا و اگرچه
بسیار باشد و بدرستی که خدا با مؤمنانست ۱۶ ای آنانکه ایمان آورده اند
اطاعت نمایید خدا و رسول اورا و رو مگردانید از او و شما میشنوید ۱۷ و مباشید
مانند آنانکه گفتند شنیدیم و ایشان نمیشنوند ۱۸ بدرستی که بدترین جنبندها
نزد خدا کران و گنگانند آنان که تعقل نمیکنند ۱۹ و اگر دانستی خدا در ایشان
نیکوئی هر آینه میشنوانید ایشانرا و اگر میشنوانید ایشانرا هر آینه بر میگشتند
و ایشان بودند اعراض کنندگان ۲۰ ای آنانی که ایمان آورده اند اجابت نمایید برای خدا
و برای رسول هرگاه بخوانند شما را برای چیزی که زنده نماید شما را و بدانید که خدا حایل
میشود میانه آدمی و دل او و اینکه اوست که بسوی او محشور خواهید شد ۲۱ و بپرهیزید از فتنه
که نرسد البته بآنانکه ستم نمودند از شما بتنهائی و بدانید که خدا سخت عقوبتست
۲۲ و یاد کنید وقتی را که شما بودید اندک و ناتوان شمرده شده در زمین میترسیدید
که بربایند شما را مردمان پس جای داد شما را و تقویت کرد شما را بیاری خود و روزی
کرد شما را از پاکیزها شاید که شما شکر کنید ۲۳ ای آنانی که ایمان آورده اند خیانت
مکنید خدا و رسول را و خیانت مکنید امانتهارا و شما میدانید ۲۴ و بدانید
که جز این نیست که مالهای شما و فرزندهای شما بلاست و اینکه خدا نزد اوست
مزدی بزرگ ۲۵ ای گروهی که ایمان آورده اند اگر بپرهیزید
از خدا قرار دهد برای شما تمیزی و عفو کند از شما
بدیهای شما را و بیامرزد برای شما و خدا صاحب
فضل عظیم است ۲۶ و وقتی که مکر میکردند
با تو آنان که کافر شدند تا اینکه حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا
بیرون کنند ترا و مکر میکردند و مکر میکرد خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست ۲۷

خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۲۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۲۱ وَاتَّقُوا فِتْنَةً
لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۲۲ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ
قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ
فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
۲۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا
اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۲۴ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا
أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۲۵ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ
لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۲۶
وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ
أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
الْمَاكِرِينَ ۲۷

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۲۸ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا
هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۲۹ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْلِيَآءَهُ اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۰ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۳۱ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وهرگاه خوانده شود برایشان آیتهای ما گویند بتحقیق که شنیدیم اگر میخواستیم هر آینه
میگفتیم مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان ۲۸ ووقتی که گفتند خداوندا
اگر باشد این آن حقی که از نزد تست پس باران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور
بما عذابی دردناک ۲۹ ونباشد خدا که عذاب کند ایشان را وتو باشی درمیان
ایشان ونباشد خدا عذاب کننده ایشان وایشان استغفار میکرده باشند و
چیست ایشان را که عذاب نکند ایشان را خدا وایشان باز میدارند از مسجد حرام و
نیستند ایشان دوستان او نیستند دوستان او مگر پرهیزکاران ولکن بیشترین
ایشان نمیدانند ۳۰ ونبود نماز ایشان نزد خانه مگر صفیر ودست زدن پس بچشید
عقوبت را بسبب آنچه هستید که کفر میورزید ۳۱ بدرستی که آنانکه کافر شدند
نفقه میکنند مالهای خود را تا باز دارند از راه خدا پس زود باشد که نفقه نمایند
آنها را پس خواهد بود برایشان حسرت پس مغلوب میشوند ۳۲ وآنانکه کافر شدند
بسوی دوزخ حشر کرده میشوند ۳۳ تا جدا سازد خدا پلید را از پاکیزه وبگرداند
پلید را بعضی از آن بر بعضی پس بر سر هم گذارد آنرا همگی پس بگرداند آنرا در دوزخ این
گروه ایشانند زیانکاران ۳۴ بگو برای آنانکه کفر ورزیدند اگر باز ایستند
آمرزیده شود برای ایشان آنچه بتحقیق گذشته واگر باز گردند پس بتحقیق که
گذشت عادت پیشینیان ۳۵ وبکشید ایشان را تا نباشد فتنه وبوده باشد
دین همه اش برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه میکنند بینا
۳۶ واگر رو بگردانند پس بدانید که خدا مولای شماست نیکو مولاییست
ونیکو یاوری ۳۷ وبدانید که آنچه غنیمت گرفته اید از چیزی پس بدرستی که برای
خداست پنجیک آن وبرای رسول وبرای صاحب قرابت ویتیمان ومسکینان و
درمانده راه اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا وبآنچه فرو فرستادیم بربنده خود
روز تمیز روزی که بهم رسیدند دو جماعت وخدا بر هر چیزی تواناست ۳۸ وقتی
که بودید شما در کنار وادی نزدیک تر وایشان در کنار وادی دورتر
وسواران پایین تر بودند از شما واگر وعده کرده بودید هر آینه اختلاف
میکردید در وعده ولیکن تا بجا آرد خدا کاری را که بود کرده شده ۳۹

يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ
۳۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ۳۳ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ۳۴ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ
وَاِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ
الْاَوَّلِينَ ۳۵ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا
تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا
يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۳۶ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
۳۷ وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ
لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى
عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۳۸ اِذْ اَنْتُمْ بِا
لْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ لِيَقْضِيَ
اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۳۹

ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم ٤٢ اذ يريكهم الله في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا
لفشلتم ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم انه عليم بذات الصدور ٤٣ واذ يريكموهم اذ التقيتم في اعينكم قليلا ويقللكم
في اعينهم ليقضي الله امرا كان مفعولا والى الله ترجع الامور ٤٤ يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله كثيرا
لعلكم تفلحون ٤٥ واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصابرين ٤٦ ولا
تكونوا كالذين خرجوا من ديارهم
بطرا ورئاء الناس ويصدون
عن سبيل الله والله بما يعملون محيط
٤٧ واذ زين لهم الشيطان اعمالهم
وقال لا غالب لكم اليوم من الناس
واني جار لكم فلما تراءت الفئتان
نكص على عقبيه وقال اني بريء
منكم اني ارى ما لا ترون اني
اخاف الله والله شديد العقاب
٤٨ اذ يقول المنافقون والذين
في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم
ومن يتوكل على الله فان الله عزيز
حكيم ٤٩ ولو ترى اذ يتوفى الذين
كفروا الملائكة يضربون وجوههم
وادبارهم وذوقوا عذاب الحريق ٥٠
ذلك بما قدمت ايديكم وان الله
ليس بظلام للعبيد ٥١ كداب
آل فرعون والذين من قبلهم كفروا
بآيات الله فاخذهم الله بذنوبهم
ان الله قوي شديد العقاب ٥٢
ذلك بان الله لم يك مغيرا نعمة
انعمها على قوم حتى يغيروا ما بانفسهم
وان الله سميع عليم ٥٣ كداب آل
فرعون والذين من قبلهم كذبوا بآيات ربهم
فاهلكناهم بذنوبهم واغرقنا آل
فرعون وكل كانوا ظالمين ٥٤

تا هلاك شود هر كه هلاك شد از حجتي روشن و زنده شود كسي كه زنده شد از
حجتي روشن و بدرستي كه خدا هر اينه شنواي داناست ٤٢ هنگامي كه نمود بتو
ايشانرا خدا در خواب تو اندك و اگر مينمود بتو ايشانرا بسيار هر اينه بددل ميشديد
و هر اينه منازعه ميكرديد در آن امر وليكن خدا بسلامت داشت بدرستي كه او
داناست بانچه در سينهاست ٤٣ و چون نمود بشما ايشانرا وقتي كه بهم برخورديد
در چشمهاي شما اندك و كم نمود شما را در چشمهاي ايشان تا آنكه حكم نمايد خدا
كاري را كه بود كرده شده و بسوي خدا بازگردانيده ميشود امرها ٤٤ اي گروهي كه
ايمان آورده اند هرگاه ملاقات كنيد فوجي را پس ثابت باشيد و ياد كنيد
خدا را بسيار شايد كه شما رستگار شويد ٤٥ و فرمان بريد خدا و رسول
او را و نزاع مكنيد پس سستي ميكنيد و ميرود باد شما و شكيبائي كنيد بدرستي
كه خدا با شكيبايانست ٤٦ و مباشيد مانند آناني كه بيرون آمدند از ديار خود از
روي عجب و خودنمائي بمردمان و باز ميداشتند از راه خدا و خدا بانچه ميكنند احاطه دارنده
است ٤٧ و چون بياراست براي ايشان شيطان كردارهاي ايشانرا و گفت كه نيست غلبه
كننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستي كه من پناهم مر شما را پس چون ديدند يكديگر را آن
دو گروه برگشت بر دو پاشنه اش و گفت بتحقيق كه من بيزارم از شما بدرستي كه من مي بينم آنچه را كه نمي
بينيد بدرستي كه من ميترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست ٤٨ هنگامي كه ميگفتند منافقان و آنانكه
در دلهاي ايشان بود مرض فريفته است ايشانرا دين ايشان و هر كه توكل كند بر خدا پس بدرستي كه خدا
عزيز حكيم است ٤٩ و اگر ميديدي وقتي را كه ميگرفتند جان آنانرا كه كافر بودند فرشتگان
ميزدند رويهاي ايشان و پشتهاي ايشانرا و چشيد عذاب سوزانرا ٥٠ اين بسبب آنچه پيش
فرستاده دستهاي شما و اينكه خدا نيست ستم نماينده مر بندگانرا ٥١ همچون عادت آل فرعون و آنانكه پيش از
ايشان بودند كافر شدند بآيات خدا پس گرفت ايشانرا خدا بگناهان ايشان بدرستي كه خدا توانا سخت عقوبتست ٥٢
اين بسبب آنست كه خدا نباشد تغيير دهنده نعمتي را كه انعام كرده است بر گروهي تا آنكه تغيير دهند
ايشان آنچه را در نفسهاي ايشانست و بدرستي كه خدا شنواي داناست ٥٣ مانند عادت آل
فرعون و آنانكه پيش از ايشان بودند تكذيب كردند بآيتهاي پروردگار خود پس هلاك
كرديم ايشانرا بسبب گناهان ايشان و غرق كرديم آل فرعون را و همه بودند ستمكاران ٥٤

إِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِندَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٣ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَتَّقُونَ ٥٤ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٥٥ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَآءٍ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ٥٦ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ٥٧ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ
وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ٥٨
وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٥٩ وَإِن يُرِيدُوا أَن
يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
٦٠ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦١ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ٦٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن
مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ٦٣ الْآنَ
خَفَّفَ اللّٰهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ
فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم
مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن
يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٦٤ مَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللّٰهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٥

بدرستي كه بدترين جنبندگان نزد خدا آناني اند كه كفر ورزيدند پس ايشان ايمان نمي
آورند ٥٣ آنانكه پيمان گرفتي از ايشان پس ميشكنند پيمان خود را در هر مرتبه و
ايشان نمي پرهيزند ٥٤ پس اگر دريابي ايشان را در جنگ پس پراكنده گردان با ايشان
كسي را كه باشد در عقب ايشان شايد كه ايشان متذكر شوند ٥٥ واگر بترسي
البته از قومي خيانتي را پس بينداز بسوي ايشان بر يكسان بدرستي كه خدا دوست
ندارد خيانت كنندگان را ٥٦ ومپندارند البته كساني كه كافر شدند پيشي
گرفته اند بدرستي كه ايشان عاجز نميكنند ٥٧ ومهيا نماييد براي
ايشان آنچه توانسته باشيد از توانائي واز بستن اسبان كه بترسانيد بآن
دشمن خدا ودشمن خود را وديگران از غير ايشان را نميدانيد شما ايشان را خدا
ميداند ايشان را وآنچه نفقه نماييد از چيزي در راه خدا تمام داده مي شود بشما
وشما ستم كرده نخواهيد شد ٥٨ واگر ميل كردند مر صلح را پس ميل كن براي آن و
توكل نما بر خدا بدرستي كه اوست شنواي دانا ٥٩ واگر خواهند كه فريب دهند
ترا پس بدرستي كه بس است ترا خدا اوست آنكه قوت داده ترا بنصرت خود وبمومنان
٦٠ والفت افكند ميان دلهاي ايشان اگر صرف مينمودي آنچه در زمين است
همه را نميتوانستي الفت انداخت ميان دلهاي ايشان وليكن خدا تاليف كرد ميان
ايشان بدرستي كه او عزيز حكيم است ٦١ اي پيغمبر بس است ترا خدا
وكسي كه پيروي كرده ترا از مومنان ٦٢ اي پيغمبر تحريص كن مومنان را بر كارزار
اگر باشند از شما بيست صبر كننده غالب ميشوند دويست را واگر باشند
از شما صد غالب ميشوند هزار را از آنانكه كافر شده اند بسبب اينكه ايشان
گروهي اند كه نمي فهمند ٦٣ اكنون تخفيف داد خدا از شما ودانست اينكه در شما
ناتواني هست پس اگر بوده باشد از شما صد صبر كننده غالب مي آيند دويست
را واگر باشند از شما هزار غالب ميشوند دو هزار را باذن خدا وخدا با صبر
كنندگانست ٦٤ نباشد مر پيغمبري را اينكه بوده باشد مر او را اسيران
تا آنكه كشش بسيار بكند در زمين ميخواهند متاع دنيا
را وخدا ميخواهد آخرت را وخدا عزيز حكيم است ٦٥

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٦٨ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللهَ إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٩ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧٠
وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧١ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ

شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ
فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى
قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٧٢ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا
تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧٣ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٤ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللهِ إِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ٧٥

سُورَةُ التَّوْبَةِ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بَرَاءَةٌ مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ
اعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللهِ وَأَنَّ اللهَ
مُخْزِي الْكَافِرِينَ ٢ وَأَذَانٌ
مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
أَنَّ اللهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ٣

اكر نبود نوشته از خدا كه پيشي كرفته هر اينه مس كرده بود شما را در آنچه كرفته ايد
عذابي عظيم ٦٨ پس بخوريد از آنچه غنيمت كرفته ايد حلال پاكيزه و پرهيز نماييد
از خدا بدرستي كه خدا آمرزنده مهربانست ٦٩ اي پيغمبر بكو با آنكه در دست
شما اند از اسيران اكر داند خدا در دلهاي شما نيكوئي را ميدهد شما را بهتر
از آنچه كرفته شد از شما و مي آمرزد مر شما را و خدا آمرزنده مهربانست ٧٠
و اكر خواهند كه خيانت نمايند با تو پس بتحقيق كه خيانت نموده اند خدا را
پيش از اين پس توانائي داد بر ايشان و خدا داناي حكيم است ٧١ بدرستي
كه آنانكه ايمان آوردند و مهاجرت نمودند و جهاد كردند بمالهاي خود و نفسهاي
خود در راه خدا و آنانكه جاي دادند و ياري كردند آنها بعضشان دوستان
بعضي اند و آنانكه ايمان آورده اند و مهاجرت ننموده اند نيست مر شما را از دوستي
ايشان هيچ چيز تا آنكه مهاجرت نمايند و اكر ياري جويند از شما در دين
پس بر شما است ياري كردن مكر بر كروهي كه ميان شما و ميان ايشان
پيمانيست و خدا بآنچه ميكنيد بيناست ٧٢ و آنانكه كفر ورزيدند بعضيشان
دوستان بعضي اند اكر نكنيد آنرا خواهد شد فتنه در زمين و فسادي بزرك ٧٣
و آنانكه ايمان آورده اند و مهاجرت نمودند و جهاد كردند در راه خدا و آنانكه
جا داده اند و ياري كردند آنكروه ايشانند مومنان حقا مر ايشانراست آمرزش
و روزي خوب ٧٤ و آنانكه ايمان آوردند از بعد و مهاجرت كردند و جهاد كردند با شما
پس اين كروه از شمايند و صاحبان رحمها بعضيشان سزاوارترند ببعضي
در كتاب خدا بدرستي كه خدا بهمه چيز داناست ٧٥

سوره توبه يكصد و بيست و نه ايه و آن مكي است

بيزاريست از خدا و رسول او بسوي آنانكه عهد بسته ايد از مشركان ١ پس
سير كنيد در زمين چهار ماه و بدانيد اينرا كه شما غير عاجز كننده خدائيد و آنكه
خدا خوار كننده كافرانست ٢ و اعلام نموديست از خدا و رسول او بسوي
مردمان روز حج بزركتر اينكه خدا بيزار است از شرك آورندكان ٣

وَرَسُولُهُ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ٣ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلَى مُدَّتِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٤ فَاِذَا انْسَلَخَ
الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهُ ذٰلِكَ

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ٦
كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ اِلَّا
الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ٧ كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا
عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ اِلًّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى
قُلُوبُهُمْ وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ٨
اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ اِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩
لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا
ذِمَّةً وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ١٠
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا
الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ١١ وَاِنْ نَكَثُوا
اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ
لَا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ١٢
اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ وَ
هَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ
اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٣

و رسول او پس اگر توبه نمودید پس آن بهتر است برای شما و اگر رو گردان شدید پس
بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و مژده ده آنانرا که کفر ورزیده اند بعذابی
دردناک ٣ مگر آنانکه عهد بستید از مشرکان پس کم نکردند شما را چیزی و هم پشت
نشدند بر شما احدیرا پس تمام کنید بسوی ایشان پیمان ایشانرا تا مدتشان بدرستی
که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ٤ پس چون بگذرد ماههای حرام پس بکشید
مشرکانرا هرجا بیابید ایشانرا و بگیرید ایشانرا و محاصره کنید ایشانرا و بنشینید برای
ایشان در هر کذرگاهی پس اگر توبه نمودند و بپا داشتند نمازرا و دادند زکوةرا
پس خالی گردانید راه ایشانرا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ٥ و اگر یکی
از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده اورا تا بشنود کلام خدارا پس برسان اورا
بمامنش این بسبب اینست که ایشان گروهی اند که نمیدانند ٦ چگونه باشد
برای مشرکان پیمانی نزد خدا و نزد رسول او مگر آنانرا که عهد بسته اید نزد
مسجد الحرام پس مادام که استقامت نمایند برای شما پس استقامت نمائید
برای ایشان بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ٧ چگونه و اگر غالب
آیند بر شما رعایت نمیکنند در شما قرابتی و نه عهدی راضی میدارند شمارا
بدهنهاشان و سرباز میزند دلهای ایشان و بیشترین ایشان فاسقانند ٨
فروختند بآیتهای خدا بهای اندک را پس بازداشتند از راه او بدرستی که ایشان
بد است آنچه راهستند که میکنند ٩ رعایت نمیکنند در مؤمنی قرابتی را و نه
پیمانی را و این گروه ایشانند تعدی کنندگان ١٠ پس اگر توبه کنند و بپا دارند نماز
را و بدهند زکوةرا پس برادران شمایند در دین و بتفصیل بیان میکنیم آیتهارا
برای گروهی که میدانند ١١ و اگر بشکنند مشرکان سوگندهای خود را از پس پیمان
خود و طعن کنند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفررا بدرستی که ایشان
نیست قسمها مر ایشانرا شاید که ایشان باز ایستند ١٢ آیا
کارزار نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندهاشانرا و قصد
کردند به بیرون کردن رسول و ایشان ابتدا کردند بر شما اول بار آیا میترسید از
ایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید مؤمنان ١٣

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ١٥ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٦ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا
رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٧ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِا
لْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ١٨ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى

الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
١٩ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٢٠ الَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً
عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢١
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ٢٢
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٤ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَ
سُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَ
مْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ٢٥

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشان را خدا بدستهای شما وخوار مینماید
ایشان را ویاری میدهد شما را بر ایشان وشفا میدهد سینهای گروهی مؤمنان را
١٥ وببرد خشم دلهای ایشان را وتوبه دهد خدا بر کسی که خواهد وخدا دانای حکیم است
١٦ آیا پنداشتید که واگذاشته خواهید شد وهنوز ندانسته خدا آنانی را که
جهاد کردند از شما وفرا نگرفته اند از غیر خدا وغیر رسول او وغیر مؤمنان دوست
نهانی وخدا آگاه هست بآنچه میکنید ١٧ نیست که باشد مشرکان را آنکه عمارت
کنند مسجدهای خدا را گواهی دهندگان بر نفسهای خود بکفر این گروه تباه گردیده
کردارهای ایشان ودر آتش اند ایشان جاودانیان ١٨ جز این نیست که عمارت میکند
مسجدهای خدا را کسی که ایمان آورده بخدا وروز بازپسین وبپا داشته نماز را
وداده زکوة را ونترسیده مگر از خدا پس شاید این گروه که باشند از راه یافتگان
١٩ آیا کردانیدید آب دادن حاجیان وعمارت مسجد الحرام مثل کسی که ایمان آورده
بخدا وروز آخر وجهاد کرده در راه خدا نیستند یکسان نزد خدا وخدا راه نمائی
نمیکند گروه ستمکاران را ٢٠ کسانی که ایمان آورده اند وهجرت نموده اند وجهاد
کرده اند در راه خدا بمالهای خود ونفسهای خود بزرگ مرتبه ترند نزد خدا واین گروه
ایشانند ظفر یافتگان ٢١ مژده میدهد ایشان را پروردگار ایشان برحمتی از خود
وخوشنودی وبهشتهائی که مر ایشان راست در آنها نعمت دائمی ٢٢ جاویدان اند
در آنها همیشه بدرستی که خدا نزد اوست مزدی عظیم ٢٣ ای آن گروهی که ایمان
آورده اند مگیرید پدران خود را ومر برادران خود را دوستان اگر برگزینند کفر را بر
ایمان وکسی که دوست دارد ایشان را از شما پس آن گروه ایشانند
ستم کنندگان ٢٤ بگو اگر بوده باشند پدران شما وفرزندان شما و
برادران شما وزنان شما وخویشان شما ومالهائی
که کسب کرده اید آنها را وسوداگری
که میترسید از کسادی آن ومسکنهائی
که خوشنود بوده باشید بآنها دوست تر بسوی شما از خدا ورسول او وجهاد در راه
او پس منتظر باشید تا بیارد خدا امر خود را وخدا راه نمائی نمیکند جماعت فاسقان را ٢٥
یعنی عقوبت خود را
یعنی فتح مکه را

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَ
لَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ٢٦ ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ٢٧ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ٢٨ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا
يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٣٠ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَ
رَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ
يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
٣١ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللّٰهِ
ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ
اللّٰهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٣٢ اتَّخَذُوا
أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا
أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
٣٣ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ
نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٣٤
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ
لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٣٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ
الْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٦

نصف

هر آینه بتحقیق یاری نمود شما را خدا در موضعهای بسیار و روز حنین چون بتعجب آورد
شما را بسیاری شما پس کفایت ننمود از شما چیزی و تنک شد بر شما زمین با
آن فراخی پس برکشتید پشت کردانندکان ٢٦ پس فرو فرستاد خدا آرام خود را
بر رسول خود و بر مؤمنان ٢٧ و فرو فرستاد لشکرهائی که ندیدید آنها را و عذاب
کردانید آنانی را که کفر ورزیده بودند و این سزای کافرانست ٢٨ پس توبه میدهد
خدا از بعد آن بر کسی که خواهد و خدا آمرزنده ایست مهربان ٢٩ ای کروهی که
ایمان آورده اند جز این نیست که مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند مسجد
الحرام را بعد از سال ایشان این و اکر بترسید تنکدستی را پس زود باشد که بی نیاز
کند شما را خدا از فضل خود اکر خواهد بدرستی که خدا دانای حکیم است ٣٠ کشتن
نمائید آنانی را که ایمان نمی آورند بخدا و نه بروز آخر و حرام نمیکنند
آنچه را حرام کرده خدا و رسول او و نمی پذیرند دین حق را از آنکسانیکه داده شده اند
کتاب را تا که بدهند جزیه را از دست و ایشان باشند خوار شدکان ٣١ و کفتند
یهود که عزیر پسر خداست و کفتند نصاری که مسیح پسر خداست این کفتار ایشانست
بدهنهاشان مشابه میسازند کفتار آنانرا که کفر ورزیدند پیش ازین بکشد ایشانرا خدا
چکونه برکردانیده میشوند ٣٢ کرفتند دانشمندان خود را و رهبانان خود را خدایان
از غیر خدا و مسیح پسر مریم را و مامور نشدند مکر اینکه بندکی نمایند خدای یکانه
را نیست معبودی بجز او پاکست از آنچه شرک می آورند ٣٣ میخواهند
که فرو نشانند نور خدا را بدهنهای خود و ابا دارد خدا مکر آنکه
باتمام رساند نور خود را و اکرچه کراهت داشته باشند کافران ٣٤
اوست آنکه فرستاد رسول خود را بهدایت و دین حق تا غالب سازد
آنرا بر دینها همه و اکرچه ناخوش دارند مشرکان ٣٥
ای کروهی که ایمان آورده اند بدرستی که بسیاری
از دانشمندان و رهبانان هر آینه میخورند مالهای مردمانرا
بباطل و باز میدارند از راه خدا و آنانکه کنج مینهند طلا و نقره را و انفاق
نمیکنند آنها را در راه خدا پس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک ٣٦

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ٣٥ إِنَّ عِدَّةَ
الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ٣٦ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

٣٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
٣٨ وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا
تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٣٩ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ
نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَ
أَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ
اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠
انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤١
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٤٢ عَفَا
اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ٤٣

روزي که گرم کرده شود بر آنها در آتش دوزخ پس داغ کرده شود بآنها پيشانيهاي ايشان وپهلوهاي
ايشان وپشتهاي ايشان اينست آنچه گنج نهاده بوديد براي خود هاتان پس بچشيد
آنچه را بوديد که گنج مينهاديد ٣٥ بدرستي که شماره ماهها نزد خدا دوازده ماهست
در کتاب خدا روزي که آفريد آسمانها وزمين را از آنها چهار است که حرام است اينست
دين درست پس ستم مکنيد در آنها نفسهاي خودرا وجنگ کنيد با مشرکان تماما چنانچه جنگ
ميکنند باشما تماما وبدانيد که خدا با پرهيزکارانست ٣٦ نيست تاخير ماههاي حرام از
وقت مکر فزوني در کفر گمراه کرده ميشوند بآن آنانکه کفر ورزيده اند حلال ميدانند آنرا سالي
وحرام ميدانند آنرا سالي تا موافق نمايند عدد آنچه را حرام کرده خدا پس حلال ميکردانند
آنچه را حرام کرده خدا زينت داده شده براي ايشان بدي کردارهاشان وخدا هدايت نميکند
گروه کافرانرا ٣٧ اي گروهي که ايمان آورده ايد چيست مر شمارا که هرگاه گفته شود مر شمارا
که بيرون رويد در راه خدا سنگين ميشويد بزمين آيا راضي شده ايد بزندگاني دنيا از
آخرت پس نيست متاع زندگاني دنيا در آخرت مگر اندکي اگر بيرون نرويد عقوبت خواهد
نمود شمارا عقوبتي دردناك ٣٨ وبدل نمايد بگروهي غير شما وزيان نميرسانيد
اورا چيزي وخدا بر همه چيز تواناست ٣٩ اگر ياري ننماييد اورا پس بتحقيق که ياري
نموده اورا خدا آنوقت که بيرون کردند اورا آنان که کافر بودند درحالتي که دويمين دو بود
آنوقت که آن دو در غار بودند چون ميگفت رسول مر يار خودرا که اندوه مخور بدرستي که
خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا آرام خودرا براو وقوت داد اورا بلشکرهائي که نميديدند
آنهارا وگردانيد کلمه آنانرا که کفر ورزيدند پست وکلمه خدا آنست بالا وخدا غالبست
محکم کار ٤٠ بيرون رويد درحالتي که سبك وگران باشيد وجهاد کنيد بمالهاي خود
ونفسهاي خود در راه خدا اين بهتر است مر شمارا اگر هستيد که بدانيد ٤١ اگر بودي
مالي نزديك وسفري ميانه هر آينه پيروي ميکردند ترا وليکن دور
نمود برايشان مشقت سفر وزود باشد که سوگند خورند بخدا که اگر توانائي
ميداشتيم هر آينه بيرون مي آمديم باشما هلاك ميکردانند نفسهاشانرا وخدا ميداند
که ايشان هر آينه دروغ گويانند ٤٢ درگذراند خدا از تو چرا دستوري دادي مر ايشانرا
تا ظاهر شود مر ترا آنانکه راست گفتند وبشناسي دروغ گويانرا ٤٣

لا يستأذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الآخر أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم والله عليم بالمتقين ٤٦ إنما يستأذنك الذين
لا يؤمنون بالله واليوم الآخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ٤٧ ولو أرادوا الخروج لأعدوا له عدة ولكن
كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين ٤٨ لو خرجوا فيكم ما زادوكم إلا خبالا ولأوضعوا خلالكم
يبغونكم الفتنة وفيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين ٤٩ لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا لك الأمور حتى جاء

الحق وظهر أمر الله وهم كارهون
ومنهم من يقول ائذن لي
ولا تفتني ألا في الفتنة سقطوا
وإن جهنم لمحيطة بالكافرين ٥٠
إن تصبك حسنة تسؤهم
وإن تصبك مصيبة يقولوا
قد أخذنا أمرنا من قبل ويتولوا
وهم فرحون ٥١ قل لن يصيبنا
إلا ما كتب الله لنا هو مولانا
وعلى الله فليتوكل المؤمنون ٥٢
قل هل تربصون بنا إلا إحدى
الحسنيين ونحن نتربص بكم أن
يصيبكم الله بعذاب من عنده
أو بأيدينا فتربصوا إنا معكم
متربصون ٥٣ قل أنفقوا طوعا
أو كرها لن يتقبل منكم إنكم
كنتم قوما فاسقين ٥٤ وما منعهم
أن تقبل منهم نفقاتهم إلا أنهم
كفروا بالله وبرسوله ولا يأتون
الصلوة إلا وهم كسالى ولا ينفقون
إلا وهم كارهون ٥٥ فلا تعجبك
أموالهم ولا أولادهم إنما يريد الله
ليعذبهم بها في الحيوة الدنيا وتزهق
أنفسهم وهم كافرون ٥٦ ويحلفون
بالله إنهم لمنكم وما هم منكم
ولكنهم قوم يفرقون ٥٧

دستوري نميخواهند از تو آنانكه ايمان آورده اند بخدا و روز آخرت اينكه جهاد كنند
بمالهاي خود و نفسهاي خود و خدا داناست بپرهيزكاران ٤٦ جز اين نيست كه
دستوري ميخواهند از تو آنانكه ايمان نمي آورند بخدا و روز آخرت و شك كرد دلهاي
ايشان پس ايشان در شك خود سرگردان ميكردند ٤٧ و اگر اراده مينمودند بيرون رفتن
را هر اينه مهيا مينمودند براي آن اسباب سفر را وليكن ناخوش داشت خدا برانگيختن ايشان
پس باز داشت ايشانرا و گفته شد كه بنشينيد با نشستگان ٤٨ اگر بيرون مي
آمدند نميافزودند شما را مگر تباهي و هر اينه ميشتافتند ميان شما طلب
ميكردند براي شما فتنه را و در شما جاسوسانند مر ايشانرا و خدا داناست بستم
كنندگان ٤٩ هر اينه بتحقيق كه جستند فتنه را از پيش و بگردانيدند براي تو
كارها را تا آنگاه كه آمد حق و ظاهر شد كار خدا و ايشان بودند ناخوش دارندگان و از ايشان
كسي است كه ميگويد رخصت ده مرا و مبتلا مينداز مرا آگاه باش كه در بلا افتادند و بدرستي
كه دوزخ هر اينه فرا گيرنده است كافرانرا ٥٠ اگر برسد ترا خوبي بد ميآيد ايشانرا و اگر
برسد ترا مصيبتي گويند بتحقيق كه گرفتيم كار خود را از پيش و رو گردانند و حال آنكه ايشان
شادمانانند ٥١ بگو نميرسد بما مگر آنچه نوشته است خدا براي ما او است صاحب
اختيار ما و بر خدا پس بايد توكل كنند مؤمنان ٥٢ بگو آيا انتظار ميبريد براي ما مگر يكي از دو
نيكوئي را و ما انتظار ميبريم بشما آنكه برساند بشما خدا عذابي از نزد خود يا بدستهاي ما
ما پس انتظار كشيد بدرستيكه ما با شما انتظار كشندگانيم ٥٣ بگو نفقه كنيد
از روي خواهش يا از روي ناخواهشي كه قبول نخواهد شد از شما بدرستيكه شما
هستيد گروهي فاسقان ٥٤ و منع نكرد ايشانرا اينكه قبول شود از ايشان نفقهاي
ايشان مگر آنكه ايشان كافر شدند بخدا و برسول او و نمي آيند بنماز
مگر آنكه ايشان كاهلانند و نفقه نميكنند مگر و حال آنكه ايشان
ناخوش دارندگانند ٥٥ پس تعجب نياورد ترا مالهاي ايشان و نه فرزندان ايشان
نميخواهد خدا مگر اينكه عذاب كند ايشانرا بآنها در زندگاني دنيا و هلاك شود جانهاي ايشان
و حال آنكه ايشان كافران باشند ٥٦ و سوگند ميخورند بخدا بدرستيكه ايشان هر آينه
از شمايند و نيستند ايشان از شما وليكن ايشان گروهي اند كه ميترسند

لو يجدون ملجأ او مغارات او مدخلا لولوا اليه وهم يجمحون ۵۸ ومنهم من يلمزك في الصدقات فان اعطوا منها رضوا و
ان لم يعطوا منها اذا هم يسخطون ۵۹ ولو انهم رضوا ما اتاهم الله ورسوله وقالوا حسبنا الله سيؤتينا الله من فضله
ورسوله انا الى الله راغبون ۶۰ انما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب
والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله والله عليم حكيم ۶۱ ومنهم الذين يؤذون النبي ويقولون هو اذن

قل اذن خير لكم يؤمن بالله ويؤمن
للمؤمنين ورحمة للذين امنوا
منكم والذين يؤذون رسول الله
لهم عذاب اليم ۶۲ يحلفون بالله
لكم ليرضوكم والله ورسوله
احق ان يرضوه ان كانوا مؤمنين
۶۳ الم يعلموا انه من يحادد الله
ورسوله فان له نار جهنم خالدا
فيها ذلك الخزي العظيم ۶۴
يحذر المنافقون ان تنزل
عليهم سورة تنبئهم بما في
قلوبهم قل استهزءوا ان الله
مخرج ما تحذرون ۶۵ ولئن
سالتهم ليقولن انما كنا
نخوض ونلعب قل ابالله واياته
ورسوله كنتم تستهزءون ۶۶
لا تعتذروا قد كفرتم بعد
ايمانكم ان نعف عن طائفة
منكم نعذب طائفة بانهم
كانوا مجرمين ۶۷ المنافقون و
المنافقات بعضهم من بعض يامرون
بالمنكر وينهون عن المعروف
ويقبضون ايديهم
نسوا الله فنسيهم
ان المنافقين
هم الفاسقون ۶۸

اگر بیابند پناهی یا غارها یا سوراخی که در آن داخل شوند هر آینه رو کنند بسوی
آن وحال آنکه ایشان بشتاب روند ۵۸ وبعضی از ایشان کسی است که عیب
کند ترا در صدقها پس اگر عطا کرده شدند از آنها خوشنود شدند واگر عطا
کرده نشدند از آنها در آن هنگام ایشان خشمناك میشوند ۵۹ وانکه ایشان
راضی شده بودند آنچه را داده بود بایشان خدا ورسول او وگفته بودند بس است
ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود ورسول او بدرستی که ما
بسوی خدا رغبت داراییم ۶۰ نیست صدقها مگر از برای فقیران وبیچارگان وکارکنان
بر آنها والفت داده شده دلهای ایشان ودر بندگان و قرضداران ودر راه خدا و
راه گذران محتاج فرضی است از خدا وخدا دانای درست کردار است ۶۱ واز ایشان
کسانیند که اذیت میرسانند پیغمبر را ومیگویند که او گوش است بگو که او گوش
نیکیست برای شما تصدیق میکند بخدا وتصدیق میکند مر مؤمنان را ورحمت است
برای آنها که ایمان آورده اند از شما وکسانی که می‌آزارند رسول خدا را برای ایشانست
عذابی دردناك ۶۲ قسم میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را وخدا و
پیغمبر او سزاوارترند که خوشنود کرده اند او را اگر هستند مؤمنان ۶۳ آیا نمیدانند
که هر که خلاف کند با خدا ورسول او پس برای اوست آتش دوزخ در حالتی که جاوید
باشند در آن اینست رسوائی عظیم ۶۴ میترسند منافقان که فرو فرستاده شود
بر ایشان سوره که خبر دهد ایشان را بآنچه در دلهای ایشانست بگو تمسخر کنید بدرستیکه
که خدا بیرون آورنده است آنچه را میترسید ۶۵ وهر آینه اگر بپرسی از ایشان گویند
البته جز این نیست که بودیم که خوض میکردیم وبازی میکردیم بگو آیا بخدا وآیتهای
او ورسول او بودید که استهزا میکردید ۶۶ عذر مخواهید بتحقیق که کافر شدید بعد
از ایمان خود اگر درگذریم از طایفه از شما عذاب کنیم گروهی را
بسبب آنکه ایشان بودند گناهکاران ۶۷ مردان منافق و
زنان منافق بعضشان از بعضی اند امر میکنند بکار زشت ونهی میکنند
از نیکی ومیگیرند دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد
ایشان را بدرستی که منافقان ایشان اند بیرون رفتگان از فرمان ۶۸

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ٦٩ كَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٧٠
أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ٧١ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٧٢
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ
يُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ٧٣ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٧٤ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٧٥ يَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا
وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا
يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٧٦

وعده كرد خدا مردان منافق و زنان منافق و كافران آتش دوزخ كه جاويد
باشند دران ان بس است ايشانرا و لعنت كرد ايشانرا خدا و براي ايشانست
عذابي دايمي ٦٩ مانند آنانكه پيش از شما بودند سخت تر از شما در
قوت و بيشتر در مالها و فرزندان پس بهره مند شدند بنصيب خود پس بهره مند
شديد بنصيب خود چنانكه بهره مند شدند آنانيكه بودند پيش از شما بنصيب
خود و فرو رفتيد مانند آنانكه فرو رفتند اين گروه نابود شد كرده هاي ايشان
در دنيا و اخرت و اين گروه ايشانند زيانكاران ٧٠ آيا نيامد ايشانرا
خبر آنانكه بودند پيش از ايشان قوم نوح و عاد و ثمود ٧١ و قوم ابرهيم
و اهل مدين و زير و زبر كرده شده كان آمد آنرا ايشان را پيغمبران
با معجزه هاي روشن پس نبود كه خدا ستم كرده باشد ايشانرا و ليكن
بودند كه بر نفسهاي خود ستم ميكردند ٧٢ و مردان مؤمن و زنان
مؤمنه بعضشان دوستان بعضي اند امر ميفرمايند به نيكي و نهي مينمايند
از كار زشت و بپا ميدارند نمازرا و ميدهند زكوة را و فرمان
ميبرند خدا و رسول اورا اين گروه بزودي رحمت كند ايشانرا خدا
بدرستيكه خدا ارجمند درست كردار است ٧٣ وعده داده
خدا مردان مؤمن و زنان مؤمنه را بهشتهائي كه روانست از زير
آنها جويها در حالتيكه جاويدند در آنها و مسكنهائي پاكيزه
در بهشتهاي جاي اقامت و خوشنودي از خدا بزرگتر است
اين آن رستكاري عظيم است ٧٤ اي پيغمبر جهاد كن با كفار و منافقان
و سخت بگير بر ايشان و آرامگاه ايشان دوزخ است و بد جاي بازگشتي است
٧٥ سوگند ميخورند بخدا كه نگفته اند هر اينه بتحقيق كه گفتند كلمهٔ كفررا و
كافر شدند بعد از مسلمان شدنشان و قصد كردند بانچه نرسيدند و
كينه نورزيدند مگر اينكه بي نياز كرد آنيد ايشانرا خدا و رسول او از فضل و رحمت خود
پس اگر توبه كنند ميباشد بهتر براي ايشان و اگر رو بگردانند عذاب كند ايشانرا خدا
عذابي دردناك در دنيا و آخرت و نباشد مر ايشانرا در زمين هيچ ياري و نه مددكاري ٧٦

ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين ۷۵ فلما آتاهم من فضله بخلوا به وتولوا وهم
معرضون ۷۶ فأعقبهم نفاقا في قلوبهم إلى يوم يلقونه بما أخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا يكذبون ۷۷ ألم يعلموا
أن الله يعلم سرهم ونجواهم وأن الله علام الغيوب ۷۸ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات والذين
لا يجدون إلا جهدهم فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب أليم ۷۹ استغفر لهم أو لا تستغفر لهم إن تستغفر لهم

سبعين مرة فلن يغفر الله لهم
ذلك بأنهم كفروا بالله ورسوله
والله لا يهدي القوم الفاسقين
۸۰ فرح المخلفون بمقعدهم
خلاف رسول الله وكرهوا
أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم
في سبيل الله وقالوا لا تنفروا
في الحر قل نار جهنم أشد حرا
لو كانوا يفقهون ۸۱
فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا
جزاء بما كانوا يكسبون ۸۲
فإن رجعك الله إلى طائفة
منهم فاستأذنوك للخروج
فقل لن تخرجوا معي أبدا ولن
تقاتلوا معي عدوا إنكم
رضيتم بالقعود أول مرة
فاقعدوا مع الخالفين ۸۳
ولا تصل على أحد منهم مات
أبدا ولا تقم على قبره إنهم
كفروا بالله ورسوله وماتوا
وهم فاسقون ۸۴ ولا تعجبك
أموالهم وأولادهم إنما
يريد الله أن يعذبهم
بها في الدنيا وتزهق
أنفسهم وهم
كافرون ۸۵

و از ایشان کسی است که عهد کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضل خود هر آینه
صدقه دهیم البته و هر آینه باشیم البته از شایستگان ۷۵ پس چون داد ایشانرا
از فضل خود بخل ورزیدند بآن و برگشتند و حال آنکه ایشان اعراض کنندگان
بودند ۷۶ پس در پی در آورد ایشانرا نفاقی در دلهای ایشان تا روزی که ببینند
او را بسبب آنکه خلاف کردند با خدا آنچه را که وعده کرده بودند او را و بسبب آنچه
بودند که دروغ میگفتند ۷۷ آیا ندانستند که خدا میداند پنهان ایشان و آشکار
ایشانرا و اینکه خدا داننده غیبهاست ۷۸ آنانکه عیب میکنند
زیاده دهندگان از مؤمنان را در صدقه‌ها و آنانی را که نمییابند مگر طاقت خود را
پس استهزا میکنند بایشان استهزا کند خدا بایشان و برای ایشانست عذابی
دردناک ۷۹ طلب آمرزش بکن برای ایشان یا مکن طلب آمرزش برای ایشان اگر
طلب آمرزش کنی برای ایشان هفتاد نوبت پس هرگز نخواهد آمرزید خدا
ایشانرا این بجهت آنست که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه نمینماید
گروه فاسقانرا ۸۰ شاد شدند آنهائی که بازگذاشته شدند بنشستن ایشان
بعد از رسول خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهای خود و نفسهای
خود در راه خدا و گفتند بیرون مروید در گرما بگو آتش
دوزخ سخت تر است در حرارت اگر باشند که بفهمند ۸۱
پس باید که بخندند اندکی و باید که بگریند بسیار بجزای آنچه بودند که
کسب میکردند ۸۲ پس اگر برگرداند ترا خدا بسوی گروهی از ایشان
پس دستوری خواهند از تو برای بیرون رفتن پس بگو بیرون نخواهید
آمد با من هرگز و کارزار نخواهید کرد با من دشمنی را بدرستی
که شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان
۸۳ و مکن نماز بر احدی از ایشان که بمیرد هرگز و مایست بر قبر او بدرستی که ایشان
کافر شدند بخدا و رسول او و مردند و حال آنکه ایشان فاسقانند ۸۴ و متعجب نیاورد
ترا مالهای ایشان و فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشانرا
بآنها در دنیا و خلاص شود نفسهای ایشان و حال آنکه ایشان کافران باشند ۸۵

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُن مَّعَ الْقَاعِدِينَ ٨٨
رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ٨٩ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩٠ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٩١ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

وهرگاه فرو فرستاده شود سورهٔ که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید
با رسول وی رخصت خواهند از تو صاحبان مال از ایشان و گویند بگذار
ما را که باشیم با نشستگان ٨٨ خوشنود شدند باینکه باشند با باز
ماندگان و مهر زده بر دلهای ایشان پس ایشان نمیفهمند ٨٩ لیکن
پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای
خود و آنها برای ایشانست همه نیکیها و آنها ایشانند رستگاران ٩٠
مهیا کرد خدا برای ایشان بهشتهائی که میرود از زیر آنها جوها جاوید ایشان
در آنها اینست رستگاری بزرگ ٩١ و آمدند عذرخواهان از بادیه نشینان
تا رخصت داده شود مر ایشانرا و نشستند آنانکه دروغ گفتند خدا و رسول
او را بزودی میرسد آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ٩٢
نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانکه نمی یابند آنچه را نفقه کنند
هیچ تنگی هرگاه خالص شدند برای خدا و پیغمبر او نیست بر نیکوکاران
هیچ راهی و خدا آمرزندهٔ مهربانست ٩٣ و نه بر آنانکه چون آمدند ترا تا سوار کنی
ایشانرا گفتی نمی یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن برگشتند و حال آنکه چشمهای ایشان
میریخت اشک را از روی اندوه اینکه نمی یابند آنچه را که نفقه کنند ٩٤
نیست راه مگر بر آنانکه رخصت میطلبند از تو و حال آنکه ایشان توانگرانند راضی
شدند باینکه بوده باشند با بازماندگان و مهر زد خدا بر دلهای ایشان
پس ایشان نمیدانند ٩٥ عذر می آورند بسوی شما چون باز گشتید
بسوی ایشان بگو عذر مگوئید که تصدیق نخواهیم نمود مر شما را بتحقیق که آگاه ساخت
ما را خدا از خبرهای شما و زود خواهد دید خدا کردار شما را و رسول
او پس برگردانیده خواهید شد بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاه میکند
شما را بآنچه بودید که میکردید ٩٦ زود باشد که قسم خورند بخدا برای شما
چون بازگردید بسوی ایشان تا رو بگردانید از ایشان پس رو
بگردانید از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدند و جایگاه
ایشان دوزخ است پاداش آنچه بودند که کسب میکردند ٩٧

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٩٢
لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا
عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٩٣ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا
مَا يُنفِقُونَ ٩٤ إِنَّمَا السَّبِيلُ
عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٩٥
يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ
رَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٦ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٩٧

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ٩٨ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٩٩ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٠ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٠١ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ

بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٠٢ وَمِمَّنْ
حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى
النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ١٠٣ وَآخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا
صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
١٠٤ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ١٠٥ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ١٠٦ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَ
سَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٠٧
وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ
لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠٨

قسم میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان
پس بدرستی که خدا خوشنود نمیشود از گروه فاسقان ٩٨ عربان بادیه سخت‌ترند
در کفر و نفاق و سزاوارترند اینکه ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد خدا بر
پیغمبر خود و خدا دانای درست‌کردار ٩٩ و بعضی از عربان بادیه کسی است
که میگیرد آنچه را نفقه میکند محل تاوان و انتظار میبرد بشما گردشهای زمانه
را بر ایشانست گردش بد و خدا شنوای داناست ١٠٠ و بعضی از عربان بادیه
کسیست که ایمان می‌آورد بخدا و روز آخر و میگیرد آنچه خرج کند نزدیکیها نزد
خدا و دعاهای پیغمبر آگاه باشید که آنها نزدیکیست برای ایشان بزودی در
می‌آورد ایشانرا خدا در رحمت خود بدرستی که خدا آمرزنده ایست مهربان ١٠١
و سبقت داران پیشینیان از مهاجران و انصار و آنانکه پیروی کرده‌اند ایشانرا
به نیکوئی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او و آماده کرده از
برای ایشان بهشتهائی که میرود زیر آنها نهرها جاوید باشند در آنها همیشه اینست
رستگاری عظیم ١٠٢ و از آنانکه در حوالی شمااند از اعراب بادیه منافقانند و
از اهل مدینه عادت کرده‌اند بر نفاق نمیدانی تو ایشانرا ما میدانیم ایشانرا بزودی
عذاب خواهیم کرد ایشانرا دو نوبت پس بازگردیده خواهند شد بسوی عذابی
بزرگ ١٠٣ و دیگران اعتراف کردند بگناهان خود آمیختند با هم عملی
شایسته را و دیگری بد را شاید خدا که بازگشت نماید با مرزش بر ایشان بدرستی که خدا
آمرزنده ایست مهربان ١٠٤ بگیر از مالهای ایشان صدقه و آنکه پاک گردانی ایشانرا و
پاکیزه گردانی ایشانرا بآن و دعا کن بر ایشان بدرستی که دعای تو آرام است مر ایشانرا
و خدا شنوای داناست ١٠٥ آیا نمیدانند که خدا اوست که قبول میکند توبه را از
بندگان خود و میگیرد صدقها را و اینکه خدا اوست بازگشت نماینده مهربان
١٠٦ و بگو عمل بکنید پس زود باشد که ببیند خدا عمل شما را و پیغمبر او و مؤمنان
و زود باشد که بازگردیده شوید بسوی دانای پنهان و آشکار پس آگاه مینماید
شما را بآنچه بودید که میکردید ١٠٧ و دیگران باز مانده‌گانند برای فرمان الهی یا عذاب
خواهد کرد ایشانرا و یا بازگشت مینماید بر ایشان بآمرزش و خدا دانای حکیم است ١٠٨

والذين اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين المؤمنين وارصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل وليحلفن ان اردنا الا الحسنى
والله يشهد انهم لكاذبون ۱۰۹ لا تقم فيه ابدا لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه فيه رجال يحبون
ان يتطهروا والله يحب المطهرين ۱۱۰ افمن اسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان خير ام من اسس بنيانه على شفا جرف
هار فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين ۱۱۱ لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم

والله عليم حكيم ۱۱۲ ان الله
اشترى من المؤمنين انفسهم
واموالهم بان لهم الجنة
يقاتلون في سبيل الله فيقتلون
ويقتلون وعدا عليه حقا
في التورية والانجيل والقران
ومن اوفى بعهده من الله
فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم
به وذلك هو الفوز العظيم ۱۱۳
التائبون العابدون الحامدون
السائحون الراكعون الساجدون
الامرون بالمعروف والناهون
عن المنكر والحافظون لحدود الله
وبشر المؤمنين ۱۱۴ ما كان للنبي
والذين امنوا ان يستغفروا للمشركين
ولو كانوا اولي قربى من بعد ما تبين
لهم انهم اصحاب الجحيم ۱۱۵ وما
كان استغفار ابرهيم لابيه
الا عن موعدة وعدها اياه
فلما تبين له انه عدو لله تبرء
منه ان ابرهيم لاواه
حليم ۱۱۶ وما كان الله ليضل قوما بعد
اذ هديهم حتى يبين لهم ما يتقون
ان الله بكل شيء عليم ۱۱۷ ان الله له
ملك السموات والارض يحيي ويميت
وما لكم من دون الله من ولي ولا
نصير ۱۱۸

وانانکه فرا گرفتند مسجدیرا بجهت ضرر رسانیدن وکفر وجدائی افکندن میان
مؤمنان وانتظار کشیدن مر کسیرا که جنگ کرد با خدا وپیغمبر او از پیش وهر اینه
سوگند میخورند البته که نخواسته ایم ما مگر خوبیرا وخدا گواهی میدهد بدرستی
که ایشان هر اینه دروغگویانند ۱۰۹ مایست در آن هرگز هر اینه مسجدی که بنا گذاشته
شده بر پرهیزکاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن در آن مردانند که دوست
دارند اینکه پاک شوند وخدا دوست میدارد پاکانرا ۱۱۰ آیا پس کسیکه بنا گذاشته
اساس خودرا بر پرهیزکاری از خدا وخوشنودی بهتر است یا کسیکه بنا نهاده اساس خود
را بر کنار رودخانه ریزنده پس فرو ریزد با او در آتش دوزخ وخدا راه نمی نماید گروه
ستمکارانرا ۱۱۱ همیشه خواهد بود بنای ایشان که بنا کرده اند جهت شک در دلهای
ایشان مگر آنکه پاره پاره شود دلهای ایشان وخدا داناییست درست کردار ۱۱۲ بدرستی
که خدا خریده است از مؤمنان نفسهای ایشان ومالهای ایشانرا باینکه برای ایشانست
بهشت. جنگ میکنند در راه خدا پس میکشند وکشته میشوند وعده دادنی بر آن حق در
توریة وانجیل وقرآن وکیست وفا کننده تر بعهد خود از خدا پس شادمان باشید بخرید
وفروخت خود که مبایعت کرده اید بآن واینست رستگاری عظیم ۱۱۳ توبه کاران
عبادت کنندگان حمد کنندگان سیاحت کنندگان رکوع کنندگان سجود کنندگان
باروزه داران
فرمایندگان بکار نیک وباز دارندگان از کار زشت ونگاه دارندگان مر حدهای خدا
را وبشارت ده مؤمنانرا ۱۱۴ نباشد مر پیغمبر وآنانیرا که ایمان آورده اند اینکه طلب آمرزش
نمایند برای شرک آورندگان واگرچه بوده باشند صاحبان خویشی از بعد ظاهر
شدن برایشان اینکه آنان اهل دوزخند ۱۱۵ ونبود استغفار ابرهیم برای
پدرش مگر از وعده که وعده کرده بود آنرا باو پس چون ظاهر شد مر او را که او
دشمن خداست بیزاری جست از او بدرستیکه ابرهیم هر اینه بسیار
دعا کننده بردبار بود ۱۱۶ ونباشد خدا که گمراه کند قومیرا بعد از آنکه هدایت
کرده باشد ایشانرا تا آنگاه که روشن کند برای ایشان آنچه را پرهیز نمایند بدرستی
که خدا بهر چیز داناست ۱۱۷ بدرستیکه خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و
زمین زنده میکند ومیمیراند ونیست مر شما را بغیر از خدا هیچ یاری ونه هیچ مددکاری ۱۱۸

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ
عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ١١٩ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ
وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ١٢١ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ

هرآینه بتحقیق که بازگشت نمود خدا با مرزش بر نبی و مهاجران و انصاری که پیروی
کردند او را در وقت تنگی بعد از آنکه نزدیک بود که بر گردد دلهای فرقهٔ از ایشان
پس بازگشت نمود بر ایشان بدرستی که او با ایشان بسیار مهربان بخشاینده است
١١٩ و بر آن سه که باز مانده بودند تا آنگاه که تنگ شد بر ایشان زمین با آن
فراخی و تنگ شد بر ایشان نفسهای ایشان و دانستند که پناهی نیست
از خدا مگر بسوی او پس بازگشت نمود ایشان را تا توبه کنند بدرستی که خدا
اوست بسیار بازگشت نماینده با مرزش مهربان ١٢ ای آنانکه ایمان آورده اید
بپرهیزید از خدا و باشید با راست گویان ١٢١ نیست مر اهل مدینه و آنانرا
که گرداگرد ایشانند از بادیه نشینان اینکه تخلف کنند از رسول خدا و
میل کنند بنفسهای خود از نفس او و این بجهت آنست که ایشان نرسد ایشانرا
تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی در راه خدا و قدم بر ندارند قدم بر داشتنی
که بخشم آورد کافرانرا و نه رسند از دشمنی بمطلبی مگر آنکه نوشته شود برای
ایشان بسبب آن کار شایسته بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد
نیکوکارانرا ١٢٢ و انفاق نمیکنند نفقهٔ اندک و نه بسیار را
و قطع نمیکنند وادیرا مگر نوشته شود برای ایشان تا جزا دهد
ایشانرا خدا نیکوتر از آنچه هستند که میکنند ١٢٣ و نباشد مؤمنانرا
که بروند همگی پس چرا نروند از هر گروهی از ایشان جمعی تا تحصیل دانش
کنند در دین و تا بترسانند قوم خود را چون بازگشت کنند
بسوی ایشان تا شاید ایشان بترسند ١٢٤ ای آنانکه ایمان آورده اند
جنگ کنید با آنانکه نزدیک شمایند از کافران و باید که بیابند در شما درشتی
و بدانید که خدا با پرهیزکارانست ١٢٥ و هرگاه که فرو فرستاده شود سوره
پس از ایشان کسی است که گوید که کدام یک از شما زیاد کرد اینرا او را این
ایمانی پس اما آنانکه ایمان آورده اند پس زیاد نمود ایشانرا ایمان و ایشان
شادمان میشوند ١٢٦ و اما آنانکه در دلهای ایشان مرضیست پس زیاد نمود
ایشانرا پلیدی بر پلیدی ایشان و مردند و حال آنکه ایشان بودند کافران ١٢٧

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَ
لَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ١٢٢
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢٣ وَمَا كَانَ
الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا
نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا
قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ١٢٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ
الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ١٢٥
وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ
يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ١٢٦ وَ
أَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ١٢٧

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ١٢٨ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٢٩ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ١٣٠ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ١٣١ سُورَةُ يُونُسَ مِائَةٌ وَتِسْعُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الر ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ

الْحَكِيمِ ٢ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ
لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
مُبِينٌ ٣ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٤ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٥ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ
مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
٦ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ٧ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

وآيا نمي بينند اينكه ايشان مبتلا ميشوند در هر سالي يكبار يا دو بار پس توبه نميكنند
ونه ايشان پند ميگيرند ١٢٨ وهرگاه كه فرو فرستاده شود سوره نظر كنند بعضي
ايشان بسوي بعضي آيا مي بيند شما را هيچ احدي پس بر گردند بر گردانيده است خدا دلهاي
ايشان را بسبب آنكه ايشان گروهي اند كه نمي فهمند ١٢٩ هر آينه بتحقيق كه آمد
شما را رسولي از نفسهاي شما كه گرانست بر او رنج كشيدن شما شوق مند بهتري شما
بمومنان مهربان بخشاينده است ١٣٠ پس اگر روگردان شوند پس گو بس است مرا خدا نيست
معبودي سزا و معبودي مگر او بر او توكل كردم و او پروردگار عرش بزرگست ١٣١

سورة يونس عليه السلام يكصد ونه آيت است و مكي است

بسم خداي بخشاينده مهربان
الر ١ اين آيتهاي كتابيست كه مشتملست بر حكمت ٢ آيا هست براي مردمان عجب
اينكه وحي فرستاديم بسوي مردي از ايشان كه بترسان مردمان را و بشارت ده آنان را كه ايمان
آورده اند اينكه مر ايشان راست سابقه راستي نزد پروردگار ايشان گفتند كافران بدرستي كه اين
رسول هر آينه جادوگريست ظاهر ٣ بدرستي كه پروردگار شما خدائيست كه آفريد آسمانها
و زمين را در شش روز پس مستوي شد بر عرش تدبير ميكند كار را نيست هيچ شفاعت خواهي
مگر بعد از رخصت وي اينست خدا كه پروردگار شماست پس بپرستيد ورا آيا پس پند
نميگيريد ٤ بسوي اوست بازگشت شما همه وعده كرد وعده راستي را خدا حق بدرستي كه او مي آفريند
خلق را پس برميگرداند او را تا جزا دهد آنانرا كه ايمان آورده اند و كرده اند كارهاي شايسته
بعدالت و آنانرا كه كافر شده اند مر ايشانراست شرابي از آب جوشان و عذابي دردناك
بسبب آنچه بودند كه كافر ميشدند ٥ اوست آنكه گردانيد آفتاب را روشنائي و ماه را
نور و تقدير كرد او را منزلها تا بدانيد شمار سالها و حساب را نيافريد خدا اينها را مگر بحق
تفصيل ميدهد آيتها را براي گروهي كه ميدانند ٦ بدرستي كه در اختلاف شب و روز
و آنچه آفريد خدا در آسمانها و زمين هر آينه آيتهاست براي گروهي كه پرهيزگاري مينمايند
٧ بدرستي كه آنانكه اميد ندارند ملاقات ما را و راضي شده اند بزندگاني
دنيا و مطمئن شده اند بآن و آنانكه ايشان از آيتهاي ما بيخبر انند ٨

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١١
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٢ وَإِذَا
مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ ١٤ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ ١٥ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ
بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ
مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٦ قُلْ
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٧
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ١٨
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ١٩

این گروه جای ایشان آتش است بسبب آنچه هستند که کسب میکنند
٩ بدرستی که آنان که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته هدایت
میکند ایشانرا پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان میرود از زیر ایشان
نهرها در بهشتهای با نعمت ١٠ خواندن ایشان در آنها سبحانك اللهم
است و درود ایشان در آنها سلام است و آخر خواندن ایشان اینست که
الحمد لله رب العالمین ١١ و اگر زود برساند خدا بمردم بدرا مانند زود رسیدن
بایشان نیك را هر اینه حکم کرده شود بسوی ایشان اجل ایشان پس وا
میگذاریم آنانرا که امید ندارند لقای ما را در زیاده رویشان سرگردانان ١٢
و هرگاه برسد آدمی را آزاری بخواند ما را بپهلویش یا نشسته یا ایستاده
پس چون برداریم از آن آزارش را میگذرد گویا که نخوانده ما را برای رنجی که رسیده بود
او را همچنین زینت داده شده برای اسراف کنندگان آنچه هستند که میکنند
١٣ و هر اینه بتحقیق که هلاك کردیم ما قرنها را پیش از شما چون ستم کردند و آمدند
ایشانرا پیغمبران ایشان با معجزه های روشن و نبودند که ایمان آورند همچنین
جزا میدهیم گروه گناهکارانرا ١٤ پس گردانیدیم شما را جانشینان در زمین
از بعد ایشان تا به بینیم که چگونه میکنند ١٥ و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما معجزه های روشن گویند آنان که امید ندارند ملاقات ما را بیا و بقرآنی غیر این
یا بدل کن آنرا بگو نباشد مرا اینکه بدل کنم آنرا از پیش خود پیروی نمیکنم مگر آنچه
را که وحی کرده شد بسوی من بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را
از عقاب روز بزرگ ١٦ بگو اگر میخواست خدا نمیخواندم آنرا بر شما و نه اعلام
میکردم شما را بآن پس بتحقیق که درنگ کردم در شما عمری پیش از آن
پس آیا تعقل نمی نمائید ١٧ پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا کند بر
خدا دروغی را یا دروغ انگارد آیتهای او را بدرستی که رستگار نمیشوند گناهکاران
١٨ و میپرستند از غیر خدا چیزیرا که ضرر نمیرساند ایشانرا و نفع نمی بخشد ایشانرا و
میگویند اینها شفاعت خواهان ما اند نزد خدا بگو آیا آگاه میسازید خدا را بآنچه
نمیداند در آسمانها و نه در زمین پاکست او و بلند از آنچه شریك میگردانید ١٩

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٢٠ وَيَقُولُونَ
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ٢١ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ٢٢ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٢٣
فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا
بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٤ إِنَّمَا مَثَلُ
الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ
قَادِرُونَ ٢٥ عَلَيْهَا أَتَيهَا
أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ
كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ٢٦ وَاللَّهُ يَدْعُوا
إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٧
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى
وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٢٨

ونبودند آدمیان مگر یک گروه پس اختلاف کردند واگر نه بود کلمه که پیشی
گرفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان در آنچه در آن اختلاف
میکنند ٢٠ ومیگویند که چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگار او
پس بگو جز این نیست که غیب مر خدا یراست پس انتظار برید بدرستی
که من با شما از انتظار برندگانم ٢١ وهرگاه بچشانیم بر مردمان رحمتی
را بعد از آزار که رسیده ایشانرا آن هنگام برای ایشانست مکری در آیتهای
ما بگو خدا زودتر است در مکر بدرستی که فرستادگان ما مینویسند
آنچه را مکر میکنید ٢٢ اوست که راه میبرد شما را در بیابان و دریا
تا آنکه چون باشید در کشتیها وروان شوند با ایشان بسبب بادی
پاکیزه وشادمان شوند بان آید ایشانرا بادی تندی و آید ایشانرا موج از هرجا
وچنین یابند که ایشان فرو گرفته شده با ایشان بخوانند خدا را در حالتی که
خالص گردانیده باشند برای او دین را که اگر نجات دهی ما را از این هر آینه
میباشیم البته از شکرگذاران ٢٣ پس چون نجات داد ایشانرا این هنگام
ایشان جور میکنند در زمین بناحق ای آدمیان نیست ستم شما مگر بر
نفسهای شما در معاش گذران زندگانی دنیا پس بسوی ماست بازگشت شما
پس آگاه میگردانیم شما را بانچه هستید که میکنید ٢٤ نیست مثل زندگانی
دنیا مگر مانند آبی که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس آمیخته شد بان رستنی
زمین از آنچه میخورند آدمیان وچهارپایان تا آنگاه که گرفت زمین زینت خود
را وآراسته گردید وگمان بردند اهل آن که ایشان توانا باشند بر آن آمد آنرا
امر ما در شب یا روز پس گردانیدیم آنرا درویده که گویا نروئیده
دیروز همچنین تفصیل میدهیم آیتها را برای گروهی که فکر میکنند ٢٥ و
خدا میخواند بسوی دار السلام وراه مینماید هر که را خواهد براه
راست ٢٦ برای آنان که نیکی کردند نیکو بیست وزیاده
بران ونپوشد روهای ایشانرا گردی ونه خواری آنان
اصحاب بهشتند ایشان اند در آن جاودانیان ٢٧

والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما أغشيت وجوههم قطعا من
الليل مظلما أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ٢٩ ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين أشركوا مكانكم أنتم
وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم إيانا تعبدون ٣٠ فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم إن كنا عن
عبادتكم لغافلين ٣١ هنالك تبلوا كل نفس ما أسلفت وردوا إلى الله مولاهم الحق وضل عنهم ما كانوا يفترون ٣٢

قل من يرزقكم من السماء والأرض
أمن يملك السمع والأبصار
ومن يخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي ومن يدبر الأمر
فسيقولون الله فقل أفلا
تتقون ٣٣ فذلكم الله ربكم
الحق فماذا بعد الحق إلا الضلال
فأنى تصرفون ٣٤ كذلك
حقت كلمة ربك على الذين
فسقوا أنهم لا يؤمنون ٣٥ قل
هل من شركائكم من يبدؤا
الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا
الخلق ثم يعيده فأنى تؤفكون ٣٦
قل هل من شركائكم من يهدي
إلى الحق قل الله يهدي للحق
أفمن يهدي إلى الحق أحق أن
يتبع أمن لا يهدي إلا أن يهدى
فما لكم كيف تحكمون ٣٧ وما
يتبع أكثرهم إلا ظنا إن الظن لا
يغني من الحق شيئا إن الله عليم
بما يفعلون ٣٨ وما كان
هذا القرآن أن يفترى
من دون الله ولكن
تصديق الذي بين يديه و
تفصيل الكتاب لا ريب فيه
من رب العالمين ٣٩

وآنانکه کسب کرده اند بدیها را جزای بدیست بمانند آن وفرو گیرد ایشانرا
خواری نیست مر ایشانرا از خدا هیچ نگاهدارنده گویا پوشانیده شده رویهای
ایشان بپارها از شب در حالتی که تاریک باشد این گروه یاران آتشند ایشانند
در آن جاودانیان ٢٩ وروزی که حشر کنیم ایشانرا همه پس گوئیم مر آنانرا که شرک
آوردند باشید بر جای خود شما وشریکان شما پس جدائی افکنیم میان ایشان و
گویند شریکان ایشان که نبودید شما که ما را پرستیده باشید ٣٠ پس بس است
خدا گواه میان ما ومیان شما بدرستی که بودیم ما از پرستش شما هر آینه بیخبران
٣١ آنجا بیازماید هر نفس آنچه را پیش فرستاده وبرگردیده شوند بسوی خدا
صاحب اختیار ایشان که حقیست وگم شود از ایشان آنچه بودند که افترا مینمودند
٣٢ بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمان وزمین یا کیست که مالک باشد
گوش ودیدها را وکیست که بیرون آورد زنده را از مرده وبیرون آورد مرده را از زنده
وکیست که تدبیر کند کار را پس بزودی میگویند خداست پس بگو آیا پرهیز
کاری نمیکنید ٣٣ پس اینست خدا پروردگار شما که حقیست پس چه چیز است
بعد از حق مگر گمراهی پس بکجا برگردانیده میشوید ٣٤ همچنین حق شد کلمه پروردگار
تو بر آنانکه بیرون رفتند از فرمان اینکه ایشان ایمان نمی آورند ٣٥ بگو آیا
از شریکان شما کیست که بدید آورد نخست خلق را پس باز گرداند آنرا بگو خدا
بدید آورد خلق را نخست پس باز خواهد گردانید آنرا پس بکجا برگردانیده میشوید ٣٦
بگو آیا از شریکان شما کیست که راه نماید بسوی حق بگو خدا راه مینماید مر حق را آیا
پس کسی که راه نماید بسوی حق سزاوارتر است که پیروی کرده شود یا آنکه راه نیابد
مگر آنکه راه نموده شود پس چیست مر شما را چگونه حکم میکنید ٣٧ ومتابعت
نمیکنند بیشتر ایشان مگر گمانرا بدرستی که گمان بی نیاز نمیگرداند
از حق چیزیرا بدرستی که خدا داناست بآنچه میکنید ٣٨ و
نیست این قرآن که بر بافته شود از غیر خدا و
لیکن تصدیق آن چیزیست که پیش از آن بوده وبیان
کتابیست که نیست شکی در آن که از پروردگار عالمیانست ٣٩

ام يقولون افتراه قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين ۳۸ بل كذبوا بما لم يحيطوا
بعلمه ولما يأتهم تأويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۳۹ ومنهم من يؤمن به ومنهم
من لا يؤمن به وربك أعلم بالمفسدين ۴۰ وإن كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم أنتم بريئون مما أعمل وأنا بريء مما
تعملون ۴۱ ومنهم من يستمعون إليك أفأنت تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون ۴۲ ومنهم من ينظر إليك أفأنت تهدي

العمي ولو كانوا لا يبصرون
۴۳ إن الله لا يظلم الناس
شيئا ولكن الناس أنفسهم
يظلمون ۴۴ ويوم يحشرهم
كأن لم يلبثوا إلا ساعة من
النهار يتعارفون بينهم قد
خسر الذين كذبوا بلقاء الله
وما كانوا مهتدين ۴۵
وإما نرينك بعض الذي نعدهم
أو نتوفينك فإلينا مرجعهم ثم
الله شهيد على ما يفعلون ۴۶
ولكل أمة رسول فإذا جاء
رسولهم قضي بينهم بالقسط
وهم لا يظلمون ۴۷ ويقولون
متى هذا الوعد إن كنتم
صادقين ۴۸ قل لا أملك لنفسي
ضرا ولا نفعا إلا ما شاء الله
لكل أمة أجل إذا جاء أجلهم
فلا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون
۴۹ قل أرأيتم إن أتاكم عذابه
بياتا أو نهارا ماذا يستعجل
منه المجرمون ۵۰ أثم إذا ما وقع
آمنتم به آلآن وقد كنتم به
تستعجلون ۵۱ ثم قيل للذين
ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل
تجزون إلا بما كنتم تكسبون ۵۲

آیا میگویند که افترا کرده آنرا بگو پس بیاورید سورهٔ مثل آن وبخوانید
کسی را که توانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان ۳۸ بلکه
تکذیب کردند بانچه احاطه نکرده اند بدانش آن ونیامده ایشانرا تاویل آن همچنین
تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس ببین چگونه بوده آخر کار
ستمکاران ۳۹ وازایشان کسی است که ایمان می آورد بآن وازایشان کسی است
که ایمان نمی آورد بآن وپروردگار تو داناتر است بفسادکنندگان ۴۰ واگر تکذیب
کنند ترا پس بگو مراست کردار من ومر شما راست کردار شما بیزارید از
آنچه میکنم ومن بیزارم از آنچه میکنید ۴۱ وازایشان کسانیند که گوش می اندازند
بسوی تو پس آیا تو میشنوانی کرانرا واگرچه باشند که بعقل نیابند ۴۲ واز
ایشان کیست که بنگرد بسوی تو آیا پس تو راه مینمائی کورانرا واگرچه باشند
که نبینند ۴۳ بدرستی که خدا ستم نمیکند بمردم چیزیرا ولیکن مردم نفسهای خودرا
ستم میکنند ۴۴ وروزی که حشر کند ایشانرا گویا درنگ نکرده اند مگر ساعتی
از روز میشناسند همدیگررا میان خودشان بتحقیق که زیان کردند آنانکه
تکذیب کردند بلقای خدا ونبودند راه یافتگان ۴۵ واگر بنمائیم ترا پارهٔ از آنچه
[یعنی پیش از رسیدن بجزای خدا]
وعده داده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس بسوی ماست بازگشت ایشان پس خدا
گواهست برآنچه میکنند ۴۶ وبرای هر امتی رسولیست پس چون بیاید رسول
ایشان حکم کرده میشود میان ایشان بعدل وایشان ستم کرده نشوند ۴۷
ومیگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راست گویان ۴۸ بگو
من مالک نیستم برای نفس خود زیانیرا ونه نفعی را مگر آنچه خواهد خدا ازبرای
هر امتی اجلیست چون آید اجل ایشان پس واپس نمانند ساعتی وپیشی نگیرند ۴۹ بگو
آیا دیدید که اگر بیاید شمارا عذاب او در شب هنگام خواب یا در روز
چه چیزرا شتاب میکنند از آن گناهکاران ۵۰ آیا پس هرگاه
چون واقع شد ایمان می آورید بآن آیا این وقت وبتحقیق بودید که بآن
شتاب مینمودید ۵۱ پس گفته شود مرآنانیرا که ستم کردند بچشید عذاب
همیشگیرا آیا جزا داده میشوید مگر بآنچه بودید که کسب میکردید ۵۲

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ٥٥ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٥٦ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٧ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٨ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥٩ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٦٠ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا

أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ
أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ٦١
وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٦٢ وَمَا
تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ
مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَٰلِكَ وَ
لَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٦٣
أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٤ الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٦٥ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا
تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٦ وَلَا يَحْزُنْكَ
قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٧ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٦٨

وخبر میپرسند از تو که آیا حق است آن بگو آری بپروردگارم بدرستی
که آن هر آینه حقیقت ونیستید شما عاجز کنندگان ٥٥ واگر آنکه میبود
مر هر نفسی را که ستم کرده هر چه در زمین است هر آینه فدیه دادی آن
وپنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را وحکم کرده شود میان ایشان
بعدل وایشان ستم کرده نشوند ٥٦ آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه
در آسمانها وزمین است آگاه باشید بدرستی که وعدهٔ خدا حق است ولیکن
بیشتر ایشان نمیدانند ٥٧ او زنده میکند ومیمیراند وبسوی او برگردانیده
میشوید ٥٨ ای آدمیان بتحقیق که آمد شما را پندی از پروردگار شما وشفائی
برای آنچه در سینهاست وراهنمائی ورحمتی برای مؤمنان ٥٩ بگو بفضل خدا
وبرحمت او پس باین باید شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند ٦٠
بگو آیا دیدید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس گردانید بد از آن حرام و
حلالی بگو آیا خدا رخصت داده مر شما را یا بر خدا افترا می بندید ٦١ وچیست
گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را روز قیامت بدرستی که خدا هر آینه
صاحب فضلیت بر آدمیان ولیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند ٦٢ ونباشی
تو در امری ونخوانی از آن هیچ خواندنی ونکنید هیچ کاری مگر هستیم ما بر شما گواهان
وقتی که شروع مینمائید در آن وپوشیده نمیشود از پروردگار تو از مقدار ذرهٔ در
زمین ونه در آسمان ونه کوچکتر از این ونه بزرگتر مگر آنکه در کتاب روشن است ٦٣
آگاه باشید بدرستی که دوستان خدا نیست هیچ بیمی بر ایشان ونه ایشان
اندوهناک میشوند ٦٤ آنانکه ایمان آورده اند وبودند که پرهیزکاری میکردند
٦٥ مر ایشانراست مژده در زندگانی دنیا ودر آخرت نیست بدل کننده
مر کلمات خدا را اینست آن رستگاری عظیم ٦٦ وباید اندوهگین نسازد
ترا گفته ایشان بدرستی که عزت از برای خداست همه او است شنوای
دانا ٦٧ آگاه باش بدرستی که مر خدا راست هر که در آسمانها وهر که
در زمین است وپیروی نمیکنند آنانکه میخوانند بغیر از خدا شریکانرا
پیروی نمیکنند مگر گمانرا ونیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند ٦٨

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٦٩ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٠ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ٧١ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٧٢ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ٧٣
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٧٤
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٥ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ
٧٦ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ٧٧ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ٧٨ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ٧٩ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ٨٠

اوست آنکه بدید آورد برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش دهنده
بدرستی که در این هر آینه نشانهاست برای گروهی که بشنوند ۶۹
گفتند گرفته خدا فرزندی منزه است او اوست بی نیاز مر او راست آنچه در
آسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی بآن آیا میگوئید بر
خدا آنچه را نمیدانید ۷۰ بگو بدرستی که آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را
رستگار نمیشوند ۷۱ اسباب معیشتی است در دنیا پس بسوی ماست
بازگشت ایشان پس بچشانیم بایشان عذاب سخت را بسبب بودنشان که کفر
میورزیدند ۷۲ و بخوان برایشان خبر نوح را چون گفت مر قوم خود را
ای قوم من اگر هست بزرگ آمده بر شما اقامت من و آگاه نمودن من بآیتهای
خدا پس بر خدا توکل نمودم پس جمع کردانید کار خود را با شریکان خود
پس باید که نباشد کار شما بر شما اندوه پس برسانید بسوی من و مهلت
مدهید مرا ۷۳ پس اگر رو بگردانید پس نخواستم از شما مزدی نیست مزد من مگر بر خدا
و مأمور شده ام که بوده باشم از گردن نهندگان ۷۴ پس تکذیب کردند
او را پس نجات دادیم او را و هر که را که بود با او در کشتی و گردانیدیم
ایشان را جانشینان و غرق کردیم آنانرا که تکذیب کردند بآیتهای ما
پس بنگر چگونه بود عاقبت بیم کرده شدگان ۷۵ پس برانگیختیم از بعد او رسولان
بسوی قوم ایشان پس آمدند ایشانرا با معجزهای روشن پس نبودند که ایمان
آورند بآنچه تکذیب کردند بآن از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلهای از حد
بدر روندگان ۷۶ پس برانگیختیم از پس ایشان موسی و هرون را بسوی فرعون
و جماعت او بآیتهای ما پس گردن کشی کردند و بودند گروهی گناهکاران
۷۷ پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند بدرستی که این هر آینه جادوئیست
آشکارا ۷۸ گفت موسی آیا میگوئید حق را چون آمد شما را آیا جادوئیست
این و رستگار نمیشوند جادوگران ۷۹ گفتند آیا
آمدهٔ ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم بر آن پدران خود را و باشد
مر شما را بزرگی در زمین و نیستیم ما مر شما را گروندگان ۸۰

یعنی موسی و هرون

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۸۱ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۸۲ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۸۳ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۸۴
فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الْمُسْرِفِينَ ۸۵ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ۸۶ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۸۷ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ
مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۸۸ وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۸۹ وَقَالَ مُوسَى
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۹۰ قَالَ قَدْ
أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ۹۱ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۹۲ آلْآنَ وَقَدْ
عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
۹۳ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ
لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا
لَغَافِلُونَ ۹۴

وگفت فرعون بیاورید مرا جادوگر دانائی ۸۱ پس چون آمدند جادوگران
گفت مر ایشانرا موسی بیفکنید آنچه را شما افکننده اید ۸۲
پس چون افکندند گفت موسی آنچه آوردید شما آنرا جادوست بدرستی
که خدا بزودی باطل کند آنرا بدرستی که خدا بصلاح نیاورد کار فساد
کارانرا ۸۳ وثابت سازد خدا حق را بکلمات خود و اگرچه ناخوش دارند
گناه کاران ۸۴ پس ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندانی از قوم او بر
ترس از فرعون و جماعت ایشان که بیازماید ایشانرا و بدرستی که
فرعون هر آینه بلندی نماینده بود در زمین و بدرستی که او هر آینه بود
از اسراف کنندگان ۸۵ وگفت موسی ای قوم من اگر هستید شما که
ایمان آورده اید بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانان ۸۶
پس گفتند بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما مگردان ما را فتنه برای
گروه ستمکاران ۸۷ ونجات ده ما را برحمت خود از گروه کافران ۸۸
ووحی کردیم بسوی موسی و برادرش که جای باز گشت بگیرید برای قومتان
بمصر خانهائی و بگردانید خانهای خود را قبله و بپا دارید نماز را و مژده ده
مؤمنانرا ۸۹ وگفت موسی پروردگار ما بدرستی که تو دادی
بفرعون و جماعت او زینت و مالها در زندگانی دنیا پروردگار ما
تا گمراه کنند از راه تو پروردگار ما محو و زوال فرست بر مالهای ایشان
و سخت گیر بر دلهای ایشان پس ایمان نیاورند تا به بینند عذاب دردناک را
۹۰ گفت بتحقیق که اجابت شد دعای شما پس ثابت باشید و پیروی
مکنید راه آنانرا که نمیدانند ۹۱ و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی
درآمد ایشانرا فرعون و لشکریانش از روی ستم و تعدی تا آنگاه که دریافت
او را غرق گفت ایمان آوردم که نیست خدائی بجز آنکه ایمان آورده اند باو بنی
اسرائیل و من از مسلمانانم ۹۲ آیا حالا بتحقیق نافرمانی کردی پیش و بودی از فساد کاران
۹۳ پس امروز میرهانیم تو را به بدنت تا باشی برای آنانکه از پس تو
می آیند آیتی و بدرستی که بسیاری از آدمیان از آیتهای ما هر آینه بیخبراند ۹۴

ولقد بوانا بني اسرائيل مبوء صدق ورزقناهم من الطيبات فما اختلفوا حتى جاءهم العلم ان ربك يقضي بينهم يوم
القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ٩٥ فان كنت في شك مما انزلنا اليك فسئل الذين يقرؤن الكتاب من قبلك
لقد جاءك الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ٩٤ ولا تكونن من الذين كذبوا بايات الله فتكون من الخاسرين
٩٧ ان الذين حقت عليهم كلمت ربك لا يؤمنون ٩٨ ولو جاءتهم كل اية حتى يروا العذاب الاليم ٩٩ فلولا كانت

قرية امنت فنفعها ايمانها
الا قوم يونس لما امنوا كشفنا
عنهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ومتعناهم الى حين ١٠٠
ولو شاء ربك لامن من في
الارض كلهم جميعا افانت تكره
الناس حتى يكونوا مؤمنين ١٠١
وما كان لنفس ان تؤمن
الا باذن الله ويجعل الرجس
على الذين لا يعقلون ١٠٢ قل
انظروا ماذا في السموات والارض
وما تغني الايات والنذر عن قوم
لا يؤمنون ١٠٣ فهل ينتظرون
الا مثل ايام الذين خلوا من
قبلهم قل فانتظروا اني معكم من
المنتظرين ١٠٤ ثم ننجي رسلنا
والذين امنوا كذلك حقا
علينا ننج المؤمنين ١٠٥ قل يا
ايها الناس ان كنتم في شك من
ديني فلا اعبد الذين تعبدون
من دون الله ولكن اعبد الله
الذي يتوفيكم وامرت ان
اكون من المؤمنين ١٠٦
وان اقم وجهك للدين
حنيفا ولا تكونن من
المشركين ١٠٧

وبتحقيق جاي داديم بني اسرائيل را جاي كاهي شايسته وروزي كردانيدم
ايشانرا از پاكيزه ها پس اختلاف نكردند تا انكه امد ايشانرا دانش
بدرستي كه پروردكار تو حكم ميكند ميانه ايشان روز قيامت در انچه
بودند كه در ان اختلاف ميكردند ٩٥ پس اكر هستي در شك از انچه
فرو فرستاديم بسوي تو پس بپرس از انانيكه ميخوانند كتابرا پيش از تو هر اينه
بتحقيق كه امد ترا حق از پروردكار تو پس مباش البته از شك اورندكان ٩٤
ومباش البته از انانكه تكذيب كردند نشانهاي خدا را پس خواهي بود
از زيانكاران ٩٧ بدرستي كه انانكه ثابت شد بر ايشان كلمه پروردكار تو
ايمان نمي اورند ٩٨ واكرچه بيايد ايشانرا هر ايتي تا كه ببينند عذاب
دردناك را ٩٩ پس چرا نبود قريه كه ايمان اورده باشد پس نفع كند انرا ايمان
ان مكر قوم يونس كه چون ايمان اوردند دفع كرديم از ايشان عذاب خواري را در زندكاني
دنيا وبهره ور كردانيديم ايشانرا تا وقتي ١٠٠ واكر خواستي پروردكار تو هر اينه ايمان
اوردي هر كه در زمين است همه ايشان تمامي ايا پس تو جبر ميكني مردمانرا
تا باشند ايمان اورندكان ١٠١ ونباشد مر نفسي را كه ايمان اورد مكر باذن
خدا وميكرداند پليدي را بر انانكه بعقل نمي يابند ١٠٢ بكو بنكريد كه چيست
در اسمانها وزمين وكفايت نميكند ايتها وبيمها از كروهي كه ايمان نمي اورند
١٠٣ پس ايا انتظار ميبرند مكر مانند روزهاي انانيكه كذشته اند
پيش از ايشان بكو پس انتظار بريد بدرستي كه من با شما ام از انتظار كشندكان
١٠٤ پس نجات ميدهيم پيغمبران خود را وانانيرا كه ايمان اوردند
همچنين حقيقت بر ما كه نجات دهيم مؤمنانرا ١٠٥ بكواي مردمان اكر
هستيد در شك از دين من پس نميپرستم انانيرا
كه ميپرستيد از غير خدا وليكن ميپرستم خدائي
را كه ميميراند شما را ومامورم كه باشم از
مؤمنان ١٠٦ واينكه راست دار روي خود را براي
دين مايل از باطل بحق ومباش البته از شرك اورندكان ١٠٧

ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان فعلت فانك اذا من الظالمين ١٠٦ وان يمسسك الله بضر فلا
كاشف له الا هو وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده وهو الغفور الرحيم ١٠٧ قل يا ايها
الناس قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها وما انا عليكم
بوكيل ١٠٨ واتبع ما يوحى اليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين ١٠٩ سورة هود مائة وثلث وعشرون آية مكية

ومخوان بغير از خدا چيزيرا كه نفع نميدهد ترا و زيان نميرساند ترا پس اگر كردي
پس بدرستي كه تو انهنگام از ستمكاراني ١٠٦ و اگر برساند تورا خدا بضرري پس نيست
دفع كننده مر انرا بجز او و اگر اراده كند تورا بخيري پس نيست بر گرداننده مر فضل او را
ميرساند انرا بكسي كه خواهد از بندگان خود و اوست آمرزنده مهربان ١٠٧ بگواي مردمان
بتحقيق كه آمد شما را حق از پروردگار شما پس كسيكه هدايت يافت پس جز اين نيست كه هدايت يافت
براي نفس خود و كسيكه گمراه شد پس جز اين نيست كه گمراه ميشود بر خودش و نيستم من بر شما وكيل
١٠٨ و پيروي كن انچه را كه وحي كرده ميشود بسوي تو و صبر كن تا حكم كند خدا و او بهترين

حكم	سورهٔ هود يكصد و بيست و سه آيات مكي	كنندگانست ١٠٩

بنام خداي بخشايندهٔ مهربان
الر ١ كتابيست كه محكم گردانيده شده است آيتهاي او پس تفصيل داده شده است
از نزد حكيم آگاه ٢ اينكه نپرستيد مگر خدا را بدرستيكه من مر شما را از او بيم
كننده و مژده دهنده ام ٣ و اينكه آمرزش خواهيد از پروردگار خود پس توبه كنيد
بسوي او تا بهره ور كند شما را بهرهمندي نيكو تا وقتي نام برده شده و بدهد هر
صاحب فضيلتي را فضيلت او را و اگر رو گردان شويد پس بدرستيكه من ميترسم
بر شما عذاب روز بزرگي را ٤ بسوي خداست بازگشت شما و او بر هر چيزي توانا
٥ آگاه باشيد بدرستي كه ايشان شكن ميدهند سينهاي خود را تا پنهان
دارند از او آگاه باشيد هنگام كه بر سر خود ميپوشانند جامهاشانرا ميداند
خدا انچه را پنهان ميكنند و انچه را آشكار ميكنند بدرستي كه او داناست
بانچه در سينهاست ٦ و نيست هيچ جنبنده در زمين مگر بر خداست روزي
انها و ميداند قرارگاه انها و امانتگاه انها را همه در كتابيست روشن
٧ و اوست آنكه خلق كرد آسمانها و زمين را در شش روز و بود عرش او
بر آب تا بيازمايد شما را كه كدام يك از شما نيكو كارتريد و هر اينه
اگر بگوئي بايشان كه شما برانگيخته شدگانيد از پس مرگ هر اينه
خواهند گفت آنانكه كافر شدند نيست اين مگر جادوي روشن ٨

بسم الله الرحمن الرحيم
الر ١ كتاب احكمت اياته
ثم فصلت من لدن حكيم خبير
٢ الا تعبدوا الا الله انني
لكم منه نذير وبشير ٣
وان استغفروا ربكم ثم توبوا
اليه يمتعكم متاعا حسنا الى
اجل مسمى ويؤت كل ذي
فضل فضله وان تولوا فاني
اخاف عليكم عذاب يوم كبير
٤ الى الله مرجعكم وهو على
كل شيء قدير ٥ الا انهم
يثنون صدورهم ليستخفوا
منه الا حين يستغشون ثيابهم
يعلم ما يسرون وما يعلنون
انه عليم بذات الصدور ٦
وما من دابة في الارض الا على
الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها
كل في كتاب مبين ٧ وهو الذي
خلق السموات والارض في ستة
ايام وكان عرشه على الماء ليبلوكم
ايكم احسن عملا ولئن
قلت انكم مبعوثون
من بعد الموت ليقولن الذين
كفروا ان هذا الا
سحر مبين ٨

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٩ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ١٠ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ١١ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

وهر آینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هر آینه گویند
چه چیز باز میدارد آنرا آگاه باشید روزی که بیاید ایشانرا نیست بر
گردانیده شده از ایشان و فرو گیرد ایشان را آنچه بودند که بآن
استهزا میکردند ٩ وهر آینه اگر بچشانیم آدمی را از خود رحمتی بعد از آن
برداریم آنرا از او بدرستی که او ناامید ناسپاس است ١٠ واگر بچشانیم
او را نعمتی بعد از رنجی که رسید او را هر آینه میگوید البته رفت بدیها از من
بدرستی که اوست هر آینه شادمان و نازان ١١ مگر آنانکه صبر نمودند و کردند
شایستها را آنها مر ایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ ١٢ پس باشد که تو
ترک کننده باشی پاره آنچه را وحی کرده میشود بسوی تو و تنگ باشد بآن سینه
تو اینکه میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد با او فرشته
جز این نیست که تو بیم نماینده و خدا بر هر چیز وکیل است ١٣ یا میگویند
که افترا کرده آنرا بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بر بافته شده و
بخوانید آنرا که میتوانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان ١٤ پس اگر
اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شده بدانش خداست
و اینکه نیست معبودی مگر او پس آیا شما هستید مسلمانان ١٥ کسی که باشد
که میخواهد زندگانی دنیا را و زینت آنرا تمام میدهیم بایشان کردهای ایشانرا
در این و ایشان در این (دنیا) کم کرده نشوند ١٦ اینهایند آنانکه نیست مر
ایشانرا در آخرت مگر آتش و نابود شد آنچه کردند در آن و
باطل شد آنچه بودند که میکردند ١٧ آیا پس کسی که بود
بر حجتی از پروردگارا و و از پی آید او را گواهی از او و از پیش
او کتاب موسی که پیشوا و رحمت اینها ایمان می آورند
باو و کسی که کافر شود باو از دشمنان
پس آتش وعده گاه اوست پس مباش
در شک از آن بدرستی که آن حقیست
از پروردگار تو ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ١٨

كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٣ أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٤
فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
١٥ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
١٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧
أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ
فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ١٨

ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا اولئك يعرضون على ربهم ويقول الاشهاد هؤلاء الذين كذبوا على ربهم الا
لعنة الله على الظالمين ١٩ الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة هم كافرون ٢٠ اولئك لم
يكونوا معجزين في الارض وما كان لهم من دون الله من اولياء يضاعف لهم العذاب ما كانوا يستطيعون السمع و
ما كانوا يبصرون ٢١ اولئك الذين خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ٢٢ لا جرم انهم في الآخرة هم الاخسرون

٢٣ إن الذين آمنوا وعملوا
الصالحات وأخبتوا إلى ربهم
أولئك أصحاب الجنة هم فيها
خالدون ٢٤ مثل الفريقين
كالأعمى والأصم والبصير
والسميع هل يستويان مثلا
أفلا تذكرون ٢٥ ولقد
أرسلنا نوحا إلى قومه إني
لكم نذير مبين ٢٦ أن لا
تعبدوا إلا الله إني أخاف
عليكم عذاب يوم أليم ٢٧
فقال الملأ الذين كفروا
من قومه ما نراك إلا بشرا
مثلنا وما نراك اتبعك
إلا الذين هم أراذلنا بادي
الرأي وما نرى لكم علينا
من فضل بل نظنكم
كاذبين ٢٨ قال يا قوم
أرأيتم إن كنت على بينة من
ربي وآتاني رحمة من عنده فعميت
عليكم أنلزمكموها وأنتم لها كارهون
٢٩ ويا قوم لا أسألكم عليه مالا
إن أجري إلا على الله وما أنا
بطارد الذين آمنوا إنهم
ملاقوا ربهم ولكني أراكم
قوما تجهلون ٣٠

وکیست ستمکارتر از آنکه افترا بندد بر خدا دروغی را این گروه عرض
کرده خواهند شد بر پروردگارشان ومیگویند گواهان که اینهایند
آنانی که دروغ بسته اند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خدا
بر ستمکارانست ١٩ آنان که باز داشته اند از راه خدا ومیخواهند از راه کجی
وایشانند باخرت ایشان کافران ٢٠ این گروه نیستند عاجز کنندگان
در زمین ونیست مر ایشانرا از غیر خدا هیچ دوستان دو چندان میشود
مر ایشانرا عذاب نبودند که توانند گوش داشتن ونبودند که
ببینند ٢١ این گروهند آنانکه زیان کردند نفسهاشان را وگم شد
از ایشان آنچه بودند که افترا می بستند ٢٢ ناچارید درستی که ایشان در
آخرت ایشانند زیانکاران ٢٣ بدرستی که آنان که ایمان آوردند وکردند
کارهای شایسته وفروتنی کردند بپروردگار خودشان این گروه اصحاب
بهشتند ایشان در آن جاودانیانند ٢٤ مثل این دو گروه مانند کور وکر
وبینا وشنواست آیا یکسانند از روی مثل آیا پس چرا متذکر نمیشوید ٢٥
وهر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من مر شما را بیم
نماینده آشکارم ٢٦ که مپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما
عذاب روز دردناک را ٢٧ پس گفتند گروهی که کافر شدند از قوم او نمی بینیم
ترا مگر آدمی مانند ما ونمی بینیم ترا که پیروی تو کرده باشند مگر آنانکه
ایشان اراذل مااند بسادی اندیشه را ونمی بینیم مر شما را بر خود هیچ
زیادتی بلکه گمان میبریم شما را دروغ گویان ٢٨ گفت ای قوم
من آیا دیدید که اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگار خود وداده باشد مرا
رحمتی از نزد خود پس پوشیده مانده بر شما آیا جبر کنیم شما را بآن
وشما مر آنرا ناخوش داشته باشید ٢٩ وای قوم من
نمیخواهم از شما بر آن مالی نیست مزد من مگر بر خدا
ونیستم من راننده آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که ایشان برخورنده اند
پروردگار خود را ولیکن من می بینم شما را گروهی که جهل میکنید ٣٠

ويا قوم من ينصرني من الله إن طردتهم أفلا تذكرون ۳۱ ولا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول
إني ملك ولا أقول للذين تزدري أعينكم لن يؤتيهم الله خيرا الله أعلم بما في أنفسهم إني إذا لمن الظالمين ۳۲
قالوا يا نوح قد جادلتنا فأكثرت جدالنا فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين ۳۳ قال إنما يأتيكم به الله
إن شاء وما أنتم بمعجزين ۳۴ ولا ينفعكم نصحي إن أردت أن أنصح لكم إن كان الله يريد أن يغويكم هو ربكم
وإليه ترجعون ۳۵ أم يقولون
افتريه قل إن افتريته فعلي
إجرامي وأنا بريء مما تجرمون
۳۶ وأوحي إلى نوح أنه لن
يؤمن من قومك إلا من قد
آمن فلا تبتئس بما كانوا
يفعلون ۳۷ واصنع الفلك
بأعيننا ووحينا ولا تخاطبني
في الذين ظلموا إنهم مغرقون
۳۸ ويصنع الفلك وكلما
مر عليه ملأ من قومه
سخروا منه قال إن تسخروا منا
فإنا نسخر منكم كما تسخرون
۳۹ فسوف تعلمون من يأتيه
عذاب يخزيه ويحل عليه
عذاب مقيم ۴۰ حتى إذا جاء
أمرنا وفار التنور ۴۱ قلنا
احمل فيها من كل زوجين اثنين
وأهلك إلا من سبق عليه القول
ومن آمن وما آمن معه إلا قليل
۴۲ وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها
ومرسيها إن ربي لغفور رحيم
۴۳ وهي تجري بهم في موج
كالجبال ونادى نوح ابنه
وكان في معزل يا بني اركب معنا
ولا تكن مع الكافرين ۴۴

واي قوم من كيست كه ياري دهد مرا از خدا اگر رانم ايشانرا آيا پس چرا
متذكر نميشويد ۳۱ ونميگويم مر شما را كه نزد منست خزانهاي خدا ونميدانم
غيب را ونميگويم بدرستي كه من فرشته ام ونميگويم براي آنانكه بخواري مينگرد
چشمهاي شما هرگز نخواهد داد ايشانرا خدا خيري خدا داناتر است بآنچه در
نفسهاي ايشانست بدرستي كه من آنهنگام باشم هر آينه از ستمكاران ۳۲
گفتند اي نوح بتحقيق كه جدال كردي با ما پس بسيار كردي جدال با ما پس
بياور ما را آنچه وعده ميدهي ما را اگر هستي از راستگويان ۳۳ گفت جز اين
نيست كه مي آورد بشما آنرا خدا اگر خواسته باشد ونيستيد شما عاجز
كنندگان ۳۴ ونفع نميكند شما را نصيحت من اگر خواهم كه نصيحت كنم مر شما
را اگر باشد خدا كه خواهد اينكه اغوا كند شما را اوست پروردگار شما وبسوي او
بر گردانيده ميشويد ۳۵ آيا ميگويند كه افترا كرد آنرا بگو اگر افترا بسته ام آنرا
پس بر منست جرم كردن من ومن بيزارم از آنچه جرم ميكنيد ۳۶ ووحي كرده شد
بسوي نوح اينكه هرگز ايمان نخواهد آورد از قوم تو مگر آنكه بتحقيق ايمان آورده پس
اند ومحزون مباش بآنچه بودند كه ميكردند ۳۷ وبساز كشتي را بديدهاي ما
ووحي ما وخطاب مكن با من در آنانكه ستم كردند بدرستي كه ايشان غرق كرده شد
گانند ۳۸ وميساخت كشتي را وهرگاه ميگذشتند بر او جمعي از قوم او استهزا مي
كردند باو گفت اگر استهزا ميكنيد با ما پس بدرستي كه ما استهزا ميكنيم با شما
چنانچه استهزا ميكنيد ۳۹ پس زود باشد كه بدانيد كيست كه مي آيد او را عذابي
كه خوار كند او را وفرود مي آيد بر او عذابي پاينده ۴۰ تا آنگاه كه آمد فرمان ما وجوشيد
تنور ۴۱ گفتيم بردار در آن از هر دو جفتي دوتا واهل خود را مگر كسي كه پيشي گرفته بر او
گفتار وكسي كه ايمان آورده وايمان نياورده بود با او مگر اندكي ۴۲ وگفت سوار شويد
در آن بنام خدا گاه رفتن آن وگاه ايستادن آن بدرستي كه پروردگار من هر آينه
آمرزنده مهربانست ۴۳ وآن روان ميشد با ايشان در موجي مانند
كوهها وآواز داد نوح پسر خود را وبود در كناره
اي پسر من سوار شو با ما ومباش با كافران ۴۴

لَ سَاوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ
۴۳ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
۴۴ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ۴۵ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ
لِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۴۶ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ

ـكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي
مِنَ الْخَاسِرِينَ ۴۷ قِيلَ يَا
ـحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ
ـكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَ
سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا
ـبٌ أَلِيمٌ ۴۸ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
ـبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
ـهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
ـا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ
وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ
قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
ـا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
ـنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۵۱
قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ
ـوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
ـرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۵۲ قَالُوا يَا
ـدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
ـرِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَ
ـنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۵۳ إِنْ نَقُولُ
ـتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ
ـي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي
ـءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۵۴

گفت زود باشد که جای گیرم بکوهی که نگاه می دارد مرا از آب گفت
نیست نگاه دارنده امروز از فرمان خدا مگر کسی را که رحم کرد و حایل شد
میان ایشان موج پس شد از غرق کرده شدگان ۴۳ و گفته شد ای زمین فرو بر
آب خود را و ای آسمان بر گیر و کم کرده شد آب و گذارده شد امر و قرار گرفت بر جودی
و گفته شد دوری باد مر گروه ستمکاران را ۴۴ و ندا کرد نوح پروردگار خود را پس
گفت پروردگار من بدرستی که پسر من از اهل منست و بدرستی که وعده تو حقست
و توئی حکم کننده ترین حکم کنندگان ۴۵ گفت ای نوح بدرستی که او نیست
از اهل تو بدرستی که او کرداریست ناشایسته پس سؤال مکن از من چیزیرا
که نیست ترا بآن دانشی بدرستی که من پند میدهم ترا اینکه باشی از نادانان
۴۶ گفت پروردگار من بدرستی که من پناه میجویم بتو اینکه سؤال کنم تو را چیزیرا
که نیست مرا بآن دانشی و اگر نیامرزی مرا و رحم نکنی مرا باشم از زیانکاران
۴۷ گفته شد ای نوح فرود آ بسلامتی از ما و برکتها بر تو و بر
گروههائی از آنانکه با تواند و گروهی که بزودی بهره ور خواهیم کرد
ایشانرا پس میرسد ایشانرا از ما عذابی دردناک ۴۸ این از خبرهای غیب است
که وحی میفرستیم آنرا بسوی تو نبودی تو که بدانی آنرا تو و نه قوم تو از پیش این
پس صبر کن بدرستی که عاقبت از برای پرهیزکارانست ۴۹ و بسوی عاد برادر ایشان
هود را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او
نیستید شما مگر افترا کنندگان ۵۰ ای قوم نمیخواهم از شما بر آن مزدی نیست
مزد من مگر بر آنکه آفرید مرا آیا پس چرا نمی یابید بعقل ۵۱ و ای قوم من آمرزش
طلبید از پروردگار خود پس بازگشت کنید بسوی او تا بفرستد آسمان را بر شما
ریزان و بیفزاید شما را توانائی بتوانائی شما و رو گردان
مشوید گناهکاران ۵۲ گفتند ای هود نیامدی ما را به بینه و نیستیم
ما واگذارندگان خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم ما مر تورا ایمان
آورندگان ۵۳ نمیگوئیم مگر آنکه رسانیده ترا بعضی از خدایان ما بدی گفت بدرستی
که من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید اینکه من بیزارم از آنچه شریک میآورید ۵۴

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ٥٧ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٨ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ٥٩ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٦٠
وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ٦١ وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ

ازغیر او پس مکر کنید مرا همه پس مهلت مدهید مرا ٥٧ بدرستی که من توکل
کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر آنکه او
موی پیشانی اوست بدرستی که پروردگار من بر راه راستیست ٥٨ پس اگر
رو بگردانید پس بتحقیق که رسانیدم بشما آنچه فرستاده شده ام بآن بسوی
شما و جانشین خواهد کرد پروردگار من گروهی غیر شما را و ضرر نمیرسانید
او را چیزی بدرستی که پروردگار من بر هر چیزی نگاه دارنده است ٥٩
و چون آمد امر ما نجات دادیم هود را و آنانی را که ایمان آورده بودند با او
برحمتی از ما و نجات دادیم ایشانرا از عذاب غلیظ ٦٠ و این است عاد که انکار
کردند آیات پروردگار شانرا و نافرمانی کردند فرستادگان او را و پیروی
کردند فرمان هر جبار عناد کننده را ٦١ و از پی آورده شدند درین دنیا لعنت را
و در روز قیامت آگاه باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگار شانرا آگاه
باشید دوری است مر عاد را که قوم هود بودند ٦٢ و بسوی ثمود برادر ایشان صالح
را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او آفرید شما را
از زمین و عمر داد شما را در آن پس آمرزش خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او
بدرستی که پروردگار من نزدیکست اجابت کننده ٦٣ گفتند ای صالح بتحقیق که
بودی در ما امید داشته شده بیش از این آیا نهی میکنی ما را از آنکه بپرستیم آنچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر آینه در شکیم از آنچه میخوانی ما را بسوی
او گمان اندازنده ٦٤ گفت ای قوم من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا
اگر نافرمانی کنم او را پس نمی افزائید مرا غیر زیانکاری ٦٥ و ای قوم من
این ناقهٔ خداست برای شما نشانه پس بگذارید او را که بچرد در زمین خدا و
مرسانید باو بدی را پس بگیرد شما را عذابی نزدیک ٦٦ پس پی کردند
او را پس گفت تمتع کنید در خانهٔ خود سه روز این وعده ایست تکذیب کرده نشده
٦٧ پس چون آمد امر ما نجات دادیم صالح را و آنانی که ایمان آورده بودند با او برحمتی
از ما و از خواری آنروز بدرستی که پروردگار تو اوست [illegible]

الْقِيٰمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ٦٢
وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَا
سْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ
رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ٦٣ قَالُوا
يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
قَبْلَ هٰذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ
مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ٦٤
قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ
عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ
تَخْسِيرٍ ٦٥ وَيَا قَوْمِ هٰذِهِ نَاقَةُ
اللّٰهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي
أَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَا
خُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ٦٦
فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ
أَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ
٦٧ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ [illegible]

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٦٧ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ٦٨
وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ٦٩ فَلَمَّا رَأٰى أَيْدِيَهُمْ
لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ٧٠ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ٧١ قَالَتْ يَا وَيْلَتٰى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ٧٢ قَالُوا

أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللهِ رَحْمَتُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ٧٣ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ إِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرٰى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ٧٤ إِنَّ
إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ٧٥
يَا إِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ٧٦ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ
٧٧ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هٰؤُلَاءِ
بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللهَ
وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ
رَجُلٌ رَشِيدٌ ٧٨ قَالُوا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ٧٩ قَالَ
لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلٰى
رُكْنٍ شَدِيدٍ ٨٠ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا
رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ٨١

وگرفت آنانرا که ستم کرده بودند صدای عظیمی پس صبح کردند در خانهای
خود فرو مردگان ٦٧ که گویا هرگز نیاسوده بودند در آن آگاه باشید بدرستی
که ثمود کافر شدند پروردگارشانرا آگاه باشید که دوریست مر ثمودرا
٦٨ و هر آینه بتحقیق که آمدند فرستادگان ما ابرهیم را با مژده گفتند
سلامی گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله بریانی ٦٩ پس چون دید
دستهای ایشانرا که نمیرسد بآن ناخوش داشت ایشانرا و در دل آورد از
ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط
و زن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم اورا باسحق و از پس اسحق یعقوب
٧١ گفت ای عجب آیا بزایم و من پیرزنم و این شوهر منست پیری بدرستی که این
هر آینه چیزیست عجیب ٧٢ گفتند آیا تعجب میکنید از امر خدا رحمت
خدا و برکتهای او بر شما اهل بیت بدرستی که او ستوده ایست بزرگوار
٧٣ پس چون رفت از ابرهیم آن ترس و آمد اورا مژده مجادله میکرد با ما در
قوم لوط ٧٤ بدرستی که ابرهیم هر آینه بردبار بسیار آه کننده بازگشت
کننده ٧٥ ای ابرهیم درگذر از این بدرستی که بتحقیق آمد فرمان پروردگار تو و
بدرستی که ایشان آینده است ایشانرا عذابی که برگردانیده نمیشود ٧٦ و چون
آمدند فرستادگان ما لوط را غمگین شد بسبب ایشان و تنگ شد بسبب
ایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت ٧٧ و آمدند اورا قومش که شتابانیده
میشوند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدیها گفت ای قوم من این دختران منند
ایشان پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در میهمانان من آیا
نیست از شما مردی راه یابنده بحق ٧٨ گفتند هر آینه بتحقیق دانسته که نیست مارا
در دختران تو هیچ حقی و بدرستی که تو هر آینه میدانی آنچه را میخواهیم ٧٩ گفت کاش آنکه
بودی مرا بشما قوتی یا جای میگرفتم بجای محکمی ٨٠ گفتند ای لوط بدرستی که ما فرستادگان
پروردگار توایم هرگز نخواهند رسید بتو پس ببر با اهل خود در پاره از شب و ملتفت
نشود از شما احدی مگر زن تو بدرستی که او رسنده است اورا آنچه که رسید
ایشانرا بدرستی که موعد ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک ٨١

لمّا جاء أمرنا جعلنا عاليها سافلها وأمطرنا عليها حجارة من سجيل منضود ٨٢ مسوّمة عند ربك وما هي من الظالمين
ببعيد ٨٣ وإلى مدين أخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره ولا تنقصوا المكيال والميزان إني أريكم
بخير وإني أخاف عليكم عذاب يوم محيط ٨٤ ويا قوم أوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تعثوا
في الأرض مفسدين بقيّت الله خير لكم إن كنتم مؤمنين ٨٥ وما أنا عليكم بحفيظ قالوا يا شعيب أصلوتك تأمرك أن

نترك ما يعبد آباؤنا
أو أن نفعل في أموالنا ما نشاء
إنك لأنت الحليم الرشيد ٨٦
قال يا قوم أرأيتم إن كنت على
بيّنة من ربي ورزقني منه
رزقا حسنا وما أريد أن
أخالفكم إلى ما أنهاكم عنه
إن أريد إلا الإصلاح
ما استطعت وما توفيقي إلا
بالله عليه توكلت وإليه
أنيب ٨٧ ويا قوم لا يجرمنّكم
شقاقي أن يصيبكم مثل ما
أصاب قوم نوح أو قوم هود
أو قوم صالح وما قوم لوط
منكم ببعيد واستغفروا ربكم
ثم توبوا إليه إن ربي رحيم
ودود ٨٨ قالوا يا شعيب ما
نفقه كثيرا مما تقول وإنا
لنراك فينا ضعيفا ٨٩ ولولا
رهطك لرجمناك وما أنت
علينا بعزيز ٩٠ قال يا قوم
أرهطي أعز عليكم من الله واتخذ
تموه وراءكم ظهريا إن ربي بما
تعملون محيط ٩١ ويا قوم اعملوا
على مكانتكم إني عامل

پس چون آمد فرمان ما کردانیدیم زبر آنرا زیر آن و بارانیدیم بر آنها سنکهائی از
کل سخت بسته بر هم نشسته ٨٢ نشان کرده شده نزد پروردکار تو و نیست آن
از ستمکاران دور ٨٣ و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را کفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او و کم مکنید پیمانه و ترازو را بدرستی
که من می بینم شما را بخیر و بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزی را که احاطه کننده است
٨٤ و ای قوم من تمام کنید پیمانه را و ترازو را بعدالت و کم مکنید مردمان را
چیزهاشان را و تباهی مکنید در زمین فساد کنندکان باقی مانده خدا بهتر است
مر شما را اکر هستید مؤمنان ٨٥ و نیستم من بر شما نکهبان کفتند ای شعیب آیا
نماز تو میفرماید ترا اینکه ترک کنیم آنچه را که می پرستیدند پدران ما یا اینکه
بکنیم در مالهای خود آنچه میخواهیم بدرستیکه تو هر آینه توئی بردبار رشید ٨٦
کفت ای کروه من خبر دهید که اکر باشم بر حجتی از پروردکار خود و روزی
دهد مرا از خود روزیی نیکوئی و نمیخواهم که مخالفت کنم شما را بسوی آنچه
نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مکر اصلاح تا توانم و نیست توفیق من مکر
بخدا بر او توکل کردم و بسوی او بازکشت میکنم ٨٧ و ای قوم من بر آن ندارد
شما را مخالفت با من که برسد شما را مانند آنچه رسید بقوم نوح یا قوم هود
یا قوم صالح و نیستند قوم لوط از شما دور و آمرزش خواهید از پروردکار خود
پس بازکشت کنید بسوی او بدرستی که پروردکار من بخشاینده
مهربانست ٨٨ کفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری از آنچه میکوئی
و بدرستی که ما هر آینه می بینیم ترا در خود ناتوان ٨٩
و اکر نبودند جماعت تو هر آینه سنکسار میکردیم ترا و نیستی
تو بر ما عزیز ٩٠ کفت ای قوم من آیا جماعت من عزیزترند
بر شما از خدا و کرفتید او را افکنده پس پشت افتاده
بدرستی که پروردکار من بآنچه میکنید احاطه
کننده است ٩١ و ای قوم من بکنید بر
توانائیتان بدرستی که منم کننده زود باشد که بدانید ٩٢

مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ٩٣ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٩٤ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ
كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٩٥ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ
فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ٩٦ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ٩٧ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ

الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ٩٨
ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ
عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ
٩٩ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ
الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا
زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ١٠٠ وَكَذَٰلِكَ
أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ
وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ
يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ
يَوْمٌ مَشْهُودٌ ١٠١ وَمَا نُؤَخِّرُهُ
إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا
تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ
شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ١٠٢ فَأَمَّا الَّذِينَ
شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ١٠٣ خَالِدِينَ فِيهَا
مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ
لِمَا يُرِيدُ ١٠٤ وَأَمَّا الَّذِينَ
سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ
مَجْذُوذٍ ١٠٥

کیست که می‌آید او را عذابی که رسوا کند او را وکیست که او دروغ گوست
وچشم براه باشید بدرستی که من هم با شما چشم براهم ۹۳ وچون آمد فرمان ما
نجات دادیم شعیب را وآنانرا که ایمان آوردند با او برحمتی از ما وگرفت آنا
نیرا که ستم کردند صیحه پس صباح کردند در خانهای خود فرو مردگان ۹۴
گوئیا هرگز نبوده اند در آن آگاه باشید دوری است مر مدین را چنانچه دور
شدند ثمود وهرآینه بتحقیق که فرستادیم موسی را با آیتهای ما وحجتی روشن
۹۵ بسوی فرعون وجماعت او پس پیروی کردند امر فرعون را ونبود امر فرعون
درست ۹۶ پیش رو میشود قوم خود را روز قیامت پس در آورد ایشانرا
در آتش وبد جای ورودیست که وارد میشوند در آن ۹۷ واز پی در آورده
شدند درین لعنت را ودر روز قیامت بد عطائیست داده شده ۹۸
این از خبرهای قریه هائیست که میخوانیم آنرا بر تو بعضی از آنها برپاست
ودروده شده ۹۹ وستم نکردیم ایشانرا ولیکن ستم کردند نفسهای خودرا
پس کفایت نکرد از ایشان خدایان که میخواندند از غیر خدا هیچ چیز
چون آمد امر پروردگار تو ونیفزودند ایشانرا غیر هلاکت ۱۰۰ وهمچنین است
گرفتن پروردگار تو هرگاه بگیرد قریه‌ها را وآنها ستمکار باشند بدرستی
که گرفتن او دردناکیست سخت بدرستی که درین هرآینه آیتیست برای کسی
که بترسد از عذاب آخرت آن روزیست که جمع کرده شوند برای آن مردمان وآن
روزیست حاضر گردانیده شده ۱۰۱ وپس نمی اندازیم آنرا مگر برای وقت
شمرده شده روزی که بیاید سخن نمیکند هیچ نفسی مگر باذن او
پس بعضی از ایشان بدبخت باشند ونیک بخت ۱۰۲ پس اما
آنانکه بدبخت شدند پس در آتش اند مر ایشانراست در آن فریاد
بلند وناله زار ۱۰۳ جاودانیان در آن مادامی که باشد آسمانها وزمین مگر
آنکه خواهد پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو کننده است مر آنچه را می خواهد
۱۰۴ واما آنانکه نیک بخت کرده شده باشند پس در بهشت اند جاودانیان در آن مادامی
که باشد آسمانها وزمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخششی بریده نشده ۱۰۵

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ١٠٥ وَلَقَدْ
آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ١٠٦ وَإِنَّ كُلًّا
لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١٠٧ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٠٨
وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ١٠٩ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا

مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ ذٰلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ
١١٠ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ١١١ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ
١١٢ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى
بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٣
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ١١٤
إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١١٥
وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ
فِي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ١١٦ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا
عَامِلُونَ ١١٧ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ
١١٨ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَا
عْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١١٩
سُورَةُ يُوسُفَ مِائَةٌ وَاحِدٌ عَشَرَ آيَةً

پس مباش در شك از آنچه میپرستند اینها نمی پرستند مگر چنانچه میپرستند پدران
ایشان از پیش و بدرستی که ما هر اینه تمام دهنده ایشانیم نصیب ایشانرا غیر کم
و کاسته شده ١٠٥ و بتحقیق که دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد در آن و اگر
نه بود کلمهٔ که پیشی گرفته از پروردگار تو هر اینه حکم کرده شده بود میانه ایشان و
بدرستی که ایشان هر اینه در شکند از آن که بگمان باطل اندازنده است ١٠٦ و بدرستی
که همه را امید هد تمام ایشانرا پروردگار تو کردهای ایشانرا بدرستیکه او بآنچه میکنند
آگاهست ١٠٧ پس راست بایست چنانچه مأمور شده و کسی که توبه کرد با تو و از حد
مگذرید بدرستی که او بآنچه میکنید بیناست ١٠٨ و میل مکنید بسوی آنانکه ستم
کردند پس برسد شمارا آتش و نیست مر شمارا از غیر خدا هیچ دوستان پس یاری کرده
نشوید ١٠٩ و بپادار نماز را دو طرف روز و ساعتها نزدیك از شب بدرستی که نیکیها
میبرند بدیهارا این یادآوریست مر یادکنندگانرا ١١٠ و صبر کن پس بدرستی که خدا
ضایع نمیکند مزد نیکوکارانرا ١١١ پس چرا نبودند از قرنها از پیش شما خداوندان عقل
که نهی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنان که نجات دادیم از ایشان و پیروی کردند
آنانکه ستم کردند آنچه را متنعم گردانیده شدند در آن و بودند گناهکاران ١١٢ و نبوده است
پروردگار تو که هلاك کند قریه هارا بستم و اهل آنها اصلاح کنندگان باشند ١١٣
و اگر خواهد پروردگار تو هر اینه بگرداند مردمانرا امت واحده و همیشه باشند اختلاف
کنندگان ١١٤ مگر کسی را که رحم کرده پروردگار تو و برای این خلق کرد ایشانرا و تمام شد
کلمه پروردگار تو که هر اینه پر سازم البته دوزخ را از جن و انس همه ١١٥ و همه را میخوانیم بر
تو از خبرهای پیغمبران آنچه ثابت میگردانیم بآن دل ترا و آمد ترا در این حق و نصیحت و
پندی برای مؤمنان ١١٦ و بگو مر آنانی را که ایمان نمی آورند بکنید بر توانائی خود
بدرستی که ما هم عمل کنندگانیم ١١٧ و منتظر باشید بدرستی که ما هم منتظرانیم ١١٨
و برای خداست پنهان آسمانها و زمین و بسوی او برگردیده شود کار همه اش پس بپرست
اورا و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید ١١٩

سورهٔ یوسف علیه السلام یکصد و یازده آیه و آن مکی است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الٓرٰ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٣ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ٤ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ٥ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٦ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا

أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ
رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧ لَقَدْ كَانَ فِي
يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ
٨ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ
أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٩
اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا
يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا
مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ١٠ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ
أَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ
قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ
يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ١١
أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١٢ قَالَ إِنِّي
لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ
غَافِلُونَ ١٣ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ
وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ١٤
فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ
فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٥
وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً
يَبْكُونَ ١٦

بنام خداي بخشاينده مهربان

الٓر ١ اين آيتهاي كتابيست روشن ٢ بدرستي كه ما فرو فرستاديم انرا قراني عربي
تا شايد شما تعقل كنيد ٣ ما ميخوانيم بر تو نيكوترين حكايتها را بانچه وحي فرستاديم
بسوي تو اين قرانرا وبدرستي كه بودي تو پيش از اين هر اينه از بيخبران ٤ هنگامي كه گفت
يوسف براي پدرش اي پدر من بدرستي كه من ديدم يازده ستاره وافتاب وماهرا
ديدم انهارا براي من سجده كنان ٥ گفت اي پسرك من حكايت مكن خواب خود را بر برادران
خودش حيله كنند براي تو حيله كردني بدرستي كه شيطان مر انسانرا دشمنيست
هويدا ٦ وهمچنين برميگزيند ترا پروردگار تو وميآموزد ترا از تاويل حديثها و
تمام ميكند نعمت خود را بر تو وبر آل يعقوب چنانچه تمام كرد انرا بر دو پدر تو از
پيش ابرهيم واسحق بدرستي كه پروردگار تو داناي درست كردار است ٧ هر اينه
بتحقيق كه هست در يوسف وبرادرانش ايتها از براي سؤال كنندگان ٨ هنگامي
كه گفتند هر اينه يوسف وبرادرش دوست تر است بسوي پدر ما از ما وما زور
مندانيم بدرستي كه پدر ما هر اينه در گمراهي است هويدا ٩ بكشيد يوسف را
يا بيندازيد اورا در زميني تا خالي ماند براي شما روي پدر شما وباشيد
از بعد ان گروهي شايستگان ١٠ گفت گوينده از ايشان مكشيد يوسف را
وبيندازيد اورا در قعر چاهي تا بردارد اورا بعضي از راه گذران اگر هستيد كنندگان گفتند
اي پدر ما چيست مر ترا كه امين نميداري ما را بر يوسف وما مر اورا هر اينه نيك خواهانيم
١١ بفرستش با ما فردا بچرد وبازي كند وبدرستي كه ما مر اورا هر اينه نگاه دارندگانيم
١٢ گفت بدرستي كه من هر اينه غمگين ميگرداند مرا اينكه ببريد اورا وميترسم كه
بخورد اورا گرگ وشما باشيد از او بيخبران ١٣ گفتند هر اينه اگر بخورد اورا گرگ وما
زورمندانيم بدرستي كه ما انوقت هر اينه زيان كارانيم ١٤ پس چون بردند
اورا واجتماع كردند اينكه بگردانند اورا در قعر چاه ووحي
كرديم بسوي او كه هر اينه اگاه خواهي ساخت البته
ايشانرا بكار ايشان اين وايشان نميدانند ١٥
وامدند نزد پدرشان شبانگاه گريه ميكردند ١٦

الوا يا ابانا انا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند متاعنا فاكله الذئب وما انت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين ١٦ وجاؤا على قميصه
بدم كذب قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل والله المستعان على ما تصفون ١٧ وجاءت سيارة فارسلوا واردهم فادلى دلوه
ل يا بشرى هذا غلام واسروه بضاعة والله عليم بما يعملون ١٨ وشروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين ١٩
قال الذي اشتراه من مصر لامراته اكرمي مثواه عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في الارض ولنعلمه من
تاويل الاحاديث والله غالب
على امره ولكن اكثر الناس لا
يعلمون ٢٠ ولما بلغ اشده اتيناه
حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين
٢١ وراودته التي هو في بيتها
عن نفسه وغلقت الابواب وقالت
هيت لك قال معاذ الله انه
ربي احسن مثواي انه لا يفلح
الظالمون ٢٢ ولقد همت به و
هم بها لولا ان راى برهان ربه
كذلك لنصرف عنه السوء و
الفحشاء انه من عبادنا المخلصين
٢٣ واستبقا الباب وقدت
قميصه من دبر والفيا سيدها
لدا الباب قالت ما جزاء من
اراد باهلك سوءا الا ان يسجن
او عذاب اليم ٢٤ قال هي راودتني
عن نفسي وشهد شاهد من اهلها
ان كان قميصه قد من قبل
فصدقت وهو من الكاذبين
٢٥ وان كان قميصه قد
من دبر فكذبت وهو من
الصادقين ٢٦ فلما راى قميصه
قد من دبر قال انه
من كيدكن ان كيد
كن عظيم ٢٧

کفتند ای پدر ما بدرستی که ما رفتیم که پیشی کیریم و کذاشتیم یوسف را نزد متاع
خودمان پس خورد اورا کرک و نیستی تو تصدیق کننده برای ما و اکرچه باشیم راست
کویان ١٦ و آوردند بر پیراهن او خون دروغی کفت بلکه زینت داد برای شما نفسهای
شما کاری را پس صبر نیکوست و خداست یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنید
١٧ و آمدند کاروانیان پس فرستادند آب آورشان را پس افکند دلو خود را کفت ای بشارت
این پسریست و پنهان داشتند اورا برای مایه تجارت و خدا داناست بآنچه میکنند
١٨ و فروختند اورا ببهای کمی درهمهای شمرده شده و بودند درو از بی رغبتان ١٩
و کفت آنکه خرید اورا از مصر مر زن خود را کرامی دار جایکاه اینرا شاید اینکه نفع بخشد
مارا یا بکیریم اورا فرزند و همچنین تمکن دادیم مر یوسف را در زمین و تا بیاموزیم اورا از تاویل
حدیثها و خدا غالبست بر امرش ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٢٠ و چون
رسید بکمال توانائیش دادیم اورا حکم و علم و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا
٢١ و کام جو شد بفریب اورا آنکه او بود در خانه او از نفس او و ببست
درهارا و کفت که مهیاست برای تو کفت پناه میکیرم بخدا بدرستی
که او پروردکار منست نیکو کرده جایکاه مرا بدرستی که رستکار نمیشوند
ظالمان ٢٢ و هر آینه بتحقیق که قصد کرد زن باو و قصد کرد او بآن اکر نه
آن بود که دید حجت پروردکار خود را همچنین تا بکردانیم ازو بدی و زشتی
را بدرستی که او از بندکان ماست که خالص کردانیده شده اند ٢٣
و پیشی کرفتند در را و پاره کرد پیراهن اورا از عقب و یافتند شوهر
اورا نزد در کفت چیست سزای کسی که خواهد باهل تو بدی بجز آنکه بزندان کرده
شود یا عذابی دردناک ٢٤ کفت این خواهش کرد مرا از نفس من و کواهی داد شاهدی از
اهل او که اکر باشد پیراهن او پاره شده از پیش پس راست کفته زن و او از دروغ کویانست
٢٥ و اکر هست پیراهن او پاره شده از پس پس دروغ کفته زن
و او از راستکویانست ٢٦ پس چون دید
پیراهن اورا که پاره شده از پس کفت
بدرستی که این از مکر شما است بدرستی که مکر شما بزرکست ٢٧

يُوسُفُ أَعرِض عَن هَذَا وَاستَغفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الخَاطِئِينَ ۲۸ وَقَالَ نِسوَةٌ فِي المَدِينَةِ امرَأَتُ العَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَيهَا
عَن نَفسِهِ قَد شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۲۹ فَلَمَّا سَمِعَت بِمَكرِهِنَّ أَرسَلَت إِلَيهِنَّ وَأَعتَدَت لَهُنَّ مُتَّكَأً وَ
آتَت كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخرُج عَلَيهِنَّ فَلَمَّا رَأَينَهُ أَكبَرنَهُ وَقَطَّعنَ أَيدِيَهُنَّ وَقُلنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِن
هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۳۰ قَالَت فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَد رَاوَدتُهُ عَن نَفسِهِ فَاستَعصَمَ وَلَئِن لَم يَفعَل مَا آمُرُهُ

اي يوسف روبكردان از اين واَمرزش خواه اي زن از براي كناه خود بدرستيكه تو هستي
از خطاكاران ۲۸ وكفتند جمعي زنان در شهر كه زن عزيز خواهش ميكند غلام خود
را از نفس او بتحقيق كه چاك كرده پرده دلش را از راه محبت بدرستيكه ما هر اينه مي بينيم
او را در كمراهي هويدا ۲۹ پس چون شنيد زليخا مكر زنانرا فرستاد بسوي ايشان و
مهيا كرد از براي ايشان تكيه كاهي و داد هريك از ايشانرا كاردي وكفت بيرون
اي بر ايشان پس چون ديدند او را بزرك دانستند او را وبريدند دستهاي خود را
وكفتند حاش لله نيست اين ادمي نيست اين مكر فرشته كرامي ۳۰ كفت زليخا پس اينست
انكه ملامت كرديد مرا در او وبتحقيق كه خواهش كردم او را از نفس او پس نكاه داشت
خود را واكر نكند انچه امر ميفرمايم او را هراينه البته بزندان كرده خواهد شد و
هراينه خواهد بود البته از خوار شدكان ۳۱ كفت اي پروردكار من زندان
دوست تر است بر من از انچه ميخوانند مرا بسوي ان واكر نكرداني از من مكر ايشانرا
ميل كنم بسوي ايشان وباشم از نادانان ۳۲ پس اجابت كرد مر او را پروردكار او پس
بكردانيد از او مكر ايشانرا بدرستيكه اوست او شنواي دانا پس ظاهر شد مر
ايشانرا از پس انكه ديدند ايتهارا كه البته در زندان كنند او را تا وقتي ۳۳
وداخل شد با او در زندان دو جوان كفت يكي از ان دو بدرستيكه من مي بينم خود
را كه مي افشارم شرابرا وكفت ديكري بدرستيكه من مي بينم خود را كه بر
ميدارم بالاي سرم ناني كه ميخورد مرغ از ان اكاه كردان ما را بتعبير اين خواب بدرستيكه
كه ما مي بينيم ترا از نيكوكاران ۳۴ كفت نيايد شما را طعامي كه روزي داده
ميشويد انرا مكر اكاه كردانم شما را بتعبير ان پيش از انكه بيايد شما را اين از انچيزيست
كه اموخته مرا پروردكار من بدرستيكه من واكذاشتم ملة قومي را كه ايمان
نمي اورند بخدا وايشان باخرت ايشان كافرانند ۳۵ وپيروي كردم
ملّة پدران خود را ابرهيم واسحق ويعقوب نباشد ما را كه شريك
كنيم بخدا هيچ چيز را اين از فضل خدا است برما وبر مردمان
وليكن بيشتر مردمان شكر نميكنند ۳۶ اي دو رفيق زندان
ايا خدايان پراكنده كه افزون بهتر است يا خداي يكانه غالب ۳۷

لَيُسجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ
۳۱ قَالَ رَبِّ السِّجنُ أَحَبُّ إِلَيَّ
مِمَّا يَدعُونَنِي إِلَيهِ وَإِلَّا تَصرِف
عَنِّي كَيدَهُنَّ أَصبُ إِلَيهِنَّ وَ
أَكُن مِنَ الجَاهِلِينَ ۳۲ فَاستَجَابَ
لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنهُ كَيدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُم
مِن بَعدِ مَا رَأَوُا الآيَاتِ لَيَسجُنُنَّهُ
حَتَّى حِينٍ ۳۳ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجنَ
فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي
أَعصِرُ خَمرًا وَقَالَ الآخَرُ إِنِّي أَرَانِي
أَحمِلُ فَوقَ رَأسِي خُبزًا تَأكُلُ
الطَّيرُ مِنهُ نَبِّئنَا بِتَأوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ
مِنَ المُحسِنِينَ ۳۴ قَالَ لَا يَأتِيكُمَا
طَعَامٌ تُرزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأتُكُمَا بِتَأوِيلِهِ
قَبلَ أَن يَأتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي
رَبِّي إِنِّي تَرَكتُ مِلَّةَ قَومٍ لَا يُؤمِنُونَ
بِاللَّهِ وَهُم بِالآخِرَةِ هُم كَافِرُونَ
۳۵ وَاتَّبَعتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبرَاهِيمَ
وَإِسحَقَ وَيَعقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَن نُشرِكَ
بِاللَّهِ مِن شَيءٍ ذَلِكَ مِن فَضلِ اللَّهِ
عَلَينَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكثَرَ النَّاسِ
لَا يَشكُرُونَ ۳۶ يَا صَاحِبَيِ السِّجنِ
أَأَربَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيرٌ
أَمِ اللَّهُ الوَاحِدُ
القَهَّارُ ۳۷

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٨ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ٣٩ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ٤٠ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ

نمیپرستید از غیر او مگر نامهائی که نامیده اید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی نیست حکم مگر مر خدا را فرموده است که پرستش نکنید مگر او
را اینست دین راست ولیکن بیشترین مردم نمیدانند ٣٨ ای دو رفیق زندان
اما یکی از شما پس بیاشاماند صاحب خود را شراب و اما آن دیگری پس بر دار زده
خواهد شد پس میخورد مرغ از سر آن حکم کرده شد امری که در آن بیان حکم
میخواستید ٣٩ و گفت مر او را آنکه پنداشت که او رسته است از آن دو یاد کن مرا
نزد صاحب خود پس از یاد برد او را شیطان یاد کردن صاحبش را پس درنگ کرد در زندان
چند سال ٤٠ و گفت پادشاه بدرستی که من می بینم هفت گاو فربه را که میخورند
آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک ای گروه فتوی
دهید مرا در خواب من اگر هستید که خواب را تعبیر میکنید ٤١ گفتند خوابهای
پریشانست و نیستیم ما بتعبیر این خوابها دانایان ٤٢ و گفت آنکه نجات یافته بود
از آن دو و بخاطرش آمد بعد از مدتی من خبر میدهم شما را بتاویل آن پس بفرستید
مرا ٤٣ یوسف ای بسیار راستگو بیان کن ما را در هفت گاو فربه که
میخورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک شاید
که برگردم بسوی مردمان شاید ایشان بدانند ٤٤ گفت زراعت میکنید
هفت سال بر عادت مستمر پس آنچه درو کردید پس واگذارید آنرا در خوشه اش مگر
اندکی از آنچه میخورید ٤٥ پس بیاید بعد از آن هفت سخت که بخورند آنچه را پیش نهاده
اند برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید ٤٦ پس بیاید بعد از آن سالی که
در آن فریادرسیده شوند مردمان و در آن میفشارند ٤٧ و گفت پادشاه
بیاورید برای من او را پس چون آمد او را فرستاده گفت برگرد بسوی صاحب
خود پس بپرس از او که چه بود حال آن زنانی که بریدند دستهای خود را بدرستیکه
که پروردگار من بمکر ایشان داناست ٤٨ گفت چه بود حال شما آن
هنگام که خواهش کردید یوسف را از نفسش گفتند حاش لله ندانستیم
ما بر او هیچ بدی گفت زن عزیز اکنون ثابت شد حق من خواهش میکردم او را
از نفسش و بدرستی که او هر آینه از راست گویانست ٤٩

وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا
تَعْبُرُونَ ٤١ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ
وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ
٤٢ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ
بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَأَرْسِلُونِ ٤٣ يُوسُفُ أَيُّهَا
الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ
إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٤٤ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا
حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ٤٥ ثُمَّ يَأْتِي
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ
٤٦ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ
فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ٤٧
وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ
قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ٤٨ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ
رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٤٩

لِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ٥٢ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَ
بِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥٣ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ٥٤ قَالَ اجْعَلْنِي
عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ٥٥ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا
نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ٥٦ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٥٧ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ

مُنْكِرُونَ ٥٨ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ
قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا
تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا
خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ٥٩ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي
بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ
٦٠ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا
لَفَاعِلُونَ ٦١ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا
بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا
إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
٦٢ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا
أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا
أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ٦٣
قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ
حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٦٤ وَ
لَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَٰذِهِ
بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ
أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ
كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ٦٥
قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ
تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْ
تُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ
فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ
وَكِيلٌ ٦٦

این برای آنست که بداند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و اینکه خدا راه نمی‌نماید مکر خیانت کارانرا ٥٢ و پاک نمیدارم نفس خود را بدرستی که نفس هر آینه بسیار فرماینده ببدیست مکر آنرا که رحم کرد پروردکار من بدرستی که پروردکار من آمرزنده مهربانست ٥٣ وکفت پادشاه بیاورید نزد من او را تا خاص کردانم او را برای خود پس چون سخن کفت با او کفت بدرستی که تو امروز نزد ما با منزلت امینی ٥٤ کفت مقرر کن مرا بر خزینهای زمین بدرستی که من نکاهدارنده دانایم ٥٥ و همچنین تمکن دادیم مر یوسف را در زمین که منزل میکرفت از آن هر جا که میخواست میرسانیم برحمت خود کسی را که میخواهیم و ضایع نمیکنیم مزد نیکوکارانرا ٥٦ و هر آینه مزد آخرت بهتر است برای آنها که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری میکردند ٥٧ و آمدند برادران یوسف پس درآمدند بر او پس شناخت ایشانرا و ایشان بودند مر او را ناشناسندکان ٥٨ و چون بساخت یوسف ساز سفر ایشانرا کفت بیاورید نزد من برادری که مر شما راست از پدر شما آیا نمی‌بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهترین فرود آورندکانم ٥٩ پس اکر نیاورید نزد من او را پس نخواهد بود پیمانه مر شما را نزد من و نزدیک مشوید مرا ٦٠ کفتند زود چاره میکنیم از او پدرش را و بدرستی که ما البته کنندکانیم ٦١ وکفت با غلامان خود که بکذارید سرمایه ایشانرا در بارهای ایشان تا شاید ایشان بشناسند آنرا چون برکردند باهل خود شاید که ایشان بازکردند ٦٢ پس چون بازکردیدند بسوی پدرشان کفتند ای پدر ما بازداشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه بکیریم و بدرستی که ما مر او را هر آینه نکاهدارندکانیم ٦٣ کفت (یعقوب) یا ایمن کردانم شما را بر او مکر چنانچه ایمن کردانیدم شما را بر برادرش از پیش پس خدا بهتر است از جهت نکاه داری و اوست رحم کننده ترین رحم کنندکان ٦٤ و چون کشودند متاعشانرا یافتند سرمایه خود را رد شده بسوی ایشان کفتند ای پدر ما چه میخواهیم این سرمایه ماست که باز پس داده شده بسوی ما و می‌آوریم خوردنی برای اهل خود و نکاه داری میکنیم برادر خود را و زیاد میکنیم پیمانه شتری این پیمانه اندکیست ٦٥ کفت نخواهم فرستاد هرکز او را با شما تا بدهید مرا عهدی از خدا که البته بیاورید بمن او را مکر آنکه فرو کرفته شوید بتمامی پس چون دادند او را عهد خود را کفت خدا بر آنچه میکوییم وکیل است ٦٦

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ٦٧ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٦٩ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ٧٠

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا
تَفْقِدُونَ ٧١ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَ
أَنَا بِهِ زَعِيمٌ ٧٢ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ٧٣ قَالُوا فَمَا
جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ٧٤ قَالُوا
جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ
جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٧٥
فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ
ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ
كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ
٧٦ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ
أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ٧٧ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٧٨ قَالَ
مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ
وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا
إِذًا لَظَالِمُونَ ٧٩

وگفت اي پسران من داخل مشويد از يك در واحد وداخل شويد از درهاي پراكنده ودفع نميكنم
از شما از خدا هيچ چيز را نيست حكم مگر براي خدا بر او توكل كردم وبر او پس بايد توكل
كنند توكل كنندگان ٦٧ وچون درآمدند از آنجا كه فرموده بود ايشان را پدر
ايشان نبود كه دفع كند از ايشان از خدا هيچ چيز مگر حاجتي در نفس يعقوب
كه بجا آورد آنرا وبدرستي كه او هر آينه صاحب علم بود براي آنچه آموختيم اورا وليكن
اكثر مردمان نميدانند ٦٨ وچون درآمدند بر يوسف جاي داد بسوي خود برادرش
را گفت بدرستيكه من برادر توام پس غمگين مباش بآنچه بودند كه ميكردند ٦٩ پس
چون بساخت براي ايشان سامان راه ايشان را گذاشت جام آب خوري را در بار برادرش
پس نداكرد نداكننده كه اي كاروانيان بدرستي كه شما هر آينه دزدانيد ٧٠
گفتند وروكردند با ايشان كه چه چيز گم كرده ايد ٧١ گفتند گم كرده ايم آب خوري
پادشاه را وبراي كسي كه آورد آنرا بار شتريست ومن آنرا ضامنم ٧٢ گفتند بخدا قسم هر آينه
بتحقيق كه دانستيد كه نيامده ايم تا فساد كنيم در زمين ونيستيم دزدان
٧٣ گفتند پس چيست سزاي او اگر باشيد دروغ گويان ٧٤
گفتند سزاي او آن كسيست كه يافت شد در بار او پس آنكس سزاي اوست
همچنين سزا دهيم ستمكاران را ٧٥ پس ابتدا كرد بظرفهاي بار ايشان پيش از ظرف
بار برادرش پس بيرون آورد آنرا از ظرف بار برادرش همچنين حيله كرديم براي
يوسف نبود كه بگيرد برادرش را در دين پادشاه مگر اينكه خواهد
خدا بلند ميكنيم درجهاي كسي را كه خواهيم وبالاي هر صاحب
دانش دانائيست ٧٦ گفتند اگر دزدي كرد پس بتحقيق كه دزدي
كرد برادري كه مر اورا از پيش بود پس نهان داشت آنرا يوسف در نفس خود
واظهار نكرد آنرا براي ايشان گفت يوسف شما بدتريد
در منزلت وخدا داناتر است بآنچه وصف ميكنيد ٧٧ گفتند اي عزيز
بدرستي كه مر اورا پدريست بزرگ پس بگير يكي از ما را بجاي او بدرستي كه ما مي
بينيم ترا از نيكوكاران ٧٨ گفت يوسف پناه ميبريم بخدا اينكه بگيريم مگر كسي را كه
يافته ايم متاع خود را نزد او بدرستي كه ما آن وقت هر آينه ستمكاران باشيم ٧٩

فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٧٨ ارْجِعُوا إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا
إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ٧٩ وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٨٠ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٨١ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ

عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ٨٢
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ
حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
الْهَالِكِينَ ٨٣ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو
بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨٤ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا
فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا
تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
٨٥ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا
بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ٨٦ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ
مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ٨٧ قَالُوا أَإِنَّكَ
لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ
مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ٨٨ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ٨٩ قَالَ
لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٩٠ اذْهَبُوا
بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ
أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ٩١

پس چون ناامید شدند از او خالص شدند راز گویان گفت بزرگ ایشان آیا نمیدانید
اینکه پدر شما بتحقیق گرفت بر شما عهدی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف
پس نمیروم از این زمین تا آنگاه که رخصت دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من
و او بهترین حکم کنندگانست ۷۸ باز گردید بسوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما
بدرستی که پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم مگر بآنچه دانستیم و نیستیم ما
مر نهانی را نگاه داران ۷۹ و بپرس از قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستی
که ما هر آینه راستگویانیم ۸۰ گفت بلکه آراسته است برای شما نفسهای شما
کاری را پس صبر نیکوست شاید خدا که بیاورد بمن ایشانرا همه بدرستی که
اوست دانای درست کردار ۸۱ و روگردانید از ایشان و گفت ای اندوه
بر یوسف و سفید شد دو چشم او از اندوه پس او خشم فرو خورنده بود ۸۲ گفتند
بخدا همیشه یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان ۸۳
گفت جز این نیست که شکوه میکنم پریشان حالیم را و اندوهم را بسوی خدا و
میدانم از خدا آنچه را که نمیدانید ۸۴ ای فرزندان من بروید پس تفحص کنید از
یوسف و برادرش و ناامید مگردید از رحمت خدا بدرستی که ناامید
نمیگردند از رحمت خدا مگر گروه کافران ۸۵ پس چون داخل شدند
بر او گفتند ای عزیز رسید ما و خانواده ما را سختی و آورده ایم سرمایه
اندک پس تمام کن برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما بدرستی که خدا جزا میدهد
صدقه کنندگانرا ۸۶ گفت آیا دانسته اید آنچه را کردید بیوسف و برادرش هنگامی
که بودید نادانان ۸۷ گفتند آیا بدرستی که تو هر آینه توئی یوسف گفت من یوسفم و
این برادر منست بتحقیق که منت نهاده خدا بر ما بدرستی که کسی که پرهیزکاری
نماید و صبر کند پس بدرستی که خدا ضایع نمیگرداند مزد نیکوکارانرا
۸۸ گفتند بخدا سوگند که هر آینه بتحقیق برگزید ترا خدا بر ما و بدرستی که
بودیم هر آینه گناهکاران ۸۹ گفت نیست هیچ سرزنشی بر شما امروز بیامرزد
خدا مر شما را و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست ۹۰ ببرید پیراهن مرا این پس
بیندازیدش بر روی پدرم بیاید بینا و بیایید بسوی من با کسان خود همگی ۹۱

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ٩٢ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ٩٣ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ
الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ٩٤ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩٥ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ٩٦ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٩٧ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ٩٨ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي

حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي
مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا
يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٩٩
رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ١٠٠ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ١٠١ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ
وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ١٠٢ وَمَا
تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ١٠٣ وَكَأَيِّنْ مِنْ
آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ
عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ١٠٤
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ١٠٥ أَفَأَمِنُوا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
١٠٦ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى
اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٠٧

وچون جدا شد کاروان گفت پدر ایشان بدرستی که من هر آینه می یابم بوی یوسف را
اگر نه اینکه خرف میشمارید مرا ٩٢ گفتند بخدا که بدرستی که تو هر آینه باشی در گمراهیت
که قدیم بود ٩٣ پس چون آمد مژده دهنده بیفکند آنرا بر روی او پس گشت بینا ٩٤
گفت یعقوب آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم از خدا چیزی را که نمیدانید ٩٥
گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را بدرستی که ما هستیم
گناهکاران ٩٦ گفت زود باشد که طلب مغفرت کنم برای شما از پروردگار
خود بدرستی که اوست آمرزنده مهربان ٩٧ پس چون در آمدند بر یوسف
جای داد بسوی خود پدر و مادرش را وگفت در آئید مصر را اگر خواسته باشد خدا
ایمنان ٩٨ و بالا برد پدر و مادرش را بر تخت و بر افتادند مر او را سجده کنان
وگفت ای پدر من این تعبیر خواب منست از پیش بتحقیق که گردانید
آنرا پروردگار من حق و بتحقیق که احسان نمود بمن هنگامی که بیرون
آورد مرا از زندان و آورد شما را از بادیه از بعد آنکه افساد نمود شیطان
میان من و میان برادران من بدرستی که پروردگار من بسیار لطف نماینده
است برای آنچه خواهد بدرستی که اوست او دانای حکیم ٩٩ پروردگار
من بتحقیق که عطا فرمودی بمن از پادشاهی و بیاموختی مرا از تعبیر
خوابها پدید آورنده آسمانها و زمین توئی متولی کار من در دنیا
و آخرت بمیران مرا در حالتی که مسلمان باشم و در رسان مرا بشایستگان ١٠٠ این از خبرهای
نهانیست که وحی میفرستیم آنرا بسوی تو و نبودی نزد ایشان هنگامی که اتفاق نمودند بر
کار خود و حال آنکه ایشان مکر مینمودند ١٠١ و نیستند بیشتر مردمان و اگرچه اهتمام
داشته باشی ایمان آورندگان ١٠٢ و نمیخواهی از ایشان بر آن هیچ مزدی نیست آن مگر پند
مر عالمیان را ١٠٣ و بسا از آیتی که در آسمانها و زمین که میگذرند بر آنها و حال آنکه ایشان از
آنها رو گردانندگانند ١٠٤ و ایمان نمی آورند بیشتر ایشان بخدا مگر و حال آنکه ایشان شرک
آورندگانند ١٠٥ آیا پس ایمنند از اینکه بیاید ایشانرا پوشاننده از عذاب خدا یا آنکه بیاید
ایشانرا قیامت ناگهان و ایشان ندانند ١٠٦ بگو این راه منست میخوانم بسوی خدا بر بینائی
من و کسی که پیروی کند مرا و منزه است خدا و نیستم من از شرک آورندگان ١٠٧

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَ
لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠٨ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن
نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ١٠٩ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ١١٠ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَ
لَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١١١ سورة الرعد ثلث وأربعون آية

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میفرستادیم بایشان از اهل قریه‌ها آیا پس
راه نمیروند در زمین تا ببینند که چگونه بوده عاقبت آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه
سرای آخرت بهتر است برای آنانکه پرهیزکاری نموده‌اند آیا پس تعقل نمیکنید ١٠٨ تا
آن هنگام که مأیوس شدند پیغمبران و گمان کردند که ایشان بتحقیق که بدروغ
گوئی نسبت داده شده‌اند آمد ایشان را یاری ما پس رهانیده شد هر کس که میخواستیم
و بر گردانیده نمیشود عذاب ما از گروه گناهکاران ١٠٩ هر آینه بتحقیق که هست در
قصه‌های ایشان عبرتی از برای صاحبان عقلها ١١٠ نیست حدیثی که افترا کرده شود و
لیکن تصدیق چیزیست که پیش از او آمده و بیان کننده هر چیزیرا و هدایت و رحمتی مر
گروهی را که ایمان می‌آورند ١١١

سورهٔ رعد چهل و سه آیت است و مدنی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان

المر ١ این آیتهای کتابست و آنچیزیکه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
حقست و لیکن بیشترین مردم ایمان نمی‌آورند ٢ خداست آنکه بر افراشته آسمانها را
بدون ستونی که ببینید آنها را پس مستوی شد بر عرش و مسخر گردانید آفتاب و ماه را
هر یک روان میشوند تا هنگامی نام برده شده تدبیر مینماید امر را تفصیل میدهد آیتها را
تا شاید شما بلقاء پروردگار خود یقین نمائید ٣ و اوست آنکه پهن کرد زمین را و پدید آورد
در آن کوهها و نهرها را و از کل میوه‌ها پدید آورد در زمین دو صنف دو تا میپوشاند شب
را بروز بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که تفکر نمایند ٤
و در زمین قطعه‌هاست نزدیک بیکدیگر و بوستانهاست از انگورها و کشت زار و
خرماستانهاست دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک
آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه بدرستی که در این هر آینه
آیتهاست برای گروهی که تعقل میکنند ٥ و اگر عجب میداری پس عجب است
گفتار ایشان که آیا آنوقت که بوده باشیم خاک آیا ما هر آینه باشیم در آفرینش
نوی ٦ آنها آنانند که کافر شدند بپروردگار خود و آنها غلها در گردنهای ایشانست
و آنها یاران آتش‌اند ایشان در آن همیشه کیانند ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
المر ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ٢ اللَّهُ
الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُم بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ ٣ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ
وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَ
مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ
اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٤
وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ
وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
٥ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا
كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٧

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ
الْعِقَابِ ٨ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٩ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ١٠ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ١١ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ
اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ١٢ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ
اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ
حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ
بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ١٣ هُوَ الَّذِي
يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ
السَّحَابَ الثِّقَالَ ١٤ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ١٥ لَهُ دَعْوَةُ
الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ
كَفَّيْهِ اِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
اِلَّا فِي ضَلَالٍ ١٧ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
١٨ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا
ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ١٩
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ٢٠
اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ٢١

وبشتاب میخواهند از تو بدیرا پیش از خوبی وبتحقیق که گذشته پیش از ایشان عقوبتها
وبدرستی که پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است مردمانرا بر ستم ایشان و
بدرستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبتست ٨ ومیگویند آنانکه کافر
شدند چرا فرو فرستاده نشد براو آیتی از پروردگارش نیستی تو مگر بیم دهنده
وبرای هر قومیست راهنمائی ٩ خدا میداند آنچه را بر میدارد هر ماده وآنچه را
که بکاهد رحمها وآنچه را بیفزاید وهر چیزی نزد او باندازه ایست ١٠ دانای
نهان وآشکار بزرگوار برتر است ١١ یکسانیست از شما هر که پنهان
دارد گفتار را وهر که آشکار نماید آنرا وکسی که او پوشانده است بشب وآشکار
کننده است بروز ١٢ مراو راست فرشتگانی از پی هم در آیندگان از پیش روی او
واز پی سر او که نگاه میدارند او را از فرمان خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد
آنچه را با جمعی است تا که تغییر دهند ایشان آنچه را با نفسهای ایشانست وهرگاه
خواهد خدا بگروهی عقوبتی را پس نیست بازگرداننده مراو را ونیست مرایشانرا
از غیر او هیچ والی ١٣ اوست آنکه مینماید بشما برق را برای ترس وطمع وبدید
می آورد ابرهای گران بار را ١٤ وتسبیح گوید رعد بستایش او و
فرشتگان از ترس او ومیفرستد صاعقها را پس برساند آنرا بهر که خواهد
وایشان مجادله میکنند در خدا واوست سخت عقوبت ١٥ مراوراست
دعوت حق وآنانکه میخوانند غیر او را اجابت نمی نمایند مرایشانرا بچیزی
مگر مانند گشاینده دو کف خود بسوی آب تا برسد بدهنش ونیست آن
رسنده بآن ونیست دعای کافران مگر در گمراهی ١٧ ومر خدا را سجده میکنند هر
که در آسمانها وزمین است از روی رضا وناراضائی وسایهای ایشان در صبحها
وعصرها ١٨ بگو کیست پروردگار آسمانها وزمین بگو خداست بگو آیا پس گرفتید
شما بغیر از او مددگارانی که مالک نیستند برای نفسهای خود نفعی ونه ضرری
بگو آیا یکسانند کور وبینا ١٩ آیا یکسانند تاریکیها وروشنی ٢٠ یا گردانیدند
برای خدا شریکانی که بیافریدند مثل آفریدن او مشتبه شده آفرینش برایشان
بگو خداست آفریننده هر چیز واوست یکتای بسیار غالب ٢١

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِى النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ
زَبَدٌ مِّثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ كَذٰلِكَ
يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۲۲ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا
بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۲۳ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۲۴ اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى

اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۲۵
الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا
يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ۲۶ وَالَّذِيْنَ
يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ
وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ
الْحِسَابِ ۲۷ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ
وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً
وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُو
لٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۲۸ جَنّٰتُ
عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ
بَابٍ ۲۹ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا
صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۳۰ وَالَّذِيْنَ
يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ
وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ
وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ۳۱
اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
يَقْدِرُ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ
۳۲ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ
اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّ
اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ
اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۳۳

فرو فرستاد از آسمان آبی پس روان شد رودخانها باندازهٔ شان پس برداشت آن
آب روان کف بلند را و از آنچه بر می افروزند بر آن در آتش برای طلب زیوری یا
مایهٔ تعیّش کفیست مانند آن همچنین مثل میزند خدا حق و باطل را پس اما آن کف
میرود انداخته شده و اما آنچه نفع میرساند مردمانرا پس قرار میگیرد در زمین
همچنین میزند خدا مثلها را ۲۲ برای آنانکه اجابت نموده اند مر پروردگار خود را
نیکوئی و آنانکه اجابت ننمودند مر او را اگر اینکه باشد مر ایشانرا آنچه در
زمین است همه و مانند آن با آن هر آینه فدا دهند آنرا آن گروه مر ایشانراست
بدی حساب ۲۳ و آرامگاه ایشان دوزخست و بد است آن بستر ۲۴
آیا پس کسی که داند اینرا که آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو حقّست
مثل کسی است که او کور است پند نمی پذیرند مگر صاحبان عقلها ۲۵ آنانکه وفا
مینمایند بعهد خدا و نمیشکنند پیمانرا ۲۶ و آنانکه می پیوندند آنچه را فرموده خدا
بآن آنکه پیوند کرده شود و میترسند از پروردگار خود و میترسند از بدی حساب ۲۷
و آنانکه صبر کردند برای طلب رضای پروردگار خود و بپا داشتند نماز را و انفاق
کردند از آنچه روزی کردیم ایشانرا در نهانی و آشکار و دفع مینمایند بخوبی بدیرا
آنها مر ایشانراست عاقبت آن سرای ۲۸ بهشتهای اقامت داخل میشوند آنها را
و کسانی که شایسته باشند از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان و
فرشتگان در آیند بر ایشان از هر دری ۲۹ سلام بر شما بسبب صبر کردن
شما پس نیکوست عاقبت آن سرای ۳۰ و آنانکه میشکنند پیمان خدا را پس از محکم
بستن آن و قطع مینمایند آنچه را فرموده خدا بآن که پیوند کرده شود
و فساد مینمایند در زمین این گروه مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست
بدی آن سرای ۳۱ خدا گشاده میکرداند روزیرا برای هر که
خواهد و تنگ میکرداند و شادمان شدند بزندگانی دنیا و نیست
زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی ۳۲ و میگویند آنانی که کافر شدند چرا فرو
فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگار او بگو بدرستی که خدا گمراه میکند
کسیرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود کسیرا که بازگشت نموده ۳۳

الذین آمنوا وتطمئن قلوبهم بذکر الله الا بذکر الله تطمئن القلوب ۳۴ الذین آمنوا وعملوا الصالحات طوبی لهم وحسن مآب
کذلک ارسلناک فی امة قد خلت من قبلها امم لتتلوا علیهم الذی اوحینا الیک وهم یکفرون بالرحمن قل هو ربی لا
اله الا هو علیه توکلت والیه متاب ۳۶ ولو ان قرآنا سیرت به الجبال او قطعت به الارض او کلم به الموتی بل لله الامر جمیعا
افلم ییأس الذین آمنوا ان لو یشاء الله لهدی الناس جمیعا ولا یزال الذین کفروا تصیبهم بما صنعوا قارعة او تحل قریبا من

دارهم حتی یأتی وعد الله ان
الله لا یخلف المیعاد ۳۷ ولقد
استهزئ برسل من قبلک
فاملیت للذین کفروا ثم اخذتهم
فکیف کان عقاب ۳۸ افمن
هو قائم علی کل نفس بما کسبت
وجعلوا لله شرکاء قل سموهم
ام تنبئونه بما لا یعلم فی الارض
ام بظاهر من القول بل زین
للذین کفروا مکرهم وصدوا
عن السبیل ومن یضلل الله
فما له من هاد ۳۹ لهم عذاب
فی الحیوة الدنیا ولعذاب الآخرة
اشق وما لهم من الله من واق ۴۰
مثل الجنة التی وعد المتقون
تجری من تحتها الانهار اکلها
دائم وظلها تلک عقبی الذین
اتقوا وعقبی الکافرین النار ۴۱
والذین آتیناهم الکتاب یفرحون
بما انزل الیک ومن الاحزاب
من ینکر بعضه قل انما امرت ان
اعبد الله ولا اشرک به الیه ادعوا
والیه مآب ۴۲ وکذلک انزلناه
حکما عربیا ولئن اتبعت اهواءهم بعد
ما جاءک من العلم ما لک من الله
من ولی ولا واق ۴۳

آنان که ایمان آوردند ومی آرامد دلهای ایشان بیاد خدا آگاه باشید که بیاد
خدا آرام می یابد دلها ۳۴ آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته
زندگانی خوشیست مر ایشانرا ونیکوئی بازگشت ۳۵ همچنین فرستادیم ترا
در امتی که بتحقیق گذشتند پیش از ایشان امتها تا بخوانی بر ایشان آنچه را وحی
کردیم بسوی تو وایشان کفر میورزند بخدای بخشاینده بگو اوست پروردگار من نیست الهی
مگر او بر او توکل نمودم وبسوی اوست بازگشت من ۳۶ واگر آنکه باشد قرآنی که روان
گردانیده شود بآن کوهها یا پاره پاره کرده شود بآن زمین یا بسخن آورده شود بآن مردگان
بلکه مر خدا راست امر همگی آیا پس ندانستند آنانکه ایمان آوردند اینرا که اگر خواستی خدا
هر آینه راهنمائی کردی مردم را همه وهمیشه آنان که کافر شدند برسد ایشانرا بسبب
آنچه کرده اند بلائی کوبنده دلها یا فرود آید نزدیک بسرای ایشان تا بیاید
وعده خدا بدرستی که خدا خلف نماید وعده را ۳۷ وهر آینه بتحقیق که استهزا
کرده شد به پیغمبرانی پیش از تو پس مهلت دادیم مر آنانرا که کافر شدند پس گرفتم ایشان
را پس چگونه بود عقوبت من ۳۸ آیا پس کسی که او نگهبانست بر هر نفسی بآنچه کسب کرد
وگردانیدند برای خدا شریکان بگو نام نهید ایشانرا یا آگاه میگردانید او را بآنچه نمیداند
در زمین یا بظاهر از گفتار بلکه آراسته شده برای آنانکه کافر شدند مکر ایشان وباز
داشته شده اند از راه وکسی را که گمراه کند خدا پس نیست مر او را هیچ راهنمائی ۳۹ مر ایشان
راست عذابی در زندگانی دنیا وهر آینه عذاب آخرت سخت تر است ونیست مر ایشانرا
از خدا هیچ نگاه دارنده ۴۰ مثل بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران که میرود از
زیر آنها نهرها میوه آن همیشگیست وسایه اش اینست عاقبت کسانی که پرهیزکاری
نمودند وعاقبت کافران آتش است ۴۱ وآنانکه دادیم ایشانرا کتاب شادمان
میشوند بآنچه فرو فرستاده شده بسوی تو واز آن طایفها کسیست که
انکار میکند بعضی آنرا بگو جز این نیست که فرموده شده ام که بپرستم خدا را
وترک نیاورم مر او را بسوی او میخوانم وبسوی اوست بازگشت من ۴۲ وهمچنین
فرو فرستادیم آنرا حکمی عربی وهر آینه اگر پیروی کنی خواهشهای ایشانرا بعد
آنچه آمده نزد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ یاوری ونه هیچ نگاهدارنده ۴۳

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۳۸
يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۳۹ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ۴۰ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۴۱ وَقَدْ مَكَرَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۴۲ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا

۴۳ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ
سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ اثْنَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الر ۱ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ
النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ
رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۲
اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ
عَذَابٍ شَدِيدٍ ۳ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُو
لَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۴ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۵ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۶
وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ
فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ
رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۷

وهر آینه بتحقیق که فرستادیم رسولان پیش از تو و گردانیدیم برای ایشان زنان و فرزندان
ونباشد رسولی را که بیاورد آیتی را مگر بفرمان خدا برای هر اجلی ۳۸ نوشته ایست
محو مینماید خدا آنچه را میخواهد و ثابت میگرداند آنچه را میخواهد و نزد اوست اصل کتاب ۳۹
واگر بنمائیم بتو بعض آنچه را که وعده کرده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تست
رسانیدن و بر ماست حساب ۴۰ آیا و ندیدند که ما می آییم زمین را کم میکنیم
از اطرافش و خدا حکم میکند نیست هیچ پس اندازنده مر حکم او را و او زود حسابست
۴۱ و بتحقیق که مکر نمودند آنانکه پیش از ایشان بودند پس مر خدا راست مکر همگی
میداند آنچه کسب میکند هر نفسی و زود باشد که بدانند کافران که برای کیست عاقبت
آن سرای ۴۲ و میگویند آنانکه کافر شدند نیستی فرستاده شده ۴۳ بگو بس است
خدا گواه میانه من و میانه شما و کسی که نزد اوست دانش کتاب

سورهٔ ابرهیم علیه السلام پنجاه و دو آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر ۱ کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون آوری مردمرا از تاریکیها
بسوی روشنائی بفرمان پروردگار ایشان بسوی راه آنکه ارجمند ستوده است ۲ خدای
که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای مر کافرانرا از عذابی سخت ۳ آنان که
اختیار مینمایند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز میدارند از راه خدا و میخواهند از آن کجی آنها
در گمراهی دوره ۴ و نفرستادیم هیچ رسولی را مگر بلغت قوم او تا بیان کند برای
ایشان پس گمراه مینماید خدا هر که را خواهد و هدایت میکند هر که را خواهد
و اوست ارجمند درست کردار ۵ و هر آینه بتحقیق که فرستادیم موسی را با معجزات خود
که بیرون آور قومت را از تاریکیها بسوی نور و یاد آوری کن ایشانرا بروزهای خدا بدرستی
که در این هر آینه آیتهاست برای هر بسیار صبر نماینده شکر گذار ۶ و هنگامی که گفت موسی
مر قوم خود را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که رهانید شما را از آل فرعون
که میچشانیدند بشما بدی عذاب را و میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند
زنان شما را و در این امتحانی بود از پروردگار شما بزرگ ۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٨ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ
لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ٩ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ١٠ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ
شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا

وهنگامی را که اعلام نمود پروردگار شما بدرستی که اگر شکر کنید هر اینه زیاد
میدهم البته شما را و اگر کفران ورزید بدرستی که عذاب من هر اینه سخت است ٨
وگفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همگی پس بدرستی که خدا هر اینه
بی‌نیاز ستوده است ٩ آیا نیامد شما را خبر آنانکه پیش از شما بودند گروه نوح و
عاد و ثمود و کسانی که بودند از بعد ایشان که نمیدانند ایشان را مگر خدا آمدند ایشان را رسولان
ایشان با معجزه‌های روشن پس برگردانیدند دستهای خود را در دهنهای خود و گفتند بدرستی
که ما کافر شدیم بآنچه فرستاده شده اید بآن و بدرستی که ما هر اینه در شکیم از آنچه
میخوانید ما را بسوی آن بدگمان نماینده ١٠ گفتند رسولان ایشان آیا در خدا شکی است خدایی
پدید آورنده آسمانها و زمین میخواند شما را تا بیامرزد برای شما از گناهان شما و باز پس دارد
شما را تا وقتی نام برده شده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که باز دارید
ما را از آنچه بود که میپرستیدند پدران ما پس بیاورید ما را حجتی روشن ١١ گفتند مر ایشان را
رسولان ایشان که نیستیم ما مگر آدمی مانند شما و لیکن خدا منت می‌نهد بر هر که میخواهد از
بندگان خود و نباشد ما را که بیاوریم شما را حجتی مگر بفرمان خدا و بر خدا پس باید توکل کنند ایمان
آورندگان ١٢ و چیست ما را که توکل نکنیم بر خدا و حال آنکه بتحقیق نموده بما راههای ما را و هر اینه
صبر کنیم البته بر آنچه آزار کردید ما را و بر خدا پس باید توکل کنند توکل کنندگان ١٣ و گفتند آنانکه
کافر شدند مر رسولان خود را که هر اینه بیرون میکنیم البته شما را از زمین خود یا هر اینه بر میگردید
البته بکیش ما پس وحی نمود بسوی ایشان پروردگار ایشان که هر اینه هلاک کنیم البته ستمکاران را ١٤
و هر اینه ساکن میگردانیم شما را در زمین از بعد ایشان آن مر کسی راست که ترسید از مقام من و
ترسید از وعید من ١٥ و طلب فتح کردند و نومید شد هر گردن کش ستیزه کری ١٦ از پس او دوزخ است
و آب داده میشود از آب چرک ١٧ و خورد جرعه جرعه می آشامد آنرا و نزدیک نیست که فرو برد آنرا
و بیاید او را مرگ از هر جا و حال آنکه نیست او مرده و از پس او عذابی سخت است ١٨ مثل آنانکه
کافر شدند به پروردگار خودشان کردارهای ایشان مانند خاکستر است که سخت بوزد
بآن باد در روز تند بادی توانائی ندارند از آنچه کسب کردند بر چیزی این
آنست آن گمراهی دور ١٩ آیا ندیدی اینرا که خدا بیافرید آسمانها و زمین
را بحق اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد خلقی تازه ٢٠

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ١١ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ
إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا
كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
١٢ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ
هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا
آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
١٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ١٤ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
وَعِيدِ ١٥ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ
كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ١٦ مِنْ وَرَائِهِ
جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ١٧
يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ١٨ مَثَلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٩
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ٢٠

وما ذلك على الله بعزيز ٢١ وبرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله
من شيء قالوا لو هدينا الله لهديناكم سواء علينا اجزعنا ام صبرنا ما لنا من محيص ٢٢ وقال الشيطان لما قضي الامر ان الله
وعدكم وعد الحق ووعدتكم فاخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان الا ان دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا
انفسكم ما انا بمصرخكم وما انتم بمصرخي اني كفرت بما اشركتمون ٢٣ من قبل ان الظالمين لهم عذاب اليم ٢٤ وادخل الذين

امنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها باذن ربهم تحيتهم فيها
سلام ٢٥ الم تر كيف ضرب الله
مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة
اصلها ثابت وفرعها في السماء
٢٦ تؤتي اكلها كل حين باذن
ربها ويضرب الله الامثال
للناس لعلهم يتذكرون ٢٧
ومثل كلمة خبيثة كشجرة
خبيثة اجتثت من فوق الارض
ما لها من قرار ٢٨ يثبت الله
الذين امنوا بالقول الثابت في
الحيوة الدنيا وفي الاخرة ويضل
الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء
٢٩ الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله
كفرا واحلوا قومهم دار البوار ٣٠
جهنم يصلونها وبئس القرار ٣١
وجعلوا لله اندادا ليضلوا عن
سبيله قل تمتعوا فان مصيركم
الى النار ٣٢ قل لعبادي الذين
امنوا يقيموا الصلوة وينفقوا
مما رزقناهم سرا وعلانية
من قبل ان ياتي يوم
لا بيع فيه ولا
خلال ٣٣

ونيست اين بر خدا دشوار ٢١ وظاهر شدند براي خدا همگي پس گفتند ناتوانان مر
انانرا كه گردن كشي نموده اند بدرستي كه ما بوديم مر شما را پيرو پس آيا شما دفع
كننده ايد از ما از عذاب خدا هيچ چيز را گفتند اگر هدايت ميكرد ما را خدا هر اينه هدايت
ميكرديم ما شما را يكسانست بر ما خواه بناليم و خواه صبر نماييم نيست براي ما هيچ گريز
گاهي ٢٢ وگويد شيطان انهنگام كه گذارده شد امر بدرستي كه خدا وعده كرد شما را
وعدهٔ حق و وعده دادم من شما را پس خلف نمودم شما را و نبود مرا بر شما هيچ تسلطي
مگر انكه خواندم شما را پس اجابت نموديد مرا پس ملامت مكنيد مرا و ملامت
كنيد نفسهاي خود را نيستم من فريادرس شما و نيستيد شما فريادرس من
بدرستي كه من كافر شدم بانچه شريك كردانيديد مرا ٢٣ از پيش بدرستي كه ظلم
كنندگان مر ايشانراست عذابي دردناك ٢٤ و در اورده شوند انانكه ايمان اوردند
وكردند كارهاي شايسته ببهشتهائي كه ميرود از زير انها نهرها جاويدانند
در انها باذن پروردگارشان درود ايشان در انها سلام است ٢٥ آيا نديدي كه چگونه
زد خدا مثلي كلمهٔ پاكيزه مانند درختيست پاكيزه كه ريشه اش قايم است و
شاخش در اسمانست ٢٦ ميدهد ميوهٔ خود را هر هنگام بفرمان پروردگارش و ميزند
خدا مثلها براي ادميان شايد ايشان پند پذيرند ٢٧ ومثل كلمهٔ ناپاك مانند
درخت ناپاكيست كه روئيده باشد جثه ان از بالاي زمين نباشد مر انرا هيچ
قراري ٢٨ ثابت ميكند خدا انانرا كه ايمان اورده اند بگفتار ثابت در زندگاني
دنيا و در اخرت و گمراه ميكرداند خدا ظالمانرا و ميكند خدا انچه را بخواهد ٢٩
آيا نديدي بسوي انانكه تبديل كردند نعمت خدا را بكفران و فرود اوردند
قوم خود را بسراي هلاكت ٣٠ جهنم است در ايند انرا و بد قرارگاهيست ٣١ وگردا
نيدند براي خدا مانندها تا گمراه كنند از راه او بگو بهره
بريد پس بدرستي كه بازگشت شما بسوي اتش است ٣٢
بگو مر بندگانم را كه ايمان اورده اند بپا دارند
نماز را و نفقه كنند از انچه روزي كرده ايم ايشانرا
نهان و اشكارا پيش از انكه بيايد روزي كه نه بيعيست در ان و نه دوستي ٣٣

اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَ
سَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ٣٤ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ٣٥ وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَتَ اللهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ
٣٦ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَاِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣٧ رَبَّنَا اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي
بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي اِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ٣٨ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ
مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى عَلَى
اللهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
٣٩ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى
الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ٤٠ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ
الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَاءِ ٤١ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ٤٢
وَلَا تَحْسَبَنَّ اللهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظّٰلِمُونَ ٤٣ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْاَبْصَارُ ٤٤ مُهْطِعِينَ
مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَاَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ٤٥ وَاَنْذِرِ النَّاسَ
يَوْمَ يَاْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا اَخِّرْنَا اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ ٤٦
نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ اَوَلَمْ
تَكُونُوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ
٤٧ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسٰكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ
ضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ٤٨ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ
وَعِنْدَ اللهِ مَكْرُهُمْ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ٤٩

خداست آنکه بدید آورد آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آورد بآن از
میوه‌ها روزیی برای شما و مسخر کرد برای شما کشتی را تا روان شود در دریا بفرمان او و مسخر گردانید
برای شما نهرها را ٣٤ و مسخر گردانید برای شما آفتاب و ماه را بسرعت روند و مسخر گردانید برای
شما شب و روز را ٣٥ و داد بشما از هرچه سؤال کردید ازو و اگر بشمارید نعمت خدا را شمار نتوانید کرد
بدرستیکه آدمی هرآینه ظلم کننده ایست بسیار ناسپاس و هنگامی که گفت
ابرهیم پروردگار من بگردان این شهر را آمن و دور گردان مرا و فرزندان مرا از اینکه بپرستیم
بتان را ٣٦ پروردگار من بدرستی که اینها گمراه نمودند بسیاری از مردم پس هر که
پیروی کند مرا پس بدرستی که او از منست و هر که نافرمانی کند مرا پس بدرستی
که تو آمرزنده مهربانی ٣٧ پروردگار ما بدرستی که من ساکن گردانیدم بعضی از
فرزندان خود را در وادی غیر صاحب زرع نزد خانه تو که حرام کردانیده شده است
پروردگار ما تا بپا دارند نماز را پس بگردان دلهای مردم را که میل کند بسوی
ایشان و روزی ده ایشان را از میوه‌ها شاید ایشان شکر کنند ٣٨ پروردگار ما بدرستی
که تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکارا میکنیم و پوشیده نیست بر خدا هیچ چیز
در زمین و نه در آسمان ٣٩ ستایش خدایرا که بخشید بمن در حال پیری اسمعیل و اسحق
را بدرستی که پروردگار من هرآینه شنونده دعاست ٤٠ پروردگار من بگردان مرا بپا دارنده
نماز و از فرزندانم پروردگار ما و قبول نما دعای مرا ٤١ پروردگار ما بیامرز مرا و مر پدر
و مادر مرا و مر مؤمنان را روزی که برپا شود حساب ٤٢ و مپندار خدا را غافل از آنچه میکنند
ستمکاران ٤٣ جز این نیست که تأخیر مینماید ایشانرا برای روزی که خیره میگردد در آن دیدها ٤٤
در حالتی که شتابندگان باشند بردارندگان سرهای خود را برنگردد بسوی ایشان نظر ایشان
و دلهای ایشان خالیست رحم ٤٥ و بیم ده مردم را از روزی که بیاید ایشانرا عذاب پس گویند آنان که
ستم کرده اند پروردگار ما پس باز دار ما را تا مدتی نزدیک ٤٦ تا اجابت کنیم
دعوت ترا و پیروی کنیم رسولانرا آیا و نبودید که سوگند میخوردید پیش از این که نیست مر شما را هیچ زوالی ٤٧
و ساکن شدید در مسکنهای آنانکه ستم کردند بر نفسهای خود و ظاهر شد مر شما را که چگونه کردیم
با ایشان و زدیم برای شما مثلها ٤٨ و بتحقیق که مکر کردند مکر خود را و نزد خداست مکر
ایشان و اگرچه بود مکر ایشان که برطرف شود از آن کوهها ٤٩

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۴۸ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
۴۹ وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۵۰ سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ۵۱ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۵۲ هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۵۳ سُوْرَةُ الْحِجْرِ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ الٓرٰ ۱ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ۲ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۳ ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَيَتَمَتَّعُوْا

وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۴
وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا
كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ۵ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ
اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ۶ وَقَالُوْا
يٰاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ۷ لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِ
كَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۸
مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْا
اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ۹ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ
وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۱۰ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ۱۱ وَمَا
يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ
۱۲ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ۱۳
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِيْنَ ۱۴ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا
مِّنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ۱۵
لَقَالُوْا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ
قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ۱۶ وَلَقَدْ جَعَلْنَا
فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا لِلنّٰظِرِيْنَ
۱۷ وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ
۱۸ اِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهٗ
شِهَابٌ مُّبِيْنٌ ۱۹ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا
وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُوْنٍ ۲۰ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهٗ
بِرٰزِقِيْنَ ۲۱

پس مپندار البته خدا را خلف کننده وعده خود است رسولان خود را بدرستی که خدا ارجمند
صاحب انتقام است ۴۸ روزی که بدل کرده شود زمین بغیر این زمین و آسمانها و ظاهر شوند برای
خدای یگانهٔ قهر کننده ۴۹ و به بینی گناهکاران را در آن روز بسته شده در زنجیرها ۵۰ پیراهنهای
ایشان از قطران است و بپوشد رویهای ایشانرا آتش ۵۱ تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه
کسب کرده بدرستی که خدا زود حساب است ۵۲ این کفایتست مر مردم را و تا ترسانیده شوند بآن
و تا بدانند که جز این نیست که اوست خدای یگانه و تا پند گیرند صاحبان عقلها ۵۳

سورهٔ حجر نود و نه آیه است و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
الر ۱ این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن ۲ بسا آرزو کنند آنانکه کفر ورزیده اند که کاش بودند
مسلمانان ۳ واگذار ایشانرا که بخورند و برخوردار گردند و مشغول گرداند ایشانرا آرزو پس زود
باشد که بدانند ۴ و هلاک نگردانیدیم هیچ قریه را مگر و حال آنکه مر او را وقتی بود نوشته معلوم ۵
پیشی نگیرد هیچ امتی اجل خود را و باز پس نمانند ۶ و گفتند ای آنانکه فرود آمده بر او ذکر بدرستی که تو
هر آینه دیوانه ۷ چرا نمی آوری بما فرشتگان را اگر هستی از راست گویان ۸ فرو نمی فرستیم فرشتگانرا
مگر بحق و نباشند آنهنگام مهلت داده شدگان ۹ بدرستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستی که ما
مر آنرا هر آینه نگهبانانیم ۱۰ و هر آینه بتحقیق که فرستادیم پیش از تو در طوائف پیشینیان ۱۱ و نمی آمد
ایشانرا هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که باو استهزا میکردند ۱۲ همچنین در می آوریم آنرا در دلهای
گناهکاران ۱۳ ایمان نمی آورند بآن و بتحقیق گذشت سنت پیشینیان ۱۴ و اگر میگشادیم بر ایشان
دری از آسمان پس بودند که اکثر اوقات در آن بالا روند ۱۵ هر آینه میگفتند جز این نیست که بسته
شده دیدهای ما بلکه مائیم گروهی جادو کرده شدگان ۱۶ و البته بتحقیق که گردانیدیم در
آسمان برجها و آراستیم آنرا از برای نگرندگان ۱۷ و نگاه داشتیم آنرا از
هر شیطان رانده شده ۱۸ مگر آنکه بدزدی داشت گوش را پس از پی در آمده
باشد او را پارهٔ آتشی روشن ۱۹ و زمین را باز کشیدیم آنرا و افکندیم در آن کوههای
استوار و رویانیدیم در آن از هر چیز سنجیده ۲۰ و گردانیدیم از برای شما در آن
اسباب معیشت و کسی را که نیستید شما مر او را روزی دهندگان ۲۱

وان من شيء الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم ٢٢ وارسلنا الرياح لواقح فانزلنا من السماء ماء فاسقيناكموه وما انتم
له بخازنين ٢٣ وانا لنحن نحيي ونميت ونحن الوارثون ٢٤ ولقد علمنا المستقدمين منكم ولقد علمنا المستاخرين ٢٥ وان
ربك هو يحشرهم انه حكيم عليم ٢٦ ولقد خلقنا الانسان من صلصال من حما مسنون ٢٨ والجان خلقناه من قبل من نار
السموم ٢٩ واذ قال ربك للملائكة اني خالق بشرا من صلصال من حما مسنون ٣٠ فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين

ونیست هیچ چیز مگر آنکه نزد ماست خزینهای آن وفرو نمیفرستیم آنرا مگر باندازهٔ معلوم
٢٢ وفرستادیم بادها را آبستن کننده ها پس فرو فرستادیم از آسمان آبی پس بیاشامانیدیم
بشما آنرا ونیستید شما مر آنرا خزینه داران ٢٣ وبدرستی که ما هر آینه زنده میکنیم ومیمیرانیم
وماییم میراث برندگان ٢٤ وبتحقیق که دانستیم پیش روندگان از شما وبتحقیق که دانستیم
واپس ماندگانرا ٢٥ وبدرستی که پروردگار تو او جمع میکند ایشانرا بدرستی که اوست
درست کردار دانا ٢٦ وهر آینه بتحقیق که بیدا آوردیم آدمی را از گل خشک شده از لای بدبو
شده ٢٨ وبدرستی جنیانرا بیدا آوردیم اورا پیش از آدم از آتش بی دود ٢٩ وهنگامی که گفت
پروردگار تو مر فرشتگانرا بدرستی که من بیدا آورنده ام آدمی را از گل خشک شده از لای بدبو شده
٣٠ پس چون درست خلقت کردم اورا ودمیدم در او از روحم پس بیفتید مر اورا سجده کنندگان
٣١ پس سجده کردند فرشتگان همهٔ ایشان بهیئت مجموعی ٣٢ مگر شیطان که ابا نمود از اینکه
باشد با سجده کنندگان ٣٣ گفت ای شیطان چیست مر ترا که نباشی با سجده کنندگان ٣٤
گفت نیستم که سجده نمایم مر آدمی را که آفریدی [illegible] از گل خشک شده از لای بدبو شده ٣٥
گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که تو رانده شدهٔ ٣٦ وبدرستی که بر تست لعنت تا روز
قیامت ٣٧ گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند ٣٨ گفت پس
بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ٣٩ تا روز وقت معلوم ٤٠ گفت پروردگارا بسبب گمراه
نمودن تو مرا هر آینه بیارایم [illegible] برای ایشان در زمین وهر آینه گمراه کنم البته ایشانرا
همگی ٤١ مگر بندگان ترا از ایشان که خالص شدگان باشند ٤٢
گفت این راهیست بمن راست ٤٣ بدرستی که بندگان مرا نیست مر ترا
برایشان تسلطی مگر آنکه پیروی نموده باشد ترا از گمراهان ٤٤ وبدرستی
که دوزخ هر آینه وعده گاه ایشانست همگی ٤٥ مر آنرا هفت دراست
برای هر دری از ایشان پاره ایست قسمت شده ٤٦ بدرستی که پرهیزگاران
در باغها باشند وچشمه سارها ٤٧ در آئید در آنها بسلامت ایمنان ٤٨
وبیرون کنیم آنچه را در سینهای ایشانست از کینه برادران بر کرسیها رو برو
بیکدیگر آورده ٤٩ نرسد ایشانرا در آنها هیچ تعبی ونخواهند بود ایشان از آنها
بیرون کرده شدگان ٥٠ خبر ده بندگان مرا اینکه منم آمرزنده مهربان ٥١

٣١ فسجد الملائكة كلهم اجمعون
٣٢ الا ابليس ابى ان يكون مع
الساجدين ٣٣ قال يا ابليس ما
لك الا تكون مع الساجدين ٣٤
قال لم اكن لاسجد لبشر خلقته
من صلصال من حما مسنون ٣٥
قال فاخرج منها فانك رجيم ٣٦
وان عليك اللعنة الى يوم الدين
٣٧ قال رب فانظرني الى يوم
يبعثون ٣٨ قال فانك من المنظرين
٣٩ الى يوم الوقت المعلوم ٤٠
قال رب بما اغويتني لازينن
لهم في الارض ولاغوينهم اجمعين
٤١ الا عبادك منهم المخلصين ٤٢
قال هذا صراط علي مستقيم ٤٣
ان عبادي ليس لك عليهم سلطان
الا من اتبعك من الغاوين ٤٤
وان جهنم لموعدهم اجمعين ٤٥
لها سبعة ابواب لكل باب منهم
جزء مقسوم ٤٦ ان المتقين في جنات
وعيون ٤٧ ادخلوها بسلام امنين
٤٨ ونزعنا ما في صدورهم من غل
اخوانا على سرر متقابلين ٤٩
لا يمسهم فيها نصب وما هم منها
بمخرجين ٥٠ نبئ عبادي اني
انا الغفور الرحيم ٥١

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۵۰ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ ۵۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۵۲ قَالُوا لَا
تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۵۳ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ۵۴ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ۵۵
قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ۵۶ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۵۷ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۵۸ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا
لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ۵۹ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ۶۰ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۶۱ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۶۲ قَالُوا بَلْ
جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۶۳
وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۶۴
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۶۵ وَ
قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ۶۶ وَ
جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
۶۷ قَالَ إِنَّ هٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا
تَفْضَحُونِ ۶۸ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ
۶۹ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ
۷۰ قَالَ هٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ۷۱ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۷۲ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۷۳ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ۷۴ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۷۵ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ
مُقِيمٍ ۷۶ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
۷۷ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
لَظَالِمِينَ ۷۸ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا
لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ۷۹ وَلَقَدْ كَذَّبَ
أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۸۰ وَآتَيْنَاهُمْ
آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۸۱
وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ
۸۲ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۸۳

و اینکه عذاب من آنست عذاب دردناك ۵۰ و خبرده ایشانرا از مهمانان ابرهیم ۵۱ هنگامي که در
آمدند بر وي پس گفتند سلامي را گفت بدرستي که ما از شما ترسندگانیم ۵۲ گفتند مترس بدرستي
که ما بشارت میدهیم ترا بپسر دانا ۵۳ گفت آیا بشارت دادید مرا با اینکه رسیده است مرا پیري
پس بچه بشارت میدهید مرا ۵۴ گفتند مژده داده ایم ترا براستي پس مباش از ناامیدان ۵۵ گفت و
کیست که ناامید شود از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان ۵۶ گفت پس چیست کار بزرگ شما اي
فرستاده شدگان ۵۷ گفتند بدرستي که ما فرستاده شده ایم بسوي گروه گناهکاران ۵۸ مگر آل لوط
را بدرستي که ما هر آینه نجات دهنده ایم ایشانرا همگي ۵۹ مگر زنش را که تقدیر کرده ایم که او
هر آینه از بازماندگانست ۶۰ پس چون آمدند آل لوط را فرستاده شدگان ۶۱ گفت لوط بدرستي
که شما گروهید بیگانگان ۶۲ گفتند بلکه آمده ایم ترا بانچه بودند که در آن شك میداشتند
۶۳ و آمده ایم ترا بحق و بدرستي که ما هر آینه راست گویانیم ۶۴ پس بیرون بر عیال خود را در
پاره از شب و تابع شو قفاهاي ایشانرا و باید که نگاه بر پس نکند از شما
احدي و بروید آنجا که آزموده شده اید ۶۵ و گذارش دادیم بسوي او این امر را که بنیاد
این گروه برکنده شده است در حالتي که صبح نمایندگان بودند ۶۶ و آمدند اهل آن
شهر که شادماني میکردند ۶۷ گفت لوط بدرستي که این گروه مهمانان منند پس رسوا
منمائید مرا ۶۸ و بپرهیزید از خدا و خوار مگردانید مرا ۶۹ گفتند آیا نهي نکردیم ترا از
عالمیان ۷۰ گفت اینها دختران منند اگر هستید کنندگان ۷۱ سوگند بزندگي تو بدرستي که
ایشان هر آینه در مستي خود گمراه میشوند ۷۲ پس فرا گرفت ایشانرا آواز هلاك کننده
بروشني روز در آمدگان ۷۳ پس گردانیدیم زبر آنرا زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگها
را از سجیل ۷۴ بدرستي که در این هر آینه آیتهاست براي صاحبان فراست ۷۵ و بدرستي
که آن قریه هر آینه در راهیست پا برجا ۷۶ بدرستي در این هر آینه آیتست براي مؤمنان
۷۷ و اگرچه بودند یاران ایکه هر آینه ستم کنندگان ۷۸ پس انتقام کشیدیم از ایشان و
بدرستي که ایشان هر آینه در راهي اند هویدا ۷۹ و هر آینه بتحقیق که بدروغگوئي نسبت
دادند یاران حجر رسولانرا ۸۰ و آوردیم بر ایشان آیتهاي خود را پس بودند از آنها روگردانان
۸۱ و بودند که میتراشیدند از کوهها خانها ایمنان ۸۲ پس فرا گرفت
ایشانرا نعره هلاك کننده صبح نمایندگان ۸۳

فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ٨٤ وما خلقنا السموات والأرض وما بينهما الا بالحق وان الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل ٨٥ ان
ربك هو الخلاق العليم ٨٦ ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ٨٧ لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا
تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ٨٨ وقل اني انا النذير المبين ٨٩ كما انزلنا على المقتسمين ٩٠ الذين جعلوا القرآن عضين ٩١
فوربك لنسئلنهم اجمعين عما كانوا يعملون ٩٢ فاصدع بما تؤمر واعرض عن المشركين ٩٣ انا كفيناك المستهزئين ٩٤ الذين يجعلون

مع الله الها آخر فسوف يعلمون ٩٥
ولقد نعلم انك يضيق صدرك
بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن
من الساجدين ٩٦ واعبد ربك
حتى يأتيك اليقين ٩٧

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه
وتعالى عما يشركون ١ ينزل
الملائكة بالروح من امره على من
يشاء من عباده ان انذروا انه
لا اله الا انا فاتقون ٢ خلق
السموات والارض بالحق تعالى
عما يشركون ٣ خلق الانسان
من نطفة فاذا هو خصيم مبين ٤
والانعام خلقها لكم فيها دفء
ومنافع ومنها تأكلون ٥ ولكم
فيها جمال حين تريحون وحين
تسرحون ٦ وتحمل اثقالكم الى
بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق
الانفس ان ربكم لرؤف رحيم ٧
والخيل والبغال والحمير لتركبوها
وزينة ويخلق ما لا تعلمون ٨
وعلى الله قصد السبيل
ومنها جائر ولو شاء لهديكم
اجمعين ٩

پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ٨٤ و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه
را در میانهٔ آن دو است مگر بحق و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است پس درگذر درگذشتن
نیکو ٨٥ بدرستی که پروردگار تو اوست آفرینندهٔ دانا ٨٦ و هر آینه بتحقیق که دادیم ترا
هفت از مثانی و قرآن عظیم ٨٧ مگشا البته دو دیده خود را بسوی چیزهائی که بهره‌مند
کردانیدیم بآن اصنافی را از ایشان و اندوه مخور بر ایشان و فرود آر بال خود را برای ایمان آورندگان
٨٨ و بگو بدرستی که من ترسانندهٔ بیان کننده‌ام ٨٩ همچنانکه فرو فرستادیم بر قسمت کنندگان
٩٠ آنانی که کردانیدند قرآن را پارها ٩١ پس بپروردگار تو که هر آینه بپرسیم البته از ایشان همگی
از آنچه بودند که میکردند ٩٢ پس آشکار نما آنچه را فرموده شدهٔ و روی بگردان از شرک آورندگان ٩٣
بدرستی که ما کفایت نمودیم از تو استهزا کنندگان را ٩٤ آنانکه شریک میکردانند با خدا خدای
دیگر پس زود باشد که بدانند ٩٥ و هر آینه بتحقیق که میدانیم اینرا که تو تنگ میشود سینه‌ات
بسبب آنچه میگویند پس تسبیح کن بستایش پروردگار خود و باش از سجده کنندگان ٩٦ و بپرست
پروردگار خود را بیاید ترا یقین ٩٧

سورهٔ نحل یکصد و بیست و هشت آیه و از مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
نزدیک شد امر خدا پس بشتاب طلب منمائید آنرا منزه است و بلند از آنچه شریک میکردانند ١
فرو میفرستد فرشتگانرا با روح از امرش بر هر که خواهد از بندگان خود اینکه بیم نمائید بدرستیکه
که نیست معبودی مگر من پس بپرهیزید از من ٢ خلق کرد آسمانها و زمین را بحق برتر است از آنچه
شریک میآورند ٣ آفرید آدمی را از نطفه پس اکنون او جدال کننده ایست آشکار ٤ و چهارپایانرا
آفرید آنها را برای شما در آنها پوششی است و منفعتها و از آنها میخورید ٥ و از برای شما در آنها
تجملی است هنگامی که میآرید و آنگاه که سر میدهید بچراگاه ٦ و میکشند بارهای شما
را بسوی شهری که نباشید شما رسنده بآن شهر مگر برنج نفسها بدرستی که پروردگار
شما هر آینه مهربانیست رحم کننده ٧ و اسبان و استران و خرانرا سوار شوید آنها
را و برای زینت و میآفریند آنچه را نمیدانید ٨ و بر خداست نمودن راه میانه و از آنها
منحرفست و اگر خواستی خدا هر آینه براه میانه راه نمائی نمودی شما را همگی ٩

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ١٠ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١١ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٢ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٣ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٥ وَعَلَامَاتٍ
وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ١٦ أَفَمَنْ يَخْلُقُ
كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧
وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٨ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ١٩
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا
يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ٢٠
أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٢١ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَا
حِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٢٢
لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ٢٣ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ ٢٤ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَا
ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَ
وَّلِينَ ٢٥ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِرُونَ ٢٦ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٢٧ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ
الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ٢٨

اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی را برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختی که
برگهای آن میچرانید ١٠ میرویاند برای شما بآن کشت زار و زیتون و درختان خرما و انگورها
و از همه میوه‌ها بدرستی که در این هر آینه آیتی‌ست برای گروهی که تفکر میکنند ١١ و مسخر کردانید
برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستاره‌ها مسخرانند بامر او بدرستی که در این هر آینه آیتهاست
برای گروهی که تعقل مینمایند ١٢ و آنچه را آفرید برای شما در زمین در حالتی که مختلفاست
رنگهای آن بدرستی که در این هر آینه آیتی‌ست برای گروهی که یاد میکردند ١٣ و اوست که
مسخر کردانید دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آورید از آن زیوری که میپوشید
آنرا و می‌بینی کشتیها را شکافنده در آن و تا بجویید از فضل او و شاید شما شکر کذارید ١٤
و افکند در زمین کوههای استوار را که بحرکت در آورد شما را و نهرها و راهها را تا شاید شما
راه بیابید ١٥ و علامتها و بستاره‌ها ایشان راه می‌یابند ١٦ آیا پس آنکه خلق مینماید مانند
کسیست که خلق نمینماید آیا پس آگاه نمیگردید ١٧ و اگر بشمارید نعمتهای خدا را بشمار
در نیاورید آنها را بدرستی که خدا هر آینه آمرزنده ایست مهربان ١٨ و خدا میداند آنچه را
نهان میدارید و آنچه را آشکار مینمایید ١٩ و آنانکه میخوانند از غیر خدا خلق نمیکنند چیزی را
و ایشان خلق کرده میشوند ٢٠ مرده‌گانند نه زنده‌گان و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند ٢١
خدای شما خداییست یگانه پس آنانکه ایمان نمی‌آورند باخرت دلهای ایشان
انکار نماینده است و ایشان گردن کشانند ٢٢ حقا که خدا میداند آنچه را پنهان
میدارند و آنچه را آشکار مینمایند ٢٣ بدرستی که او دوست نمیدارد گردن کشانرا ٢٤
و هرگاه گفته شود بایشان که چه چیز فرو فرستاده پروردگار شما گویند افسانهای
پیشینیان ٢٥ تا بردارند بارهای گناهان خود را بتمام در روز قیامت و از بارهای گناه
آنانیرا که گمراه مینمایند ایشانرا بدون دانشی آگاه باشید که بد است آنچه بار گناه میکشند
٢٦ بتحقیق که مکر نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا
بناهای ایشان را از قاعده‌ها پس افتاد بر ایشان سقف از زبر ایشان
و آمد ایشانرا عذاب از جایی که نمی‌فهمیدند ٢٧ پس در روز قیامت خوار
نماید ایشانرا و گوید کجایند شریکان من که بودید که خلاف مینمودید در
آنها گوید آنانکه داده شده اند دانش را بدرستی که خواری امروز و بدی بر کافرانست ٢٨

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٩ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ٣٠ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ٣١ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ٣٢ الَّذِينَ
تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ٣٣ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٤ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ

كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
٣٥ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ
حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٣٦
وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا
آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ
عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٣٧
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
٣٨ إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ٣٩ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٤٠ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ٤١ إِنَّمَا
قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٤٢ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ٤٣

آنانکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان ستم کنندگان نفسهای خود پس درانداختند
صلح را که نبودیم که بکنیم هیچ بدیاری بدرستی که خدا داناست بآنچه در دنیا که می
کردید ۲۹ پس درآئید درهای دوزخ را جاویدانیان در آن پس هر آینه بد است جایگاه تکبر
کنندگان ۳۰ وگفته شد مر آنانی را که پرهیزکاری نموده اند چه چیز را فرو فرستاده پروردگار
شما گفتند خیر مر آنانی را که نیکی کردند در این دنیا نیکیست و هر آینه سرای آخرت بهتر است
و هر آینه نیکوست سرای پرهیزکاران ۳۱ بهشتهای با اقامت درآیند در آنها میرود
از زیر آنها نهرها مر ایشانراست در آنها آنچه خواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیز
کاران ۳۲ آنانکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان پاکیزه گان ۳۳ گویند سلام بر شما درآئید
ببهشت بآنچه بودید که میکردید ۳۴ آیا انتظار میبرند مگر اینرا که بیایند ایشانرا فرشتگان
یا بیاید امر پروردگار تو همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم ننموده ایشانرا خدا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم مینمودند ۳۵ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کردند
و فرا گرفت ایشانرا آنچه بودند که بآن استهزا مینمودند ۳۶ وگفتند آنانکه شرک ورزیدند
اگر خواستی خدا نمیپرستیدیم بغیر او هیچ چیز ما و نه پدران ما و نه حرام میشودیم بدون حکم او
هیچ چیز را همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس آیا بر رسولانست مگر رسانیدن
هویدا ۳۷ و هر آینه بتحقیق که برانگیختیم در هر گروهی رسولی را که بپرستید خدا را و دوری نمائید
از طاغوت پس از ایشان کسی است که راه نمائی کرد خدا و از ایشان کسی است که ثابت شده بر
او گمراهی پس سیر کنید در زمین پس ببینید که چگونه بوده عاقبت تکذیب نمایندگان ۳۸
اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که گمراه می
میکند و نیست مر ایشانرا هیچ یاری دهندگان ۳۹ و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای
خود که برنمی انگیزد خدا کسی را که بمیرد آری وعده دادنیست بر او حق ولیکن بیشتر مردم
نمیدانند ۴۰ تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف مینمایند در آن و تا بدانند آنانکه
کافر شدند اینکه ایشان بوده اند دروغگویان ۴۱ جز این نیست که قول ما مر چیزی را چون
خواهیم آنرا آنست که گوئیم آنرا که باش پس میباشد ۴۲ و آنانکه هجرت کردند در
خدا پس از آنکه ستم کرده شدند بودند هر آینه جای میدهیم البته ایشانرا در دنیا نیکو
و هر آینه مزد آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ۴۳

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٤٢ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٤٣ بِالْبَيِّنَاتِ وَ
الزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ٤٤ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ
يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٤٥ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ٤٦ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ٤٧ أَوَلَمْ
يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ٤٨ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

دَابَّةٍ وَالْمَلٰئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ٤٩
يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ٥٠ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوا
إِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ
فَارْهَبُونِ ٥١ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللّٰهِ
تَتَّقُونَ ٥٢ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ
اللّٰهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ
تَجْأَرُونَ ٥٣ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ
عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ
٥٤ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٥٥ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
تَاللّٰهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ٥٦
وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَ
لَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ٥٧ وَإِذَا بُشِّرَ
أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ٥٨ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ
مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ
هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ٥٩ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَ
لِلّٰهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
٦٠ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ
عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ٦١

آنانکه صبر نمودند و بر پروردگار خود توکل مینمایند ٤٢ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که
وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید ٤٣ ببینتها
و کتابهای نوشته و فرو فرستادیم بسوی تو ذکر را تا بیان نمائی برای مردم آنچه فرو فرستاد
شد بسوی ایشان و شاید ایشان تفکر کنند ٤٤ پس آیا ایمن شدند آنانکه مکر کردند
بدیها را که فرو برد خدا ایشانرا بزمین یا بیاید ایشانرا عذاب از جائی که دریافت نمایند ٤٥
یا بگیرد ایشانرا در گردیدن ایشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان ٤٦ یا بگیرد ایشانرا بر
ترسی پس بدرستی که پروردگار شما هر آینه مهربانیست رحم نماینده ٤٧ و آیا نمی نگرند بسوی
آنچه آفرید خدا از چیزی که میگردد سایهایش از جانب راست و چپها در حالتی که سجده کنندگانند
مر خدا را و ایشان خوارانند ٤٨ و مر خدا را سجده کند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از
جنبنده و فرشتگان و ایشان گردنکشی نمینمایند ٤٩ میترسند از پروردگار خود از بالای ایشان
و میکنند آنچه فرموده شده اند ٥٠ و گفت خدا مگیرید خدائی دو خدا جز این نیست که او خدا
ئیست یگانه پس از من بترسید ٥١ و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست
دین دایم و لازم پس آیا از غیر خدا میپرهیزید ٥٢ و آنچه با شما است از نعمتی پس از خداست پس
هرگاه برسد شما را تعبی پس بسوی او زاری مینمائید ٥٣ پس چون بر داردان تعب را از شما آنگاه
گروهی از شما بپروردگارشان شرک میآورند ٥٤ تا کفران نمایند بآنچه داده ایم ایشانرا پس
بهره ور گردید پس زود باشد که بدانید ٥٥ و میگردانند برای آنچه نمیدانند حصه از آنچه
روزی نمودیم ایشانرا سوگند بخدا که هر آینه پرسیده شوید البته از آنچه هستید که تهمت می
بندید ٥٦ و میگردانند برای خدا دختران منزهست او و مر ایشانراست آنچه میل دارند ٥٧
و هرگاه مژده داده شود یکی از ایشان بمؤنث بگردد روی او سیاه و او باشد
خشمناک ٥٨ پنهان شود از گروه خود از بدی آنچه مژده داده شده بآن که آیا نگاه
داردش بخواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید که بد است آنچه حکم
میکنند ٥٩ مر آنانی را که ایمان نمی آورند بآخرت مثل بد است و مر خدا راست مثل برتر
و اوست غالب درست کردار ٦٠ و اگر بگیرد خدا مردم را بستم ایشان نگذارد بر آن
هیچ جنبنده و لیکن باز پس اندازد ایشانرا تا مدت نام برده شده پس چون
در آید اجل ایشان باز پس نروند ساعتی و پیشی نگیرند ٦١

ويجعلون لله ما يكرهون وتصف ألسنتهم الكذب أن لهم الحسنى لا جرم أن لهم النار وأنهم مفرطون ٦٢ تالله لقد أرسلنا إلى
أمم من قبلك فزين لهم الشيطان أعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب أليم ٦٣ وما أنزلنا عليك الكتاب إلا لتبين لهم الذي
اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ٦٤ والله أنزل من السماء ماء فأحيا به الأرض بعد موتها إن في ذلك لآية لقوم
يسمعون ٦٥ وإن لكم في الأنعام لعبرة نسقيكم مما في بطونه من بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشاربين ٦٦ ومن ثمرات

النخيل والأعناب تتخذون منه
سكرا ورزقا حسنا إن في ذلك
لآية لقوم يعقلون ٦٧ وأوحى
ربك إلى النحل أن اتخذي من
الجبال بيوتا ومن الشجر ومما
يعرشون ٦٨ ثم كلي من كل الثمرات
فاسلكي سبل ربك ذللا يخرج
من بطونها شراب مختلف ألوانه
فيه شفاء للناس إن في ذلك لآية
لقوم يتفكرون ٦٩ والله خلقكم
ثم يتوفاكم ومنكم من يرد إلى
أرذل العمر لكي لا يعلم بعد علم
شيئا إن الله عليم قدير ٧٠ والله
فضل بعضكم على بعض في الرزق فما
الذين فضلوا برادي رزقهم على
ما ملكت أيمانهم فهم فيه سواء
أفبنعمة الله يجحدون ٧١ والله
جعل لكم من أنفسكم أزواجا وجعل
لكم من أزواجكم بنين وحفدة ورزقكم
من الطيبات أفبالباطل يؤمنون
وبنعمت الله هم يكفرون ٧٢ ويعبدون
من دون الله ما لا يملك لهم رزقا
من السموات والأرض شيئا
ولا يستطيعون ٧٣ فلا تضربوا لله
الأمثال إن الله يعلم وأنتم
لا تعلمون ٧٤

ومیکردانند برای خدا انچه را که کراهت دارند و وصف میکند زبانهای ایشان دروغ
را که مر ایشانراست نیکوئی حقا که برای ایشانست آتش و بدرستی که ایشان پیش داشته
شده گانند ٦٢ بخدا سوگند که هر اینه بتحقیق که فرستادیم بسوی طایفهائی که بودند پیش
از تو پس آرایش نمود برای ایشان شیطان کردهای ایشانرا پس وی یاور ایشانست امروز و
برای ایشانست عذاب دردناک ٦٣ و فرو نفرستادیم بر تو قرآنرا مگر برای آنکه بیان کنی از
برای ایشان انچه اختلاف نمودند در آن و راهنمائی و رحمتی برای گروهی که ایمان می آورند
٦٤ و خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد بآن زمین را بعد از مردنش بدرستی که در
این هر اینه آیتیست مر گروهی را که میشنوند ٦٥ و بدرستی که مر شما را در چهارپایان هر اینه
عبرتیست می آشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنست از میان سرگین و خون شیر صافی گوارا
مر آشامندگانرا ٦٦ و از میوههای درختان خرما و انگورها فرا میگیرید از آن مست کننده
و روزی خوبی را بدرستی که در این هر اینه آیتی است برای گروهی که تعقل مینمایند ٦٧
و وحی نمود پروردگار تو بسوی مگس عسل که بگیر از کوهها خانهها و از درخت و از آنچه
داربست کنند ٦٨ پس بخور از میوهها پس برو راههای پروردگار خود را رام شدگان بیرون
آید از شکمهای آنها آشامیدنی که متفاوتست رنگهای آن در آن شفائیست مر مردم را
بدرستی که در این هر اینه آیتی است برای گروهی که تفکر مینمایند ٦٩ و خدا بدید
آورد شما را پس میمیراند شما را و از شما کسی است که رد کرده شود بخوارترین زندگیها
تا نداند بعد از دانستن چیزیرا بدرستی که خدا داناییست توانا ٧٠ و خدا افزونی
داد بعضی از شما را بر بعضی در روزی پس نیستند آنانی که افزونی یافته اند رد کنندگان
روزیهای خود بر آنچه مالک شده دستهای ایشان پس ایشان در آن یکسان باشند
آیا پس بنعمت خدا انکار مینمایند ٧١ و خدا گردانید برای شما از خودهاتان
جفتها را و گردانید برای شما از جفتهاتان فرزندان و نوادگان و روزی
داده شما را از پاکیزهها پس آیا بباطل ایمان می آورند و بنعمت خدا ایشان
ناسپاسی مینمایند ٧٢ و میپرستند از غیر خدا چیزی را که مالک نمیباشد
برای ایشان روزیرا از آسمانها و زمین چیزیرا و نتوانند پس مزنید
برای خدا مثلها بدرستی که خدا میداند و شما نمیدانید ٧٤

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ٧٦ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ
وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٧٧ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٧٨ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧٩ أَلَمْ يَرَوْا

إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٨٠ وَاللَّهُ جَعَلَ مِنْ
بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ
وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْ
بَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا
إِلَىٰ حِينٍ ٨١ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا
خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ
أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ
كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْلِمُونَ ٨٢ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٨٣ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ
ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ٨٤
وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٨٥ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٨٦ وَ
إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا
نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ
الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ٨٧ وَ
أَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ٨٨

بر زد خدا مثلي بندهٔ خريده شدهٔ كه توانائي ندارد بر هيچ چيز وكسي كه روزي عطا نموده باشيم
اورا از خود روزي نيكو پس انفقه نمايد از ان پنهان واشكارا ايا يكسانند ستايش مر خدا
بلكه بيشترين ايشان نميدانند ٧٦ وزده خدا مثلي دو مرديرا كه يكي از ايشان كنكست قدرت
ندارد بر چيزي واو كرانست بر صاحبش بهر جا متوجه ميسازدش نيايد بنيكوئي ايا يكسانست
او وكسي كه فرمايد بعدالت واو براه راستي باشد ٧٧ واز براي خداست نهاني اسمانها
وزمين ونيست امر قيامت مكر مانند نكريستن ديده يا ان نزديكتراست بدرستي
كه خدا بر هر چيزي تواناست ٧٨ وخدا بيرون اورد شمارا از شكمهاي مادران شما كه نميدانستيد
هيچ چيزرا وكردانيد براي شما كوش وچشمها ودلهارا تا شايد شما شكر كنيد ٧٩ ايا نظر
نمي نمائيد بسوي پرندكان تسخير شدكان درميان اسمان نكاه نميدارد انهارا بغير از خدا
بدرستي كه در اين هر اينه ايتهاست براي كروهي كه ايمان مي اورند ٨٠ وخدا كردانيد براي شما
از خانهاي شما ارامكاهي وكردانيد براي شما از پوستهاي چهارپايان خانهائي كه سبك مي يابيد
انهارا در روز كوچتان ودر روز درنكتان واز پشمهاي انها وكركهاي انها وموهاي انها رختهاي
پوشيدني وبرخورداري تا هنكامي ٨١ وخدا كردانيد براي شما از انچه افريده است سايبانها
وكردانيد براي شما از كوهها جاهاي پنهان بودن وكردانيد براي شما پيراهنها كه نكاه دارد
شمارا از كرما ولباسهاي جنك كه نكاه دارد شمارا از اسيب شما همچنين
تمام مينمايد نعمت خودرا بر شما تا شايد شما كردن نهيد ٨٢ پس اكر بركردند
پس نيست بر تو مكر رسانيدن اشكار ٨٣ ميشناسند نعمت خدا را پس انكار
مينمايند انرا وبيشتر ايشان كافرانند ٨٤ وروزي كه برمي انكيزيم از هر كروهي كواهي
پس اذن داده نشود براي انانكه كفر ورزيده اند ونه ايشان طلب رضا جوئي
كرده شوند ٨٥ وهر كاه ببينند انانكه ظلم نموده اند عذاب را پس سبك
كرده نميشود از ايشان ونه ايشان مهلت داده شوند ٨٦ وهر كاه ببينند
انان كه شرك اورده اند شريكان خودرا كويند پروردكارما اين
كروهند شريكان ما كه بوديم كه ميخوانديم بغير از تو پس بيفكنند بسوي
ايشان كفتاررا كه بدرستي كه شما هر اينه دروغ كويانيد ٨٧ وبيفكنند بسوي
خدا در ان روز صلح را وكم شود از ايشان انچه بودند كه افترا ميكردند ٨٨

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ٨٩ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَ
جِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ٩٠ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٩١ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ٩٢ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ
دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ
مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
٩٣ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٤
وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ
بِمَا صَدَدتُّمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ٩٥ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ٩٦ مَا عِندَكُمْ
يَنفَدُ وَمَا عِندَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
٩٧ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩٨
فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٩٩ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ
سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ١٠٠ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ١٠١
وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ
مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
١٠٢

آنان که کفر ورزیده اند و باز داشته اند مردمان را از راه خدا بیفزائیم ایشان را عذابی بر بالای عذاب
بسبب آنچه بودند که افساد مینمودند ٨٩ و روزی که برانگیزیم در هر گروهی گواهی بر ایشان از نفسهای
ایشان و بیاوریم ترا گواه بر اینها و فرو فرستادیم بر تو کتاب را از جهت بیان کامل مر هر چیز را و جهت
هدایت و رحمت و بشارت مر مسلمانان را ٩٠ بدرستی که خدا امر مینماید بعدالت و بنیکوئی کردن
و عطا کردن خویشان و نهی مینماید از کار زشت و ناشایست و ستم نمودن پند میدهد شما را
شاید شما آگاه شوید ٩١ و وفا کنید به پیمان خدا هرگاه عهد ببندید و مشکنید سوگندها را
پس از مؤکد کردن آنها و بتحقیق که گردانیده اید خدا را بر خود کفیل بدرستی که خدا میداند آنچه
میکنید ٩٢ و مباشید مانند زنی که کشود از هم تارهای رشته خود را از بعد محکمی تارها تاب باز
داده میگیرید سوگندهای خود را غش نمودنی میانه خود که باشد گروهی افزون تر از گروهی جز
این نیست که می آزماید شما را خدا بآن و تا بیان نماید برای شما در روز قیامت آنچه هستید که
دران اختلاف مینمائید ٩٣ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی شما را یک گروه و لیکن گمراه
مینماید کسی را که میخواهد و هدایت مینماید کسی را که میخواهد و هر آینه سؤال کرده خواهید شد
البته از آنچه هستید که میکنید ٩٤ و مگیرید سوگندهای خود را غش نمودنی میان خود پس
بلغزد قدمی پس از استواری آن و بچشید بدی را بسبب باز داشتن شما از راه خدا و مر شما راست
عذابی بزرگ ٩٥ و مفروشید پیمان خدا را بهای اندک بدرستی که آنچه نزد خداست آن بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ٩٦ آنچه نزد شماست فانی میگردد و آنچه نزد خداست
باقیست و هر آینه جزا میدهیم البته آنان را که صبر نموده اند مزد ایشان را به بهترین آنچه
بودند که عمل میکردند ٩٧ کسی که کرده باشد کار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن باشد
پس هر آینه زنده داریم او را زندگانی خوشی و هر آینه جزا دهیم ایشان را مزد ایشان
به بهترین آنچه بودند که عمل میکردند ٩٨ پس هرگاه بخوانی قرآن را
پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده ٩٩ بدرستی که نیست مر او را تسلطی بر
آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگارشان توکل میکنند ١٠٠ نیست تسلط او مگر
بر آنان که دوست میدارند او را و آنانکه ایشان او را شریک آورنده گانند ١٠١
و هرگاه بدل نمائیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بآنچه فرو میفرستد گویند
جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ١٠٢

نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۱۰۲ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۱۰۳ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰۴ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۱۰۵ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۰۶ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۱۰۷ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۱۰۸ لَا جَرَمَ
أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۱۰۹ ثُمَّ
إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱۰ يَوْمَ
تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَ
تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
۱۱۱ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَا
قَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ ۱۱۲ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ ۱۱۳ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۱۱۴ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱۵ وَلَا
تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۱۱۶
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۱۱۷

بگو فرود آورده آنرا روح القدس از پروردگار تو بحق تا ثابت دارد آنانرا که ایمان آورده اند و بجهت
هدایت و مژده مر مسلمانانرا ۱۰۲ و هر اینه بتحقیق میدانیم اینرا که ایشان میگویند نیاموخته آنرا
مگر آدمی زبان آنکسی که میگیبند از راست بسوی او عجمیست و این زبانیست عربی آشکار ۱۰۳
بدرستی که آنانکه ایمان نمی آورند بآیتهای خدا هدایت نمیکند ایشانرا خدا و برای ایشانست
عذابی دردناک ۱۰۴ جز این نیست که می بندند دروغ را مگر آنانکه ایمان نمی آورند بآیتهای خدا و آنها
ایشانند دروغگویان ۱۰۵ کسی که کفر گوید بخدا پس از ایمانش مگر کسی که اکراه کرده شود و دلش
آرمیده باشد بایمان ولیکن کسی که گشاده باشد بکفر سینه را پس بر ایشانست غضبی از خدا
و برای ایشانست عذابی بزرگ ۱۰۶ این بسبب آنست که ایشان دوست داشته اند زندگانی
دنیا را بر آخرت و اینکه خدا هدایت نمیکند گروه کافرانرا ۱۰۷ آنانند آنها که مهر زده خدا بر دلهای
ایشان و گوشهای ایشان و دیدههای ایشان و آنها ایشانند بیخبران ۱۰۸ ناچار بدرستی که آنها در آخرت
ایشانند زیانکاران ۱۰۹ پس بدرستی که پروردگار تو مر آنانی را که مهاجرت کردند و پس آنکه
عذاب کرده شده بودند پس جهاد کردند و صبر نمودند پس بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر اینه
آمرزنده ایست مهربان ۱۱۰ روزی بیاید که هر نفسی مجادله کند از نفس خود و
تمام داده شود هر نفسی آنچه کرده و ایشان ستم کرده نشوند ۱۱۱ و زد خدا مثلی
قریه را که بود ایمن آرمیده می آمد آنرا روزی آن فراوان از هر جا پس کفران ورزیدند
بنعمتهای خدا پس چشانید ایشانرا خدا لباس گرسنگی و ترس بسبب آنچه بودند
که میکردند ۱۱۲ و هر اینه بتحقیق که آمد ایشانرا رسولی از ایشان پس تکذیب
کردند او را پس گرفت ایشانرا عذاب و ایشان بودند ستمکاران ۱۱۳ پس بخورید از آنچه
روزی کرده است شما را خدا حلال پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید که
او را میپرستید ۱۱۴ جز این نیست که حرام شده بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه
را بانگ زده شده باشد از برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر شد غیر بغی کننده و نه در
گذرنده از حد پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۱۱۵ و مگویید مر آنچه برا
که وصف میکند زبانهای شما دروغ را که این حلالست و این حرام است تا
افترا کنید بر خدا دروغ را بدرستی که آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را رستگار
نمیشوند ۱۱۶ اسباب انتفاع اندکست و برای ایشانست عذابی دردناک ۱۱۷

وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ١١٩ ثم ان ربك للذين عملوا السوء بجهالة ثم تابوا
من بعد ذلك واصلحوا ان ربك من بعدها لغفور رحيم ١٢٠ ان ابرهيم كان امة قانتا لله حنيفا ولم يك من المشركين ١٢١ شاكرا لانعمه
اجتبيه وهديه الى صراط مستقيم ١٢٢ واتيناه في الدنيا حسنة وانه في الآخرة لمن الصالحين ١٢٣ ثم اوحينا اليك ان اتبع ملة ابرهيم
حنيفا وما كان من المشركين ١٢٤ انما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وان ربك ليحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ١٢٥

و بر آنانکه یهود شدند حرام کردانیدیم آنچه را که حکایت کردیم بر تو از پیش و ستم نکردیم ایشانرا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند ۱۱۹ پس بدرستی که پروردگار تو مر کسانی را که کرده
اند بد را بنادانی پس توبه کردند از پس آن و اصلاح نمودند بدرستی که پروردگار تو از پس آن هر آینه
آمرزنده مهربانست ۱۲۰ بدرستی که ابرهیم بود امتی فرمانبردار مر خدا را مایل بحق و نبود از شرک
آورندگان ۱۲۱ شکر کننده مر نعمتهای او را برگزید او را و هدایت کرد او را براه راست ۱۲۲ و دادیم
او را در دنیا نیکوئی و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست ۱۲۳ پس وحی کردیم بسوی
تو آنکه پیروی کن ملت ابرهیم را مایل بحق و نبود از شرک آورندگان ۱۲۴ جز این نیست که کردانیده
شد شنبه بر آنانی که اختلاف کردند در آن و بدرستی که پروردگار تو هر آینه حکم میکند
میانه ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند ۱۲۵ بخوان بسوی راه
پروردگار خود بحکمت و پند نیکو و مجادله کن با ایشان بآنچه آن نیکوتر است بدرستی که پروردگار
تو اوست داناتر بکسی که کم شده از راه او و او داناتر است براه یافتگان ۱۲۶ و اگر عقوبت کنید
پس عقوبت کنید بمانند آنچه عقوبت کرده شده اید بآن و هر آینه اگر صبر کنید البته او بهتر
است برای صبر کنندگان ۱۲۷ و صبر کن و نیست صبر تو مگر بخدا و اندوه مخور بر ایشان و مباش
در تنگی از آنچه مکر میکنند ۱۲۸ بدرستی که خدا با آنانیست که پرهیزکاری نموده اند و با
آنانی که ایشان نیکوکارانند ۱۲۹

سوره بنی اسرائیل یکصد و یازده آیست مکی

بنام خدای بخشاینده مهربان
منزهست آنکه برد بشب بنده خود را شبی از مسجد الحرام بسوی مسجد اقصی که
برکت دادیم حوالی آنرا تا بنمائیم او را از آیتهای خود بدرستی که او اوست شنوای بینا
۱ و دادیم بموسی کتاب را و کردانیدیم او را هدایت برای بنی اسرائیل اینکه مگیرید بغیر
از من وکیلی فرزندان کسی که برداشتیم با نوح بدرستی که او بود بنده بسیار شکر
کننده ۲ و اعلام نمودیم بسوی بنی اسرائیل در کتاب که هر آینه
فساد خواهید کرد البته در زمین دو بار و هر آینه کردنکشی خواهید کرد کردن
کشی بزرگ ۳ پس چون آمد وعده نخستین آن دو فرستادیم بر شما بندگان خود را که
بودند صاحبان کارزار سخت پس کشتند میانه سراها و بود وعده کرده شده ۴

ادع الى سبيل ربك بالحكمة و
الموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي
احسن ان ربك هو اعلم بمن ضل
عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين
١٢٥ وان عاقبتم فعاقبوا بمثل ما
عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير
للصابرين ١٢٦ واصبر وما صبرك
الا بالله ولا تحزن عليهم ولا تك
في ضيق مما يمكرون ١٢٧ ان الله
١٢٨ مع الذين اتقوا والذين هم محسنون ١٢٩
سورة بني اسرائيل مائة واحد عشر آية
بسم الله الرحمن الرحيم
سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من
المسجد الحرام الى المسجد الاقصا الذي
باركنا حوله لنريه من اياتنا انه
هو السميع البصير ١ واتينا موسى
الكتاب وجعلناه هدى لبني اسرائيل
الا تتخذوا من دوني وكيلا ذرية
من حملنا مع نوح انه كان عبدا شكورا
٢ وقضينا الى بني اسرائيل في الكتاب
لتفسدن في الارض مرتين ولتعلن
علوا كبيرا ٣ فاذا جاء وعد
اوليهما بعثنا عليكم عبادا لنا
اولي باس شديد فجاسوا
خلال الديار وكان وعدا
مفعولا ٤

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ٥ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ٦ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ٧ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ٨ وَأَنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ٩ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ١٠ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ

فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ
مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَ
كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ١١ وَكُلَّ
إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ١٢ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ١٣
مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا
مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ١٤
وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ١٥ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَ
كَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا
١٦ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ
فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ١٧
وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا
١٨ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ١٩
انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَ
لَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ٢٠

پس باز گردانیدیم برای شما ظفر را بر ایشان و مدد کردیم شما را بمالها و پسران و گردانیدیم
شما را بیشتر از روی نفره اگر نیکی نمودید نیکی نموده اید برای نفسهای خود و اگر بدی کنید
پس برای نفسهاست پس چون آمد وعدهٔ دیگر تا بد سازند روهای شما را و تا در آیند مسجد را
چنانچه درآمدند در آن اول بار و تا تباه گردانند آنچه را غالب شدند تباه گردانیدنی ٦ شاید پروردگار
شما که رحم کند شما را و اگر برگردید برگردیم و گردانیدیم دوزخ را برای کافران زندانی ٧
بدرستی که این قرآن راه می‌نماید مر آنچه را که آن پاینده تر است و مژده دهد مؤمنان را که میکنند
کارهای شایسته اینکه مر ایشان راست مزدی بزرگ ٨ و اینکه آنان که ایمان نمی آورند بآخرت
آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک ٩ و دعا میکند آدمی ببدی مانند دعایش
بنیکی و هست آدمی شتاب کننده ١٠ و گردانیدیم شب و روز را دو علامت پس محو کردیم
علامت شب را و گردانیدیم علامت روز را روشن تا بجوئید فضلی از پروردگار خود و تا بدانید
شمارهٔ سالها و حساب را و هر چیز را تفصیل دادیم آن را تفصیل دادنی ١١ و هر آدمی را لازم او
گردانیدیم عمل او را در گردنش و بیرون می آوریم برای او روز قیامت نوشته که ببیند آن را گشوده
شده ١٢ بخوان نامهٔ خود را بس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده ١٣ کسی که
هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت می یابد برای نفس خود و کسی که گمراه شد پس
جز این نیست که گمراه میشود بر آن و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و نیستیم ما عذاب
کنندگان تا آنگاه که بفرستیم پیغمبری ١٤ و هرگاه خواهیم اینکه هلاک کنیم قریه را امر کنیم
متنعمان آن را پس بیرون روند از فرمان خدا در آن پس ثابت شود بر آن گفتار پس هلاک کردیم آن
هلاک کردنی ١٥ و بسیار هلاک کردیم از قریه ها از پس نوح و بس است پروردگار تو
بگناهان بندگان خود آگاه بینا ١٦ کسی که باشد که بخواهد این شتابنده را
بشتاب دهیم مر او را در آن آنچه خواهیم برای هر که خواهیم پس بگردانیم برای
او دوزخ را در آید آن را مذمت کرده شده رانده گشته ١٧ و کسی که
خواهد آخرت را و سعی کند برای آن سعی آن را و او مؤمن باشد پس ایشان هست سعی ایشان
مشکور ١٨ هر یک را امداد کنیم اینها را و اینها را از بخشش پروردگار تو و نیست
بخشش پروردگار تو باز داشته شده ١٩ نظر کن چگونه زیادتی داده ایم بعض ایشان را بر
بعضی و هر آینه آخرت بزرگتر است از جهت مرتبها و بزرگتر است در فزونی دادن ٢٠

لا تجعل مع الله إلها آخر فتقعد مذموما مخذولا ٢٢ وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين إحسانا إما يبلغن عندك الكبر أحدهما
أو كلاهما فلا تقل لهما أف ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما ٢٣ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيرا ٢٤
ربكم أعلم بما في نفوسكم إن تكونوا صالحين فإنه كان للأوابين غفورا ٢٥ وآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر
تبذيرا ٢٦ إن المبذرين كانوا إخوان الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا ٢٧ وإما تعرضن عنهم ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم

قولا ميسورا ٢٨ ولا تجعل يدك
مغلولة إلى عنقك ولا تبسطها
كل البسط فتقعد ملوما محسورا ٢٩
إن ربك يبسط الرزق لمن يشاء و
يقدر إنه كان بعباده خبيرا بصيرا
٣٠ ولا تقتلوا أولادكم خشية إملاق
نحن نرزقهم وإياكم إن قتلهم كان
خطئا كبيرا ٣١ ولا تقربوا الزنى إنه
كان فاحشة وساء سبيلا ٣٢ ولا
تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق
ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه
سلطانا فلا يسرف في القتل إنه كان
منصورا ٣٣ ولا تقربوا مال اليتيم
إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ أشده
وأوفوا بالعهد إن العهد كان
مسئولا ٣٤ وأوفوا الكيل إذا كلتم
وزنوا بالقسطاس المستقيم ذلك
خير وأحسن تأويلا ٣٥ ولا
تقف ما ليس لك به علم إن السمع
والبصر والفؤاد كل أولئك كان
عنه مسئولا ٣٦ ولا تمش في الأرض
مرحا إنك لن تخرق الأرض ولن
تبلغ الجبال طولا ٣٧ كل
ذلك كان سيئه عند
ربك مكروها
٣٨

مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشینی نکوهیده خوار شده ٢٢ وحکم کرده پروردگار تو که مپرستید
بجز او و با پدر و مادر نیکوئی کردن اگر برسد البته نزد تو به پیری یکی از ایشان یا هر دو پس مگو
با ایشان اف و مرنجان ایشان را و بگو مر ایشان را گفتار نیکوئی ٢٣ و بگستران برای ایشان بال
تذلل را از روی شفقت و بگو پروردگار من رحمت کن ایشان را چنانکه تربیت کردند مرا
در کوچکی ٢٤ پروردگار شما داناتر است بانچه در نفسهای شما است اگر باشید شایستگان
پس بدرستی که او هست مر برای رجوع کنندگان آمرزنده ٢٥ و بده صاحب قرابت را
حقش را و بیچاره و درمانده بر راه و مپاش پاشیدنی ٢٦ بدرستی که پاشندگان هستند
برادران شیاطین و هست شیطان مر پروردگار خود را ناسپاس ٢٧ و اگر اعراض
کنی از ایشان بجهت طلب رحمتی از پروردگار خود که امید آن داری پس بگو با ایشان
گفتار نرمی ٢٨ و مگردان دست خود را بسته شده بگردن خود و مگشا آنرا
تمام گشادن پس بنشینی نکوهیده بحسرت ٢٩ بدرستی که پروردگار تو فراخ میگرداند روزی را
هر که خواهد و تنگ گیرد بدرستی که او هست به بندگان خود آگاه بینا ٣٠ و مکشید فرزندان
خود را از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را بدرستی که کشتن
ایشان هست خطائی بزرگ ٣١ و نزدیک مشوید زنا را بدرستی که آن هست
کار زشتی و بد راهیست ٣٢ و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و
کسی که کشته شود ستم رسیده پس بتحقیق که گردانیدیم مر وارث او را
تسلطی پس باید که اسراف نکند در کشتن بدرستی که او هست نصرت داده
شده ٣٣ و نزدیک مشوید مال یتیم را مگر بانچه که آن نیکوتر است تا آنگاه
که برسد بکمال خود و وفا کنید بعهد بدرستی که عهد باشد سؤال کرده
شده ٣٤ و تمام پیمائید پیمانه را هرگاه بپیمائید و وزن کنید بترازوی راست
این بهتر است و نیکوتر است از جهت مآل ٣٥ و پیروی مکن چیزی را که
نیست مر تو را بآن دانشی بدرستی که گوش و چشم و دل هر یک از اینها
هست از آن پرسیده شده ٣٦ و راه مرو در زمین از روی کبر بدرستی که تو
هرگز پاره نتوانی کرد زمین را و نرسی بکوهها در درازی ٣٧ همه اینها هست بدیش
او نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده ٣٨

ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة ولا تجعل مع الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ۳۹ افاصفيكم ربكم بالبنين واتخذ من
الملائكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ۴۰ ولقد صرفنا في هذا القران ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا ۴۱ قل لو كان معه الهة كما
يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ۴۲ سبحانه وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ۴۳ تسبح له السموات السبع والارض ومن فيهن
وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا ۴۴ واذا قرات القران جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون
بالاخرة حجابا مستورا ۴۵ وجعلنا
على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم
وقرا واذا ذكرت ربك في القران و
حده ولوا على ادبارهم نفورا ۴۶
نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون
اليك واذ هم نجوى اذ يقول الظالمون
ان تتبعون الا رجلا مسحورا ۴۷
انظر كيف ضربوا لك الامثال
فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۴۸
وقالوا ائذا كنا عظاما ورفاتا ائنا
لمبعوثون خلقا جديدا ۴۹ قل كونوا
حجارة او حديدا ۵۰ او خلقا مما
يكبر في صدوركم فسيقولون من
يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة
فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون
متى هو قل عسى ان يكون قريبا ۵۱
يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده و
تظنون ان لبثتم الا قليلا ۵۲
وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن
ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان
كان للانسان عدوا مبينا ۵۳
ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا
يعذبكم وما ارسلناك عليهم وكيلا ۵۴
وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد
فضلنا بعض النبيين على بعض و
اتينا داود زبورا ۵۵

اينها از چيزهائيست که وحي کرده بسوي تو پروردگار تو از حکمت و مگردان با خدا خدائي ديگر
پس افکنده شوي در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده ۳۹ آيا پس برگزيد شما را
پروردگار شما بپسران و فرا گرفت از فرشتگان دختران بدرستي که شما هر اينه
ميگوييد گفتار بزرگي ۴۰ و هر اينه بتحقيق که بيان کرديم در اين قران تا پند پذير شوند
و نفزود ايشانرا مگر رميدن ۴۱ بگو اگر بودي با او خدايان چنانچه ميگويند آنوقت هر اينه
ميجستند بسوي صاحب عرش راهي ۴۲ منزهست و بلند است از آنچه ميگويند بلندي
بزرگ ۴۳ تسبيح ميکند مر او را آسمانهاي هفتگانه و زمين و هر که در آنهاست و نيست هيچ
چيز مگر آنکه تسبيح ميکند بحمد او وليکن نمي فهميد تسبيح ايشانرا بدرستي که او هست بردبار
آمرزگار ۴۴ و چون بخواني قرانرا ميگردانيم ميان تو و ميان آنان که ايمان نمي آورند بآخرت
پرده پوشيده شده ۴۵ و گردانيديم بر دلهاي ايشان پوششها که مبادا بفهمند و در گوشهاشان
گراني و هرگاه ياد کني پروردگار خود را در قران بتنهائي برگردند بر پشتهاي خود نفرت کنندگان ۴۶
ما داناتريم بآنچه گوش ميدارند بآن هنگامي که گوش ميدارند بسوي تو و هنگامي که ايشان
راز گويانند هنگامي که گويند ستمکاران پيروي نميکنيد مگر مرد جادو کرده شده را ۴۷ بنگر
چگونه زده اند براي تو مثلها را پس گمراه شدند پس نميتوانند يافت راهي را ۴۸ و گفتند آيا
هرگاه بوده باشيم استخوانها و ازهم پاشيده ها آيا ما هر اينه برانگيخته شويم آفريده تازه ۴۹
بگو باشيد سنگها يا آهن ۵۰ يا آفريده از آنچه بزرگ مينمايد در سينه هاي شما پس زود باشد که
بگوئيد کيست که برميگرداند ما را بگو آنکه بديد آورد شما را اول بار
پس زود باشد که حرکت دهند بسوي تو سرهاي خود را و گويند
کي خواهد بود اين بگو شايد که باشد نزديک ۵۱ روزي که ميخواند
شما را پس اجابت ميکنيد بحمد او و گمان کنيد که درنگ نکرده ايد مگر اندکي ۵۲
و بگو مر بندگان مرا که بگويند آنچه را که آن نيکوتر است بدرستي که شيطان افساد نمايد
ميان ايشان بدرستي که شيطان هست مر آدميانرا دشمني آشکار ۵۳ پروردگار شما داناترست
بشما اگر خواهد رحم ميکند شما را يا اگر خواهد عذاب ميکند شما را و نفرستاديم ترا بر ايشان وکيل
۵۴ و پروردگار تو داناترست بهر که در آسمانها و زمين است و هر اينه بتحقيق که زيادتي
داديم بعضي از پيغمبرانرا بر بعضي و داديم بداود زبور را ۵۵

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝٥٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝٥٧ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ
ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٨ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۝٥٩ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۚ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ

فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝٦٠ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَا
ئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ
طِينًا ۝٦١ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا
۝٦٢ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا
۝٦٣ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا
يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝٦٤
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝٦٥ رَبُّكُمُ
الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ۝٦٦ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي
الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝٦٧ أَفَأَمِنْتُمْ
أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝٦٨
أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝٦٩

بگو بخوانید آنانرا که گمان کردید از غیر او پس قادر نیستند دفع کردن ضرر را از
شما و نه تغییر را ۵۶ ایشان کسانیند که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله
را که کدامشان نزدیکترند وامیدوارند رحمت اورا ومیترسند از عذاب او بدرستیکه عذاب
پروردگار تو هست حذر کرده شده ۵۷ ونیست هیچ قریه مگر آنکه ماییم هلاک کننده اش پیش
از روز قیامت یا عذاب کننده آن عذابی سخت هست آن در کتاب نوشته شده ۵۸ وباز نداشت
مارا آنکه بفرستیم آیتهارا مگر آنکه تکذیب کردند بآنها پیشینیان ۵۹ ودادیم ثمودرا ناقه
بینا کننده پس ظلم کردند بآن ونمیفرستیم آیاترا مگر بجهت ترسانیدن ج وچون گفتیم مر ترا
که پروردگار تو احاطه کرده بمردم ونگردانیدیم آن خوابی را که نمودیم بتو مگر آزمایشی
برای مردمان وآن درخت لعنت کرده شده را در قرآن ومیترسانیم ایشانرا پس نمی افزاید ایشانرا
مگر سرکشی بزرگ ۶۰ وچون گفتیم مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
گفت آیا سجده کنم مر آنکسی را که آفریدی از گل ۶۱ گفت خبر ده این کسی را که گرامی گردانیدی بر
من هر آینه اگر باز پس داری مرا تا روز قیامت هر آینه مستولی شوم البته ذریه اورا مگر اندکی ۶۲
گفت برو پس آنکه پیروی کند ترا از ایشان پس بدرستیکه دوزخ جزای
شماست جزای تمام ۶۳ واز جای بلغزان هر که را توانی از ایشان بآواز خود
وبرانگیز بر ایشان سوارگان وپیادگان خودرا وشرکت کن با ایشان در
مالها وفرزندان ووعده ده ایشانرا ووعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر
بفریفتن ۶۴ بدرستیکه بندگان من نیست مر ترا بر ایشان تسلطی و
کافیست پروردگار تو وکیل ۶۵ پروردگار شما آنست که میراند
از برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضل او بدرستیکه او هست
بشما مهربان ۶۶ وهرگاه برسد بشما گزندی در دریا گم شود هر
که را میخوانید مگر او پس چون نجات داد شمارا بسوی بیابان روی
برگردانید وهست آدمی ناسپاس ۶۷ آیا پس ایمن شدید این که فرو برد شمارا در جانب
بیابان یا بفرستد بر شما بادسنگ ریزه پاش پس نیابید برای خود نگاهداری ۶۸ آیا ایمن شدید
که باز گرداند شمارا در آن یکبار دیگر پس بفرستد بر شما بادی صدای عظیم دارنده پس غرق کند
شمارا بسبب کافر شدنتان پس نیابید از برای خود بر ما بآن مطالبه کننده ۶۹

ولقد كرمنا بني آدم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا ٧٠ يوم ندعوا كل أناس بإ
مامهم فمن أوتي كتابه بيمينه فأولئك يقرءون كتابهم ولا يظلمون فتيلا ٧١ ومن كان في هذه أعمى فهو في الآخرة أعمى وأضل سبيلا ٧٢
وإن كادوا ليفتنونك عن الذي أوحينا إليك لتفتري علينا غيره وإذا لاتخذوك خليلا ٧٣ ولولا أن ثبتناك لقد كدت تركن إليهم
شيئا قليلا ٧٤ إذا لأذقناك ضعف الحياة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا ٧٥ وإن كادوا ليستفزونك من الأرض ليخرجوك منها

وإذا لا يلبثون خلافك إلا قليلا ٧٦
سنة من قد أرسلنا قبلك من رسلنا
ولا تجد لسنتنا تحويلا ٧٧ أقم الصلاة
لدلوك الشمس إلى غسق الليل وقرآن الفجر
إن قرآن الفجر كان مشهودا ٧٨ ومن
الليل فتهجد به نافلة لك عسى أن يبعثك
ربك مقاما محمودا ٧٩ وقل رب أدخلني
مدخل صدق وأخرجني مخرج صدق
واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا
٨٠ وقل جاء الحق وزهق الباطل إن
الباطل كان زهوقا ٨١ وننزل من
القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
ولا يزيد الظالمين إلا خسارا ٨٢
وإذا أنعمنا على الإنسان أعرض
ونأى بجانبه وإذا مسه الشر كان
يؤسا ٨٣ قل كل يعمل على شاكلته
فربكم أعلم بمن هو أهدى سبيلا
٨٤ ويسألونك عن الروح قل الروح
من أمر ربي وما أوتيتم من العلم إلا
قليلا ٨٥ ولئن شئنا لنذهبن
بالذي أوحينا إليك ثم لا تجد لك
به علينا وكيلا ٨٦ إلا رحمة من
ربك إن فضله كان عليك كبيرا
٨٧ قل لئن اجتمعت الإنس والجن على
أن يأتوا بمثل هذا القرآن لا يأتون
بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ٨٨

و هر آینه بتحقیق که گرامی داشتیم فرزندان آدم را و بار کردیم ایشان را در بیابان و دریا
و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه‌ها و زیادتی دادیم ایشان را بر بسیاری از آنکه آفریدیم
زیادتی ٧٠ روزی که میخوانیم هر مردی را با پیشوای ایشان پس هر که داده شد کتاب او بدست
راست او پس آن جماعت میخوانند کتاب ایشان را و ستم دیده نمی‌شوند بمقدار رشته که در میان دانه خرما است
٧١ و کسی که هست درین نابینا پس او در آخرت نابینا است و گمراه‌تر براه ٧٢ و بدرستی که نزدیک
بودند که در فتنه افکنند ترا از آنچه وحی فرستادیم بسوی تو تا افترا کنی بر ما غیر آن را و آنگاه هر آینه
بگیرند ترا دوست ٧٣ و اگر نه آن بود که ثابت گردانیدیم ترا هر آینه بتحقیق که نزدیک بودی
میل کنی با ایشان چیزی اندک ٧٤ آنگاه هر آینه بچشانیدیم ترا دو چندان زندگی و دو چندان
مردن پس نیابی از برای خود بر ما یاری دهی ٧٥ و بدرستی که نزدیک بودند که بر کنند ترا
از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگاه درنگ نمیکردند پس تو مگر اندکی ٧٦ طریقه
کسانی که فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر طریقه ما را گردانیدنی ٧٧ بپا دار نماز را
در وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن صبح بدرستی که خواندن صبح هست شاهد
شده ٧٨ و از شب پس بیدار باش بآن افزونی مر ترا شاید که برانگیزاند ترا در
مقامی پسندیده شده ٧٩ و بگو پروردگارا من داخل گردان مرا داخل کردن راستی
و بیرون آور مرا بیرون آوردن راستی و بگردان برای من از نزد خود تسلطی نصرت
کننده ٨٠ و بگو آمد حق و نا چیز شد باطل بدرستی که باطل هست ناچیز شونده
٨١ و فرو میفرستیم از قرآن آنچه آن شفائیست و بخشایشی مر مومنان را و نیفزاید
ستمکاران را مگر زیانکاری ٨٢ و چون نعمت کنیم بر آدمی روی بگرداند
و دور شود بیکطرفش و چون برسد او را بدی باشد نومید ٨٣ بگو هر کس کار کند بر
طریقه خود پس پروردگار شما داناتر است بآنکه او راست تر است رهت راه ٨٤ و
میپرسند ترا از روح بگو روح از امر پروردگار منست و داده نشدید از دانش
مگر اندکی ٨٥ و هر آینه اگر خواهیم ببریم البته آنچه وحی فرستادیم بسوی تو پس نیابی
از برای خود بآن بر ما وکیلی ٨٦ مگر رحمتی از پروردگارت بدرستی که فضل او
هست بر تو بزرگ ٨٧ بگو اگر فراهم آیند آدمیان و جنیان بر آنکه بیارند مانند این قرآن نیارند
مانند آن و اگر چه بوده باشد بعضی ایشان مر بعضی را هم پشت ٨٨

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٩١ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ٩٢ أَوْ تَكُونَ لَكَ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ٩٣ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ٩٤ أَوْ يَكُونَ لَكَ
بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ٩٥ وَمَا مَنَعَ
النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ٩٦ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَلَكًا رَسُولًا ٩٧ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا ٩٨ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ
وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ٩٩
ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ١٠٠ أَوَلَمْ
يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ١٠١ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ
تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَ
مْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
قَتُورًا ١٠٢ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ
جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ١٠٣ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا
فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ١٠٤ فَأَرَادَ أَنْ
يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
جَمِيعًا ١٠٥

وهر آینه بتحقیق که تفصیل دادیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی پس سرباز زدند
بیشتر مردم مگر ناسپاسی را ٩١ وگفتند هرگز ایمان نیاوریم مر تورا تا جاری
کنی برای ما از زمین چشمه ٩٢ یا باشد مر ترا بوستانی از درخت خرما وانگور پس
جاری کنی جویها میان آن جاری نمودنی ٩٣ یا بیفکنی آسمانرا چنانکه گمان کردی بر
ما پاره پاره یا بیاری خدا وفرشتگانرا برابر ما ٩٤ یا باشد مر تورا خانه از زر یا بالا روی
بآسمان وهرگز ایمان نمی آوریم مر بالا رفتن تورا تا فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آنرا
بگو منزه هست پروردگار من آیا هستم مگر آدمی فرستاده شده ٩٥ ومنع نکرد مردم را اینکه
ایمان آرند چون آمد ایشانرا هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخت خدا آدمی را رسول
٩٦ بگو اگر بودندی در زمین فرشتگان که راه میرفته باشند آرمیدگان هر آینه
فرو فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان فرشته را رسول ٩٧ بگو بس است خدا
گواه میان من ومیان شما بدرستی که او هست ببندگان خود آگاه بینا ٩٨
وکسی را که راه نماید خدا پس او است هدایت یافته وکسی را که گمراه کند پس نیابی مر
ایشانرا دوستان از غیر او وحشر کنیم ایشانرا روز قیامت بر رویهاشان کوران وگنگان
وکران جایگاه ایشان دوزخ است هر بار که فرو نشیند بیفزائیمشان آتش شعله
ور ٩٩ اینست جزاشان بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیتهای ما وگفتند آیا چون باشیم
استخوانها وریزه ریزه ها آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم آفرینشی نو ١٠٠
آیا وندیدند که خدائیکه آفرید آسمانها وزمین را تواناست بر آنکه بیافریند
مانند ایشانرا وگردانید برای ایشان اجلی که نیست شکی در آن پس سرباز زدند
ظالمان مگر ناسپاسی را ١٠١ بگو اگر شما مالک شوید خزینهای بخشش پروردگار
مرا آنگاه هر آینه امساک مینمودید از ترس نفقه کردن وهست آدمی بخیل ١٠٢
وهر آینه بتحقیق که دادیم موسی را نه آیه روشن پس بپرس از بنی اسرائیل آنگاه آمد ایشانرا
پس گفت مر او را فرعون بدرستی که من هر آینه گمان میبرم ترا ای موسی جادو کرده
شده ١٠٣ گفت هر آینه بتحقیق دانسته که فرو فرستاده اینهارا مگر پروردگار آسمانها وزمین
حجتهای نمایان وبدرستی که من هر آینه گمان میبرم مر ترا ای فرعون هلاک شده ١٠٤ پس اراده کرد
که برکند ایشانرا از زمین پس غرق گردانیدیم او وکسانی را که با او بودند همگی ١٠٥

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
١٠٥ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ١٠٦ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ١٠٩ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا
الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ١١٠ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ١١١

وگفتیم از پس او مر بنی اسرائیل را که ساکن شوید از زمین را پس هرگاه بیاید وعده آخرت آوریم
شما را بهم آمیخته و بحق فرو فرستادیم آنرا و بحق فرو دامد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده
١٠٥ و قرآنی را که جدا جدا کردیم آنرا تا بخوانی آنرا بر مردم بر آهستگی و فرو فرستادیم آنرا فرو فرستادنی
١٠٦ بگو ایمان آورید بآن یا ایمان نیاورید بدرستی که آنان که داده شده اند علم را پیش از آن چون
خوانده میشود بر ایشان بر او فتند بر زنخها سجده کنندگان و گویند منزه است پروردگار ما بدرستی
که هست وعده پروردگار ما هر آینه کرده شده ١٠٨ و بر او فتند بر زنخها که میگریسته باشند
و زیادت کند ایشانرا فروتنی ١٠٩ بگو بخوانید الله را یا بخوانید رحمن را هر کدام را که بخوانید پس
مر او راست نامهای نیکو و بلند مکن نماز ترا و آهسته مکن آنرا و بجوی میانه آن
راهی ١١٠ و بگو سپاس مر خدائی را که نگرفت فرزندی را و نباشد مر او را شریکی در
پادشاهی و نباشد مر او را یاوری از خواری و تعظیم کن او را تعظیم کردنی ١١١

سُورَةُ الْكَهْفِ مِائَةٌ وَعَشْرُ آيَةٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ١ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا
شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ٢
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا ٣ مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ٣ وَ
يُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ٤ مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ٥ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى
آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ
أَسَفًا ٦ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ
زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
٧ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
جُرُزًا ٨ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا
٩ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا
رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ١٠ فَضَرَبْنَا عَلَى
آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ١١ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ
أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا
أَمَدًا ١٢

سورهٔ کهف یکصد و ده آیه است و آن مکّی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ستایش مر خدائی را که فرو فرستاد بر بندهٔ خود کتاب را و نکرد آنرا کجی ١ درحالتی که
راست درست تا بترساند بعذابی سخت از نزد او و مژده دهد مؤمنانرا ٢ آنانکه میکنند
کارهای شایسته آنکه مر ایشانراست مزدی نیکو مکث کنندگان در آن همیشه ٣ و بیم نماید آنانرا
که گفتند گرفت خدای فرزندیرا ٤ نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی و نه مر پدران ایشانرا بزرگ
است کلمه که بیرون می آید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغی را ٥ پس شاید که تو هلاک
کننده باشی خود را برابر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین قرآن از راه تاسف ٦ بدرستی
که گردانیدیم ما آنچه بر زمین است زینتی برای آن تا بیازمائیم ایشانرا که کدام یک ایشان نیکوترند کردار
٧ و بدرستی که ما هر آینه گردانندهایم آنچه را بر آنست زمینی ساده ٨ آیا پنداشتی که اصحاب
کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب ٩ وقتی که جای گرفتند جوانمردان بسوی غار پس
گفتند پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی و مهیا کن برای ما از کار ما راه یافتنی ١٠
پس زدیم بر گوشهاشان در غار سالها بشماره ١١ پس برانگیختیم ایشانرا تا بدانیم که کدام از
دو گروه شمارنده ترست مر آنچه را که درنگ کردند از راه مدت ١٢

نحن نقص عليك نبأهم بالحق إنهم فتية آمنوا بربهم وزدناهم هدى ١٣ وربطنا على قلوبهم إذ قاموا فقالوا ربنا رب السماوات والأرض لن ندعو من
دونه إلها لقد قلنا إذا شططا ١٤ هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ١٥
وإذ اعتزلتموهم وما يعبدون إلا الله فأووا إلى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم من أمركم مرفقا ١٦ وترى الشمس إذا طلعت تزاور عن
كهفهم ذات اليمين وإذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهد الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا

ما میخوانیم بر تو خبر ایشانرا بحق براستی که ایشان جوانان بودند که ایمان آورده بودند بپروردگار
خود و زیاده کردیم ایشانرا هدایت ۱۳ و بستیم بر دلهای ایشان چون بایستادند پس گفتند
پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نمیخوانیم از غیر او الهی بتحقیق گفته باشیم آنگاه
دور از صواب را ۱۴ ایشانند قوم ما که گرفتند از غیر او خدایان چرا نمی آورند بر ایشان حجتی
روشن پس کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را ۱۵ و چون کناره گیر شدید از ایشان
و آنچه میپرستند جز خدا پس جا بگیرید بسوی غار تا بگستراند برای شما پروردگار شما از رحمت
خود و مهیا کند برای شما از امرتان مایه نفعی را ۱۶ و می بینی آفتاب را که چون برآمد میگردید از
غار ایشان بجانب راست و چون فرو رفت قطع کند ایشانرا بجانب چپ و ایشان در فراخی بودند
از آن این از آیتهای خداست هرکه را راه نماید خدا پس اوست هدایت یافته و هرکه را
گمراه کند پس هرگز نیابی مر او را دوستی را هنماینده ۱۷ و پنداری ایشانرا بیداران و ایشان
خفتگانند و میگردانیم ایشانرا بجانب راست و بجانب چپ و سگ ایشان گشاده است دو بازوی خود
را پیش آستانه اگر مطلع شوی بر ایشان هر آینه روی بگردانی از ایشان بگریختن و هر آینه پر شوی از ایشان از ترس ۱۸
و همچنین برانگیختیم ایشانرا تا بپرسند میان خود گفت گوینده از ایشان چند گاه درنگ کردید گفتند
درنگ کردیم یک روزی یا بعضی روزی گفتند پروردگار شما داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید
یکی تا از شما این درم خود را بشهر پس ببیند که کدام یک از آن پاکیزه تر است طعاما پس بیاورد شما را روزی
از آن و باید که بلطف کند و آگاهی ندهد البته بشما احدی را ۱۹ بدرستیکه ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند
شما را یا برگردانند شما را در ملت خود و رستگار نشوید آنگاه هرگز ۲۰ و همچنین مطلع گردانیدیم بر ایشان
تا بدانند که وعده خدا حقست و اینکه قیامت نیست شکی در آن هنگامیکه نزاع میکردند میان خود در کار ایشان
پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بحال ایشان گفتند آنانکه غالب شدند بر کار ایشان هر آینه
بسازیم بر ایشان مسجدی زود میگویند که سه کس بودند چهارم ایشان سگ ایشان بود و میگویند پنج تن بودند
ششم ایشان سگ ایشان بود انداختنی بغیب و میگویند هفت تا بودند و هشتم ایشان سگ ایشان
بود بگو پروردگار من داناتر است بشماره ایشان نمیدانند ایشانرا مگر اندکی ۲۲
پس جدال مکن در عدد ایشان مگر جدالی ظاهر و مپرس فتوی در ایشان از ایشان احدی را ۲۲ و مگو البته
مر چیزی را که من کننده ام آنرا فردا ۲۳ مگر اینکه خواهد خدا و یاد کن پروردگار خود را چون فراموش
کنی و بگو شاید هدایت کند مرا پروردگار من نزدیکتر از این از راه هدایت یافتن ۲۴

مرشدا ١٧ وتحسبهم أيقاظا وهم
رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات
الشمال وكلبهم باسط ذراعيه
بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت
منهم فرارا ولملئت منهم رعبا ١٨
وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم
قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا
يوما أو بعض يوم قالوا ربكم أعلم بما
لبثتم فابعثوا أحدكم بورقكم هذه
إلى المدينة فلينظر أيها أزكى طعاما
فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا
يشعرن بكم أحدا ١٩ إنهم إن يظهروا
عليكم يرجموكم أو يعيدوكم في ملتهم
ولن تفلحوا إذا أبدا ٢٠ وكذلك أعثرنا
عليهم ليعلموا أن وعد الله حق وأن
الساعة لا ريب فيها إذ يتنازعون
بينهم أمرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا
ربهم أعلم بهم قال الذين غلبوا على
أمرهم لنتخذن عليهم مسجدا ٢١ سيقولون
ثلاثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة
سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون
سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي أعلم
بعدتهم ما يعلمهم إلا قليل فلا تمار
فيهم إلا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم
أحدا ٢٢ ولا تقولن لشيء إني فاعل ذلك
غدا ٢٣ إلا أن يشاء الله واذكر ربك إذا نسيت
وقل عسى أن يهدين ربي لأقرب من هذا

ولبثوا في كهفهم ثلاث مائة سنين وازدادوا تسعا ٢٤ قل الله اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض ابصر به واسمع ما لهم من دونه من ولي
ولا يشرك في حكمه احدا ٢٥ واتل ما اوحي اليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا ٢٦ واصبر نفسك مع الذين يدعون
ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان
امره فرطا ٢٧ وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظالمين نارا ٢٨ احاط بهم سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا

بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب
وساءت مرتفقا ٢٩ ان الذين امنوا
وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من
احسن عملا ٣٠ اولئك لهم جنات
عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون
فيها من اساور من ذهب ويلبسون
ثيابا خضرا من سندس واستبرق
متكئين فيها على الارائك نعم
الثواب وحسنت مرتفقا ٣١ واضرب
لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما جنتين
من اعناب وحففناهما بنخل وجعلنا
بينهما زرعا ٣٢ كلتا الجنتين اتت
اكلها ولم تظلم منه شيئا وفجرنا
خلالهما نهرا ٣٣ وكان له ثمر فقال
لصاحبه وهو يحاوره انا اكثر
منك مالا واعز نفرا ٣٤ ودخل
جنته وهو ظالم لنفسه قال ما اظن
ان تبيد هذه ابدا وما اظن الساعة
قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن
خيرا منها منقلبا ٣٥ قال له صاحبه
وهو يحاوره اكفرت بالذي خلقك
من تراب ثم من نطفة ثم سويك
رجلا لكنا هو الله ربي ولا اشرك
بربي احدا ٣٦ ولولا اذ دخلت
جنتك قلت ما شاء الله لا قوة الا
بالله ان ترن انا اقل منك مالا و
ولدا ٣٧

ودرنگ كردند درغارشان سيصد سال وزياده كردند نه را ٢٤ بگو خدا داناتر است
بانچه درنگ كردند مر او راست نهاني آسمانها وزمين چه بيناست بآن وچه شنواست نيست
مرايشانرا از غير او هيچ ياوري وشريك نكند در حكم خود احدي را ٢٥ وبخوان انچه را وحي شده
بسوي تو از كتاب پروردگارت نيست بدل كننده مر كلمه هاي او را وهرگز نيابي از غير او پناهي
را ٢٦ وصبر بده نفس خود را با آنانكه ميخوانند پروردگار خود را بامداد وشبانگاه ميخواهند
وجهش را ومگذران دو چشمت را از ايشان كه بخواهي زينت زندگاني دنيا را واطاعت مكن
كسي را كه غافل كرديم دل او را از ذكر خود وپيروي كرد هواي خود را وباشد
كار او تباه ٢٧ وبگو حق از پروردگار شما است پس هركه خواهد پس ايمان آورد وهر
كه خواهد پس كافر شود بدرستي كه ما آماده كرده ايم براي ظالمان آتشي را ٢٨ كه احاطه
كرده بايشان سراپرده آن واگر فرياد رسي خواهند فرياد رسيده شوند بآبي چون فلز گداخته
كه بريان ميكند روها را بد است آن شراب وبد است از جهت تكيه گاه ٢٩ وبدرستي كه
آنانكه ايمان آوردند وكردند شايستها را بدرستي كه ما ضايع نميكنيم مزد كسي كه نيكو
كرد عمل را ٣٠ آن گروه مر ايشانراست بهشتهاي جاي اقامت دائمي كه ميرود از زير ايشان
نهرها زيور كرده شوند در آنها از دست رنجها از طلا وميپوشند جامهاي سبز از ديباي
نيك وديباي سطبر تكيه كرده در آنها بر تختها نيكو است آن ثواب ونيكو است از جهت
تكيه گاه ٣١ وبزن براي ايشان مثلي را دو مرد كه گردانيديم از براي يكيشان دو باغ از
انگورها وگرفتيم دور دور آنها را بدرخت خرما وگردانيديم ميانه آن دو مزرعه ٣٢ هردوآن
باغ آوردند ميوه خود را وكم نكردند از آن چيزي را وروان كرديم ميان هردو نهري ٣٣ وبود مر
آنرا ميوه پس گفت مر همصحبت خود را واو گفتگو ميكرد با او كه من بيشترم از تو بمال وعزيز
ترم در مردومند ٣٤ وداخل شد در باغ خود واو ستمكار بود مر نفس خود را گفت گمان
نبرم آنكه ويران شود اين هرگز وگمان نبرم قيامت را برپا واگر بازگردانيده شوم بسوي
پروردگار خود هر آينه بيابم بهتر از اين جاي بازگشت ٣٥ گفت مر او را همصحبتش واو گفتگو ميكرد
با او آيا كافر شدي بآنكه آفريد ترا از خاك پس از نطفه پس راست كرد ترا مردي ليكن او است
پروردگار من وشريك نگردانم بپروردگار خود احدي را ٣٦ وچرا هنگامي كه رفتي در باغ خود
نگفتي آنچه خواست خدا نيست قوت مگر بخدا اگر ميبيني كه من كمترم از تو در مال وفرزند ٣٧

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ٣٨ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا ٣٩ فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ
طَلَبًا ٤٠ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ٤١ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ
يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ٤٢ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ٤٣ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ٤٤ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ

الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ أَمَلًا ٤٥ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ
تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ
نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ٤٦ وَعُرِضُوا عَلَىٰ
رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا
٤٧ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا
مَالِ هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ٤٨ وَإِذْ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ
رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ
مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ
بَدَلًا ٤٩ مَّا أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنتُ
مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ٥٠ وَيَوْمَ يَقُولُ
نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا
٥١ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم
مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا
٥٢ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا
الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنسَانُ
أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ٥٣

پس شاید پروردگار من که بدهد مرا بهتر از باغ تو و بفرستد بران عذابی از آسمان
پس بگردد زمینی بی گیاه ٣٨ یا بگردد آب آن بزمین فرو رفته پس هرگز نتوانی مر او را طلب کردن ٣٩
و فرا گرفته شد بمیوهٔ آن پس گردید که میگردانید دو کف خود را بر آنچه خرج کرده در آن و آن
افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاشکی من شریک نموده بودم با پروردگار خود احدی را ٤١
و نبود مر او را جماعتی که یاری دهند ورا از غیر خدا و نبود یاری دهی ٤٢ در آنحال پادشاهی
از برای خدای بحق است و بهتر است از حیثیت ثواب و بهتر از حیثیت عاقبت ٤٣ و بزن
برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبیست که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس آمیخت
بآن گیاه زمین پس گردید خشک که پراکنده کند آنرا بادها و هست خدا بر همه چیز
توانا ٤٤ مال و پسران زینت زندگانی دنیاست و باقی ماندگان شایسته بهتر
است نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهتر است از روی امید ٤٥ و روزی که براه
میبریم کوهها را و می بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشانرا پس فرو نگذاریم از ایشان
احدی را ٤٦ و عرض کرده شدند بر پروردگار تو صف کشنده هر آینه بتحقیق که آمدید
ما را چنانکه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه پنداشته بودید که هرگز نمیگردانیم برای شما
وعده گاهی ٤٧ و گذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را ترسان از آنچه در آنست
و بگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که فرو نگذاشته گناه خوردی را و نه گناه بزرگی را
مگر که در شماره در آورد آنرا و بیابند آنچه کرده اند حاضر و ستم نکند پروردگار تو احدی
٤٨ و هنگامی که گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
که بود از جن پس بیرون رفت از فرمان پروردگار خود آیا پس میگیرید ورا و فرزندان
ورا دوستان از غیر من و ایشان مر شما را دشمنند بد است مر ستمکارانرا بدل ٤٩
حاضر نکردانیدیم ایشانرا در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودشان
و نبودم گیرنده گمراه کنندگان مددگار ٥٠ و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا
آنانکه گمان کرده بودید پس بخواندند ایشانرا پس جواب ندادند ایشانرا و گردانیدیم
میانشان جای هلاکی را ٥١ و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادنیاند
در آن و نیافتند از آن جای بازگشتن ٥٢ و هر آینه بتحقیق که بیان کردیم در این
قرآن برای مردم از هر مثلی و هست آدمی بیشتر چیزی در جدل ٥٣

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ٥٥ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ٥٦ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ
ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ٥٨ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ

مَوْعِدًا ٥٩ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ
حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا
٦٠ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ٦١ فَلَمَّا
جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ٦٢ قَالَ أَرَأَيْتَ
إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ
وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ٦٣ قَالَ
ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
قَصَصًا ٦٤ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا
آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ
لَدُنَّا عِلْمًا ٦٥ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ
عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ٦٦
قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٦٧ وَ
كَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا
٦٨ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَ
لَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ٦٩ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي
فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ
مِنْهُ ذِكْرًا ٧٠ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا
فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ
أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ٧١ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٧٢
قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ٧٣ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ
إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا
زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ٧٤

وباز نداشت مردمرا که ایمان ارند انگاه که امد ایشانرا هدایت وامرزش خواهند از پروردگار خود مگر
که بیاید ایشانرا عادت پیشینیان یا بیاید ایشانرا عذاب برابر ٥٥ ونفرستادیم رسولانرا مگر مژده دهندگان
وبیم کنندگان ٥٦ ومجادله میکنند انانکه کافر شدند بباطل تا زایل کردانند بان حق را وگرفتند ایتهای
ما وانچه را بیم کرده شدند استهزا وکیست ستمکارتر از کسی که پند داده شد بایتهای پروردگارش
پس روی بگردانید از ان وفراموش کرد انچه را پیش فرستاده دو دستش بدرستی که ما کردیم بر دلهاشان
پوششها که مبادا بیابند انرا ودر گوشهای ایشان گرانی را واگر بخوانی ایشانرا بسوی هدایت پس هرگز هدایت
نمی یابند ان هنگام هیچ وقت وپروردگار تو است امرزگار صاحب رحمت اگر مؤاخذه میکرد ایشانرا بانچه
کسب کرده اند هر اینه تعجیل مینمود برای ایشان عذابرا بلکه برای ایشانراست وعده گاهی که هرگز نیابند بجز
ان پناهی را ٥٨ واین قریها هلاک گردانیدیم اهل انها را چون ستم کردند وگردانیدیم برای هلاکت ایشان وعده
٥٩ وهنگامی که گفت موسی مر جوان خود را همیشه من بردم تا برسم بجای فراهم امدن دو دریا یا بروم روزگار
دراز ٦٠ پس چون رسیدند بمحل فراهم امدن میانه دو فراموش کردند ماهی خود را پس فرا گرفت راه خود را
در دریا گذرگاهی ٦١ پس چون گذشتند گفت موسی مر جوان خود را که بیار بما چاشت ما را هر اینه بتحقیق
که دیدیم از سفر ما این رنجی ٦٢ گفت ایا دیدی که چون جای گرفتیم بان سنگ بزرگ پس بدرستی که
من فراموش کردم ان ماهی را وفراموش نکرده از من انرا مگر شیطان اینکه مذکور کنم انرا وفرا گرفت راه خود را
در دریا عجبی ٦٣ گفت اینست انچه بودیم که جستیم پس باز گشتند بر اثرهاشان از پی رفتنی ٦٤ پس یافتند بنده
از بندگان ما را که داده بودیم او را رحمتی از نزد خود واموخته بودیم او را از نزد خود علمی ٦٥ گفت مر او را
موسی ایا از پی در ایم ترا بر اینکه بیاموزی مرا از انچه اموخته شده از جهت رسیدن بحق ٦٦ گفت بدرستی
که تو هرگز نتوانی با من صبر نمودن ٦٧ وچگونه صبر میکنی بر انچه احاطه نکرده بان از راه خبر
داشتن ٦٨ گفت زود باشد بیابی مرا اگر خواهد خدا شکیبا ونافرمانی نکنم مر ترا در هیچ کار ٦٩
گفت پس اگر از پی امدی مرا پس مپرس مرا از چیزی تا بدید اورم از برای تو از ان بمذکور کردن ٧٠ پس
برفتند تا چون برنشستند بر کشتی سوراخ کرد انرا گفت ایا سوراخ کردی انرا تا غرق کنی اهل انرا
بتحقیق که اوردی چیزی ناشایستی را ٧١ گفت ایا نگفتم بدرستی که تو هرگز نتوانی با من صبر نمودن
٧٢ گفت مگیر مرا بانچه فراموش کردم وبار مکن مرا از کارم دشواری را ٧٣ پس
رفتند تا چون برخوردند بکودکی پس کشت ان کودک را گفت ایا کشتی نفسی
پاکی را بغیر نفسی هر اینه بتحقیق بجا اوردی چیز زشتی را ٧٤

أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٧٤ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ٧٥ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ
قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ٧٦ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي
وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ٧٧ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَصْبًا ٧٨ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٧٩ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ٨٠ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ

لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا ٨١ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي
الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ٨٢
إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا ٨٣ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ
حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا
الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
فِيهِمْ حُسْنًا ٨٤ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ
نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
عَذَابًا نُكْرًا ٨٥ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
يُسْرًا ٨٦ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ٨٧ حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ٨٨
كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ٨٩
ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ٩٠ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ
السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ٩١ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ
إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ٩٢

كفت آيا نكفتم مر ترا كه بدرستي كه تو هر كز نتواني با من شكيبائي نمودن ٧٤ كفت اكر بپرسم تو
را از چيزي بعد از اين پس رفاقت مكن با من بتحقيق كه رسيدي از نزد من بعذري ٧٥ پس رفتند تا آنكاه
كه آمدند بساكنان قريهٔ كه طلب خورش نمودند از ساكنان آن پس سر باز زدند از آنكه مهماني كنند
آن دو را پس يافتند در آن ديواري كه ميخواست كه بيفتد پس راست كرد آنرا كفت اكر
ميخواستي هر آينه فرا ميكرفتي بر اين مزدي ٧٦ كفت اينست جدائي ميانهٔ من وميانه تو
بزودي آكاه كردانم ترا بآخر كاري كه نتوانستي بر آن صبر نمودن ٧٧ اما كشتي پس بود
مر مسكينانرا كه كار ميكردند در دريا پس خواستم كه عيبناك كنم آنرا وبود پيش
روي ايشان پادشاهي كه ميكرفت هر كشتي را بغصب ٧٨ واما آن پسر پس بودند پدر ومادر
او دو مؤمن پس ترسيديم كه برساند بايشان از حد در كذشتي وناسپاسي ٧٩ پس خواستيم
كه عوض دهد آن دو را پروردكار ايشان بهتر از وي بپاكيزكي ونزديكتر بمهرباني ٨٠ واما
ديوار پس بود براي دو پسري كه يتيم بودند در آن شهر وهست زير آن كنجي براي ايشان وبود
پدر ايشان شايسته پس خواست پروردكار تو كه برسند بحد بلوغ ورشد خود وبيرون آورند
دفينه خود را از روي رحمتي از پروردكار تو ونكردم آنرا از روي اجتهاد خود اينست عاقبت آنچه نتوانستي
بر آن صبر كردن ٨١ وميپرسند ترا از ذي القرنين بكو بزودي خوانم برشما از آن خبري ٨٢
بدرستي كه ما قوت داديم مر او را در زمين وداديم او را از هر چيزي سببي پس از پي رفت سببي را ٨٣
تا هنكامي كه رسيد بجاي غروب كردن آفتاب يافت آنرا كه غروب ميكند در چشمهٔ لاي داري ويافت
نزد آن كروهي را كفتيم اي ذو القرنين يا آنست كه عذاب كني ويا آنكه ميكيري در ايشان نيكوئي را ٨٤
كفت اما هر كه ستم كند پس زود باشد كه عذاب كنيم او را پس باز كردانيده شود بسوي پروردكار خود
پس عذاب كند او را عذابي سخت ٨٥ واما آنكه ايمان آورد وكرد كار شايسته پس مر او راست پاداش
نيكي وبزودي كوييم مر او را از فرمان خود آساني ٨٦ پس از پي رفت سببي را ٨٧ تا چون رسيد بجاي بر آمدن
آفتاب يافت آنرا كه بر مي آيد بر كروهي كه نكردانيديم براي ايشان از پيش آن پوششي ٨٨ همچنين وبتحقيق
كه فرا كرفتيم با آنچه نزد اوست از راه آكاهي ٨٩ پس از پي رفت سببي را ٩٠ تا آنكه رسيد
ميان دو سد يافت از پيش آن دو تا كروهي را كه نزديك نبودند كه نفهمند
كفتاري را ٩١ كفتند اي ذو القرنين بدرستي كه ياجوج وماجوج تباهي كنندكانند
در زمين پس آيا كردانيم براي تو خرجي بر آنكه بكرداني ميانهٔ ما وميانهٔ ايشان سدي ٩٢

قال ما مكني فيه ربي خير فأعينوني بقوة أجعل بينكم وبينهم ردما ٩٣ آتوني زبر الحديد حتى إذا ساوى بين الصدفين قال انفخوا حتى إذا جعله
نارا قال آتوني أفرغ عليه قطرا فما اسطاعوا أن يظهروه وما استطاعوا له نقبا ٩٤ قال هذا رحمة من ربي فإذا جاء وعد ربي جعله دكاء و
كان وعد ربي حقا ٩٥ وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا ٩٦ وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا ٩٧ الذين
كانت أعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا ٩٨ أفحسب الذين كفروا أن يتخذوا عبادي من دوني أولياء إنا أعتدنا جهنم

گفت آنچه را متمکن گردانید مرا در آن پروردگار من بهتر است پس اعانت نمائید مرا به قوت تا بگردانم
میانه شما و میانه ایشان سدّی ٩٣ بیاورید مرا پارهای آهن تا چون برابر شد میانهٔ آن دو کوه گفت
بدمید تا هنگامی که گردانید آنرا آتش گفت بیاورید بمن تا بریزم بر آن مس گداخته پس نتوانستند که
برآیند بر آن و نتوانستند مر آنرا سوراخ نمودن ٩٤ گفت این رحمتی است از پروردگار من پس هرگاه بیاید وعدهٔ
پروردگار من بگرداند آنرا ریزه ریزه و هست وعدهٔ پروردگار من راست ٩٥ و واگذاریم بعضی ایشانرا در آن روز
که موج زنند در بعضی و دمیده شود در صور پس گرد آوریم ایشانرا گرد آوردنی ٩٦ و آشکار گردانیم دوزخ را در آن روز
برای کافران آشکار کردنی ٩٧ آنانی که بود دیدهای ایشان در پرده از یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدن را
٩٨ آیا پنداشتند آنانکه کافر شده‌اند آنکه بگیرند بندگان مرا از غیر من دوستان بدرستی که ما آماده
کردانیدیم دوزخ را برای کافران منزلی ٩٩ بگو آیا آگاه گردانیم شما را بزیانکارترین در کردها ١٠٠ کسانی که ضایع شد
کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان گمان میکنند که نیکو میکنند کار را ١٠١ ایشانند آنانکه کافر شدند بآیتهای پروردگار
خود و لقای او پس نابود شد کردهای ایشان پس بپا نداریم برای ایشان در روز قیامت وزنی ١٠٢ آنست که سزای ایشان
دوزخ است بسبب آنچه کافر شدند و گرفتند آیتهای مرا و رسولان مرا استهزا کرده شده ١٠٣ بدرستی که آنانکه
ایمان آوردند و کرده‌اند کارهای شایسته هست برای ایشان بهشتهای فردوس منزلی ١٠٤ جاودانیان در آنها نجویند
از آنها گردیدنی ١٠٥ بگو اگر باشد دریا مداد برای کلمات پروردگار من هر آینه تمام شود دریا پیش از آنکه تمام شود کلمات
پروردگار من و اگر چه بیاوریم مانند آنرا بمدد ١٠٦ بگو جز این نیست که من آدمی‌ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی
من که نیست معبود شما مگر خدای یگانه پس کسی که باشد که امید دارد لقای پروردگار خود پس باید که کند
کاری شایسته و شریک نگرداند بپرستش پروردگار خود احدی را ١٠٧

سورهٔ مریم علیها السلام نود و هشت آیه و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

کهیعص ١ یاد کردن رحمت پروردگار تو است بندهٔ خود را زکریا ٢ هنگامی که آواز
داد پروردگار خود را آواز دادنی نهانی ٣ گفت پروردگار من بدرستی که
سست شده استخوان از من و شعله ور شده سر از راه پیری و نبوده‌ام بخواندن تو
پروردگار من بی سعادت ٤ و بدرستی که من ترسیدم از عمّ زادگان
از پس خود و هست زن من نازاینده پس ببخش مرا از نزد خود ولیّی ٥

للكافرين نزلا ٩٩ قل هل ننبئكم
بالأخسرين أعمالا ١٠٠ الذين ضل سعيهم
في الحياة الدنيا وهم يحسبون أنهم يحسنون
صنعا ١٠١ أولئك الذين كفروا بآيات
ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا
نقيم لهم يوم القيامة وزنا ١٠٢ ذلك
جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي
هزوا ١٠٣ إن الذين آمنوا وعملوا
الصالحات كانت لهم جنات الفردوس
نزلا ١٠٤ خالدين فيها لا يبغون
عنها حولا ١٠٥ قل لو كان البحر مدادا
لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن
تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله
مددا ١٠٦ قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى
إلي أنما إلهكم إله واحد فمن كان
يرجو لقاء ربه فليعمل عملا صالحا
ولا يشرك بعبادة ربه أحدا ١٠٧
سورة مريم ثمان وتسعون آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
كهيعص ١ ذكر رحمت ربك عبده
زكريا ٢ إذ نادى ربه نداء خفيا
٣ قال رب إني وهن العظم مني و
اشتعل الرأس شيبا ولم أكن
بدعائك رب شقيا ٤ وإني خفت
الموالي من ورائي وكانت امرأتي
عاقرا فهب لي من لدنك وليا ٥

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۶ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۷ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۸ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۱۰ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۱۱ يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ
وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۱۲ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۱۳ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۱۴ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَ
يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۱۵ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا
شَرْقِيًّا ۱۶ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ۱۷ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ
مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۱۸ قَالَ إِنَّمَا أَنَا
رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا
۱۹ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۲۰ قَالَ
كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ
آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
مَقْضِيًّا ۲۱ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
قَصِيًّا ۲۲ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ
النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَ
كُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ۲۳ فَنَادَاهَا مِنْ
تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ۲۴ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ
النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا
۲۵ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا
تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۲۶ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا
تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
۲۷ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ
سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۲۸ فَأَشَارَتْ
إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ۲۹

که میراث برد مرا و میراث برد از آل یعقوب و بگردان او را پروردگار من پسندیده
۶ ای زکریا بدرستی که ما مژده دهیم ترا به پسری که نام او یحیی است نگردانیدیم
مر او را از پیش همنامی ۷ گفت پروردگار من از کجا می باشد مرا پسری و حال
آنکه هست زن من نازا و بتحقیق که رسیده ام از پیری بنهایت ناتوانی ۸
گفت همچنین گفت پروردگار تو که این بر من آسانست و بتحقیق که خلق کردم ترا از پیش
و نبودی هیچ چیزی ۹ گفت پروردگار من بگردان برای من نشانه گفت نشانه تو اینست
که سخن نگوئی با مردم سه شبانه روز درحالتی که صحیح باشی ۱۰ پس بیرون رفت بر قوم خود
از محراب پس اشاره کرد بسوی ایشان که بپاکی یاد کنید در بامداد و شبانگاه ۱۱
ای یحیی بگیر این کتاب را بقوت و دادیم او را حکم در حال کودکی ۱۲ و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی
و بود پرهیزکار ۱۳ و مهربان با پدر و مادر خود و نبود گردنکش نافرمان ۱۴ و سلام بر او روزی
که زاده شد و روزی که میمیرد و روزی که برانگیخته میشود زنده ۱۵ و یاد کن در کتاب مریم را
چون کناره نمود از اهل خود بجائی شرقی ۱۶ پس گرفت از پیش ایشان پرده پس فرستادیم بسوی او
روح خود پس متمثل شد برای او آدمی درست اندام ۱۷ گفت بدرستی که من پناه میجویم
بخدای بخشاینده از تو اگر هستی پرهیزکار ۱۸ گفت نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو
تا ببخشم مر ترا پسر پاکیزه ۱۹ گفت از کجا باشد مرا پسری و نرسیده بمن آدمی و نه
بوده ام بدکاره ۲۰ گفت همچنین گفت پروردگار تو این بر من آسانست و تا بگردانیم او را
آیتی برای مردم و رحمتی از ما و هست امری مقرر شده ۲۱ پس حمل گرفت او را پس یکسو شده
رفت با او بجای دور ۲۲ پس بیاورد او را درد زائیدن بسوی تنه درخت خرما گفت ای کاش
من مرده بودم پیش از این و بودم واگذاشته شده فراموش شده ۲۳ پس آواز داد او را از زیرش که غم
مخور بتحقیق که کرد است پروردگار تو در زیر تو جوی آب ۲۴ و بکشان بسوی خود تنه درخت خرما را که
بیفشاند بر تو خرمای تر تازه چیده ۲۵ پس بخور و بیاشام و روشن ساز چشم را پس اگر ببینی
از آدمی احدی را ۲۶ پس بگو بدرستی که من نذر کرده ام برای رحمن روزه پس سخن نمیکنم امروز
هیچ آدمی را ۲۷ پس آورد او را نزد قوم خود که برداشته بود او را گفتند ای مریم هر آینه بتحقیق که
آوردی چیزی تهی ۲۸ ای خواهر هارون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکاره ۲۹ پس اشاره
نمود بسوی او گفتند چگونه سخن کنیم با کسی که باشد در گهواره کودکی ۳۰

قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ اٰتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ٣١ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ٣٢ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ٣٣ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ٣٤ مَا كَانَ
لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٣٥ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٣٦ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ
مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٣٧ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَاْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٨ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ

اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
٣٩ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا
وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ٤٠ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
اِبْرٰهِيمَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٤١ اِذْ
قَالَ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا
يَا اَبَتِ اِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِي اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا
٤٣ يَا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ
الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ٤٤
يَا اَبَتِ اِنِّي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٤٥
قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِي يَا اِبْرٰهِيمُ
لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي
مَلِيًّا ٤٦ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَا
سْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي
حَفِيًّا ٤٧ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّي عَسٰى اَلَّا اَكُونَ
بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ٤٨ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ
وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا
لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
٤٩ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا
لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٥٠ وَاذْ
كُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسٰى اِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا
نَبِيًّا ٥١

كفت بدرستي كه من بندهٔ خدايم داده مرا كتاب وكردانيده مرا نبي وكردانيده مرا بابركت هر
كجا باشم ووصيت فرموده مرا بنماز وزكوة مادام كه زنده ام ٣١ ومهربان بمادرم ونكردانيد
مرا كردنكش بدبخت ٣٢ وسلام برمن روزي كه زاده شدم وروزي كه ميميرم وروزي
كه برانگيخته شوم زنده ٣٣ اينست عيسى پسر مريم گفتاري درست را كه دران شك ميمايند
٣٤ نباشد مر خدا را كه فرا گيرد هيچ فرزندي منزه است وهرگاه حكم نمايد امري را پس جز اين
نيست كه گويد مر او را كه بشو پس ميشود ٣٥ وبدرستي كه خدا پروردگار من وپروردگار شماست
پس بپرستيد او را اين راهيست راست ٣٦ پس اختلاف نمودند طايفها از ميان خود
پس واي مر آنانرا كه كافر شدند از حضور روزي بزرگ ٣٧ چه شنوا باشند وچه بينا روزي
كه بيايند مارا ليكن ستمكاران امروز در گمراهيند هويدا ٣٨ وبيم نما ايشانرا از روز حسرت
وقتي كه گذارش داده شود كار وايشان در غفلتند وايشان ايمان نمي ورند ٣٩ بدرستي
كه ما ميراث ميبريم زمين را وهركه را كه برانست وبسوي ما بازگردانيده ميشوند ٤٠
ويادكن دركتاب ابرهيم را بدرستي كه او بود راست گوي نبي ٤١ وقتي كه گفت
مر پدر خود را اي پدر من چرا ميپرستي انچه را كه نمي شنود ونمي بيند وكفايت نميكند از تو
چيزيرا اي پدر من بدرستي كه بتحقيق امده مرا از دانش انچه نيامده ترا پس پيروي كن
مرا تا هدايت نمايم ترا راهي راست ٤٢ اي پدر من مپرست شيطانرا بدرستي كه شيطان
هست مر خداوند بخشاينده را نافرماني كننده ٤٣ اي پدر من بدرستي كه من ميترسم كه برسد
ترا عقوبتي از خداوند بخشاينده پس باشي مر شيطانرا دوست ٤٤ گفت ايا روگرداني تو
از الهان من اي ابرهيم هر اينه اگر باز نه ايستي هر اينه سنگسار كنم ترا البته ودور شو
از من مدتي مديد ٤٥ گفت سلام بر تو زود باشد كه امرزش خواهم براي تو از
پروردگار خود بدرستي كه او هست بمن بسيار مهربان ٤٦ وكناره ميگيرم از شما
وانچه ميخوانيد از غير خدا وميخوانم پروردگار خود را شايد كه نشوم بخواندن پروردگار خود بد
بخت ٤٧ پس چون كناره گرفت از ايشان وانچه ميپرستيدند از غير خدا بخشيديم مر او را
اسحق ويعقوب وهمه را گردانيديم پيغمبر ٤٨ وبخشيديم مر ايشانرا از رحمت خود وگردانيديم
براي ايشان زبان راستي بلند مرتبه ٤٩ ويادكن دركتاب موسى را بدرستي
كه او بود خالص كردانيده شده وبود فرستاده شده پيغمبر ٥٠

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥٢ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا ٥٣ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمٰعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٤ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٥٥ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٥٦ وَ
رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ٥٧ أُولٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا
وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ٥٨ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ٥٩ إِلَّا

مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا
٦٠ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا
٦١ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ٦٢
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ٦٣ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
نَسِيًّا ٦٤ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ٦٥ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ
أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ٦٦
أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ٦٧ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ
وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثِيًّا ٦٨ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ
أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ٦٩ ثُمَّ لَنَحْنُ
أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا
٧٠ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى
رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ٧١ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ٧٢
وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ٧٣

وندا کردیم اورا از جانب طور ایمن و نزدیک کردانیدیم اورا راز کوینده ٥٢ و بخشیدیم
مر اورا از رحمت خود برادرش هارون را پیغمبر ٥٣ و یاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستی
که او بود راست وعده و بود فرستاده شده پیغمبر ٥٤ و بود که امر مینمود کسان خود را بنماز
و زکوة و بود نزد پروردکار خود پسندیده ٥٥ و یاد کن در کتاب ادریس را بدرستی که او
بود بسیار راست کوی پیغمبر ٥٦ و بالا بردیم اورا بجای بلندی ٥٧ این کروه ایشانند
که انعام فرمود خدا برایشان از پیغمبران از نسل آدم و از آنانکه سوار کردیم با نوح و از نسل
ابرهیم و یعقوب و از آنها که راهنمائی کردیم و برکزیدیم هرکاه خوانده شود برایشان آیتهای
خدای بخشاینده بر او فتند سجده کنندکان و کریه کنندکان ٥٨ پس از پی آمدند از پی
ایشان ناخلفهائی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند خواهشهای نفس را پس زود باشد که
برسند بجزای تباهی ٥٩ مکر کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کرد کار شایسته پس ایشان درآیند
بهشت را و ستم کرده نشوند چیزی ٦٠ بهشتهای با اقامتی را که وعده کرده خدای بخشاینده
بندکان خود را در پنهانی بدرستی که هست وعده او آینده ٦١ نمیشنوند در آنجا سخن بیهوده مکر
سلام را و برای ایشانست روزی ایشان در آنجا بامداد و شبانکاه ٦٢ این آن بهشتی است که میراث
میدهیم از بندکان خود هر که باشد پرهیزکار ٦٣ و فرود نمی آییم مکر بفرمان پروردکار تو مر او راست
آنچه فرا پیش ماست و آنچه پس ماست و ما بین آن و نیست پروردکار تو فراموشکار ٦٤ پروردکار
آسمانها و زمین و آنچه میانه آن دوست پس بپرست اورا و صبر کن برای پرستیدن او آیا
میدانی مر اورا همنامی ٦٥ و میکوید آدمی آیا هرکاه بمیرم هر آینه بزودی بیرون آورده شوم زنده ٦٦
آیا و یاد نمی نماید آدمی که ما آفریدیم اورا از پیش و نبود چیزی ٦٧ پس قسم بپروردکار تو که هر آینه
حشر خواهیم کرد البته ایشانرا با شیاطین پس هر آینه حاضر میکنیم البته ایشانرا کرد دوزخ بزانو
درآمدکان ٦٨ پس هر آینه بیرون آریم البته از هر فرقه که کدام سخت ترند بر خدای بخشاینده از روی
کردن فرازی ٦٩ پس هر آینه ما دانا تریم بآنانکه ایشان سزاوارترند بآن از جهت بآتش رفتن ٧٠ و نیست از شما
مکر وارد شونده آن هست بر پروردکار تو واجب حکم کرده شده ٧١ پس برهانیم آنانکه پرهیزکاری
نموده اند و واکذاریم ستمکاران را در آن بزانو درآمدکان ٧٢ و چون خوانده شود بر ایشان
آیتهای ما که آیات باشند کویند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که ایمان آورده اند
کدام یک از این دو فرقه بهترند از روی مکان اقامت و نیکوترند از روی مجلس ٧٣

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ٧٤ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَ
إِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ٧٥ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا
وَخَيْرٌ مَرَدًّا ٧٦ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ٧٧ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ٧٨ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ٧٩ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٨٠ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ٨١ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ

ضِدًّا ٨٢ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ
عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ٨٣ فَلَا تَعْجَلْ
عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ٨٤ يَوْمَ
نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ٨٥ وَ
نَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ٨٦ لَا
يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ٨٧ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ
وَلَدًا ٨٨ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ٨٩ تَ
كَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ٩٠ أَنْ دَعَوْا
لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ٩١ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ
أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ٩٢ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ٩٣
لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ٩٤ وَ
كُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ٩٥ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ
لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ٩٦ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِ
لِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ
بِهِ قَوْمًا لُدًّا ٩٧ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ ٩٨
أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ٩٩

سورة طه [illegible] آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طه ١ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِ
تَشْقَىٰ ٢ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ٣ تَنْزِيلًا مِمَّنْ
خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ٤

وچه بسیار هلاک کردانیدیم پیش از ایشان از اهل زمانها که ایشان نیکوتر بودند از روی متاع خانه وهیئت ٧٤ بگو هر که باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد مر او را خدای بخشاینده مهلت دادنی تا هنگامی که ببینند آنچه را وعده کرده شده اند یا عذاب را و یا قیامت را پس زود باشد که بدانند که کیست او بدتر از روی جایگاه و ناتوانتر از جهت لشکر ٧٥ و بیفزاید خدا آنان را که هدایت یافته اند هدایتی و آن پاینده های شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت ثواب و بهتر است از روی بازگشت ٧٦ آیا پس دیدی آن را که کافر شد بآیتهای ما و گفت البته داده شوم مالی و فرزندی را ٧٧ آیا اطلاع یافته بر غیب یا فرا گرفته نزد خدای بخشاینده پیمانی ٧٨ نه چنانست زودی مینویسیم آنچه میگوید و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی ٧٩ و میراث میگیریم او را از آنچه میگوید و می آید ما را تنها ٨٠ و گرفتند از غیر خدا خدایان تا باشند برای ایشان عزتی ٨١ نه چنانست زودی کافر شوند بعبادت ایشان و باشند بر ایشان ضد ٨٢ آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران که تحریک کنند ایشان را تحریک کردنی ٨٣ پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که میشماریم برای ایشان شمردنی ٨٤ روزی که حشر میکنیم پرهیزگاران را بسوی خدای بخشاینده سواران وارد شده ٨٥ و میرانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان ٨٦ مالک نمیشوند شفاعت را مگر کسی که فرا گرفته از نزد خدای بخشاینده پیمانی ٨٧ و گفتند گرفته خدای بخشاینده فرزند ٨٨ بتحقیق که آوردید چیزی ناخوش ٨٩ نزدیک است آسمانها که شکافته شوند از این و شق شود زمین و فرو ریزد کوهها فرو ریختنی ٩٠ که خواندند برای خدای بخشاینده فرزند ٩١ و نسزد مر خدای بخشاینده را که فرا گیرد فرزندی ٩٢ نیست هر که در آسمانها و زمین است مگر آنکه آینده است بسوی خدای بخشاینده بنده ٩٣ هر آینه بتحقیق که حصر کرده ایشان را و شماره نموده ایشان را شماره نمودنی ٩٤ و همه شان آینده اند و را روز قیامت تنها ٩٥ بدرستی که آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته زودی میگرداند برای ایشان خدای بخشاینده دوستی ٩٦ پس جز این نیست که آسان گردانیدیم آن را بزبان تو تا آنکه مژده دهی بآن پرهیزگاران را و بیم نمائی بآن گروه ستیزه کنندگان را ٩٧ و چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی آیا می یابی از ایشان هیچ احدی ٩٨ یا میشنوی مر ایشان را آوازی آهسته ٩٩

سوره طه یکصد و سی و پنج آیه و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

طه ١ فرو نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنجه شوی ٢ لیکن پند دادنیست برای کسی که بترسد ٣ فرو فرستادنی از آنکسی که بیافرید زمین و آسمانهای بلند را ٤

الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ٤ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ٥ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفٰى ٦ اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ٧ وَهَلْ أَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ٨ إِذْ رَأٰى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى
٩ فَلَمَّا أَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ١٠ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ١١ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ١٢ إِنَّنِي أَنَا اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
١٣ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي ١٤ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ١٥ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ١٦

خداوند بخشاینده بر عرش مستولی شد ٤ مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه در میانه
آن دو است و آنچه زیر طبقهٔ آخرین زمین است ٥ و اگر بلند کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند نهانی و
پنهان تر از آنرا ٦ خدا نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او مر اوراست نامهای نیک ٧ و آیا آمد ترا
حکایت موسی ٨ آنگاه که دید آتشی را پس گفت مر اهلش را درنگ نمائید بدرستی که من دیدم آتشی را شاید
که من بیاورم شما را از آن شعلهٔ یا بیابم بر آن آتش هدایتی ٩ پس چون آمد نزد آن ندا کرده شد که ای موسی
١٠ بدرستی که من پروردگار توام پس بیرون کن نعلینت را بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوائی ١١ و من
اختیار نموده ام ترا پس گوش دار مر آنچه را وحی کرده میشود ١٢ بدرستی که منم من خدا که نیست معبودی
کرده شده بحقیقت بجز من پس بپرست مرا ١٣ و بپا دار نماز را از برای ذکر من بدرستی که قیامت
آینده است میخواهم نهان دارم آنرا تا جزا داده شود هر نفسی بکوشش خود ١٥ پس البته باز ندارد ترا
از آن کسی که ایمان نمیآورد بآن و پیروی نمود خواهش خود را پس هلاک گردی ١٦ و چیست آن در
دست راست تو ای موسی ١٧ گفت این چوب دست منست تکیه کنم بر آن و برگ ریزانم بآن برگ را بر
گوسفندان خود و مراست در آن حاجتهای دیگر ١٩ گفت بینداز آنرا ای موسی ٢٠ پس بیفکند عصا
را ناگاه آن ماری شد که میشتافت ٢١ گفت بگیر آنرا و مترس بزودی باز گردانیم آنرا بصورت اولش
٢٢ و فراهم آور دست خود را بسوی بغل خود بیرون آید سفید نورانی بدون بدی آیتی دیگر ٢٣
تا بنمائیم ترا از آیتهای خود که بزرگتر است ٢٤ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حد گذشته است ٢٥
گفت پروردگارا گشاده گردان برای من سینهٔ مرا ٢٦ و آسان نما برای من کار مرا ٢٧ و بگشا بستگی
را از زبان من ٢٨ تا فهم کنند گفتار مرا ٢٩ و بگردان برای من وزیری از اهلم ٣٠ هرون برادر مرا ٣١
محکم کن باو پشت مرا ٣٢ و شریک گردان او را در کار من ٣٣ تا تسبیح نمائیم ترا بسیار ٣٤ و یاد
کنیم ترا بسیار ٣٥ بدرستی که تو هستی بما بینا ٣٦ گفت بتحقیق که داده شدی خواسته اترا
ای موسی ٣٧ و هر آینه بتحقیق که منت نهادیم بر تو بار دیگر ٣٨ وقتی که وحی کردیم بسوی مادر تو آنچه
وحی کرده شد ٣٩ اینکه بیفکن او را در صندوق پس بیفکن آنرا در دریا پس بیفکند آنرا دریا بکنار تا
فرا گیرد او را دشمنی مرا است و دشمنی که مر او راست و افکندم بر تو دوستی از خود و تا تربیت
کرده شوی بر دیدهٔ من ٣٩ هنگامی که راه میرفت خواهر تو پس میگفت آیا راه نمائی کنم شما را بر کسی
که تکفل کند او را پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادرت تا روشن شود چشمش و اندوهگین نشود
و کشتی نفسی را پس نجات دادیم ترا از غم و آزمودیم ترا آزمودنی ...

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسٰى ١٧ قَالَ
هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِي ١٨ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرٰى ١٩
قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسٰى ٢٠ فَأَلْقٰيهَا فَإِذَا هِيَ
حَيَّةٌ تَسْعٰى ٢١ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ
سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولٰى ٢٢
وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرٰى ٢٣
لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرٰى ٢٤ اذْهَبْ
إِلٰى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰى ٢٥ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ
لِي صَدْرِي ٢٦ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ٢٧ وَ
احْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ٢٨ يَفْقَهُوا قَوْلِي
٢٩ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ٣٠ هٰرُونَ
أَخِي ٣١ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ٣٢ وَأَشْرِكْهُ
فِي أَمْرِي ٣٣ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا وَنَذْكُرَكَ
كَثِيرًا ٣٤ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ٣٥ قَالَ
قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ٣٦ وَلَقَدْ
مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرٰى ٣٧ إِذْ أَوْحَيْنَا
إِلٰى أُمِّكَ مَا يُوحٰى ٣٨ أَنِ اقْذِفِيهِ
فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ
وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلٰى
عَيْنِي ٣٩ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلٰى أُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ٤٠

فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۴۱ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۴۲ اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ
إِنَّهُ طَغَى ۴۳ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ۴۴ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ۴۵ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى
۴۶ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ۴۷ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ
إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۴۸ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ۴۹ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ۵۰ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ

الْأُولَى ۵۱ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي
كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۵۲
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى
۵۳ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ۵۴ مِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَى ۵۵ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا
كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ۵۶ قَالَ أَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى
۵۷ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ
نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۵۸ قَالَ
مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ۵۹ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ
أَتَى ۶۰ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ
خَابَ مَنِ افْتَرَى ۶۱ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ۶۲ قَالُوا إِنْ
هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ
الْمُثْلَى ۶۳ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا
صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى
۶۴ قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ۶۵

پس درنگ نمودي چند سال در اهل مدين پس آمدي بر اندازه‌ اي موسى و بر گزيديم ترا براى
خود ۴۱ برو تو و برادرت با آيتهاي من و سستي منماييد در ياد نمودن من ۴۲ برويد بسوى فرعون
بدرستي كه او در گذشته از حد ۴۳ پس بگوييد مر او را گفتار نرمي تا شايد كه او پند پذيرد يا
بترسد ۴۴ گفتند پروردگار ما بدرستي كه ما ميترسيم كه پيش گيري كند بر ما يا آنكه در گذرد
از حد ۴۵ گفت مترسيد كه من با شمايم ميشنوم و مي بينم ۴۶ پس برويد بنزد او پس بگوئيد بدرستيكه
ما فرستادگان پروردگار توئيم پس بفرست با ما بني اسرائيل را و عذاب مكن ايشانرا بتحقيق كه آمديم
ترا با آيتي از پروردگار تو و سلامتي بر آنكسيست كه پيروي كرده راه راست را ۴۷ بدرستي كه وحي كرده شد
بسوى ما آنكه عذاب خدا بر كسي است كه تكذيب نمود و روگردانيد ۴۸ گفت پس كيست پروردگار شما اي
موسى ۴۹ گفت پروردگار ما كسي است كه عطا فرمود بهر چيزي آفرينشش را پس راه راست نمود ۵۰
گفت پس چيست حال قرنهاي پيشين ۵۱ گفت دانش آن نزد پروردگار منست در كتابي كه خطا نمي
نمايد پروردگار من و فراموش نميكند ۵۲ آنكه او گردانيد براي شما زمين را بستر و بديد آورد براى شما
در آن راهها و فرو فرستاد از آسمان آبي پس بيرون آورديم از آن اصنافي از روييدنيهاي مختلف ۵۳ بخوريد
و بچرانيد چهارپايان خود را بدرستي كه در اين هر آينه آيتهاست براى اصحاب خرد ۵۴ از آن آفريديم
شما را و در آن باز گردانيديم شما را و از آن بيرون مي آوريم شما را مرتبه ديگر ۵۵ و هر آينه بتحقيق كه نموديم
ما باو آيتهاي خود را همه آنها را پس تكذيب نمود و سرباز زد ۵۶ گفت آيا آمدي ما را كه بيرون كني ما را از زمين
ما بجادوي خود اي موسى ۵۷ پس هر آينه آوريم بتو جادوئي مثل آن پس بگردان ميانه ما
و ميانه خود وعده گاهي ۵۷ كه خلاف ننماييم آنرا ما و نه تو در جائي هموار ۵۸ گفت وعده
گاه شما روز آرايش است و اينكه گرد آورده شوند مردم هنگام چاشت ۵۹ پس
بازگشت فرعون پس جمع نمود مكر خود را پس آمد ۶۰ گفت مر ايشانرا موسى واي بر شما
افترا مكنيد بر خدا دروغ را پس درمانده گرداند شما را بعذابي و بتحقيق كه نااميد شد
هر كه افترا نمود ۶۱ پس بمنازعه رسانيدند كار شانرا ميانه خود و پنهان نمودند راز را ۶۲
گفتند بدرستي كه اين دو هر آينه جادوگرانند ميخواهند كه بيرون كنند شما را از زمين
شما بجادوي خود و برانند زند بين شما كه افضلتر است ۶۳ پس جمع كنيد مكر خود را
پس بياييد صف كشيده ۶۴ و بدرستي كه فيروزي يافت امروز هركه غالب آمد گفتند
اي موسى يا اينست كه مي افكني و يا آنست كه باشيم نخستين كسي كه مي افكند ۶۵

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٦ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ٦٧ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ٦٨ وَأَلْقِ مَا
فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٦٩ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ٧٠ قَالَ آمَنْتُمْ
لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا
وَأَبْقَىٰ ٧١ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٧٢ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا

خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ
وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ٧٣ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ
رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا
وَلَا يَحْيَىٰ ٧٤ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ
الْعُلَىٰ ٧٥ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
مَنْ تَزَكَّىٰ ٧٦ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَىٰ ٧٧ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ٧٨ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ٧٩ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ٨٠ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ
٨١ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ٨٢ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
يَا مُوسَىٰ ٨٣ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي
وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ٨٤
قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ٨٥ فَرَجَعَ
مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا

گفت بلکه بیفکنید پس ناگاه ریسمانهای ایشان و چوب دستهای ایشان وانموده میشد بموسی از جادوی
ایشان اینکه آنها می‌شتابند ٦٦ پس دریافت در دل خود ترسی موسی ٦٧ گفتیم مترس بدرستیکه تو توئی برتری
٦٨ و بیفکن آنچه در دست راست تست تا بسرعت فرو برد آنچه را ساخته‌اند نیست آنچه ساخته‌اند
مگر مکر جادوگری و فیروز نمیگردد جادوگر هرجا که آید ٦٩ پس افکنده شدند جادوگران سجده
کنندگان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هرون و موسی ٧٠ گفت ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه
دستوری دهم شما را بدرستیکه او هر آینه بزرگ شماست که بیاموخت شما را جادو پس هر آینه ببرم البته
دستهای شما و پایهای شما را از جانب مخالف و هر آینه بردار کنم البته شما را در تنهای درخت خرما و هر آینه
بدانید البته که کدام یک از ما سخت‌تر است از جهت عذاب و پاینده‌تر ٧١ گفتند که هرگز اختیار
ننماییم ترا بر آنچه آمده ما را از بینات و آنکه آفرید ما را پس حکم کن آنچه تو حکم کننده جز این نیست که
حکم میکنی در این زندگانی دنیا بدرستیکه ما ایمان آوردیم بپروردگار خود تا بیامرزد برای ما گناهان ما
را و آنچه را که بزور باز داشتی ما را بر آن از جادو و خدا بهتر و پاینده‌تر است ٧٣ بدرستیکه هر که آید پر
وردگار خود را گنه‌کار پس بدرستیکه برای اوست دوزخ نه میرد در آن و نه زنده باشد ٧٤ و کسی که
آید او را در حالتی که با ایمان باشد که بتحقیق کرده باشد کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست
مرتبه‌ها بلند ٧٥ بهشتهای اقامت که میرود از زیر آنها نهرها در حالتی که جاویدانند در آنها و اینست جزای
کسی که پاک شده [illegible] ٧٦ و بتحقیق که وحی کردیم بسوی موسی که بشب ببر بندگان مرا پس بکن برای ایشان راهی
در دریا [illegible] نه بیم [illegible] خواهی داشت دریافتن را و نه خواهی ترسید ٧٧ پس از پی در آمد ایشان را فرعون با
لشکرهای خود پس فرو گرفت ایشان را از دریا آنچه فرو گرفت ایشان را ٧٨ و گمراه کرد فرعون قوم خود را و راه
ننمود ٧٩ ای بنی اسرائیل بتحقیق که نجات دادیم شما را از دشمن شما و وعده دادیم شما را جانب [illegible]
طور و فرستادیم بر شما من و سلوی ٨٠ بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شما را [illegible]
پس فرود آید بر شما خشم من و کسی که [illegible] بر او خشم من پس بتحقیق [illegible] ٨١
و بدرستیکه من هر آینه آمرزنده‌ام مر کسی را که توبه نموده و ایمان [illegible]
کارهای شایسته را پس هدایت یافته ٨٢ و چه چیز شتابانت نمود [illegible] ای موسی ٨٣
گفت [illegible] ایشان بر اثر من و شتافتم بسوی تو پروردگار من [illegible] خشنود شوی ٨٤
گفت [illegible] پس بدرستی که ما بتحقیق مبتلا ساختیم قوم ترا از بعد تو و گمراه کرد ایشان را
[illegible] سامری ٨٥ پس باز گردید موسی بسوی قوم خود خشمناک [illegible] اسف [illegible] ٨٦

قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا
مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ
وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ

ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾
قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي
﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾
قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَ
كَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي
ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلَٰهُكُمُ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ
مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ
مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ
فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾ خَالِدِينَ
فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي
نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

گفت ای قوم من آیا وعده نداد شما را پروردگار شما وعده نیکو پس آیا دراز شد بر شما زمان
یا خواستید که فرود آید بر شما خشمی از نزد پروردگار شما پس خلف نمودید وعده مرا
٨٦ گفتند خلف نکردیم ما وعده تو را باختیار خود ولیکن ما بار کرده شدیم بارها
از زیور قوم پس افکندیم آنها را پس همچنین افکند سامری ٨٧ پس بیرون آورد
برای ایشان گوساله تجسم جسدی که مر او را بود فریادی پس گفتند این خدای شماست
و خدای موسی پس فراموش کرد ٨٨ آیا پس نمی بینند که باز نمیگرداند بسوی ایشان گفتاری را
و مالک نیست برای ایشان زیانی را و نه سودی را ٨٩ و بتحقیق که گفت مر ایشان را هرون
از پیش ای قوم من جز این نیست که مبتلا گردانیده شده اید باین و بدرستی که پروردگار
شما بخشاینده است پس پیروی کنید مرا و اطاعت کنید امر مرا ٩٠ گفتند همیشه باشیم بر آن
ثابت قدمان تا باز گردد بسوی ما موسی ٩١ گفت ای هرون چه مانع شد تو را وقتی
که دیدی ایشان را که گمراه شدند از پیروی نمودن تو مرا آیا پس نافرمانی کردی
امر مرا ٩٣ گفت ای پسر مادر من مگیر ریش مرا و نه سر مرا . بدرستی که من ترسیدم که
بگوئی جدائی افکندی میانه بنی اسرائیل و نگاه نداشتی گفتار مرا ٩٤ گفت پس چه
بود مطلب تو ای سامری ٩٥ گفت بینا شدم بآنچه بینا نشدند بآن پس برگرفتم مشتی
از اثر آن فرستاده پس انداختم آن را و همچنین بیاراست برای من نفس من ٩٦ گفت پس
برو بدرستی که مر تراست در زندگی اینکه بگوئی مس کردنی نیست و بدرستی که مر تراست
وعده که خلاف کرده نشوی آن را و نظر کن بسوی معبودت که بودی همیشه بر آن مجاور
هر آینه بسوزانیم البته آن را پس پراکنده کنیم آن را البته در دریا پراکنده کردنی ٩٧ نیست معبود
شما مگر خدائی که نیست معبودی سزاوار عبادت بجز او فرا گرفته هر چیز را
بدانش ٩٨ همچنین حکایت کنیم بر تو از خبرهای آنچه بتحقیق گذشته و بتحقیق که داده ایم
تو را از نزد خود ذکری ٩٩ کسی که روگرداند از آن پس بدرستی که او بردارد در روز قیامت باری گران را ١٠٠
در حالتی که جاودانند در آن و بد است مر ایشان را در روز قیامت بار ١٠١ روزی که دمیده شود در صور
و حشر کنیم گناهکاران را در آن روز کبود چشمان ١٠٢ راز گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده ١٠٣ ما دانا
تریم بآنچه میگویند وقتی که میگوید خوبتر ایشان در مسلک درنگ نکردید مگر یک روز ١٠٤ و می پرسند تو را
از کوهها بگو پراکنده میکند آنها را پروردگار من پراکنده کردنی ١٠٥

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ١٠٦ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ١٠٧ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ١٠٨
يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ١٠٩ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ١١٠ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ
الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ١١١ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ١١٢ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١١٣ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ١١٤ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ١١٤

پس واگذارد آنرا ساده هموار ١٠٦ نه بینی در آن کجی و نه بلندی ١٠٧ در آنروز پیروی کنند خواننده
را که نیست کجی مر آنرا و پست شود آوازها برای خدای بخشاینده پس نشنوی تو مگر آواز آهسته
١٠٨ در آنروز نفعی نبخشد شفاعت مگر کسی را که دستوری داده مر او را خدای بخشاینده و پسندیده
مر او را گفتاری ١٠٩ میداند آنچه را پیش روی ایشانست و آنچه را پس سر ایشانست و احاطه نمایند با آن
راه دانش ١١٠ و ذلیل شد روها همه برای زنده پاینده و بتحقیق که نا امید شد کسی که حمل نمود ظلمی را
١١١ و کسی که کند از شایستها و او مؤمن باشد پس نترسد ستمی و نه شکستی را ١١٢ و همچنین فرو فرستادیم
آنرا قرآنی عربی و مکرر کردانیدیم در آن از وعید شاید ایشان بپرهیزند ١١٣ یا احداث نماید برای
ایشان پند گرفتنی ١١٤ پس بلند مرتبه است خدای پادشاه حق و شتاب منمای بقرآن پیش از آنکه گذارده
شود بسوی تو وحی آن و بگو پروردگار من بیفزای مرا دانش ١١٤ و هر آینه بتحقیق که عهد کردیم بسوی آدم
از پیش پس فراموش کرد و نیافتیم مر او را عزمی ١١٥ و هنگامی که گفتیم مر فرشتگانرا که سجده نمائید مر
آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد ١١٦ پس گفتیم ای آدم بدرستی که این دشمن است مر ترا و مر
جفت ترا پس بیرون نکند البته شما را از بهشت پس برنج افتی ١١٧ بدرستیکه مر تراست اینکه نه گرسنه
شوی در آن و نه برهنه شوی ١١٨ و بدرستیکه تو نه تشنه گردی در آن و نه گرمای آفتاب بینی ١١٩ پس و
سوسه نمود بسوی او ابلیس گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی که زایل نگردد ١٢٠ پس خوردند
از آن دو از آن پس ظاهر شد مر آن دو را عورتهای ایشان و شروع نمودند که میپوشانیدند بر آن دو از برگ
بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس بی بهره شد ١٢١ بعد از آن برگزید او را پروردگار او پس باز
گشت نمود بر او و هدایت کرد ١٢٢ گفت فرو شوید از آن همه بعضی شما مر بعضی را دشمن است پس اگر بیاید
البته شما را از نزد من هدایتی پس هر که پیروی کند هدایت مرا پس نه گمراه میشود و نه تعب میکشد ١٢٣ و
هر که روی گردانید از ذکر من پس بدرستیکه مر او راست زندگانی تنگی و حشر میکنیم او را روز قیامت نابینا ١٢٤
گفت پروردگار من چرا حشر کردی مرا نابینا و بتحقیق که بودم بینا ١٢٥ گفت همچنین آمد ترا آیتهای ما پس وا
گذاشتی آنها را و همچنین امروز واگذاشته شوی ١٢٦ و همچنین سزا دهیم هر که را که
اسراف نمود و ایمان نیاورد بآیتهای پروردگار خود و هر آینه عذاب آخرت سخت‌تر
و پاینده تراست ١٢٧ آیا پس راه ننمود مر ایشانرا که چه بسیار هلاک
کردانیدیم پیش از ایشان از قرنها [illegible] راه میروند در
[illegible] کنهای ایشان بدرستیکه در این هر آینه آیتهاست [illegible] خرد [illegible] ١٢٨

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ
وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ١١٥ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ١١٦ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا
عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ١١٧ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ
فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ١١٨ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ
فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ١١٩ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ
وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ ١٢٠ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ
لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ
١٢١ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ
وَهَدَىٰ ١٢٢ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ
وَلَا يَشْقَىٰ ١٢٣ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي
فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ١٢٤ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي
أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ١٢٥ قَالَ كَذَٰلِكَ
أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَٰلِكَ
الْيَوْمَ تُنْسَىٰ ١٢٦ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ
أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ١٢٧ أَفَلَمْ يَهْدِ
لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ١٢٨

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ١٣١ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ١٣٢
وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ١٣٣ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ
مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ١٣٤ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ١٣٥ قُلْ

كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ
أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ١٣٦

سُورَةُ الْأَنبِيَاءِ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُّعْرِضُونَ ١ مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم
مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٢
لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ٣ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ
الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٤ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ
بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ
كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ٥ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُم
مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ٦
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي
إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَّا
يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ
٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنجَيْنَاهُمْ وَ
مَن نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ٩ لَقَدْ
أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ١٠ وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ
كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ١١ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا
هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ١٢

واگر نه بودی کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو هر آینه بودی لازم و مدتی نام برده شده پس صبر کن بر آنچه می
گویند و تسبیح کن بحمد پروردگار خود پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آن و از ساعتهای شب پس
تسبیح کن و در اطراف روز شاید که تو خوشنود شوی ١٣١ و مکش دو چشم خود را البته بسوی آنچه بهره ور
ساختیم بآن اصنافی را از ایشان آرایش زندگانی دنیا تا آزمایش نمائیم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو
بهتر است و پاینده تر ١٣٢ و امر کن اهل خود را بنماز و صبر نما بر آن نمیخواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و عاقبت
برای پرهیزگاریست ١٣٣ و گفتند چرا نمی آورد ما را آیتی از پروردگارش آیا و نیامد ایشان را حجت آنچه در
کتابهای پیشینیانست ١٣٤ و اگر ما هلاک میکردانیدیم ایشان را بعذابی پیش از آن هر آینه میگفتند پروردگارا
چرا نفرستادی بسوی ما رسولی پس پیروی کنیم آیتهای ترا پیش از آنکه ذلیل شویم و خوار گردیم ١٣٥
بگو هر یک منتظریم پس انتظار برید پس زود باشد که بدانید که کیانند اصحاب راه راست
و که هدایت [illegible] سوره الانبیاء صد و دوازده آیه است [illegible]

بنام خدای بخشاینده مهربان

نزدیک شد برای مردمان حساب ایشان و ایشان در بیخبری روی گردانندگانند ١ نمی آید ایشان را
هیچ پندی تازه از جانب پروردگار ایشان مگر آنکه گوش دارند آن را و حال آنکه ایشان بازی میکنند ٢
غفلت ورزنده دلهای ایشان و پنهان داشتند راز را آنانکه ستم کردند آیا این نباشد مگر آدمی مثل
شما آیا پس می آئید جادو را و شما می بینید ٣ گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان و زمین و
اوست شنوای دانا ٤ بلکه گفتند خوابهای پریشان است بلکه بربافته آن را بلکه او شاعریست پس باید بیاورد
ما را آیتی چنانچه فرستاده شدند پیشینیان ٥ ایمان نیاوردند پیش از ایشان هیچ دهی که هلاک
کردیم آن را آیا پس ایشان ایمان می آورند ٦ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میفرستادیم
بسوی ایشان پس بپرسید اهل ذکر را اگر هستید که نمیدانید ٧ و نگردانیدیم ایشان را
جسدی که نخورند طعام را و نبودند جاوید ماندگان ٨ پس راست کردانیدیم ایشان را وعده
پس نجات دادیم ایشان را و هر که خواستیم و هلاک گردانیدیم اسراف کنندگان را ٩ هر آینه
[illegible]

لا تركضوا وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسئلون ۱۴ قالوا يا ويلنا انا كنا ظالمين ۱۵ فما زالت تلك دعويهم حتى جعلناهم
حصيدا خامدين ۱۶ وما خلقنا السماء والارض وما بينهما لاعبين ۱۷ لو اردنا ان نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا ان كنا فاعلين ۱۸
بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون ۱۹ وله من في السموات والارض ومن عنده لا يستكبرون
عن عبادته ولا يستحسرون ۲۰ يسبحون الليل والنهار لا يفترون ۲۱ ام اتخذوا الهة من الارض هم ينشرون ۲۲ لو كان فيهما الهة الا الله
لفسدتا فسبحان الله رب العرش
عما يصفون ۲۳ لا يسئل عما يفعل
وهم يسئلون ۲۴ ام اتخذوا من
دونه الهة قل هاتوا برهانكم
هذا ذكر من معي وذكر من قبلي بل
اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون
۲۵ وما ارسلنا من قبلك من رسول
الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون
۲۶ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه
بل عباد مكرمون ۲۸ لا يسبقونه
بالقول وهم بامره يعملون ۲۹ يعلم
ما بين ايديهم وما خلفهم ولا
يشفعون الا لمن ارتضى وهم من
خشيته مشفقون ۳۱ ومن يقل منهم
اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم
كذلك نجزي الظالمين ۳۲ اولم ير
الذين كفروا ان السموات والارض
كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من
الماء كل شيء حي افلا يؤمنون ۳۳
وجعلنا في الارض رواسي ان تميد
بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا
لعلهم يهتدون ۳۴ وجعلنا السماء
[illegible] وهم عن [illegible]
[illegible]

مگریزید و باز گردید بسوی آنچه متنعم شده بودید در آن و [illegible] خانهای خود شاید پرسیده شوید
۱۴ گفتند ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران ۱۵ پس همیشه بود این خواندن
ایشان تا گردانیدیم ایشان را درویده فرو ماندگان ۱۶ و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه
در میانه ایشانست بازی کنندگان ۱۷ اگر میخواستیم که فرا گیریم لهوی هر اینه فرا می
گرفتیم آنرا از نزد خود اگر بودیم کنندگان ۱۸ بلکه می اندازیم حق را بر باطل پس
میشکند آنرا پس ناگاه آن باشد ناچیز و مر شما راست وای از آنچه وصف میکنید
۱۹ و مر او راست هر که در آسمانها و زمین است و هر که نزد اوست گردن کشی
نمی کنند از پرستش او و نه مانده شوند ۲۰ تسبیح میکنند [illegible]
[illegible] ۲۱ آیا فرا گرفته اند الهها نیز از زمین که ایشان زنده [illegible] کنند ۲۲ اگر
بودی [illegible] خدایان غیر از خدای سزای پرستش هر اینه تباه شدندی [illegible] هست
[illegible] آنچه وصف میکنند ۲۳ پرسیده نشود از آنچه میکند و
[illegible] ۲۴ آیا فرا گرفته اند بجز خدا الهها بگو بیارید حجت خود را
[illegible] ذکر [illegible] پیش از من بودند بلکه بیشتر ایشان نمیدانند
[illegible] رسولی مگر
[illegible]

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد أفإن مت فهم الخالدون ۳۷ كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون ۳۸ وإذا رآك
الذين كفروا إن يتخذونك إلا هزوا أهذا الذي يذكر آلهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۳۹ خلق الإنسان من عجل سأريكم آياتي فلا
تستعجلون ۴۰ ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ۴۱ لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم
ينصرون ۴۲ بل تأتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ۴۳ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم

ما كانوا به يستهزئون ۴۴ قل من
يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن
بل هم عن ذكر ربهم معرضون ۴۵
أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا لا
يستطيعون نصر أنفسهم ولا هم منا
يصحبون ۴۶ بل متعنا هؤلاء و
آباءهم حتى طال عليهم العمر أفلا
يرون أنا نأتي الأرض ننقصها من
أطرافها أفهم الغالبون ۴۷ قل
إنما أنذركم بالوحي ولا يسمع الصم
الدعاء إذا ما ينذرون ۴۸ ولئن
مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن
يا ويلنا إنا كنا ظالمين ۴۹ ونضع
الموازين القسط ليوم القيامة فلا تظلم
نفس شيئا وإن كان مثقال حبة من خردل
أتينا بها وكفى بنا حاسبين ۵۰
ولقد آتينا موسى وهارون الفرقان
وضياء وذكرا للمتقين ۵۱ الذين
يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعة
مشفقون ۵۲ وهذا ذكر مبارك
أنزلناه أفأنتم له منكرون ۵۳ و
لقد آتينا إبراهيم رشده من قبل
وكنا به عالمين ۵۴ [illegible]

ونکردانیدیم برای آدمی پیش از تو جاوید بودن آیس اگر بمیری پس ایشان جاوید انیا اند ۳۷ هر نفسی
چشنده مرگست وآزمایش میکنیم شمارا بشر وخیر آزمایشی وبسوی ما بازگردیده میشوید ۳۸
وچون ببینند ترا آنانکه کافر شدند نمیگیرند ترا مگر باستهزا یا اینست آنکه ذکر
میکند الهان شمارا و ایشان بذکر خدای بخشاینده ایشان کافرانند ۳۹ آفریده شد آدمی از شتاب
زود باشد که بنمایم شمارا آیتهای خود را پس شتاب مکنید مرا ۴۰ ومیگویند کی خواهد
این وعده اگر هستید راستگویان ۴۱ اگر بدانند آنانکه کافر شدند وقتی را که باز
نتوانند داشت از رویهای خود آتش را ونه از پشتهای خود ونه ایشان یاری داده شوند
۴۲ بلکه آید ایشانرا ناگهان پس متحیر کند ایشانرا پس نتوانند دفع آنرا ونه ایشان مهلت داده
شوند ۴۳ وهر آینه بتحقیق که استهزا کرده شده برسولانی پیش از تو پس فرو گرفت با
آنانکه استهزا کردند از ایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۴۴ بگو کیست که
نگاه میدارد شمارا در شب وروز از خدای بخشاینده بلکه ایشان از ذکر پروردگار خود
اعراض کنندگانند ۴۵ آیا مر ایشانراست الهان که کفایت میکنند ایشانرا بغیر ما نمیتوانند
یاری کردن خودهاشانرا ونه ایشان از ما همراهی کرده میشوند ۴۶ بلکه بهره ور کردیم
ایشانرا وپدران ایشانرا تا آنکه دراز شد بایشان مدت زندگانی پس آیا نمی بینند که
ما می آییم زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشان غلبه کنندگانند ۴۷ بگو جز
این نیست که بیم می نمایم شمارا بوحی ونمیشنوند کران خواندنرا هرگاه که بیم کرده شوند ۴۸
وهر آینه برسد ایشانرا اندک بوئی از عذاب پروردگار تو هر آینه گویند البته ای وای بر ما
بدرستیکه ما بودیم ستمکاران ۴۹ ومیگذاریم ترازوهای درست برای روز قیامت
پس ستم رسیده نشود نفسی چیزی را واگر باشد وزن یکدانه از خردل بیاوریم آنرا وبسیم ما
حساب کنندگان ۵۰ وهر آینه بتحقیق که دادیم موسی وهرون را فرقان ونور وپندی
مر پرهیزگارانرا ۵۱ آنانکه میترسند پروردگار خود را در نهانی وایشان از قیامت
ترسندگانند ۵۲ واین ذکریست با برکت فرو فرستادیمش آیا پس شما مر آنرا انکار
کنندگانید ۵۳ وهر آینه بتحقیق که دادیم ابرهیم را کاردانیش را از پیش وبودیم ما باو دانا
[illegible] ۵۴ چون گفت مر پدر خود وگروه خود را چیست این تمثالها که شما بر آنها ایستادگان پرستش
[illegible] یافتیم پدران خود مر آنهارا پرستش کنندگان ۵۵

قال لقد كنتم انتم واباؤكم في ضلال مبين ۵۴ قالوا اجئتنا بالحق ام انت من اللعبين ۵۵ قال بل ربكم رب السموات والارض الذي فطرهن و
انا على ذلكم من الشاهدين ۵۶ وتالله لاكيدن اصنامكم بعد ان تولوا مدبرين ۵۷ فجعلهم جذذا الا كبيرا لهم لعلهم اليه يرجعون ۵۸ قالوا من
فعل هذا بالهتنا انه لمن الظلمين ۵۹ قالوا سمعنا فتى يذكرهم يقال له ابرهيم ۶۰ قالوا فاتوا به على اعين الناس لعلهم يشهدون ۶۱ قالوا
ءانت فعلت هذا بالهتنا يا ابرهيم ۶۲ قال بل فعله كبيرهم هذا فسئلوهم ان كانوا ينطقون ۶۳ فرجعوا الى انفسهم فقالوا انكم انتم الظلمون ۶۴

گفت بتحقیق که هستید شما و پدران شما در گمراهی هویدا ۵۴ گفتند آیا آمدی ما را براستی یا
تو از بازی کنندگانی ۵۵ گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است آنکه آفرید آنها را و
من بر آن از گواهانم ۵۶ و بخدا سوگند که هر آینه چاره خواهم کرد البته بتان شما را بعد از آنکه رو بگردانید
پشت کنندگان ۵۷ پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگی که بود مر آنها را شاید ایشان بسوی او باز
گشت کنند ۵۸ گفتند که کرد این را با الهان ما بدرستی که او هر آینه از ستمکاران است ۵۹ گفتند
شنیدیم جوانیرا که ذکر میکرد ایشانرا گفته میشود مر او را ابراهیم ۶۰ گفتند پس بیاورید
او را بر نظرهای مردم شاید که ایشان گواهی دهند ۶۱ گفتند آیا تو کردی این را
بالهان ما ای ابراهیم ۶۲ گفت بلکه کرد این را بزرگ ایشان این پس بپرسید
ایشانرا اگر هستند که سخن میکنند ۶۳ پس باز گشت کردند بخودهاشان پس
گفتند بدرستی که شمائید شما ستمکاران ۶۴ پس نگونسار گردانیده شدند
بر سرهاشان هر آینه بتحقیق که دانستی که نیستند اینها سخن گوینده ۶۵ گفت آیا
پس میپرستید از غیر خدا آنچه را که سودی ندهد شما را چیزی و نه زیان رساند شما را ۶۶ اف
مر شما را و مر آنچه را که میپرستید از غیر خدا پس آیا تعقل نمی نمائید ۶۷ گفتند بسوزانید
او را و یاری کنید الهان خود را اگر هستید کنندگان ۶۸ گفتیم ای آتش بشو سرد و سلامتی
بر ابراهیم ۶۹ و اراده نمودند باو مکری پس گردانیدیم ایشانرا زیانکاران ۷۰ و نجات دادیم
او را و لوط را بسوی زمینی که برکت دادیم در آن برای عالمیان ۷۱ و بخشیدیم مر او را اسحق و
و یعقوب که بودند فرزند فرزند و همه را گردانیدیم شایستگان ۷۲ و گردانیدیم ایشانرا
پیشوایان که هدایت میکرده باشند بفرمان ما و وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن نیکیها
و بپا داشتن نماز و دادن زکوة را و بودند ما را پرستاران ۷۳ و لوط را دادیمش حکم و علم و
نجات دادیم او را از قریه که بود که میکرد بدیها را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی
فاسقان ۷۴ و داخل گردانیدیم او را در رحمت خود بدرستی که او بود از شایستگان ۷۵ و
نوح را وقتی که ندا کرد از پیش پس استجابت کردیم مر او را پس نجات دادیم او را و اهلش را از
اندوه عظیم ۷۶ و یاری دادیم او را از گروهی که تکذیب نمودند آیتهای ما را بدرستی که ایشان
بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشانرا همگی ۷۷ و داود و سلیمان را وقتی که حکم میکردند
در زرع چون بشب چرا کرد در آن زرع گوسفند قوم و بودیم مر حکم ایشانرا شاهدان ۷۸

ثم نكسوا على رءوسهم لقد علمت
ما هؤلاء ينطقون ۶۵ قال افتعبدون
من دون الله ما لا ينفعكم شيئا ولا
يضركم ۶۶ اف لكم ولما تعبدون من
دون الله افلا تعقلون ۶۷ قالوا حرقوه
وانصروا الهتكم ان كنتم فاعلين ۶۸
قلنا يا نار كوني بردا وسلما على
ابرهيم ۶۹ وارادوا به كيدا فجعلنهم
الاخسرين ۷۰ ونجينه ولوطا الى
الارض التي بركنا فيها للعلمين ۷۱
ووهبنا له اسحق ويعقوب نافلة و
كلا جعلنا صلحين ۷۲ وجعلنهم
ائمة يهدون بامرنا واوحينا اليهم
فعل الخيرت واقام الصلوة وايتاء
الزكوة وكانوا لنا عبدين ۷۳ و
لوطا اتينه حكما وعلما ونجينه
من القرية التي كانت تعمل الخبئث
انهم كانوا قوم سوء فسقين ۷۴
وادخلنه في رحمتنا انه من الصلحين
۷۵ ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا
له فنجينه واهله من الكرب العظيم
۷۶ ونصرنه من القوم الذين كذبوا
بايتنا انهم كانوا قوم سوء فاغرقنهم
اجمعين ۷۷ وداود وسليمن اذ
يحكمن في الحرث اذ نفشت فيه غنم
القوم وكنا لحكمهم شهدين ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ٨١ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ٨٢ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ٨٣ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ٨٤ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٨٥ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ
مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ٨٦ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ٨٧ وَأَدْخَلْنَاهُمْ

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٨٨
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٨٩ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
٩٠ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ٩١ فَا
سْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَ
أَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا
وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ٩٣ وَالَّتِي
أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِلْعَالَمِينَ ٩٤ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ٩٥
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
رَاجِعُونَ ٩٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا
لَهُ كَاتِبُونَ ٩٧ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ٩٨
حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَ
هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ٩٩ وَ
اقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ١٠٠

پس فهمانیدیم آنرا بسلیمان و هر یک را دادیم حکم و دانش و مسخر کردیم با داود کوهها را حال آنکه
تسبیح میکردند و پرندگان را و هستیم کنندگان ۸۱ و آموختیم او را ساختن لباس جنگ
برای شما تا نگاه دارد شما را از سختی کارزار شما پس آیا هستید شما شکر کنندگان ۸۲ و برای سلیمان
باد را حال آنکه تند بود میرفت بفرمان او بسوی آن زمینی که برکت دادیم در آن و هستیم
هر چیزی را دانا ۸۳ و از دیوان کسانیرا که غوص میکردند برای او و میکردند
کاری غیر آن و بودیم برایشان نگهبانان ۸۴ و ایوب را وقتی که ندا نمود پروردگار خود را که
رسیده مرا گزند و تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی ۸۵ پس استجابت نمودیم مر او را پس زایل
گردانیدیم آنچه بود باو از آزار و دادیم باو اهلش را و مثلشانرا با ایشان رحمتی از نزد ما
و پندی مر پرستندگانرا ۸۶ و اسمعیل را و ادریس و ذا الکفل را هر یک از صبر کنندگانند
۸۷ و داخل ساختیم ایشانرا در رحمت خود بدرستی که ایشان از شایستگانند ۸۸ و صاحب
ماهی را وقتی که رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نگیریم بر او پس ندا کرد در تاریکیها
که نیست الهی مگر تو منزهی تو بدرستی که من هستم از ستمکاران ۸۹ پس استجابت
نمودیم مر او را و نجات دادیمش از غم و همچنین نجات میدهیم مؤمنانرا ۹۰ و زکریا را وقتی که
ندا نمود پروردگارش را که پروردگارا مگذار مرا تنها و توئی بهترین وارثان ۹۱ پس استجابت
نمودیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی و به صلاح آوردیم برای او زنش را بدرستی که ایشان
بودند که میشتافتند در نیکیها و میخواندند ما را از روی رغبت و رهبت و بودند ما را
فروتنی کنندگان ۹۲ و آنزنی را که نگاه داشت فرج خود را پس دمیدیم در او از روح خود
و گردانیدیم او و پسرش را آیتی برای عالمیان ۹۳ بدرستی که اینست ملت شما ملت یگانه
[illegible] و من پروردگار شمایم پس بپرستید مرا ۹۴ و پاره پاره کردند
امر شانرا میان خودشان همه بسوی ما بازگشت کنندگانند ۹۵ پس هر که
بکند از کارهای شایسته [illegible] و او مؤمن باشد پس نیست ناسپاسی مر سعی او را
و بدرستی که ما مر او را نویسندگانیم ۹۶ و حرام است بر قریه که هلاک کردیم آنرا که ایشان باز نمیگردند
۹۷ تا آنکه گشوده شود یأجوج و مأجوج و ایشان از هر بلندی بشتابند ۹۸
و نزدیک شد وعده راست پس آنگاه [illegible] چشمهای آنانکه کافر شدند ای وای بر ما
بتحقیق که بودیم در غفلتی از این بلکه بودیم ستمکاران

انكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون ١٠٣ لو كان هؤلاء آلهة ما وردوها وكل فيها خالدون ١٠٤ لهم فيها زفير
وهم فيها لا يسمعون ١٠٥ ان الذين سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون ١٠٦ لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت انفسهم
خالدون ١٠٧ لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون ١٠٨ يوم نطوي السماء كطي السجل
للكتب كما بدأنا اول خلق نعيده وعدا علينا انا كنا فاعلين ١٠٩ ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون

الجزء هفدهم ٢٠٩

بدرستي كه شما و آنچه ميپرستيد از غير خدا مايه برافروختن دوزخيد شما در آن در آيندگانيد ١٠٣
اگر بودند اينان الهان در نيامدندي آنرا و همه در آن جاودانانند ١٠٤ مر ايشانراست در آن ناله زار
و ايشان در آن نميشنوند ١٠٥ بدرستي كه آنان كه پيشي گرفته براي ايشان از ما خوبي آنها از آن دور كرده
شدگانند ١٠٦ نميشنوند آواز زبانه آتش آنرا و ايشان در آنچه خواهش نمود نفسهاي ايشان جاودانانند
١٠٧ اندوهگين نسازد ايشانرا فزع اكبر و ملاقات كنند ايشانرا فرشتگان اين روز شماست كه
بوديد كه وعده داده ميشديد ١٠٨ روزي كه در پيچيم آسمانرا مانند در نورديدن طومار
براي مكتوبها چنانچه بدء كرديم نخستين آفرينش اعاده ميكنيم آنرا وعده ايست بر ما بدرستي كه
ما هستيم كنندگان ١٠٩ و بتحقيق كه نوشتيم در زبور از پس ذكر آنكه زمين ميراث ميبرند آنرا
بندگان من كه شايستگانند ١١٠ بدرستي كه در اين هر آينه كفايتيست براي گروهي عبادت
كنندگان ١١١ و نفرستاديم ترا مگر بخشايشي مر عالميانرا ١١٢ بگو جز اين نيست كه وحي ميشود بمن
آنكه نيست اله شما مگر اله يگانه پس آيا شما گردن نهندگانيد ١١٣ پس اگر رو بگردانند
بگو اعلام كردم شما را برابري و نميدانم آيا نزديكست يا دور آنچه وعده داده ميشويد ١١٤ بدرستي
كه او ميداند آشكارا از گفتار و ميداند آنچه پنهان ميداريد ١١٥ و نميدانم شايد كه آن فتنه
باشد مر شما را و برخورداري تا وقتي معين ١١٦ گفت پروردگار من حكم كن بحق و پروردگار ما
خداي بخشاينده ياري خواسته شده بر آنچه وصف ميكنيد ١١٧

سوره حج هفتاد و هشت آيه است

بنام خداي بخشاينده مهربان

اي گروه آدميان بپرهيزيد از پروردگار خود بدرستي كه زلزله روز قيامت چيزيست
عظيم ١ روزي كه ببينيد آنرا غافل شود هر شير دهنده از آنچه شير داده و بگذارد هر
آبستني حمل خود را و ببيني مردمان را مستان و نيستند ايشان مستان وليكن عذاب خدا
سخت است ٢ و از مردمان كسيست كه مجادله ميكند در خدا بدون دانشي و
پيروي ميكند هر شيطان سركشي را ٣ نوشته شده بر او كه هر كه متابعت نمايد او را پس
بدرستي كه او گمراه نمايد او را و راه نمايد او را بسوي عذاب آتش سوزان ٤ اي گروه
آدميان اگر هستيد در شكي از بعث پس بدرستي كه ما خلق كرديم شما را از خاك
پس از نطفه پس از پاره خون بسته پس از پاره گوشت تمام خلقت

١١٠ انّ في هذا لبلاغا لقوم عابدين
١١١ وما ارسلناك الا رحمة للعالمين
١١٢ قل انما يوحى الي انما الهكم اله
واحد فهل انتم مسلمون ١١٣ فان
تولوا فقل آذنتكم على سواء وان
ادري اقريب ام بعيد ما توعدون
١١٤ انه يعلم الجهر من القول ويعلم
ما تكتمون ١١٥ وان ادري لعله
فتنة لكم ومتاع الى حين ١١٦ قال
رب احكم بالحق وربنا الرحمن
المستعان على ما تصفون ١١٧

سورة الحج ثمانية وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة
الساعة شيء عظيم ١ يوم ترونها
تذهل كل مرضعة عما ارضعت
وتضع كل ذات حمل حملها وترى
الناس سكارى وما هم بسكارى
ولكن عذاب الله شديد ٢ ومن
الناس من يجادل في الله بغير علم
ويتبع كل شيطان مريد ٣ كتب
عليه انه من تولاه فانه يضله و
يهديه الى عذاب السعير ٤ يا ايها
الناس ان كنتم في ريب من البعث
فانا خلقناكم من تراب ثم من نطفة
ثم من علقة ثم من مضغة مخلقة

وغیر مخلقة لنبین لکم ونقر فی الارحام ما نشاء الی اجل مسمی ثم نخرجکم طفلا ثم لتبلغوا اشدکم ومنکم من یتوفی ومنکم من یرد الی
ارذل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا وتری الارض هامدة فاذا انزلنا علیها الماء اهتزت وربت وانبتت من کل زوج بهیج ٥
ذلک بان الله هو الحق وانه یحیی الموتی وانه علی کل شیء قدیر ٦ وان الساعة آتیة لا ریب فیها وان الله یبعث من فی القبور ٧ ومن
الناس من یجادل فی الله بغیر علم ولا هدی ولا کتاب منیر ٨ ثانی عطفه لیضل عن سبیل الله له فی الدنیا خزی ونذیقه یوم القیمة

عذاب الحریق ٩ ذلک بما قدمت
یداک وان الله لیس بظلام للعبید
١٠ ومن الناس من یعبد الله علی حرف
فان اصابه خیر اطمان به وان
اصابته فتنة انقلب علی وجهه
خسر الدنیا والآخرة ذلک هو
الخسران المبین ١١ یدعوا من دون
الله ما لا یضره وما لا ینفعه ذلک
هو الضلال البعید ١٢ یدعوا لمن
ضره اقرب من نفعه لبئس المولی
ولبئس العشیر ١٣ ان الله یدخل
الذین آمنوا وعملوا الصالحات جنات
تجری من تحتها الانهار ان الله یفعل
ما یرید ١٤ من کان یظن ان لن
ینصره الله فی الدنیا والآخرة فلیمدد
بسبب الی السماء ثم لیقطع
فلینظر هل یذهبن کیده ما یغیظ
١٥ وکذلک انزلناه آیات بینات
وان الله یهدی من یرید ١٦ ان
الذین آمنوا والذین هادوا والصابئین
والنصاری والمجوس والذین اشرکوا
ان الله یفصل بینهم یوم القیمة
ان الله علی کل شیء شهید ١٧
الم تر ان الله یسجد له من فی
السموات ومن فی الارض والشمس
والقمر والنجوم والجبال والشجر

وتا تمام تا بیان کنیم برای شما و قرار دهیم در رحمها آنچه را خواهیم تا مدتی نام برده
شده پس بیرون آوریم شما را کودکی تا برسید بکمال خود و از شما کسی است که
میرانیده میشود و از شما کسی است که بازگردانیده میشود بفرومایه ترین زندگی تا
آنکه نداند پس از دانش چیزی را و می‌بینی زمین را در حالتی مرده خشکیده
پس هرگاه فرو فرستیم بر آن آب را بجنبش آید و نمو کند و برویاند از هر صنفی
خوش آینده ٥ این بسبب اینست که خدا اوست حق و اینکه او زنده میکند مردگان را و
اینکه او بر هر چیزی تواناست ٦ و اینکه روز قیامت آینده است نیست شکی در آن
و اینکه خدا بر می‌انگیزاند کسانی را که در قبرهایند ٧ و از مردم کسی است که مجادله میکند
در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نور دهنده ٨ منحرف میگرداند جانبش را
تا گمراه کند از راه خدا مر او راست در دنیا خواری و بچشانیم او را در روز قیامت
عذاب سخت سوزاننده ٩ این بسبب آنست که پیش فرستاده دستهای تو و
آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را ١٠ و از مردم کسی است که میپرستد خدا را
بر کناری پس اگر رسد او را خیری آرام گیرد بآن و اگر رسد او را فتنه باز گردانند
بر روی خویش زیان کرد دنیا و آخرت را اینست آن زیان آشکار ١١ میخواند از غیر خدا
آنچه ضرر نمیرساندش و آنچه را سود نمی‌بخشد او را اینست آن گمراهی دور ١٢ میخواند کسی را
که ضررش نزدیکتر است از نفعش هر آینه بد صاحب اختیاریست و هر آینه بد
معاشریست ١٣ بدرستی که خدا در آورد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند
کارهای شایسته به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها بدرستی که خدا میکند
آنچه میخواهد ١٤ کسی که هست که گمان میکند که هرگز یاری نکند او را خدا در دنیا و آخرت
پس باید بیاویزد ریسمانی باسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد البته حیله اش آنچه را
خشم می‌آورد ١٥ و همچنین فرو فرستادیم آنرا حال آنکه آیتهائی روشن بود و اینکه خدا هدایت
میکند هر که را خواهد ١٦ بدرستی که آنانکه ایمان آورده اند و آنانکه یهود شدند و ستاره
پرستان و ترسایان و گبران و آنانکه شرک آوردند بدرستی که خدا حکم میکند میانه ایشان در
روز قیامت بدرستی که خدا بر هر چیزی گواهست ١٧ آیا نمی‌بینی که خدا سجده میکند مر او را هر که
در آسمانها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و درختان

وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ١٨ هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا
فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ١٩ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ٢٠ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ
٢١ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ٢٢ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٢٣ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

وجنبندگان وبسیاری از آدمیان وبسیاری ثابت شد برایشان عذاب وکسی راکه
خوار کند خدا پس نیست مر او را هیچ عزیز دارنده بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد
١٨ این دو دو مخاصمند که خصومت کردند باهم در پروردگار خود پس آنانکه کافر
شدند بریده شد برای ایشان جامه ها از آتش ریخته میشود از زبر سرهای
ایشان آب جوشان ١٩ که گداخته شود بآن آنچه در شکمهای ایشانست وپوستها
٢٠ وبرای ایشانست گرزها از آهن ٢١ هرگاه اراده کنند که بیرون آیند از آن
از اندوهی باز گردانیده شوند در آن وبچشید عذاب آتش سوزان را ٢٢ بدرستی که خدا
در آورد آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته را ببهشتهائی که میرود
از زیر آنها نهرها زیور داده شوند در آنها از دست برنجها از طلا ومروارید وجامهای ایشان
در آنها حریر است ٢٣ وراه نموده شدند بسوی پاکیزه از گفتار وراه نموده شده اند
براه ستوده ٢٤ بدرستی که آنانکه کافر شده اند وبازمیدارند از راه خدا ومسجد الحرام
که گردانیدیم آنرا برای مردم در حالتی که یکسانست مقیم در آن وبیابانی وکسی که اراده کند
در آن بسبب مایل شدن از حق بستمی بچشانیم او را از عذاب دردناک ٢٥ وچون معین کردیم
برای ابرهیم جای خانه را که شریک مگردان با من چیزی را وپاکیزه کن خانه مرا برای طواف
کنندگان وایستادگان ورکوع کنندگان سجده کنندگان ٢٦ وندا کن در میان مردمان بحج
تا بیایند تو را پیادگان وبر هر شتر لاغری که بیایند از هر راه دوری ٢٧ تا حاضر شوند
وببینند منفعتهائی را که برای ایشانست ویاد کنند نام خدا در روزهای معلوم بر آنچه روزی
کرد ایشانرا از بسته زبان چهارپایان پس بخورید از آنها وبخورانید سختی کشیده درویش
را ٢٨ پس باید که ازاله نمایند کثافتشانرا ووفا کنند نذرهای خود را وباید که طواف کنند
خانه دیرینه را ٢٩ اینست وکسی که بزرگ دارد حرمتهای خدا را پس آن بهتر است مر او را
نزد پروردگار او وحلال گردانیده شده برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده شود
بر شما پس دوری کنید پلیدی را که بتانند ودوری کنید از گفتار دروغ
٣٠ حال آنکه مخلصان باشید برای خدا نه شریک آورندگان باو وکسی که شریک می آورد
بخدا پس همانا که در افتاده از آسمان پس بر باید او را پرنده یا فرود آردش باد بجائی دور ٣١ اینست
وکسی که بزرگ دارد قربانیهای خدا را پس بدرستی که آن از پرهیزگاری دلهاست ٣٢

٢٤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ
فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٥ وَإِذْ
بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
٢٦ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ
كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ٢٧ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ
لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ
مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ
الْفَقِيرَ ٢٨ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ٢٩ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ
اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا
قَوْلَ الزُّورِ ٣٠ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ
مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ
تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ٣١
ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ٣٢

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۳۳ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۳۴ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۳۵ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۳۶ لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا

لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَ
بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۳۷ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ
عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۳۸ أُذِنَ لِلَّذِينَ
يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۳۹ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَ
بِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ
فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ
مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۴۰
الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۴۱ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ
فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ
عَادٌ وَثَمُودُ ۴۲ وَقَوْمُ إِبْرَٰهِيمَ وَ
قَوْمُ لُوطٍ ۴۳ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ
وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۴۴
فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ۴۵
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ

مر شما راست در آنها منفعتها تا مدتی نام برده شده پس جای آنها بسوی خانه دیرینه است
۳۳ و برای هر گروهی گردانیدیم قربانی تا یاد کنند نام خدا را بر آنچه روزی کردیم
ایشانرا از بسته زبان چهارپایان پس خدای شما خدای یگانه است پس مر او را گردن
نهید و مژده ده فروتنانرا ۳۴ آنانکه چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
و صبرکنندگان بر آنچه رسید ایشانرا و بپا دارندگان نماز و از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا
نفقه میکنند ۳۵ و شتران قربانی را گردانیدیم آنها را برای شما از نشانهای خدا
مر شما راست در آنها خیر پس یاد کنید نام خدا را بر آنها صف زدگان پس چون بیفتد
بر زمین پهلوهاشان پس بخورید از آنها و بخورانید قناعت کننده و سائل بکف را
همچنین مسخر گردانیدیم آنها را برای شما شاید شما سپاس گذاری کنید ۳۶
هرگز نرسد خدا را گوشتهای آنها و نه خونهای آنها ولیکن میرسد او را
پرهیزکاری از شما همچنین مسخر گردانید آنها را برای شما تا بزرگی یاد کنید خدا را
بر آنچه هدایت نموده شما را و مژده ده نیکوکارانرا ۳۷ بدرستی که خدا دفع کند از آنانکه
ایمان آورده اند بدرستی که خدا دوست ندارد هر خیانت کننده ناسپاس را ۳۸ دستوری
داده شده مر آنانرا که مقاتله کرده شده اند بسبب آنکه ایشان ستم کرده شده اند و بدرستی که خدا
بر نصرت ایشان هر آینه توانا است ۳۹ آنانکه بیرون کرده شدند از خانهای خود بغیر حق مگر
آنکه میگفتند پروردگار ما خدا ست و اگر نه دفع کردن خدا بودی مردم را بعضی ایشانرا بسبب
بعضی هر آینه ویران کرده شدی صومعها و کلیسیاها و کنیسها و مسجدهائی که یاد کرده
شود در آنها نام خدا بسیار و هر آینه یاری کند البته خدا کسی را که یاری کند او را بدرستی
که خدا هر آینه با قوتیست ارجمند ۴۰ آنانکه اگر جای دهیم ایشانرا در زمین بپا دارند
نماز را و بدهند زکوة را و امر کنند بمعروف و باز دارند از منکر و مر خدا راست انجام کارها ۴۱
و اگر تکذیب کنند ترا پس تحقیق که تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح و عاد و ثمود
و قوم ابرهیم و گروه لوط ۴۲ و یاران مدین و تکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم مر
کافرانرا پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود انکار من ۴۳ پس بسا از قریه که هلاک کردیم
آنرا و آن ستمکار [illegible] پس آن افتاده [illegible] سقفهاش [illegible] معطل مانده و
کوشک [illegible] در زمین پس باشد مر ایشانرا [illegible] باشند با آنها یا گوشها

يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ٤٦ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ
رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ٤٧ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ٤٨ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ٤٩ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٥٠ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٥١
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٢ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ٥٣
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٤ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَقِيمٍ ٥٥ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٥٦ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٥٧ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا
يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ٥٩
ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٦٠ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٦١
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٦٢

که بشنوند بآنها پس بدرستی که نباشد کور چشمها ولیکن کور است دلهائی که در سینهاییست ٤٦
و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا وعده خود را و بدرستی که روزی نزد پروردگار
تو چون هزار سالست از آنچه میشمارید ٤٧ و بسا از قریه که مهلت دادم مر آنرا و آن ستمکار بود
پس گرفتم آنرا و بسوی منست بازگشت ٤٨ بگو ای گروه آدمیان جز این نیست که من مر شما را بیم نماینده
هویدا ٤٩ پس آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزش و روزی
با برکت ٥٠ و آنانکه شتافتند در آیتهای ما در مقام عاجز نمودن در آمدگان اینهایند یاران دوزخ ٥١
و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر چون آرزو نمود افکندی شیطان در آرزوی او
پس ناچیز میکرد خدا آنچه را می افکند شیطان پس استوار میکرد خدا آیتهای خود را و خدا
دانای درست کردار است ٥٢ تا بگرداند آنچه می افکند شیطان بلائی برای آنانکه در دلهای
ایشان مرض است و سخت است دلهای ایشان و بدرستی که ستمکاران هر آینه در خلافیند
دور ٥٣ و تا بدانند آنانکه داده شده اند دانش را آنکه آن حقست از پروردگار تو پس ایمان
آورند بآن پس نرم شود برای آن دلهای ایشان و بدرستی که خدا هر آینه هدایت کننده
آنانیست که ایمان آورده اند بسوی راه راست ٥٤ و همیشه هستند آنانکه کافر شده اند
در شک از آن تا آنکه بیاید ایشانرا قیامت ناگهان یا بیاید ایشانرا عذاب روزی عقیم ٥٥
پادشاهی در آن روز خاص خداست حکم نماید میانه ایشان پس آنانکه ایمان آورده اند و
کرده اند کارهای شایسته در بهشتهای با ناز و نعمتند ٥٦ و آنانکه کافر شده اند و تکذیب
کرده اند آیتهای ما را پس گروه برای ایشانست عذاب خوار کننده ٥٧ و آنانکه دوری
گزیده اند از خانمان خود در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی کند
البته ایشانرا خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه او بهترین روزی دهندگانست
٥٨ هر آینه در آورد البته ایشانرا بجائی در آمدنی که بپسندند آنرا و بدرستی که خدا هر آینه
دانای بردبار ٥٩ اینست و کسی که عقوبت رسانید بمثل آنچه عقوبت رسانیده شد باو
پس ستم کرده شد بر او هر آینه یاری کند البته او را خدا بدرستی که خدا هر آینه در
گذرنده آمرزگار ٦٠ آن بسبب اینست که خدا در می آورد شب را در روز و در می آورد
روز را در شب و اینکه خدا شنوای داناست ٦١ این بسبب آنست که خدا اوست حق و اینکه
آنچه را میخوانند از غیر او آنست باطل و اینکه خدا اوست بلند قدر بزرگوار ٦٢

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ٦٣ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ
٦٤ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَيُمْسِكُ السَّمَاۤءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ
لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ٦٥ وَهُوَ الَّذِيْ اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ٦٦ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ٦٧ وَاِنْ جَادَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ٦٨ اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ٦٩ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاۤءِ وَ
الْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِيْ كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ٧٠ وَيَعْبُدُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ
مِنْ نَّصِيْرٍ ٧١ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِ
الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ
بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا قُلْ
اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكُمُ النَّارُ
وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ٧٢ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ
مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ اِنَّ الَّذِيْنَ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا
ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ
مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ مَا قَدَرُوا
اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ
٧٤ اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰۤئِكَةِ رُسُلًا
وَّمِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ
٧٥ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ٧٦
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا
وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ٧٧

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس میگردد زمین سبز بدرستی که خدا
لطف کننده آگاه است ٦٣ مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی
که خدا هر آینه اوست بی نیاز ستوده ٦٤ آیا ندیدی اینرا که خدا مسخر کردانید برای
شما آنچه در زمین است و کشتی را که میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمانرا
از آنکه بیفتد بر زمین مگر باذن او بدرستی که خدا بمردم هر آینه مهربانیست بخشاینده
٦٥ و اوست که زنده کردانید شما را پس میمیراند شما را پس زنده میگرداند شما را بدرستی
که آدمی هر آینه ناسپاس است ٦٦ برای هر گروهی قرار دادیم راه عبادتی که ایشان بجا
آورنده اند پس باید که نزاع نکنند البته با تو در این امر و بخوان بسوی پروردگار خود بدرستی
که تو هر آینه بر هدایت راستی ٦٧ و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه
میکنید ٦٨ خدا حکم میکند میانهٔ شما در روز قیامت در آنچه هستید که در آن
اختلاف مینمایید ٦٩ آیا ندانستی اینرا که خدا میداند آنچه را در آسمان و زمین است
بدرستی که این در کتابیست بدرستی که این بر خدا آسانست ٧٠ و میپرستند از
غیر خدا آنچه را فرو نفرستاده بآن حجتی و آنچه را نیست مر ایشانرا بآن دانشی و
نیست مر ستمکارانرا هیچ یاوری ٧١ و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما که روشنند میشناسی در روهای آنانکه کافر شده اند ناخوشی را نزدیک میشوند
که حمله کنند بآنانکه میخوانند بر ایشان آیتهای ما را بگو آیا پس خبر دهم شما را
ببدتر از این آتشی است که وعده داده آنرا خدا آنانرا که کافر شدند و بد بازگشتی است
٧٢ ای آدمیان زده شد مثلی پس گوش دارید مر آنرا بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر
خدا هرگز خلق نمی نمایند مگسی را و اگر چه جمعیت نمایند برای آن و اگر برباید از ایشان
مگس چیزیرا باز نستانند آنرا از آن ناتوانست طلب کننده و طلب کرده شده
نشناختند خدا را حق شناختن او بدرستی که خدا هر آینه قویست ارجمند ٧٣
خدا بر میگزیند از فرشتگان رسولانی را و از آدمیان بدرستی که خدا شنوای
بیناست ٧٤ میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس سر ایشانست و بسوی
خدا باز گردانیده میشود امورها ٧٥ ای آنانکه ایمان آورده اند رکوع کنید و سجود کنید و بپرستید
پروردگار خود را و بکنید خوبیرا شاید شما رستگار شوید ٧٦

وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبٰكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ هُوَ سَمّٰكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ ع٧ مِنْ قَبْلُ وَفِيْ
هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰىكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ٧٨ سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة اية بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ١ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خَاشِعُوْنَ
٢ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ٣ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُوْنَ ٤ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حَافِظُوْنَ ٥ اِلَّا عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ٦ فَمَنِ ابْتَغٰى
وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُوْنَ
٧ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رٰعُوْنَ ٨ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ
يُحَافِظُوْنَ ٩ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ
١٠ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ
ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ
١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً
فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ
لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبٰرَكَ
اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ١٤ ثُمَّ اِنَّكُمْ
بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ١٥ ثُمَّ اِنَّكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ١٦ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا
كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ١٧ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ
فِي الْاَرْضِ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ بِهٖ
لَقٰدِرُوْنَ ١٨ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ
جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ لَكُمْ
فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ
١٩ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ
سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ
لِّلْاٰكِلِيْنَ ٢٠

و مجاهده کنید در خدا حق مجاهده اش را که او برگزیده شما را و نکردانید بر
شما در دین هیچ تنگی ملت پدر شما ابرهیم را او نامیده شما را مسلمانان ع٧ پیش از این
و در این تا باشد این رسول گواه بر شما و باشید گواهان بر مردم پس بپا دارید نماز را
و بدهید زکوة را و چنگ درزنید بخدا او خداوند کار شماست پس و نیکو خداوند کار
و نیکو یاوریست ٧٨

سورهٔ مؤمنون یکصد و هیجده ایه و ان مکی است

بنـــــام خدای بخشاینده مهربان

بتحقیق که رستکار شدند مؤمنان ١ انان که ایشان در نماز خود خشوع نمایندکانند ٢
وانانی که ایشان از لغو اعراض کنندکانند ٣ وانانکه ایشان مر زکوة را اداکنندکانند ٤
وانانکه ایشان مر فرجهای خود را نکاه دارندکانند ٥ مکر بر زنان خود یا انچه مالک شده
دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان غیر ملامت کرده شدکانند ٦ پس کسی که جوید
سوای ان را پس انها ایشانند از حد درکذشتکان ٧ وانانی که ایشان مر امانتهای خود را و
پیمانهای خود را رعایت کنندکانند ٨ وانانکه ایشان بر نمازهای خود محافظت میکنند ٩
انها ایشانند میراث برندکانی ١٠ که میراث میبرند بهشت را ایشان در ان جاودانیانند
١١ و هر اینه بتحقیق که افریدیم ادمی را از خلاصه از کل ١٢ پس کردانیدیم او را نطفه در جای استوار
١٣ پس کردانیدیم ان نطفه را پاره خون بسته پس کردانیدیم ان پارچهٔ بسته را پاره کوشت
پس کردانیدیم ان پاره کوشت را استخوانها پس پوشانیدیم ان استخوانها را کوشتی
پس خلق کردیم او را خلقی دیکر پس برتر امد خدائی که نیکوترین افرینندکانست ١٤
پس بدرستی که شما بعد از ان هر اینه مردکانید ١٥ پس بدرستی که شما در روز قیامت بر
انکیخته میشوید ١٦ و بتحقیق که افریدیم بر زبر شما هفت طبقه و نیستیم ما از خلق غافلان ١٧
و فرو فرستادیم از اسمان ابی باندازه پس ساکن کردیم او را در زمین و بدرستی که ما بر بردن او
هر اینه توانایانیم ١٨ پس بدید اوردیم برای شما بان بوستانها از درختان خرما و
انکورها مر شما راست در انها میوهای بسیار و از انها میخورید ١٩ و درختی را که بیرون
می اید از طور سیناء میروید با روغن و نانخورشی مر خورندکان را ٢٠

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٢٠ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٢١ ع
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٢ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٢٣ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ٢٤ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٥ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا

جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَا
سْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢٧ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ
أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٢٨ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي
مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
٢٩ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ٣٠ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْنًا آخَرِينَ ٣١ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ٣٣
وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذًا لَخَاسِرُونَ ٣٤ أَيَعِدُكُمْ
أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَ
عِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ٣٥ هَيْهَاتَ
هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ٣٦ إِنْ هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَ
مَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٧

و بدرستی که مر شما راست در چهارپایان هر آینه عبرتی می‌آشامانیم شما را از آنچه که در
شکمهای آنهاست و مر شما راست در آنها منفعتهای بسیار و از آنها میخورید ٢٠ و بر
آنها و بر کشتیها سوار کرده میشوید ٢١ و هر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت
ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی غیر او پس آیا نمی پرهیزید ٢٢ پس گفتند
انجمنی که کافر شده بودند از قوم او نیست این مگر آدمی مانند شما میخواهد که زیادتی جوید
بر شما و اگر خواستی خدا هر آینه فرو فرستادی فرشتگان را نشنیدیم این را در پدران پیشینیان
خود ٢٣ نیست آن مگر مردی که با وست جنونی پس انتظار برید باو تا مدتی ٢٤ گفت
پروردگار من نصرت ده مرا بآنچه تکذیب کردند مرا ٢٥ پس وحی فرستادیم بسوی او
اینکه بساز کشتی را بملاحظهای ما و وحی ما پس چون آمد امر ما و بجوش آمد
تنور ٢٦ پس ببر در کشتی از هر دو جفتی دو تا و اهلت را مگر آنکه پیشی گرفته
بر او گفتار از ایشان و گفتگو مکن با من در آنانکه ظلم کرده اند بدرستی
که ایشان غرق کرده شدگانند ٢٧ پس چون برآمدی تو و کسیکه با تو باشد
بر کشتی پس بگو سپاس مر خدایرا که نجات داد ما را از گروه ظالمان ٢٨ و بگو
ای پروردگار من فرود آور مرا فرود آوردنی برکت داده شده و تو بهترین فرود
آورندگانی ٢٩ بدرستی که در این هر آینه آیتهاست و بدرستی که بودیم
هر آینه آزمایندگان ٣٠ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی دیگر را ٣١
پس فرستادیم در ایشان رسولی از ایشان که بپرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمی پرهیزید ٣٢ و گفتند بزرگان از قوم او که
کافر شده بودند و تکذیب کردند لقای آخرت را و نعمت دادیم ایشان را در زندگانی دنیا
نیست این مگر آدمی مثل شما میخورد از آنچه میخورید از آن و می‌آشامد از آنچه می‌آشامید ٣٣
و هر آینه اگر فرمان برید آدمی مثل خود را بدرستی که شما آنگاه هر آینه زیانکارانید ٣٤
آیا وعده میدهد شما را که شما چون بمیرید و باشید خاک و
استخوانها شما بیرون آورده شدگانید ٣٥ دور است دور مر آنچه را وعده
داده میشوید ٣٦ نیست آن مگر زندگی دنیای ما میمیریم
و زنده میشویم و نیستیم ما برانگیخته شدگان ٣٧

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۳۹ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۴۰ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۴۱ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۴۲ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۴۳ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ
۴۴ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۴۵
ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۴۶ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۴۷ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ

لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ
۴۸ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
۴۹ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ۵۰ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ
ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۵۱ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ
كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۵۲ وَإِنَّ هَٰذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ
۵۳ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ
حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۵۴ فَذَرْهُمْ
فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۵۵ أَيَحْسَبُونَ
أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ۵۶
نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
۵۷ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ
۵۸ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ
۵۹ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۶۰
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَ
جِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۶۱
أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ
لَهَا سَابِقُونَ ۶۲ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ
بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۶۳ بَلْ
قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَٰذَا وَ
لَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ
لَهَا عَامِلُونَ ۶۴

نیست او مگر مردی که بربافته بر خدا دروغی را ونیستیم ما مر او را ایمان آورندگان ۳۹
گفت پروردگارا من نصرت ده مرا بآنچه تکذیب کردند مرا ۴۰ گفت از پس اندک زمانی
هر آینه گردند البته پشیمانان ۴۱ پس گرفت ایشانرا نعره بحق پس گردانیدیم ایشانرا
خاشاک پس دوری باد مر گروه ستمکارانرا ۴۲ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی
دیگر را ۴۳ پیشی نگیرد هیچ گروهی اجلش ونه باز پس ایستند ۴۴ پس فرستادیم
رسولان خود را پیاپی هرگاه آمد گروهی را رسولشان تکذیب کردند او را پس زپی
کردیم بعضشانرا بعضی وگردانیدیم ایشانرا داستانها پس دوری باد مر گروهی را
که ایمان نمی آورند ۴۵ پس فرستادیم موسی وبرادرش هرونرا بآیتهامان وحجتی
روشن ۴۶ بسوی فرعون وجماعت او پس سرکشی کردند وبودند گروهی متکبران
۴۷ پس گفتند آیا ایمان بیاوریم مر دو آدمی مانند ما را وحال آنکه قوم آن دو مر ما
را پرستندگانند ۴۸ پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک شدگان
۴۹ وبتحقیق که دادیم موسی را کتاب شاید ایشان هدایت یابند ۵۰ وگردانیدیم
پسر مریم ومادرش را آیتی وجای دادیم آن دو را بسوی زمین بلندی صاحب قرار و
آب روان ۵۱ ای رسولان بخورید از پاکیزه ها وبکنید شایسته را بدرستی که من
بآنچه میکنید دانایم ۵۲ وبدرستی که این ملت شماست ملت یگانه ومن پروردگار
شمایم پس بپرهیزید از من ۵۳ پس پاره پاره کردند امرشانرا میان خود پارها هر گروهی
بآنچه نزد ایشانست شادمانند ۵۴ پس واگذار ایشانرا در غفلتشان تا وقتی ۵۵
آیا می پندارند که آنچه امداد میکنیم ایشانرا بآن از مال وپسران ۵۶ سرعت میکنیم برای
ایشان در نیکوئیها بلکه در نمی یابند ۵۷ آنانکه ایشان از ترس پروردگار خود هراسانند
۵۸ وآنانکه ایشان بآیتهای پروردگار خود ایمان می آورند ۵۹ وکسانی که ایشان
بپروردگار خود شرک نمی آورند ۶۰ وآنانکه میدهند آنچه را داده اند ودلهای ایشان
ترسانست که ایشان بسوی پروردگار خود بازگشت کنندگانند ۶۱ ایشان میشتابند
در نیکیها وایشان مر آنها را پیشی گیرندگانند ۶۲ وتکلیف نمیکنیم نفسی را مگر
قدر طاقتش ونزد ما کتابیست که سخن گوید بحق وایشان ظلم کرده نمیشوند ۶۳ بلکه
دلهای ایشان در غفلت است ازین ومر ایشانراست کردارها غیر آن ایشان مر آنرا کنندگانند ۶۴

حتى اذا اخذنا مترفيهم بالعذاب اذا هم يجأرون ٦٤ لا تجأروا اليوم انكم منا لا تنصرون ٦٥ قد كانت آياتي تتلى عليكم فكنتم على اعقابكم
تنكصون ٦٦ مستكبرين به سامرا تهجرون ٦٧ افلم يدبروا القول ام جاءهم ما لم يأت آباءهم الاولين ٦٨ ام لم يعرفوا رسولهم فهم ربع
له منكرون ٦٩ ام يقولون به جنة بل جاءهم بالحق واكثرهم للحق كارهون ٧٠ ولو اتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ومن فيهن
بل آتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون ٧١ ام تسألهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ٧٢ وانك لتدعوهم الى صراط

مستقيم ٧٣ وان الذين لا يؤمنون
بالآخرة عن الصراط لناكبون ٧٤
ولو رحمناهم وكشفنا ما بهم من ضر
للجوا في طغيانهم يعمهون ٧٥ و
لقد اخذناهم بالعذاب فما استكانوا
لربهم وما يتضرعون ٧٦ حتى اذا
فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد
اذا هم فيه مبلسون ٧٧ وهو
الذي انشأ لكم السمع والابصار
والافئدة قليلا ما تشكرون ٧٨
وهو الذي ذرأكم في الارض و
اليه تحشرون ٧٩ وهو الذي
يحيي ويميت وله اختلاف الليل
والنهار افلا تعقلون ٨٠ بل قالوا
مثل ما قال الاولون ٨١ قالوا ءاذا
متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا
لمبعوثون ٨٢ لقد وعدنا نحن
وآباؤنا هذا من قبل ان هذا الا اساطير
الاولين ٨٣ قل لمن الارض و
من فيها ان كنتم تعلمون ٨٤
سيقولون لله قل افلا تذكرون
٨٥ قل من رب السموات السبع
ورب العرش العظيم ٨٦
سيقولون لله قل افلا
تتقون ٨٧

تا چون بگیریم متنعمان ایشانرا بعقوبت آنگاه ایشان استغاثه نمایند ٦٤ استغاثه
مکنید امروز بدرستی که شما از ما یاری کرده نمیشوید ٦٥ بتحقیق که بود آیتهای من که
خوانده میشد بر شما پس بودید که بر پاشنهای خود بر میگشتید ٦٦ تکبر کنندگان
بآن افسانه در شب گویان که هذیان میگفتید ٦٧ پس آیا تأمل نکردند آن گفتار را یا
آمد ایشانرا آنچه نیامد پدران ایشانرا که بودند پیشینیان ٦٨ یا نمیشناختند
رسولشانرا پس ایشان مر او را انکار کنندگانند ٦٩ یا میگفتند با اوست جنونی بلکه
آمد ایشانرا بحق و بیشتر ایشان مر حق را ناخوش دارندگانند ٧٠ و اگر پیروی مینمود حق
خواهشهای ایشانرا هر آینه تباه میشد آسمانها و زمین و هر که در آنهاست بلکه دادیم
بایشان ذکر ایشانرا پس ایشان از ذکر خود اعراض کنندگانند ٧١ آیا درخواست میکنی
از ایشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهتر است و اوست بهترین روزی دهندگان ٧٢
و بدرستی که تو هر آینه میخوانی ایشانرا بسوی راه راست ٧٣ و بدرستی که آنانکه
ایمان نمی آورند بآخرت از راه هر آینه بیرون روندگانند ٧٤ و اگر بخشایش نماییم
ایشانرا و برداریم آنچه بایشانست از ضرر هر آینه لجاجت نمایند در زیاده رویشان
که سرگردان میشوند ٧٥ و هر آینه بتحقیق که گرفتیم ایشانرا بعقوبت پس ذلیل
نشدند برای پروردگار خود و زاری نمینمودند ٧٦ تا چون گشودیم بر ایشان دری
صاحب عذابی سخت را آنگاه ایشان در آن میبودند ناامیدان ٧٧ و اوست آنکه
بدید آورده برای شما گوش و دیدها و دلها را اندکیست آنچه شکر میکنید ٧٨
و اوست آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او محشور میشوید ٧٩ و اوست
که زنده میکند و میمیراند و مر اوراست اختلاف شب و روز آیا پس تعقل نمینمایید
٨٠ بلکه گفتند مثل آنچه را گفتند پیشینیان ٨١ گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاک
و استخوانها آیا ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ٨٢ هر آینه بتحقیق که وعده داده شدیم
ما و پدران ما اینرا از پیش نیست این مگر افسانهای پیشینیان ٨٣ بگو مر کراست
زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید ٨٤ بزودی خواهند گفت مر
خداراست بگو آیا پس در نمی یابید ٨٥ بگو کیست پروردگار آسمانهای هفت گانه
و پروردگار عرش بزرگ ٨٦ بزودی گویند مر خداراست بگو آیا پس پرهیزکاری نمیکنید ٨٧

قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا يجار عليه إن كنتم تعلمون ٨٨ سيقولون لله قل فأنى تسحرون ٨٩ بل أتيناهم بالحق وإنهم
لكاذبون ٩٠ ما اتخذ الله من ولد وما كان معه من إله إذا لذهب كل إله بما خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان الله عما يصفون ٩١
عالم الغيب والشهادة فتعالى عما يشركون ٩٢ قل رب إما تريني ما يوعدون ٩٣ رب فلا تجعلني في القوم الظالمين ٩٤ وإنا على أن
نريك ما نعدهم لقادرون ٩٥ ادفع بالتي هي أحسن السيئة نحن أعلم بما يصفون ٩٦ وقل رب أعوذ بك من همزات الشياطين ٩٧

بکو کیست که بدست وست پادشاهی هر چیز واو پناه میدهد وپناه داده نمیشود براو اکر
هستید که میدانید ٨٨ بزودی خواهند کفت مر خدا راست بکو پس از کجا فریب داده
میشوید ٨٩ بلکه اوردیم ایشانرا حق وبدرستی که ایشان هر اینه دروغ کویانند ٩٠
نکرفته است خدا هیچ فرزندی ونباشد با او هیچ الهی انوقت هر اینه بردی هر الهی انچه را
افریده وهر اینه برتری جستندی بعضشان بر بعضی منزه هست خدا از انچه وصف
میکنند ٩١ دانای نهان واشکار پس برتر است از انچه شرک می اورند ٩٢ بکو
پروردکار من اکر بنمائی البته مرا انچه وعده کرده میشوند ٩٣ پروردکار من پس مکردان مرا
در کروه ستمکاران ٩٤ وبدرستی که ما بر انکه بنمائیم ترا انچه وعده میدهیم ایشانرا هر اینه
توانائیم ٩٥ دفع کن بانچه ان نیکوتر است بدیرا ما داناتریم بانچه وصف میکنند ٩٦ وبکو
پروردکار من پناه میکیرم بتو از وسوسهای شیاطین ٩٧ وپناه میجویم بتو پروردکار من از
انکه حاضر شوند مرا ٩٨ تا چون اید یکیشانرا مرک کوید پروردکار من باز کردانید مرا ٩٩
شاید که من بکنم کار شایسته در انچه ترک کرده ام نه چنین است بدرستی که ان
کلمه ایست که او کوینده انست واز پس ایشان حایلیست تا روزی که برانکیخته شوند ١٠٠
پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبهائی میان ایشان انروز ونه از یکدیکر پرسش
مینموده باشند ١٠١ پس کسی که کران باشد سنجیده شدهای او پس انها ایشانند رستکاران
١٠٢ وکسی که سبک است سنجیده های او پس انها انانند که زیان کرده اند بر خودشان در دوزخ
جاویدانیانند ١٠٣ میسوزاند روهای ایشانرا اذر وایشان باشند دران ترش رویان
١٠٤ ایا نبود ایتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید که بانها تکذیب میکردید ١٠٥
کویند پروردکار ما غالب شد بر ما بدبختی ما وبودیم کروهی کمراهان ١٠٦ پروردکار ما
بیرون کن ما را از ان پس اکر باز کردیم پس بدرستی که ما خواهیم بود ستمکاران ١٠٧ کوید
ساکن شوید بخواری دران وتکلم منمائید با من ١٠٨ بدرستی که بودند پاره از بندکان من
که میکفتند پروردکار ما ایمان اوردیم پس بیامرز ما را ورحم کن ما را وتو بهترین رحم کنندکانی
١٠٩ پس کرفتید ایشانرا باستهزا تا فراموش کردانیدند شما را یاد کردن من وبودید که از
ایشان میخندید ١١٠ بدرستی که من عوض دهم ایشانرا امروز بسبب صبر ایشان بدرستی که
ایشان انهایند رستکاران ١١١ کفت چندی درنک کردید در زمین بشماره سالها ١١٢

وأعوذ بك رب أن يحضرون
٩٨ حتى إذا جاء أحدهم الموت
قال رب ارجعون ٩٩ لعلي أعمل
صالحا فيما تركت كلا إنها كلمة
هو قائلها ومن ورائهم برزخ إلى يوم
يبعثون ١٠٠ فإذا نفخ في الصور فلا
أنساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون
١٠١ فمن ثقلت موازينه فأولئك
هم المفلحون ١٠٢ ومن خفت موازينه
فأولئك الذين خسروا أنفسهم في
جهنم خالدون ١٠٣ تلفح وجوههم
النار وهم فيها كالحون ١٠٤ ألم
تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم بها
تكذبون ١٠٥ قالوا ربنا غلبت علينا
شقوتنا وكنا قوما ضالين ١٠٦ ربنا
أخرجنا منها فإن عدنا فإنا ظالمون
١٠٧ قال اخسئوا فيها ولا تكلمون ١٠٨
إنه كان فريق من عبادي يقولون
ربنا آمنا فاغفر لنا وارحمنا وأنت
خير الراحمين ١٠٩ فاتخذتموهم سخريا
حتى أنسوكم ذكري وكنتم منهم
تضحكون ١١٠ إني جزيتهم اليوم
بما صبروا أنهم هم الفائزون ١١١
قال كم لبثتم في الأرض
عدد سنين ١١٢

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ١١٣ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١١٤ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا
لَا تُرْجَعُونَ ١١٥ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ١١٦ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ
رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ١١٧ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ١١٨ سورة النور أربع وستون آية مدنية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ١ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا

كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا
تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ٢ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا
زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا
يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ
ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ٣ وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً
وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٤ إِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ
أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ
أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ ٦ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ
لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ٧ وَيَدْرَأُ عَنْهَا
الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٨ وَ
الْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا
إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩ وَ
لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَ
أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا
بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا

کویند درنك کردیم یکروز یا پارهٔ از روز پس بپرس از شمارندکان ١١٣ کفت درنك نکردید
مکر اندکی اکر آنکه شما هستید که بدانید ١١٤ پس آیا پنداشتید که افریدیم شما را
عبث و آنکه شما بسوی ما باز کردیده نخواهید شد ١١٥ پس برتر است خدای پادشاه
حق نیست الهی مکر او که پروردکار عرش کرامیست ١١٦ وکسی که بخواند با خدا الهی دیکر
نیست حجتی مر او را بآن پس جز این نیست که حساب او نزد پروردکار اوست بدرستی که
رستکار نمیشوند کافران ١١٧ وبکو پروردکار من بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندکانی ١١٨

سورهٔ نور شصت و چهار آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
سوره ایست که فرو فرستادیم انرا و فرض کردانیدیم انرا و فرو فرستادیم در این ایتهائی
روشن شاید شما پند کیرید ١ زن زناکننده و مرد زناکننده پس بزنید هر یك از آن دو
را صد تازیانه و باید که فرانکیرد شما را بآن دو تا مهربانی در دین خدا اکر هستید که ایمان
دارید بخدا و روز اخرت و باید حاضر شوند عذاب ان دو را کروهی از مؤمنان ٢ مرد زنا
کار باید نکاح نکند مکر زن زناکار را یا زن مشرکه را و زن زناکننده باید نکاح
نکند او را مکر مرد زناکاری یا مرد مشرکی و حرام کردانیده شده این بر مؤمنان ٣
وکسانی که نسبت بزنا دهند زنان با عفت را پس نیاورند بکواهی چهار کواه پس بزنید
ایشانرا هشتاد تازیانه و قبول مکنید مر ایشان را کواهی هرکز و اینها ایشانند فاسقان
٤ مکر انکه توبه کردند بعد از ان و اصلاح حال خود کردند پس بدرستی که خدا امرزنده
کار مهربانست ٥ و انانیکه نسبت زنا دهند بزنان خود و نباشد مر ایشانرا کواهان
مکر خودهاشان پس کواهی یکی از ایشان چهار کواهی دادنست بخدا بدرستی که او
هر اینه از راست کویانست ٦ و پنجم انکه لعنت خدا براو اکر باشد از دروغ کویان
٧ و دفع میکند از ان زن عقوبت را انکه کواهی دهد چهار کواهی بخدا اینکه بدرستی
که او هر اینه از دروغ کویانست ٨ و پنجم انکه خشم خدا براو باد اکر باشد از راستکویان
واکر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او و انکه خدا رجوع نماینده بامرزش درست کردار است
٩ بدرستی کسانی که اوردند دروغی بزرک را جماعتی اند از شما مپندارید انرا شر

لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الإثم والذي تولى كبره منهم عذاب عظيم ١٠ لولا إذ سمعتموه ظن المؤمنون
والمؤمنات بأنفسهم خيرا وقالوا هذا إفك مبين لولا جاءو عليه بأربعة شهداء فإذ لم يأتوا بالشهداء فأولئك عند الله هم
الكاذبون ١١ ولولا فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم في ما أفضتم فيه عذاب عظيم ١٢ إذ تلقونه بألسنتكم و
تقولون بأفواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم ١٣ ولولا إذ سمعتموه قلتم ما يكون لنا أن نتكلم بهذا
سبحانك هذا بهتان عظيم ١٤
يعظكم الله أن تعودوا لمثله أبدا
إن كنتم مؤمنين ١٥ ويبين الله
لكم الآيات والله عليم حكيم ١٦
إن الذين يحبون أن تشيع الفاحشة
في الذين آمنوا لهم عذاب أليم ١٧
في الدنيا والآخرة والله يعلم و
أنتم لا تعلمون ١٨ ولولا فضل الله
عليكم ورحمته وأن الله رؤوف
رحيم ١٩ يا أيها الذين آمنوا لا
تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع
خطوات الشيطان فإنه يأمر بالفحشاء
والمنكر ولولا فضل الله عليكم و
رحمته ما زكى منكم من أحد
أبدا ولكن الله يزكي من يشاء و
الله سميع عليم ٢٠ ولا يأتل أولوا
الفضل منكم والسعة أن يؤتوا أولي
القربى والمساكين والمهاجرين في
سبيل الله وليعفوا وليصفحوا ألا
تحبون أن يغفر الله لكم والله غفور
رحيم ٢١ إن الذين يرمون المحصنات
الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا
والآخرة ولهم عذاب عظيم ٢٢ يوم
تشهد عليهم ألسنتهم وأيديهم و
أرجلهم بما كانوا يعملون ٢٣ يومئذ
يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون أن الله
هو الحق المبين ٢٤ الخبيثات للخبيثين
والخبيثون للخبيثات والطيبات

برای شما بلکه آن خیر است برای شما برای هر مردی از ایشان است آنچه را کسب کرده از
گناه وآنکه متولی شده بزرگ آنرا از ایشان برای اوست عذابی بزرگ ١٠ چرا چون شنیدید
آنرا گمان بردید مردان مؤمن وزنان مؤمنه بخودهاشان نیکی وگفتند که این دروغ بزرگیست
آشکار چرا نیاوردند بر آن چهار گواه پس وقتی که نیاوردند گواهانرا پس اینها نزد خدا
ایشانند دروغ گویان ١١ واگر نبودی فضل خدا بر شما ورحمت او در دنیا وآخرت هر آینه
رسیدی شما را در آنچه گفتگو کردید در آن عذابی عظیم ١٢ هنگامی که فرا میگرفتید آنرا
بزبانهای خود ومیگفتید بدهنهای خود چیزیرا که نیست مر شما را بآن هیچ دانشی ومی
پندارید آنرا سهل وآن نزد خدا عظیمیست ١٣ وچرا چون شنیدید آنرا گفتید نباشد
ما را که سخن گوییم باین منزه دانیم ترا این بهتانیست عظیم ١٤ پند میدهد شما را خدا
مبادا که برگردید بمثل آن هرگز اگر هستید مؤمنان ١٥ وبیان میکند خدا برای شما
آیتها را وخدا داناییست درست کردار ١٦ بدرستی که آنانکه دوست میدارند
که فاش شود زشتکاری در آنانکه ایمان آورده اند مر ایشانراست عذابی دردناک ١٧
در دنیا وآخرت وخدا میداند وشما نمیدانید ١٨ واگر نبود فضل خدا بر شما وبخشایش
او وآنکه خداست مهربان رحیم ١٩ ای آنانکه ایمان آورده اند پیروی منمائید گامهای
شیطانرا وکسی که پیروی کند گامهای شیطانرا پس بدرستی که او میفرماید بکار زشت
وناپسند واگر نبودی فضل خدا بر شما ورحمتش پاک نمیشد از شما هیچ احدی هرگز ولیکن
خدا پاکیزه میکند هر کرا میخواهد وخدا شنوای داناست ٢٠ ونباید سوگند خورند
صاحبان افزونی از شما ووسعت بر اینکه ندهند صاحبان خویشی ومحتاجان وهجرت
کنندگان در راه خدا را وباید که عفو کنند ودرگذرانند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد
خدا از برای شما وخدا آمرزگاریست مهربان ٢١ بدرستی که آنانکه نسبت زنا
میدهند بزنان عفیفه بیخبر با ایمان لعنت کرده شده اند در دنیا وآخرت وبرای ایشانست
عذاب بزرگی ٢٢ روزی که گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان ودستهای
ایشان وپاهای ایشان بآنچه بودند که میکردند ٢٣ آنروز تمام میدهد ایشانرا
خدا جزای ایشانرا که حق است ومیدانند که خدا اوست حق ظاهر ٢٤ زنان پلید
برای مردان پلیدند ومردان پلید برای زنان پلیدند وزنان پاکیزه برای مردان

پاکیزه اند

بِالطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۲۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۲۶ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ
لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۲۷ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۲۸ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۲۹

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ
أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ
غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ
الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا
يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
۳۰ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ
يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
۳۱ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا
وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَ
لَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ
اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ
۳۲

پاکیزه اند و مردان پاکیزه برای زنان پاکیزه اند این گروه مبترا اند از آنچه میگویند مر ایشانراست
آمرزش و روزی با کرامت ۲۵ ای آنانکه ایمان آورده اند داخل مشوید بخانهای غیر
خانهای خود تا دستوری طلبید و سلام کنید بر اهل آنها این بهتر است مر شما را شاید
که شما پند گیرید ۲۶ پس اگر نیابید در آنها کسی را پس داخل مشوید در آنها تا دستوری
داده شود مر شما را و اگر گفته شود مر شما را که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تر است
برای شما و خدا بآنچه میکنید داناست ۲۷ نیست بر شما گناهی آنکه در آئید خانهائی را
که غیر نشیمن است که در آنها متاعیست مر شما را و خدا میداند آنچه را آشکار میکنید و
آنچه را پنهان میدارید ۲۸ بگو مر مؤمنانرا که بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند
عورتهای خود را این پاکیزه تر است برای ایشان بدرستی که خدا آگاه هست بآنچه
میکنند ۲۹ و بگو مر زنان مؤمنه را که بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند
عورتهای خود را و ظاهر نسازند زینت خود را مگر آنچه آشکار است از آن و باید فرو
گذارند مقنعهای خود را بر گریبانهای خود، و ظاهر نکنند زینت خود را مگر برای شوهران
خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود یا پسران شوهران خود یا برادران
خود یا پسران برادران خود یا فرزندان خواهران خود یا زنان خود یا آنچه مالک شده
دستهای ایشان یا تابعان غیر صاحبان حاجت از مردان یا کودکانی که مطلع نشده اند
بر عورتهای زنان و باید نزنند بپاهاشان تا دانسته شود آنچه پوشیده میدارند
از زینت خود و بازگشت نمائید بسوی خدا همگی ای گروه مؤمنان تا شاید که شما
رستگار شوید ۳۰ و نکاح کنید بی جفتانرا که از شما اند و نیکوکارانرا از بندگان
شما و کنیزان شما اگر باشند درویشان غنی میگرداند ایشانرا خدا از فضل خود و خدا
گشاده داناست ۳۱ و باید که عفت ورزند آنانکه نمی یابند نکاح را تا آنکه بی نیاز
گرداند ایشانرا خدا از فضل خود و آنانکه طلب مینمایند مکاتبه را از آنها که مالک شده
دستهای شما پس مکاتب کنید ایشانرا اگر دانسته باشید در ایشان خیری
و بدهید ایشانرا از مال خدا که داده بشما و باکراه مدارید کنیزان خود را بر زنا اگر اراده
داشته باشند خودداری از زنا را تا بجوئید متاع زندگانی دنیا را و کسی که اکراه کند
ایشانرا پس بدرستی که خدا پس از اکراه کردن ایشان آمرزنده مهربانست ۳۲

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٣٣ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ
فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٣٤ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَ
يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ٣٥ رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ

وهر اینه بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما ایتهای روشن ومثلی را از انانکه کذشته
اند پیش از شما وپندی برای پرهیزکاران ٣٣ خدا نور اسمانها وزمین است مثل
نورش مانند چراغدانیست که دران چراغیست که در شیشه ایست که ان شیشه
کویا ستاره ایست درخشان که افروخته باشد از درخت با برکت زیتونی نه شرقیست
ونه غربی نزدیکست که روغنش روشن شود واکرچه نرسد انرا اتشی نوریست بر نور
هدایت کند خدا بنور خود هر که را خواهد ومیزند خدا مثلها را برای مردم وخدا بهر چیزی
داناست ٣٤ درخانهاییست که دستوری داده خدا که بلند کرده شود ویاد کرده شود
در انها نام او وتسبیح میکند مر او را در انها در بامداد وشبانگاه ٣٥ مردانی که مشغول
نمیکردانند ایشانرا تجارتی ونه بیعی از ذکر خدا وبپا داشتن نماز ودادن زکوة میترسند از
روزی که مضطرب میکردد دران دلها ودیدها ٣٦ تا جزا دهد ایشانرا خدا نیکوترین انچه
کرده اند وبیفزاید ایشانرا از فضل خود وخدا روزی میدهد هر که را خواهد بدون حسا
وانانکه کافر شدند کردهای ایشان چون سرابیست در زمین هموار که می پندارد انرا تشنه
اب تا چون اید انرا نیابد انرا چیزی ویافت خدا را نزد ان پس تمام رساند باو حساب او
وخدا زود حسابست ٣٧ یا مانند تاریکیهاییست در دریائی عمیق که فرو پوشد انرا
موجی که از زبر ان باشد موجی از زبر ان باشد ابری تاریکیهاست بعضی انها بالای بعضی
چون بیرون کند دست خود را نزدیک نبود که ببیند انرا وکسی که نکرداند خدا برای
او نوری پس نیست مر او را هیچ نوری ٣٨ ایا ندیدی که خدا تسبیح میکند مر او را هر که
در اسمانها وزمین است وپرندها صف زدکان هر یک بتحقیق دانسته نماز خود وتسبیح
خود را وخدا داناست بانچه میکنند ٣٩ ومر خدا راست پادشاهی اسمانها وزمین
وبسوی خداست بازکشت ٤٠ ایا ندیدی که خدا میراند ابریرا پس فراهم می اورد میان
ان پس میکرداندش انبوه پس می بینی باران را که بیرون می اید از میان ان وفرو
میفرستد از اسمان از کوههائی که در انست از تکرک پس میرساند انرا بهر که خواهد و
میکرداند انرا از هر که خواهد نزدیکست که روشنائی برق ان که ببرد دیدها را ٤١
میکرداند خدا شب وروز را بدرستی که درین هر اینه عبرتیست مر صاحبان بینش را
وخدا خلق کرده هر جنبنده را از اب پس از ایشان کسیست که راه میرود بر شکم خود واز

يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ
٣٦ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ
يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِندَهُ فَوَفَّاهُ
حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٣٧
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ
مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ٣٨ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ٣٩
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ ٤٠ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا
ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ
فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن
مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ٤١ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَ
بْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ
فَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَ

منهم من يمشي على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۴۴ لقد انزلنا ايات مبينات والله يهدي
من يشاء الى صراط مستقيم ۴۵ ويقولون امنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۴۶
واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون ۴۷ وان يكن لهم الحق ياتوا اليه مذعنين ۴۸ افي قلوبهم مرض ام
ارتابوا ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون ۴۹ انما كان قول المؤمنين اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم

بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا
واولئك هم المفلحون ۵۰ ومن
يطع الله ورسوله ويخش الله و
يتقه فاولئك هم الفائزون ۵۱
واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن امرتهم
ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة
ان الله خبير بما تعملون ۵۲ قل
اطيعوا الله واطيعوا الرسول فان
تولوا فانما عليه ما حمل وعليكم
ما حملتم وان تطيعوه تهتدوا
وما على الرسول الا البلاغ المبين
۵۳ وعد الله الذين امنوا منكم
وعملوا الصالحات ليستخلفنهم
في الارض كما استخلف الذين من
قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي
ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد
خوفهم امنا يعبدونني لا يشركون
بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فا
ولئك هم الفاسقون ۵۴ واقيموا
الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا
الرسول لعلكم ترحمون ۵۵ لا
تحسبن الذين كفروا معجزين في
الارض وماويهم النار ولبئس
المصير ۵۶ يا ايها الذين امنوا
ليستاذنكم الذين ملكت ايمانكم
والذين لم يبلغوا الحلم

ایشان کسیست که راه میرود بدو پا واز ایشان کسیست که راه میرود بر چهار می افریند
انچه را خواهد بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست ۴۴ هر اینه بتحقیق که فرو فرستادیم
ایتهائی اشکار کننده وخدا هدایت میکند هر که را خواهد براه راست ۴۵ و
میکویند ایمان اوردیم بخدا و برسول وفرمان بردیم پس بر میکردند کروهی از ایشان از بعد
ان ونیستند انها مومنان ۴۶ وچون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند
میانه ایشان ناکاه کروهی از ایشان اعراض کنندکانند ۴۷ واکر باشد مر ایشانرا حق می
ایند بسوی او فرمان برداران ۴۸ ایا در دلهای ایشان مرضیست یا شک افتاده اند
یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسول او بلکه انها ایشانند ستمکاران ۴۹
بدرستی که نیست کفتار مومنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند
میانه ایشان مکر انکه کویند شنیدیم وفرمان بردیم وانها ایشانند رستکاران ۵۰
وکسی که فرمان برد خدا و رسول او را و بترسد از خدا و بپرهیزد او را پس انها ایشانند
بمطلب رسیدکان ۵۱ وسوکند خوردند بخدا سخت ترین سوکندهای خود که
هر اینه اکر فرمائی ایشانرا هر اینه بیرون میروند البته بکو سوکند مخورید طاعتیست
شناخته شده بدرستی که خدا اکاهست بانچه میکنید ۵۲ بکو فرمان برید خدا را
وفرمان برید رسول را پس اکر رو کردانند پس جز این نیست که بر اوست انچه بار کرده
شده و بر شماست انچه بار کرده شده اید واکر فرمان بریدش راه هدایت یابید ونیست
بر رسول مکر رسانیدن اشکار ۵۳ وعده داد خدا انانرا که ایمان اورده اند از شما
وکردند شایستهها را هر اینه خلافت دهد البته ایشانرا در زمین چنانچه خلیفه کردانید
انانرا که پیش از ایشان بودند وهر اینه متمکن کرداند البته برای ایشان دین ایشانرا که
پسندیده برای ایشان وهر اینه بدل دهد ایشانرا از پس ترس ایشان ایمنی می پرستند
مرا شریک نمی سازند بمن چیزیرا وکسی که ناسپاسی کند بعد از ان پس انها ایشانند فاسقان ۵۴
وبپا دارید نماز را وبدهید زکوة را وفرمان برید پیغمبر را شاید شما رحم کرده شوید ۵۵
مپندار البته انانرا که کافر شدند عاجز کنندکان در زمین وجایکاه ایشان اتش است
وهر اینه بدجای بازکشتی است ۵۶ ای انانکه ایمان اورده اند باید که دستوری
خواهند از شما انانی که مالک شده دستهای شما وانانی که نرسیده اند بحد احتلام

مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوّٰفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٨ وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ
الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٩ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللّٰتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٦٠ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ

وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ وَلَا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اٰبَائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ
بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا
مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ اَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا جَمِيعًا
اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
عَلٰى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦١
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَ
رَسُولِهِ وَاِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلٰى اَمْرٍ
جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوهُ
اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ اُولٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
فَاِذَا اسْتَاْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ
فَاْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمُ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٢
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ
كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهِ اَنْ تُصِيبَهُمْ
فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی که میگذارید جامه‌های خود را از میان روز و از بعد نماز
خفتن سه عورتست مر شما را نیست بر شما و نه بر ایشان گناهی بعد از آنها طواف کنندگانند
بر شما بعضی از شما بر بعضی همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها را و خدا دانای حکیم است
٥٨ و هرگاه برسند کودکان شما باحتلام پس باید دستوری طلبند چنانکه دستوری
خواستند آنانکه پیش از ایشان بودند همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود را و
خدا دانای حکیم است ٥٩ و نشستگان زنانی که امید نمیدارند نکاح را پس نیست
بر ایشان گناهی آنکه بگذارند جامه‌های خود را غیر ظاهر کنندگان بآرایشی و اینکه عفت
نمایند بهتر است مر ایشان را و خدا شنوای داناست ٦٠ نیست بر نابینا حرجی و نه بر
لنگ حرجی و نه بر بیمار حرجی و نه بر نفسهای شما که بخورید از خانهای شما
یا خانهای پدران شما یا خانهای مادران شما یا خانهای برادران
شما یا خانهای خواهران شما یا خانهای عموهای شما یا خانهای عمه‌های
شما یا خانهای خالوهای شما یا خانه‌های خاله‌های شما یا آنچه که مالک
شده باشید کلیدهای آنرا یا دوستان شما نیست بر شما گناهی
که بخورید باهم یا جدا جدا پس هرگاه درآیید خانه‌ها را پس سلام
کنید بر نفسهای خودتان تحیتی از نزد خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان
میکند خدا برای شما آیتها را شاید که شما تعقل کنید ٦١ جز
این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده‌اند بخدا و رسول او و
هرگاه باشند با او بر کاری جمع کننده نمیروند تا دستوری
خواهند از او بدرستی که آنانکه دستوری خواهند از تو آنهایند آنانکه
ایمان می‌آورند بخدا و رسول او پس چون دستوری جویند از تو برای
بعضی کارهاشان پس دستوری ده برای کسی که خواهی از ایشان
و آمرزش جوی برای ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزگار است مهربان ٦٢
مگردانید خواندن رسول را میان خودتان بخواندن بعض شما بعضی را بتحقیق میداند خدا
آنانرا که بیرون میروند بتدریج از شما از در پناه گرفتن پس باید که بترسند آنانکه مخالفت
میکنند از فرمان او و اینکه برسد ایشانرا بلائی یا برسد ایشانرا عذابی دردناک ٦٣

أَلَا إِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤ سُورَةُ الْفُرْقَانِ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ١ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ٢ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ

قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاؤُا ظُلْمًا
وَزُورًا ٤ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَ
أَصِيلًا ٥ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ
السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ٦ وَقَالُوا مَالِ هٰذَا
الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَ
سْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ
مَعَهُ نَذِيرًا ٨ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ
تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَسْحُورًا ٩ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ
الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ١٠ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ
جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ
لَكَ قُصُورًا ١١ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ
وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا
١٢ إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا
لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ١٣ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا
مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ١٤ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَا
حِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ١٥ قُلْ أَذٰ
لِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً
وَمَصِيرًا ١٦

آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بحقیقت میداند آنچه
را شما بر آنید و روزی که باز گردیده شوند بسوی او پس آگاه کرداند ایشان را بآنچه کرده اند و خدا

بهر چیزی	سورهٔ فرقان هفتاد و هفت آیه و آن مکی است	داناست ۶۴

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بزرگوار است آنکه فرو فرستاد فرقان را بر بندهٔ خود تا بوده باشد مر عالمیان را بیم نماینده ۱ آنکه
مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نگرفته فرزندی و نبود مر او را شریکی در پادشاهی
و آفرید هر چیز را پس تقدیر کرد آنرا تقدیر کردنی ۲ و گرفتند غیر از وی خدایان که نمی آفرینند
چیزی را و ایشان آفریده میشوند و مالک نمیباشند برای نفسهای خود ضرری را و نه سودی را و مالک
نمیباشند مرگ را و نه زندگی را و نه نشر را ۳ و گفتند آنانکه کافر شدند نیست این مگر دروغی
که بر بافته آنرا و یاری کردند او را بر آن گروهی دیگران پس بحقیقت آمدند ظلمی و باطلی را ۴
و گفتند افسانهای پیشینیانست که نویسانیده آنها را پس آن خوانده میشود بر او
بامداد و پسین ۵ بگو فرو فرستاد آنرا آنکه میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدرستی
که او هست آمرزگار مهربان ۶ و گفتند چیست مر این رسول را که میخورد طعام و راه میرود
در بازارها چرا فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد با او بیم نماینده ۸ یا چرا انداخته
نمیشود بسوی او گنجی یا چرا نیست او را بوستانی که میخورد از آن و گفتند ستمکاران که پیروی
نمیکنید مگر مردی سحر کرده شده ۹ بنگر که چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس
نمیتوانند یافت راهی را ۱۰ بزرگوار است آنکه اگر خواهد بگرداند برای تو بهتر از این بهشتهائی که روان
باشد از زیر آنها نهرها و بگرداند برای تو قصرها ۱۱ بلکه تکذیب
نمودند قیامت را و آماده کرده ایم برای آنکه دروغ انگاشت قیامت
را آتشی افروخته ۱۲ آنگاه که ببیند ایشان را از جایگاه دور بشنوند
برای آن جوشیدنی و خروشی ۱۳ و چون افکنده شوند از آن
در جای تنگنائی قرین کرده شدگان بخوانند آنجا هلاکت را ۱۴ مخوانید
امروز هلاکت واحدی را و بخوانید هلاکت بسیاری را ۱۵ بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی
که وعده داده شده اند پرهیزگاران هست آن برای ایشان پاداش و بازگشتی برای ایشان ۱۶

أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ١٨ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
بُورًا ١٩ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ٢٠ وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ٢١ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ٢٢ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ
نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ٢٣ يَوْمَ يَرَوْنَ
الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ٢٤ وَقَدِمْنَا
إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَنْثُورًا ٢٥ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ
خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٢٦
وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ٢٧ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ
الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ٢٨ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى
يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٩ يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي
لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ٣٠ لَقَدْ أَضَلَّنِي
عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ٣١
وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٢
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ ٣٣ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ٣٤ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ [illegible]
[illegible] وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٦

در آن انچه ميخواهند جاودانيان هست بر پروردگار تو وعده سؤال كرده شده ١٧ و روزى
كه حشر ميكند ايشانرا و انچه را كه ميپرستند از غير خدا پس گويد آيا شما گمراه كرديد بندگان
مرا اينها را يا ايشان گم كردند راه را ١٨ گفتند پاكى تو نبود سزاوار ما را اينكه بگيريم
از غير تو از دوستان وليكن برخوردارى دادى ايشانرا و پدران ايشانرا تا فراموش كردند
ذكر را و بودند گروهى هلاك شده ١٩ پس بحقيقت كه تكذيب نمودند شما را بانچه ميگوييد
پس نميتوانيد گردانيدنرا و نه يارى كردنرا ٢٠ و كسى كه ستم كند از شما بچشانيم اورا
عذابى بزرگ ٢١ و نفرستاديم پيش از تو رسولان مگر انكه ايشان هر اينه ميخوردند خوردنى
و راه ميرفتند در بازارها و گردانيديم بعض شما را براى بعضى آزمايش آيا صبر خواهيد كرد
و هست پروردگار تو بينا ٢٢ و گفتند آنانكه اميد نميدارند لقاى ما را چرا فرو
فرستاده نشد بر ما فرشتگان يا چرا نمى بينيم پروردگار خود را هر اينه بحقيقت
كه تكبر كردند در نفسهاى خود و تمرد نمودند تمرد نمودنى بزرگ ٢٣
در آنروز كه ببينند فرشتگان را نيست مژده آن روز مر گناهكارانرا و گويند حرام شده
حرام شدنى ٢٤ و متوجه شديم بسوى انچه كرده اند از كردار پس گردانيديم انرا باطل
و پراكنده ٢٥ اهل بهشت آن روز بهترند از جهت قرارگاه و نيكوترند از راه محل استراحت ٢٦
و روزى كه شكافته شود آسمان بسبب ابرها و فرو فرستاده شوند فرشتگان فرو فرستاده
شدنى ٢٧ پادشاهى [illegible] مر خداى بخشاينده را و باشد روزى بر كافران دشوار
٢٨ و روزى كه [illegible] خود گويد اى كاش من كرده بودم با رسول راه
٢٩ اى واى كاش كه من [illegible] دوست ٣٠ هر اينه [illegible] گمراه كردانيد
مرا از ذكر بعد از آنكه [illegible] و هست شيطان [illegible] فرو گذارنده ٣١
و گفت آن رسول [illegible] پروردگار من بدرستيكه قوم من [illegible] اين
قرآنرا مهجور ٣٢ [illegible] و بسنده
از [illegible] پروردگار تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و نيكوتر از روى بيان ٣٦

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۳۴ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۳۵
فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۳۶ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۳۷ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ۳۸ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۳۹
وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۴۰ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۴۱ إِنْ كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا
عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۴۲ أَرَأَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ۴۳ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ
أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ
إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا
۴۴ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۴۵
ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۴۶
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا
وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
۴۷ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا ۴۸ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً
مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۴۹ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ۵۰ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي
كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۵۱ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۵۲ وَهُوَ الَّذِي
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۵۳

آنانکه حشر کرده میشوند بر روهاشان بسوی دوزخ آنها بدترند از جهت جای وکمراه
ترند از جهت راه ۳۴ وهر آینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب وکردانیدیم با او برادرش هرون را
وزیر ۳۵ پس کفتیم بروید شما دو تا بسوی قومی که دروغ انکاشتند آیتهای ما را پس هلاك
کردیم ایشانرا هلاك کردنی ۳۶ وقوم نوح را چون تکذیب کردند رسولانرا غرق کردیم
ایشانرا وکردانیدیم ایشانرا برای مردمان آیتی وآماده ساختیم برای ستمکاران عذابی دردناك
۳۷ وعاد وثمود را ویاران رس را وقرنهای میانه آنرا بسیار ۳۸ وهمه را زدیم برای او مثلها
وهمه را نیست کردیم نیست کردنی ۳۹ وهر آینه بتحقیق کذشتند بر قریه که باریده شد باران
بدی آیا پس نبودند که ببینند آنرا بلکه هستند که امید نمیدارند نشر
را ۴۰ وچون ببینند ترا نمیکیرند ترا مکر استهزا آیا اینست آنکه
برانکیخت خدا برسالت ۴۱ بدرستی که نزدیك بود که کمراه
کرداند ما را از خدایان ما اکر نه آن بود که صبر کرده بودیم برآنها وزود
باشد که بدانند هنکامی که ببینند عذابرا که کیست کمکشته
تر از راه ۴۲ آیا دیدی آنرا که کرفت خدای خود را خواهش نفس خود
آیا پس تو باشی براو وکیل ۴۳ یا می پنداری که بیشترین ایشان میشنوند
یا تعقل میکنند نیستند ایشان مکر چون بهایم بلکه ایشان کمراه ترند براه
۴۴ آیا ندیدی بسوی پروردکارت که چکونه کسترانید سایه را واکر
خواستی هر آینه کردانیدی آنرا ساکن پس کردانیدیم آفتابرا
بر آن دلیلی ۴۵ پس کرفتیم آنرا بسوی خود کرفتنی آسان ۴۶ واوست آنکه
کردانید برای شما شب را پوششی وخوابرا راحتی وکردانید روز را آشکار شدن ۴۷
واوست آنکه فرستاد بادها را مژده دهنده میان دو دست رحمت خود وفرو فرستادیم از آسمان
آبی پاك ۴۸ تا زنده کنیم بآن بقعهٔ مرده را وبیاشامانیم آنرا از آنچه آفریدیم چهارپایان ومردمان بسیار
را ۴۹ وهر آینه بتحقیق که کردانیدیم آنرا میانه ایشان تا پند کیرند پس ابا نمودند بیشتر مردمان مکر
ناسپاسی را ۵۰ واکر خواسته بودیم هر آینه برانکیخته بودیم در هر قریه بیم نماینده پس فرمان مبر
کافرانرا وکوشش نما با ایشان کوششی بزرکی ۵۲ واوست آنکه بیامیخت باهم دو دریارا این شیرین
خوشکوار واین شور تلخ وکردانید میان آن دو تا حاجزی وساتری ممنوع ۵۳

وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا ٥٤ ويعبدون من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر
على ربه ظهيرا ٥٥ وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا ٥٦ قل ما اسئلكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا ٥٧ و
توكل على الحي الذي لا يموت وسبح بحمده وكفى به بذنوب عباده خبيرا ٥٨ الذي خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام ثم
استوى على العرش الرحمن فسئل به خبيرا ٥٩ واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزادهم نفورا ٦٠ تبارك

الذي جعل في السماء بروجا وجعل
فيها سراجا وقمرا منيرا ٦١ وهو
الذي جعل الليل والنهار خلفة
لمن اراد ان يذكر او اراد شكورا
٦٢ وعباد الرحمن الذين يمشون
على الارض هونا واذا خاطبهم
الجاهلون قالوا سلاما ٦٣ والذين
يبيتون لربهم سجدا وقياما ٦٤
والذين يقولون ربنا اصرف عنا
عذاب جهنم ان عذابها كان غراما
انها ساءت مستقرا ومقاما ٦٦
والذين اذا انفقوا لم يسرفوا ولم
يقتروا وكان بين ذلك قواما ٦٧
والذين لا يدعون مع الله الها
اخر ولا يقتلون النفس التي حرم
الله الا بالحق ولا يزنون ومن يفعل
ذلك يلق اثاما ٦٨ يضاعف له
العذاب يوم القيمة ويخلد فيه
مهانا ٦٩ الا من تاب وامن وعمل
عملا صالحا فاولئك يبدل الله سيئاتهم
حسنات وكان الله غفورا رحيما ٧٠
ومن تاب وعمل صالحا فانه يتوب
الى الله متابا ٧١ والذين لا يشهدون
الزور واذا مروا باللغو مروا كراما
٧٢ والذين اذا ذكروا بايات ربهم
لم يخروا عليها صما وعميانا ٧٣

واوست آنکه آفرید از آب آدمی را پس کردانید آنرا نژادی وپیوندی وهست
پروردکار تو توانا ٥٤ ومیپرستند از غیر خدا چیزیرا که فایده نبخشد ایشانرا
ونه ضرر رساند ایشانرا وهست کافر بر پروردکار خود هم پشت ٥٥ ونفرستادیم
ترا مکر مژده دهنده وبیم نماینده ٥٦ بکو نمیخواهم از شما بران هیچ مزدی مکر آنکه
خواست که بکیرد بسوی پروردکار خود راهی ٥٧ وتوکل کن بر زنده
که نمیرد وبپاکی یاد کن اورا بسپاس او وبس باشد او بکناهان بندکان
خود آکاه ٥٨ آنکه آفرید آسمانها وزمین وآنچه را میان آنهاست در شش
روز پس مستولی شد بر عرش خداوند بخشاینده پس بپرس از ان آکاهی را ٥٩
وچون کفته شود مر ایشانرا که سجده کنید برای خدای بخشاینده کویند وچیست
خدای بخشاینده آیا سجده کنیم مر آنچه را که میفرمائی مارا وزیاد نمود ایشانرا
نفرت ٦٠ برتر است آنکه کردانید در آسمان برجها وکردانید در ان چراغی و
ماهی روشن را ٦١ واوست آنکه کردانید شب وروز را خلیفه یکدیکر برای آنکه خواهد
پند کیرد یا خواهد شکر کذاری را ٦٢ وبندکان خدای بخشاینده آنانند که راه میروند
بر زمین بآسانی وچون خطاب کنند ایشانرا نادانان کویند سلامی ٦٣ وآنان
که شب را بروز میآورند برای پروردکار خود سجده کنندکان وبپا ایستادکان ٦٤
وآنانکه میکویند ای پروردکار ما بکردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب
آن هست لازم بدرستی که آن بد قرارکاه ومقامیست ٦٦ وآنانکه هرکاه
نفقه کنند اسراف نکنند وتنک نکیرند وباشد میانه آن اعتدالی ٦٧ وآنانکه
نمیخوانند با خدا خدائی دیکر ونمیکشند نفسی را که حرام کرده خدا مکر باستحقاق وزنا
نمیکنند وهر که میکند آنرا میابد پاداش آنهارا ٦٨ زیاد کرده شود برای او عذاب روز
قیامت وجاوید ماند در ان خواری ٦٩ مکر آنکه توبه کرد وایمان آورد وکرد کار شایسته
پس آنها بدل میکند خدا بدیهای ایشانرا بنیکیها وهست خدا آمرزنده مهربان ٧٠ و
کسی که توبه کرد وکرد شایسته را پس بدرستی که او بازکشت میکند بسوی خدا بازکشتی
وآنانکه حاضر نمیشوند باطل را وچون بکذرند بلغوی بکذرند کریمان ٧٢ وآنانکه چون پند
داده شوند بآیتهای پروردکار شان بروی نیفتند مر آنها کران وکوران ٧٣

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ٧٤ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ
فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ٧٥ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٧٦ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ
لِزَامًا ٧٧ سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ طسم ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٣ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ٤ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ

وآنانکه کویند پروردکارما ببخش ما را از زنان ما و فرزندان ما روشني چشمها و بکردان ما را براي پرهیزکاران پیشوا ٧٤ ایشان جزا داده میشوند درجهٔ بلند را بسبب آنچه صبر کردند و رسانیده میشوند دران تحیت و سلامرا ٧٥ جاودانیان دران نیکوست جایکاه از جهت قرارکاه و مقام ٧٦ بکو چه اعتنا کند بشما پروردکار من اکر نباشد دعای شما پس بحقیقت تکذیب نمودید پس بزودي میشود لازم ٧٧

سورهٔ شعراء دویست و بیست و هفت آیه و آن مکیست

بنام خداي بخشایندهٔ مهربان

طسم ١ این آیتهای کتاب روشن کننده است ٢ باشد که تو هلاك کننده باشي نفس خودرا که چرا نمیشوند ایمان آورندکان ٣ اکر خواهیم فرو فرستیم برایشان از آسمان آیتي پس کردد کردنهاي ایشان براي آن خضوع کنندکان ٤ و نمي آید ایشانرا هیچ ذکري از خداي بخشاینده که نو بدید آورده شده مکر آنکه بودند از آن اعراض کنندکان ٥ پس بحقیقت که تکذیب کردند پس زود باشد که بیاید ایشانرا خبرهاي آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ٦ آیا ندیدند بسوي زمین که چه بسیار رویانیدیم دران از هر جفتي نیکو ٧ بدرستي که دراین هر آینه آیتي است و نیستند بیشتر ایشان مؤمنان ٨ و بدرستي که پروردکار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ٩ و هنکامي که ندا فرمود پروردکار تو موسی را که بیا بقوم ستمکاران ١٠ قوم فرعون آیا نمي پرهیزند ١١ کفت پروردکار من بدرستي که من میترسم آنکه تکذیب کنند مرا ١٢ و تنك میشود سینهٔ من و روان نمیشود زبان من پس بفرست بسوي هرون ١٣ و مر ایشانراست بر من کناهي پس میترسم که بکشند مرا ١٤ کفت نه چنانست پس بروید شما دو تا با آیتهاي ما بدرستي که ما با شما ایم شنوندکان ١٥ پس بیائید فرعون را پس کویید بدرستي که ماییم فرستاده پروردکار عالمیان ١٦ که بفرست با ما بني اسرائیل را کفت آیا نپروردیم ترا در خود در کودکي و درنك کردي درمیان ما از عمرت سالها و کردي کردار خود را که کردي و توئي از ناسپاسان ١٩ کفت کردم آنرا آنکاه و من بودم از کم شدکان ٢٠ پس کریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید بمن پروردکار من حکمي را و کردانید مرا از رسولان ٢١ و این نعمتي است که منت مي نهي آنرا بر من آنکه بنده کردانیدي بني اسرائیل را ٢٢ کفت فرعون و چیست پروردکار عالمیان ٢٣

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ٥ فَقَدْ
كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٦ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى
الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ٧ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٨ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٩ وَإِذْ نَادَىٰ
رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
١٠ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ١١ قَالَ
رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ١٢
وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ١٣
وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ١٤
قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ
مُسْتَمِعُونَ ١٥ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا
إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦ أَنْ
أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ١٧ قَالَ أَلَمْ
نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ ١٨ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ١٩ قَالَ فَعَلْتُهَا
إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ٢٠ فَفَرَرْتُ
مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي
حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٢١
وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ
بَنِي إِسْرَائِيلَ ٢٢ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا
رَبُّ الْعَالَمِينَ ٢٣

قال رب السموات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين ٢١ قال لمن حوله ألا تستمعون ٢٢ قال ربكم ورب آبائكم الأولين ٢٣ قال إن
رسولكم الذي أرسل إليكم لمجنون ٢٤ قال رب المشرق والمغرب وما بينهما إن كنتم تعقلون ٢٥ قال لئن اتخذت إلها غيري لأجعلنك
من المسجونين ٢٦ قال أولو جئتك بشيء مبين ٢٧ قال فأت به إن كنت من الصادقين ٢٨ فألقى عصاه فإذا هي ثعبان مبين ٢٩ ونزع
يده فإذا هي بيضاء للناظرين ٣٠ قال للملإ حوله إن هذا لساحر عليم ٣١ يريد أن يخرجكم من أرضكم بسحره فماذا تأمرون ٣٢ قالوا

أرجه وأخاه وابعث في المدائن
حاشرين ٣٣ يأتوك بكل سحار
عليم ٣٤ فجمع السحرة لميقات يوم
معلوم ٣٥ وقيل للناس هل أنتم
مجتمعون ٣٦ لعلنا نتبع السحرة إن كانوا
هم الغالبين ٣٧ فلما جاء السحرة
قالوا لفرعون أئن لنا لأجرا إن
كنا نحن الغالبين ٣٨ قال نعم
وإنكم إذا لمن المقربين ٣٩ قال
لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون ٤٠
فألقوا حبالهم وعصيهم وقالوا
بعزة فرعون إنا لنحن الغالبون ٤١
فألقى موسى عصاه فإذا هي تلقف
ما يأفكون ٤٢ فألقي السحرة ساجدين
٤٣ قالوا آمنا برب العالمين ٤٤
رب موسى وهرون ٤٥ قال آمنتم
له قبل أن آذن لكم إنه لكبيركم
الذي علمكم السحر فلسوف تعلمون
٤٦ لأقطعن أيديكم وأرجلكم
من خلاف ولأصلبنكم أجمعين ٤٧
قالوا لا ضير إنا إلى ربنا منقلبون
٤٨ إنا نطمع أن يغفر لنا ربنا
خطايانا أن كنا أول المؤمنين
٤٩ وأوحينا إلى موسى أن أسر
بعبادي إنكم متبعون ٥٠ فأرسل
فرعون في المدائن حاشرين ٥١

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر هستید یقین کنندگان ٢١ گفت
مر آنان را که در گرد او بودند آیا نمیشنوید ٢٢ گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان ٢٣
گفت بدرستی که رسول شما که فرستاده شده بسوی شما هر آینه دیوانه است ٢٤ گفت
پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان آن دو است اگر هستید که تعقل میکنید ٢٥ گفت هر آینه
اگر گرفتی خدائی جز من هر آینه بگردانم ترا از زندانی کرده شدگان ٢٦ گفت آیا و اگر چه آورده باشم ترا
بچیزی روشن ٢٧ گفت پس بیار آنرا اگر هستی از راستگویان ٢٨ پس افکند عصای خود را
پس ناگهان آن اژدها بود آشکار ٢٩ و کشید دست خود را پس ناگهان آن
سفید نورانی بود برای نظر کنندگان ٣٠ گفت مر جماعت را که در گرد او بودند بدرستی که این
هر آینه جادوگریست دانا ٣١ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما بسحر خود پس چه
امر میکنید ٣٢ گفتند باز دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها گرد آورندگان ٣٣
تا بیاورند ترا هر جادوگر دانائی ٣٤ پس جمع کرده شدند جادوگران برای وعده گاه روز
معلوم ٣٥ و گفته شد برای مردمان آیا هستید شما جمع شوندگان ٣٦ شاید ما پیروی
کنیم جادوگران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان ٣٧ پس چون آمدند جادوگران گفتند
مر فرعون را آیا بدرستی که هست برای ما هر آینه مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان ٣٨
گفت آری و بدرستی که شما آنگاه هر آینه باشید از مقربان ٣٩ گفت مر ایشان را موسی که بیفکنید
آنچه شما افکننده اید ٤٠ پس انداختند ریسمانهاشان و عصاهاشان را و گفتند بعزت
فرعون که بدرستی که مائیم هر آینه ما غلبه کنندگان ٤١ پس افکند موسی عصای خود را پس
ناگهان آن می ربود آنچه را بدروغ مینمودند ٤٢ پس افکنده شدند جادوگران سجده کنان ٤٣
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان ٤٤ پروردگار موسی و هرون ٤٥ گفت آیا ایمان
آوردید مر او را پیش از آنکه رخصت دهم شما را بدرستی که او هر آینه بزرگ شماست که
آموخت شما را جادو پس هر آینه زود باشد که بدانید ٤٦ هر آینه قطع کنم دستهای شما و
پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بردار کنم البته شما را همه ٤٧ گفتند نیست ضرری
بدرستی که ما بسوی پروردگار خود باز گردندگانیم ٤٨ بدرستی که ما طمع میکنیم که بیامرزد برای ما پروردگار ما خطاهای
ما را که هستیم اول ایمان آورندگان ٤٩ و وحی فرستادیم بسوی موسی که شب ببر بندگان مرا
بدرستی که شما از پی رفته شدگانید ٥٠ پس فرستاد فرعون در شهرها گرد آورندگان ٥١

إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ٥٤ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ٥٥ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ٥٦ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ٥٧ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
كَرِيمٍ ٥٨ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ٥٩ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ٦٠ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ٦١ قَالَ كَلَّا
إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٦٢ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ٦٣ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ
الْآخَرِينَ ٦٤ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ٦٥ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٦٦ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٦٧ وَإِنَّ

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٦٨ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ٦٩ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ
٧١ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ٧٣ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ
٧٤ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
٧٥ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ٧٦
فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
٧٧ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ٧٨
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ٧٩
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ٨٠
وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ٨١
وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ٨٢ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ
أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ٨٣ وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ٨٤ وَ
اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ٨٥ وَ
اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ
٨٦ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ٨٧
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ٨٨
إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٩
وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ٩٠
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ٩١ وَ
قِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٩٢

وبدرستي كه ايشان هر اينه كروهيند اندك ٥٤ وبدرستي كه ايشان هستند ما را هر اينه
بخشم اورندكان ٥٥ وبدرستي كه ماييم هر اينه همكي حذر كنندكان ٥٦ پس بيرون
كرديم ايشانرا از بوستانها وچشمه‌ها ٥٧ وكنجها ومقام خوب ٥٨ همچنين وميراث
داديم انها را ببني اسرائيل پس از پي درامدند ايشانرا در حال طلوع افتاب ٦٠ پس چون
ديدندان دو جماعت كفتند ياران موسى بدرستي كه ما هر اينه دريافت شدكانيم
٦١ كفت نه چنين است بدرستي كه با منست پروردكار من بزودي راه مينمايد
مرا ٦٢ پس وحي فرستاديم بسوي موسى كه بزن بچوب دست خود دريارا پس
شكافته شد پس بود هر پاره مانند كوهي عظيم ٦٣ ونزديك اورديم
انجا ديكرانرا ٦٤ ونجات داديم موسى را وانكه با او بود همه ٦٥ پس غرق
نموديم ديكرانرا ٦٦ بدرستي كه در اين هر اينه ايتيست ونبودند بيشترين
ايشان ايمان اورندكان ٦٧ وبدرستي كه پروردكار تو هر اينه اوست عزيز
مهربان ٦٨ وبخوان برايشان خبر ابرهيم را ٦٩ چون كفت مر پدر خود وقوم خود
را چه ميپرستيد ٧٠ كفتند ميپرستيم بتاني را پس ميكرديم مر انها را مقيمان پرستش
٧١ كفت ايا ميشنوند از شما انكاه كه ميخوانيد ٧٢ يا سود ميدهند شما را يا ضرر
ميرسانند ٧٣ كفتند بلكه يافتيم پدران خود را كه چنين ميكردند ٧٤ كفت ايا پس
ديده ايد كه انچه هستيد كه مي پرستيد ٧٥ شما وپدران شما كه پيشينيانند
٧٦ پس بدرستي كه ايشان دشمنند براي من مكر پروردكار عالميان ٧٧ انكه
افريد مرا پس او راه مينمايد مرا ٧٨ وانكه او ميخوراند مرا وميياشاماند مرا ٧٩ وچون
بيمار شدم پس او شفا ميدهد مرا ٨٠ وانكه ميميراند مرا پس زنده ميكند مرا ٨١
وانكه اميد دارم كه بيامرزد براى من كناه مرا روز جزا ٨٢ پروردكار من ببخش مرا حكم
وملحق كردان مرا بشايستكان ٨٣ وبكردان براي من زبان راستي در اخرايندكان ٨٤ وبكردان
مرا از وارثان بهشت با ناز ونعمت ٨٥ وبيامرز مر پدر مرا بدرستي كه او بود از كمراهان ٨٦ وخوار
مكردان مرا روزي كه برانكيخته ميشوند ٨٧ روزي كه سود نميدهد مال ونه پسران ٨٨ مكر كسي
كه امد خدا را با دلي درست ٨٩ ونزديك كردانيده شود بهشت براى پرهيزكاران ٩٠ وظاهر كرده
شود دوزخ براي كمراهان ٩١ وكفته شود مر ايشانرا كه كجاست انچه بوديد كه ميپرستيد ٩٢

مِنْ دُونِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۸۹ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۹۰ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۹۱ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۹۲
تَاللّٰهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۹۳ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۹۴ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۹۵ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۹۶
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۹۷ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۹۸ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۹۹ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۰۰ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۱۰۱ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۰۲ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۰۳ فَا

تَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۱۰۴ وَمَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۰۵ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۱۰۶ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۱۰۷
قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۱۰۸ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ۱۰۹ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ
الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۰ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
۱۱۱ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ
مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۱۱۲ قَالَ رَبِّ إِنَّ
قَوْمِي كَذَّبُونِ ۱۱۳ فَافْتَحْ بَيْنِي وَ
بَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۴ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۱۱۵ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
بَعْدُ الْبَاقِينَ ۱۱۶ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۱۷ وَ
إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۱۸
كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ۱۱۹ إِذْ قَالَ
لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۰ إِنِّي
لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۲۱ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَأَطِيعُونِ ۱۲۲ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
۱۲۳ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ
۱۲۴ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ
تَخْلُدُونَ ۱۲۵

از غیر خدا با یاری میکنند شما را یا یاری میابند ۸۹ پس نگونسار افکنده شوند در آن
ایشان و گمراهان ۹۰ و لشکرهای شیطان همه ۹۱ گویند و ایشان در آن خصومت
میکنند ۹۲ که بخدا که بودیم هر آینه در گمراهی هویدا ۹۳ آنگاه که برابر میکردیم شما را
با پروردگار عالمیان ۹۴ و گمراه نکردند ما را گناهکاران ۹۵ پس نباشد ما را هیچ شفاعت
خواهان ۹۶ و نه دوستی مهربان ۹۷ پس کاش میبودی ما را بازگشتی پس میشدیم از
مؤمنان ۹۸ بدرستی که در این هر آینه آیتیست و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۹۹
و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۱۰۰ تکذیب نمودند قوم نوح
مرسلان را ۱۰۱ چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح آیا نمی پرهیزید ۱۰۲ بدرستی که
من برای شما رسول امینم ۱۰۳ پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا ۱۰۴ و نمیخواهم از
شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۰۵ پس بپرهیزید
از خدا و فرمان برید مرا ۱۰۶ گفتند آیا ایمان آوریم برای تو و پیروی کردند تو را
اراذل ۱۰۷ گفت و نیست دانش من بانچه هستند که میکنند ۱۰۸ نیست [illegible]
ایشان مگر بر پروردگار من اگر بیابید ۱۰۹ و نیستم من راننده مؤمنان ۱۱۰ نیستم
من مگر بیم نماینده هویدا ۱۱۱ گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای نوح هر آینه خواهی شد
البته از سنگسار شدگان ۱۱۲ گفت ای پروردگار من بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا
۱۱۳ پس حکم کن میانه من و میانه ایشان حکم کردنی و نجات ده مرا و آنکه با منست از مؤمنان
۱۱۴ پس نجات دادیم او را و کسی که با او بود در کشتی پر ۱۱۵ پس غرق نمودیم بعد از آن باقی
ماندگان را ۱۱۶ بدرستی که در این هر آینه آیتی است و نبودند بیشتر ایشان
مؤمنان ۱۱۷ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۱۱۸ بدروغ
نسبت دادند عاد رسولان را ۱۱۹ هنگامی که گفت مر ایشان را برادر ایشان
هود آیا نمی پرهیزید ۱۲۰ بدرستی که من مر شما را رسولی امینم ۱۲۱ پس
بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ۱۲۲ و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۲۳ آیا بنا میکنید بهر بلندی نشان
علامتی که بازی کنید ۱۲۴ و میگیرید قصرهای
محکم باشد که شما جاوید بمانید ۱۲۵

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ۱۲۶ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۱۲۷ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
۱۲۸ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۲۹ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۱۳۰ إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ
۱۳۱ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۳۲ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۳۳
كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۱۳۴ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۳۵ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۳۶ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۱۳۷ وَمَا

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۳۸ أَتُتْرَكُونَ
فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ۱۳۹ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ۱۴۰ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيمٌ ۱۴۱ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ
بُيُوتًا فَارِهِينَ ۱۴۲ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ۱۴۳ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ
الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ۱۴۴ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ ۱۴۵ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
۱۴۶ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ
وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۱۴۷
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۴۸ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا
نَادِمِينَ ۱۴۹ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ۱۵۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۵۱ كَذَّبَتْ قَوْمُ
لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ۱۵۲ إِذْ قَالَ لَهُمْ
أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۵۳ إِنِّي
لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۵۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ۱۵۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
۱۵۶ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ
الْعَالَمِينَ ۱۵۷

وهرگاه بگیرید سخت بشدت میگیرید تجبر کنندگان ۱۲۶ پس بپرهیزید از خدا وفرمان برید
مرا وبپرهیزید از آنکه امداد کرده شما را بآنچه میدانید ۱۲۷ امداد نمود شما را بچهارپایان
وپسران وبوستانها وچشمه سارها ۱۲۸ بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزی عظیم را
۱۲۹ گفتند یکسانست بر ما آیا پند داده باشی یا نباشی از پند دهندگان ۱۳۰ نیست این
مگر عادت پیشینیان ۱۳۱ ونباشیم ما عذاب کرده شدگان پس تکذیب نمودند او را پس هلاک
گردانیدیم ایشانرا بدرستی که در این هر آینه آیتیست ونبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۳۲
وبدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۱۳۳ بدروغ نسبت دادند ثمود در
سولانرا ۱۳۴ هنگامی که گفت مر ایشانرا برادر ایشان صالح آیا نمی پرهیزید ۱۳۵ بدرستی
که من برای شما رسولی ام امین ۱۳۶ پس بترسید از خدا وفرمان برید مرا ۱۳۷ ونمیخواهم از شما
بران هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۳۸ آیا واگذاشته خواهید شد
در آنچه اینجاست ایمنان ۱۳۹ در بوستانها وچشمه سارها وکشتها ونخلی که شکوفه
آن بلطافتست ۱۴۱ ومیتراشید از کوهها خانها شادکامان ۱۴۲ پس بپرهیزید از خدا
وفرمان برید مرا ۱۴۳ واطاعت مکنید فرمان اسراف کنندگانرا آنانکه فساد مینمایند در
زمین واصلاح نمیکنند ۱۴۴ گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی ۱۴۵ نیستی تو
مگر آدمی مانند ما پس بیاور نشانی اگر هستی از راست گویان ۱۴۶
گفت این شتر ماده ایست که مر اوراست آبخورشی ومر شماراست
آبخورش روز معینی ۱۴۷ ومرسانید او را ببدی پس بگیرد
شما را عذاب روز عظیم ۱۴۸ پس پی کردند او را پس گردیدند
پشیمانان ۱۴۹ پس گرفت ایشانرا عذاب بدرستی که در این
هر آینه آیتیست ونبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۵۰ وبدرستی
که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز مهربان ۱۵۱ تکذیب کردند
قوم لوط رسولانرا ۱۵۲ هنگامی که گفت مر ایشانرا برادر ایشان
لوط آیا نمی پرهیزید ۱۵۳ بدرستی که من مر شما را رسولی ام امین
۱۵۴ پس بپرهیزید خدا را واطاعت کنید مرا ۱۵۵ وطلب نمیکنم از شما بران هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۵۶ آیا می آیید نرینگانرا از جهانیان ۱۵۷

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ١٥٨ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ١٥٩ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم
مِّنَ الْقَالِينَ ١٦٠ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ١٦١ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ١٦٢ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ١٦٣ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ١٦٤
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ١٦٥ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ١٦٦ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٦٧
كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ١٦٨ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٦٩ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٧٠ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٧١ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٧٢ أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ١٧٣ وَ
زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ١٧٤
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ١٧٥
وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَ
وَّلِينَ ١٧٦ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ ١٧٧ وَمَا أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
١٧٨ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ
إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٧٩ قَالَ
رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨٠ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ
كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٨١ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ
١٨٢ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
١٨٣ وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
١٨٤ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ١٨٥
عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ١٨٦
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ١٨٧ وَإِنَّهُ
لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ١٨٨ أَوَلَمْ يَكُن
لَّهُمْ آيَةً أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ١٨٩
فَقَرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِ
مُؤْمِنِينَ ١٩٠

و ميگذاريد آنرا كه آفريده براى شما پروردگار شما از جفتهاى شما بلكه شما گروهيد از حد
درگذرندگان ١٥٨ گفتند هر آينه اگر باز نايستي اي لوط هر آينه ميباشي البته از بيرون كرده
شدگان ١٥٩ گفت بدرستي كه من مر كردار شما را از دشمنانم ١٦٠ پروردگارا من نجات
ده مرا و كسان مرا از آنچه ميكنند ١٦١ پس نجات داديم او را و كسان او را همه ١٦٢ مگر
پيره زني را در باقي ماندگان ١٦٣ پس هلاك كرديم ديگرانرا ١٦٤ و بارانيديم بر ايشان
باراني پس بد است باران ترسانيده شدگان ١٦٥ بدرستي كه در آن هر آينه آيتيست
و نبودند بيشتر ايشان مؤمنان ١٦٦ و بدرستي كه پروردگار تو هر آينه اوست ارجمند
مهربان ١٦٧ تكذيب نمودند ياران ايكه فرستاده شدگانرا ١٦٨ چون گفت
مر ايشانرا شعيب آيا پرهيزگاري نميكنيد ١٦٩ بدرستي كه من براى شما رسولي ام امين
١٧٠ پس بپرهيزيد از خدا و فرمان بريد مرا ١٧١ و طلب نمي نمايم از شما بر آن هيچ مزدي نيست مزد
من مگر بر پروردگار عالميان ١٧٢ تمام كنيد پيمانه را و مباشيد از زيان رسانندگان ١٧٣ و و
زن كنيد بترازوى راست ١٧٤ و كم مكنيد مردم را چيزهاشانرا و تباه كاري مكنيد در زمين
افساد كنندگان ١٧٥ و بپرهيزيد از آنكه آفريد شما و گروه پيشينيانرا ١٧٦ گفتند جز اين
نيست كه تو از جادو كرده شدگاني ١٧٧ و نيستي تو مگر آدمي مثل ما و بدرستي كه گمان ميكنيم
ترا هر آينه از دروغگويان ١٧٨ پس فرود آور بر ما ابر پارها از آسمان اگر هستي از راست
گويان ١٧٩ گفت كه پروردگار من داناتر است بآنچه ميكنيد ١٨٠ پس تكذيب كردند
او را پس گرفت ايشانرا عذاب روز سايه بان بدرستي كه آن بود عذاب روزي
باعظمت ١٨١ بدرستي كه در اين هر آينه آيتيست و نبودند بيشتر ايشان
مؤمنان ١٨٢ و بدرستي كه پروردگار تو هر آينه اوست ارجمند مهربان
١٨٣ و بدرستي كه آن هر آينه فرو فرستادن پروردگار عالميانست
١٨٤ فرود آورده آنرا روح الأمين ١٨٥ بر دل تو تا باشي از ترسانندگان ١٨٦
بزبان عربي واضح ١٨٧ و بدرستي كه آن هر آينه در كتابهاي پيشينيانست ١٨٨ آيا و نيست
مر ايشانرا آيتي آنكه ميدانند آنرا دانايان بني اسرائيل
و اگر فرو فرستاده بوديم آنرا بر بعض عجمان ١٨٩
پس خوانده بود آنرا بر ايشان نبودند بآن ايمان آورندگان ١٩٠

كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٩١ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ١٩٢ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٩٣ فَيَقُولُوا هَلْ
نَحْنُ مُنْظَرُونَ ١٩٤ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ١٩٥ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ١٩٦ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ١٩٧ مَا أَغْنٰى عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يُمَتَّعُونَ ١٩٨ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ١٩٩ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢٠٠ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ٢٠١
وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ٢٠٢ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ٢٠٣ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ٢٠٤ وَأَنْذِرْ

عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ٢٠٥ وَاخْفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٠٦
فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ ٢٠٧ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ ٢٠٨ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ
تَقُومُ ٢٠٩ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ
٢١٠ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢١١ هَلْ
أُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ
٢١٢ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٢١٣
يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ٢١٤
وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ٢١٥
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ٢١٦
وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ٢١٧
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ٢١٨

سورة النمل اربع و تسعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ
وَكِتَابٍ مُبِينٍ ٢ هُدًى وَبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِنِينَ ٣ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ٤ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ
٥

همچنین دراوردیم انرا در دلهای کناهکاران ۱۹۱ ایمان نمی آورند بان تا به
بینند عذاب دردناك را ۱۹۲ پس بیاید ایشانرا ناکهان و ایشان نمیدانسته
باشند ۱۹۳ پس کویند ایا ما مهلت داده شدکانیم ۱۹۴ ایا پس بعذاب
ما شتاب مینمایند ۱۹۵ ایا دیدی که اکر برخوردار می دهیم ایشانرا سالها ۱۹۶
پس اید ایشانرا انچه بودند که وعده داده میشدند ۱۹۷ کفایت نکند از ایشان
انچه بودند که بهره ور کرده میشدند ۱۹۸ و هلاك نکردانیم هیچ قریه را مکر انکه بود
مر انها را بیم نمایندکان ۱۹۹ پند دادنی و نیستیم ظلم کنندکان ۲۰۰ و فرو نیاوردند انرا
شیاطین ۲۰۱ و سزاوار نیست مر ایشانرا و نمیتوانند ۲۰۲ بدرستی که ایشان از شنیدن هر اینه
معزول شدکانند ۲۰۳ پس مخوان با خدا الهی دیکر را پس باشی از عذاب کرده شدکان ۲۰۴ و بترسان
خویشان خودرا که نزدیکترانند ۲۰۵ و فرو کذار بال خودرا برای کسانی که پیروی کردند ترا از
ایمان اورندکان ۲۰۶ پس اکر نافرمانی نمایند ترا پس بکو بدرستی که من بیزارم از انچه میکنید ۲۰۷
و اعتماد نما بر ارجمند مهربان ۲۰۸ انکه می بیند ترا هرکاه که برمیخیزی ۲۰۹ و کردیدن ترا در سجده کنندکان
۲۱۰ بدرستی که او وست شنوای دانا ۲۱۱ ایا خبر دهم شمارا که برکه فرود می اید شیاطین ۲۱۲ فرود
می ایند بر هر دروغکوی کناهکاری ۲۱۳ می اندازند کوش را و بیشتر ایشان دروغکویانند ۲۱۴
و شاعران پیروی مینمایند ایشانرا کمراهان ۲۱۵ ایا ندیدی که ایشان در هر وادی سرکشته
میروند ۲۱۶ و انکه ایشان میکویند انچه را که نمیکنند ۲۱۷ مکر انانکه ایمان اورده اند و کرده اند
کارهای شایسته و ذکر کرده اند خدارا بسیار و انتقام کشیدند پس از انکه ظلم کرده
شده بودند و زود باشد که بدانند انانکه ستم کردند که بکدام جای باز کشتی

میکردند ۲۱۸	سورهٔ نمل نود و چهار ایه و ان مکی است	باز

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
طس ۱ این ایتهای قران و کتابیست واضح ۲ هدایت و مژده
است مر مؤمنانرا ۳ انان که بپا میدارند نمازرا و میدهند زکوة را و ایشان
باخرت ایشانند که یقین میدارند ۴ بدرستی که انانکه ایمان نمی اورند باخرت
زینت داده ایم برای ایشان کردارهاشانرا پس ایشان سرکردان میشوند ۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۶ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۷ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي
آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۸ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۹ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۰ وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۱۱ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۲ وَأَدْخِلْ
يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
۱۳ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا
هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۱۴ وَجَحَدُوا بِهَا
وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
۱۵ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ
كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۶ وَوَ
رِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ۱۷ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
۱۸ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ
قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ
جُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۹
فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۲۰ وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ۲۱

ایشان آنانند که مر ایشانراست بدی عذاب و ایشان در آخرت ایشانند زیان کارتران ۶
و بدرستی که تو هر آینه فرا داده میشوی قرآنرا از نزد محکم کار دانا ۷ وقتی را که گفت موسی مر کسان
خود را که بدرستی که من دیدم آتشی زود باشد که بیاورم شما را از آن خبری یا بیاورم شما را
شعله افروخته تا شاید شما گرم شوید ۸ پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شده
کسی که در آن آتشست و کسی که در حوالی آنست و منزهست خدا که پروردگار عالمیانست
۹ ای موسی بدرستی که منم خدای ارجمند محکم کار ۱۰ و بینداز چوب دست خود را پس چون
دید آنرا که حرکت میکند گویا که آن ماریست باریک بازگردید پشت گردانده و عقب
سر نگاه نمیکرد ای موسی مترس بدرستی که نمیترسند نزد من مرسلان ۱۱ مگر کسی که ستم کرد
پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستی که من آمرزنده مهربانم ۱۲ و در آور دست
خود را در گریبان خود که بیرون آید سفید درخشنده از غیر بدی در نه آیات بسوی فرعون
و قومش بدرستی که ایشان هستند گروهی بیرون رفتگان از فرمان ۱۳ پس چون آمد
ایشانرا آیتهای ما بینا کننده گفتند این جادوئیست آشکار ۱۴ و انکار نمودند آنرا و حال آنکه
بیقین میدانستند آنرا نفسهای ایشان از روی ستمکاری و گردن فرازی پس بنگر که چگونه
بوده عاقبت فساد کنندگان ۱۵ و هر آینه بتحقیق که دادیم داود و سلیمانرا دانشی و گفتند
سپاس مر خدایرا که زیادتی داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود ۱۶ و میراث برد سلیمان
داود را و گفت ای گروه مردم آموخته شده ایم زبان مرغانرا و عطا نموده
شده ایم از هر چیزی بدرستی که این هر آینه آنست افزونی آشکارا ۱۷
و گرد آورده شد برای سلیمان لشکرهای او از جن و آدمی و پرنده
پس ایشان باز داشته شده بودند ۱۸ تا چون آمدند بر
وادی مورچگان گفت مورچه ای گروه مورچگان در آیید در جایگاههای
خود تا در هم نشکنند شما را سلیمان و لشکریان او و ایشان ندانند ۱۹
پس تبسم نمود خندان از گفتار آن و گفت پروردگار من در دل من انداز که سپاس
گذارم نعمت ترا که انعام نمودی بر من و بر پدر و مادر من و آنکه بجا آورم شایسته
را که پسندی آنرا و داخل گردان مرا برحمت خود در بندگان شایسته خود ۲۰ و
جستجو نمود مرغانرا پس گفت چیست مرا نمی بینم هدهد را یا هست از غایبان ۲۱

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٢٢ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِن
سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ٢٣ إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ٢٤ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
سجده لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ٢٥ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ
الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ٢٦ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٢٧ قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ

كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٢٨ اذْهَب
بِّكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ٢٩
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ٣٠ إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ
وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ٣١
أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ٣٢
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ
٣٣ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو
بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ٣٤ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ
إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا
أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ
٣٥ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ٣٦ فَلَمَّا
جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ
فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنتُم
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ٣٧ ارْجِعْ
إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
٣٨ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
٣٩ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ
بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ٤٠

هر آینه عذاب کنم البته او را عذابی سخت یا البته بکشم او را یا هر آینه بیاید مرا
با حجتی روشن ۲۲ پس درنگ نمود زمانی اندک پس گفت که احاطه
کردم بچیزی که احاطه نکرده بآن و آوردم ترا از سبا خبری جزم ۲۳ بدرستی
که من یافتم زنی را که پادشاهی مینماید ایشانرا و داده شده از هر چیز و مر او راست
سریری بزرگ ۲۴ یافتم او را و قومش را که سجده مینمایند مر آفتاب را از غیر خدا
و زینت داده برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس بازداشت ایشانرا
از راه پس ایشان راه نمی یابند ۲۵ اینکه سجده نکنند مر خدائی را که بیرون آورد
پنهانرا در آسمانها و زمین و میداند آنچه را که پنهان میدارید و آنچه را که
آشکار مینمائید ۲۶ خدا نیست الهی مگر او که پروردگار عرش عظیم است
۲۷ گفت که بزودی نظر میکنم که آیا راست گفتی یا هستی از دروغ گویان
۲۸ ببر این نوشته مرا پس بینداز بسوی ایشان پس بازگرد از ایشان پس
بنگر که بچه چیز باز میگردند ۲۹ گفت ای گروه اشراف بدرستی که افکنده
شده بسوی من نوشته بزرگواری ۳۰ بدرستی که آن از سلیمانست و بدرستی
که آن بنام خدای بخشاینده مهربانست ۳۱ آنکه بلندی مجوئید بر من و بیائید مرا
گردن نهندگان ۳۲ گفت ای گروه اشراف فتوی دهید مرا در کارم نباشم فیصل
دهنده امری را تا حاضر کردید مرا ۳۳ گفتند ما خداوندان قوتیم و صاحبان
کارزار سختیم و امر باتست پس بنگر که چه میفرمائی ۳۴ گفت بدرستی که پادشاهان
چون درآیند قریه را تباه میکنند آنرا و میگردانند عزیزترین اهل آنرا خواران و همچنین
میکنند ۳۵ و بدرستی که من فرستنده ام بسوی ایشان هدیه پس نگرنده ام که
بچه باز میگردند فرستادگان ۳۶ پس چون آمد سلیمانرا گفت آیا مدد میدهید
مرا بمالی پس آنچه عطا نموده مرا خدا بهتر است از آنچه عطا نموده شما را بلکه شما
بهدیه خود شادی میکنید ۳۷ بازگرد بسوی ایشان پس هر آینه می آئیم البته ایشانرا با لشکرها که هیچ طاقتی نبود مر
ایشانرا بآن و هر آینه اخراج مینمائیم ایشانرا از آن و حال آنکه ایشان ذلیلان باشند ۳۸ گفت ای گروه اشراف
کدام یک از شما می آورید بمن تخت او را پیش از آنکه بیایند نزد من گردن نهادگان ۳۹ گفت دیوی از جن من
آورنده ام بتو آنرا پیش از آنکه برخیزی از جایت و بدرستی که من بر این هر آینه قوی امینم ۴۰

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ
أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۴۱ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
لَا يَهْتَدُونَ ۴۲ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۴۳ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ
تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۴۴ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ

مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ۴۵ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۶ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ۴۷ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۴۹
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ۵۰ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ۵۱ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ
لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ۵۲ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ
مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۵۳
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۵۴
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
۵۵ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۵۶
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
۵۷

گفت آنکه نزد او بود علمی از کتاب من آورنده ام بتو آنرا پیش از آنکه برگردد بسوی تو نظر تو
پس چون دید آنرا قرار یافته نزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا که آیا
شکر میکنم یا ناسپاسی مینمایم وکسی که شکر کند پس بجز این نیست که شکر میکند برای خود وکسی
که ناسپاسی کند پس بدرستی که پروردگار من بی نیاز نیست باکرم ۴۱ گفت ناشناخت
کنید برای او تختش را تا بنگریم که آیا می یابد یا میباشد از آنانکه نمی یابند ۴۲ پس
چون آمد گفته شد که آیا همچنین بود تخت تو گفت گویا که این همانست و داده شده
ایم ما دانش را پیش از این و بودیم ما مسلمانان ۴۳ و بازداشته او را آنچه بود که
میپرستید از غیر خدا بدرستی که او بود از گروه کافران ۴۴ گفته شد مر او را که درآی در
این صحن پس چون دید آنرا پنداشت آنرا آب دریا و برکشید از هر دو ساق پای خود گفت
بدرستی که این کوشکی است ساده از شیشه‌ها ۴۵ گفت پروردگار من بدرستی که من ستم کردم
برخود و اسلام آوردم با سلیمان مر خدائی را که پروردگار عالمیانست ۴۶ و بتحقیق که
فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را که بپرستید خدا را پس ناگاه ایشان دو فرقه
شدند که خصومت مینمودند ۴۷ گفت ای قوم من چرا شتاب میکنید بدیرا
پیش از خوبی چرا درخواست نمی نمائید آمرزش را از خدا تا شاید شما رحم کرده شوید
۴۹ گفتند فال بد میزنیم بتو و بآنانکه با تواند گفت فال بد شما راست نزد خدا بلکه
شما گروهید که مبتلا میگردید ۵۰ و بود در شهر نه گروه که افساد مینمودند در زمین و
بصلاح کار نمیپرداختند ۵۱ گفتند سوگند خورید باهم بخدا که هر آینه بتحقیق شبیخون بزنیم
او را و اهلش را پس هر آینه گوئیم البته مر وارث خون او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او
و بدرستی که ما هر آینه راست گویانیم ۵۲ و مکر کردند مکر کردنی و مکر
کردیم مکر کردنی و ایشان دریافت نمینمودند ۵۳ پس بنگر چگونه بود انجام
مکر ایشان بدرستی که ما هلاک نمودیم ایشان و قومشانرا همه ۵۴ پس اینست خانهای
ایشان خالی افتاده بسبب ظلم کردنشان بدرستی که در این هر آینه آیتیست مر گروهی را که میدانند
۵۵ و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری مینمودند و لوط را چون گفت با
گروه خود که آیا می آئید آن کار زشت را و حال آنکه شما می بینید ۵۶ آیا بدرستی که شما هر آینه
می آئید مردانرا از راه خواهش از غیر زنان بلکه شما گروهید که نمیدانید ۵۷

فما كان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوا ال لوط من قريتكم انهم اناس يتطهرون ٥٦ فانجيناه واهله الا امراته قدرناها من
الغابرين ٥٧ وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ٥٨ قل الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى آلله خير اما يشركون ٥٩
امن خلق السموات والارض وانزل لكم من السماء ماء فانبتنا به حدائق ذات بهجة ما كان لكم ان تنبتوا شجرها ءاله مع الله
بل هم قوم يعدلون ٦٠ امن جعل الارض قرارا وجعل خلالها انهارا وجعل لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزا ءاله مع الله

بل اكثرهم لا يعلمون ٦١ امن يجيب
المضطر اذا دعاه ويكشف السوء
ويجعلكم خلفاء الارض ءاله
مع الله قليلا ما تذكرون ٦٢
امن يهديكم في ظلمات البر و
البحر ومن يرسل الرياح بشرا بين
يدى رحمته ءاله مع الله تعالى
الله عما يشركون ٦٣ امن يبدؤا
الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من
السماء والارض ءاله مع الله
قل هاتوا برهانكم ان كنتم
صادقين ٦٤ قل لا يعلم من في
السموات والارض الغيب الا الله
وما يشعرون ايان يبعثون ٦٥
بل ادارك علمهم في الاخرة بل هم
في شك منها بل هم منها عمون ٦٦
وقال الذين كفروا ءاذا كنا ترابا
واباؤنا ائنا لمخرجون ٦٧ لقد
وعدنا هذا نحن واباؤنا من قبل
ان هذا الا اساطير الاولين ٦٨
قل سيروا في الارض فانظروا كيف
كان عاقبة المجرمين ٦٩ ولا تحزن
عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون
٧٠ ويقولون متى هذا الوعد
ان كنتم صادقين ٧١ قل عسى ان
يكون ردف لكم بعض الذي
تستعجلون ٧٢

پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید منسوبان لوط را
از قریهٔ خود بدرستی که ایشان مردمی اند که خود را پاك میشمارند ٥٦
پس نجات دادیم او و کسانش را مگر زنش را که تقدیر فرمودیم او را از جملهٔ
بازماندگان ٥٧ و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد است باران ترسانیده
شدگان ٥٨ بگو سپاس مر خدا یرا و سلام بر بندگان او که برگزیده آیا خدا
بهتر است یا آنچه شریك قرار میدهند ٥٩ یا آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرو
فرستاد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بآن بوستانهای صاحب بهجت نیست
مر شما را آنکه برویانید درخت آنها را آیا الهی هست با خدا بلکه ایشان گروهی اند که
انحراف میورزند ٦٠ یا آنکه گردانید زمین را قراری و گردانید درمیان آن نهرها
و گردانید مر آنرا کوهها برای آن و گردانید میان دو دریا حایلی آیا الهی هست
با خدا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ٦١ یا آنکه اجابت مینماید درمانده را
هرگاه بخواند او را و زایل میگرداند گزند را و میگرداند شما را جانشینان زمین
آیا الهی هست با خدا اندکیست آنچه پند میگیرند ٦٢ یا آنکه راه مینماید شما را در تاریکیهای بیابان
و دریا و آنکه میفرستد بادها را مژده دهنده پیشاپیش رحمتش آیا الهی هست با خدا برتر است
خدا از آنچه شریك میگردانند ٦٣ یا آنکه نخست آفرید خلق را پس باز میگرداند آنرا و آنکه
روزی میدهد شما را از آسمان و زمین آیا خدائی هست با خدای بگو بیارید
حجت خود را اگر هستید راستگویان ٦٤ بگو نمیدانند هر که در آسمانها و زمین است
غیب را مگر خدا و در یافت نمی نمایند که چه هنگام برانگیخته میشوند ٦٥ بلکه بکمال
رسیده دانش ایشان در آخرت بلکه ایشان در شك اند از آن بلکه ایشان از آن کوراند ٦٦
و گفتند آنانکه کافر شدند آیا هرگاه باشیم خاك و پدران ما آیا ما بیرون آورده شدگان
خواهیم بود ٦٧ بتحقیق که وعده داده شده ایم این را ما و پدران ما پیش از این نیست
این مگر افسانهای پیشینیان ٦٨ بگو راه روید در زمین پس نظر نمائید که چگونه
بود عاقبت گناهکاران ٦٩ و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر مینمایند
٧٠ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان ٧١ بگو شاید
که باشد که از پی در آید مر شما را پاره از آنچه بشتاب میخواهید ٧٢

علی الناس
وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٧٥ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦
وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٧٧ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي
هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٧٨ وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٧٩ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
٨٠ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ٨١ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ٨٢ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ
عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ
يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ٨٣
وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا
لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ
٨٤ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا
مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ
٨٥ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ
بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا
ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨٦ وَوَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ
٨٧ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ
لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
٨٨ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ٨٩
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي
أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ
٩٠ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ٩١
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ٩٢ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ
هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٩٣

وبدرستی که پروردگار تو هر اینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشتر ایشان شکر
نمیکنند ٧٥ وبدرستی که پروردگار تو هر اینه میداند انچه را که نهان میدارد سینههای
ایشان وانچه را که اشکار مینمایند ٧٦ ونیست هیچ نهانی در اسمان و زمین مگر در کتا
هویدا ٧٧ بدرستی که این قران حکایت میکند بر بنی اسرائیل بیشتر انچه را که ایشان در
ان اختلاف مینمایند ٧٨ وبدرستی که ان هر اینه هدایت و رحمتیست مر مومنان را ٧٩ بدرستی
که پروردگار تو حکم میکند میانهٔ ایشان بحکم خود و اوست ارجمند دانا ٨٠ پس توکل کن بر
خدا بدرستی که تو بر دین حقی اشکار ٨١ بدرستی که تو نمیشنوانی مردگان را و نمیشنوانی کران را
ندا هرگاه پشت کنند پس روندگان ٨٢ ونیستی تو هدایت کنندهٔ کوران از گمراهی ایشان
نمیشنوانی مگر کسی را که ایمان اورد بایتهای ما پس ایشان گردن نهندگانند ٨٣
وچون واقع شد گفتار بر ایشان بیرون اوریم برای ایشان جنبنده از زمین که سخن
کند با ایشان که مردمان بودند که بایتهای ما یقین نمینمودند ٨٤ و روزی که حشر
کنیم از هر امتی گروهی را از انکه تکذیب میکنند ایتهای ما را پس ایشان باز داشته
میشوند ٨٥ تا چون امدند گفت ایا تکذیب نمودید ایتهای مرا و حال انکه فرا
نرسیده اید بان از راه دانش ایا چه چیز را بودید که میکردید ٨٦ و واقع
شد گفتار بر ایشان بسبب ستمی که نمودند پس ایشان سخن نمیکنند ٨٧ ایا ندیدند
که ما گردانیدیم شب را تا بیاسایند دران و روز را بینائی بخشی بدرستی که درین
هر اینه ایتهاست مر گروهی که ایمان میاورند ٨٨ و روزی که دمیده شود در
صور پس بترسد هر که در اسمانها و هر که در زمین است مگر کسی را که خواهد خدا
وهمه ایند او را ذلیلان ٨٩ و می بینی کوهها را می پنداری انها را بر جای خود ایستاده
وانها میگذرند مانند گذشتن ابر صنعت خدائی که محکم ساخته هر چیز را بدرستی
که او اگاهست بانچه میکنید ٩٠ هر که اورد نیکی را پس از برای اوست بهتر از ان و ایشان
از هراسی که دران روز است ایمنانند ٩١ و هر که اورد بدی را پس نگونسار کرده شود
رویهای ایشان در اتش ایا سزا داده میشوید مگر انچه را بودید که میکردید ٩٢ جز این
نیست که فرموده شده ام که بپرستم پروردگار این شهر را که حرام نموده انرا و مر اوراست
هر چیزی و فرموده شده ام که باشم از اسلام اورندگان ٩٣

وَأَنْ أَتْلُوَا الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ٩٢ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٣ سُورَةُ الْقَصَصِ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ طسم ١ تِلْكَ آيَاتُ
الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا
شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ٥ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُو
دَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨ وَ
قَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي
وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ
كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ
عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١١ وَ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ١٢ فَرَدَدْنَاهُ
إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ
وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٤

وانکه بخوانم قرآنرا پس هر که هدایت یافت پس هدایت نیافته مگر برای خود و هر که
گمراه شد پس بگو جز این نیست که من از بیم نماینده گانم ۹۲ و بگو سپاس مر خدایرا زود
مینماید بشما آیتهای خودرا پس میشناسیدشانرا و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه [میکنید]

سورهٔ قصص هشتاد و هشت آیه و آن مکی است
(میکنید ۹۳)

بسم خدای بخشاینده مهربان

طسم ۱ اینست آیتهای کتاب آشکارا ۲ میخوانیم بر تو بعضی از خبر موسی و فرعون براستی
برای گروهی که ایمان میآورند ۳ بدرستی که فرعون بلندی نمود در زمین و گردانید
اهل آنرا فرقه فرقه ضعیف میداشت گروهی را از ایشان میکشت پسران ایشانرا و زنده
میگذاشت زنهای ایشانرا بدرستی که او بود از فساد کنندگان ۴ و میخواستیم که منت
نهیم بر آنانی که ضعیف گردانیده شدند در زمین و بگردانیم ایشانرا پیشوایان و بگردانیم
ایشانرا وارثهان ۵ و فرمان روائی دهیم ایشانرا در زمین و بنمائیم فرعون و هامان و لشکریا
ان دو را از ایشان آنچه را بودند که حذر مینمودند ۶ و وحی نمودیم بسوی مادر موسی آنکه
شیر ده اورا پس هرگاه بترسی از او پس بیفکن اورا در دریا و مترس و اندوهگین مباش
بدرستی که ما برگردانندهٔ اویم بسوی تو و گردانندهٔ اویم از فرستاده شدگان ۷ پس بر
برگرفتند اورا کسان فرعون تا باشد مر ایشانرا دشمن و اندوهی بدرستی که فرعون و هامان
و لشکریان آن دو بودند خطاکاران ۸ و گفت زن فرعون روشنائی چشمیست برای من و برای تو
مکشید اورا شاید که سود دهد مارا یا فرا گیریم اورا فرزندی و حال آنکه ایشان نمیدانستند ۹
و گردید دل مادر موسی تهی از عقل بدرستی که نزدیک بود که ظاهر کند اورا اگر نه بود که
بستیم بر دل او تا باشد از مؤمنان ۱۰ و گفت مر خواهر اورا که از پی رو اورا پس دید اورا از دور و
ایشان در نمییافتند ۱۱ و حرام گردانیدیم بر او شیر دهندگانرا از پیش پس گفت آیا دلالت
نمایم شمارا بر اهل خانهٔ که با خود گیرندش برای شما و ایشان مر اورا نصیحت کنندگانند ۱۲
پس باز گردانیدیم اورا بسوی مادرش تا روشن شود چشم او و اندوهگین نباشد و تا بداند اینرا که
وعدهٔ خدا حقست و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۱۳ و چون رسید بحد قوت خود و
تمام خلقت شد دادیم اورا حکمت و دانش و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ۱۴

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي
مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ۱۵ قَالَ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۱۶ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۱۷ فَأَصْبَحَ
فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۱۸ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ
بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا
مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا
قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ
إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
۱۹ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ۲۰ فَخَرَجَ مِنْهَا
خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۱ وَلَمَّا تَوَجَّهَ
تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۲۲ وَ
لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ
أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ
مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ
۲۳ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ
فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ
خَيْرٍ فَقِيرٌ ۲۴ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ
لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ
قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۲۵

ودرآمد در شهر بر هنگام غفلتی از اهل آن پس یافت در آنجا دو مرد را که با هم جدال مینمودند
این از شیعهٔ او بود واین از عدوش پس طلب یاری نمود او را آنکه از شیعه اش بود بر آنکه از
عدوش بود پس مشتی زد او را موسی پس کشت او را گفت این از عمل شیطان است بدرستی که او
دشمنی است گمراه کننده آشکارا ۱۵ گفت پروردگار من بدرستی که من ستم نمودم بر نفس
خود پس بیامرز مرا پس آمرزید او را بدرستی که خدا اوست آمرزندهٔ مهربان ۱۶ گفت ای
پروردگار من بآنچه انعام کرده بر من پس هرگز نشوم هم پشت مر گناهکاران ۱۷ پس گردید در آن
شهر ترسان که مترصد میبود پس ناگاه آنکه یاری طلبید او را دیروز طلب فریادرسی نمود از او
گفت مر او را موسی بدرستی که تو هر آینه گمراهی هویدا ۱۸ پس چون خواست که بعنف بگیرد او
را که دشمنی بود مر هر دو را گفت ای موسی آیا میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی نفسی را دیروز
نمیخواهی مگر اینکه بوده باشی ستمکار در زمین ونمیخواهی اینکه باشی از اصلاح کنندگان ۱۹
وآمد مردی از انتهای شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستی که جماعت اشراف با هم مشورت
مینمایند بواسطهٔ تو تا بکشند ترا پس بیرون رو بدرستی که من مر ترا از نصیحت کنندگانم ۲۰
پس بیرون رفت از آن ترسان مترصد میبود گفت پروردگار من برهان مرا از گروه ستم کنندگان
۲۱ وچون رو آورد بجانب مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا براه راست ۲۲
وچون وارد شد باب مدین یافت بر آن گروهی از مردم را که آب میدادند ویافت در پایین
از ایشان دو زن را که منع میکردند گفت چیست مطلب شما گفتند آب نمیدهیم تا آنکه
باز کردند شبانان وپدر ما پیری کهن سال است ۲۳ پس آب داد مر ایشان را
پس باز گشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بدرستی که من مر آنچه را فرو
فرستی بسوی من از خیری محتاجم ۲۴ پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت
از روی حیا گفت بدرستی که
پدرم میخواند ترا تا عوض
دهد ترا مزد آنکه آب دادی برای
ما پس چون آمد او را وخواند
بر او قصه‌ها را گفت مترس رهائی
یافتی از گروه ستمکاران ۲۵

قالت احديهما يا ابت استاجره ان خير من استاجرت القوي الامين ٢٦ قال اني اريد ان انكحك احدى ابنتي هاتين على
ان تاجرني ثماني حجج فان اتممت عشرا فمن عندك وما اريد ان اشق عليك ستجدني ان شاء الله من الصالحين ٢٧ قال ذلك بيني
وبينك ايما الاجلين قضيت فلا عدوان علي والله على ما نقول وكيل ٢٨ فلما قضى موسى الاجل وسار باهله آنس من جانب
الطور نارا قال لاهله امكثوا اني آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر او جذوة من النار لعلكم تصطلون ٢٩ فلما اتيها نودي من شاطئ

الواد الايمن في البقعة المباركة
من الشجرة ان يا موسى اني انا الله
رب العالمين ٣٠ وان الق عصاك
فلما راها تهتز كانها جان
ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى
اقبل ولا تخف انك من الامنين
٣١ اسلك يدك في جيبك تخرج
بيضاء من غير سوء واضمم اليك
جناحك من الرهب فذانك برهانان
من ربك الى فرعون وملائه انهم
كانوا قوما فاسقين ٣٢ قال رب
اني قتلت منهم نفسا فاخاف ان
يقتلون ٣٣ واخي هرون هو
افصح مني لسانا فارسله معي ردءا
يصدقني اني اخاف ان يكذبون
٣٤ قال سنشد عضدك با
خيك ونجعل لكما سلطانا فلا
يصلون اليكما باياتنا انتما ومن
اتبعكما الغالبون ٣٥ فلما جاءهم
وسى باياتنا بينات قالوا ما
ذا الا سحر مفترى وما سمعنا
بذا في ابائنا الاولين ٣٦ وقال
وسى ربي اعلم بمن جاء بالهدى
ن عنده ومن تكون
عاقبة الدار انه لا يفلح
الظالمون ٣٧

كفت يكي ازان دو اي پدر من بمزدوري بكير او را بدرستي كه بهتر كسي كه بمزدوري كيري تو
ان توانايي امين است ٢٦ كفت بدرستي كه من ميخواهم كه بنكاح تو در اورم يكي از دو دختر
را اين دو برانكه بمزدوري مرا هشت سال پس اكر تمام كني ده پس از نزد تست ونميخواهم كه
مشقت نهم بر تو زود باشد كه بيابي مرا اكر خواهد خدا از شايستكان ٢٧ كفت اينست ميانه
من و ميانه تو هر كدام ازان دو مدت را كه بپايان اورم پس نباشد تعدي بر من وخدا
بر انچه ميكوييم وكيل است ٢٨ پس چون بسر رسانيد موسي ان مدت را و روان شد با اهلش
مشاهده نمود از جانب طور اتشي را كفت با اهلش درنك نماييد بدرستي كه من مشاهده
نمودم اتشي را شايد بياورم ازان شما را خبري يا پاره از اتش شايد كه شما كرم شويد ٢٩
پس چون امد انرا اواز داده شد از كناره رودي كه بر جانب راست بود در قطعه زمين
بركت داده شده ازان درخت انكه اي موسي بدرستي كه منم من خداوند پروردكار عالميان
٣٠ وانكه بيفكن عصاي خود را پس چون ديد انرا كه مي جنبيد كويا كه ان ماري كوچك است
بركشت باز پس رونده وبعقب منكريست اي موسي رو اور ومترس بدرستي كه تو از
ايمناني ٣١ در اور دست خود را در كريبان خود تا بيرون ايد سفيد درخشنده از غير بدي
و با هم ار بسوي خود بالت را از ترس پس اين دو تا دو حجت اند از نزد پروردكار تو بسوي فرعون
واشراف ان بدرستي كه ايشان هستند كروهي از فرمان خدا بيرون رفتكان ٣٢ كفت پرور
دكار من بدرستي كه من كشته ام از ايشان نفسي را پس ميترسم كه بكشند مرا ٣٣ وبرادرم
هرون او فصيح تر است از من بزبان پس بفرست او را با من بجهت مددكاري كه تصديق كند
مرا بدرستي كه من ميترسم كه تكذيب كنند مرا ٣٤ كفت زود باشد كه سخت نماييم بازوي
ترا ببرادرت وبكردانيم براي شما تسلطي پس نرسند بشما بسبب ايتهاي ما شما و
هر كه پيروي كند شما را غلبه كنندكانيد ٣٥ پس چون امد ايشانرا موسي با ايتهاي
ما كه بودند واضح كفتند نيست اين مكر جادويي بر بافته شده و
نشنيديم اين را در پدران نخستين خود ٣٦ وكفت موسي
پروردكار من دانا تر است بانكه امده با هدايت از نزد
او وانكه باشد مر او را عاقبت ان سراي بدرستي
كه رستكار نميشوند ستمكاران ٣٧

وكا

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلٰهِ مُوسَىٰ
وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۳۸ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۳۹ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۴۰ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ ۴۱ وَأَتْبَعْنَاهُمْ
فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۴۲ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ

وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
۴۳ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِ
قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ۴۴ وَلٰكِنَّا أَنْشَ
قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِ
۴۵ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِ
نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْ
قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۴۶ وَلَوْ
أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۴۷ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْ
مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَ
أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَا
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُو
۴۸ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ ا
هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْ
صَادِقِينَ ۴۹ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِي
لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَا
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْ
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵۰

وگفت فرعون اي گروه اشراف ندانستم مر شما را هيچ الهي غير خود پس برافروز آتش براي من اي
هامان بر گل پس بساز براي من كوشكي شايد من برآيم بسوي خداي موسى و بدرستي كه من
هر آينه گمان ميبرم او را از دروغ گويان ۳۸ وتكبر ورزيدند او ولشكريانش در زمين بنا حق و
گمان بردند كه ايشان بسوي ما باز گردانيده نخواهند شد ۳۹ پس گرفتيم او را ولشكرهايش
او را پس انداختيم ايشان را در دريا پس بنگر چگونه بود عاقبت ستمكاران ۴۰ وگردانيديم
ايشان را پيشوايان كه ميخوانند بسوي آتش و روز قيامت ياري داده نشوند ۴۱ وازپي در
آورديم ايشان را در اين دنيا لعنت و روز قيامت ايشانند از زشت شدگان ۴۲ وبتحقيق
كه داديم بموسى كتاب را از بعد آنكه هلاك گردانيديم قرنهاي نخستين را كه دليلها و نوراني بود
براي مردم و هدايت و رحمتي تا شايد ايشان پند بپذيرند ۴۳ ونبودي در جانب غربي
آنوقت كه گذارديم بسوي موسى امر را ونبودي از حاضران ۴۴ وليكن ما پديد آورديم قرنها
پس دراز شد بر ايشان عمرها ونبودي مقيم در ساكنان مدين كه ميخواندي بر ايشان
آيتهاي ما را وليكن ما بوديم فرستندگان ۴۵ ونبودي در جانب طور وقتي كه ندا فرموديم
وليكن رحمتي است از پروردگار تو تا بيم نمائي گروهي را كه نيامد ايشان را هيچ بيم نمائي پيش از تو
شايد ايشان پند پذيرند ۴۶ واگر نه آن بودي كه رسيدي بايشان مصيبتي بسبب آنچه پيش
فرستاده دستهاي ايشان پس گويند پروردگارا چرا نفرستادي بسوي ما رسولي تا پيروي
نمائيم آيتهاي ترا و باشيم از مؤمنان ۴۷ پس چون آمد ايشان را حق از نزد ما گفتند چرا داده
نشد مثل آنچه داده شد بموسى آيا و كافر نشدند بآنچه داده شد بموسى از پيش گفتند
دو سحرند كه هم پشت شده اند وگفتند بدرستي كه ما بهر يك كافرانيم ۴۸
بگو پس بياوريد كتابي از نزد خدا كه آن هدايت كننده باشد
از اين دو تا پيروي نمائيم آنرا اگر هستيد راست گويان ۴۹
پس اگر اجابت نكنند مر ترا پس بدان كه پيروي ميكنند
مگر آرزوهاي خود را و كيست گمراه تر از
كسي كه پيروي كرده آرزوي خود را
بي هدايتي از خدا بدرستي كه خدا
هدايت نميكند گروه ستمكاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۵۱ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ۵۲ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوا اٰمَنَّا بِهِ اِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۵۳ اُولٰئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ع
۵۴ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ۵۵ اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۵۶ وَقَالُوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰى

اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ
لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
۵۷ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ
مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ
تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۵۸ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِي اُمِّهَا
رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِي الْقُرٰى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ
۵۹ وَمَا اُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
وَاَبْقٰى اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۶۰ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ
وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ
مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۶۱ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۶۲ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ
عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ الَّذِينَ
اَغْوَيْنَا اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا
اِلَيْكَ مَا كَانُوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ
۶۳ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۶۴
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا اَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ۶۵ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَاءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ۶۶

وهر اینه بتحقیق که بهم پیوستیم برای ایشان گفتار را شاید ایشان پند پذیرند ۵۱ انانکه
دادیم ایشانرا کتاب پیش از ان ایشان بان ایمان می آورند ۵۲ وهرگاه خوانده شود بر ایشان
گویند که ایمان آوردیم بان بدرستی که ان حق است از پروردگار ما بدرستی که ما بودیم
پیش از ان مسلمانان ۵۳ انها داده میشوند مزد ایشانرا دو باره بسبب صبری که کردند
و دفع میکنند بخوبی بدیرا و از انچه روزی کرده ایم ایشانرا نفقه میکنند ۵۴ وچون
بشنوند بیهوده را اعراض نمایند از ان وگویند برای ماست کردارهای ما و برای شما
کردارهای شما سلام بر شما طلب کاری نمینماییم نادانانرا ۵۵ بدرستی که تو راه نمائی
کسی را که دوست داری ولیکن خدا هدایت میکند هر که را خواهد و او داناتر است
هدایت یافتگان ۵۶ وگفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده شویم از زمین خود
آیا و جای ندادیم مر ایشانرا حرمی امن که جمع کرده میشود بسوی ان میوهای هر چیز روزی
از نزد ما ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۵۷ وبسا که هلاک کردیم از قریه که ازخد در گذشت
از نازو نعمتش پس اینست مسکنهای ایشان که سکنی گرفته نشده از بعد ایشان مگر اندکی و
هستیم ما میراث بران ۵۸ ونبوده پروردگار تو هلاک کننده قریه ها تا که بر انگیزد در اصلش
رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای مارا ونبودیم هلاک کننده قریه ها مگر و حال انکه باشند
اهل ان ستمکاران ۵۹ وانچه داده شده اید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیاست
وآرایش ان وانچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است آیا پس تعقل نمیکنید ۶۰ آیا پس کسی که وعده
دادیم اورا وعده نیکو پس او ملاقات کننده باشد آنرا مانند کسیست که برخورداری دادیم او را
مایه تعیش زندگانی دنیا پس او روز قیامت از حاضر کرده شدگانست ۶۱ وروزی که ندا
فرماید ایشانرا پس گوید کجایند انبازان من آنها که بودید شما که گمان میکردید ۶۲ گفتند
آنانکه واجب شده بر ایشان قول پروردگار ما اینها آیند آنانیکه گمراه کردیم گمراه کردیم ایشانرا
چنانکه گمراه شدیم بیزار شدیم بسوی تو نبودند مارا که بپرستند ۶۳ وگفته شود که
بخوانید شریکان خود را پس بخوانند ایشانرا پس اجابت ننمایند مر ایشانرا و ببینند عذابرا
اگر آنکه ایشان بودند که هدایت می یافتند ۶۴ وروزی که ندا فرماید ایشانرا پس گوید
چه جواب دادید مر رسولانرا ۶۵ پس پوشیده شود بر ایشان
خبرها در ان روز پس ایشان از هم سؤال نکنند ۶۶

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ۶۷ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ۶۸ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۶۹ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۷۰ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ۷۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۷۲ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
۷۳ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۷۴
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ
الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
۷۵ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ
فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ
مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۷۶ وَابْتَغِ
فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
۷۷ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي
أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ
قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ
ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۷۸ فَخَرَجَ عَلَىٰ
قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا
أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ
۷۹ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ
ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

پس اما کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کرد شایسته را پس شاید که باشد از رستگاران
۶۷ و پروردگار تو می آفریند آنچه را میخواهد و اختیار میکند و نباشد مر ایشان را اختیار منزهست
خدا و برتر است از آنچه شرک می آورند ۶۸ و پروردگار تو داند آنچه را که پنهان میدارد سینهای
ایشان و آنچه را که آشکار میکنند ۶۹ و اوست خدائی که نیست معبودی بجز او مر او راست
ستایش در دنیا و آخرت و مر او راست حکم و بسوی او باز گردانیده میشوید ۷۰ بگو خبر دهید
که اگر بگرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد شما را
روشنی آیا پس نمیشنوید ۷۱ بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا روز
قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد بشما شبی را که راحت یابید در آن آیا پس نمی بینید
۷۲ و از رحمت خود گردانید برای شما شب و روز را تا آنکه آرام گیرید در آن و تا بجوئید از
تفضل او و شاید شما شکر کنید ۷۳ و روزی که ندا فرماید ایشان را پس گوید کجایند انبازان
من آنانکه بودید که گمان مینمودید ۷۴ و بیرون آوردیم از هر گروهی گواهی پس گفتیم بیاورید
حجت خود را پس دانستند که حق مر خدا راست و گم شد از ایشان آنچه بودند که افترا
میکردند ۷۵ بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس بلندی جست بر ایشان و دادیم
او را از گنجها آنقدر بدرستی که کلیدهای آن هر آینه گرانی میکرد بر گروهی صاحبان
قوت وقتی که گفت مر او را قوم او شادمان مباش بدرستی که خدا دوست ندارد شادمانان را
۷۶ و بجو در آنچه داده بتو خدا سرای آخرت را و فراموش مکن بهرهٔ خود را از دنیا و احسان کن چنانکه
احسان کرده خدا با تو و طلب مکن فساد را در زمین بدرستی که خدا دوست نمیدارد فساد
کنندگان را ۷۷ گفت که داده نشده ام این را مگر از روی دانشی که نزد منست آیا و ندانست
که خدا بتحقیق که هلاک کرده پیش از او از قرنها کسی را که او شدیدتر بود از او در قوت
و بیشتر از راه جمعیت و پرسیده نخواهند شد از گناهانشان گناهکاران ۷۸ پس بیرون
آمد بر گروه خود در آرایش خود گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیا را ای کاشکی
بودی ما را مثل آنچه داده شده بقارون بدرستی که آن هر آینه صاحب بهره ایست عظیم
۷۹ و گفتند آنانکه داده شده بودند دانش را وای بر شما ثواب خدا بهتر است
برای کسی که ایمان آورده و کرده عمل شایسته را و داده
نمیشوند آن را مگر صبر کنندگان ۸۰

فخسفنا به وبداره الأرض فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين ۸۱ وأصبح الذين تمنوا مكانه بالأمس
يقولون ويكأن الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا أن من الله علينا لخسف بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون ۸۲ تلك
الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الأرض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ۸۳ من جاء بالحسنة فله خير منها ومن
جاء بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات إلا ما كانوا يعملون ۸۴ إن الذي فرض عليك القرآن لرادك إلى معاد قل ربي

أعلم من جاء بالهدى ومن هو
في ضلال مبين ۸۵ وما كنت
ترجوا أن يلقى إليك الكتاب
إلا رحمة من ربك فلا تكونن
ظهيرا للكافرين ۸۶ ولا يصدنك
عن آيات الله بعد إذ أنزلت إليك
وادع إلى ربك ولا تكونن من
المشركين ۸۷ ولا تدع مع الله
إلها آخر لا إله إلا هو كل شيء
هالك إلا وجهه له الحكم و
إليه ترجعون ۸۸

سورة العنكبوت تسع وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۱ أحسب الناس أن يتركوا
أن يقولوا آمنا وهم لا يفتنون ۲
ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن
الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين
۳ أم حسب الذين يعملون السيئات
أن يسبقونا ساء ما يحكمون
۴ من كان يرجوا لقاء الله فإن
أجل الله لآت وهو السميع العليم
۵ ومن جاهد فإنما يجاهد لنفسه
إن الله لغني عن العالمين ۶ والذين
آمنوا وعملوا الصالحات لنكفرن
عنهم سيئاتهم ولنجزينهم أحسن
الذي كانوا يعملون ۷

پس فرو بردیم او را و سرای او را بزمین پس نبود مر او را هیچ گروهی که یاری کنند او را بجز خدا و نبود
از منع کنندگان عذاب خود ۸۱ و گشتند آنانکه آرزو میکردند منزلت او را دیروز که میگفتند
چه ماننده است بصواب اینکه خدا گشاده میکند روزی را برای کسی که میخواهد از بندگان خود
و تنگ میگرداند اگر نه آن بود که منت گذاشت خدا بر ما هر آینه فرو بردی ما را و چه ماننده
بصواب که رستگاری نمی یابند کافران ۸۲ این سرای آخرت میگردانیم آنرا برای آنانکه نمیخواهند
علوی در زمین و نه فساد را و عاقبت برای پرهیزکارانست ۸۳ کسی که آورد نیکی را پس مر او راست
بهتر از آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشوند آنانکه کرده اند بدیها را مگر آنچه بودند که
میکردند ۸۴ بدرستی که آنکه واجب گردانید بر تو قرآنرا هر آینه بازگرداننده تست بجای
بازگشت بگو پروردگار من داناتر است بآنکه آمد بهدایت و آنکه او در گمراهیست هویدا ۸۵ و
نبودی تو که امید داری که القا کرده شود بسوی تو کتاب ولیکن بخشایشی بود از پروردگار تو پس
مباش البته هم پشت مر کافرانرا ۸۶ و باید که باز ندارند ترا از آیتهای خدا پس از آنکه فرستاده
شد بسوی تو و بخوان بسوی پروردگار خود و مباش البته از شرک آورندگان ۸۷ و مخوان با خدا
خدای دیگر نیست معبودی جز او هر چیزی هالکست مگر ذات او مر او راست حکم و بسوی او

باز گردیده میشوید ۸۸

سوره عنکبوت شصت و نه آیه و آن مکیست

بسم خدای بخشاینده مهربان

الم ۱ آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان
امتحان کرده نشوند ۲ و هر آینه بتحقیق که امتحان نمودیم آنانرا که پیش از ایشان بودند
پس هر آینه داند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هر آینه بداند البته دروغگویانرا ۳ آیا
پنداشتند آنانکه میکنند بدیها را که پیشی گیرند ما را بد است آنچه حکم میکنند ۴ کسی که
هست که امید میدارد لقاء خدا را پس بدرستی که وقت مقرر خدا هر آینه آینده است و اوست
شنوای دانا ۵ و کسی که کوشش نماید پس جز این نیست که کوشش مینماید برای خود بدرستی
که خدا هر آینه بی نیاز است از عالمیان ۶ و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته
ها را هر آینه محو گردانیم البته از ایشان بدیهای ایشانرا و هر آینه پاداش
دهیم البته ایشانرا نیکوتر آنچه بودند که میکردند ۷

ووصينا الانسان بوالديه حسنا وان جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون ٨
والذين امنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين ٩ ومن الناس من يقول امنا بالله فاذا اوذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله
ولئن جاء نصر من ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين ١٠ وليعلمن الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين
١١ وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون ١٢ وليحملن

اثقالهم واثقالا مع اثقالهم و
ليسئلن يوم القيمة عما كانوا
يفترون ١٣ ولقد ارسلنا نوحا
الى قومه فلبث فيهم الف سنة
الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان
وهم ظالمون ١٤ فانجيناه واصحاب
السفينة وجعلناها اية للعالمين
١٥ وابراهيم اذ قال لقومه اعبدوا
الله واتقوه ذلكم خير لكم ان
كنتم تعلمون ١٦ انما تعبدون
من دون الله اوثانا وتخلقون
افكا ان الذين تعبدون من دون
الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا
عند الله الرزق واعبدوه و
اشكروا له اليه ترجعون ١٧
وان تكذبوا فقد كذب امم من
قبلكم وما على الرسول الا البلاغ
المبين ١٨ اولم يروا كيف يبدئ
الله الخلق ثم يعيده ان ذلك
على الله يسير ١٩ قل سيروا في
الارض فانظروا كيف بدا الخلق
ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان
الله على كل شيء قدير ٢٠ يعذب
من يشاء ويرحم من يشاء واليه
تقلبون ٢١ وما انتم بمعجزين في الارض
ولا في السماء وما لكم من دون الله
من ولي ولا نصير ٢٢

و وصیت نمودیم ادمی را با پدر و مادرش نیکی کردن و اگر جهد کنند تو را که شریک گردانی با من
چیزی را که نیست ترا بان دانشی پس فرمان مبر ایشانرا بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهیم
شما را بانچه بودید که میکردید ٨ و انانکه ایمان اوردند و کردند شایسته ها را هر اینه در اوریم
ایشانرا البته در زمرهٔ شایستگان ٩ و از مردمان کسی است که میگوید ایمان اوردیم بخدا
پس چون ایذا کرده شود در خدا بگرداند ایذای مردم را مانند عذاب خدا و هر اینه اگر بیاید نصرتی
از پروردگار تو هر اینه گویند البته که بدرستی که ما بودیم با شما ایا و نیست خدا داناتر بانچه در
سینهای عالمیانست ١٠ و هر اینه می داند البته خدا انانرا که ایمان اوردند و هر اینه میداند
البته منافقانرا ١١ و گفتند انانکه کافر شدند مر انانرا که ایمان اوردند پیروی کنید راه ما را
و باید که برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان بردارندهٔ گناهان ایشان هیچ چیز بدرستی
که ایشان هر اینه دروغ گویانند ١٢ و هر اینه برمیدارند گرانیهای ایشانرا و گرانی را با گرانیهاشان و
هر اینه پرسیده شوند البته روز قیامت از انچه بودند که افترا میکردند ١٣ و هر اینه بتحقیق فرستادیم
نوح را بسوی قومش پس درنگ نمود در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس گرفت ایشانرا طوفان
و ایشان ستمکاران بودند ١٤ پس نجات دادیم او را و یاران کشتی را و گردانیدیم انرا ایتی برای
عالمیان ١٥ و ابرهیم را هنگامی که گفت مر قوم خود را بپرستید خدا را و بپرهیزید از او این بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ١٦ جز این نیست که میپرستید از غیر خدا بتانرا و می بندید
دروغی را بدرستی که انانرا که میپرستید از غیر خدا مالک نمیباشند برای شما روزی را پس بجوئید
نزد خدا روزی را و بپرستید او را و شکر کنید مر او را بسوی او باز گردیده میشوید ١٧ و اگر تکذیب
نمائید پس بحقیقت که تکذیب کردند امتهای پیش از شما و نیست بر رسول مگر رسانیدن
هویدا ١٨ ایا ندیدند که چگونه بدید می اورد خدا خلق را پس باز میگرداند او را بدرستی که این بر
خدا اسانست ١٩ بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه بدید اورد خلق را پس خدا بدید
می اورد نشاه اخرت را بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست ٢٠ عذاب میکند کسی را که میخواهد
و رحمت میکند کسی را که میخواهد و بسوی او برگردانیده میشوید ٢١ و نیستید
شما عاجز کنندگان در زمین و نه در اسمان
و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ دوستی
و نه مددکاری ٢٢

والذین کفروا بآیات الله ولقائه اولئک یئسوا من رحمتی واولئک لهم عذاب الیم ٢٣ فما کان جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او حرقوه
فانجیه الله من النار ان فی ذلک لایات لقوم یؤمنون ٢٤ وقال انما اتخذتم من دون الله اوثانا مودة بینکم فی الحیوة الدنیا ثم یوم
القیمة یکفر بعضکم ببعض ویلعن بعضکم بعضا ومأویکم النار وما لکم من ناصرین ٢٥ فامن له لوط وقال انی مهاجر الی ربی انه
هو العزیز الحکیم ٢٦ ووهبنا له اسحق ویعقوب وجعلنا فی ذریته النبوة والکتاب واتیناه اجره فی الدنیا وانه فی الاخرة لمن الصالحین

٢٧ ولوطا اذ قال لقومه انکم
لتاتون الفاحشة ما سبقکم
بها من احد من العالمین ٢٨ ائنکم
لتاتون الرجال وتقطعون السبیل
وتاتون فی نادیکم المنکر فما کان
جواب قومه الا ان قالوا ائتنا بعذاب
الله ان کنت من الصادقین ٢٩
قال رب انصرنی علی القوم المفسدین
٣٠ ولما جاءت رسلنا ابرهیم با
لبشری قالوا انا مهلکوا اهل هذه
القریة ان اهلها کانوا ظالمین ٣١
قال ان فیها لوطا قالوا نحن اعلم
بمن فیها لننجینه واهله الا امراته
کانت من الغابرین ٣٢ ولما ان جاءت
رسلنا لوطا سیء بهم وضاق بهم ذرعا
وقالوا لا تخف ولا تحزن انا
منجوک واهلک الا امراتک کانت
من الغابرین ٣٣ انا منزلون علی
اهل هذه القریة رجزا من السماء
بما کانوا یفسقون ٣٤ ولقد
ترکنا منها ایة بینة لقوم
یعقلون ٣٥ والی مدین اخاهم
شعیبا فقال یا قوم اعبدوا الله
وارجوا الیوم الاخر ولا تعثوا فی
الارض مفسدین ٣٦ فکذبوه فا
خذتهم الرجفة فاصبحوا فی دارهم
جاثمین ٣٧

وآنان که کافر شدند بآیتهای خدا ولقای او آنها نومید خواهند بود از رحمت من وآنها برای
ایشانست عذابی دردناک ٢٣ پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانیدش
پس نجات داد او را خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که ایمان می
آورند ٢٤ وگفت جز این نیست که گرفته اید از غیر خدا بتانی را دوستی میان شما در زندگانی
دنیا پس روز قیامت کافر میشوند بعض شما ببعضی ولعنت کنند بعض شما بعضی را وجای شما
دوزخ است ونباشد برای شما هیچ مددکاران ٢٥ پس ایمان آورد مر او را لوط وگفت بدرستی
که من هجرت کننده ام بسوی پروردگارم بدرستی که اوست عزیز حکیم ٢٦ وبخشیدیم برای او اسحق
ویعقوب را وگردانیدیم در فرزندان او پیغمبری وکتاب را ودادیم باو مزدش را در دنیا وبدرستی که او
در آخرت هر آینه از شایستگانست ٢٧ ولوط را هنگامی که گفت مر قوم خود را بدرستی که شما
هر آینه می آیید کار زشتی را پیشی نگرفت شما را بآن هیچیک از عالمیان ٢٨ آیا بدرستی که شما هر آینه
می آیید مردانرا ومی برید راه را ومی آیید در محفل خود ناپسند را پس نبود جواب قوم او بجز
آنکه گفتند بیار بما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان ٢٩ گفت پروردگار من یاری ده مرا
بر آن گروه تباهکاران ٣٠ وچون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را ببشارت گفتند بدرستی که
ما هلاک کننده ایم اهل این قریه را بدرستی که اهل آن بودند ستمکاران ٣١ گفت بدرستی
که در آنست لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هر آینه رهائی دهیم او را واهل او را مگر
زنش را که باشد از باقی ماندگان ٣٢ وچون که آمدند فرستادگان ما لوط را اندوهگین شد
بسبب ایشان وتنگ شد بایشان از روی طاقت وگفتند مترس واندوه مخور بدرستی که
ما رهاننده ایم ترا واهل ترا مگر زنت را که باشد از باقی ماندگان ٣٣ بدرستی که ما فرود آورندگانیم
بر اهل این قریه عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ٣٤ وهر آینه بتحقیق واگذاشتیم
از آن آیتی روشن برای گروهی که دریابند بعقل ٣٥ وبسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس

گفت ای قوم من بپرستید خدا را وامیدوار باشید روز
بازپسین را وتباهکاری مکنید در زمین فسادکنندگان
٣٦ پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشانرا
زلزله پس صبح کردند در خانهای شان
بر وافتادگان ٣٧

وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۳۸ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۳۹ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ۴۰ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و عاد و ثمود را و بحقیقت روشن است برای شما از مسکنهای ایشان و آراسته بود برای ایشان
شیطان کردارهای ایشانرا پس باز داشت ایشانرا از راه و بودند بینا دلان ۳۸ و قارون و فرعون
و هامان را و هر آینه بحقیقت آمد ایشانرا موسی با بینها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند
پیشی گیرندگان ۳۹ پس هر یک را گرفتیم بگناهش پس از ایشان کسی بود که فرستادیم برو
باد سنگ بار و از ایشان کسی بود که گرفت ورا آواز هولناک و از ایشان کسی بود که فرو بردیم او را
بزمین و از ایشان کسی بود که غرق کردیم و نبود خدا که ستم کرده باشد ایشانرا و لیکن بودند که
نفسهای خود را ستم میکردند ۴۰ مثل آنان که میگیرند از غیر خدا دوستان چون مثل عنکبوت است
که میگیرد خانه را و بدرستی که سست ترین خانها هر آینه خانه عنکبوت است اگر باشند
که بدانند ۴۱ بدرستی که خدا میداند آنچه را میخوانند از غیر او از چیزی و اوست عزیز حکیم ۴۲
و این مثلها میزنیم آنها را برای مردمان و نمی یابند بعقل آنرا مگر دانایان ۴۳ آفرید خدا آسمانها
و زمین را بحق بدرستی که در این هر آینه آیتیست برای مؤمنان ۴۴ بخوان آنچه را وحی فرستاده
شد بسوی تو از کتاب و بپادار نماز را بدرستی که نماز باز میدارد از کار زشت و ناشایسته و
هر آینه یاد خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید ۴۵ و جدال منمائید با اهل کتاب
مگر بآنچه آن نیکوتر است مگر آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه فرو فرستاده
شده بسوی ما و فرو فرستاده شده بسوی شما و خدای ما و خدای شما یکیست و ما مر او را
گردن نهندگانیم ۴۶ و همچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیم ایشانرا کتاب
ایمان می آورند بآن و از اینها کسیست که ایمان می آورد بآن و انکار نمیکنند مگر کافران ۴۷
و نبودی تو که بخوانی پیش از این هیچ کتابی را و نه که نوشته باشی آنرا بدست راست خود که آنگاه
هر آینه شک میکردند باطل کنندگان ۴۸ بلکه آن آیتهائیست روشن در سینهای آنانکه
داده شده اند دانش را و انکار نمیکنند بآیتهای ما
مگر ستمکاران ۴۹ و گفتند چرا فرو فرستاده
نشده بر او آیتها از پروردگارش بگو جز این
نیست که آیتها نزد خداست
و نیستم من مگر بیم نماینده
هویدا ۵۰

۴۱ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۴۲
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۴۳
خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۴۴
اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ
۴۵ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا
وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
۴۶ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ
يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الْكَافِرُونَ ۴۷ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو
مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ
بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ
۴۸ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي
صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا
يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ۴۹
وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥١ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٥٢ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٣ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٥٤ يَوْمَ
يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٥ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ

فَاعْبُدُونِ ٥٦ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٧ وَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ٥٨ الَّذِينَ صَبَرُوا وَ
عَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٥٩ وَكَأَيِّنْ
مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ
يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
٦٠ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٦١ اللَّهُ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
٦٢ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ٦٣ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
٦٤ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا
اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ٦٥
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٦٦ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا
حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
يَكْفُرُونَ ٦٧

آیا بس نیست ایشانرا اینکه ما فرو فرستادیم بر تو کتاب را خوانده میشود بر ایشان بدرستی که
در این هر آینه بخشایشی و پندیست برای گروهی که ایمان می آورند ٥١ بگو بس است خدا
میان من و میان شما گواه میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنانکه ایمان آوردند بباطل
و کافر شدند بخدا آن گروه ایشانند زیانکاران ٥٢ و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و اگر
نبودی مدتی نام برده شده هر آینه آمدی ایشانرا عذاب و هر آینه بیاید البته ایشانرا ناگهان
و ایشان ندانند ٥٣ و بشتاب میجویند از تو عذابرا و بدرستی که دوزخ هر آینه احاطه کننده است
بکافران ٥٤ روزی که فرو گیرد ایشانرا عذاب از بالای سر ایشان و از زیر پاهای ایشان و گوید
بچشید آنچه را بودید که میکردید ٥٥ ای بندگان من آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که زمین
من فراخست پس مرا پرستید ٥٦ هر نفسی چشنده مرگست پس بسوی ما باز گردانیده میشوید
٥٧ و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را هر آینه جای دهیم البته ایشانرا از بهشت
غرفهائی که روان شود از زیر آنها نهرها پاینده در آنها نیکوست مزد عمل کنندگان ٥٨
آنانکه شکیبائی ورزند و بر پروردگار خود توکل نمایند ٥٩ و بسا از جنبنده که بر نمیدارد روزی
خود را خدا روزی میدهد آنرا و شما را و اوست شنوای دانا ٦٠ و هر آینه اگر بپرسی از ایشان
که کی آفرید آسمانها و زمین را و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هر آینه گویند البته خداست پس
بکجا برگردانیده میشوند ٦١ خدا گشاده میکند روزی را برای هر که میخواهد از بندگانش و
تنگ میگرداند برایش بدرستی که خدا بهر چیزی داناست ٦٢ و هر آینه اگر بپرسی از ایشان
که کی فرو فرستاده از آسمان آبرا پس زنده گردانید بآن زمین را از بعد موت آن هر آینه البته
میگویند خدا بگو سپاس مر خدا را بلکه بیشتر ایشان نمی یابند بعقل ٦٣ و نیست این
زندگانی دنیا مگر بیفایده و بازیچه و بدرستی که سرای آخرت هر آینه آنست زندگانی اگر
باشند که بدانند ٦٤ پس هرگاه بر نشینند در کشتی بخوانند خدا را خالص گردانندگان برای
او دین را پس چون برهاند ایشانرا بسوی خشکی آنگاه ایشان شرک می آورند ٦٥ تا کافر
شوند بآنچه داده ایم ایشانرا و تا بهره ور گردند پس زود باشد که بدانند ٦٦ آیا ندیدند

که ما گردانیدیم حرم را امن و ربوده میشوند مردمان از حوالی
ایشان آیا پس بباطل ایمان می آورند و بنعمت خدا
کفران می ورزند ٦٧

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ٦٨ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ٦٩ سُورَةُ الرُّومِ سِتُّونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ الٓمٓ ١ غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ
مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ٢ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٣ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٤ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ

هُمْ غَافِلُونَ ٥ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ
النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ
٦ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٧ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ أَنْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ٨ اللَّهُ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
٩ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ١٠ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ
شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ
كَافِرِينَ ١١ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ١٢ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي
رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ١٣ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ
لِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ١٤

وکیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا دروغ انگاشت حق را چون آمد با او آیا
نیست در دوزخ جایی اقامت برای کافران ٦٨ و آنانکه کوشش کردند در ما هر آینه هدایت
میکنیم البته ایشانرا براههای خود و بدرستی که خدا هر آینه با نیکوکارانست ٦٩

سورهٔ روم شصت آیه و آن مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

الم ١ مغلوب شدند رومیان در نزدیک ترین زمین و ایشان از پس مغلوب شدن ایشا
زود باشد که غلبه کنند ٢ در اندک سالها خدا راست فرمان از پیش و از بعد و در آن روز
شاد میشوند مؤمنان بیاری خدا یاری میکند هر که را میخواهد و اوست عزیز مهربان ٣ و
عده کردن خدا خلاف نکند خدا وعدهٔ خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ٤ میدانند
آشکار از زندگانی دنیا و ایشان از آخرت ایشانند بیخبران ٥ آیا و اندیشه نکردند در
نفسهای خود که نیافرید خدا آسمانها و زمین را و آنچه در میانهٔ آنهاست مگر بحق و مدتی نام
برده شده و بدرستی که بسیاری از مردم بلقای پروردگار خود هر آینه کافرانند ٦ آیا سیر نمیکنند
در زمین پس ببینند چگونه بود عاقبت آنانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت‌تر از ایشان بتوانائی
و شیار نمودند زمین را و آباد کردند آنرا بیشتر از آنچه آباد کردند آنرا و آمد ایشانرا رسولان
ایشان با بینها پس نبود خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که نفسهای خود را ستم می
کردند ٧ پس بود عاقبت آنانکه بد کردند بدتر اینکه دروغ انگاشتند آیتهای خدا را و بودند
که بآن استهزا میکردند ٨ خدا می‌آفریند خلق را بعد از آن اعاده میکند و از پس بسوی او باز
گشت مینمایند ٩ و روزی که قایم میشود قیامت نومید می‌شوند گناهکاران ١٠ و نباشد
مر ایشانرا از شریکان ایشان شفیعان و باشند بشریکانشان ناگرویدگان ١١ و روزی که
قایم شود قیامت آنروز پراکنده میشوند ١٢ پس اما آنانکه ایمان
آوردند و کردند شایسته‌ها پس ایشان در بوستانی
مسرور میشوند ١٣ و اما آنانکه کافر شدند و تکذیب
کردند آیتهای ما را و لقای آخرت را پس آنها در عذاب
حاضر کرده شدگان اند ١٤

فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون ١٥ وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون ١٦ يخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون ١٧ ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ١٨ ومن
اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون ١٩ ومن
اياته خلق السموات والارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات للعالمين ٢٠ ومن اياته منامكم بالليل و

النهار وابتغاؤكم من فضله
ان في ذلك لايات لقوم يسمعون
٢١ ومن اياته يريكم البرق خوفا
وطمعا وينزل من السماء ماء
فيحيي به الارض بعد موتها ان
في ذلك لايات لقوم يعقلون
٢٢ ومن اياته ان تقوم السماء
والارض بامره ثم اذا دعاكم د
عوة من الارض اذا انتم تخرجون
٢٣ وله من في السموات والارض
كل له قانتون ٢٤ وهو الذي
يبدؤا الخلق ثم يعيده وهو اهون
عليه وله المثل الاعلى في
السموات والارض وهو العزيز
الحكيم ٢٥ ضرب لكم مثلا من
انفسكم هل لكم مما ملكت
ايمانكم من شركاء فيما رزقناكم
فانتم فيه سواء تخافونهم
كخيفتكم انفسكم كذلك
نفصل الايات لقوم يعقلون
٢٦ بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم
بغير علم فمن يهدي من اضل
الله وما لهم من ناصرين ٢٧
فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت
الله التي فطر الناس عليها لا تبديل
لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن
اكثر الناس لا يعلمون ٢٨

پس تسبیح خدا راست انگاه که شب میکنید وانگاه که بامداد میکنید ١٥ ومر اوراست ستایش
در اسمانها و زمین و اخر روز وانگاه که ظهر میکنید ١٦ بیرون می اورد زنده را از مرده و بیرون
می اورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را بعد از مردن ان و همچنین بیرون اورده خواهید
شد ١٧ و از ایات اوست انکه افرید شما را از خاک پس ناگهان شما انسانید که پراکنده می
شوید ١٨ و از ایتهای اوست انکه افرید برای شما از نفسهای شما جفتها تا ارام یابید نابها
وقرار داد میان شما دوستی ومهربانی را بدرستی که در این هر اینه ایتهاست برای گروهی
که اندیشه میکنند ١٩ و از ایتهای اوست افرینش اسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما
و رنگهای شما بدرستی که در این هر اینه ایتهاست برای عالمیان ٢٠ و از ایتهای اوست خواب
شما بشب و روز و جستن شما از فضل او بدرستی که در این هر اینه ایتهاست برای گروهی
که میشنوند ٢١ و از ایتهای اوست که مینماید شما را برق از راه ترس و امید و فرو میفرستد
از اسمان ابی پس زنده میکند بان زمین را پس از مردن ان بدرستی که در این هر اینه ایتهاست
برای گروهی که در یابند بعقل ٢٢ و از ایتهای اوست انکه بپا ایستاده اسمان و زمین
بفرمان او پس چون خواند شما را خواندنی از زمین ناگهان شما بیرون میایید ٢٣ ومر اوراست
انکه در اسمانها و زمین است همه مر اورا فرمان دارانند ٢٤ و اوست انکه افرید خلق را پس
باز گرداند انرا و اسانتر است بر او و مر اوراست مثل بلندتر در اسمانها و زمین و اوست
عزیز حکیم ٢٥ زده برای شما مثلی از نفسهای شما ایا مر شما راست از انچه مالک شده
دستهای شما از شریکان در انچه روزی داده ایم شما را پس شما در ان یکسان باشید
می ترسید از ایشان چون ترسیدن شما از خودهاتان همچنین تفصیل میدهیم ایتها را
برای گروهی که تعقل میکنند ٢٦ بلکه پیروی کردند انانکه ستم کردند خواهشهای
خود را بی دانشی پس کیست که راه نماید کسی را که گمراه کرد خدا
ونیست مر ایشانرا هیچ یاری کنندگان ٢٧ پس راست
گردان روی خود را برای دین مایل از باطل بحق
افرینش خدا که افرید مردمانرا بران نیست
تبدیلی مر افرینش خدا را این است دین برادرست
ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ٢٨

بلازم

منيبين اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين ٣١ من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما لديهم فرحون
٣٢ واذا مس الناس ضر دعوا ربهم منيبين اليه ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا فريق منهم بربهم يشركون ٣٣ ليكفروا بما
اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ٣٤ ام انزلنا عليهم سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون ٣٥ واذا اذقنا الناس رحمة
فرحوا بها وان تصبهم سيئة بما قدمت ايديهم اذا هم يقنطون ٣٦ اولم يروا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ان في

ذلك لايات لقوم يؤمنون ٣٧
فات ذا القربى حقه والمسكين
وابن السبيل ذلك خير للذين
يريدون وجه الله واولئك هم
المفلحون ٣٨ وما اتيتم من ربا
ليربوا في اموال الناس فلا يربوا
عند الله وما اتيتم من زكوة
تريدون وجه الله فاولئك هم
المضعفون ٣٩ الله الذي خلقكم
ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم
هل من شركائكم من يفعل من
ذلكم من شيء سبحانه وتعالى
عما يشركون ٤٠ ظهر الفساد
في البر والبحر بما كسبت ايدي
الناس ليذيقهم بعض الذي
عملوا لعلهم يرجعون ٤١ قل
سيروا في الارض فانظروا كيف
كان عاقبة الذين من قبل كان
اكثرهم مشركين ٤٢ فاقم و
جهك للدين القيم من قبل ان
ياتي يوم لا مرد له من الله يومئذ
يصدعون ٤٣ من كفر فعليه
كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم
يمهدون ٤٤ ليجزي الذين امنوا
وعملوا الصالحات من فضله
انه لا يحب الكافرين ٤٥

بازگشت کنندگان بسوی او و بپرهیزید ازو و بپا دارید نماز را و مباشید از شرک آورندگان
٣١ از آنانکه پراکنده کردند دین خود را و شدند گروهها هر گروهی بانچه نزد ایشانست شادمانند
٣٢ و چون برسد مردمانرا گزندی بخوانند پروردگار خود را بازگشت کنندگان بسوی
او پس چون چشاند ایشانرا از خود رحمتی ناگاه فرقهٔ از ایشان بپروردگارشان شرک می
آورند ٣٣ تا کافر شوند بانچه داده ایم ایشانرا پس برخورداری یابید پس زود باشد که
بدانید ٣٤ آیا فرو فرستادیم برایشان حجتی پس او تکلم میکند بانچه هستید که بآن
شرک می آورند ٣٥ و چون چشانیم مردمرا رحمتی شاد گردند بآن و اگر برسد ایشانرا بدیی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان آنگاه ایشان نومید میشوند ٣٦ آیا ندیدند
آنکه خدا گشاده میگرداند روزیرا برای کسی که میخواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه در
این آیتهاست برای گروهی که ایمان می آورند ٣٧ پس بده صاحب قرابت را حقش را و بیچاره
را و درمانده راه را این بهتر است برای آنانکه میخواهند خشنودی خدا را و آنها ایشانند
رستگاران ٣٨ و آنچه میدهید از زیادتی تا زیاده شود در مالهای مردمان پس زیاده نشود
نزد خدا و آنچه دهید از زکوة که اراده میکنید خوشنودی خدا را پس آنها ایشانند مضاعف
کنندگان ٣٩ خدا است آنکه آفرید شمارا پس روزی داده شمارا پس میمیراند شمارا پس زنده
میکند شمارا آیا از شریکان شما کسی هست که بکند از این هیچ چیز منزه است و برتر است
از آنچه شرک می ورزند ٤٠ ظاهر شد فساد در بیابان و دریا بسبب آنچه کسب کرد دستهای
مردم تا بچشاند ایشانرا پاره از آنچه کرده اند شاید که ایشان بازگردند ٤١ بگو سیر کنید در
زمین پس بنگرید چگونه بوده عاقبت آنانکه بوده اند از پیش بودند بیشتر ایشان شرک آورندگان
٤٢ پس راست گردان روی خود را برای دین راست پیش از آنکه آید روزی که نیست
بازگشتی مرورا از خدا آنروز متفرق میشوند ٤٣ کسی که
کافر شده پس بر اوست کفر او و کسی که کرده شایسته را پس
برای نفسهای خود مهیا میکنند ٤٤ تا جزا دهد آنانرا که گرو
یده اند و کرده اند شایسته ها را از فضل خود
بدرستی که او دوست نمیدارد
کافرانرا ٤٥

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۴۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۴۵ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ۴۶ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۴۷ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۴۸ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
۴۹ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۵۰
وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ۵۱ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۵۲ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۵۳ وَقَالَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
۵۴ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
۵۵ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا
الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۵۶ كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
۵۷ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۵۸

واز آیتهای اوست آنکه میفرستد بادها را که مژده دهنده اند وتا بچشانند شما را از رحمت
خود وتا روان شود کشتی بفرمان او وتا بطلبید از فضل او وشاید که شما شکر کنید ۴۴
وهر اینه بتحقیق فرستادیم پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشانرا با بینها
پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند وهست حق برما یاری کردن مومنان ۴۵ خدا است
آنکه میفرستد بادها را پس برمی انگیزد ابر را پس میگستراند آنرا در آسمان چنانکه میخواهد
ومیگرداند آنرا قطعه قطعه پس می بینی باران را که بیرون می آید از میان آن پس چون رساند باران
هر که را خواهد از بندگان خود آنگاه ایشان خوشحال میشوند ۴۶ واگرچه بودند پیش
از آنکه فرو فرستاده شود بر ایشان پیش از آن هر اینه مایوسان ۴۷ پس بنگر بسوی آثار
رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن بدرستی که آن هر اینه زنده کننده
مردگانست واو برهر چیزی تواناست ۴۸ وهر اینه اگر بفرستیم بادی را پس دیدند آنرا زرد
شده هر اینه گردیدند از بعد آن که کفران میکردند ۴۹ پس بدرستی که تو نمی‌شنوانی
مردگانرا ونمی شنوانی کرانرا دعوت هرگاه برگردند پشت کنندگان ۵۰ ونیستی تو راه
نماینده کوران از گمراهی ایشان نمی شنوانی مگر کسی را که میگرود بآیتهای ما پس ایشان
مسلمانان ۵۱ خدا ست آنکه آفرید شما را از سستی پس گردانید بعد از سستی توانائی
پس گردانید از پس توانائی سستی وپیری می آفریند آنچه را میخواهد واوست دانای توانا ۵۲
وروزی که قایم میشود قیامت سوگند میخورند گناهکاران که درنگ نکردند مگر
ساعتی همچنین بودند که برگردیده میشدند ۵۳ وگویند آنانکه داده شده اند دانش و
ایمان را هر اینه بحقیقت درنگ نموده اید در کتاب خدا تا روز رستخیز پس این است روز
رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید ۵۴ پس در آن روز سود نکند آنانرا که ستم
کردند عذر خواهی ایشان ونه ایشان طلبیده میشوند بازگشت بحق را ۵۵ وهر اینه
بتحقیق زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی واگر بیاری ایشانرا آیتی هر اینه میگویند
البته آنانکه کافر شدند نیستید شما مگر باطل ملتان ۵۶
همچنین مهر می نهد خدا بر دلهای آنانکه نمیدانند ۵۷
پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حق است ونباید
که سبک دارند ترا آنانکه یقین نمیکنند ۵۸

سورة لقمن بمكة وثلثون اية بسم الله الرحمن الرحيم الم ۱ تلك آيات الكتاب الحكيم ۲ هدى ورحمة للمحسنين ۳ الذين
يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون ۴ اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ۵ ومن الناس من
يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ۶ واذا تتلى عليه آياتنا ولى مستكبرا
كأن لم يسمعها كأن في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم ۷ ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم ۸ خالدين

فيها وعد الله حقا وهو العزيز
الحكيم ۹ خلق السموات بغير عمد
ترونها والقى في الارض رواسي
ان تميد بكم وبث فيها من
كل دابة وانزلنا من السماء
ماء فانبتنا فيها من كل زوج
كريم ۱۰ هذا خلق الله فاروني
ماذا خلق الذين من دونه بل الظالمون
في ضلال مبين ۱۱ ولقد آتينا
لقمان الحكمة ان اشكر لله و
من يشكر فانما يشكر لنفسه
ومن كفر فان الله غني حميد
۱۲ واذ قال لقمان لابنه وهو
يعظه يا بني لا تشرك بالله ان
الشرك لظلم عظيم ۱۳ ووصينا
الانسان بوالديه حملته امه و
هنا على وهن وفصاله في عامين
ان اشكر لي ولوالديك الي المصير
۱۴ وان جاهداك على ان تشرك
بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما
وصاحبهما في الدنيا معروفا و
اتبع سبيل من اناب الي ثم الي
مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون
۱۵ يا بني انها ان تك مثقال حبة
من خردل فتكن في صخرة او في السموات
او في الارض يأت بها الله ان الله
لطيف خبير ۱۶

سورهٔ لقمان سی وچهار آیه وآن مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان

الم ۱ این آیتهای کتابیست باحکمت ۲ رهنما ورحمتست برای نیکوکاران ۳ آنانکه برپا
میدارند نماز را ومیدهند زکوة را وایشان باخرت ایشان یقین میدارند ۴ آنهایند بر هدایت
از پروردگارشان وآنها ایشانند رستگاران ۵ واز مردم کسی است که میخرد بیهوده سخن را تا
گمراه نماید از راه خدا بی دانشی وفرا گیرد آنرا استهزا آنها مر ایشانراست عذابی خوارکننده ۶
وچون خوانده شود براو آیتهای ما روی گرداند تکبرکننده گویا که نشنیده آنرا گویا در گوشهای او
گرانیست پس مژده ده اورا بعذابی دردناک ۷ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند وکردند شایستها
را برای ایشانست بهشتهائی بانعمت ۸ جاویدند در آنها وعده دادنی خدا براستی واو
عزیز حکیم ۹ آفرید آسمانهارا بدون ستونی می بینید آنهارا وافکند در زمین کوهها مبادا که بگردد
باشما وپراکنده کرد در آن از هر جنبنده وفرو فرستادیم از آسمان آبی را پس رویانیدیم
در آن از هر صنفی نیکو ۱۰ این آفرینش خداست پس بنمائید بمن که چه چیز آفریده اند آنانکه
از غیر اویند بلکه ستمکاران در گمراهی اند هویدا ۱۱ وهر آینه بتحقیق دادیم لقمن را حکمت
که شکر کن خدارا وکسی که شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش وکسی
که ناسپاسی کند پس بدرستی که خدا بی نیاز است ستوده ۱۲ وهنگامی که گفت لقمن مر
پسر خودرا واو پند میداد اورا ای پسرک من شرک میاور بخدا بدرستی که شرک هر آینه
ظلمیست عظیم ۱۳ ووصیت فرمودیم انسانرا بپدر ومادرش برداشت اورا مادرش سستی بر سستی
شدنی وبریدنش از شیر در دو سالست اینکه شکر کن مرا ومر والدینت را بسوی منست
بازگشت ۱۴ واگر کوشش نمایند با تو برآنکه شرک آوری بمن آنچه نیست مر ترا بآن دانشی پس
فرمان مبر ایشانرا وهمراهی کن با هر دو در دنیا به نیکوئی وپیروی کن راه کسی را که بازگشت
نمود بسوی من پس بسوی منست بازگشت شما پس آگاه کنم شمارا بآنچه بودید که میکردید
۱۵ ای پسرک من بدرستی که آن اگر باشد هم وزن دانهٔ از خردل پس باشد
در سنگی یا در آسمانها یا در زمین می آورد آنرا خدا بدرستی که
خدا صاحب لطف آگاهست ۱۶

يا بني اقم الصلوة وأمر بالمعروف وانه عن المنكر واصبر على ما اصابك ان ذلك من عزم الامور ١٧ ولا تصعر خدك للناس ولا تمش
في الارض مرحا ان الله لا يحب كل مختال فخور ١٨ واقصد في مشيك واغضض من صوتك ان انكر الاصوات لصوت الحمير ١٩
الم تروا ان الله سخر لكم ما في السموات وما في الارض واسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا
هدى ولا كتاب منير ٢٠ واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان الشيطان يدعوهم

الى عذاب السعير ٢١ ومن يسلم
وجهه الى الله وهو محسن فقد
استمسك بالعروة الوثقى والى الله
عاقبة الامور ٢٢ ومن كفر فلا
يحزنك كفره الينا مرجعهم
فننبئهم بما عملوا ان الله عليم
بذات الصدور ٢٣ نمتعهم قليلا
ثم نضطرهم الى عذاب غليظ ٢٤
ولئن سألتهم من خلق السموات
والارض ليقولن الله قل الحمد لله
بل اكثرهم لا يعلمون ٢٥ لله ما
في السموات والارض ان الله هو
الغني الحميد ٢٦ ولو ان ما في الارض
من شجرة اقلام والبحر يمده من
بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات
الله ان الله عزيز حكيم ٢٧ ما
خلقكم ولا بعثكم الا كنفس
واحدة ان الله سميع بصير ٢٨
الم تر ان الله يولج الليل في النهار
ويولج النهار في الليل وسخر الشمس
والقمر كل يجري الى اجل مسمى
وان الله بما تعملون خبير ٢٩
ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون
من دونه الباطل وان الله هو
العلي الكبير ٣٠ الم تر ان الفلك تجري
في البحر بنعمت الله ليريكم من اياته ان
في ذلك لايات لكل صبار شكور ٣١

اي پسرك من بپا دار نماز را و امر كن بمعروف و باز دار از منكر و شكيبائي كن بر آنچه رسد تورا
بدرستي كه اين از واجبات امور است ١٧ و مگردان بتكبر روي خود را براي مردم و راه مرو
در زمين از روي افتخار بدرستي كه خدا دوست ندارد هر متكبر فخر نماينده را ١٨ و ميانه رو
باش در رفتار خود و كم گردان آواز خود بدرستي كه ناخوش ترين آوازها آواز خرانست ١٩
آيا نديديد كه خدا مسخر گردانيد براي شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است و تمام كردانيد
بر شما نعمتهاي خود را آشكار و پنهاني و از مردمان كسي هست كه خصومت ميكند در خدا
بي دانشي و نه راهنمائي و نه كتابي روشن كننده ٢٠ و چون گفته شود مر ايشانرا كه پيروي
كنيد آنچه را كه فرو فرستاده خدا گويند بلكه پيروي ميكنيم آنچه را يافته ايم بر آن پدران خود را
آيا و اگرچه باشد شيطان كه ميخواند ايشانرا بسوي عذاب آتش افروخته ٢١ و كسي كه تسليم
ميكند روي خود را بخدا و او نيكوكار باشد پس بحقيقت كه چنگ در زده بدست آويز
استواري و بسوي خداست انجام كارها ٢٢ و هر كه كافر شود پس نبايد اندوهگين گرداند تورا
كفر او بسوي ماست بازگشت ايشان پس آگاه گردانيم ايشانرا بآنچه كرده اند بدرستي كه خدا دا
ناست بآنچه در سينه هاست ٢٣ بهره مند ميكنيم ايشانرا اندكي پس ناچار ميگردانيم ايشانرا
بسوي عذابي سخت ٢٤ و اگر پرسي ايشانرا كه كيست كه آفريد آسمانها و زمين را هر آينه گويند
البته خدا بگو سپاس مر خدا را بلكه بيشتر ايشان نميدانند ٢٥ مر خدا راست آنچه در آسمانها
و زمين است بدرستي كه خدا اوست بي نياز ستوده ٢٦ و اگر آنكه باشد آنچه در زمين است
از درخت قلمها و دريا مدد دهد او را از بعد آن هفت دريا تمام نشود كلمات خدا بدرستي كه خدا غالب
حكيمست ٢٧ نيست آفرينش شما و نه بر انگيختن شما مگر مانند نفس واحد بدرستي كه خدا
شنواي بيناست ٢٨ آيا نديدي كه خدا در مي آورد شب را در روز و در مي آورد روز را در شب
و رام گردانيد آفتاب و ماه را هر يك ميروند تا مدتي نام برده شده و اينكه خدا بآنچه
ميكنيد آگاه است ٢٩ اين بسبب آنست كه خدا اوست حق و اينكه آنچه را ميخوانند از غير او باطل است
و اينكه خدا اوست بلند بزرگ ٣٠ آيا نديدي كه كشتي روان
ميشود در دريا بنعمت خدا تا بنمايد شما را از آيات خود بدرستي
كه در اين هر آينه آيتهاست براي هر صبر
كننده شكرگذاري ٣١

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ٣٢
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ٣٣ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ٣٤ سُورَةُ السَّجْدَةِ ثَلٰثُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٣ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٤
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ٥ ذَٰلِكَ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ٦ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ
طِينٍ ٧ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ
مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ٨ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ
فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا
تَشْكُرُونَ ٩ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا
فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ
هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ١٠
قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُ
كِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١١ وَلَوْ
تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَا
رْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٢

وچون فرو گیرد ایشانرا موجی مانند سایبانها بخوانند خدا را مانند آنکه خالص کننده اند برای
او دین را پس چون نجات داد ایشانرا بسوی بیابان پس بعضی از ایشان باشند میانه رو و انکار
نکند آیتهای ما را مگر هر غدار ناسپاس ٣٢ ای مردمان بپرهیزید از پروردگار خود و بترسید از
روزی که جزا نتواند داد پدری از فرزند خود و نه فرزندی او جزا دهنده است از پدرش چیزی را بدرستی
که وعده خدا حق است پس نباید که فریب دهد شما را زندگانی دنیا و نفریبد شما را بخدا
آن فریبنده ٣٣ بدرستی که خدا نزد اوست دانش قیامت و فرو میفرستد باران و میداند
آنچه در رحمهاست و نمیداند هیچ تنی که چه کسب میکند فردا و نمیداند هیچ تنی که
در چه زمین می میرد بدرستی که خداست دانای آگاه ٣٤

سورهٔ سجده سی آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
الم ١ فرو فرستادن کتابیست نیست شکی در آن از پروردگار عالمیان ٢ آیا میگویند
دروغ بست آنرا بلکه آن حق است از پروردگار تو تا بیم نمائی گروهی را که نیامده ایشانرا هیچ
بیم نماینده پیش از تو شاید ایشان هدایت یابند ٣ خدا آنکسی است که آفرید آسمانها و زمین
را و آنچه در میان آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر عرش نیست مر شما را از غیر او هیچ
دوستی و نه شفاعت خواهی آیا پس پند نمیگیرید ٤ تدبیر مینماید کار را از آسمان بسوی
زمین پس بر میگردد بسوی او در روزی که هست اندازه آن هزار سال از آنچه میشمارید
٥ آن دانای نهان و آشکار است غالب مهربان است ٦ آنکه نیکو کرد هر چیز را که آفرید آنرا و ابتدا
نمود آفرینش آدمی را از گل ٧ پس گردانید ذریت او را از خلاصه از آبی خوار داشته شده ٨
پس راست کرد او را و دمید در او از روح خود و قرار داد برای شما گوش و دیده ها و دلها را
اندکی شکر میکنید ٩ و گفتند آیا چون گم گشتیم در زمین آیا بدرستی که ما هر آینه
در آفرینش تازه ایم بلکه ایشان بلقای پروردگار خود کافرانند ١٠ بگو میمیراند شما را ملک
الموت آنکه گماشته شد بر شما پس بسوی پروردگار خود باز گردانیده میشوید ١١ و اگر ببینی آنگاه که گناه
کاران سر افکنده باشند نزد پروردگارشان پروردگارا دیدیم و شنیدیم پس
باز گردان ما را تا بکنیم کار شایسته بدرستی که ما یقین کنندگانیم ١٢

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۱۳ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۴ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ سجده
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۱۵ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۱۶ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۷ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ۱۸ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۹
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ۲۰ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ
الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۲۱ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ
عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ۲۲
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۲۳ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۲۴
أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
۲۵ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ
إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ۲۶ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۷
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۲۸

واگر خواسته بودیم هر اینه داده بودیم هر تنی را هدایتش و ولیکن حق واجب است آن گفتار از من
که هر اینه پر کنم البته دوزخ را از جن و انس همه ۱۳ پس بچشید بسبب آنچه فراموش کردید
رسیدن روز خود را این بدرستی که ما فراموش کردیم شما را و بچشید عذاب جاوید را
بسبب آنچه بودید که میکردید ۱۴ جز این نیست که ایمان می‌آورند بآیتهای ما آنانکه چون
پند داده شوند بآنها بر روی در افتند سجده کنندگان و تسبیح کنند بستایش پروردگار خود
و ایشان سرکشی نکنند ۱۵ دور شود پهلوهای ایشان از خوابگاهها بخوانند پروردگار خود را
از روی بیم و امید و از آنچه روزی کرده‌ایم ایشان را انفقه کنند ۱۶ پس نمیداند نفسی آنچه
پنهان کرده شده برای ایشان از روشنی دیده‌ها پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند
۱۷ آیا پس کسی که باشد مؤمن مانند کسی است که باشد فاسق یکسان نیستند ۱۸ اما
آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته‌ها را پس برای ایشانست بهشتهای جای آرامگاه
پیشکشی باشد بسبب آنچه بودند که میکردند ۱۹ و اما آنانکه نافرمانی کردند پس جایگاه
ایشان آتش است هر چند خواهند که بیرون آیند از آن باز گردانیده شوند در آن و گفته
شود مر ایشان را که بچشید عذاب آتشی را که بودید که بآن تکذیب میکردید ۲۰ و هر اینه
بچشانیم البته ایشان را از عذاب نزدیکتر غیر عذاب بزرگتر شاید که ایشان باز گشت کنند ۲۱
و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیات پروردگار خود پس روی گردانید از آنها بدرستی
که ما از گناهکاران انتقام کشندگانیم ۲۲ و هر اینه بحقیقت دادیم موسی را کتاب پس مباش در
شکی از ملاقاتش و گردانیدیم آنرا راهنما برای فرزندان یعقوب و گردانیدیم از ایشان امامانی
که هدایت مینمودند بفرمان ما چون صبر کردند و بودند که بآیتهای ما یقین میداشتند ۲۳
بدرستی که پروردگار تو او حکم کند میانه ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف
میکردند ۲۴ آیا و راه ننمود مر ایشان را آنکه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میرفتند
در مسکنهای ایشان بدرستی که در این هر اینه آیتهاست آیا پس نمیشنوند ۲۵ آیا و ندیدند
که ما میرانیم آبرا بسوی زمین بی گیاه پس بیرون می‌آوریم بآن کشتی را که میخورند از آن چهارپایان
ایشان و خودهاشان آیا پس نمی‌بینند ۲۶ و میگویند کی باشد این فتح اگر هستید راست
گویان ۲۷ بگو روز فتح سودی نبخشد آنانرا که کافر شدند ایمان ایشان
و نه ایشان مهلت داده شوند ۲۸

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ٢٩ سورة الأحزاب مدنيّة و هي ثلاث و سبعون آية بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٢ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ وَكَفَىٰ بِاللهِ
وَكِيلًا ٣ مَا جَعَلَ اللهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ
أَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ٤ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ

پس روی کردان از ایشان و منتظر باش بدرستي که ایشان منتظر انند ٢٩

سورهٔ احزاب هفتاد و سه آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

اي پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان را بدرستي که خدا هست داناي
حکیم ١ و پیروی کن آنچه را که وحي کرده میشود بسوي تو از پروردگارت بدرستي که خدا هست
بآنچه میکنید آگاه ٢ و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل ٣ نگردانیده خدا براي مردی دو
دل در اندرون او و نگردانید زنان شما را که ظهار میکنید از ایشان مادران شما و نگردانید
پسرخواندگان شما را پسران شما این گفتار شماست بدهنهاي شما و خدا میگوید راست را
و او مي نماید راه ٤ بخوانید ایشان را به پدران ایشان آن درست تر است نزد خدا پس اگر
ندانید پدران ایشان را پس برادران شمایند در دین و دوستان شمایند و نیست بر شما
گناهي در آنچه خطا کردید بآن ولیکن آنچه بقصد گفته دلهای شما و هست خدا آمرزگار
مهربان ٥ پیغمبر اولی است بمومنان از خودهاشان و زنان او مادران ایشان اند و صاحبان
قرابت بعضي از ایشان سزاوارترند ببعضي در کتاب خدا از مومنان و هجرت کنندگان مگر آنکه
بکنید بسوي دوستان خود نیکوئي هست این در کتاب نوشته شده ٦ و هنگامي که فرا
گرفتیم از انبیا پیمان ایشان را و از تو و از نوح و ابرهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان
پیماني محکم ٧ تا بپرسد راستگویان از راستگوئي ایشان و مهیا کرد براي کافران عقوبتي
دردناك ٨ اي آنگروهي که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان آنگاه که آمدند
شما را لشکرها پس فرستادیم بر ایشان بادرا و لشکرهائي که نمي دیدید ایشان را و هست
خدا بآنچه میکنید بینا ٩ چون آمدند شما را از بالاي شما و از پایین تر از شما و آنگاه که
کردید دیدها و رسید دلها بحنجرها و گمان میبردید بخدا گمانها در آن مقام آزموده شدند
مومنان و لرزانیده شدند لرزشي سخت ١٠ و آنگاه که میگفتند منافقان و آنانکه در
دلهاي ایشان بود مرض وعده نکرده ما را خدا
و رسول او مگر
فریب را ١١

فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَ
كَانَ اللهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥ النَّبِيُّ
أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ
أَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا
أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا
٦ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرٰهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ٧ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ
عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَ
جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ٩ إِذْ جَاءُوكُمْ
مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ
إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا
هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زِلْزَالًا شَدِيدًا ١٠ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللهُ
وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ١١

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ١٢ وَلَقَدْ كَانُوا
عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ١٣ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا
لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا ١٥ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ
مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا
١٦ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِ
ذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ
حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ١٧ يَحْسَبُونَ
الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ
الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ
فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ
وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا
قَلِيلًا ١٨ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ١٩ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ٢٠ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَ
مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا ٢١

وآنگاه كه گفتند گروهي از ايشان اي اهل مدينه نيست جاي ايستادن براي شما پس باز گرديد
و دستوري ميخواستند گروهي از ايشان از پيغمبر ميگفتند بدرستي كه خانهاي ما نا امن است
و نبود آنها نا امن نميخواستند مگر گريز را و اگر در آمده شده بودند بر ايشان از حوالي آن پس خواسته شده
بودند فتنه را هر آينه آورده بودند آنرا و درنگ نميكردند بآن مگر اندكي ١٢ و هر آينه بتحقيق بودند
كه عهد كردند با خدا از پيش كه نگردانند پشتهارا و هست پيمان خدا پرسيده شده ١٣
بگو هرگز سود ندهد شما را گريز اگر بگريزيد از مردن يا كشته شدن و آنگاه بهره داده نشويد
مگر اندكي ١٤ بگو كيست آنكسي كه نگاه دارد شما را از خدا اگر خواسته باشد بشما بدي يا
خواسته باشد بشما بخشايشي و نه يابند براي خودشان از غير خدا ياري و نه ياوري ١٥
بتحقيق ميداند خدا بازدارندگانرا از شما و گويندگان مر برادران خود را كه بيائيد بسوي ما و
نمي آيند كارزار را مگر اندكي ١٦ بخيلانند بر شما پس چون آيد بيم ببيني ايشانرا كه مينگرند بسوي
تو ميگردد چشمهاي ايشان مانند كسيكه بيهوشي طاري شده باشد بر او از مرگ پس چون رفت
ترس زبان آوري كنند با شما بزبانهاي تيز بخيلانند بر خير آنها ايمان نياوردند پس ناچيز كرد خدا
كردهاي ايشانرا و بود آن بر خدا آسان ١٧ مي پندارند طايفه دشمنانرا كه نرفته اند و اگر بيايند طايفه
دشمنان دوست ميدارند كه كاش ايشان باديه نشينان بودند در اعراب ميپرسيدند از اخبار
شما و اگر بودند در شما كارزار نميكردند مگر كمي ١٨ هر آينه بتحقيق كه بود مر شما را در رسول خدا
اقتدائي نيك براي كسي كه بود كه اميد داشت خدا و روز آخرت را و ياد كرد خدا را بسيار ١٩
و چون ديدند مؤمنان آن طايفه دشمنانرا گفتند اينست آنچه وعده داده ما را خدا و رسول
او و راست گفته خدا و رسول او و نيفزود ايشانرا مگر ايمان و انقياد ٢٠ از
مؤمنان مردمانيند كه راست گردانيدند آنچه را عهد
بستند بر خدا بر آن پس از ايشان كسي است
كه بجا آورد عهد خود را
و از ايشان كسي است
كه انتظار مي
كشد و تغيير ندادند
تبديل ٢١

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَآءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ٢٢ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ٢٣ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ٢٤ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَ
أَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ٢٥ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا

فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا
جَمِيلًا ٢٦ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللّٰهَ
أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا
٢٧ يَا نِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ٢٨ وَمَنْ يَقْنُتْ
مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا
لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ٢٩ يَا نِسَآءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَآءِ
إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ
قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٣٠ وَقَرْنَ فِي
بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَآتِينَ الزَّكٰوةَ
وَأَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ
لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا
٣١ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللّٰهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ٣٢ إِنَّ
الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّا...

تا جزا دهد خدا راستگویان را براستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا توبه
فرماید بر ایشان بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان ٢٢ و برگردانید خدا آنان را
که کافر شدند با خشم ایشان نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و هست
خدا توانای عزیز ٢٣ و فرود آورد آنان را که پشتی کردند ایشان را از اهل کتاب از حصارهای
ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را فرقه را میکشتید و اسیر میکردید فرقه را ٢٤
و میراث داد بشما زمین ایشان را و سراهای ایشان را و مالهای ایشان را و زمینی را که پا ننهاده
بودید آن را و هست خدا بر هر چیزی توانا ٢٥ ای پیغمبر بگو مر زنان خود را اگر هستید که
میخواهید زندگانی این جهان و آرایش آن را پس بیایید تا بهره ور کنم شما را و رها کنم شما را
رها کردن نیک ٢٦ و اگر هستید که میخواهید خدا را و پیغمبر او را و سرای آخرت را پس بدرستی
که خدا مهیا کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگی ٢٧ ای زنان پیغمبر کسی که بیاید از
شما به ... ناشایسته ... افزون کرده شود برای او عذاب دو چندان و هست این بر خدا
آسان ٢٨ و کسی که اطاعت کند از شما مر خدا و رسول او را و بکند شایسته را میدهیم
او را مزد او را دو باره و مهیا کرده ایم برای او روزی نیکو ٢٩ ای زنان پیغمبر نیستید شما
مانند یکی از زنان اگر بپرهیزکاری کنید پس باید که نرمی نکنید بگفتار پس طمع کند
آنکه در دل او مرضی است و بگویید گفتنی نیک ٣٠ و قرار گیرید در خانه‌های خود و اظهار
زینت مکنید ... اظهار کردن اهل جاهلیت پیش و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و
... خدا ... پیغمبر او را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما بدی را ای
اهل بیت ... پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی ٣١ و یاد کنید آنچه خوانده میشود
در خانه‌های شما از آیتهای خدا و حکمت بدرستی که خدا هست صاحب
لطف آگاه ٣٢ بدرستی که مردان مسلمان و زنان
مسلمان و مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان
اطاعت کننده و زنان اطاعت
کننده و مردان راستگو و زنان
راستگو و مردان
شکیبا

والصابرات والخاشعين والخاشعات والمتصدقين والمتصدقات والصائمين والصائمات والحافظين فروجهم والحافظات
والذاكرين الله كثيرا والذاكرات اعد الله لهم مغفرة واجرا عظيما ٣٣ وما كان لمؤمن ولا مؤمنة اذا قضى الله ورسوله
امرا ان يكون لهم الخيرة من امرهم ومن يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالا مبينا ٣٤ واذ تقول للذي انعم الله عليه وانعمت
عليه امسك عليك زوجك واتق الله وتخفي في نفسك ما الله مبديه وتخشى الناس والله احق ان تخشاه فلما قضى زيد

منها وطرا زوجناكها لكي لا
يكون على المؤمنين حرج في
ازواج ادعيائهم اذا قضوا منهن
وطرا وكان امر الله مفعولا ٣٥
ما كان على النبي من حرج فيما فرض
الله له سنة الله في الذين خلوا
من قبل وكان امر الله قدرا
مقدورا ٣٦ الذين يبلغون
رسالات الله ويخشونه ولا
يخشون احدا الا الله وكفى بالله
حسيبا ٣٧ ما كان محمد ابا
احد من رجالكم ولكن رسول الله
وخاتم النبيين وكان الله بكل
شيء عليما ٣٨ يا ايها الذين
امنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا
وسبحوه بكرة واصيلا ٣٩ هو
الذي يصلي عليكم وملائكته
ليخرجكم من الظلمات الى النور
وكان بالمؤمنين رحيما ٤٠
تحيتهم يوم يلقونه سلام
واعد لهم اجرا كريما ٤١
يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا
ومبشرا ونذيرا وداعيا الى الله
باذنه وسراجا منيرا ٤٢ وبشر
المؤمنين بان لهم من الله
فضلا كبيرا ٤٣

وزنان شکیبا و مردان خشوع کننده و زنان خشوع کننده و مردان صدقه دهنده و زنان
صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگاه دارنده عورت خود را و
زنان نگاهدارنده و مردان ذکر کننده گان خدا را بسیار و زنان ذکر کننده مهیا کرده خدا
برای ایشان آمرزشی و مزدی بزرگ ۳۳ و نباشد برای مرد مؤمن و نه زن مؤمنه هرگاه
حکم کند خدا و رسول او امری را اینکه باشد مر ایشان را اختیاری از امر ایشان و هر که نا
فرمانی کند خدا و رسولش را پس بتحقیق گمراه شده گمراهی هویدا ۳۴ و هنگامی که
میگفتی مر آنکسی را که انعام نموده خدا بر او و انعام کرده بر او نگاه دار برای خود زن خود را
و بپرهیز از خدا و پنهان میداشتی در نفس خود آنچه را خدا آشکار نماینده اوست و میترسیدی
از مردم و خدا سزاوارتر است که بترسی و از پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم
بتو او را تا نباشد بر مردمان گناهی در زنان پسر خواندگان ایشان هرگاه بجا آورده باشند
از ایشان حاجت را و هست فرمان خدا کرده شده ۳۵ نیست بر پیغمبر هیچ گناهی در آنچه
واجب کرده خدا برای او دستور خدا در آنانکه گذشتند از پیش و هست فرمان خدا
قراردادی تقدیر کرده شده ۳۶ آنانکه میرسانند رسالتهای خدا را و میترسند از او و
نمیترسند از کسی مگر خدا و بس است خدا حساب کننده ۳۷ نباشد محمد پدر هیچکس از
مردان شما و لیکن رسول خداست و خاتم پیغمبران و هست خدا بهر چیزی دانا ۳۸ ای
گروهی که ایمان آورده اند یاد نمایید خدا را یاد کردن بسیار و تسبیح کنید او را بامداد و
شبانگاه ۳۹ اوست آنکه رحمت میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون آورد شما
را از تاریکیها بسوی نور و هست به مؤمنان مهربان ۴۰ درود ایشان روزی که
ملاقات کنندش سلام است و مهیا کرده برای ایشان مزد نیکویی ۴۱
ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم تو را گواه و مژده دهنده و بیم
نماینده و خواننده بسوی خدا باذن او و چراغی روشن ۴۲
و بشارت ده مؤمنان را باینکه
برای ایشانست از
جانب خدا فضلی
بزرگ ۴۳

ولا تطع الكافرين والمنافقين ودع أذاهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا ۴۸ يا أيها الذين آمنوا إذا نكحتم المؤمنات ثم طلقتموهن
من قبل أن تمسوهن فما لكم عليهن من عدة تعتدونها فمتعوهن وسرحوهن سراحا جميلا ۴۹ يا أيها النبي إنا أحللنا لك أزواجك
اللاتي آتيت أجورهن وما ملكت يمينك مما أفاء الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي
هاجرن معك وامرأة مؤمنة إن وهبت نفسها للنبي إن أراد النبي أن يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين قد علمنا ما

و اطاعت مکن کافرانرا و منافقانرا و واگذار اذیت ایشانرا و توکل کن بر خدا و بس است خدا
وکیل ۴۸ ای آنانی که ایمان آورده اند هرگاه نکاح کنید زنان مؤمنه را پس طلاق دهید
ایشانرا پیش از آنکه نزدیکی نمایید با ایشان پس نیست مر شما را بر ایشان هیچ عده که در
شمار آرید آنرا پس بهره ور کنید ایشانرا و رها کنید ایشانرا رها کردنی نیکو ۴۹ ای
پیغمبر بدرستی که ما حلال گردانیدیم برای تو زنان ترا آنهائی را که داده مهرهای
ایشانرا و آنچه را که مالك شده دست تو از آنچه غنیمت داده خدا بر تو و دختران عم
ترا و دختران عمه های ترا و دختران خال ترا و دختران خاله های ترا آنانکه هجرت
کرده اند با تو و زن مؤمنه، گر ببخشد نفس خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر که نکاح کند
او را خاص برای تست از غیر مؤمنان بحقیقت دانستیم آنچه را واجب کردیم بر ایشان در
جفتهای ایشان و آنچه مالك شد دستهای ایشان تا نباشد بر تو گناهی و هست خدا
آمرزگار مهربان ۵۰ تاخیر میکنی کسی را که میخواهی از ایشان و جای میدهی بسوی خود کسی را که
میخواهی و کسی را که باز جوئی از آنان که عزل کرده پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بآن
که روشن کرد چشمهای ایشان و اندوهگین نکردند و خوشنود شوند بآنچه دادهٔ ایشانرا همه
ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست و هست خدا دانای بردبار ۵۱ حلال نباشد
مر ترا زنان از بعد و نه آنکه بدل کنی بایشان از زنان و هرچند که بشگفت آرد ترا حسن
ایشان مگر آنچه که مالك شد دست راست تو و هست خدا بر همه چیز نگهبان ۵۲ ای
گروهی که ایمان آورده اند داخل مشوید خانهای پیغمبر را مگر آنکه دستوری داده شود مر شما را
بسوی طعامی غیر انتظار برندگان رسیدن آنرا و لیکن چون خوانده شوید پس در آیید پس چون
خوردید پس پراکنده گردید و نه انس جویندگان برای حکایتی بدرستیکه این هست که می
رنجانید پیغمبر را پس شرم میدارد از شما و خدا شرم ندارد از حق و هرگاه خواهید از ایشان متاعی
را پس بخواهید از ایشان از پس پرده ۴۹ این پاکیزه تر است برای
دلهای شما و دلهای ایشان و نباشد مر شما را
اینکه برنجانید پیغمبر خدا را و نه آنکه بزنی
بخواهید زنان او را از بعد او هرگز بدرستیکه
که این هست نزد خدا عظیم ۵۳

فرضنا عليهم في أزواجهم وما
ملكت أيمانهم لكيلا يكون
عليك حرج وكان الله غفورا رحيما
۵۰ ترجي من تشاء منهن وتؤوي
إليك من تشاء ومن ابتغيت ممن
عزلت فلا جناح عليك ذلك أدنى
أن تقر أعينهن ولا يحزن ويرضين
بما آتيتهن كلهن والله يعلم ما
في قلوبكم وكان الله عليما حليما
۵۱ لا يحل لك النساء من بعد
ولا أن تبدل بهن من أزواج ولو
أعجبك حسنهن إلا ما ملكت
يمينك وكان الله على كل شيء
رقيبا ۵۲ يا أيها الذين آمنوا لا
تدخلوا بيوت النبي إلا أن يؤذن
لكم إلى طعام غير ناظرين إناه
ولكن إذا دعيتم فادخلوا فإذا
طعمتم فانتشروا ولا مستأنسين
لحديث إن ذلكم كان يؤذي النبي
فيستحيي منكم والله لا يستحيي من الحق
وإذا سألتموهن متاعا فاسألوهن
من وراء حجاب ۴۹ ذلكم أطهر
لقلوبكم وقلوبهن وما كان لكم
أن تؤذوا رسول الله ولا أن تنكحوا
أزواجه من بعده أبدا إن ذلكم
كان عند الله عظيما ۵۳

إن تبدوا شيئا أو تخفوه فإن الله كان بكل شيء عليما ٥٤ لا جناح عليهن في آبائهن ولا أبنائهن ولا إخوانهن ولا أبناء إخوانهن
ولا أبناء أخواتهن ولا نسائهن ولا ما ملكت أيمانهن واتقين الله إن الله كان على كل شيء شهيدا ٥٥ إن الله وملائكته يصلون
على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما ٥٦ إن الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في الدنيا والآخرة وأعد لهم عذابا
مهينا ٥٧ والذين يؤذون المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتانا وإثما مبينا ٥٨ يا أيها النبي قل لأزواجك وبناتك

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را بدرستی که خدا هست بهر چیزی دانا ٥٤ نیست
گناهی بر ایشان در پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان و نه پسران برادران
ایشان و نه پسران خواهران ایشان و نه زنان ایشان و نه آنچه مالک شد دستهای ایشان
و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا هست بر هر چیزی گواه ٥٥ بدرستی که خدا و فرشتگان او
صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آنکه ایمان آورده اید صلوات فرستید برو و سلام کنید سلام
کردنی ٥٦ بدرستی که آنانکه میرنجانند خدا و پیغمبر او را لعن کرد ایشان را خدا در دنیا و آخرت و مهیا
کرد برای ایشان عذابی دردناک ٥٧ و آنانکه میرنجانند مردان مؤمن و زنان مؤمنه را بغیر آنچه
کسب کرده باشند پس بتحقیق که برداشته اند افترائی و گناهی هویدا را ٥٨ ای پیغمبر بگو
مر زنان خود را و دختران خود را و زنان مؤمنین را که فرو دارند بر خودهاشان از چادرهاشان
این نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند پس اذیت رسانیده نشوند و هست خدا آمرزگار
مهربان ٥٩ هر آینه اگر باز نایستند منافقان و آنانکه در دلهای ایشان مرض است و اراجیف
گویان در مدینه هر آینه مسلط کنیم البته ترا بر ایشان پس همسایگی نکنند ترا در آن مگر اندکی
٦٠ لعنت کرده شدگان اند هر جا یافت شوند گرفته شوند و کشته شوند کشته شدنی ٦١
سنت خدا در آنانکه گذشتند از پیش و نیابی مر سنت خدا را تغییری ٦٢ میپرسند ترا
مردمان از قیامت بگو جز این نیست که دانش آن نزد خداست و چه دانی تو شاید که قیامت باشد
نزدیک ٦٣ بدرستی که خدا لعنت کرده کافران را و آماده کرد برای ایشان آتش افروخته ٦٤
جاویدانند در آن همیشه نمی یابند یاری و نه یاوری ٦٥ روزی که گردانیده شود رویهای
ایشان در آتش گویند ای کاش ما فرمان برده بودیم خدا را و فرمان برده بودیم رسول را ٦٦
و گویند پروردگارا بدرستی که ما فرمان بردیم سروران خود را و بزرگان خود را پس گمراه کردند
ما را از راه ٦٧ پروردگار ما بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی
بزرگ ٦٨ ای آنانکه ایمان آورده اند مباشید مثل آنانکه رنجانیدند موسی
را پس بری گردانید او را خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا
صاحب جاه ٦٩ ای آنانکه ایمان آورده اند
بپرهیزید از خدا و بگویید گفتاری
درست ٧٠

ونساء المؤمنين يدنين عليهن
من جلابيبهن ذلك أدنى أن
يعرفن فلا يؤذين وكان الله
غفورا رحيما ٥٩ لئن لم ينته
المنافقون والذين في قلوبهم مرض
والمرجفون في المدينة لنغرينك
بهم ثم لا يجاورونك فيها إلا
قليلا ٦٠ ملعونين أينما ثقفوا
أخذوا وقتلوا تقتيلا ٦١ سنة
الله في الذين خلوا من قبل ولن
تجد لسنة الله تبديلا ٦٢ يسألك
الناس عن الساعة قل إنما علمها
عند الله وما يدريك لعل الساعة
تكون قريبا ٦٣ إن الله لعن الكافرين
وأعد لهم سعيرا ٦٤ خالدين فيها
أبدا لا يجدون وليا ولا نصيرا ٦٥
يوم تقلب وجوههم في النار
يقولون يا ليتنا أطعنا الله وأطعنا
الرسولا ٦٦ وقالوا ربنا إنا
أطعنا سادتنا وكبراءنا فأضلونا
السبيلا ٦٧ ربنا آتهم ضعفين
من العذاب والعنهم لعنا كبيرا ٦٨
يا أيها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين
آذوا موسى فبرأه الله مما قالوا
وكان عند الله وجيها ٦٩ يا أيها
الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا
سديدا ٧٠

يصلح لكم أعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما ۷۱ إنا عرضنا الأمانة على السموات والأرض والجبال
فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الإنسان إنه كان ظلوما جهولا ۷۲ ليعذب الله المنافقين والمنافقات والمشركين و
المشركات ويتوب الله على المؤمنين والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما ۷۳ سورة السبأ أربع وخمسون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الأرض وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير ۱ يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها

شایسته میکرداند برای شما کردارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را
و کسی که فرمان برد خدا و رسول او را پس بتحقیق فایز شد فوزی عظیمی را ۷۱ بدرستی که ما
عرض کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها ابا کردند که متحمل شوند آنرا و ترسیدند از آن
و برداشت آنرا آدمی بدرستی که او هست ستمکاری نادان ۷۲ تا عذاب کند خدا مردان
منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و توبه دهد خدا بر مردان با ایمان
و زنان با ایمان و هست خدا آمرزگار مهربان ۷۳

سوره سبا پنجاه و چهار آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان

سپاس مر خدای را که مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر اوراست
سپاس در آخرت و اوست حکیم آگاه ۱ میداند آنچه در می آید در زمین و آنچه بیرون می آید
از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست مهربان آمرزگار ۲ و
گفتند آنانکه کافر شدند نمی آید ما را قیامت بگو آری بحق پروردگار من که هر آینه خواهد
آمد البته شما را دانای نهانی پنهان نشود از او مثقال ذره در آسمانها و نه در زمین و نه
کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابی است هویدا ۳ تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و
کرده اند شایسته ها را آنها برای ایشانست آمرزش و روزی خوب ۴ و آنانکه سعی کردند
در آیتهای ما عاجز کنندگان آنها برای ایشانست عذابی از عقوبت دردناک ۵ و می بینند
آنانکه داده شده اند دانش را آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو اوست حق
و هدایت مینماید بسوی راه عزیز ستوده ۶ و گفتند آنانکه کافر شدند آیا راه نمائی
کنیم شما را بر مردی که خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شدید هر پاره پاره
کردنی بدرستی که شما هر آینه در آفرینش تازه اید ۷ آیا بسته است بر خدا دروغی یا اوست
جنونی بلکه آنانکه ایمان نمی آورند باخرت در عذاب و گمراهی دورند ۸ آیا پس نمی بینند
بسوی آنچه میان دستهای ایشانست و آنچه پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم
فرو بریم ایشانرا بزمین یا افکنیم بر ایشان پاره از آسمان بدرستی که در این
هر آینه آیتی است برای هر بنده بازگشت کننده ۹

وما ينزل من السماء وما يعرج
فيها وهو الرحيم الغفور ۲ وقال
الذين كفروا لا تأتينا الساعة
قل بلى وربي لتأتينكم عالم الغيب
لا يعزب عنه مثقال ذرة في السموات
ولا في الأرض ولا أصغر من ذلك
ولا أكبر إلا في كتاب مبين
۳ ليجزي الذين آمنوا وعملوا الصالحات
أولئك لهم مغفرة ورزق كريم
۴ والذين سعوا في آياتنا معاجزين
أولئك لهم عذاب من رجز أليم
۵ ويرى الذين أوتوا العلم الذي
أنزل إليك من ربك هو الحق و
يهدي إلى صراط العزيز الحميد ۶
وقال الذين كفروا هل ندلكم
على رجل ينبئكم إذا مزقتم كل
ممزق إنكم لفي خلق جديد ۷
افترى على الله كذبا أم به
جنة بل الذين لا يؤمنون بالآخرة
في العذاب والضلال البعيد
۸ أفلم يروا إلى ما بين أيديهم
وما خلفهم من السماء والأرض
إن نشأ نخسف بهم الأرض أو
نسقط عليهم كسفا من السماء
إن في ذلك لآية لكل
عبد منيب ۹

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ١٠ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١١ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ١٢ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ١٣ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ

مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا
لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ١٤ لَقَدْ
كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ
عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ١٥ كُلُوا مِنْ
رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ١٦ فَأَعْرَضُوا
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَ
بَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ
أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ
قَلِيلٍ ١٧ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا
وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ١٨
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا
السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا
آمِنِينَ ١٩ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ
أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
٢٠ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢١
وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ
هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ
٢٢

وهر اینه بتحقیق که دادیم داود را از خود زیادتی ای کوهها وای مرغان تسبیح کویید با او و
نرم کردانیدیم برای او آهن را ۱۰ که بساز زرههای رسا و اندازه نگاه دار در بافتن و بکنید
کار شایسته بدرستی که من بانچه میکنید بینایم ۱۱ و برای سلیمان باد را رفتن بامدادی نا
یکماهه راه بود و شبانگاه ان یکماهه راه و روان کردانیدیم برای او چشمه مس کداخته و از
جن کسی که کار میکرد پیش روی او باذن پروردگار او و هر که عدول مینمود از ایشان از فرمان
ما میچشانیم او را از عذاب آتش سوزان ۱۲ کار میکردند برای او انچه میخواست از بناهای عرفها
و صورتها و کاسها چون حوضها و دیکهای برقرار کارها بکنید آل داود شکرانه و کمست از
بندگان من سپاس کذارنده ۱۳ پس چون حکم فرمودیم بر سلیمان مرک را راه ننمود ایشانرا بر
مرک او مکر جنبنده زمین که میخورد عصای او را پس چون بیفتاد ظاهر شد جن که اکر بودند
که میدانستند غیب را درنگ نمیکردند در عذاب خوار کننده ۱۴ هر اینه بتحقیق بود مر سبا
را در مسکن ایشان ایتی دو بوستان از راست و چپ ۱۵ بخورید از روزی پروردگار خود و شکر
کذارید مر او را این شهریست پاکیزه و پروردگاری امرزگار ۱۶ پس رو کردانیدند پس فرستادیم
بر ایشان سیل عرم را و بدل کردیم ایشانرا بدو بوستان ایشان دو بوستانی صاحبان میوه
های بد طعم و درخت کز و چیزی از درخت سدر اندکی ۱۷ این جزا دادیم ایشانرا بسبب کفر
ایشان و آیا پاداش میدهیم مکر ناسپاس را ۱۸ و کردانیدیم میانه ایشان و میانه قریهائی
که برکت نهاده ایم در انها قریههای ظاهر را و مقرر داشتیم در انها راه رفتن را راه روید
در انها شبها و روزها ایمنان ۱۹ پس کفتند پروردگارا دوری انداز میان سفرهای
ما و ستم کردند بر نفسهای خود پس کردانیدیم ایشانرا داستانها و پراکنده کردیم ایشانرا
نهایت پراکندگی بدرستی که در این هر اینه ایتهاست برای هر شکیبائی سپاسگذار
۲۰ و بتحقیق که راست کردانید بر ایشان شیطان کمان خود را پس پیروی کردند
او را مکر فرقه از مؤمنان ۲۱ و نبود مر او را بر ایشان تسلطی
مکر برای انکه بدانیم کسی را که ایمان می آورد
باخرت از کسی که او از ان در شک است
و پروردگار تو بر هر چیزی
نکهبان است ۲۲

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۲۳
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۲۴ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۲۵ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۲۶ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ۲۷ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۸

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۲۹ وَيَقُولُونَ مَتَى
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۳۰
قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
۳۱ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ
۳۲ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ
الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ۳۳ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا
الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۳۴ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ۳۵ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۳۶

بگو بخوانید آنانی را که گمان بردید از غیر خدا مالک نمیکردند وزن ذرهٔ در آسمانها و نه
در زمین و نیست مر ایشانرا در آن دو هیچ شرکتی و نیست مر او را از ایشان معاونی ۲۳ و سود
ندهد شفاعت نزد او مگر برای کسی که دستوری دهد مر او را تا چون برداشته شود
ترس از دلهای ایشان گویند چه چیز گفت پروردگار شما گویند حق را و اوست بلند
قدر بزرگ مرتبه ۲۴ بگو کیست که روزی میدهد شما را از آسمانها و زمین بگو خدا
و بدرستی که ما یا شما هر آینه بر هدایتیم یا در گمراهی هویدا ۲۵ بگو پرسیده نمیشوید از
آنچه گناه کرده ایم و پرسیده نشویم از آنچه میکنید ۲۶ بگو جمع میکند میانه ما پروردگار ما
پس حکم کند میانه ما بحق و اوست حکم کننده دانا ۲۷ بگو بنمایید بمن آنانرا که ملحق ساخته اید
باو شریکان نه چنین است بلکه اوست خدای ارجمند درست کردار ۲۸ و نفرستادیم
ترا مگر عام برای مردمان مژده دهنده و بیم نماینده ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۲۹ و
میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان ۳۰ بگو مر شما راست وقت وعده
روزی که باز پس نمیمانید از آن ساعتی و پیش نمی آیید ۳۱ و گفتند آنانکه کافر شدند هرگز
ایمان نمی آوریم باین قرآن و نه بآنچه پیش از آنست و اگر ببینی آنوقت را که ستمکاران باز
داشته شدگانند نزد پروردگارشان باز گردانند بعضیشان بسوی بعضی گفتار را گویند
آنانکه ضعیف شمرده شده اند مر آنانرا که بزرگی جستند اگر نه بودید شما هر آینه بودیم ما
مؤمنان ۳۲ گویند آنانکه بزرگی نمودند مر آنانی را که ضعیف شمرده شدند آیا ما منع کردیم
شما را از هدایت پس از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناهکاران ۳۳ و گویند آنانکه ضعیف
شمرده شده بودند مر آنانرا که بزرگی جستند بلکه کید شب و روز آنگاه که میفرمودید
ما را که کافر شویم بخدا و بگردانیم برای او همتایان و نهان داشتند پشیمانیرا چون
دیدند عذابرا و گردانیدیم غلها را در گردنهای آنانکه کافر شدند آیا جزا داده میشوند
مگر آنچه بودند که میکردند ۳۴ و نفرستادیم در قریه هیچ بیم نماینده مگر آنکه گفتند
متنعمان آن بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده اید بآن کافرانیم ۳۵
و گفتند ما بیشتریم در مالها و فرزندان
و نیستیم ما عذاب کرده
شدگان ۳۶

قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن اكثر الناس لا يعلمون ٣٧ وما اموالكم ولا اولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى
الا من امن وعمل صالحا فاولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم في الغرفات امنون ٣٨ والذين يسعون في اياتنا معاجزين اولئك
في العذاب محضرون ٣٩ قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له وما انفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير
الرازقين ٤٠ ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملائكة اهؤلاء اياكم كانوا يعبدون ٤١ قالوا سبحانك انت ولينا من دونهم

بل كانوا يعبدون الجن اكثرهم
بهم مؤمنون ٤٢ فاليوم لا يملك
بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا و
نقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب
النار التي كنتم بها تكذبون
٤٣ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات
قالوا ما هذا الا رجل يريد ان
يصدكم عما كان يعبد اباؤكم
وقالوا ما هذا الا افك مفترى
وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم
ان هذا الا سحر مبين ٤٤
وما اتيناهم من كتب يدرسونها
وما ارسلنا اليهم قبلك من نذير
٤٥ وكذب الذين من قبلهم وما
بلغوا معشار ما اتيناهم فكذبوا
رسلي فكيف كان نكير ٤٦
قل انما اعظكم بواحدة ان تقوموا
لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما
بصاحبكم من جنة ان هو الا نذير
لكم بين يدي عذاب شديد
٤٧ قل ما سألتكم من اجر فهو لكم
ان اجري الا على الله وهو على
كل شيء شهيد ٤٨ قل ان
ربي يقذف بالحق علام الغيوب
٤٩ قل جاء الحق وما يبدئ الباطل
وما يعيد قل ان ضللت فانما

بگو بدرستی که پروردگار من وسیع میگرداند روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میگرداند
ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٣٧ ونیست مالهای شما ونه فرزندان شما چیزی که نزدیک
گردانند شما را نزد ما نزدیکی مگر کسی که ایمان آورده وکرده شایسته را پس آنها برای ایشانست
پاداش دو چندان بسبب آنچه کردند وایشان در غرفها ایمنانند ٣٨ وآنانکه سعی میکنند
در آیتهای ما در مقام عاجز گردانیدن در آمدگان آنها در عذاب حاضر کرده شدگانند ٣٩
بگو بدرستی که پروردگار من وسیع میگرداند روزی را برای هر که میخواهد از بندگان خود و تنگ
میگرداند برای او وآنچه را انفاق نمودید از چیزی پس او عوض میدهد آنرا واو نیکوترین روزی
دهندگانست ٤٠ وروزی که گرد آورد ایشانرا همه پس گوید مر فرشتگانرا آیا اینها شما
را بودند که می پرستیدند ٤١ گویند منزه دانیم ترا تو یاور مائی از غیر ایشان بلکه بودند
که می پرستیدند جن را بیشتر ایشان بآنها ایمان آورندگانند ٤٢ پس امروز مالک نمیشود
بعض شما برای بعضی نفعی را ونه ضرری را ومیگوییم مر آنانرا که ستم کردند بچشید عذاب
آتش را که بودید که آنرا تکذیب مینمودید ٤٣ وچون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما در حالتی
که روشنند گویند نیست این مگر مردی که میخواهد که باز دارد شما را از آنچه بودند که می
پرستیدند پدران شما وگفتند نیست این مگر دروغ افترا کرده شده وگفتند آنانکه کافر
شدند مر حق را چون آمد ایشانرا نیست این مگر جادوی هویدا ٤٤ ونداديم بایشان از
کتابها که بخوانند بدرس آنها را ونفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ بیم نماینده
٤٥ وتکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان ونرسیدند بده یک آنچه داده بودیم
ایشانرا پس تکذیب نمودند رسولان مرا پس چگونه بود انکار من ٤٦ بگو که پند میدهم شما
را مگر بیکی آنکه بایستید برای خدا دودو ویک یک پس تفکر نمائید که نیست یار شما
را هیچ جنونی نیست او مگر بیم نماینده مر شما را پیش از عذابی سخت ٤٧ بگو آنچه خواستم از
شما از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر خدا واو بر همه
چیز گواهست ٤٨ بگو بدرستی که پروردگار من میافکند حق را
دانای غیبهاست ٤٩ بگو آمد حق ونمی
آفریند باطل ونه باز میگرداند بگو اگر
گمراه شدم پس جز این نیست که گمراه میشوم

اَضِلُّ عَلٰی نَفْسِی وَاِنِ اهْتَدَیْتُ فَبِمَا یُوحِی اِلَیَّ رَبِّی اِنَّهُ سَمِیعٌ قَرِیبٌ ٥٠ وَلَوْ تَرٰی اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِیبٍ ٥١ وَقَالُوا
اٰمَنَّا بِهِ وَاَنّٰی لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِیدٍ ٥٢ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَیَقْذِفُونَ بِالْغَیْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِیدٍ ٥٣ وَحِیلَ بَیْنَهُمْ وَبَیْنَ
مَا یَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْیَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا فِی شَكٍّ مُرِیبٍ ٥٤ سورة فاطر خمس واربعون آیة بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰئِكَةِ رُسُلًا اُولِی اَجْنِحَةٍ مَثْنٰی وَثُلٰثَ وَرُبَاعَ یَزِیدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

قَدِیرٌ ١ مَا یَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ
رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا یُمْسِكْ
فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِیزُ
الْحَكِیمُ ٢ یَا اَیُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ
غَیْرُ اللّٰهِ یَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰی تُؤْفَكُونَ ٣
وَاِنْ یُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ٤ یَا اَیُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا
وَلَا یَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ٥ اِنَّ
الشَّیْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا اِنَّمَا یَدْعُوا حِزْبَهُ لِیَكُونُوا
مِنْ اَصْحَابِ السَّعِیرِ ٦ اَلَّذِینَ كَفَرُوا
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیدٌ ٧ وَالَّذِینَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
كَبِیرٌ ٨ اَفَمَنْ زُیِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ یُضِلُّ مَنْ یَشَاءُ
وَیَهْدِی مَنْ یَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَیْهِمْ حَسَرَاتٍ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِیمٌ بِمَا یَصْنَعُونَ ٩ وَاللّٰهُ الَّذِی
اَرْسَلَ الرِّیَاحَ فَتُثِیرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ
اِلٰی بَلَدٍ مَیِّتٍ فَاَحْیَیْنَا بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ

خودم واگر هدایت یافتم پس بسبب آنست که وحی میفرستد بسوی من پروردگار من بدرستیکه
که او شنوا نیست نزدیک ٥٠ واگر ببینی هنگامی که بترسند پس نباشد فوتی وگرفته شوند
از جایگاه نزدیک ٥١ وگویند ایمان آوردیم باو واز کجا بود مر ایشانرا بازگشتن از جایگاه دور
٥٢ وبتحقیق که کافر شدند باو از پیش ومی افکنند ندیده بوسیدی کیا از جایگاه دور ٥٣ وحایل
نموده شد میان ایشان ومیان آنچه خواهش مینمودند چنانچه کرده شد بامثال ایشان
از پیش بدرستیکه ایشان هستند در شکی بتهمت اندازنده ٥٤

سورهٔ فاطر چهل وپنج آیه وآن مکّیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ستایش مر خدایرا که آفرینندهٔ آسمانها و زمین است گردانندهٔ فرشتگان رسولان
صاحبان بالهای دو دو وسه سه وچهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه را میخواهد بدرستیکه
که خدا بر هر چیز توانا ست ١ آنچه را گشاید خدا برای مردم از رحمتی پس نیست هیچ بازگیرنده
مر آنرا وآنچه بازگیرد پس نیست هیچ فرستنده مر آنرا از پس آن واوست ارجمند درست
کردار ٢ ای آدمیان یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ آفرینندهٔ هست غیر خدا که روزی
دهد شما را از آسمان و زمین نیست الهی مگر او پس بکجا برگردانیده میشوید ٣ واگر تکذیب
کنند ترا پس بتحقیق که تکذیب کرده شدند رسولان پیش از تو وبسوی خدا بازگردانیده می
شود امرها ٤ ای آدمیان بدرستی که وعدهٔ خدا حق است پس باید که فریب ندهد البته
شما را زندگانی دنیا وباید که فریب ندهد شما را بخدا آن فریب دهنده ٥ بدرستیکه شیطان
مر شما راست دشمنی پس فراگیرید او را دشمن بدرستیکه میخواند گروه خود را تا باشند از یاران
آتش سوزان ٦ آنانکه کافر شدند برای ایشانست عذابی سخت ٧ وآنانکه ایمان آوردند و
کردند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ ٨ آیا پس آنکه آراسته داده شده
برای او بدی کردار او پس دیده او را نیکو پس بدرستی که خدا گمراه میکند هر که را خواهد وهدایت
میکند هر که را میخواهد پس نباید که برود نفس تو بر ایشان از راه حسرتها بدرستی که خدا دانا است
بانچه میکنند ٩ وخداست آنکه فرستاد بادها را پس برمی انگیزانند ابر را پس راندیم آنرا بسوی
شهری مرده پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردنش همچنین است زنده کردن مردگان ١٠

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ١١ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ١٢ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ
أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٣

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ١٤ إِنْ تَدْعُوهُمْ
لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
١٥ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ١٦ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا
ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ١٧ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَ
إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ١٨ وَمَا يَسْتَوِي
الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
لَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ١٩
وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ
بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ
٢٠ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا
نَذِيرٌ ٢١

کسی که باشد که بخواهد عزت را پس مر خدای راست عزت همگی بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و
کردار شایسته بالا میبرد آنرا و آنانکه مکر مینمایند بدیها از امر ایشانراست عذاب سختی و
مکر اینها آن تباه میشود ١١ و خدا آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس کردانید شما را جفتها
و بار حمل بر ندارد هیچ زنی و ننهد مکر بدانش او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم کرده
نمیشود از عمر او مکر آنکه در کتابیست بدرستی که این بر خدا آسانست ١٢ و یکسان نباشند
آن دو دریا این خوش آینده کوارا الخوش کوار است آشامیدن آن و این شور ناخوش است
و از هر یک میخورید کوشتی تازه و بیرون می آورید زیوری که میپوشید آنرا و می بینی کشتیها
را در آن شکافنده آب تا جویید از فضل او و شاید شما شکر کذارید ١٣ در می آورد شب
را در روز و در می آورد روز را در شب و مسخر کردانید آفتاب و ماه را هر یک روان میشوند
تا وقتی که نام برده شده اینست خدا پروردکار شما مر او راست پادشاهی و آنانرا که میخوانید
از غیر او مالک نه اند هیچ پوست هسته خرمائی را ١٤ اکر بخوانیدشان نشنوند خواندن
شما را و اکر بشنوند اجابت نکنند شما را و روز قیامت انکار مینمایند بشرک شما و خبر
نمیدهد ترا مانند آکاه بحق ١٥ ای آدمیان شما محتاجانید بسوی خدا و خدا اوست
بی نیاز ستوده ١٦ اکر خواهد ببرد شما را و بیاورد بآفرینش تازه و نیست این بر خدا
دشوار ١٧ و بر ندارد هیچ بردارنده بار کناه دیکری را و اکر بخواند کران بار کردانیده شده
بسوی برداشتن آن برداشته نشود از او چیزی و اکر چه باشد صاحب قرابت بیم میدهی تنها
مکر آنانرا که میترسند از پروردکار خود بنهانی و بپا داشته اند نماز را و هر که پاکیزکی ورزد
پس جز این نیست که پاکیزکی میورزد برای خودش و بسوی خداست بازکشت ١٨ و
نیست یکسان نابینا و بینا و نه تاریکیها و نه روشنی و نه
سایه و نه بادکرم ١٩ و نیستند یکسان زندها و نه مردها
بدرستی که خدا میشنواند هر که میخواهد و نه تو
شنوانندهٔ کسانی که در کورهایند نیستی تو
مکر بیم نماینده ٢٠ بدرستی که ما فرستادیم ترا
بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ
امتی مکر آنکه کذشته در ایشان بیم نماینده ٢١

وان يكذبوك فقد كذب الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينات وبالزبر وبالكتاب المنير ۲۲ ثم اخذت الذين كفروا فكيف
كان نكير ۲۳ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فاخرجنا به ثمرات مختلفا الوانها ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف الوانها
وغرابيب سود ۲۴ ومن الناس والدواب والانعام مختلف الوانه كذلك انما يخشى الله من عباده العلماء ان الله عزيز غفور ۲۵
ان الذين يتلون كتاب الله واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور ۲۶ ليوفيهم اجورهم

ويزيدهم من فضله انه غفور شكور
۲۷ والذي اوحينا اليك من الكتاب
هو الحق مصدقا لما بين يديه
ان الله بعباده لخبير بصير ۲۸ ثم
اورثنا الكتاب الذين اصطفينا
من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه
ومنهم مقتصد ومنهم سابق
بالخيرات باذن الله ذلك هو الفضل
الكبير ۲۹ جنات عدن يدخلونها
يحلون فيها من اساور من ذهب
ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير ۳۰
وقالوا الحمد لله الذي اذهب عنا
الحزن ان ربنا لغفور شكور
۳۱ الذي احلنا دار المقامة من
فضله لا يمسنا فيها نصب ولا
يمسنا فيها لغوب ۳۲ والذين
كفروا لهم نار جهنم لا يقضى عليهم
فيموتوا ولا يخفف عنهم من
عذابها كذلك نجزي كل
كفور ۳۳ وهم يصطرخون
فيها ربنا اخرجنا نعمل صالحا
غير الذي كنا نعمل اولم نعمركم
ما يتذكر فيه من تذكر وجاءكم
النذير ۳۴ فذوقوا فما للظالمين
من نصير ۳۵ ان الله عالم غيب
السموات والارض انه عليم بذات
الصدور ۳۶

واگر تکذیب کنند ترا پس تحقیق که تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان آمدند ایشانرا
رسولان ایشان با بینها و با صحیفها و با کتاب روشن کننده ۲۲ پس گرفتم آنانرا که کافر
شدند پس چگونه باشد انکار من ۲۳ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاده از آسمان آبی پس
بیرون آوردیم بآن میوه هائی مختلف رنگهای آنها و از کوهها خطهاست سفیدها و سرخها
که مختلفست رنگهاشان و سیاهیهای بسیار سیاه ۲۴ و از آدمیان و جنبندگان
و چهارپایان مختلفست رنگهای آن همچنین نترسد از خدا از بندگان او مگر دانایان
بدرستی که خدا ارجمند آمرزگار ۲۵ بدرستی که آنانکه میخوانند کتاب خدا را و بپا
داشتند نماز را و نفقه کنند از آنچه ما روزی کرده ایم ایشانرا نهانی و آشکارا امید میدارند
تجارتیرا که هرگز کساد نگردد ۲۶ تا تمام دهد ایشانرا مزدهاشانرا و زیاده دهد ایشانرا
از فضل خود بدرستی که او آمرزگاریست سپاس گذارنده ۲۷ و آنچه وحی فرستادیم بسوی
تو از قرآن آن حقست تصدیق نماینده مر آنچه را که پیش از آنست بدرستی که خدا ببندگان
خود هر آینه آگاه بیناست ۲۸ پس میراث دادیم این کتابرا بآنانکه برگزیده ایم از بندگان خود
پس بعضی از ایشان ستمکاریست مر نفس خود را و از ایشان میانه رویست و از ایشان
پیشی گیرنده ایست بخوبیها باذن خدا این آنست فضل بزرگ ۲۹ بهشتهای با اقامت
در آیند آنها را زیور کرده شوند در آنها از دست رنجهائی از طلا و مروارید و پوشش ایشان
در آنها ابریشمین است ۳۰ و گویند ستایش مر خدائی را که بر داشت از ما اندوه را بدرستی
که پروردگار ما هر آینه آمرزگاریست سپاس گذار ۳۱ آنکه فرود آورد ما را در سرای
اقامت از فضل خود نرسد بما در آن تعبی و نرسد بما در آن ماندگی ۳۲ و آنانکه کافر شدند
مر ایشانراست آتش دوزخ نه حکم کرده شود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده
شود از ایشان از عذاب همچنین سزا دهیم هر ناسپاسی را ۳۳ و ایشان بفریاد آیند در آن که
پروردگار ما بیرون کن ما را تا بکنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم که میکردیم آیا زندگی
ندادیم شما را آنقدر که پند گیرد در آن آنکس که پند میگیرد و آمد شما را بیم نماینده
۳۴ پس بچشید پس نباشد مر ستمکارانرا هیچ مددکاری ۳۵ بدرستی که خدا دانای
نهان آسمانها و زمین است بدرستی که او داناست
بآنچه در سینهاست ۳۶

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ٣٧ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ٣٨ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ٣٩ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى
الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ٤٠ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ٤١ فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٤٢ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ٤٣ أَوَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
٤٤ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ٤٥

سورة يس ثلث وثمانون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يس ١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
٣ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٤ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦

اوست که کردانید شما را خلیفها در زمین پس هر که کفر ورزید پس بر اوست کفر او و نمی
افزاید کافرانرا کفر ایشان نزد پروردگار ایشان مگر دشمنی و نمی افزاید کافرانرا کفر ایشان
مگر زیانکاری ٣٧ بگو آیا دیدید انبازان خود را که میپرستید از غیر خدا بنمایید بمن که
چه چیز آفریده اند از زمین آیا مر ایشانراست شرکتی در آسمانها یا دادیم ایشانرا کتابی
پس ایشانند بر حجتی از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را مگر فریب
٣٨ بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از آنکه زایل شوند و هر آینه اگر زایل
گردند نگاه ندارد آنها را هیچکس از پس آن بدرستی که او هست بردبار آمرزگار ٣٩ و سوگند
خوردند بخدا غایت سوگندان خود که هر آینه اگر آید ایشانرا بیم نماینده هر آینه باشند هدایت
یافته تر از یکی امتان پس چونکه آمد ایشانرا بیم نماینده نیفزود ایشانرا بجز رمیدن ٤٠ برای
تکبر نمودن در زمین و مکر بد و فرو نیاید مکر بد مگر باهلش پس آیا چشم میدارند مگر
طریقهٔ پیشینیانرا ٤١ پس هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری ٤٢ و نیابی مر سنت خدا را گردیدنی
٤٣ آیا و راه نرفتند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام آنانکه بودند پیش از ایشان و
بودند سخت تر از ایشان بقوت و نیست خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها و نه
در زمین بدرستی که او هست دانای توانا ٤٤ و اگر بگیرد خدا آدمیانرا بآنچه کسب کردند
باز نگذاشتی بر پشت آن هیچ جنبنده ولیکن پس اندازد ایشانرا تا مدتی معین پس چون
آید اجلشان پس بدرستی که خدا هست به بندگان خود بینا ٤٥

سورهٔ یس هشتاد و سه آیه مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

یس ١ قسم بقرآن با حکمت ٢ بدرستی که تو هر آینه از فرستادگانی بر راه راست
٣ فرو فرستادن ارجمند مهربان ٤ تا بیم نمائی گروهی
را همچنانکه بیم داده شده اند پدران ایشان
پس ایشان غافلانند ٥ هر آینه بتحقیق که
ثابت شد گفتار بر بیشتر ایشان پس
ایشان ایمان نمی آورند ٦

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ٧ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
٨ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٩ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ
كَرِيمٍ ١٠ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ١١ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ
إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ١٢ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ١٣ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا تَكْذِبُونَ ١٤ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ
إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ١٥ وَمَا عَلَيْنَا
إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ١٦ قَالُوا إِنَّا
تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧
قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ١٨ وَجَاءَ
مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ
يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ١٩ اتَّبِعُوا
مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ
٢٠ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢١ أَأَتَّخِذُ مِنْ
دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ
لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
يُنْقِذُونِ ٢٢ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ٢٣ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ
٢٤ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ
قَوْمِي يَعْلَمُونَ ٢٥ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ٢٦ وَمَا أَنْزَلْنَا
عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ٢٧
إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ٢٨ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ
مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٢٩

بدرستی که ما کردانیدیم در کردنهای ایشان غلها پس آن تا زنخهاست پس ایشان سر
بهوا کردانیده شدگانند ٧ وکردانیدیم از پیش روی ایشان سدی واز پس ایشان سدی
پس پوشانیدیم ایشانرا پس ایشان نه بینند ٨ ویکسانست برایشان خواه بیم نمائی
ایشانرا وخواه بیم ننمائی ایشانرا ایمان نمی اورند ٩ جز این نیست که بیم مینمائی کسی را که
پیروی کند ذکررا وبترسد از خدای بخشاینده بنهانی پس مژده ده اورا بآمرزشی ومزدی
کرامی ١٠ بدرستی که ما زنده میکنیم مردگانرا ومی نویسیم انرا که پیش فرستاده اند واثرها
شانرا وهرچیزیرا شمرده ایم انرا درکتابی هویدا ١١ وبزن برای ایشان مثلرا اصحاب
قریه را چون امدند بان فرستادگان ١٢ انگاه که فرستادیم بسوی ایشان دو تن
پس بدروغ نسبت کردندان دورا پس قوی ساختیم بسیمین پس گفتند بدرستی
که ما بسوی شما فرستادگانیم ١٣ گفتند نیستید شما مگر ادمی مانند ما وفرو نفرستاده
خدای بخشاینده هیچ چیز نیستید شما مگر اینکه دروغ میگویید ١٤ گفتند پروردگار
ما میداند که ما بسوی شما هراینه فرستادگانیم ١٥ ونباشد برما مگر رسانیدن هویدا
١٦ گفتند بدرستی که ما فال بد گرفتیم بشما هراینه اگر باز نایستید هراینه سنگسار
میکنیم شمارا وهراینه البته رسد شمارا از ما عذابی دردناک ١٧ گفتند فال بد شما با
شماست ایا اگر پند داده شوید بلکه شما گروهید اسراف کنندگان ١٨ وامد از دورتر
ین جای ان شهر مردی که میشتافت گفت ای گروه من پیروی کنید فرستادگانرا ١٩
پیروی کنید کسی را که نمی خواهد از شما مزدی وایشان هدایت یافتگانند ٢٠ وچیست
مرا که نپرستم انخدائی را که افریده مرا وبسوی او باز کردانیده میشوید ٢١ ایا بگیرم از غیر او خدایان
اگر خواهد بمن خدای بخشاینده گزندی کفایت نکند ازمن شفاعت ایشان چیزیرا وخلاص
نکنند مرا ٢٢ بدرستی که من انگاه هراینه در گمراهی باشم هویدا ٢٣ بدرستی که من ایمان اوردم
به پروردگار شما پس بشنوید ازمن ٢٤ گفته شد که درای در بهشت گفت ای کاش قوم من
دانستندی ٢٥ بچه سبب امرزید مرا پروردگار من وکردانید مرا از گرامی داشته شدگان ٢٦
وفرونفرستادیم برقوم او از بعد او هیچ لشکری از اسمان ونبودیم فروفرستندگان ٢٧ نبود مگر
یک فریاد پس ناگاه ایشان بودند افسردگان ٢٨ ای دریغ بربندگان که نیامد ایشانرا
هیچ رسولی مگر انکه بودند که بان استهزا میکردند ٢٩

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ٣١ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٣٢ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ
أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ٣٣ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ٣٤ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ٣٥ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ٣٦ وَآيَةٌ
لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ٣٧ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٣٨ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ

حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ٣٩
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَ
كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٤٠ وَآيَةٌ
لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ
الْمَشْحُونِ ٤١ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ
مَا يَرْكَبُونَ ٤٢ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ
فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ
٤٣ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ
٤٤ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ
أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
٤٥ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
٤٦ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَ
قَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٤٧
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤٨ مَا يَنْظُرُونَ
إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ٤٩ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
٥٠ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ٥١ قَالُوا يَا وَيْلَنَا
مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَٰنُ ...

آیا ندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها ۳۱ آنکه ایشان بسوی ایشان
باز نگردند ۳۱ و نیست همه مگر همه نزد ما حاضر کردانیده شده اند ۳۲ و آیتیست برای
ایشان زمین مرده زنده کردیم انرا و بیرون آوردیم از ان دانه را پس از ان میخورند ۳۳
و گردانیدیم در ان بوستانها از خرمابن و انگورها و روان گردانیدیم در ان از چشمه ها
۳۴ تا بخورند از میوهٔ ان و انچه را ساخته نزد دستهای ایشان آیا پس چرا شکر نمیکنند
۳۵ منزهست آنکه آفرید جفتها را همه انها را از انچه میرویاند زمین و از خودهاشان
و از انچه نمیدانند ۳۶ و آیتیست برای ایشان شب که بیرون میکشیم از ان روز را پس ناگاه
ایشان در تاریکی اند ۳۷ و آفتاب میرود برای قرارگاهی که مر او راست اینست قرار داده عزیز
دانا ۳۸ و ماه را قرار دادیم انرا منزلها تا بازگشت مانند چوب خوشهٔ خرمای کهنه ۳۹
نه آفتاب میسزد مر ان را که دریابد ماه را و نه شب پیشی گیرنده روز راست و هریک در
فلکی میروند ۴۰ و آیتیست برای ایشان آنکه ما بار کردیم اولاد ایشانرا در کشتی پر
کرده شده ۴۱ و آفریدیم برای ایشان از مثل ان انچه که سوار میشوند ۴۲ و اگر خواهیم
غرق میکنیم ایشانرا پس نیست فریادرسی برای ایشان و نه ایشان خلاص کردانیده
میشوند ۴۳ مگر رحمتی از ما و بهره مندی تا وقتی ۴۴ و چون گفته شود ایشانرا که
بپرهیزید انچه پیش روی شماست و انچه در پس شماست باشد که شما رحمت کرده شوید
۴۵ و نمی آید ایشانرا هیچ آیتی از آیات پروردگار ایشان مگر آنکه باشند از ان اعراض کنندگان
۴۶ و چون گفته شود مر ایشانرا که انفاق کنید از انچه روزی کرده شما را خدا گویند آنانکه
کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند آیا طعام دهیم کسی را که اگر میخواست خدا طعام
کرده بود او را نیستید شما مگر در گمراهی هویدا ۴۷ و گویند کی خواهد بود این وعده
اگر هستید راست گویان ۴۸ انتظار نمیکشند مگر یک فریاد را که میگیرد ایشانرا
و ایشان خصومت میکرده باشند ۴۹ پس نتوانند وصیتی کردن و نه بسوی کسان
خود باز میگردند ۵۰ و دمیده شود در صور پس انگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگار شان
میشتابند ۵۱ گویند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه
ما اینست انچه وعده کرده خدای بخشاینده
و راست گفتند پیغامبران ۵۲

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٥٣ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٤ إِنَّ أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ٥٥ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ٥٦ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلَامٌ
قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ٥٨ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ٥٩ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
٦٠ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ٦١ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ٦٢ أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ٦٣ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ

تُوعَدُونَ ٦٤ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ٦٥ الْيَوْمَ
نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٦٦ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى
يُبْصِرُونَ ٦٧ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ ٦٨ وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ٦٩ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ٧٠ لِّيُنذِرَ
مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ٧١ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ٧٢ وَذَلَّلْنَاهَا
لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
٧٣ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ٧٤ وَاتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ
٧٥ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ٧٦ فَلَا يَحْزُنكَ
قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
٧٧ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ ٧٨

نباشد بجز یک نعره پس آنگاه ایشان همه نزد ما حاضر شده کانند ٥٣ پس امروز ستم
کرده نمیشود هیچ نفسی چیزی را و جزا داده نمیشوید مگر آنچه را بودید که میکردید ٥٤
بدرستی که یاران بهشت امروز در شغلی اند شادی کنندگان ٥٥ ایشان و زنان
ایشان در سایه‌ها بر تختها تکیه زده کانند ٥٦ مر ایشان راست در آن میوه و مر ایشان راست
آنچه خواهش میکنند ٥٧ سلام گفتنی از پروردگار مهربان ٥٨ و جدا شوید امروز ای
گناهکاران ٥٩ آیا عهد نکردم بشما ای فرزندان آدم که مپرستید شیطان را بدرستی
که او مر شما را دشمنی است هویدا ٦٠ و آنکه بپرستید مرا اینست راه راست ٦١ و هر آینه
بتحقیق گمراه کرد از شما خلقی بسیار ٦٢ آیا پس نبودید که تعقل کنید ٦٣ و اینست
دوزخی که بودید که بآن وعده داده میشدید ٦٤ در آیید آنرا امروز بسبب آنکه
بودید که کفر میورزیدید ٦٥ امروز مهر میزنیم بر دهنهای ایشان و سخن گویند با ما
دستهای ایشان و گواهی دهند پاهای ایشان بآنچه بودند که کسب میکردند
٦٦ و اگر میخواستیم هر آینه میپوشیدیم بر چشمهای ایشان پس پیشی میگرفتند
راه را پس کجا میدیدند ٦٧ و اگر میخواستیم هر آینه مسخ میکردیم ایشانرا بر جایگاه
ایشان پس نتوانستند گذشتنی و نه بر می‌گشتند ٦٨ و هر کسی را که عمر دهیم او را
بر گردانیم او را در آفرینش آیا پس تعقل نمیکنند ٦٩ و نیاموخته ایم او را شعر و سزاوار
مر او را نیست نیست آن مگر پندی و قرآنی واضح ٧٠ تا بیم کند کسی را که باشد زنده و ثابت
شود گفتار بر کافران ٧١ آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان آنچه ساخته است
دستهای ما چهارپایان را پس ایشان مر آنها را مالکند ٧٢ و رام گردانیدیم آنها را
برای ایشان پس از آنهاست سواری ایشان و از آنها میخورند ٧٣ و مر ایشانراست
در آنها منفعتها و آشامیدنیها آیا پس شکر نمیکنند ٧٤ و گرفتند از غیر خدا خدایانی
شاید که ایشان یاری کرده شوند ٧٥ نمیتوانند یاری کردن ایشانرا و ایشان مر
ایشانرا لشکری اند حاضر کرده شده ٧٦ پس نباید که اندوهگین سازد ترا
گفتار ایشان بدرستی که ما میدانیم آنچه را که پنهان میدارند و آنچه را که آشکار می
میدارند ٧٧ آیا ندید آدمی که ما آفریدیم او را از نطفه پس ناگهان او
جدال کننده ایست هویدا ٧٨

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ٧٩ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ٨٠ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ٨١ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ٨٢ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٨٣ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ٨٤ سورة والصافات مائة وثنتان وثمانون آية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ١ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ٢

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ٣ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ
٤ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ٥ إِنَّا زَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ٦
وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ
٧ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ
وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا
٨ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ٩ إِلَّا مَنْ
خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
ثَاقِبٌ ١٠ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ
لَازِبٍ ١١ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ١٢ وَإِذَا
ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ١٣ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً
يَسْتَسْخِرُونَ ١٤ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ١٥ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ١٦
أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ١٧ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ
دَاخِرُونَ ١٨ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ
فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ١٩ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا
هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ٢٠ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢١
احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَ
مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ٢٢ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ٢٣
وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ٢٤ مَا
لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ٢٥

وزد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را گفت کیست که زنده میکند استخوانها
را و آنها پوسیده شده است ٧٩ بگو زنده میکند آنها را آنکه پدید کردشان اول
بار و او بهمه آفریده داناست ٨٠ آنکه کرد آیید برای شما از درخت سبز آتش را پس
آنگاه شما از آن می افروزید ٨١ آیا و نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر
آنکه بیافریند مانند ایشانرا آری و اوست آفریننده دانا ٨٢ نیست فرمان او هرگاه
خواهد چیزی را مگر آنکه گوید مر اورا که بشو پس میشود ٨٣ پس منزه است آنکه بدست
اوست پادشاهی هر چیز و بسوی او باز گردیده میشوید ٨٤

سورهٔ صافات یکصد و هشتاد و دو آیه مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
بصف زدگان صف زدنی ١ پس زجر کنندگان زجر کردنی ٢ پس تلاوت کنندگان
ذکر را ٣ بدرستی که اله شما هر آینه یگانه است ٤ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه
میان آنهاست و پروردگار مشرقهاست ٥ بدرستی که ما آراستیم آسمان نزدیکتر
را بزیوری که ستارگانست ٦ و نگاه داشتنی از هر شیطان سرکشی ٧ که گوش نتوانند
داشت بسوی کلام اشراف فرشتگان که در مقام برترند و بتیر شهاب زده میشوند از
هر جانبی برای راندن ٨ و مر ایشانراست عذابی دایمی ٩ مگر آنکه بدزدی ربود ربودنی
پس از پی درآید او را تیر آتش درخشنده ١٠ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا ایشان سخت
ترند بخلقت یا آنانکه آفریدیم بدرستی که ما آفریدیم ایشانرا از گل چسبنده ١١ بلکه تعجب کردی
و استهزا میکنند و چون پند داده شوند پند نگیرند ١٢ و چون ببینند آیتی را استهزا کنند
١٣ و گویند نیست این مگر جادوئی هویدا ١٤ آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها
آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ١٥ آیا و پدران پیشینیان ما ١٦ بگو آری
و شما خواران ١٧ پس نیست این مگر یک فریاد پس ناگهان ایشان نظر نمایند ١٨ و گویند ای وای بر ما این روز
جزا ١٩ این روز حکم است که بودید که آنرا تکذیب مینمودید ٢٠ جمع آورید آنانرا که ستم کردند و زنان ایشانرا و
آنچه را بودند که میپرستیدند ٢١ از غیر خدا پس بنمائید ایشانرا بسوی راه دوزخ ٢٢ و باز دارید ایشانرا بدرستی
که ایشان سؤال کرده شدگانند ٢٣ چیست مر شما را که یاری یکدیگر نمیکنید ٢٤

بل هم اليوم مستسلمون ٢٦ واقبل بعضهم على بعض يتساءلون ٢٧ قالوا انكم كنتم تاتوننا عن اليمين ٢٨ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين
٢٩ وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم قوما طاغين ٣٠ فحق علينا قول ربنا انا لذائقون ٣١ فاغويناكم انا كنا غاوين ٣٢
فانهم يومئذ في العذاب مشتركون ٣٣ انا كذلك نفعل بالمجرمين ٣٤ انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون
٣٥ ويقولون ائنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ٣٦ بل جاء بالحق وصدق المرسلين ٣٧ انكم لذائقوا العذاب الاليم ٣٨ و

بلکه ایشان امروز گردن نهنده گانند ٢٦ و روی کند برخی از ایشان بر برخی که از هم میپرسند
٢٧ گویند بدرستی که شما بودید که می آمدید ما را از راست ٢٨ گویند که بلکه شما
نبودید مؤمنان ٢٩ و نبود ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان ٣٠ پس
ثابت شد بر ما گفتار پروردگار ما بدرستی که ما هر آینه چشنده گانیم ٣١ پس گمراه کردیم
شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان ٣٢ پس بدرستی که ایشان در این روز در عذاب شریکانند
٣٣ بدرستی که ما همچنین می کنیم با گناهکاران ٣٤ بدرستی که ایشان بودند که چون گفته
میشد مر ایشان را که نیست الهی مگر خدا سرکشی مینمودند ٣٥ و میگفتند آیا بدرستی که ما
هر آینه واگذارنده ایم خدایان خود را برای شاعری دیوانه ٣٦ بلکه آمد بحق و تصدیق نمود
مرسلان را ٣٧ بدرستی که شما هر آینه چشنده گان عذاب دردناکید ٣٨ و سزا داده نمیشوید
مگر آنچه را بودید که میکردید ٣٩ مگر بندگان خدا که خالص گردانیده شده اند ٤٠ ایشانها
برای ایشانست روزی معلومی ٤١ میوه ها و ایشان گرامی داشته شده گانند ٤٢ در بهشتهای
با ناز و نعمت ٤٣ بر تختها برابر یکدیگر ٤٤ بگردش در آورده میشود بر ایشان جامی از آب
جاری ٤٥ سفیدی با لذت مر آشامندگان را ٤٦ نه در آن فسادیست و نه ایشان
از آن مست کرده میشوند ٤٧ و نزد ایشان باشند زنان کوته نظران فراخ چشم ٤٨
گویا که ایشان تخم مرغی اند پوشیده شده ٤٩ پس رو کنند بعضیشان بر بعضی که
میپرسند از یکدیگر ٥٠ گوید گوینده از ایشان بدرستی که من بود برای من همنشینی ٥١ که
میگفت آیا بدرستی که تو هر آینه از تصدیق کنندگانی ٥٢ آیا هرگاه بمیریم و باشیم
خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه سزا داده گانیم ٥٣ گوید آیا شما فرانگرندگانید
٥٤ پس فرانگریست پس دید او را در میان دوزخ ٥٥ گوید بخدا سوگند بدرستی که
نزدیک بودی که هر آینه هلاک شوی ٥٦ و اگر نبودی نعمت پروردگار من هر آینه بودی
از حاضر کرده شدگان ٥٧ آیا پس نه ایم ما مردگان ٥٨ مگر مردن نخستین ما و نه ایم
ما عذاب کرده شدگان ٥٩ بدرستی که این هر آینه است رستگاری بزرگ ٦٠ برای
مانند این پس باید کار کنند کارکنندگان ٦١ آیا آن بهتر است از روی پیشکش یا درخت
زقوم ٦٢ بدرستی که ما گردانیدیم او را بلائی برای ظلم کنندگان ٦٣ بدرستی که آن
درختی است که بیرون می آید در قعر دوزخ ٦٤

ما تجزون الا ما كنتم تعملون
٣٩ الا عباد الله المخلصين ٤٠
اولئك لهم رزق معلوم ٤١
فواكه وهم مكرمون ٤٢
في جنات النعيم ٤٣ على سرر متقابلين
٤٤ يطاف عليهم بكاس من معين
٤٥ بيضاء لذة للشاربين ٤٦
لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون ٤٧
وعندهم قاصرات الطرف عين ٤٨
كانهن بيض مكنون ٤٩
فاقبل بعضهم على بعض يتساءلون ٥٠
قال قائل منهم اني كان لي قرين ٥١
يقول ائنك لمن المصدقين ٥٢
ائذا متنا وكنا ترابا وعظاما ائنا
لمدينون ٥٣ قال هل انتم
مطلعون ٥٤ فاطلع فرآه في
سواء الجحيم ٥٥ قال تالله ان
كدت لتردين ٥٦ ولولا نعمة
ربي لكنت من المحضرين ٥٧
افما نحن بميتين ٥٨ الا موتتنا
الاولى وما نحن بمعذبين ٥٩
ان هذا لهو الفوز العظيم ٦٠
لمثل هذا فليعمل العاملون ٦١
اذلك خير نزلا ام شجرة الزقوم ٦٢
انا جعلناها فتنة للظالمين ٦٣
انها شجرة تخرج في اصل الجحيم ٦٤

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ٦٥ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٦٦ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ٦٧ ثُمَّ إِنَّ
مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ٦٨ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٦٩ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧٠ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ٧١
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ٧٢ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٣ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٧٤ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ٧٥ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ٧٦ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ٧٧ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ٧٨ سَلَامٌ

از آن گویا که آن سرهای شیاطین است ٦٥ پس بدرستی که ایشان هر آینه خورند
گانند از آن پس پر کنندگانند از آن شکمها را ٦٦ پس بدرستی که مر ایشان راست بر آن
هر آینه آمیزشی از آب جوشان ٦٧ پس بدرستی که بازگشت ایشان هر آینه بسوی دوزخ
است ٦٨ بدرستی که ایشان یافتند پدران خود را گمراهان ٦٩ پس ایشان بر اثرهای
ایشان بشتاب میروند ٧٠ و هر آینه بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر
پیشینیان ٧١ و هر آینه بتحقیق فرستادیم در میان ایشان ترسانندگان را ٧٢
پس بنگر که چگونه باشد عاقبت ترسانیده شدگان ٧٣ مگر بندگان خدا که
خالص گردانیده شدگانند ٧٤ و هر آینه بتحقیق خواند ما را نوح پس هر آینه نیک
اجابت کنندگانیم ٧٥ و نجات دادیم او را و اهلش را از اندوه بزرگ ٧٦ و گردانیدیم
نسلش را ایشان باقی ماندگان ٧٧ و باقی گذاشتیم بر او در آخرین ٧٨ سلام است بر
نوح در جهانیان ٧٩ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را ٨٠ بدرستی
که او از بندگان ماست که مؤمنانند ٨١ پس غرق نمودیم دیگران را ٨٢ و بدرستی که
از پیروان اوست ابرهیم ٨٣ چون آمد پروردگار خود را با دلی بسلامت ٨٤ چون گفت
مر پدر خود و گروه خود را چه چیز را میپرستید ٨٥ آیا از روی دروغ الهانی غیر از
خدا میخواهید ٨٦ پس چیست گمان شما بپروردگار عالمیان ٨٧ پس نگریست نگرستنی
در ستارگان ٨٨ پس گفت بدرستی که من بیمارم ٨٩ پس اعراض کردند از او و پشت
کنندگان ٩٠ پس میل کرد بسوی الهان ایشان پس گفت آیا چرا نمیخورید ٩١ چیست
مر شما را که سخن نمیگویید ٩٢ پس میل کرد بر ایشان زدنی بدست راست ٩٣ پس
روی کردند بسوی او که میشتافتند ٩٤ گفت آیا میپرستید آنچه را میتراشید ٩٥ و
خدا آفرید شما را و آنچه را که میسازید ٩٦ گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازید
او را در آتش ٩٧ پس خواستند باو مکری را پس گردانیدیم ایشان را پست ترینان ٩٨
و گفت بدرستی که من رونده ام بسوی پروردگارم زود باشد که هدایت کند مرا ٩٩
پروردگار من ببخش مرا از شایستگان ١٠٠ پس بشارت دادیم او را بپسری بردبار ١٠١ پس
چون رسید با او بسعی گفت ای پسرک من بدرستی که من دیدم در خواب ١٠٢ که من ذبح مینمایم ترا پس
بنگر چه میبینی ١٠٣ گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده شده زود باشد که بیابی مرا اگر خواهد خدا از صبر کنندگان ١٠٤

عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ٧٩ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٨٠ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ ٨١ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٨٢
وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ٨٣ إِذْ
جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٤ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ٨٥
أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
٨٦ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٨٧
فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ٨٨ فَقَالَ
إِنِّي سَقِيمٌ ٨٩ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ
٩٠ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا
تَأْكُلُونَ ٩١ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ
٩٢ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ٩٣
فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ٩٤ قَالَ أَ
تَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ٩٥ وَاللَّهُ
خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ٩٦ قَالُوا
ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ
٩٧ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَسْفَلِينَ ٩٨ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٩٩ رَبِّ
هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠٠ فَبَشَّرْنَاهُ
بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ١٠١ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ
السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ ١٠٢ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا
تَرَىٰ ١٠٣ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ١٠٤

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ١٠٥ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ١٠٦ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٠٧ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ
١٠٨ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ١٠٩ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ١١٠ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ١١١ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١١٢ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
١١٣ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ١١٤ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ١١٥ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ ١١٦ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ١١٧ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ١١٨ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ١١٩ وَهَدَيْنَاهُمَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ١٢٠ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا
فِي الْآخِرِينَ ١٢١ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ ١٢٢ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ١٢٣ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ ١٢٤ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ١٢٥ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا
تَتَّقُونَ ١٢٦ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ١٢٧ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ ١٢٨ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ
لَمُحْضَرُونَ ١٢٩ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ
الْمُخْلَصِينَ ١٣٠ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
الْآخِرِينَ ١٣١ سَلَامٌ عَلَىٰ
إِلْ يَاسِينَ ١٣٢ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ١٣٣ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ ١٣٤ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ١٣٥ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
أَجْمَعِينَ ١٣٦ إِلَّا عَجُوزًا فِي
الْغَابِرِينَ ١٣٧ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآ
خَرِينَ ١٣٨ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ
مُصْبِحِينَ ١٣٩ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ١٤٠ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ١٤١ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ
الْمَشْحُونِ ١٤٢ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْ
حَضِينَ ١٤٣ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ
مُلِيمٌ ١٤٤ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ
الْمُسَبِّحِينَ ١٤٥ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ
يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٤٦

پس چون گردن نهادند و بر روی افکند او را بیکسوی پیشانی ١٠٥ و آواز دادیم او را که ای
ابراهیم ١٠٦ بتحقیق که راست کردانیدی خواب را بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم
نیکوکارانرا ١٠٧ بدرستی که این هر آینه آن آزمایشی است آشکار ١٠٨ و فدا دادیم او
را بذبحی عظیم ١٠٩ و باقی گذاشتیم بر او در پسینیان ١١٠ سلام بر ابراهیم ١١١ همچنین پاداش
دهیم نیکوکارانرا ١١٢ بدرستی که او از مؤمنان بندگان ماست ١١٣ و بشارت دادیم او را
باسحق پیغمبری از شایستگان ١١٤ و برکت نمودیم بر او و بر اسحق و از نسل آن دو نیکوکار
و ستمکار است بر نفس خود آشکاره ١١٥ و هر آینه بتحقیق که منت نهادیم بر موسی و هرون
١١٦ و رهانیدیم آن دو را و گروه ایشانرا از غمی بزرگ ١١٧ و یاری کردیم ایشانرا پس بودند
ایشان غلبه کنندگان ١١٨ و دادیم ایشانرا کتاب واضح ١١٩ و نمودیم ایشانرا ره راست
١٢٠ و باقی گذاشتیم بر ایشان در پسینیان ١٢١ سلام بر موسی و هرون ١٢٢ بدرستی که
ما همچنین پاداش دهیم نیکوکارانرا ١٢٣ بدرستی که آن دو از مؤمنان بندگان ما بند
١٢٤ و بدرستی که الیاس هر آینه از فرستادگانست ١٢٥ چون گفت مر قوم خود را آیا
نمی پرهیزید ١٢٦ آیا میخوانید بت را و بازمیگذارید نیکوترین آفرینندگان را ١٢٧ خدا
را که پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین شماست ١٢٨ پس تکذیب نمودند
او را پس بدرستی که هر آینه حاضر کرده شدگانند ١٢٩ مگر بندگان خدا را که خالص
کردانیده شدگانند ١٣٠ و باقی گذاشتیم بر او در پسینیان ١٣١ درود باد بر الیاسیان
١٣٢ بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا ١٣٣ بدرستی که او از مؤمنان
بندگان ماست ١٣٤ و بدرستی که لوط هر آینه از فرستادگانست ١٣٥ چون
نجات دادیم او را و اهلش را همگی ١٣٦ مگر پیره زنی که در بازماندگان بود ١٣٧ پس
هلاک کردانیدیم دیگرانرا ١٣٨ و بدرستی که شما هر آینه میگذرید بر ایشان
بامداد کنندگان ١٣٩ و در شب آیا پس تعقل نمینمائید ١٤٠ و بدرستی که یونس هر آینه
از مرسلانست ١٤١ هنگامی که گریخت بسوی کشتی پر کرده شده ١٤٢ پس قرعه زد پس بود
از انداخته شدگان بقرعه ١٤٣ پس فرو برد او را ماهی و او بملامت کننده بود ١٤٤ پس
اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان ١٤٥ هر آینه درنگ نمودی در شکم آن تا
روزی که برانگیخته شوند ١٤٦

فنبذناه بالعراء وهو سقيم ١٤٥ وانبتنا عليه شجرة من يقطين ١٤٦ وارسلناه الى مائة الف او يزيدون ١٤٧ فامنوا فمتعناهم
الى حين ١٤٨ فاستفتهم الربك البنات ولهم البنون ١٤٩ ام خلقنا الملائكة اناثا وهم شاهدون ١٥٠ الا انهم من افكهم ليقولون
ولد الله وانهم لكاذبون ١٥١ اصطفى البنات على البنين ١٥٢ ما لكم كيف تحكمون ١٥٣ افلا تذكرون ١٥٤ ام لكم سلطان
مبين ١٥٥ فأتوا بكتابكم ان كنتم صادقين ١٥٦ وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون ١٥٧ سبحان

الله عما يصفون ١٥٨ الا عباد الله
المخلصين ١٥٩ فانكم وما
تعبدون ١٦٠ ما انتم عليه
بفاتنين ١٦١ الا من هو صال
الجحيم ١٦٢ وما منا الا له مقام
معلوم ١٦٣ وانا لنحن الصافون
١٦٤ وانا لنحن المسبحون ١٦٥
وان كانوا ليقولون لو ان
عندنا ذكرا من الاولين ١٦٦
لكنا عباد الله المخلصين ١٦٧
فكفروا به فسوف يعلمون ١٦٨
ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا
المرسلين ١٦٩ انهم لهم المنصورون
١٧٠ وان جندنا لهم الغالبون
١٧١ فتول عنهم حتى حين ١٧٢
وابصرهم فسوف يبصرون ١٧٣
افبعذابنا يستعجلون ١٧٤ فاذا
نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين
١٧٥ وتول عنهم حتى حين ١٧٦
وابصر فسوف يبصرون ١٧٧
سبحان ربك رب العزة عما يصفون
١٧٨ وسلام على المرسلين والحمد
لله رب العالمين ١٧٩

سوره ص ثمان وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
ص والقرآن ذي الذكر بل الذين

پس افکندیم اورا بصحرای خالی از درخت وگیاه واو بیمار بود ١٤٥ ورویانیدیم بربا
لای سر او درختی از کدو ١٤٦ وفرستادیم اورا بسوی صد هزار یا زیاده می‌مدند ١٤٧
پس ایمان آوردند پس کامران کردانیدیم ایشانرا تا وقتی ١٤٨ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا
پروردکار تراست دختران ومر ایشانراست پسران ١٤٩ یا بیافریدیم فرشتکانرا دختران
وایشان بودند حاضران ١٥٠ آکاه باش بدرستی که ایشان از دروغ کوئیشان هر آینه
میکویند فرزند آورده خدا وبدرستی که ایشان هر آینه دروغ کویانند ١٥١ آیا بر
کزیده دخترانرا بر پسران ١٥٢ چیست مر شمارا چکونه حکم میکنید ١٥٣ آیا پس آکاه نمیکردید
یا مر شمار است حجتی روشن ١٥٤ پس بیاورید کتاب خودرا اکر هستید راست کویان
١٥٥ وکردانیدند میانه او ومیانه جنیان نسبی وهر آینه بتحقیق که دانسته اند جنیان
که ایشان هر آینه حاضر کرده شدکانند ١٥٦ منزه است خدا از آنچه وصف میکنند ١٥٧
مکر بندکان خالص کردانیده شدهٔ خدا ١٥٨ پس بدرستی که شما وآنچه میپرستید ١٥٩
شما بر او تباه کنندکان ١٦٠ مکر کسی را که او درآینده دوزخست ١٦١ ونیست از ما مکر
مر اورا جایکیست معلوم ١٦٢ وبدرستی که ما هر آینه صف زده کانیم ١٦٣ وبدرستی که ما
هر آینه تسبیح کنندکانیم ١٦٤ واکرچه بودند که هر آینه میکفتند اکر آنکه نزد ما بود ذکری از پیشینیان
١٦٥ هر آینه بودیم بندکان خالص کردانیده شده خدا ١٦٦ پس کافر شدند بان پس زود با
که بدانند ١٦٧ وهر آینه بتحقیق که پیشی کرفته کفتار ما بر بندکان ما آنکه فرستاده شده اند
١٦٨ بدرستی که ایشان ایشان نصرت داده شدکانند ١٦٩ وبدرستی که لشکر ما هر آینه
ایشان غلبه نمایندکانند ١٧٠ پس رو بکردان از ایشان تا هنکامی ١٧١ وببین ایشانرا پس
زود باشد که ببینند ١٧٢ آیا پس بعذاب ما شتاب مینمایند ١٧٣ پس چون فرود آید بفضای
ایشان پس بد باشد صباح بیم داده شدکان ١٧٤ ورو بکردان از ایشان تا هنکامی ١٧٥
وببین پس زود باشد که ببینند ١٧٦ منزه است پروردکار تو پروردکار عزت از آنچه وصف میکنند
١٧٧ وسلام بر فرستاده شدکان ١٧٨ وسپاس مر خدا براست که پروردکار عالمیانست ١٧٩

سوره ص هشتاد وهشت آیه واین مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ص ١ بقرآن صاحب ذکر بلکه آنان

٠٠١٧٧

كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ٢ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ٣ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٤ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ٥ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ
هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ٦ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ٧ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ٨ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ٩ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا
فِي الْأَسْبَابِ ١٠ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ
مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ١١ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ
إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ١٤ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ
١٥ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ١٦ اصْبِرْ عَلَى
مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ١٧ إِنَّا
سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ١٨ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً
كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ١٩ وَشَدَدْنَا
مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ٢٠ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ٢١ إِذْ
دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا
لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى
بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا
تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ
٢٢ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ
نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ٢٣ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ

که کافر شدند در سرکشی و خلافند ۲ بسا که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از قرنی پس
ندا کردند و نبود هنگام گریز ۳ و عجب داشتند که آمد ایشان را بیم نماینده از ایشان و گفتند
کافران این جادوگریست بسیار دروغگو ۴ آیا گردانید الهها را الهی یگانه بدرستی که این
هر آینه چیزیست عجیب ۵ و رفتند جماعت از ایشان که بروید و صبر کنید بر الهان
خود بدرستی که این هر آینه چیزیست که خواسته میشود ۶ نشنیدیم این را در کیش آخرین
نیست این مگر دروغ ساختنی ۷ آیا فرو فرستاده شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در
شکند از ذکر من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا ۸ آیا نزد ایشانست خزانهای رحمت
پروردگار تو که ارجمند بخشنده است ۹ آیا مر ایشان راست پادشاهی آسمانها و زمین
و آنچه در میان آنهاست پس باید که بالا روند در رسنها ۱۰ لشکری اند که در آنجا
شکسته شده از گروهها ۱۱ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب
میخها ۱۲ و ثمود و قوم لوط و یاران ایکه ایشانند گروههای دشمنان نبودند هیچیک
مگر آنکه تکذیب کردند رسولان را پس واجب شد عقوبت من ۱۴ و انتظار نمیبرند اینها
مگر یک فریاد را که نیست مر آن را هیچ برگشتنی ۱۵ و گفتند پروردگارا تعجیل کن
برای ما بهره ما را پیش از روز حساب ۱۶ صبر کن بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود
که صاحب قوت بود بدرستی که او بود بازگشت نماینده ۱۷ بدرستی که ما مسخر
کردیم کوهها را با او و تسبیح میکردند در شبانگاه و وقت بر آمدن آفتاب ۱۸ و مرغان
را جمع کرده شده همه بودند مر او را رجوع کننده ۱۹ و سخت گردانیدیم پادشاهی او
را و عطا نمودیم او را حکمت و تمیز کردن گفتگو ۲۰ و آیا آمد ترا خبر خصم چون
که در آمدند از دیوار عبادت خانه ۲۱ هنگامی که داخل شدند بر داود پس ترسید
از ایشان گفتند مترس دو خصمیم که ستم نموده بعض ما بر بعضی پس حکم نما میان
ما بحق و جور مکن و هدایت نما ما را براه میانه ۲۲ بدرستی که این برادر منست
مر او را نود و نه میش است و مراست یک میش پس گفت بگذار آن را بمن و غلبه کرد
آمد بر من در گفت و گو ۲۳ گفت هر آینه بتحقیق ستم
کرده بر تو بخواستن میش تو
بسوی میشهای

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ
وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۲۳ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۲۴ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ
الْحِسَابِ ۲۵ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۲۶ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۲۷ أَمْ

نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۲۸ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ
إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَ
لِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۲۹ وَوَ
هَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أَوَّابٌ ۳۰ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ
الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۳۱ فَقَالَ إِنِّي
أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ رُدُّوهَا
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ
۳۱ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا
عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ
۳۲ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ۳۳ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي
بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۳۴
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۳۵
وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۳۶
هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۷ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا
لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۳۸ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي
مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
۳۹ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ
بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۴۰

خود وبدرستی که بسیاری از باهم آمیختگان هر آینه ستم میکنند بعضیشان بر بعضی
مگر آنانکه ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته را واندکند ایشان وگمان
کرد داود اینکه ما آزموده ایم ورا پس طلب آمرزش نمود از پروردگار خود وبر وافتاد
رکوع کننده وبازگشت نمود ۲۳ پس آمرزیدیم برای او آنرا وبدرستی که مر او وراست
نزد ما هر آینه قربی ونیکوئی بازگشت ۲۴ ای داود بدرستی که ما گردانیدیم ترا جانشین
در زمین پس حکم کن میان مردمان براستی وپیروی مکن خواهش خود را پس گمراه کند
ترا از راه خدا بدرستی که آنانکه گمراه میشوند از راه خدا مر ایشانراست عذابی سخت
بسبب فراموش کردنشان روز حسابرا ۲۵ ونیافریدیم آسمان وزمین وآنچه را در میان
آن دو واست بیهوده ۲۶ این گمان آنانست که کافر شده اند پس وای مر آنانرا که کافر
شده اند از آتش ۲۷ آیا میگردانیم آنانرا که ایمان آورده اند وکردند کارهای شایسته
را مانند تباهکاران در زمین یا میگردانیم پرهیزکارانرا مانند بدکاران ۲۸ کتابیست
که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو برکت داده شده تا تأمل کنند آیتهای آنرا وتا پند گیرند
صاحبان خردها ۲۹ وبخشیدیم مر داود را سلیمان خوب بنده بود بدرستی که او باز
گشت نماینده است ۳۰ چون عرض کرده شد بر او بوقت پسین اسبان بتمام سم دو پا
ویکدست وکنارهٔ یکدست ایستاده تیزرو ۳۱ پس گفت بدرستی که من دوست داشتم
دوستی اسبان از یاد پروردگار خود تا آنگاه که پوشیده شد بپرده شب برگردانید آنها
را بر من پس شروع نمود در مسح کردن بساقها وگردنها ۳۱ وهر آینه بتحقیق آزمودیم سلیمانرا
وافکندیم بر کرسیش جسدی پس رجوع کرد ۳۲ گفت پروردگار من بیامرز مرا وببخش
مرا پادشاهی که نسزد هیچکس را پس از من بدرستی که تو توئی بخشاینده ۳۳ پس مسخر
گردانیدیم برای او باد را که میرفت بفرمان او بنرمی هر جا که میخواست ۳۴ ودیوها از
هر بناکننده وغوص نماینده را ۳۵ ودیوان دیگر باهم قرین کرده شده در زنجیرها ۳۶ این عطای
ماست پس احسان کن یا باز دار بدون حساب ۳۷ وبدرستی که مر او وراست نزد ما
هر آینه منزلتی ونیکوئی بازگشت ۳۸ ویاد کن بندهٔ ما ایوبرا چون خواند پروردگار
خود را که مس کرد مرا شیطان برنج وعقوبتی ۳۹ بزن پای خود را این آب غسل
کردن است سرد وشامیدنی ۴۰

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۴۱ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِب بِّهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۴۲ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۴۳ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ۴۴ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۴۵ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ۴۶ هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
لَحُسْنَ مَآبٍ ۴۷ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ۴۸ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۴۹ وَعِندَهُمْ

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ۵۰ هَٰذَا
مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۵۱ إِنَّ
هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ۵۲ هَٰذَا
وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۵۳ جَهَنَّمَ
يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۵۴ هَٰذَا
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۵۵ وَآخَرُ
مِن شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ
مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا
النَّارِ ۵۶ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا
بِكُمْ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ
الْقَرَارُ قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا
هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ
۵۷ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا
كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ۵۸
أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ
الْأَبْصَارُ ۵۹ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
أَهْلِ النَّارِ ۶۰ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ
وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
۶۱ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۶۲ قُلْ هُوَ
نَبَأٌ عَظِيمٌ ۶۳ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ
۶۴ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ
الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ [illegible] يُوحَىٰ
إِلَيَّ [illegible]
إِذْ [illegible]
[illegible]

بخشیدیم او را کسانش را و مانند ایشان را با ایشان رحمتی از ما و آگاهی مر صاحبان خردها
را ۴۱ و فرا گیر بدست خود دسته چوب باریکی پس بزن بان و خلف قسم مکن بدرستیکه
ما یافتیم او را شکیبا نیکو بنده بود او بدرستی که او بازگشت نماینده بود ۴۲ و یاد کن
بندگان ما را ابرهیم و اسحق و یعقوب را صاحبان قوت و دیدها ۴۳ بدرستی که ما
خالص گردانیدیم ایشانرا بخصلتی بخشش که یاد آن سراست ۴۴ و بدرستی که ایشان نزد ما
هر آینه از برگزیدگان خوبانند ۴۵ و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذا الکفل را و همه از نیکانند ۴۶
این ذکریست و بدرستی که مر پرهیزکارانرا هر آینه نیکوئی بازگشتست ۴۷ بهشتهای
جای اقامت دایمی گشوده شده برای ایشان درها ۴۸ تکیه زدگان در آنها میخواهند در آنها
میوه بسیار و آشامیدنی ۴۹ و نزد ایشانند زنان از غیر کوتاه نظر همسن ۵۰ اینست آنچه
وعده داده میشوید برای روز حساب ۵۱ بدرستی که این روزی ماست نیست مر او را هیچ
با خورسیدنی ۵۲ اینست و بدرستی که مر سرکشانراست هر آینه بدی بازگشت ۵۳
دوزخ در آیند در آن پس بد بستریست ۵۴ اینست پس باید بچشیدش آب گرم بسیار و چرکیست متعفن ۵۵ و دیگری از جنس آن که انواعست این گروه در آمده با شما مبادا
فراخی مبادا ایشانرا بدرستی که ایشان در آمدگان در آتش اند ۵۶ گفتند بلکه مباد فراخی شما را
شما پیش فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست گفتند پروردگارا کسی که پیش فرستاد
برای ما اینرا پس بیفزا او را عذابی دوچندان در آتش ۵۷ و گفتند چیست ما را که نمی بینیم
مردانیرا که بودیم که میشمردیم ایشانرا از بدان ۵۸ آیا گرفتیم ایشانرا باستهزا یا برگردید از
ایشان دیدها ۵۹ بدرستی که این هر آینه حقست که خصومت اهل آتش است ۶۰ بگو جز این نیست که من
مکنم بیم نماینده و نیست الهی مگر خدای یگانه قهر کننده ۶۱ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه
میانه آنهاست ارجمند آمرزگار ۶۲ بگو آن خبریست بزرگ ۶۳ که شما از آن اعراض کنندگانید
۶۴ نبود مرا هیچ دانشی بزرگان محل بالا آنگاه که مجادله مینمودند ۶۵ وحی نیامد
بسوی من بجز آنکه منم بیم نماینده آشکار ۶۶ چون گفت پروردگار تو مر فرشتگانرا
بدرستی که من پدید آورنده
آدمی را
از گل ۶۷

فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين ٧٢ فسجد الملائكة كلهم اجمعون ٧٣ الا ابليس استكبر وكان من الكافرين
٧٤ قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من العالين ٧٥ قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من
طين ٧٦ قال فاخرج منها فانك رجيم ٧٧ وان عليك لعنتي الى يوم الدين ٧٨ قال رب فانظرني الى يوم يبعثون ٧٩ قال فانك من المنظرين
٨٠ الى يوم الوقت المعلوم ٨١ قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين ٨٢ الا عبادك منهم المخلصين ٨٣ قال فالحق والحق اقول ٨٤ لاملان

پس چون درست ساختم او را ودمیدم در آن از روحم پس بروددا بیدم او را سجده
کنندکان ۷۲ پس سجده کردند فرشتکان همه شان بجمعیت ۷۳ مکر شیطان که کردن
کشی کرد وبود از کافران ۷۴ کفت ای شیطان چه باز داشت ترا از آنکه سجده کنی مر آنچه را
آفریدم بدو دست خود آیا تکبر نمودی یا بودی از بلندمرتبه‌کان ۷۵ کفت من بهترم از او
آفریدی مرا از آتش وآفریدی او را از کل ۷۶ کفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه تو رانده
شده ۷۷ و بدرستی که بر تست لعنت من تا روز جزا ۷۸ کفت پروردکارا پس مهلت ده مرا تا
روزی که برانکیخته می‌شوند ۷۹ کفت پس بدرستی که تو از مهلت داده شدکانی ۸۰
تا روز وقت معلوم ۸۱ کفت پس بحق عزت تو که هر آینه کمراه کنم البته ایشانرا همه ۸۲ مکر
بندکان ترا که ایشان خالص کردانیده شدکانند ۸۳ کفت پس درستست و راست
را میکویم ۸۴ که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنانکه پیروی کنند ترا از ایشان همکی ۸۵ بکو
نمیخواهم از شما بر آن مزدی ونیستم من از خود بستکان ۸۶ نیست آن مکر ذکری مر جهانیان را
۸۷ و هر آینه بدانید البته خبر آنرا از هنکامی ۸۸

سورهٔ زمر هفتاد و پنج آیه است مکی

بنام خدای بخشاینده مهربان

فرو فرستادن کتابیست از خدای ارجمند درست کردار ۱ بدرستی که ما فرو فرستادیم
بسوی تو کتاب را براستی پس بپرست خدا را خالص دارنده برای او دین را بدانید که مر خدا
راست دین خالص و آنانکه کرفتند غیر او یاوران نمی‌پرستیم ایشانرا مکر برای آنکه نزدیک
کنند ما را بخدا نزدیک کردانیدنی بدرستی که خدا حکم کند میان ایشان در آنچه ایشان
در آن اختلاف میکنند ۲ بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که او دروغ کوی ناسپاس
است ۳ اکر خواستی خدا که فرا کیرد فرزندی را هر آینه بر کزیدی از آنچه می‌آفریند آنچه
می‌خواستی منزهست او وست خدای یکانه قهر کننده ۴ بیافرید آسمانها و زمین را براستی می‌پیچد
شب را بر روز و می‌پیچد روز را بر شب و مسخر کرده آفتاب و ماه را هر یک روان میشود برای وقتی نام برده شده
آکاه باش او وست ارجمند آمرزنده ۵ بیافرید شما را از نفسی واحد پس کردانید از او جفت او را و فرو فرستاد
برای شما از چهارپایان هشت جفت می‌آفریند شما را در شکمهای مادران شما آفرینشی

جهنم منك وممن تبعك منهم
اجمعين ٨٥ قل ما اسئلكم عليه
من اجر وما انا من المتكلفين ٨٦
ان هو الا ذكر للعالمين ٨٧ و
لتعلمن نباه بعد حين ٨٨

سورة الزمر خمس وسبعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم
١ انا انزلنا اليك الكتاب بالحق
فاعبد الله مخلصا له الدين ٢ الا
لله الدين الخالص والذين اتخذوا
من دونه اولياء ما نعبدهم
الا ليقربونا الى الله زلفى ان الله
يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون
ان الله لا يهدي من هو كاذب
كفار ٣ لو اراد الله ان يتخذ
ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء
سبحانه هو الله الواحد القهار ٤
خلق السموات والارض بالحق يكور
الليل على النهار ويكور النهار
على الليل وسخر الشمس والقمر
كل يجري لاجل مسمى الا هو
العزيز الغفار ٥ خلقكم من نفس
واحدة ثم جعل منها زوجها و
انزل لكم من الانعام ثمانية ازواج
يخلقكم في بطون امهاتكم خلقا

من بعد خلق في ظلمات ثلاث ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا هو فانى تصرفون ٦ ان تكفروا فان الله غني عنكم ولا يرضى لعباده
الكفر وان تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون ٧ انه عليم بذات
الصدور ٨ واذا مس الانسان ضر دعا ربه منيبا اليه ثم اذا خوله نعمة منه نسي ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل لله اندادا
ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك من اصحاب النار ٩ امن هو قانت اناء الليل ساجدا وقائما يحذر الاخرة ويرجوا

رحمة ربه قل هل يستوي الذين
يعلمون والذين لا يعلمون انما
يتذكر اولوا الالباب ١٠ قل يا
عبادي الذين امنوا اتقوا ربكم
للذين احسنوا في هذه الدنيا
حسنة وارض الله واسعة انما
يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب
١١ قل اني امرت ان اعبد الله مخلصا
له الدين وامرت لان اكون اول
المسلمين ١٢ قل اني اخاف ان عصيت
ربي عذاب يوم عظيم ١٣ قل الله
اعبد مخلصا له ديني فاعبدوا
ما شئتم من دونه قل ان الخاسرين
الذين خسروا انفسهم واهليهم
يوم القيمة الا ذلك هو الخسران
المبين ١٤ لهم من فوقهم ظلل
من النار ومن تحتهم ظلل ذلك
يخوف الله به عباده يا عباد
فاتقون ١٥ والذين اجتنبوا الطاغوت
ان يعبدوها وانابوا الى الله لهم
البشرى فبشر عباد الذين
يستمعون القول فيتبعون احسنه
اولئك الذين هديهم الله
واولئك هم اولوا الالباب ١٦
افمن حق عليه كلمة العذاب افانت
تنقذ من في النار ١٧

از بعد آفرینشی در تاریکیهای سه گانه اینست خدا که پروردگار شماست مر او راست
پادشاهی نیست الهی مگر او پس کجا برگردانیده میشوید ٦ اگر کافر شوید پس بدرستی که خدا
بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر سپاس کنید می پسندد
آنرا برای شما و برنمیدارد گناهکاری بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت
شما پس خبر کند شما را بآنچه بودید که میکنید ٧ بدرستی که او داناست بخبر سینهاست
٨ و چون رسد آدمی را گزندی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون عطا فرماید
او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را بود که میخواند بآن از پیش و گرداند برای خدا همتایان
تا گمراه کند از راه او بگو بهره جو بکفر خود اندک بدرستی که تو از یاران آتشی ٩ آیا آنکه
او عبادت کننده است در اوقات شب سجده کننده و ایستاده میترسد از آخرت و امید
میدارد بخشایش پروردگار خود را بگو آیا یکسانند آنانکه میدانند و آنانکه نمیدانند جز این
نیست که پند میگیرند صاحبان عقل ١٠ بگو ای بندگان من که ایمان آوردند بترسید
از پروردگار خود برای آنانکه نیکی کردند در این دنیا نیکوئیست و زمین خدا فراخست
جز این نیست که تمام داده شود شکیبایان را مزد ایشان را بیشمار ١١ بگو بدرستی که من مامورم
که بپرستم خدا را حالانکه خالص دارنده برای او دین را و فرموده شدم که باشم اول مسلمانان
١٢ بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی نمایم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ ١٣ بگو
خدا را میپرستم خالص گرداننده برای او دین خود را پس بپرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو
بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند خودشان را و کسانشان را در روز قیامت آگاه
باش که آنست آن زیان هویدا ١٤ مر ایشانراست از بالای ایشان سایبانها از آتش و از زیر
ایشان سایبانها آنست که میترساند خدا بآن بندگان خود را ای بندگان من پس بپرهیزید
از من ١٥ و آنانکه دوری گزیدند از طاغوت که بپرستندش و بازگردیدند بسوی خدا مر
ایشانراست مژده پس مژده ده بندگان مرا آنان که میشنوند سخن را پس پیروی میکنند
نیکوترین آنرا ایشانند آنانکه هدایت کرده ایشانرا خدا و ایشانند صاحبان
عقلها ١٦ آیا پس کسی که لازم شد بر او سخن عذاب آیا
پس تو میرهانی کسی را
که در آتش است ١٧

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ١٩ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ٢٠ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢١ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ

جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ
ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ
يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
هَادٍ ٢٢ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٢٤
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٢٥ فَأَذَاقَهُمُ
اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
٢٦ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا
الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٢٧ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ٢٨ ضَرَبَ
اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَا
كِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ
هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٢٩ إِنَّكَ مَيِّتٌ
وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ٣١ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ٣١
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ
كَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ
٣٢ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ
بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ٣٣ لَهُمْ مَا
يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ٣٤

لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود مر ایشانراست غرفهائی که از بالای آنهاست
غرفهائی بنا نهاده شده میرود از زیر آنها جویها وعده کردن خداست خلاف نمیکند
خدا وعده را ١٩ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس درآورد آنرا چشمه‌ها
در زمین پس بیرون می‌آورد بآن کشت را که گوناگونست رنگهای آن پس خشک شود پس می‌
بینی آنرا زرد شده پس میگرداند آنرا شکسته ریزها بدرستیکه در این هر آینه پندیست
مر صاحبان خردها را ٢٠ آیا پس آنکه گشاده کرده خدا سینه او را برای اسلام پس او بر
نوریست از پروردگار خود پس وای مر آنانرا که سخت است دلهای ایشان از یاد خدا آنها
در گمراهی اند هویدا ٢١ خدا فرو فرستاد نیکوتر گفتار کتابیرا مانند هم دو دو شده میلرزد
از آن پوستهای آنانکه میترسند از پروردگار خود پس نرم میگردد پوستهای ایشان و دلهای
ایشان بسوی ذکر خدا این هدایت خداست که هدایت میکند بآن کسی را میخواهد و کسی
را که گمراه کند خدا پس نیست مر او را راه نمائی ٢٢ آیا کیست که نگاه دارد بروی خود را از
بدی عذاب روز قیامت و گفته شود مر ستمکارانرا که بچشید آنچه را بودید که
کسب میکردید ٢٤ تکذیب کردند آنانکه بودند از پیش ایشان پس آمد ایشانرا عذاب
از جائی که نمیدانستند ٢٥ پس چشانید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هر آینه
عذاب آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٢٦ و هر آینه بتحقیق زدیم برای مردمان
در این قرآن از هر مثلی شاید که ایشان پند گیرند ٢٧ قرآن عربی که نیست صاحب
کجی شاید که ایشان بپرهیزند ٢٨ زد خدا مثلی مردیرا که در او چند شریک مخالف یکدیگر
باشند و مردیرا که خاص باشد برای مردی آیا یکسانند در مثل ستایش مر خدایرا است
بلکه اکثر ایشان نمیدانند ٢٩ بدرستی که تو خواهی مرد و بدرستی که ایشان خواهند
شد مردگان ٣١ پس بدرستی که شما روز قیامت نزد پروردگارتان مخاصمه خواهید
کرد ٣٢ پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بست بر خدا و دروغ انگاشته راست
را چونکه آمد او را آیا نیست در دوزخ مکان مر کافرانرا ٣٣ و کسی که آورد راستی
را و تصدیق نمود بآن آنها ایشانند پرهیزکاران ٣٤ مر ایشانراست
آنچه میخواهند نزد پروردگار ایشان اینست
جزای نیکوکاران ٣٥

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۳۶ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۳۷ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۳۸ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۳۹ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۴۱ إِنَّا أَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۴۲
اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ
الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۴۳
أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ
قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا
وَلَا يَعْقِلُونَ ۴۴ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ
جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۴۵ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۴۶
قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۴۷ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا
فْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا
يَحْتَسِبُونَ ۴۸

تا بپوشاند خدا از ایشان بدترین آنچه میکردند و پاداش دهد ایشانرا مزدشانرا
بنیکوترین آنچه بودند که میکردند ۳۶ آیا نیست خدا کافی بنده خود را و میترسانند
ترا بآنانکه از غیر اویند و آنرا که گمراه کند خدا پس نیست مر او را هیچ رهنمائی ۳۷
وکسی را که هدایت کند خدا پس نباشد مر او را هیچ گمراه کننده آیا نیست خدا عزیز صاحب
انتقام ۳۸ و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید آسمانها و زمین را هر آینه میگویند
البته خدا بگو آیا پس خبر دهید که آنچه را میخوانید از غیر خدا اگر خواهد بمن خدا گزندی
آیا ایشانند دفع کننده گزندش یا خواهد بمن رحمتی آیا ایشانند بازدارندگان
رحمتش بگو بس است مرا خدا بر او توکل میکنند توکل نمایندگان ۳۹ بگو ای قوم من
بکنید بر توانائی ایشان بدرستی که من کننده ام پس زود باشد که بدانید ۴۰ کسی
را که آید و را عذابی که خوار گرداند و را و فرود آید بر او عذابی پاینده ۴۱ بدرستی
که ما فرو فرستادیم بر تو کتابرا برای مردمان براستی پس کسی که هدایت یافت پس بسود
برای نفسش و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر آن و نیستی تو بر ایشان
نگهبان ۴۲ خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ آنها و آنکه را که نمرده است در خوابش
پس نگاه میدارد آنکه را که حکم کرده بر آنها مرگ را و میفرستد آن دیگری را تا مدتی نام
برده شده بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که اندیشه میکنند ۴۳
آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا و اگر چه باشند که مالک نباشند چیزی را و نمی
فهمند ۴۴ بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس
بسوی او بازگردیده میشوید ۴۵ و چون یاد کرده شود خدا به تنهائی منقبض گردد دلهای
آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت و چون یاد کرده شوند آنانکه از غیر اویند ناگاه ایشان
شادمانی کنند ۴۶ بگو بار خدایا آفریننده آسمانها و زمین دانای نهان و آشکار تو حکم
میکنی میان بندگان خود در آنچه بودند که در آن خلاف میکردند ۴۷ و
اگر بودی مر آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همه و
مانند آن با آن هر آینه فدا میدادند بآن از بدی عذاب
روز قیامت و هویدا گردد برای ایشان از خدا
آنچه نبودند که گمان برند ۴۸

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۴۹ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۵۰ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۵۱ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۵۲ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۵۳ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵۴ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ
رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۵۵ وَ
اتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۵۶ أَنْ
تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ
فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ
۵۷ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۵۸ أَوْ تَقُولَ حِينَ
تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۵۹ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ
آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۶۰ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ
مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۶۱ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ
اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۶۲ اللَّهُ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۶۳
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ۶۴ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ
۶۵ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وظاهر شود مر ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند واحاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن
استهزا میکردند ۴۹ پس چون رسد آدمی را گزندی بخواند مارا پس چون عطا فرمائیم اورا
نعمتی از ما گوید بجز این نیست که داده شده ام آن را بر دانشی بلکه آن آزمایشی است ولیکن
بیشتر ایشان نمیدانند ۵۰ بتحقیق که گفتند این را آنانکه بودند از پیش ایشان پس کفایت نکرد
از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۵۱ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند
وآنانکه ستم کردند از اینها زود باشد که برسد ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند ونیستند
ایشان عاجز کنندگان ۵۲ آیا وندانستند اینکه خدا میگشاید روزی را برای هرکه میخواهد
وتنگ میگیرد بدرستیکه در این هر آینه آیتهاست برای قومی که ایمان می آورند ۵۳
بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه
خدا می آمرزد گناهانرا همه بدرستیکه او وست آمرزگار مهربان ۵۴ بازگشت کنید
بسوی پروردگار خود وانقیاد نمائید مر اورا پیش از آنکه بیاید شمارا عذاب پس یاری کرده
نشوید ۵۵ وپیروی کنید نیکوتر آنچه را که فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان
پیش از آنکه بیاید شمارا عقوبتی ناگهان وشما نیابید ۵۶ اینکه گوید نفسی ای حسرت
بر آنچه تقصیر کرده در جانب خدا وبدرستیکه بودم هر آینه از استهزا کنندگان ۵۷
یا گوید اگر آنکه خدا هدایت کرده بودمرا هر آینه بودم از پرهیزکاران ۵۸ یا بگوید وقتی
که ببیند عذابرا کاش بودی مرا بازگشتی پس میشدم از نیکوکاران ۵۹ آری بتحقیق
آمد ترا آیتهای من پس دروغ انگاشتی آنهارا وگردنکشی نمودی وبودی از کافران ۶۰
وروز قیامت می بینی آنانرا که دروغ بستند بر خدا روهای ایشان سیاه شده آیا نیست
در دوزخ جایگاه متکبران ۶۱ ونجات میدهد خدا آنانرا که پرهیز نمودند
برستگاری ایشان نرسد بایشان بدی ونه ایشان اندوهگین شوند ۶۲ خداست
آفریننده هر چیزی واو بر هر چیزی وکیل است ۶۳ مر اوراست کلیدهای آسمانها وزمین
وآنانکه کافر شدند بآیتهای خدا آنها ایشانند زیانکاران ۶۴ بگو آیا پس غیر خدا میفرمائید مرا
که بپرستم ای نادانان ۶۵ وهر آینه بتحقیق وحی کرده شد بسوی تو وبسوی آنانکه بودند
پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود گردد البته کردار تو وهر آینه باشی
البته از زیانکاران ۶۶

بل الله فاعبد وكن من الشاكرين ٦٦ وما قدروا الله حق قدره والارض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات مطويات بيمينه
سبحانه وتعالى عما يشركون ٦٧ ونفخ في الصور فصعق من في السموات ومن في الارض الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى
فاذا هم قيام ينظرون ٦٨ واشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب وجيء بالنبيين والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم لا
يظلمون ٦٩ ووفيت كل نفس ما عملت وهو اعلم بما يفعلون ٧٠ وسيق الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى اذا جاؤها فتحت

ابوابها وقال لهم خزنتها الم
ياتكم رسل منكم يتلون عليكم
آيات ربكم وينذرونكم لقاء
يومكم هذا قالوا بلى ولكن
حقت كلمة العذاب على الكافرين
٧١ قيل ادخلوا ابواب جهنم
خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين
٧٢ وسيق الذين اتقوا ربهم الى
الجنة زمرا حتى اذا جاؤها
وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها
سلام عليكم طبتم فادخلوها
خالدين ٧٣ وقالوا الحمد لله
الذي صدقنا وعده واورثنا
الارض نتبوأ من الجنة حيث
نشاء فنعم اجر العاملين ٧٤
وترى الملائكة حافين من حول
العرش يسبحون بحمد ربهم
وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد
لله رب العالمين ٧٥

سورة المؤمن خمس وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ١ تنزيل الكتاب من الله العزيز
العليم ٢ غافر الذنب وقابل
التوب شديد العقاب ذي
الطول لا اله الا هو اليه
المصير ٣

بلکه خدا را پس بپرست وباش از شکرگذاران ٦٦ وبزرگ ندانستند خدا را
سزای بزرگیش وزمین تمام در قبضه اوست روز قیامت وآسمانها پیچیده شدهها
بدست ومنزهست او وبرتر از آنچه شریک می‌آورند ٦٧ ودمیده شد در صور پس
بیهوش گردید هرکه در آسمانها وهرکه بود در زمین مگر کسی که خواست خدا پس دمیده شد
در آن دیگر پس ناگاه ایشان ایستادگانند که می‌نگرند ٦٨ وروشن شود زمین
بنور پروردگارش وگذاشته شود کتاب وآورده شود پیغمبران وگواهان
وحکم کرده شود میان ایشان براستی وایشان ستم کرده نشوند ٦٩ وتمام داده شود
هر نفسی آنچه کرده است واو داناست بآنچه میکنند ٧٠ ورانده شد آنانکه کافر شدند
بسوی جهنم فوج فوج تا آنکه چون آمدند آنرا گشوده شود درهای آن وگفتند مر ایشانرا
خازنان آن آیا نیامد شمارا پیغمبرانی از شما که میخواندند بر شما آیتهای پروردگار شما
را ومیترسانیدند شمارا ملاقات روز شما این گفتند آری ولیکن واجب شد کلمه
عذاب بر کافران ٧١ گفته شد که درآیید بدرهای دوزخ جاویدانان در آن پس بدست
آرامگاه تکبرکنندگان ٧٢ ورانده شوند آنانکه ترسیدند از پروردگار شان بسوی
بهشت فوج فوج تا آنکه چون آمدند آنرا وگشوده شد درهای آن وگفتند مر ایشانرا
خازنان آن سلام بر شما پاک شدید پس درآیید آنرا جاویدانان ٧٣ وگفتند ستایش
مر خداوندیرا که راست گردانید ما را وعده خود ومیراث داد ما را زمین جای گیریم
از بهشت هرجا که خواهیم پس خوبست مزد کارکنان ٧٤ وبینی فرشتگان فرود آمده
از دور عرش تسبیح میگویند بستایش پروردگار خود وحکم کرده شد میان ایشان
براستی وگفته شد که سپاس مر خداوندیرا که پروردگار عالمیانست ٧٥

سوره مؤمن هشتاد وپنج آیتست

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ١ فرو فرستادن کتابست از خدای غالب دانا ٢ آمرزنده
گناه وپذیرنده توبه سخت عقوبت صاحب فضل نیست معبودی
جز او بسوی اوست بازگشت ٣

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللّٰهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۴ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ
هَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۵ وَكَذَٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۶ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ
بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۷

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۸ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ
وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
۹ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللّٰهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ
۱۰ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَ
أَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۱۱
ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا
فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۱۲ هُوَ
الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
مَنْ يُنِيبُ ۱۳ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۱۴
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۱۵
يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللّٰهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۱۶ الْيَوْمَ تُجْزَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۷

مخاصمه نمایند در آیتهای خدا مگر آنانکه کافر شدند پس نفریبد ترا گردیدن ایشان
در شهرها ۴ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و طایفهای دشمنان از پس ایشان
و قصد کردند هر امتی برسول خود شان که بگیرند او را و جدال کردند بباطل تا ناچیز
کنند بآن حق را پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود عذاب من ۵ و همچنین لازم شد گفتار
پروردگار تو بر آنانکه کافر شدند که ایشان یاران آتش اند ۶ آنانکه بر میدارند عرش را
و کسی که در دور اوست تسبیح میگویند بسپاس پروردگار خود و ایمان می آورند باو و آمرزش
میخواهند برای آنانکه ایمان آوردند پروردگار ما گنجایش دادی هر چیز را ببخشایش و دانش
پس بیامرز مر آنانرا که بازگشت نمودند و پیروی کردند راه ترا و نگاه دار ایشانرا از
عذاب دوزخ ۷ پروردگار ما و در آور ایشانرا ببهشتهای جای اقامت که وعده دادهٔ ایشانرا
و کسی که شایسته شد از پدران ایشان و زنان ایشان و اولاد ایشان بدرستی که
توئی عزیز حکیم ۸ و نگاه دار ایشانرا از بدیها و کسی را که نگاه داری از بدیها در روز
چنین پس بتحقیق بخشیدهٔ او را و اینست آن فیروزی بزرگ ۹ بدرستی که آنانکه
کافر شدند ندا کرده میشوند که هر اینه دشمنی خدا بزرگتر است از دشمنی شما
با نفسهای خود آنگاه که خوانده میشدید بسوی ایمان پس کفر میورزیدید ۱۰ گویند
پروردگار ما میرانیدی ما را دو بار و زنده کردی ما را دو بار پس اقرار کردیم بگناهانمان
پس آیا باشد بسوی بیرون شدن هیچ راهی ۱۱ این بسبب آنست که چون خوانده میشد
خدا بتنهائی کافر می شدید و اگر شریک کرده شدی باو ایمان می آوردید پس حکم مر
خداوند راست بلند مرتبه بزرگ ۱۲ اوست آنکه مینماید شما را آیتهای خود و فرو
می فرستد برای شما از آسمان روزی را و پند نمیگیرد مگر کسی که بازگشت مینماید
۱۳ پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او دین را و اگر چه ناخوش داشته
باشند کافران ۱۴ بلند مراتب خداوند عرش می افکند روح را از امر خود بر کسی که میخواهد از بندگان
خود تا بیم نماید روز بهم رسیدن ۱۵ روزی که ایشان ظاهر شوند کاسد پنهان نمیباشد بر خدا
از ایشان چیزی برای کیست پادشاهی امروز مر خدا راست که یگانه قهر کننده است ۱۶
امروز پاداش داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرده نیست ستمی امروز بدرستی که
خدا است زود حساب ۱۷

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۱۸ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
۱۹ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۲۰ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ۲۱ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۲۲ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ

مُبِينٍ ۲۳ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۲۴
فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ
اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۲۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ
إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن
يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۲۶ وَقَالَ
مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن
كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
۲۷ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن
يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ
مِن رَّبِّكُمْ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ
الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۲۸ يَا قَوْمِ لَكُمُ
الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَاءَنَا
قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ
وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۲۹
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۳۰ مِثْلَ
دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِن بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِّلْعِبَادِ ۳۱

و بیم نما ایشان را از روز نزدیک هنگامی که دلها باشند نزد حنجرها فرو خورندگان ۱۸ آن نیست
مر ستمکاران را هیچ خویشی و نه شفاعت خواهی که پذیرفته شود شفاعت او میداند خیانت
چشمها را و آنچه را که پنهان میدارد سینها ۱۹ و خدا حکم میکند براستی و آنان را که میخوانند
از غیر او حکم نمیکنند بچیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا ۲۰ آیا و سیر نکردند در
زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام کار آنانکه بودند پیش ایشان بودند ایشان سخت تر
از ایشان بقوت و اثرها در زمین پس گرفت ایشان را خدا بگناهان ایشان و نبود مر ایشان را
از خدا هیچ نگاه دارنده ۲۱ این بسبب آن بود که ایشان بودند که می آمدند ایشان را رسولان
ایشان با معجزهای روشن پس نمیگرویدند پس گرفت ایشان را خدا بدرستی که او توانای
سخت عقوبتست ۲۲ و هر آینه بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزهای ما و حجتی هویدا
۲۳ بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگریست بغایت دروغگو ۲۴
پس چون آمد ایشان را براستی از نزد ما گفتند بکشید پسران آنان را که ایمان آوردند با
او و زنده گذارید زنان ایشان را و نیست مکر کافران مگر در گمراهی ۲۵ و گفت فرعون
بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید بخواند پروردگار خود را بدرستی که من میترسم که تغییر
دهد ملت شما را یا آنکه ظاهر کند در زمین فساد را ۲۶ و گفت موسی بدرستی که من
پناه جستم بپروردگار خود و پروردگار شما از هر گردن کشی که ایمان نیاورد بروز شمار ۲۷
و گفت مرد مؤمنی از آل فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیا می کشید مردی را که
میگوید پروردگار من خداست و بتحقیق که آمد شما را با بینها از پروردگار شما و اگر باشد
دروغگو پس بر اوست دروغ گوئی او و اگر باشد راستگو برسد شما را بعضی آنچه وعده
میدهد شما را بدرستی که خدا راه نمی نماید کسی را که او اسراف کننده دروغگوست ۲۸
ای قوم من مر شما راست پادشاهی امروز غلبه کنندگان در زمین پس کیست یاری دهد
ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون راه نمی نمایم شما را مگر آنچه می بینم و
هدایت نمیکنم شما را مگر راه رشد را ۲۹ و گفت آنکه ایمان آورد ای قوم بدرستی
که من میترسم بر شما مانند روز طایفهای دشمنان ۳۰ مانند دستور قوم نوح و عاد
و ثمود و آنانکه بودند از بعد ایشان و نیست خدا که
خواهد ستمی برای بندگان ۳۱

ويا قوم اني اخاف عليكم يوم التناد ٣٢ يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم ومن يضلل الله فما له من هاد ٣٣ ولقد
جاءكم يوسف من قبل بالبينات فما زلتم في شك مما جاءكم به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث الله من بعده رسولا كذلك
يضل الله من هو مسرف مرتاب ٣٤ الذين يجادلون في آيات الله بغير سلطان اتاهم كبر مقتا عند الله وعند الذين آمنوا كذلك
يطبع الله على كل قلب متكبر جبار ٣٥ وقال فرعون يا هامان ابن لي صرحا لعلي ابلغ الاسباب ٣٦ اسباب السموات

فاطلع الى اله موسى واني لاظنه
كاذبا وكذلك زين لفرعون
سوء عمله وصد عن السبيل و
ما كيد فرعون الا في تباب ٣٧
وقال الذي آمن يا قوم اتبعون
اهدكم سبيل الرشاد ٣٨ يا
قوم انما هذه الحيوة الدنيا متاع
وان الآخرة هي دار القرار ٣٩ من
عمل سيئة فلا يجزى الا مثلها
ومن عمل صالحا من ذكر او انثى
وهو مؤمن فاولئك يدخلون
الجنة يرزقون فيها بغير حساب
٤٠ ويا قوم ما لي ادعوكم الى النجوة
وتدعونني الى النار ٤١ تدعونني
لاكفر بالله واشرك به ما ليس لي
به علم وانا ادعوكم الى العزيز الغفار
٤٢ لا جرم انما تدعونني اليه ليس
له دعوة في الدنيا ولا في الآخرة
وان مردنا الى الله وان المسرفين
هم اصحاب النار ٤٣ فستذكرون
ما اقول لكم وافوض امري الى
الله ان الله بصير بالعباد ٤٤ فوقيه
الله سيئات ما مكروا وحاق
بآل فرعون سوء العذاب ٤٥ النار
يعرضون عليها غدوا وعشيا ويوم
تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون
اشد العذاب ٤٦

وای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا بیکدیگر کردن ٣٢ روزی که برگردانیده
شوید پشت کنندگان نباشد مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده وکسی را که گمراه میکند
خدا پس نباشد مر او را هیچ راه نمائی ٣٣ و هر اینه بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با
بینها پس همیشه بودید در شک از آنچه آورد بشما از آن تا آنکه چون مرد گفتید هرگز
نفرستد خدا از بعد او پیغمبر را همچنین بگمراهی گذارد خدا کسی را که او اسراف کننده شک
دارنده است ٣٤ آنانکه مجادله مینمایند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد
ایشان را بزرگست از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گرویده اند همچنین مهر مینهد خدا
بر دل هر گردنکشی جبر کننده ٣٥ وگفت فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی تا
مگر برسم سببها را ٣٦ سببهای آسمانها پس اطلاع یابم بسوی خدای موسی و بدرستی
که من هر آینه می پندارم او را دروغگو و همچنین آرایش داده شد برای فرعون بدی
کردار او و باز داشته شد از راه و نبود مکر فرعون مگر در زیانکاری ٣٧ وگفت آنکه
گرویده بود ای قوم پیروی کنید مرا که راه نمایم شما را براه صواب ٣٨ ای قوم جز این
نیست که این زندگی دنیا برخورداریست و بدرستی که آخرت آنست خانه آرام ٣٩
کسی که کرد بدی را پس سزا داده نشود مگر مانند آن را و کسی که کرد کار شایسته را از
مرد یا زن و او باشد مؤمن پس آنها در آیند در بهشت روزی داده می شوند در آن
بیشمار ٤٠ و ای قوم چیست مرا که میخوانم شما را بسوی رستگاری و میخوانید مرا بسوی
آتش ٤١ میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک کنم با او آنچه را که نیست مرا بآن دانشی و من
میخوانم شما را بسوی عزیز آمرزگار ٤٢ ناچار و راست که آنچه میخوانید مرا بسوی آن
نیست مر او را خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه بازگشت ما بسوی خداست و
اینکه اسراف کنندگان ایشانند یاران آتش ٤٣ پس زود باشد که بخاطر آورید
آنچه را میگویم مر شما را و باز میگذارم امر خود را بسوی خدا بدرستی که خدا بیناست
ببندگان ٤٤ پس نگاه داشت او را خدا از بدیهای آنچه حیله می انگیختند و احاطه
کرد بکسان فرعون بدی عذاب ٤٥ آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد و
شبانگاه و روزی که قایم میشود قیامت داخل کنید
کسان فرعون را بسخت ترین عذاب ٤٦

وَاِذْ یَتَحَاجُّوْنَ فِی النَّارِ فَیَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِیْنَ اسْتَکْبَرُوْٓا اِنَّا کُنَّا لَکُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِیْبًا مِّنَ النَّارِ ۴۷ قَالَ الَّذِیْنَ
اسْتَکْبَرُوْٓا اِنَّا کُلٌّ فِیْهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَکَمَ بَیْنَ الْعِبَادِ ۴۸ وَقَالَ الَّذِیْنَ فِی النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّکُمْ یُخَفِّفْ عَنَّا یَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ۴۹ قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَکُ تَاْتِیْکُمْ رُسُلُکُمْ بِالْبَیِّنٰتِ قَالُوْا بَلٰی قَالُوْا فَادْعُوْا وَمَا دُعٰٓؤُا الْکٰفِرِیْنَ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ ۵۰ اِنَّا لَنَنْصُرُ
رُسُلَنَا وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَیَوْمَ یَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۵۱ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ الظّٰلِمِیْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ

۵۲ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوْسَی الْهُدٰی
وَاَوْرَثْنَا بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ الْکِتٰبَ هُدًی
وَّذِکْرٰی لِاُولِی الْاَلْبَابِ ۵۳ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِکَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ بِالْعَشِیِّ وَالْاِ
بْکَارِ ۵۴ اِنَّ الَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ
فِیْٓ اٰیٰتِ اللّٰهِ بِغَیْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ
اِنْ فِیْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا کِبْرٌ مَّا هُمْ
بِبَالِغِیْهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ۵۵ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ اَکْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ
۵۶ وَمَا یَسْتَوِی الْاَعْمٰی وَالْبَصِیْرُ
وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَلَا الْمُسِیْٓءُ قَلِیْلًا مَّا تَتَذَکَّرُوْنَ
۵۷ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِیَةٌ لَّا رَیْبَ
فِیْهَا وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُوْنَ
۵۸ وَقَالَ رَبُّکُمُ ادْعُوْنِیْٓ اَسْتَجِبْ
لَکُمْ اِنَّ الَّذِیْنَ یَسْتَکْبِرُوْنَ
عَنْ عِبَادَتِیْ سَیَدْخُلُوْنَ
جَهَنَّمَ دٰخِرِیْنَ ۵۹ اَللّٰهُ الَّذِیْ
جَعَلَ لَکُمُ الَّیْلَ لِتَسْکُنُوْا فِیْهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ
فَضْلٍ عَلَی النَّاسِ وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ
النَّاسِ لَا یَشْکُرُوْنَ ۶۰ ذٰلِکُمُ اللّٰهُ
رَبُّکُمْ خَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَ
اَنّٰی تُؤْفَکُوْنَ

وانگاه که منازعه میکنند در آتش پس میگویند ناتوانان مر آنانرا که تکبر نمودند بدرستیکه
که بودیم ما مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره از آتش را
۴۷ گفتند آنانکه تکبر کرده اند بدرستیکه ما همه در آنیم بدرستیکه خدا بتحقیق حکم
کرده میان بندگان ۴۸ وگفتند آنانکه در آتشند مر خزانه داران دوزخ را بخوانید پروردگار
تان را تا تخفیف دهد از ما روزی از عذاب را ۴۹ گفتند آیا نبود که می آمدند شما را رسولان
شما با بینها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نباشد خواندن کافران مگر در گمراهی ۵۰
بدرستیکه ما هر آینه یاری میکنیم رسولان خود را و آنانکه گرویده اند در زندگانی
دنیا و روزی که بپا ایستند گواهان ۵۱ روزی که سود ندهد ستمکاران را عذر
خواهی ایشان و مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست بدی سرای ۵۲ و هر آینه
بتحقیق دادیم موسی را هدایت و میراث دادیم بفرزندان یعقوب کتاب را هدایت
و پند مر صاحبان عقلها را ۵۳ پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا راست است و
آمرزش خواه مر گناهان خود را و تسبیح کن بستایش پروردگار خود بشبانگاه و بامداد
۵۴ بدرستیکه آنانکه مخاصمه میکنند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشانرا
نباشد در سینهای ایشان مگر بزرگی که نباشند ایشان رسندگان بآن پس پناه
بر بخدا بدرستیکه او ست شنوای بینا ۵۵ هر آینه آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر
است از آفرینش آدمیان ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۵۶ و یکسان نیست کور و بینا
و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها و نه بدکار اندکی را پند میگیرید
۵۷ بدرستیکه قیامت هر آینه آینده است نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردم
ایمان نمی آورند ۵۸ وگفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم برای شما بدرستی
که آنانکه تکبر میکنند از عبادت من زود باشد که درآیند در دوزخ ذلیلان ۵۹ خداست
آنکه گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشن بدرستی
که خدا هر آینه صاحب تفضل است بر آدمیان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند
۶۰ آن خداست پروردگار شما که آفریننده هر چیزیست
نیست معبودی جز او پس بکجا بر
گردانیده میشوید ۶۱

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٦٣ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٦٤ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٥ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٦ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦٧ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ٦٨ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ
٦٩ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ٧٠ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ
فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ٧٢
ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ
لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذٰلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ٧٤ ذٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ٧٥ ادْخُلُوا
أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ٧٦ فَاصْبِرْ إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ٧٧ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ
٧٨ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٧٩

همچنین برگردانیده میشوند آنانکه بودند که بایتهای خدا انکار میکردند ٦٣ خداست
آنکه گردانید برای شما زمین را جای قرار و آسمان را بنائی و صورت نگاشت شما را
پس نیکو ساخت صورتهای شما را و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها آنکه آن خداست
پروردگار شما پس برتر است خدا پروردگار عالمیان ٦٤ اوست زنده نیست معبودی جز او
پس بخوانید او را خالص گردانیده گان برای او دین را ستایش مر خدایرا که پروردگار عالمیانست
٦٥ بگو بدرستیکه من نهی کرده شده ام آنکه بپرستم آنانیرا که میخوانید از غیر خدا چون آمد
مرا بینها از پروردگار من و مامور شده ام که انقیاد نمایم مر پروردگار عالمیانرا ٦٦ اوست
آنکه آفرید شما را از خاک پس نطفه پس از خون بسته پس بیرون می آورد شما را کودکی پس
تا برسید بکمال توانائیتان پس تا بشوید پیران و از شما کسیست که متوفی میشود از پیش و تا
برسید بوقتی نام برده شده و شاید که شما تعقل کنید ٦٧ اوست آنکه زنده میکند و میمیراند
پس چون حکم کرد کاری را پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود ٦٨ آیا ندیدی بسوی
آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بکجا برگردانیده میشوند ٦٩ آنانکه بدروغ نسبت
کردند کتاب را و آنچه را که فرستادیم بآن رسولان خود را پس زود باشد که بدانند ٧٠
آنگاه که غلها است در گردنهاشان و زنجیرها کشیده می شوند در آب جوشان پس در آتش
سوخته شوند ٧٢ پس گفته شود مر ایشانرا کجاست آنچه بودید که شریک میگردانید با از غیر
خدا گفتند گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از پیش چیزیرا همچنین گمراه میکند خدا کافرانرا
٧٤ این بسبب آنست که بودید که شادمانی مینمودید در زمین بغیر حق و بسبب آنچه بودید
که می نازیدید ٧٥ داخل شوید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس بد است آرامگاه
متکبران ٧٦ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است پس یا می نمائیم البته ترا پاره آنچه را
وعده میدهیم ایشانرا یا موتی میکنیم البته ترا پس بسوی ما بازگردانیده میشوند ٧٧ و
هر آینه بحقیقت فرستادیم رسولانی را از پیش تو از ایشان کسیست که خواندیم بر تو و از ایشان
کسیست که نخواندیم بر تو و نباشد مر رسولی را که بیاورد معجزه را مگر باذن خدا پس چون آید
فرمان خدا حکم کرده شود براستی و زیان کنند آنجا باطل ملتان ٧٨ خداست آنکه
گردانید برای شما چهارپایانرا تا سوار گردید از آنها
را و از آنها بخورید ٧٩

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٨٠ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنكِرُونَ ٨١
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨٢ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٨٣ فَلَمَّا رَأَوْا
بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ٨٤ فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ

فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ٨٥
سورة السجدة اربع و خمسون آية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
حم ١ تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن
بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا
عَامِلُونَ ٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِينَ ٦ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
٧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٨ قُلْ أَئِنَّكُمْ
لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا
ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا
وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ١٠ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا
أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١١

و مر شما راست در آنها سودها و تا برسید بر آنها بحاجتی که در سینه‌های شماست و
بر آنها و بر کشتیها برداشته میشوید ٨٠ و مینماید بشما آیتهای خود را پس کدام آیتهای خدا
را انکار میکنید ٨١ آیا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام آنانکه
بودند از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان و سخت تر بقوت و اثرها در زمین پس کفایت
نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ٨٢ پس چون آمد ایشانرا رسولان ایشان
بآیتهای روشن شاد گشتند بآنچه نزد ایشان بود از دانش و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که
بآن استهزا میکردند ٨٣ پس چون دیدند عذاب ما را گفتند ایمان آوردیم بخدای یگانه
و کافر شدیم بآنچه بودیم بآن شرک آورندگان ٨٤ پس نبود که سود دهد ایشانرا ایمان
ایشان آنگاه که دیدند عذاب ما را سنت خداست که بحقیقت گذشته در بندگان
او و زیان کردند آنجا کافران ٨٥

سورهٔ فصلت پنجاه و چهار آیه است مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ١ فرو فرستاده‌ایست از بخشاینده مهربان ٢ کتابیست تفصیل داده شده
آیتهای آن قرآن عربی برای گروهی که میدانند ٣ مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردانید
بیشتر ایشان پس ایشان نمیشنوند ٤ و گفتند دلهای ما در پوششهاست از آنچه میخوانی
ما را بسوی آن و در گوشهای ما گرانیست و میان ما و میان تو حجابیست پس بکن بدرستیکه
که ما نیز عمل کنندگانیم ٥ بگو جز این نیست که من آدمیم مانند شما وحی کرده میشود بسوی من جز
این نیست که خدای شما خدای یگانه است پس راست بایستید بسوی او و آمرزش خواهید از او و
وای بر مشرکان ٦ آنانکه نمیدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند کافران ٧ بدرستیکه آنان
که ایمان آوردند و کردند شایستها مر ایشانراست مزدی ناکاسته ٨ بگو آیا شما هر آینه کافر میشوید
بآنکه آفرید زمین را در دو روز و میگردانید برای او همتایان آنست پروردگار عالمیان ٩ و
گردانید در آن کوهها از بالای آن و برکت داد در آن و اندازه کرد در آن خورشهای آنرا در چهار
روز مساوی برای طلب کنندگان ١٠ پس قصد کرد باسمان و آن دود بود پس گفت
مر او را و زمین را که بیائید خواه یا ناخواه گفتند آمدیم فرمانبرداران ١١

فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم
فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله
قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة فانا بما ارسلتم به كافرون ١٣ فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا من اشد منا
قوة اولم يروا ان الله الذي خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا باياتنا يجحدون ١٤ فارسلنا عليهم ريحا صرصرا في ايام نحسات

پس حکم کرد انها را هفت اسمان در دو روز و وحی کرد در هر اسمانی کار انرا و ارایش دادیم
اسمان دنیا را بچراغها و نگاه داشتنی اینست تقدیر عزیز دانا ١٢ پس اگر رو گردان
شوند پس بگو ترسانیدم شما را بصاعقه مانند صاعقهٔ عاد و ثمود هنگامی که امدند
ایشانرا رسولان از پیش ایشان و از پشت سر ایشان که نپرستید بجز خدا را گفتند اگر
خواسته بود پروردگار ما هراینه فرو فرستاده بود فرشتگانرا پس بدرستی که ما بانچه
فرستاده شده اید بان کافرانیم ١٣ پس اما عاد پس طلب بزرگی کردند در زمین بناحق
و گفتند کیست سخت تر از ما بتوانائی ایا ندیدند که خدائی که افرید ایشانرا او سخت تر
از ایشان بقوت و بودند که بایتهای ما انکار میکردند ١٤ پس فرستادیم بر ایشان بادی
سخت در روزهای با نحوست تا بچشانیم ایشانرا عقوبت خواری در زندگانی دنیا و
هراینه عذاب اخرت خوار کننده تر است و ایشان یاری کرده نمیشوند ١٥ و اما ثمود
پس هدایت نمودیم ایشانرا پس برگزیدند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشانرا صاعقه
عذاب خواری بانچه بودند که کسب میکردند ١٦ و نجات دادیم انانرا که ایمان اوردند و
بودند که میپرهیزند ١٧ و روزی که گرد اورده شوند دشمنان خدا بسوی اتش پس ایشان
باز داشته میشوند ١٨ تا انگاه که ایند انرا گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و دیدهای
ایشان و پوستهای ایشان بانچه بودند که میکردند ١٩ و گویند مر پوستهای خود را چرا
گواهی دادید بر ما گویند گویا کردانید ما را خدائی که گویا کردانید هر چیزیرا و او افرید شما
را اول بار و بسوی او باز کردانیده میشوید ٢٠ و نبودید که پنهان میشدید ازانکه گواهی دهد
بر شما گوش شما و نه دیدهای شما و نه پوستهای شما ولیکن گمان کردید انکه
خدا نمیداند بسیاری ازانچه میکنید ٢١ و این گمان شماست که گمان بردید بپروردگار
تان هلاک کردانید شما را پس گشتید از زیانکاران ٢٢ پس اگر صبر کنند پس اتش جا
یگاه است مر ایشانرا و اگر رضا جوئی کنند پس نباشند ایشان از عذر پذیرفته شدگان
٢٣ و برگماشتیم بر ایشان همنشینان پس اراستند برای ایشان انچه پیش ایشانست و انچه
پس ایشانست و حق شد بر ایشان گفتار در امتهائی که بتحقیق گذشته
امد پیش از ایشان از جن و انس بدرستی که
ایشان بودند زیانکاران ٢٤

لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى
وهم لا ينصرون ١٥ واما ثمود
فهديناهم فاستحبوا العمى على
الهدى فاخذتهم صاعقة العذاب
الهون بما كانوا يكسبون ١٦
ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون
١٧ ويوم يحشر اعداء الله الى النار
فهم يوزعون ١٨ حتى اذا ما جاؤها
شهد عليهم سمعهم وابصارهم
وجلودهم بما كانوا يعملون ١٩
وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا
قالوا انطقنا الله الذي انطق
كل شيء وهو خلقكم اول مرة
واليه ترجعون ٢٠ وما كنتم
تستترون ان يشهد عليكم
سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم
ولكن ظننتم ان الله لا يعلم
كثيرا مما تعملون ٢١ وذلكم
ظنكم الذي ظننتم بربكم اردكم
فاصبحتم من الخاسرين ٢٢ فان
يصبروا فالنار مثوى لهم وان
يستعتبوا فما هم من المعتبين ٢٣
وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس
انهم كانوا خاسرين ٢٤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ٢٥ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٦
ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٢٧ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَ
الْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ٢٨ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٢٩ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

وگفتند آنان که کافر شدند مشنوید مر این قرآنرا و هرزه گوئی کنید در آن تا شاید شما غالب
آیید ٢٥ پس هر آینه بچشانیم البته آنانرا که کافر شده اند عذاب سختی و هر آینه پاداش
دهیم البته ایشانرا بدترین آنچه بودند که میکردند ٢٦ اینست جزای دشمنان خدا
آتش مر ایشانراست در آن سرای جاودانی جزائی بسبب آنچه بودند بآیتهای ما انکار
میکردند ٢٧ وگفتند آنانکه کافر شدند پروردگارا بنما ما را آن دو تا که گمراه کردند
ما را از جن و انس تا بگردانیم ایشانرا زیر قدمهای خود تا باشند از زیر تران ٢٨ بدرستی که
آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرود آیند بر ایشان فرشتگان
که مترسید و اندوه مخورید و شادی نمائید به بهشتی که بودید که وعده داده میشدید
٢٩ ما یاوران شمائیم در زندگانی دنیا و در آخرت و از برای شماست در آن آنچه میخواهد
نفسهای شما و مر شماراست در آن هر چه بطلبید پیش آوردی از آمرزگار ٣٠ مهربان
وکیست نیکوگفتارتر از آنکه بخواند بسوی خدا و کند کار شایسته و گوید بدرستی
که من از مسلمانانم ٣١ و یکسان نبود نیکی و نه بدی دور گردان بآنچه نیکوتر است پس
آنگاه آنکه میان تو و میان او دشمنی است همانا که او دوستی است مهربان ٣٢ و داده
نشود آنرا مگر آنانکه شکیبائی نمودند و داده نشود آنرا مگر صاحب بهره بزرگی ٣٣ و اگر
رسد بخاطر تو از شیطان وسوسه پس پناه جو بخدا بدرستی که او وست شنوای دانا
٣٤ و از آیتهای وست شب و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید مر آفتابرا و نه مر ماه را
و سجده کنید مر خدا را که آفرید آنهارا اگر هستید که او را میپرستید ٣٥ پس اگر سرکشی نمودند
پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مر او را در شب و روز و ایشان ملول نمیگردند
٣٦ و از آیتهای وست آنکه می بینی زمین را افسرده پس چون فرو فرستادیم بر آن آبرا بجنبش
در آید و بلند شود بدرستی که آنکه زنده کرد آنرا هر آینه زنده کننده مردگانست بدرستی
که او بر هر چیزی تواناست ٣٧ بدرستی که آنانکه میل میکنند در آیتهای ما
پنهان نمیگردند بر ما آیا آنکه افکنده میشود در آتش بهتر است یا آنکه بیاید ایمن روز قیامت
بکنید آنچه میخواهید بدرستی که او بآنچه میکنید بیناست ٣٨ بدرستی که آنانکه
نگرویدند بذکر چون آمد ایشانرا و بدرستی که آن هر
آینه کتابیست ارجمند ٣٩

نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ٣٠ وَمَنْ أَحْسَنُ
قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٣١ وَلَا تَسْتَوِي
الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ٣٢ وَمَا
يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ٣٣ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٤ وَمِنْ آيَاتِهِ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ٣٥ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا
فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ٣٦
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي
الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٧
إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا
مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣٨
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ٣٩

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۴۲ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ
ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۴۳ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۴۴ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۴۵ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۴۶

نیامد او را باطل از پیش و نه از پس پشتش فرو فرستاده شده ایست از نزد راست
کردار ستوده ۴۲ گفته نمیشود مر ترا مگر آنچه بتحقیق گفته شده مر رسولان پیش از تو را
بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزشی است و صاحب عذابیست دردناک
۴۳ و اگر میگردانیدیم آن را قرآنی عجمی هر آینه گفتندی چرا بیان کرده نشد آیتهای او آیا
عجمی است و عربی بگو آن مر آنانرا که ایمان آورده اند هدایت و شفا است و آنانکه ایمان
نمی آورند در گوشهای ایشان سنگینی است و آن بر ایشان نابینائی است ایشان
آواز داده میشوند از جائی دور ۴۴ و هر آینه بتحقیق که دادیم موسی کتاب را پس
اختلاف کرده شد در آن و اگر نبودی کلمه که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم
کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکی اند از آن بگمان اندازنده
۴۵ کسی که کرده کار شایسته را پس برای خودش است و هر که بد کرده پس بر خودش
است و نیست پروردگار تو ستمکار مر بندگان را ۴۶ بسوی او بر گردانیده شود دانش
قیامت و بیرون نمی آید هیچ میوه ها از غلافهای خود و بار حمل نمیگیرد هیچ ماده و نمی نهد مگر
بدانش او و روزی که ندا کند ایشانرا که کجایند شریکان من گویند خبر دادیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی
۴۷ و گم شد از ایشان آنچه بودند که میخواندند از پیش و یقین دانند که نیست مر ایشانرا هیچ
گریزگاهی ۴۸ ملول نشود آدمی از دعای خیر و اگر رسد او را شری پس ناامید نومید است ۴۹
و هر آینه اگر چشانیم او را رحمتی از خود پس از بدحالی که رسیده باشد او را هر آینه گوید این مراست
و گمان نمیبرم قیامت را قیام نماینده و هر آینه اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگار خود بدرستیکه
مر مرا نزد او هر آینه نیکوئی است پس هر آینه خبر دهیم البته آنانرا که کافر شدند بآنچه کرده اند
و هر آینه چشانیم البته ایشانرا از عذابی سخت ۵۰ و هرگاه انعام نمائیم بر آدمی روی گرداند و دور گرداند
جانب خود را و چون رسد او را بدی پس صاحب دعای بسیار ۵۱ بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا پس کافر شدید با آن
کیست گمراه تر از کسی که او در مخالفتی است دور ۵۲ زود باشد که بنمائیم بایشان آیتهای خود را در آفاق و در نفسهای
ایشان تا ظاهر شود مر ایشانرا که وی حق است آیا کافی نیست مر پروردگار ترا که او بر هر چیزی گواه است ۵۳
آگاه باش بدرستی که ایشان در گمانند از لقای پروردگار خود آگاه باش بدرستی که او بهر چیزی

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ
مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ
مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۴۷ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۴۸ لَا
يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۴۹
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَ
مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۵۰ وَإِذَا أَنْعَمْنَا
عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
۵۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۵۲ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا
فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ
لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۵۳ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۵۴
سورة شوری ثلث و خمسون

سوره شوری پنجاه و سه آیه است و آن مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم حم ۱ عسق ۲ كذلك يوحي اليك والى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم ۳ له ما في السموات
وما في الأرض وهو العلي العظيم ۴ تكاد السموات يتفطرن من فوقهن والملائكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الأرض الا
الله هو الغفور الرحيم ۵ والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل ۶ وكذلك اوحينا اليك قرءانا
عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير ۷ ولو شاء الله لجعلهم امة

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ عسق ۲ همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو خدای
ارجمند درست کردار ۳ مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وی است
بلند بزرگ ۴ نزدیکست که آسمانها شکافته شوند از بالای ایشان و فرشتگان تسبیح میکنند
بستایش پروردگار خود و آمرزش می‌طلبند برای آنکه در زمین است آگاه باش بدرستی
که خدا اوست آمرزگار مهربان ۵ و آنانکه گرفتند از غیر او دوستان خدا نگهبانست بر
ایشان و نه تو بر ایشان گماشته ۶ و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی را تا بیم کنی
اصل قریه‌ها را و هرکه را گرداگرد است و بیم نمائی از روز جمع آمدن نیست شکی در آن
فرقه در بهشتند و فرقه در آتش ۷ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی ایشان را امتی واحده
لیکن در می‌آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست مر ایشان را هیچ یاری
و نه یاوری ۸ آیا گرفته‌اند از غیر او دوستان پس خدا اوست دوست حقیقی و او زنده می
کند مردگان را و او بر هر چیز تواناست ۹ و آنچه خلاف نمودید در آن از چیزی پس حکم آن
بسوی خداست آنست خدای پروردگار من بر او اعتماد کرده‌ام و بسوی او رجوع میکنم ۱۰ آفریننده
آسمانها و زمین گردانید برای شما از خودهاتان جفتها و از چهارپایان جفتها بسبب آن پدید آرد
شما را در آن نیست مانند او چیزی و اوست شنوای بینا ۱۱ مر او راست کلیدهای
آسمانها و زمین پهن میکند روزی برای هر که بخواهد و تنگ میکند بدرستیکه او بهر
چیزی داناست ۱۲ قرار داد برای شما از دین آنچه را وصیت کرده بآن نوح و آنچه را
وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه را وصیت فرمودیم بآن ابراهیم و موسی و عیسی را آنکه
بپا دارید دین را و متفرق مشوید در آن عظیم نمود بر مشرکان آنچه میخوانی ایشان را بسوی آن
خدا برگزیند بسوی خود هر که را خواهد و راه نماید بسوی خود هر که بازگشت نماید
۱۳ و متفرق نشدند مگر بعد از آنکه آمد ایشان را دانش از روی حسد
که در میانه ایشان بود و اگر نبودی کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو تا مدتی
نام برده شده هر آینه حکم کرده شده بود میانشان و بدرستیکه آنانکه
داده شده‌اند کتاب را از پس ایشان هر آینه در شکی
اند از آن بگمان اندازنده

واحدة ولكن يدخل من يشاء
في رحمته والظالمون ما لهم من
ولي ولا نصير ۸ ام اتخذوا من
دونه اولياء فالله هو الولي وهو
يحيي الموتى وهو على كل شيء قدير
۹ وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه
الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت
واليه انيب ۱۰ فاطر السموات
والأرض جعل لكم من انفسكم ازواجا
ومن الانعام ازواجا يذرؤكم فيه
ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير ۱۱ له مقاليد السموات
والأرض يبسط الرزق لمن يشاء
ويقدر انه بكل شيء عليم ۱۲ شرع
لكم من الدين ما وصى به نوحا
والذي اوحينا اليك وما وصينا
به ابراهيم وموسى وعيسى ان
اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه كبر
على المشركين ما تدعوهم اليه
الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي
اليه من ينيب ۱۳ وما تفرقوا
الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا
بينهم ولولا كلمة سبقت
من ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم
وان الذين اورثوا الكتاب من
بعدهم لفي شك منه مريب

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٥ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ١٦ اللّٰهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ ١٧ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ

فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ١٨
اللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ١٩ مَنْ كَانَ
يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ نَصِيبٍ ٢٠ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ
شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢١ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ٢٢ ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ
عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
شَكُورٌ ٢٣ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَإِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ
وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ٢٤ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ٢٥

پس بجهت آن پس بخوان و ثابت باش چنانچه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای
ایشانرا و بگو ایمان آوردم بآنچه فرو فرستاده خدا از کتاب امر کرده شده ام که
عدالت کنم میانه شما خدا پروردگار ما و پروردگار شماست برای ماست کردارهای
ما و برای شماست کردارهای شما نیست خصومتی میانه ما و میانه شما خدا جمع
میکند میانه ما و بسوی اوست بازگشت ١٥ و آنانکه مخاصمه مینمایند در خدا از
پس آنچه اجابت کرده شده مر او را حجت ایشان ناچیز است نزد پروردگار ایشان و
بر ایشانست غضبی و مر ایشانراست عذاب سختی ١٦ خداست آنکه فرو فرستاد
کتاب را براستی و میزانرا و چه چیز آگاه نمود ترا شاید قیامت نزدیک باشد ١٧ شتاب مینمایند
بآن آنانکه ایمان نمی‌آورند بآن و آنانکه ایمان آورده اند ترسانند از آن و میدانند
که آن حقست آگاه باش بدرستی که آنانکه مجادله مینمایند در قیامت هرآینه در
گمراهی اند دور ١٨ خدا مهربان است ببندگان خود روزی میدهد آنکه را بخواهد و
اوست توانای ارجمند ١٩ هرکه باشد که خواهد زراعت آخرترا بیفزاییم برای او در زراعتش
و هرکه باشد که خواهد زراعت دنیا را دهیم او را از آن و نباشد مر او را در آخرت هیچ بهره
٢٠ یا مر ایشانراست شریکانی که قرار داده اند برای خود از دین آنچه رخصت نداده باو خدا
و اگر نبودی کلمه فصل هرآینه حکم کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ستمکاران
برای ایشان عذابی دردناک ٢٢ می‌بینی ستمکارانرا ترسناکان از آنچه کسب کرده اند و آن
واقعست بایشان و آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را در سبزه زارهای
بهشتها باید مر ایشانراست هرچه خواهند نزد پروردگار ایشان این آنست تفضل عظیم
٢٣ اینست آنکه مژده میدهد خدا بندگان خود را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
شایسته بگو نمیخواهم از شما براین مزدی مگر دوستی را در خاندان من و کسی که کسب کند
نیکو را بیفزاییم برای او در آن نیکوئی بدرستی که خدا آمرزگاریست سپاس گذار ٢٤
بلکه میگویند بربافته برخدا دروغی را پس اگر خواهد خدا مهر زند بر دل تو و محو مینماید
خدا باطل را و ثابت میکند حق را بکلمات خود بدرستی که او داناست بآنچه در سینه‌هاست
٢٥ و اوست آنکه می پذیرد توبه را از بندگان خود و در می گذرد
از بدیها و میداند آنچه را میکنید ٢٦

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ٢٧ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ
لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ٢٨ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ
رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ٢٩ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ٣٠ وَمَا
أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ٣١ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٣٢

و اجابت مینماید آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را و می افزاید
ایشانرا از فضل خود و کافران برای ایشانست عذاب سختی ٢٧ و اگر پهن کند خدا روزی
برای بندگان خود هر اینه از حد در روند در زمین ولیکن فرو میفرستد باندازه آنچه
را میخواهد بدرستیکه او به بندگان خود آگاه بیناست ٢٨ و اوست آنکه فرو می
فرستد باران را از پس آنکه نومید شدند و پراکنده مینماید رحمت خود را و اوست
یاور ستوده ٢٩ و از آیتهای اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرده
اند و از جنبنده و او بر گرد آوردن ایشان هرگاه خواهد تواناست ٣٠ و آنچه رسد
شما را از مصیبتی پس بسبب آنست که کسب کرده دستهای شما و در میگذرد از
بسیاری ٣١ و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست مر شما را از غیر خدا
هیچ یاری و نه هیچ یاوری ٣٢ و از آیتهای اوست کشتیهای رونده در دریا مانند
کوهها ٣٣ اگر خواهد ساکن گرداند باد را پس بگردند ایستاده ها بر پشت آن بدرستیکه
در این هر اینه آیتهاست برای هر شکیبای سپاس گذاری ٣٤ یا هلاک گرداند آنها
را بسبب آنچه کسب کرده اند و درمیگذرد از بسیاری ٣٥ و تا بدانند آنانکه جدال
میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی ٣٦ پس آنچه داده شدید از
چیزی پس مایهٔ تعیش زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است
برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود اعتماد مینمایند ٣٧ و آنانکه دوری
میکنند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان عفو
نمایند ٣٨ و آنانکه اجابت نمودند مر پروردگار خود را و بپا داشتند نماز را و کار
ایشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی کردیم ایشانرا نفقه دهند ٣٩ و آنانکه
چون رسد ایشانرا ستم ایشان داد خود بستانند ٤٠ و سزای بدی بدیست مثل آن پس
هر که درگذشت و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست بدرستیکه او دوست نمیدارد ستمکارانرا
٤١ و هر اینه آنکه داد خود بستاند پس از ستم باو پس آنها نباشد بر ایشان هیچ راهی ٤٢
نیست راه مگر بر آنانکه ستم میکنند مردم را و فساد میکنند در زمین بناحق آن گروه
مر ایشانراست عذابی دردناک ٤٣ و هر اینه کسی که صبر نماید و عفو کند بدرستی
که آن هر اینه از بالاترین کارهاست ٤٤

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
٣٣ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ
رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣٤
أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ
كَثِيرٍ ٣٥ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ٣٦
فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
٣٧ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ٣٩ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ٤٠ وَجَزَاؤُا
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ٤١ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ
ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ٤٢ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤٣ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ
إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ٤٤

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۴۴ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۴۵ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۴۶ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۴۷ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ

إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ
الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۴۸ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۴۹ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ
ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۵۰ وَمَا
كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ إِلَّا وَ
حْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا
يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۵۱ وَكَذَٰلِكَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا
مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ
عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۵۲ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَا إِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۵۳

سُورَةُ الزُّخْرُفِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۱ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۳

وکسی را که گمراه کند خدا پس نباشد مر او را هیچ کارگذاری بعد از او و می بینی ستمکارانرا
که چون بر بینند عذاب را گویند آیا باشد بسوی بازگشت هیچ راهی ۴۴ و به بینی ایشانرا
که عرض میشوند بران فروتنان از خواری بنگرند از چشم انداختنی خفی و گفتند آنانکه ایمان
آورده اند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند نفسهای خود و کسان خود را
روز قیامت آگاه باش بدرستی که ستمکاران در عذابی اند پاینده ۴۵ و نباشد مر
ایشانرا هیچ از دوستان که یاری دهند ایشانرا از غیر خدا و هر که را گمراه کند خدا پس نباشد
مر او را هیچ راهی ۴۶ اجابت نمائید مر پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزیکه نباشد
بازگردانیده مر آنرا از خدا نباشد مر شما را هیچ پناهی در آنروز و نباشد مر شما را هیچ انکاری
۴۷ پس اگر اعراض کنند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن
و بدرستی که ما چون چشانیدیم آدمی را از خود رحمتی شاد شد بان و اگر برسد ایشانرا بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بدرستی که آدمی ناسپاس است ۴۸
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند آنچه را خواهد می بخشد مر آنرا
که خواهد دختران و می بخشد آنرا که خواهد پسران ۴۹ یا جفت میگرداند ایشانرا پسران و دختران
و میگرداند کسی را که میخواهد بی فرزند بدرستی که او داناییست توانا ۵۰ و نباشد مر
آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستد رسولی را پس وحی کند
باذنش آنچه را خواهد بدرستی که او بلندیست درست کردار ۵۱ و همچنین وحی فرستادیم
بسوی تو روح را از امر خود نبودی که بدانی که چیست کتاب و نه ایمان ولیکن گردانیدیم
آنرا روشنائی که راه نمائیم بان هر که را خواهیم از بندگان خود و بدرستی که تو هر اینه
راه می نمائی بسوی راه راست ۵۲ راه خدائی که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است آگاه باش که بسوی خدا باز میگردد کارها ۵۳

سورة زخرف هشتاد و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ بکتاب روشن کننده ۲ بدرستی که ما گردانیدیم آنرا
قرآنی عربی شاید شما تعقل نمائید ۳

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۴ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۵ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا
يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۶ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۷ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۸ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۹ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۱۰ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۱۱

و بدرستی که آن در اصل کتاب نزد ما هر اینه بلند است مشتمل بر حکمت ۴ آیا پس باز
داریم از شما ذکر را از روی اعراض آنکه هستید گروهی اسراف کنندگان ۵ و بسا که
فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان و نمی آمد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که
باو استهزا میکردند ۶ پس هلاک کردیم سخت تر از ایشان را در سخت گیری و گذشت
مثل پیشینیان ۷ و هر اینه اگر بپرسی ایشانرا که که آفرید آسمانها و زمین را هر اینه گویند
البته آفریدشان را چیره دانا ۸ آنکه گردانید برای شما زمین را فراشی و گردانید
برای شما در آن راهها تا شاید شما هدایت یابید ۹ و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی
را باندازه پس زنده گردانیدیم بآن زمین مرده را همچنین بیرون آورده شوید ۱۰ و آنکه آفرید
اصناف همه آنها را و گردانید برای شما از کشتیها و چهارپایان آنچه سوار شوید ۱۱ تا
راست نشینید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون درست بر
نشستید بر آن و بگویید منزهست آنکه رام گردانید برای ما اینرا و نبودیم مر او را طاقت
داران ۱۲ و بدرستی که ما بسوی پروردگار خود هر اینه بازگردندگانیم ۱۳ و گردانیدند برای
او از بندگان او نصیبی بدرستی که آدمی هر اینه ناسپاس است هویدا ۱۴ آیا فرا
گرفت از آنچه آفرید دختران برگزید شما را به پسران ۱۵ و چون مژده داده شود یکیشان
بآنچه زده برای بخشاینده مثلی بگردد روی وی تیره و او باشد خشمناک ۱۶ آیا کسی که تربیت
کرده میشود در زینت و او در مخاصمه آشکار ننماینده است ۱۷ و گردانیدند فرشتگان را
که ایشان بندگان خدای بخشاینده اند دختران آیا حاضر بودند آفرینش ایشانرا زود باشد
که نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند ۱۸ و گفتند اگر خواستی خدای بخشاینده
نمی پرستیدیم ایشانرا نیست مر ایشانرا بآن هیچ دانشی نیستند ایشان مگر که دروغ می
گویند ۱۹ یا داده ایم ایشانرا کتابی پیش از آن پس ایشان بآن چنگ در زنندگانند ۲۰
بلکه گفتند بدرستی که ما یافته ایم پدران خود را بر ملتی و بدرستی که ما بر اثرهای
ایشان هدایت یافتگانیم ۲۱ و همچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه از بیم نماینده
مگر آنکه گفتند متنعمان آن بدرستی که ما یافته ایم پدران
خود را بر ملتی بدرستی که ما بر اثرهای ایشان
پیروی کنندگانیم ۲۲

لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ
تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۱۲
وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۱۳ وَ
جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۱۴ أَمِ
اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ
بِالْبَنِينَ ۱۵ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا
ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۱۶ أَوَمَنْ
يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرُ مُبِينٍ ۱۷ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ
وَيُسْأَلُونَ ۱۸ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ
الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ
مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۱۹
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ
بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۲۰ بَلْ قَالُوا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ۲۱ وَكَذَٰلِكَ
مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ۲۲

ربع

قال اولو جئتكم باهدى مما وجدتم عليه اباءكم قالوا انا بما ارسلتم به كافرون ۲۳ فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين
۲۴ واذ قال ابرهيم لابيه وقومه انني براء مما تعبدون ۲۵ الا الذي فطرني فانه سيهدين ۲۶ وجعلها كلمة باقية في
عقبه لعلهم يرجعون ۲۷ بل متعت هؤلاء واباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين ۲۸ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وانا
به كافرون ۲۹ وقالوا لولا نزل هذا القران على رجل من القريتين عظيم ۳۰ اهم يقسمون رحمت ربك نحن قسمنا بينهم
معيشتهم في الحيوة الدنيا ورفعنا
بعضهم فوق بعض درجات
ليتخذ بعضهم بعضا سخريا و
رحمت ربك خير مما يجمعون
۳۱ ولولا ان يكون الناس امة
واحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن
لبيوتهم سقفا من فضة ومعارج
عليها يظهرون ۳۲ ولبيوتهم
ابوابا وسررا عليها يتكئون ۳۳
وزخرفا وان كل ذلك لما متاع
الحيوة الدنيا والاخرة عند
ربك للمتقين ۳۴ ومن يعش
عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا
فهو له قرين ۳۵ وانهم ليصدونهم
عن السبيل ويحسبون انهم
مهتدون ۳۶ حتى اذا جاءنا
قال ياليت بيني وبينك بعد
المشرقين فبئس القرين ۳۷ و
لن ينفعكم اليوم اذ ظلمتم انكم
في العذاب مشتركون ۳۸ افانت
تسمع الصم او تهدي العمي ومن
كان في ضلال مبين ۳۹
فاما نذهبن بك فانا منهم
منتقمون ۴۰ او نرينك الذي
وعدناهم فانا عليهم
مقتدرون ۴۱

گفت آیا اگر چه آورده‌ام شما را راه نماینده‌تر از آنچه یافته‌اید بر آن پدران خود را گفتند بدرستیکه
ما بآنچه فرستاده شده‌اید بآن کافرانیم ۲۳ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر
چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان ۲۴ و هنگامیکه گفت ابرهیم مر پدر خود و گروه
خود را بدرستیکه من بیزارم از آنچه میپرستید ۲۵ مگر آنکه آفرید مرا پس بدرستیکه او
زود هدایت میکند مرا ۲۶ و گردانید آنرا کلمهٔ باقی در عقب خود شاید ایشان بازگردند
۲۷ بلکه برخورداری دادم اینها را و پدران ایشانرا تا آمد ایشانرا حق و رسولی ظاهر کننده ۲۸
و چون آمد ایشانرا حق گفتند این جادوئیست و بدرستیکه ما بآن کافرانیم ۲۹ و گفتند چرا
فرو فرستاده نشد این قرآن بر مردی از دو قریه که بزرگست ۳۰ آیا ایشان قسمت میکنند
بخشش پروردگار ترا ما قسمت کردیم میان ایشان وجه معاش ایشانرا در زندگی دنیا و
بلند گردانیدیم بعضی ایشانرا بالای بعضی بچندین مرتبه تا فرا گیرند بعضی ایشان بعضی
را بکار باز داشته شده و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه فراهم آورند ۳۱ و اگر نه
آن بودی که شدندی مردم گروهی یگانه هر آینه گردانیدیم برای آنکه کافر میشود بخدای
بخشاینده مر خانه‌های ایشانرا سقفها از نقره و نردبانها که بر آنها بر آیند ۳۲ و برای
خانه‌های ایشان درها و تختها که بر آنها تکیه زنند ۳۳ و زینتی و نیست همه آن مگر
مایهٔ تعیش زندگی دنیا و آخرت نزد پروردگار تو برای پرهیزکارانست ۳۴ و هر که چشم
بپوشد از یاد خدای بخشاینده برگماریم برای او شیطانی پس او مر او را همنشین ۳۵
و بدرستیکه ایشان هر آینه باز دارند ایشانرا از راه و می‌پندارند که ایشان هدایت یافته
گانند ۳۶ تا چون آید ما را گوید ای کاش بودی میانهٔ من و میانهٔ تو دوری مشرقین پس بد
همنشینی ۳۷ و هرگز سود ندهد شما را امروز چون ستم کردید بیکه شما در عذاب
شریکانید ۳۸ آیا پس تو میشنوانی کرانرا یا هدایت میکنی کورانرا و آنرا که باشد
در گمراهی هویدا ۳۹ پس اگر ببریم ترا پس بدرستیکه ما از ایشان انتقام
کشندگانیم ۴۰ یا بنمائیم البته ترا آنچه وعده کرده‌ایم
ایشانرا پس بدرستی
که ما بر ایشان
توانائیم ۴۱

فاستمسك بالذي اوحي اليك انك على صراط مستقيم ۴۳ وانه لذكر لك ولقومك وسوف تسئلون ۴۴ واسئل من ارسلنا من قبلك
من رسلنا اجعلنا من دون الرحمن آلهة يعبدون ۴۵ ولقد ارسلنا موسى باياتنا الى فرعون وملائه فقال اني رسول رب
العالمين ۴۶ فلما جاءهم باياتنا اذا هم منها يضحكون ۴۷ وما نريهم من آية الا هي اكبر من اختها واخذناهم بالعذاب لعلهم
يرجعون ۴۸ وقالوا يا ايه الساحر ادع لنا ربك بما عهد عندك اننا لمهتدون ۴۹ فلما كشفنا عنهم العذاب اذا هم ينكثون ۵۰

ونادى فرعون في قومه قال يا
قوم اليس لي ملك مصر وهذه
الانهار تجري من تحتي افلا تبصرون
۵۱ ام انا خير من هذا الذي هو
مهين ولا يكاد يبين ۵۲ فلولا
القي عليه اسورة من ذهب او جاء
معه الملائكة مقترنين ۵۳
فاستخف قومه فاطاعوه انهم
كانوا قوما فاسقين ۵۴ فلما
آسفونا انتقمنا منهم فاغرقناهم
اجمعين ۵۵ فجعلناهم سلفا
ومثلا للآخرين ۵۶ ولما ضرب
ابن مريم مثلا اذا قومك منه
يصدون ۵۷ وقالوا ءآلهتنا
خير ام هو ما ضربوه لك الا
جدلا بل هم قوم خصمون ۵۸
ان هو الا عبد انعمنا عليه و
جعلناه مثلا لبني اسرائيل
ولو نشاء لجعلنا منكم ملائكة
في الارض يخلفون ۶۰ وانه
لعلم للساعة فلا تمترن بها
واتبعون هذا صراط مستقيم
۶۱ ولا يصدنكم الشيطان
انه لكم عدو مبين ۶۲ ولما جاء
عيسى بالبينات قال قد جئتكم
بالحكمة ولابين لكم بعض
الذي تختلفون فيه

پس چنگ در زن بانچه وحی فرستاده شده بسوی تو بدرستی که توئی بر راهی راست
۴۳ و بدرستی که آن ذکریست مر تورا و مر گروه تورا و زود باشد که پرسیده شوید ۴۴ و بپرس
از آنانکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما که آیا کردانیدیم از غیر بخشنده خدایانی که پرستیده
شوند ۴۵ و هر آینه بتحقیق فرستادیم موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و جماعت وی پس
گفت بدرستی که من فرستاده پروردگار جهانیانم ۴۶ پس چون آورد بایشان آیتهای ما را
آنگاه ایشان از آن میخندیدند ۴۷ و نمی نمودیم بایشان هیچ آیتی مگر آنکه آن بزرگتر بود
از خواهرش و گرفتیم ایشانرا بعذاب تا شاید ایشان بازگشت نمایند ۴۸ و گفتند ای
جادوگر بخوان برای ما پروردگار خود را بآنچه عهد کرده نزد تو بدرستی که ما هر آینه
راه یافته گانیم ۴۹ پس چون برداشتیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان میشکنند ۵۰
و ندا کرد فرعون در گروه خود گفت ای گروه من آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این نهرها
میرود از زیر من آیا پس نمی بینید ۵۱ بلکه من بهترم از این کسی که او خوار است ۵۲ و نزدیک
نیست که بیان نماید ۵۳ پس چرا افکنده نشده بر او دست رنجها از طلا یا آمدی
با او ملائکه پیوستگان ۵۳ پس سبک عقل شمرد قوم خود را پس فرمان بردند ویرا بدرستی
که ایشان بودند گروهی نافرمانبرداران ۵۴ پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم
از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا همگی ۵۵ پس گردانیدیم ایشانرا گذشتگان
و مثلی برای پسینیان ۵۶ و چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه گروه تو از آن فریاد
میکردند ۵۷ و گفتند آیا خدایان ما بهترند یا او نزدند آنرا برای تو مگر برای خصومت
بلکه ایشان گروهی اند خصومت کنندگان ۵۸ نیست او مگر بنده که نعمت
کردیم بر او و گردانیدیم ورا مثلی برای بنی اسرائیل ۵۹ و اگر میخواستیم هر آینه
میگردانیدیم از شما فرشتگانی که در زمین خلافت میکردند ۶۰ و بدرستی
که آن هر آینه دانشیست برای قیامت پس شک مکنید البته بآن و پیروی
کنید مرا این راهیست راست ۶۱ و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستی
که او مر شما را دشمنی است هویدا ۶۲ و چون آورد عیسی معجزات را
گفت بتحقیق که آوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما بعض
آنچه را که اختلاف میکنید در آن

فِيهِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦٤ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيمٍ ٦٥ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٦٦ اَلْاَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
اِلَّا الْمُتَّقِينَ ٦٧ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٦٨ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ٦٩ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ
اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ٧٠ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ٧١ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
٧٢ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
تَاْكُلُونَ ٧٣ اِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ٧٤ لَا يُفَتَّرُ
عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٥
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ
الظَّالِمِينَ ٧٦ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ
لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ
مَاكِثُونَ ٧٧ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ
٧٨ اَمْ اَبْرَمُوا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُونَ
٧٩ اَمْ يَحْسَبُونَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُونَ ٨٠ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ
وَلَدٌ فَاَنَا اَوَّلُ الْعَابِدِينَ ٨١
سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٨٢ فَذَرْهُمْ
يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ٨٣ وَهُوَ الَّذِي
فِي السَّمَاءِ اِلٰهٌ وَفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٨٤ وَتَبَارَكَ
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٨٥ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٨٦

پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ۶۳ بدرستی که خدا اوست پروردگار من و پروردگار
شما پس بپرستید او را این راهیست راست ۶۴ پس اختلاف نمودند فرقها از میان
ایشان پس وای مر آنانرا که ستم کردند از عذاب روز پر درد ۶۵ آیا انتظار میبرند مگر
قیامت را که بیاید بایشان ناگهان و ایشان ندانند ۶۶ دوستان در آن روز بعض ایشان
مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ۶۷ ای بندگان من نیست ترسی بر شما در آن روز
و نه شما اندوه میخورید ۶۸ آنان که ایمان آوردند بآیتهای ما و بودند مسلمانان ۶۹
در آیید در بهشت شما و زنان شما گرامی داشته شوید ۷۰ گردانیده شود بر ایشان
کاسهای بزرگ از طلا و کوزهای بیدسته و در آنست آنچه میخواهند نفسها و لذت
یابند چشمها و شما باشید در آن جا و دایمان ۷۱ و اینست آن بهشتی که میراث داده
شده اید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید ۷۲ مر شما راست در آن میوه بسیار که از
آنها خواهید خورد ۷۳ بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخها و دایمانند ۷۴ سبک
کردانیده نشود از ایشان و ایشان در آن مایوس باشند ۷۵ و ستم ننمودیم ایشانرا و
لیکن بودند ایشان ستمکاران ۷۶ و ندا کنند که ای مالك باید که بمیراند ما را پروردگا
تو گوید بدرستی که شما درنگ کنندگانید ۷۷ هر آینه بتحقیق که آوردیم بشما حق را و لیکن
بیشتر شما بودید مر حق را کراهت دارندگان ۷۸ بلکه محکم کردند کاری را پس بدرستی که ما
محکم کنندگانیم ۷۹ یا می پندارند که ما نمیشنویم نهان ایشان و راز ایشانرا آری و
رسولان ما نزد ایشان مینویسند ۸۰ بگو اگر بودی مر خدای بخشاینده را فرزندی
پس منم نخستین پرستندگان ۸۱ منزه است پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش
از آنچه وصف میکنند ۸۲ پس واگذار ایشانرا که صحبت دارند و بازی کنند تا ملاقات
کنند روزشانرا که وعده داده میشوند ۸۳ و اوست آنکه در آسمانها الهست و در زمین
الهست و اوست درست کردار دانا ۸۴ و بزرگوار است آنکه مر اوراست پادشاهی
آسمانها و زمین و آنچه میانه آنهاست و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او باز
گردانیده شوید ۸۵ و مالك نمیباشند آنانکه میخوانند از غیر
او شفاعت را مگر آنکه گواهی میدهد بحق و
ایشان میدانند ۸۶

ولئن سألتهم من خلقهم لیقولن الله فانی یؤفکون ۸۷ وقیله یا رب ان هولاء قوم لا یؤمنون ۸۸ فاصفح عنهم وقل سلام
فسوف یعلمون ۸۹ سورة الدخان سبع وخمسون آیة بسم الله الرحمن الرحیم حم ۱ والکتاب المبین ۲ انا انزلناه فی لیلة
مبارکة انا کنا منذرین ۳ فیها یفرق کل امر حکیم ۴ امرا من عندنا انا کنا مرسلین ۵ رحمة من ربک انه هو السمیع
العلیم ۶ رب السموات والارض وما بینهما ان کنتم موقنین ۷ لا اله الا هو یحیی ویمیت ربکم ورب آبائکم الاولین ۸ بل هم

فی شک یلعبون ۹ فارتقب
یوم تاتی السماء بدخان مبین
۱۰ یغشی الناس هذا عذاب الیم ۱۱
ربنا اکشف عنا العذاب انا
مؤمنون ۱۲ انی لهم الذکری
وقد جاءهم رسول مبین ۱۳
ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون
۱۴ انا کاشفوا العذاب قلیلا انکم
عائدون ۱۵ یوم نبطش البطشة
الکبری انا منتقمون ۱۶ ولقد
فتنا قبلهم قوم فرعون و
جاءهم رسول کریم ۱۷ ان
ادوا الی عباد الله انی لکم رسول
امین ۱۸ وان لا تعلوا علی الله
انی آتیکم بسلطان مبین ۱۹
وانی عذت بربی وربکم ان
ترجمون ۲۰ وان لم تؤمنوا لی
فاعتزلون ۲۱ فدعا ربه ان هؤلاء
قوم مجرمون ۲۲ فاسر بعبادی
لیلا انکم متبعون ۲۳ واترک
البحر رهوا انهم جند مغرقون
۲۴ کم ترکوا من جنات وعیون
۲۵ وزروع ومقام کریم ۲۶ و
نعمة کانوا فیها فاکهین ۲۷
کذلک واورثناها قوما آخرین ۲۸
فما بکت علیهم السماء والارض و
ما کانوا منظرین ۲۹

وهر آینه اگر پرسی از ایشان که کیست که آفرید ایشانرا هر آینه گویند خداست پس
بکجا برگردانیده میشوند ۸۷ وگفتارش است که ای پروردگار من بدرستی که اینها گروهی
اند که ایمان نمی آورند ۸۸ پس اعراض کن از ایشان وبگو سلام پس زود باشد که بدانند ۸۹

سوره دخان پنجاه وهفت آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ بکتاب آشکار کننده ۲ بدرستی که ما فرو فرستادیم آنرا در شب با برکت بدرستی
که ما هستیم بیم نمایندگان ۳ در آن جدا کرده میشود هر امر با حکمتی ۴ فرمانی از نزد ما بدرستی
که ما هستیم فرستندگان ۵ رحمتی از پروردگار تو بدرستی که اوست شنوای دانا ۶ پروردگار
آسمانها وزمین وآنچه میانه آنهاست اگر هستید یقین دارندگان ۷ نیست الهی مگر او
زنده میکند ومیمیراند پروردگار شما وپروردگار پدران شما که پیشینیانند ۸ بلکه ایشان
در شکی بازی میکنند ۹ پس چشم دار روزی را که آرد آسمان دودی هویدا ۱۰ که فرو پوشد مردم
را این عذابیست دردناک ۱۱ پروردگارا بردار از ما عذاب را بدرستی که ما مومنانیم ۱۲ کجا باشد
مر ایشانرا پند گرفتن وبتحقیق که آمد ایشانرا رسولی ظاهر سازنده ۱۳ پس روگردانیدند از او و
گفتند تعلیم داده شده ایست دیوانه ۱۴ بدرستی که ما بردارنده عذابیم اندکی بدرستی که
شما بازگردندگانید ۱۵ در روزی که سخت گیریم سخت گرفتن بزرگ بدرستی که ما انتقام
کشندگانیم ۱۶ وهر آینه بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان گروه فرعونرا وآمد ایشانرا رسولی
گرامی ۱۷ که تسلیم کنید بمن بندگان خدا را بدرستی که من مر شما را رسولم امین ۱۸ وآنکه
بلندی مجویید بر خدا بدرستی که من آینده ام شما را با حجتی ظاهر کننده ۱۹ وبدرستی که
من پناه بردم بپروردگار خود وپروردگار شما آنکه سنگسار کنید مرا ۲۰ واگر ایمان نمی آرید
مرا پس کناره جویید از من ۲۱ پس خواند پروردگارش را که اینان گروهند گناهکاران ۲۲ پس
ببر بندگان مرا در شب بدرستی که شما از پی رفته شدگان ۲۳ وبگذار دریا را ساکن
بدرستی که ایشان گروهی اند غرق کرده شدگان ۲۴ بسا که واگذاشتند از بوستانها و
چشمه ها ۲۵ وکشت زارها وجایگاه گرامی ۲۶ ونعمتی که بودند در آن شادی کنندگان ۲۷
همچنین و میراث دادیم آنها را بگروهی دیگر ۲۸ پس نگریست بر ایشان آسمان وزمین ونبودند مهلت داده شدگان ۲۹

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ٢٩ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ٣٠ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ٣١ وَ
آتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ٣٢ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ٣٣ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ٣٤ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٥ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ٣٦ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ٣٧ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٨ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ٣٩ يَوْمَ لَا يُغْنِي

مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
٤٠ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ٤١ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ
طَعَامُ الْأَثِيمِ ٤٢ كَالْمُهْلِ يَغْلِي
فِي الْبُطُونِ ٤٣ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ٤٤
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ
٤٥ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ٤٦ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ٤٧ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
تَمْتَرُونَ ٤٨ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ
أَمِينٍ ٤٩ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
٥٠ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ ٥١ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ ٥٢ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ٥٣ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ٥٤ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٥٥ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ٥٦

سورة الجاثية ... مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي
خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤

و هر آینه بتحقیق که رهانیدیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده ۲۹ از فرعون بدرستی که
او بود بلندی جوینده از اسراف کنندگان ۳۰ و هر آینه بتحقیق که اختیار کردیم ایشانرا بر
دانشی بر جهانیان ۳۱ و دادیم ایشانرا از آیتها آنچه در آن بود امتحان ظاهر ۳۲ بدرستی
که ایشان هر آینه میگویند ۳۳ نیست این مگر مردن نخستین ما و نباشیم ما از قبر برآمدگان
۳۴ پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ۳۵ آیا ایشان بهتر بودند یا گروه
تبع و آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشانرا بدرستی که ایشان بودند گناه
کاران ۳۶ و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه در میان آن دو است بازی کنان
۳۷ نیافریدیم آن دو را مگر بحق و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۳۸ بدرستی که روز
تمیز است وعده گاه ایشان همگی ۳۹ روزی که کفایت نکند دوستی از دوستی چیزی را و نه
ایشان یاری کرده می شوند ۴۰ مگر آنکه را که رحمت کرد خدا بدرستی که او اوست ارجمند
مهربان ۴۱ بدرستی که درخت زقوم خوراک گناه کار است ۴۲ مانند فلز گداخته میجوشد
در شکمها ۴۳ مانند جوشیدن آب بسیار گرم ۴۴ بگیرید این را پس بکشیدش بسوی وسط دوزخ
۴۵ پس بریزید بر بالای سر او از عذاب آب جوشان ۴۶ بچش بدرستی که تو توئی ارجمند گرامی ۴۷
بدرستی که این آن چیزیست که بودید که در آن شک میداشتید ۴۸ بدرستی که پرهیزکاران
در جایگاهی ایمن ۴۹ در باغها و چشمه سارها ۵۰ میپوشند از دیبای خوش قماش و دیبای
نازک روی بروی یکدیگر نشستگان ۵۱ همچنین و بزنی دهیم ایشانرا حوریان کشاده چشم ۵۲
میخواهند در آنها هر میوه را ایمنان ۵۳ نمیچشند در آن مرگ را مگر مرگ نخستین و نگاه دارد
ایشانرا از عذاب دوزخ ۵۴ از روی تفضل از پروردگار تو این است رستگاری بزرگ ۵۵
پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بزبان تو تا شاید ایشان پند گیرند پس منتظر باش بدرستی که ایشان

سورهٔ جاثیه ... و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

حم ۱ فرستادن کتاب است از خدای ارجمند درست کردار ۲ بدرستی که در
آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست مر مؤمنانرا ۳ و در آفرینش شما و آنچه پراکنده میکند
از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین کنند ۴

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٦ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ
ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٨ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٩ مِنْ
وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ

رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ١١
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ١٣ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
[illegible]

واختلاف شب و روز و آنچه را فرو فرستاده خدا از آسمان از روزی پس زنده کرده بآن
زمین را پس از مردنش و گردانیدن بادها آیتهاست برای گروهی که تعقل کنند ۵ این
آیتهای خداست میخوانیم آنها را بر تو بحق پس بکدام سخن پس از خدا و آیتهای [illegible] می
آورید ۶ وای بر هر دروغگوی گناهکاری ۷ که میشنود آیتهای خدا را که [illegible]
بر او پس اصرار میکند سرکشی کنان گویا که نشنیده آنها را پس مژده ده او را بعذاب [illegible]
ناک ۸ و هرگاه بداند از آیتهای ما چیزی بگیرد آنها را استهزاء ایشانراست
عذابی خوارکننده ۹ از پیش روی ایشانست دوزخ و کفایت نمیکند از ایشان آنچه
کسب کرده اند چیزی را و نه آنچه گرفتند از غیر خدا دوستان و مر ایشانراست
عذابی بزرگ ۱۰ این هدایتست و آنانکه کافر شده اند بآیتهای پروردگار خود مر ایشان
راست عذابی از شدیدترین عذاب دردناک ۱۱ خداست آنکه رام گردانید برای
شما دریا را تا روان گردد کشتیها در [illegible] و تا بطلبید از فضل او و تا شاید
شما سپاس گذارید ۱۲ و رام کرد برای شما آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین
است همگی را که از اوست بدرستی که در این [illegible] آیتهاست برای گروهی که تفکر
کنند ۱۳ بگو مر آنانرا که ایمان آورده اند عفو کنند مر آنانرا که [illegible]
خدا را تا سزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند کسب میکردند ۱۴ کسیکه کرد کار
شایسته را پس برای خود اوست و کسیکه بد کرد پس بر اوست [illegible]
خود بازگردانیده شوید ۱۵ و هر آینه بتحقیق دادیم بنی اسرائیل را الکتاب و حکم و نبوت و
روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه‌ها و [illegible] ایشانرا بر جهانیان ۱۶ و دادیم ایشانرا
دلایل روشن از امر پس خلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد ایشانرا دانش [illegible]
میان ایشان بود بدرستی که پروردگار تو حکم میکند [illegible]
روز قیامت در آنچه بودند که [illegible]
کن از او و پیروی مکن خواهشهای آنانرا [illegible]
و بدرستی که ستمکاران بعضی [illegible]
برای مردم و هدایت و رحمتی مر گروهی را که یقین میکنند [illegible]
بدیها را [illegible]

الصّالحات سواءً محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون ٢١ وخلق الله السّموات والارض بالحقّ ولتجزى كلّ نفسٍ بما كسبت وهم لا
يظلمون ٢٢ أفرأيت من اتّخذ الٰهه هويٰه وأضلّه الله على علمٍ وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوةً فمن يهديه من
بعد الله أفلا تذكّرون ٢٣ وقالوا ما هى الّا حياتنا الدّنيا نموت ونحيا وما يهلكنا الّا الدّهر وما لهم بذلك من علمٍ ان هم الّا
يظنّون ٢٤ واذا تتلى عليهم اياتنا بيّناتٍ ما كان حجّتهم الّا ان قالوا ائتوا بابائنا ان كنتم صادقين ٢٥ قل الله يحييكم ثمّ يميتكم

شايسته را كه يكسان بود زيستن ايشان و مردنشان بد است انچه حكم ميكنند ٢١ و
افريد خدا اسمانها و زمين را بحق و تا جزا داده شود هر نفسى بانچه كسب كرده و ايشان ستم
كرده نميشوند ٢٢ ايا پس ديدى انرا كه فرا كرفت الهه خود را خواهش خود و كمراه كرده او را خدا
بر علم و مهر نهاده بر كوشش و و دلش و كردانيده بر چشم او پرده پس كه هدايت ميكند او را از
بعد خدا ايا پس پند نميكيريد ٢٣ و كفتند نيست ان مكر زندكانى دنياى ما ميميريم و زنده
ميشويم و هلاك نميكند ما را مكر روزكار و نيست مر ايشانرا بان هيچ دانشى نيستند ايشان
مكر كه كمان ميبرند ٢٤ و چون خوانده شود بر ايشان ايتهاى ما روشنها نباشد حجت
ايشان مكر انكه كويند بياوريد پدران ما را اكر هستيد راست كويان ٢٥ بكو
خدا زنده ميكند شما را پس ميميراند شما را پس كرد مياورد شما را بسوى روز قيامت
نيست شكى در ان وليكن بيشتر مردمان نميدانند ٢٦ و مر خدا راست پادشاهى اسمانها
و زمين و روزى كه بپا ايستد قيامت در ان روز زيان كنند ابطال كنندكان ٢٧
و بينى هر كروهى را بزانو در امده هر كروهى خوانده شوند بسوى كتاب خود امروز جزا
داده شويد انچه بوديد كه ميكرديد ٢٨ اينست كتاب ما سخن ميكند بر شما بحق
بدرستى كه ما بوديم كه مينوشتيم انچه را كه بوديد كه ميكرديد ٢٩ پس اما انانكه
ايمان اورده اند و كرده اند كارهاى شايسته را پس در اورد ايشانرا پروردكار ايشان
در رحمت خود انست ان فيروزى ظاهر ٣٠ و اما انانكه كافر شده اند ايا پس نبود ايتهاى
من كه خوانده ميشد بر شما پس كردنكشى نموديد و بوديد كروهى كناهكاران ٣١
و چون كفته شدى كه بدرستى كه وعده خدا حقست و قيامت نيست شكى در ان كفتيد
نميدانيم كه چيست قيامت كمان نميبريم مكر كمانى و نيستيم ما يقين داران
٣٢ و ظاهر شد مر ايشانرا بدىهاى انچه كرده اند و احاطه كرد بايشان انچه بودند
كه بان استهزا ميكردند ٣٣ و كفته شود كه امروز فراموش ميكنيم شما را چنانچه فراموش
كرديد ملاقات اين روز خود را و جايكاه شما اتش است و نباشد مر شما را هيچ
مددكاران ٣٤ اين بسبب انست كه شما كرفتيد ايتهاى خدا را استهزا و فريب
داد شما را زندكانى دنيا پس امروز بيرون اورده نميشوند از ان
و نه ايشان طلب رضاجوئى كرده شوند ٣٥

ثمّ يجمعكم الى يوم القيٰمة لا ريب
فيه ولكنّ اكثر النّاس لا يعلمون
٢٦ ولله ملك السّموات والارض
ويوم تقوم السّاعة يومئذٍ
يخسر المبطلون ٢٧ وترىٰ كلّ
امّةٍ جاثيةً كلّ امّةٍ تدعىٰ الىٰ
كتابها اليوم تجزون ما كنتم
تعملون ٢٨ هٰذا كتابنا ينطق
عليكم بالحقّ انّا كنّا نستنسخ
ما كنتم تعملون ٢٩ فامّا الّذين
امنوا وعملوا الصّالحات فيدخلهم
ربّهم فى رحمته ذٰلك هو الفوز
المبين ٣٠ وامّا الّذين كفروا افلم
تكن اياتى تتلىٰ عليكم فاستكبرتم
وكنتم قوماً مجرمين ٣١ واذا قيل
انّ وعد الله حقّ والسّاعة لا ريب
فيها قلتم ما ندرى ما السّاعة
ان نظنّ الّا ظنّاً وما نحن بمستيقنين
٣٢ وبدا لهم سيّئات ما عملوا
وحاق بهم ما كانوا به يستهزؤن
٣٣ وقيل اليوم ننسٰكم كما
نسيتم لقاء يومكم هٰذا ومأويٰكم
النّار وما لكم من ناصرين ٣٤
ذٰلكم بانّكم اتّخذتم ايات الله
هزواً وغرّتكم الحيٰوة الدّنيا فاليوم
لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون
٣٥

فلله الحمد رب السموات ورب الارض رب العالمين ۳۶ وله الكبرياء في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ۳۷
سورة الاحقاف خمس وثلثون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم حم ۱ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۲ ما خلقنا السموات و
الارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين كفروا عما انذروا معرضون ۳ قل ارايتم ما تدعون من دون الله اروني ماذا
خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموات ائتوني بكتاب من قبل هذا او اثارة من علم ان كنتم صادقين ۴ ومن اضل ممن

پس مر خدایراست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان
۳۶ و مر او راست بزرگی در آسمانها و زمین و اوست ارجمند درست کردار ۳۷

سورهٔ احقاف سی و پنج آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتابست از خدای ارجمند درست کردار ۲ نیافریدیم آسمانها
و زمین را و آنچه میانهٔ آن دو است مگر بحق و مدتی نام برده شده و آنانکه کافر شدند از
آنچه بیم کرده شده اند اعراض کنندگانند ۳ بگو آیا دیدید آنچه را میخوانید از غیر خدا بنمایید
مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانرا شرکتیست در آسمانها بیارید مرا کتابی از پیش این
یا بقیهٔ از دانشی اگر هستید راست گویان ۴ و کیست گمراه تر از آنکه بخواند از غیر خدا کسی را که
اجابت ننماید مر او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بیخبرانند ۵ و چون حشر کرده
شوند مردم باشند مر ایشانرا دشمنان و باشند بپرستیدن ایشان کافران ۶ و چون
خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشنند گویند آنانکه کافر شدند مر حق را چون آمد
ایشانرا این جادوئیست هویدا ۷ یا گویند بدروغ بسته آنرا بگو اگر بدروغ بسته ام آنرا
پس مالك نمیشوید برای من از خدا چیزیرا او داناتر است بآنچه خوض میکنند در آن
کافیست او گواه میانهٔ من و میانهٔ شما و اوست آمرزگار مهربان ۸ بگو نیستم نو در میانهٔ
رسولان و نمیدانم چه کرده خواهد شد بمن و نه بشما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی فرستاده
شود بسوی من و نیستم من مگر بیم نمایندهٔ هویدا ۹ بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا و کافر
شده باشید بآن و گواهی داده گواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کردید بدرستی
که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۱۰ و گفتند آنانکه کافر شدند برای آنانکه ایمان آوردند
اگر بودی بهتر پیشی نگرفتندی ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بآن پس زودی میگویند این
دروغیست دیرینه ۱۱ و پیش از آن بود کتاب موسی پیشوا و بخشایشی و این کتابیست تصدیق
کننده بزبان عربی تا بیم نماید آنانرا که ستم کردند و مژده باشد مر نیکوکارانرا ۱۲ بدرستیکه آنانکه
گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوه
خورند ۱۳ آنها یاران بهشتند جاودانیان در آن پاداش بآنچه بودند که میکردند ۱۴

يدعوا من دون الله من لا يستجيب له
الى يوم القيمة وهم عن دعائهم غافلون
۵ واذا حشر الناس كانوا لهم اعداء
وكانوا بعبادتهم كافرين ۶ واذا تتلى
عليهم اياتنا بينات قال الذين كفروا
للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ۷ ام
يقولون افتريه قل ان افتريته فلا
تملكون لي من الله شيئا هو اعلم بما
تفيضون فيه كفى به شهيدا
بيني وبينكم وهو الغفور الرحيم ۸
قل ما كنت بدعا من الرسل وما
ادري ما يفعل بي ولا بكم ان
اتبع الا ما يوحى الي وما انا الا
نذير مبين ۹ قل ارايتم ان كان
من عند الله وكفرتم به وشهد
شاهد من بني اسرائيل على مثله
فآمن واستكبرتم ان الله لا يهدي
القوم الظالمين ۱۰ وقال الذين كفروا
للذين امنوا لو كان خيرا ما سبقونا
اليه واذ لم يهتدوا به فسيقولون
هذا افك قديم ۱۱ ومن قبله كتاب
موسى اماما ورحمة وهذا كتاب
مصدق لسانا عربيا لينذر الذين ظلموا
وبشرى للمحسنين ۱۲ ان الذين قالوا ربنا
الله ثم استقاموا فلا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ۱۳ اولئك اصحاب الجنة خالدين
فيها جزاء بما كانوا يعملون ۱۴

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ١٥
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ١٦ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ
أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

١٧ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ
الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ١٨ وَلِكُلٍّ
دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٩ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ
كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
بِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ٢٠ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ
إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٢١ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٢ قَالَ إِنَّمَا
الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ
بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٢٣
فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ
قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا
اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
٢٤ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا
لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ٢٥ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ
مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا
وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ

و وصیت کردیم آدمی را بپدر و مادرش نیکوئی برداشت او را مادرش بمشقت و نهاد او را بمشقت
و برداشتن او و از شیر باز گرفتن او سی ماهست تا آنگاه که رسید بحد جوانی خود و رسید بـ
چهل سال گفت پروردگار من الهام کن مرا آنکه سپاس گذارم نعمت ترا که انعام کرده بر من و بر
پدر و مادر من و آنکه بکنم شایسته را که پسندی آنرا و بصلاح آر برای من در فرزندان من بدرستی
که من بازگشت کردم بسوی تو و بدرستی که من از گردن نهندگانم ١٥ آنها آنانند که می پذیریم
از ایشان نیکوترین آنچه کرده اند و در میگذریم از بدیهای ایشان در یاران بهشت وعده راستی
که بودند که وعده داده میشدند ١٦ و کسی که گفت مر پدر و مادر خود را که اف مر شمارا آیا وعده میدهید
مرا که بیرون آورده میشوم و بتحقیق که گذشته اند قرنها پیش از من و آن دو فریاد رسی میخواستند
از خدا وای بر تو ایمان آور بدرستی که وعده خدا راست است پس میگفت که نیست این مگر افسانهای
پیشینیان ١٧ آنها آنانند که ثابت شد بر ایشان گفتار در امتانی که بتحقیق گذشته اند پیش از ایشان
از جن و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران ١٨ و هر یک را مرتبهاست از آنچه کرده اند و تا تمام
دهد ایشانرا کردارهای ایشان و ایشان ستم کرده نشوند ١٩ و روزی که عرض کرده می شوند آنانکه
کافر شدند بر آتش بردید پاکیزهای خود را در زندگی دنیاتان و بهره ور شدید بانها پس امروز
جزا داده شوید بعذاب خواری بسبب آنچه بودید که بزرگی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه
بودید که نافرمانی میکردید ٢٠ و یاد کن برادر عاد را چون بیم نمود گروه خود را در وادی انبوه شدها
ریگ و حال آنکه گذشته اند بیم کنندگان پیش از او و پس از او که مپرستید مگر خدا را بدرستی
که من میترسم بر شما عذاب روزی بزرگ را ٢١ گفتند آیا آمدهٔ مارا تا بگردانی مارا از الهان ما پس
بیاور بما آنچه وعده میدهی مارا اگر هستی از راستگویان ٢٢ گفت نیست آن علم مگر نزد خدا
و میرسانم بشما آنچه را که فرستاده شده ام بآن ولیکن من می بینم شما را گروهی که جهل میورزید
٢٣ پس چون دیدند آنرا ابری عرض روآورنده بجانب رودخانهای ایشان گفتند این ابریست بارانده
[illegible] که آنست آنچه بشتاب میطلبید آنرا بادیست که در آن عذابیست دردناک ٢٤ هلاک
[illegible] همه چیز [illegible] پروردگارش پس بامداد کردند که دیده نمیشد مگر جایگاههای ایشان
همچنین [illegible] ٢٥ و هر آینه بتحقیق که تمکن دادیم ایشانرا در آنچه تمکن
ندادیم شمارا در آن و گردانیدیم برای ایشان گوش و دیدهها و دلها پس کفایت نکرد از ایشان
گوش ایشان و نه دیدههاشان و نه دلهاشان هیچ چیز را چون بودند که انکار میکردند

بآيات الله وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۲۶ ولقد اهلكنا ما حولكم من القرى وصرفنا الآيات لعلهم يرجعون ۲۷ فلولا نصرهم الذين اتخذوا من
دون الله قربانا آلهة بل ضلوا عنهم وذلك افكهم وما كانوا يفترون ۲۸ واذ صرفنا اليك نفرا من الجن يستمعون القرآن فلما حضروه قالوا انصتوا
فلما قضي ولوا الى قومهم منذرين ۲۹ قالوا يا قومنا انا سمعنا كتابا انزل من بعد موسى مصدقا لما بين يديه يهدي الى الحق والى طريق
مستقيم ۳۰ يا قومنا اجيبوا داعي الله وآمنوا به يغفر لكم من ذنوبكم ويجركم من عذاب اليم ۳۱ ومن لا يجب داعي الله فليس بمعجز في الارض وليس له
من دونه اولياء اولئك في ضلال
مبين ۳۲ اولم يروا ان الله الذي
خلق السموات والارض ولم يعي بخلقهن
بقادر على ان يحيي الموتى بلى انه
على كل شيء قدير ۳۳ ويوم يعرض
الذين كفروا على النار أليس هذا
بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا
العذاب بما كنتم تكفرون ۳۴ فاصبر
كما صبر اولوا العزم من الرسل ولا
تستعجل لهم كأنهم يوم يرون ما
يوعدون لم يلبثوا الا ساعة من
نهار بلاغ فهل يهلك الا القوم
الفاسقون ۳۵ سورة محمد المدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله
اضل اعمالهم ۱ والذين آمنوا وعملوا الصالحات
وآمنوا بما نزل على محمد وهو الحق
من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح
بالهم ۲ ذلك بان الذين كفروا اتبعوا
الباطل وان الذين آمنوا اتبعوا الحق
من ربهم كذلك يضرب الله للناس
امثالهم ۳ فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب
الرقاب

آیتهای خدا را واحاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند ۲۶ و هر آینه بتحقیق
که هلاك کردیم آنرا که گرداگرد شما است از قریه‌ها و مکرر آوردیم آیتها را شاید ایشان باز
گردند ۲۷ پس چرا یاری نکردند ایشان را آنانکه گرفتند از غیر خدا برای نزدیکی الهها را بلکه گم
شدند از ایشان و اینست دروغ ایشان و آنچه را بودند که افترا مینمودند ۲۸ و هنگامیکه گردانیدیم
بسوی تو گروهی را از جن که گوش میکردند قرآن را پس چون حاضر شدند آنرا گفتند خاموش باشید
پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قوم خود بیم نمایندگان ۲۹ گفتند ای گروه ما بدرستیکه ما
شنیدیم کتابی را که فرو فرستاده شده پس از موسی تصدیق کننده مر آنچه را پیش از آن بوده هدایت
میکند بسوی حق و بسوی راه راست ۳۰ ای گروه ما اجابت کنید خواننده خدا را و ایمان آورید
باو تا بیامرزد برای شما گناهان شما را و پناه دهد شما را از عذابی دردناك ۳۱ و هر که
اجابت ننماید خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست مر او را از غیر او دوستان
آنها در گمراهی اند هویدا ۳۲ آیا ندیدند که خدا ست آنکه آفرید آسمانها و زمین را و وا نکشید
بسبب آفریدن آنها توانا است بر آنکه زنده کند مردگان را آری بدرستیکه او بر هر چیزی توانا است
۳۳ و روزی که عرض کرده میشوند آنانکه کافر شدند بر آتش که آیا نیست این حق گویند آری بحق
پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کفر میورزیدید ۳۴ پس صبر کن
چنانچه صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان و شتاب منما برای ایشان گویا که ایشان
روزی که ببینند آنرا که وعده داده میشوند درنگ نکرده‌اند مگر ساعتی از روز رسانیدنیست
پس آیا هلاك میشوند مگر گروه فاسقان ۳۵

سورهٔ محمد صلی الله علیه و آله و سلم و آن ... آیه است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا گم کرد کردارهای ایشان را ۱ و آنانکه ایمان آوردند
و کردند کردارهای شایسته را و ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شده بر محمد و آنست حق
از پروردگار ایشان در گذرانید از ایشان بدیهای ایشان را و باصلاح آورد حال ایشان را ۲
این بجهت آنست که آنانکه کفر ورزیدند پیروی کردند باطل را و اینکه آنانکه ایمان آوردند
پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردم مثلهاشان را ۳ پس
چون ملاقات کنید آنان را که کافر شدند پس زدن گردنهاست تا چون کشته شدید ...

فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ٥ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ٦ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ٨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ٩ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ١٠ أَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ١١ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ
الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ١٢ إِنَّ اللَّهَ يُدْ
خِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا
تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ١٣
وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ
قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ
فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ١٤ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ
بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ
عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ١٥ مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ
مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ
لِلشَّارِبِينَ ١٦ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ
مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ
فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ
أَمْعَاءَهُمْ ١٧ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ١٨ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا
زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ
١٩ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا

پس محکم کنید بندرا پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا فدا گرفتنی تا بگذارند اهل حرب سلا
حهای خودرا ٥ اینست و اگر خواستی خدا هر اینه انتقام کشیدی از ایشان ولیکن تا بیازماید
بعض شمارا ببعضی و آنانکه کشته شده اند در راه خدا پس هرگز کم نمیکند کردارهای ایشانرا
بزودی هدایت کند ایشانرا و باصلاح آورد حال ایشانرا ٦ و در آورد ایشانرا در بهشت که
تعریف کرده آنرا برای ایشان ٧ ای آنانکه ایمان آورده اند اگر یاری کنید خدارا یاری کند شما
را و ثابت گرداند قدمهای شمارا ٨ و آنانکه کافر شده اند پس نگونساری باد مر ایشانرا و گم
کند کردارهای ایشانرا ٩ این بسبب آنست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد
خدا پس ناچیز کرد کردارهای ایشانرا ١٠ آیا پس راه نرفتند در زمین پس بنگرند چگونه بود
انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا بر ایشان و مر کافرانراست امثال
آنها ١١ این بسبب آنست که خدا یاور آنانست که ایمان آورده اند و بدرستی که کافران نیست
یاوری مر ایشانرا ١٢ بدرستی که خدا در آورد آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
شایسته را به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها و آنانکه کافر شده اند برخورداری
یابند و میخورند چنانکه میخورند چهارپایان و آتش جایگاهیست مر ایشانرا ١٣ و چه بسیار از
قریه که آن بود سخت تر در قوت از قریه تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نباشد
هیچ مددکاری مر ایشانرا ١٤ آیا پس آنکه باشد بر حجتی از پروردگار خود مانند کسی است
که آرایش داده شده برای او بدی کردارش و پیروی کرده اند خواهشهای خودرا ١٥ مثل بهشتی
که وعده داده شده اند پرهیزکاران که در آن نهرهاست از آب غیر متغیر و نهرها از شیری
که تغییر نکرده طعم آن و نهرها از شرابی که لذتست برای آشامندگان ١٦ و نهرها از عسلی
صاف و مر ایشانراست در آن از همه میوه ها و آمرزشی از پروردگار ایشان مانند کسیست
که جاوید است در آتش و آشامیده شوند آب جوشانی را پس پاره پاره کند رودهای ایشانرا
١٧ و از ایشان کسانیند که گوش میدارند بسوی تو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مر
آنانرا که داده شده اند علم را چه چیز گفت این ساعت آنها کسانی اند که مهر نهاده خدا
بر دلهای ایشان و پیروی کرده اند خواهشهای خودرا ١٨ و آنانکه هدایت یافته اند افزود
ایشانرا هدایت و داد بایشان اسباب تقوای ایشانرا ١٩ پس آیا مینگرند مگر قیامت را که
بیاید ایشانرا ناگهان پس بتحقیق که آمد علامات آن پس از کجا باشد مر ایشانرا چون

فانّی لهم اذا جاءتهم ذکریهم ۲۰ فاعلم انّه لا اله الّا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلّبكم ومثويكم ۲۱ ويقول الذين امنوا لولا
نزّلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك نظر المغشىّ عليه من الموت فاولى لهم طاعة وقول معروف ۲۲
فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم ۲۳ فهل عسيتم ان تولّيتم ان تفسدوا في الارض وتقطّعوا ارحامكم ۲۴ اولئك الذين
لعنهم الله فاصمّهم واعمى ابصارهم ۲۵ افلا يتدبّرون القران ام على قلوب اقفالها ۲۶ انّ الذين ارتدّوا على ادبارهم من بعد ما تبيّن

لهم الهدى الشيطان سوّل لهم
واملى لهم ۲۷ ذلك بانّهم قالوا للذين
كرهوا ما نزّل الله سنطيعكم في بعض
الامر والله يعلم اسرارهم ۲۸ فكيف
اذا توفّتهم الملئكة يضربون وجوههم
وادبارهم ۲۹ ذلك بانّهم اتّبعوا
ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
اعمالهم ۳۰ ام حسب الذين في
قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم
ولو نشاء لاريناكهم فلعرفتهم
بسيماهم ولتعرفنّهم في لحن القول
والله يعلم اعمالكم ۳۲ ولنبلونّكم
حتّى نعلم المجاهدين منكم والصابرين
ونبلوا اخباركم ۳۳ انّ الذين كفروا
وصدّوا عن سبيل الله وشاقّوا
الرسول من بعد ما تبيّن لهم
الهدى لن يضرّوا الله شيئا و
سيحبط اعمالهم ۳۴ يا ايّها الذين
امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ولا تبطلوا اعمالكم ۳۵ انّ
الذين كفروا وصدّوا عن سبيل
الله ثمّ ماتوا وهم كفّار
فلن يغفر الله لهم

بیاید ایشانرا پند گرفتن ایشان ۲۰ پس بدان که نیست الهی مگر خدا وامرزش خواه برای گناهانت
خود وبرای مردان مؤمن وزنان مؤمنه وخدا میداند موضع تردد شمارا وجای اقامت
شمارا ۲۱ ومیگویند انانکه ایمان اورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو
فرستاده شد سوره محکم وذکر کرده شد دران کارزار میبینی انانرا که در دلهای ایشان
مرضیست مینگرند بسوی تو نگریستن بیهوش شده از مرگ پس اولیست برای ایشان
فرمانبرداری وگفتار نیکو ۲۲ پس چون بسرحد عزیمت رسید کار پس اگر راستگوئی مینمودند
کردندی باخدا هر اینه بودی بهتر برای ایشان ۲۳ پس ایا نزدیك شدید که اگر معرض شوید
انکه تباهی کنید در زمین وقطع کنید رحمهای خودرا ۲۴ انهایند انانکه لعنت کرده ایشانرا
خدا پس کر گردانید وکور کرد چشمهای ایشانرا ۲۵ ایا پس تدبر نمیکنند در قران یا بر دلهاست
قفلهای انها ۲۶ بدرستی که انانکه برگشتند بر پشتهای خود پس از انکه ظاهر شده بود
برای ایشان هدایت شیطان زینت داده برای ایشان وارزوها قرار داد برای ایشان ۲۷
این بسبب انست که ایشان گفتند مر انانرا که ناخوش داشتند انچه را فرو فرستاد خدا
زود باشد که فرمان بریم شمارا در بعض امر وخدا میداند نهانی گفتن ایشانرا ۲۸ پس
چگونه باشد انگاه که بگیرند جان ایشانرا فرشتگان میزده باشند روهای ایشان و
پشتهای ایشانرا ۲۹ این بسبب انست که ایشان پیروی کردند انچه را بخشم اورد خدارا
وناخوش داشتند خشنودی اورا پس باطل کرد کردارهای ایشانرا ۳۰ ایا پنداشتند انانکه
در دلهای ایشان مرضیست انکه هرگز بیرون نمی اورد خدا کینهای ایشانرا ۳۱ واگر بخواستیم
هر اینه می نمودیم تو ایشانرا پس هر اینه شناختی ایشانرا بعلامتشان وهر اینه بشناسی
البته ایشانرا در گردانیدن گفتار وخدا میداند کردارهای شمارا ۳۲ وهر اینه ازمائیش
نمائیم شمارا تا بدانیم جهاد کنندگان از شمارا وشکیبایانرا وبیازمائیم خبرهای شمارا ۳۳ بدرستی
که انانکه کافر شدند وبازداشتند از راه خدا ومخالفت نمودند رسولرا بعد از انکه ظاهر شد
مر ایشانرا راه راست هرگز زیان نتوانند رسانید خدارا چیزی وبزودی نابود کند خدا
کردارهای ایشانرا ۳۴ ای گروهی که ایمان اورده اند فرمان برید خدارا وفرمان برید رسول
را وباطل مکنید کردارهای خودرا ۳۵ بدرستی که انانکه کافر شدند ومنع کردند از راه خدا
پس مردند وایشان بودند کافر این پس هرگز نمی امرزد خدا مر ایشانرا ۳۶

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ٣٥ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ
وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ٣٦ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ٣٧ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ
فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ٣٨ سورة الفتح تسع وعشرون آية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ١ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ٢ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا
٣ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِ
هِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٤ لِيُدْخِلَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ
ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ٥
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ
بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ٦ وَ
لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٧ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِتُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٨ إِنَّ
الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ
نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ
وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ
اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ٩
سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

پس سستی مکنید و مخوانید بسوی صلح و شما برترانید و خدا با شماست و هرگز کم نکند از
شما کردارهای شما را ٣٥ نیست زندگی دنیا مگر بازیچه و بیهوده و اگر ایمان آورید و بپرهیز
کاری کنید میدهد شما را مزدهای شما و نخواهد از شما مالهای شما را ٣٦ اگر بخواهد
از شما آنها را پس بجد گیرد شما را بخیلی میکنید و بیرون می آورد کینهای شما را ٣٧ آگاه
باشید شما آنانید که خوانده میشوید تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما کسیست که
بخل میورزد و هر که بخیلی کند پس جز این نیست که بخیلی میکند از خود و خدا بی نیاز است
و شما محتاجانید و اگر روی بگردانید بدل میکند گروهی را غیر از شما پس نباشند

مانندهای شما ٣٨ سورهٔ فتح بیست و نه آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
بدرستی که ما فتح دادیم مر تو را فتحی آشکار ١ تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش رفت از گناه
تو و آنچه پس افتاد و تمام نماید نعمت خود را بر تو و هدایت کند ترا راهی راست ٢ و یاری
کند ترا خدا یاری کردنی با عزت ٣ اوست آنکه فرو فرستاد آرام را در دلهای مؤمنان تا
بیفزایند ایمانرا با ایمانشان و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدا دانا
حکیم ٤ تا در آورد مردان مؤمن و زنان مؤمنه را به بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
آنکه جاوید باشند در آنها و تا بپوشاند از ایشان بدیهای ایشانرا و هست این نزد خدا
کامیابی عظیم ٥ و تا عذاب کند مردان منافق و زنان منافقه و مردان مشرک و زنان مشرکه
را که گمان برندگانند بخدا گمان بد بر ایشانست گردش بد و غضب کرد خدا بر ایشان و
لعنت کرد ایشانرا و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است از راه بازگشت ٦ و مر خدا راست
لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدا عزیز حکیم ٧ بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه
و مژده دهنده و بیم نماینده ٨ تا ایمان آورید بخدا و رسول او و تقویت نمائید و را و تعظیم کنید
او را و تسبیح گوئید و را بامداد و شبانگاه ٩ بدرستی که آنانکه بیعت می نمایند با تو جز
این نیست که بیعت مینمایند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشانست پس کسی که
شکست پس جز این نیست که میشکند بر خودش و کسی که وفا کرد بآنچه عهد کرده بر آن
با خدا پس بزودی میدهد و را مزدی عظیم ١٠ بزودی میگویند مر ترا بازماندگان

من الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم ضرا او
اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا ۱۰ بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم و
ظننتم ظن السوء وكنتم قوما بورا ۱۱ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين سعيرا ۱۲ ولله ملك السموات والارض يغفر
لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان الله غفورا رحيما ۱۳ سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها ذرونا نتبعكم يريدون ان

از عربان بادیه که مشغول کردانید ما را مالهای ما و کسان ما پس آمرزش خواه برای ما میکویند
بزبانهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان بکو پس کیست که مالک شود برای شما از خدا چیزی
اگر خواهد بشما گزندی یا خواهد بشما سودی را بلکه هست خدا بآنچه میکنید آگاه ۱۰
بلکه گمان کردید که بر نمیکردند پیغمبر و مؤمنان بسوی کسانشان هرگز و آراسته شد
آن در دلهای شما و گمان کردید گمان بدی و هستید گروهی هالکان ۱۱ و کسی که ایمان
نیاورد بخدا و پیغمبر او پس بدرستی که ما مهیا کرده ایم برای کافران آتش سوزان ۱۲ و
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آمرزد برای کسی که میخواهد و عقوبت میکند
کسی را که میخواهد و هست خدا آمرزگار مهربان ۱۳ بزودی میکویند بازماندگان چون
بروید بسوی غنیمتها تا فرا گیرید آنها را بگذارید ما را که متابعت نمائیم شما را میخواهند
که تغییر دهند کلام خدا را بگو هرگز متابعت ما نخواهید نمود همچنین گفت خدا از پیش
پس بزودی خواهند گفت بلکه حسد میبرید بما بلکه هستند که نمی فهمند مگر اندکی
۱۴ بگو مر پس ماندگان را از عربان بادیه زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان
جنگ سخت که کارزار کنید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر فرمانبری نمائید دهد خدا شما
را مزدی نیکو ۱۵ و اگر روگردان شوید چنانکه روگردانیدید از پیش عذاب کند شما را عذابی
دردناک ۱۶ نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و کسی که فرمان برد
خدا و رسول او را در آورد او را به بهشتهائی که روان است از زیر آنها نهرها و کسی که رو گرداند
عذاب میکند او را عذابی دردناک ۱۷ هر آینه بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان آنگاه
که بیعت کردند با تو زیر درخت پس دانست آنچه در دلهای ایشان بود پس فرو فرستاد
آرام را بر ایشان و پاداش داد ایشان را فتحی نزدیک ۱۸ و غنیمتهای بسیار که فرا گیرند آنها را و
هست خدا عزیز حکیم ۱۹ وعده داد شما را خدا غنیمتهای بسیار که فرا گیرید آنها را پس شتاب
داد برای شما این را و باز داشت دستهای مردمان را از شما و تا باشد آیتی مر مؤمنان را و هدایت
کند شما را براه راست ۲۰ و دیگرها که قادر نشده اید بر آنها بتحقیق احاطه کرده خدا بر آنها
و هست خدا بر هر چیزی توانا ۲۱ و اگر کارزار کرده بودند با شما آنانکه کافر شده اند هر آینه برگردانیده
بودند پشتها را پس نمی یافتند دوستی و نه یاوری ۲۲ سنت خدا است که بتحقیق گذشته
از پیش و هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری ۲۳ و او ست آنکه باز داشت دستهای ایشان را

ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا
كذلكم قال الله من قبل فسيقولون
بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون
الا قليلا ۱۴ قل للمخلفين من الاعراب
ستدعون الى قوم اولي باس شديد
تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا
يؤتكم الله اجرا حسنا وان تتولوا
كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا
اليما ۱۵ ليس على الاعمى حرج ولا على
الاعرج حرج ولا على المريض حرج
ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات
تجري من تحتها الانهار ومن يتول
يعذبه عذابا اليما ۱۶ لقد رضي الله
عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة
فعلم ما في قلوبهم فانزل السكينة
عليهم واثابهم فتحا قريبا ۱۷ ومغانم
كثيرة ياخذونها وكان الله عزيزا
حكيما ۱۸ وعدكم الله مغانم كثيرة
تاخذونها فعجل لكم هذه وكف
ايدي الناس عنكم ولتكون اية
للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما
۱۹ واخرى لم تقدروا عليها قد
احاط الله بها وكان الله على كل
شيء قديرا ۲۰ ولو قاتلكم الذين كفروا
لولوا الادبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا ۲۱ سنة
الله التي قد خلت من قبل ولن تجد
لسنة الله تبديلا ۲۲ وهو الذي كف

عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۲۴ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ
مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن
يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۲۵ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۲۶ لَّقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ
مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ
فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ
ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۲۷ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
۲۸ مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِم
مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ
فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ
سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۲۹

سورة الحجرات ثمانی عشرة آیة مدنیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ
يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ
۲ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ

ازشما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد انکه ظفر داد شما را بر ایشان و هست
خدا بانچه میکنید بینا ۲۴ ایشانند انانکه کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و
قربانی را باز داشته شده انکه برسد بجای ان و اگر نه بودند مردان با ایمان و زنان با ایمان که
نمیدانستید ایشانرا انکه پامال میکردید ایشانرا پس میرسید شما را از ایشان عاری بنادانی
تا در اورد خدا در رحمت خود کسی را که میخواهد اگر جدا شده بودند هر اینه عذاب کرده بودیم
انانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ۲۵ هنگامی که گردانیدند انانکه کافر شدند در دلهای
خودشان تعصب را تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا ارامش خود را بر رسول خود و بر مومنان
و لازم گردانید ایشانرا کلمهٔ پرهیزکاری و بودند سزاوارتر بان و اهل ان و هست خدا بهرچیزی دانا
۲۶ هر اینه بتحقیق راست کرد خدا رسول خود را خواب دیدن بحق که هر اینه درایید البته مسجد
الحرام اگر خواهد خدا ایمنان تراشندگان سرهاتان و کوتاه کنندگان نه ترسید پس دانست
انچه را که ندانستید پس گردانید از پیش ان فتحی نزدیک ۲۷ وست انکه فرستاد رسول خود را بهدایت
و دین حق تا غالب سازد او را بر دین همه ان و کافیست خدا گواه ۲۸ محمد رسول خداست و
انانکه با وی اند سختاند بر کافران رحیمانند میانهٔ خودشان می بینی ایشانرا رکوع کنندگان
سجده کنندگان میجویند تفضلی از خدا و خوشنودی نشانهٔ ایشان در روهای ایشانست از
اثر سجده اینست مثل ایشان در توریة و مثل ایشان در انجیل چون کشتیست که بیرون اورد
شاخهای نو رستهاش را پس قوی کند انرا پس سطبر شود پس راست بایستد بر ساقهای خود
بشگفت اورد برزگرانرا تا بخشم اورد بسبب ایشان کفار را وعده داد خدا انانرا که ایمان
اوردند و کردند شایستهها را از ایشان امرزشی و مزدی عظیم ۲۹

سورة حجرات هیجده ایه و ان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
ای انانکه ایمان اوردند پیشی مگیرید میانه دو دست خدا و رسول او و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا شنوای داناست ۱ ای انانکه ایمان اوردند بلند مکنید اوازهای خود را
بر اواز پیغمبر و بلند مکنید برای وی بگفتار مانند بلند کردن بعض شما برای بعضی که ناچیز
میشود کردارهای شما و شما نمی فهمید ۲ بدرستی که انانکه فرو میخوابانند اوازهای خود را

عند رسول الله اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة واجر عظيم ٣ ان الذين ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون ٤ ولو
انهم صبروا حتى تخرج اليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ٥ يا ايها الذين امنوا ان جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا
على ما فعلتم نادمين ٦ واعلموا ان فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم الايمان وزينه في قلوبكم وكره اليكم الكفر
والفسوق والعصيان اولئك هم الراشدون ٧ فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم ٨ وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بغت

نزد رسول خدا آنهااند آنانکه آزمود خدا دلهای ایشانرا برای پرهیزکاری مر ایشانراست آمرزش
و مزدی عظیم ۳ بدرستی که آنانکه آواز میکنند ترا از پس حجرهها بیشتر ایشان نمی‌یابند ۴ واگر
آنکه ایشان صبر کنند تا بیرون آئی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزگار
مهربانست ۵ ای آنانکه ایمان آوردید اگر آورد شما را فاسقی خبری پس تفحص کنید مبادا آسیب
رسانید قومی را بنادانی پس بگردید بر آنچه کرده باشید پشیمانان ۶ و بدانید که در شماست رسول
خدا اگر اطاعت میکرد شما را در بسیاری از امر هر آینه برنج افتاده بودید ولیکن خدا دوست
گردانید بسوی شما ایمانرا و آراسته داد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بسوی شما کفر و
نافرمانی و معصیت را آنها ایشانند راه رسیدگان ۷ تفضّلی از خدا و نعمتی و خدا داناء
حکیم است ۸ واگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانه آن دو پس اگر ستم
کند یکی از آن دو بر دیگری پس کارزار کنید با آن که ستم میکند تا برگردد بسوی فرمان خدا پس
اگر برگشت پس اصلاح کنید میانه ایشان براستی و عدالت کنید بدرستی که خدا دوست
میدارد عدالت کنندگان را ۹ جز این نیست که مؤمنان برادرانند پس صلاح کنید میان دو برادران
و بپرهیزید از خدا شاید که شما رحم کرده شوید ۱۰ ای آنانکه ایمان آوردید نباید که استهزا کنند
قومی از قومی شاید آنکه باشند بهتر از ایشان و نه زنان از زنان شاید که باشند بهتر از ایشان
و عیب مکنید نفسهای خود را و بد مخوانید یکدیگر را بلقبها بد است نام فسق بعد از ایمان و کسی که توبه
نکند پس آنها ایشانند ستمکاران ۱۱ ای آنانکه ایمان آوردید دوری کنید بسیاری از گمانها بدرستی که
که بعضی از گمان گناه است و جستجو مکنید و غیبت نکند بعض شما بعضی را آیا دوست میدارد
یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید آنرا و بترسید از خدا بدرستی
که خدا توبه پذیر مهربانست ۱۲ ای مردمان بدرستی که ما خلق کردیم شما را از نر و ماده و
گردانیدیم شما را شعبها و قبیلهها تا بشناسید یکدیگر را بدرستی که گرامی ترین شما نزد
خدا پرهیزکارترین شما است بدرستی که خدا داناء آگاه است ۱۳ گفتند عربان بادیه
ایمان آوردیم بگو ایمان نیاوردید ولیکن بگوئید که اسلام آورده ایم و هنوز در نیامده ایمان
در دلهای شما واگر فرمان برید خدا و رسول او را کم نگرداند شما را از کردارهای شما چیزی
بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۱۴ جز این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده‌اند
بخدا و رسول و پس شک نکردند و جهاد کردند بمالهاء خود و نفسهاء خود در راه خدا آنها ایشانند

احديهما على الاخرى فقاتلوا التي
تبغي حتى تفيء الى امر الله فان فاءت
فاصلحوا بينهما بالعدل واقسطوا
ان الله يحب المقسطين ٩ انما المؤمنون
اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله
لعلكم ترحمون ١٠ يا ايها الذين
امنوا لا يسخر قوم من قوم عسى ان
يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء
عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا
انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب
بئس الاسم الفسوق بعد الايمان و
من لم يتب فاولئك هم الظالمون
١١ يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا
من الظن ان بعض الظن اثم ولا
تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا
ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه
ميتا فكرهتموه واتقوا الله ان الله
تواب رحيم ١٢ يا ايها الناس انا
خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم
شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم
عند الله اتقاكم ان الله عليم خبير
١٣ قالت الاعراب امنا قل لم تؤمنوا
ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الاي
مان في قلوبكم وان تطيعوا الله
ورسوله لا يلتكم من اعمالكم شيئا
ان الله غفور رحيم ١٤ انما المؤمنون
الذين امنوا بالله ورسوله ثم لم
يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم
في سبيل الله اولئك هم

الصَّادِقُونَ ١٥ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٦ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ
إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٧ إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨
سورة ق خمس و اربعون آية مكية بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قٓ ١ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ٢ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا
شَيْءٌ عَجِيبٌ ٣ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ٤ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ٥ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

راست گویان ۱۵ بگو آیا می‌آموزانید خدا را بدین خود و خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در
در زمین است و خدا بهر چیزی داناست ۱۶ منت می‌نهند بر تو که اسلام آوردند بگو منت
مگذارید بر من اسلام خود را بلکه خدا منت می‌نهد بر شما که راه نمود شما را بسوی ایمان اگر
۱۸ هستید راست گویان ۱۷ بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و زمین را و خدا بیناست بآنچه میکنید

سورة ق چهل و پنج آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قٓ ۱ بقرآن بزرگوار ۲ بلکه عجب داشتند که آمد ایشان را بیم نماینده از ایشان پس گفتند
کافران این چیزیست عجیب ۳ آیا چون بمیریم و باشیم خاک این بازگشتیست دور ۴ بتحقیق
دانستیم آنچه را کم میکند زمین از ایشان و نزد ما کتابیست نگاه دارنده ۵ بلکه بدروغ نسبت
کردند حق را چون آمد ایشان را پس ایشان در کار بند شوریده ۶ آیا پس ننگرستند بسوی آسمان
که بالای ایشانست چگونه بنا کرده‌ایم آنرا و آرایش دادیم آنرا و نیست مر آنرا هیچ شکافها ۷
و زمین را گسترانیدیم آنرا و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر صنف
خوش آینده ۸ برای بینائی و پند گرفتن مر هر بنده بازگشت کننده را ۹ و فرو فرستادیم از آسمان آبی
با برکت را پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانه درویده شونده ۱۰ و درخت خرما قد کشیده
آنها راست شکوفه بر هم نشسته روزی برای بندگان و زنده کردیم بآن زمین مرده را همچنین است
بیرون آمدن ۱۱ بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود ۱۲ و عاد و فرعون و
برادران لوط ۱۳ و اصحاب ایکه و قوم تبع همه بدروغ نسبت کردند پیغمبران را پس حق شد وعید من ۱۴
آیا پس عاجز شدیم بآفرینش اول بلکه ایشان در شک‌اند از آفرینش تازه ۱۵ و هر آینه بتحقیق آفریدیم
آدمی را و میدانیم آنچه را وسوسه میکند باو نفس او و ما نزدیکتریم بسوی او از رگ گردن ۱۶ آنگاه
که فرا گیرند آن دو فرا گیرنده از راست و از چپ نشسته ۱۷ بیرون نیفکند از دهن هیچ گفتاری مگر
نزد او ست نگهبانی آماده ۱۸ و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه بودی که از آن میل میکردی ۱۹ و دمیده
شد در صور اینست روز موعود ۲۰ و آمد هر تنی باشد با او راننده و گواهی ۲۱ هر آینه بتحقیق
بودی در بیخبری از این پس برداشتیم از تو پرده تو را پس دیده تو امروز تیز است ۲۲ و گفت همنشین
او اینست آنچه نزد من آماده است ۲۳ بیفکنید در دوزخ هر کافر نماینده عناد کننده را ۲۴

فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ٦ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى
السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّا
هَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٧ وَالْأَرْضَ
مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
٨ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ٩ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا
فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ
١٠ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً
مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ١٣
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ١٤ أَ
فَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ
بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ ١٦ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ١٧
مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَتِيدٌ ١٨ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ
بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ١٩
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ
٢٠ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ
وَشَهِيدٌ [illegible]

مناع للخير معتد مريب ٢٥ الذي جعل مع الله إلها آخر فألقياه في العذاب الشديد ٢٦ قال قرينه ربنا ما أطغيته ولكن كان في ضلال
بعيد ٢٧ قال لا تختصموا لدي وقد قدمت إليكم بالوعيد ٢٨ ما يبدل القول لدي وما أنا بظلام للعبيد ٢٩ يوم نقول لجهنم هل
امتلأت وتقول هل من مزيد ٣٠ وأزلفت الجنة للمتقين غير بعيد ٣١ هذا ما توعدون لكل أواب حفيظ ٣٢ من خشي الرحمن بالغيب وجاء
بقلب منيب ٣٣ ادخلوها بسلام ذلك يوم الخلود ٣٤ لهم ما يشاؤون فيها ولدينا مزيد ٣٥ وكم أهلكنا قبلهم من قرن هم أشد منهم بطشا

سجده بیست و ششم ٣٢ ذاریات

فنقبوا في البلاد هل من محيص ٣٦
إن في ذلك لذكرى لمن كان له قلب
أو ألقى السمع وهو شهيد ٣٧
ولقد خلقنا السموات والأرض
وما بينهما في ستة أيام وما
مسنا من لغوب ٣٨ فاصبر على
ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل
طلوع الشمس وقبل الغروب ٣٩
ومن الليل فسبحه وأدبار السجود
٤٠ واستمع يوم يناد المناد من
مكان قريب ٤١ يوم يسمعون
الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج
٤٢ إنا نحن نحيي ونميت وإلينا المصير
٤٣ يوم تشقق الأرض عنهم سراعا
ذلك حشر علينا يسير ٤٤ نحن
أعلم بما يقولون وما أنت عليهم
بجبار فذكر بالقرآن من يخاف
وعيد ٤٥

باز دارنده مر خیر را تعدی نماینده شک آرنده را ۲۵ آنکه گردانید با خدا خدای دیگر پس
بیفکنید او را در عذاب سخت ۲۶ گفت همنشین او ای پروردگار ما گمراه نکردم او را ولیکن بود در گمراهی
دور ۲۷ گفت مخاصمت منمایید نزد من و بتحقیق پیش فرستاده بودم بسوی شما وعید را ۲۸ تغییر
داده نمیشود گفتار نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را ۲۹ روزی که گوییم مر دوزخ را آیا
پر شدی و گوید آیا هست هیچ زیادتی ۳۰ و نزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران نه
دور ۳۱ اینست آنچه وعده داده شده بودید برای هر بازگشت کننده نگاهدارنده ۳۲ کسی که
ترسید خدای بخشاینده را بپنهانی و آمد با دل بازگشت نماینده ۳۳ در آیید آن را بسلامت این
روز جاودانی است ۳۴ مر ایشانراست آنچه خواهند در آن و نزد ماست زیادتی ۳۵ و بسا هلاک
کردیم پیش از ایشان از قرنی که ایشان سخت تر بودند از ایشان بقوت پس راه رفتند در شهرها
که آیا بود هیچ گریزگاهی ۳۶ بدرستی که در این هر آینه پندیست برای هر که باشد مر او را دل
یا انداخت گوش را و او باشد حاضر ۳۷ و هر آینه بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه
میان آنهاست در شش روز و نرسید بما هیچ رنجی ۳۸ پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح گو
بستایش پروردگار خود پیش از طلوع آفتاب و پیش از فرو شدن ۳۹ و از شب پس تسبیح گوی
او را و عقبهای سجدها ۴۰ و بشنو روزی که ندا میکند ندا کننده از جایگاه نزدیک ۴۱
روزی که میشنوند صیحه را براستی آنست روز بیرون آمدن ۴۲ بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم
و بسوی ماست بازگشت ۴۳ روزی که شکافته شود زمین از ایشان شتابان آن حشریست
بر ما آسان ۴۴ ما داناتریم بآنچه میگویند و نیستی تو بر ایشان جبر کننده پس پند ده بقرآن کسی را که بترسد

سورة الذاريات مکیه ... ستون آیه

بنام خدای بخشاینده مهربان

سورة الذاريات مكية ستون آية
بسم الله الرحمن الرحيم
والذاريات ذروا ١ فالحاملات
وقرا ٢ فالجاريات يسرا ٣ ف
المقسمات أمرا ٤ إنما توعدون
لصادق ٥ وإن الدين لواقع ٦ والسماء
ذات الحبك ٧ إنكم لفي قول مختلف
٨ يؤفك عنه من أفك ٩ قتل
الخراصون ١٠ الذين هم في غمرة
ساهون ١١ يسألون أيان يوم الدين

بپراکنده کنندگان پراکندنی ۱ پس بردارندگان باری ۲ پس روان شوندگان بآسانی ۳ پس قسمت
کنندگان امر را ۴ که بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه راستست ۵ و بدرستی که جزا
هر آینه بوقوع آینده است ۶ و باسمان صاحب راهها ۷ بدرستی که شما هر آینه در گفتار
مختلفید ۸ رو گردانیده شود از او کسی که رو گردانیده شد ۹ کشته باد دروغ گویان ۱۰
آنانی که ایشان در فرو رفتگی ضلالت بی خبرانند ۱۱ میپرسند که کی خواهد بود روز جزا ۱۲

يوم هم على النار يفتنون ۱۳ ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم به تستعجلون ۱۴ إن المتقين في جنات وعيون ۱۵ آخذين ما آتاهم ربهم إنهم
كانوا قبل ذلك محسنين ۱۶ كانوا قليلا من الليل ما يهجعون ۱۷ وبالأسحار هم يستغفرون ۱۸ وفي أموالهم حق للسائل والمحروم ۱۹ وفي الأرض
آيات للموقنين ۲۰ وفي أنفسكم أفلا تبصرون ۲۱ وفي السماء رزقكم وما توعدون ۲۲ فورب السماء والأرض إنه لحق مثل ما أنكم تنطقون ۲۳
هل أتاك حديث ضيف إبراهيم المكرمين ۲۴ إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال سلام قوم منكرون ۲۵ فراغ إلى أهله فجاء بعجل سمين

۲۶ فقربه إليهم قال ألا تأكلون
۲۷ فأوجس منهم خيفة قالوا
لا تخف وبشروه بغلام عليم
۲۸ فأقبلت امرأته في صرة فصكت
وجهها وقالت عجوز عقيم ۲۹
قالوا كذلك قال ربك إنه هو
الحكيم العليم ۳۰ قال فما خطبكم
أيها المرسلون ۳۱ قالوا إنا أرسلنا
إلى قوم مجرمين ۳۲ لنرسل عليهم
حجارة من طين ۳۳ مسومة عند
ربك للمسرفين ۳۴ فأخرجنا من
كان فيها من المؤمنين ۳۵ فما
وجدنا فيها غير بيت من المسلمين
۳۶ وتركنا فيها آية للذين
يخافون العذاب الأليم ۳۷ و
في موسى إذ أرسلناه إلى فرعون
بسلطان مبين ۳۸ فتولى
بركنه وقال ساحر أو مجنون ۳۹
فأخذناه وجنوده فنبذناهم
في اليم وهو مليم ۴۰ وفي عاد
إذ أرسلنا عليهم الريح العقيم
۴۱ ما تذر من شيء أتت عليه
إلا جعلته كالرميم ۴۲ وفي ثمود
إذ قيل لهم تمتعوا حتى حين ۴۳
فعتوا عن أمر ربهم فأخذتهم
الصاعقة وهم ينظرون ۴۴ فما
استطاعوا من قيام وما كانوا

روزی که ایشان بر آتش عذاب کرده می شوند ۱۲ بچشید عذاب خود را اینست آنچه بودید که آنرا
بشتاب میخواستید ۱۳ بدرستی که پرهیزگاران در بوستانها و چشمه سارها باشند ۱۴ فرا گیرندگان
آنچه را داده ایشانرا پروردگار ایشان بدرستی که ایشان بودند پیش از این نیکوکاران بودند که
اندکی از شب می خفتند ۱۶ و در سحرها طلب آمرزش میکردند ۱۷ و در مالهای ایشان بهره بود
برای سؤال کننده و بی بهره ۱۸ و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان ۱۹ و در نفسهای
شما آیا پس نمی بینید ۲۰ و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده داده میشوید ۲۱ پس بحق پروردگار
آسمان و زمین بدرستی که این هر آینه حقست مانند آنکه شما سخن میگویید ۲۲ یا آمد ترا حکایت
مهمانان ابرهیم گرامی داشته شدگان ۲۳ آنگاه که در آمدند براو پس گفتند سلام گفت سلام
گروهی اید ناشناخته شده ۲۴ پس پنهان رفت بسوی خاندان خود پس آورد گوساله فربه ۲۵
پس نزدیک برد آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمیخورید ۲۶ پس پنهانی یافت از ایشان ترسی گفتند
مترس و مژده دادند اورا به پسری دانا ۲۷ پس رو کرد زن او در فریاد زدن پس زد روی خود را
و گفت پیرزال نازاینده ام ۲۸ گفتند همچنین گفته پروردگار تو بدرستی که او اوست حکیم دانا
۲۹ گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان ۳۰ گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم
بسوی گروهی گناهکاران ۳۱ تا فرستیم برایشان سنگهای از گل ۳۲ نشان کرده شده نزد
پروردگار تو برای اسراف کنندگان ۳۳ پس بیرون کردیم هر که را بود در آن از مؤمنان ۳۴ پس
نیافتیم در آن بجز خانه از مسلمانان ۳۵ و واگذاشتیم در آن نشانه برای آنانکه میترسند از
عذاب دردناک ۳۶ و در موسی هنگامی که فرستادیم اورا بسوی فرعون با حجتی هویدا ۳۷
پس روی گردانید بقوت خود و گفت جادوگر است یا دیوانه ۳۸ پس گرفتیم اورا و لشکرهای
اورا پس افکندیم ایشانرا در دریا و او بود ملامت کننده ۳۹ و در عاد هنگامی که فرستادیم
برایشان بادی نازا ۴۰ نمیگذاشت چیزی را که می آمد بر آن مگر آنکه کردی آنرا مانند استخوان
پوسیده ۴۱ و در ثمود هنگامی که گفته شد ایشانرا که برخورداری یابید تا وقتی ۴۲ پس
سرکشیدند از فرمان پروردگار شان پس گرفت ایشانرا صاعقه و ایشان مینگریستند
۴۳ پس نتوانستند هیچ برخواستنی و نبودند انتقام کشندگان ۴۴ و قوم نوح را از پیش بدرستی
که ایشان بودند گروهی فاسقان ۴۵ و آسمان را بنا کردیم آنرا بقوت و بدرستی که ما
هر آینه توانائیم ۴۶ و زمین را گسترانیدیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم ۴۷

منتصرين ۴۵ وقوم نوح من قبل إنهم كانوا قوما فاسقين ۴۶ والسماء بنيناها بأيد وإنا لموسعون ۴۷ والأرض فرشناها فنعم الماهدون ۴۸

من كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون ٤٩ ففروا الى الله انى لكم منه نذير مبين ٥٠ ولا تجعلوا مع الله الها آخر انى لكم منه نذير
مبين ٥١ كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون ٥٢ اتواصوا به بل هم قوم طاغون ٥٣ فتول عنهم فما انت بملوم ٥٤ و
ذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين ٥٥ وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون ٥٦ ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون ٥٧ ان الله
هو الرزاق ذو القوة المتين ٥٨ فان للذين ظلموا ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم فلا يستعجلون ٥٩ فويل للذين كفروا من يومهم الذي يوعدون ٦٠

وازهر چیزی آفریدیم دو جفت شاید که شما پند گیرید ٤٩ پس بگریزید بسوی خدا بدرستی
که منم مر شمارا از او بیم نماینده هویدا ٥٠ ومگردانید با خدا خدای دیگر بدرستی که منم مر
شمارا از او بیم نماینده هویدا ٥١ همچنان نیامد آنانرا که بودند پیش ایشان هیچ رسولی مگر
که گفتند جادو گر است یا دیوانه ٥٢ آیا وصیت کرده اند باو بلکه ایشان گروهی اند از حد
بدر شدگان ٥٣ پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو ملامت کرده شده ٥٤ و پند ده
پس بدرستی که پند دادن سود میدهد مؤمنانرا ٥٥ ونیافریدیم جن وآدمیانرا مگر برای
آنکه بپرستند مرا ٥٦ نمیخواهم از ایشان هیچ روزی ونمیخواهم که بخورانند مرا ٥٧ بدرستی که خدا
اوست بسیار روزی دهنده صاحب توانائی استوار ٥٨ پس بدرستی که مر آنانرا که
ستم کرده اند بهره ایست مانند بهرهٔ یاران ایشان پس نباید که بشتاب خواهند ٥٩
پس وای مر آنانرا که کافر شدند از روزشان که وعده داده میشوند ٦٠

سورهٔ طور چهل و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بطور ١ وکتاب نوشته شده ٢ در پوست گشاده شده ٣ وبیت المعمور ٤ وسقف بر
افراشته شده ٥ ودریای برافروخته ٦ بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه بوقوع آینده
است ٧ نیست مر او را هیچ دفع کننده ٨ روزی که حرکت کند آسمان حرکت کردنی ٩ وروان
شوند کوهها روان شدنی ١٠ پس وای در آن روز مر تکذیب کنندگانرا ١١ آنانکه ایشان در
فرو رفتن بباطل بازی میکنند ١٢ روزی که بسرعت انداخته شوند بسوی آتش دوزخ انداختنی
١٣ این آتشیست که بودید که بان تکذیب میکردید ١٤ آیا پس جادوست این یا شما نمی بینید ١٥
در آیید آنرا پس صبر کنید یا صبر نمائید یکسانست بر شما جز این نیست که پاداش داده میشوید
آنچه را بودید که میکردید ١٦ بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها و نعمتهااند ١٧ متنعمان
بآنچه داد ایشانرا پروردگار ایشان ونگاه داشت ایشانرا پروردگار ایشان از عذاب دوزخ ١٨
بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید ١٩ تکیه زدگان بر تختهای بر
...وجفت گردانیدیم ایشانرا بحوران گشاده چشم ٢٠ وآنانکه ایمان آوردند وپیروی کرد
ایشانرا اولاد ایشان بسبب ایمان برسانیم بایشان فرزندان ایشانرا ٢١ وکم نکنیم ایشانرا
از کردارهای ایشان هیچ چیز هر مردی بآنچه کسب کرده در گرو است ٢٢ ومدد فرستیم

سورة والطور تسع واربعون آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والطور ١ وكتاب مسطور ٢
في رق منشور ٣ والبيت المعمور
٤ والسقف المرفوع ٥ والبحر
المسجور ٦ ان عذاب ربك لواقع
٧ ما له من دافع ٨ يوم تمور
السماء مورا ٩ وتسير الجبال
سيرا ١٠ فويل يومئذ للمكذبين
١١ الذين هم في خوض يلعبون ١٢
يوم يدعون الى نار جهنم دعا
١٣ هذه النار التي كنتم بها
تكذبون ١٤ افسحر هذا ام انتم
لا تبصرون ١٥ اصلوها فاصبروا
او لا تصبروا سواء عليكم انما
تجزون ما كنتم تعملون ١٦ ان
المتقين في جنات ونعيم ١٧ فا
كهين بما آتاهم ربهم ووقاهم
ربهم عذاب الجحيم ١٨ كلوا واشربوا
هنيئا بما كنتم تعملون ١٩ متكئين
على سرر مصفوفة وزوجناهم
بحور عين ٢٠ والذين آمنوا واتبعتهم
ذريتهم بايمان الحقنا
بهم ذريتهم وما التناهم
من عملهم من شيء كل امرئ
بما كسب رهين ٢١ و

بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۲۳ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ۲۴ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ۲۵
وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۲۶ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۲۷ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ۲۸ إِنَّا كُنَّا مِنْ
قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۲۹ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۳۰ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ۳۱
قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۳۲ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۳۳ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۳۴ فَلْيَأْتُوا

ایشانرا بمیوه و گوشت از انچه خواهش کنند ۲۳ بنوبت گیرند درانجا جامی را که نه لغوی
درانجاست و نه گناهی ۲۴ و بگردند بر ایشان پسرانی که مر ایشانراست همانا که انها مروارید
پوشیده شده ۲۵ و رو کنند بعضیشان بر بعضی بپرسند ۲۶ گویند بدرستی که ما بودیم
پیشتر در کسان خود ترسناکان ۲۷ پس منت نهاد خدا بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب اتش
سوزان ۲۸ بدرستی که بودیم ما از پیش که میخواندیم او را بدرستی که اوست نیکوکار
مهربان ۲۹ پس پند ده پس نه تو بنعمت پروردگارت فالگوی و نه دیوانه ۳۰ یا میگویند
که شعرگوست انتظار میبریم باو حوادث زمانه را ۳۱ بگو انتظار برید پس بدرستی که من با
شما از منتظرانم ۳۲ ایا میفرماید ایشانرا خردهای ایشان باین یا ایشان گروهی اند از حد بدر
رفتگان ۳۳ یا که میگویند بربافته انرا بلکه ایمان نمی‌آورند ۳۴ پس باید بیاورند کلامی
مانند ان اگر هستند راست گویان ۳۵ ایا افریده شده اند از غیر چیزی یا ایشانند افریننده گانند
۳۶ یا افریده اند اسمانها و زمین را بلکه یقین نمیدارند ۳۷ یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار
تو یا ایشان تسلط دارانند ۳۸ یا مر ایشانراست نردبانی که میشنوند دران پس باید بیاورد
شنونده ایشان حجتی هویدا ۳۹ یا مر اوراست دختران و مر شماراست پسران ۴۰ یا میخواهی
از ایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران بار شده گانند ۴۱ یا نزد ایشانست غیب پس
ایشان مینویسند ۴۲ یا میخواهند مکری را پس انانکه کافر شده اند ایشانند مکر کرده
شدگان ۴۳ یا مر ایشانراست معبودی بجز خدا منزهست خدا از انچه شریک می‌آورند ۴۴
واگر ببینند قطعه از اسمان افتاده گویند ابریست بر هم نشسته ۴۵ پس بگذار ایشانرا
تا برسند روزشانرا که دران هلاک شوند ۴۶ روزی که باز ندارد از ایشان مکر ایشان
چیزی را و نه ایشان یاری کرده شوند ۴۷ و بدرستی که مر انانرا که ستم کرده اند عذابیست
غیر ازان ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۴۸ و صبر کن برای حکم پروردگارت پس بدرستی
که تو در حفظ مائی و تسبیح کن بستایش پروردگار خود وقتی که برمیخیزی و از شب پس تسبیح

گن اورا و در پشت	سوره نجم شصت و دو ایه و ان مکی است	کردن ستارگان ۴۹

بنام خدای بخشاینده مهربان
قسم بستاره چون فرود اید ۱ که گمراه نشده مصاحب شما و نه براه باطل رفت ۲ و سخن
نمیگوید از خواهش خود ۳ نیست ان مگر وحیی که وحی کرده میشود ۴ اموخت او را سخت

بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
۳۵ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ
الْخَالِقُونَ ۳۶ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ۳۷ أَمْ
عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُصَيْطِرُونَ ۳۸ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ
يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۳۹ أَمْ لَهُ
الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ۴۰ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۴۱ أَمْ
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ
۴۲ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ
كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۴۳ أَمْ
لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ۴۴ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ
السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ
مَرْكُومٌ ۴۵ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۴۶
يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَ
لَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۴۷ وَإِنَّ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۴۸ وَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ وَ
مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۴۹
سورة والنجم ستون و اثنتا آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى ۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ

الْقُوَى

الْقُوَىٰ ۵ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۱۰ مَا
كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۱۱ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۱۲ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۱۵ إِ
ذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۱۸ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۱۹ وَمَنَاةَ
الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۲۰ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۲۱ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ۲۲ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَ
لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۲۳
أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۲۴ فَلِلَّهِ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۲۵ وَكَمْ مِنْ
مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۲۶ إِنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ
الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ۲۷
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
الْحَقِّ شَيْئًا ۲۸ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ
عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ۲۹ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ
اهْتَدَىٰ ۳۰ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ۳۱ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ۳۲ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۳۳
وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۳۴ أَعِنْدَهُ

قوتها ۵ صاحب توانائی پس راست ایستاد ۶ و او بود با فقی که برتر است ۷ بعد از آن نزدیک
شد پس نزدیک شد ۸ پس بود مقدار دو کمان یا نزدیکتر ۹ پس وحی کرد بسوی بنده خود آنچه وحی
کرد ۱۰ تکذیب نکرد دل آنچه را دید ۱۱ آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میدید ۱۲ و هر آینه
بتحقیق دید او را یکبار دیگر ۱۳ نزد سدرة المنتهی ۱۴ که نزد اوست بهشت آرامگاه ۱۵ آنگاه
که فرا میگرفت سدره را آنچه فرا میگرفت ۱۶ میل نکرد دیده و نه تجاوز کرد از حد ۱۷ هر آینه بتحقیق
که دید از آیتهای پروردگارش که بود بزرگ ۱۸ آیا پس دیدید لات و عزی را ۱۹ و منات سیمین
واپس تر را ۲۰ آیا مر شما راست پسر است و مر خدا راست دختر ۲۱ این آنگاه بخشش کردنیست مخالف
عدالت ۲۲ نیستند آن مگر نامهائی که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا با آنها هیچ حجتی پیروی نمیکنند مگر گمان را و آنچه را خواهش میکند نفسها و هر آینه بتحقیق
که آمد ایشان را از پروردگارشان هدایت ۲۳ آیا مر آدمی راست آنچه آرزو میکند ۲۴ پس
مر خدا راست آنجهان و اینجهان ۲۵ و بسیار از فرشته در آسمانها که سود ندهد در خواست
ایشان چیزی را مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدا برای کسی که خواهد و پسندد ۲۶ بدرستی
که آنانکه ایمان نمی آورند باخرت هر آینه مینامند فرشتگان را نامیدن مونث ۲۷ و نیست
مر ایشان را بآن هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمان را و بدرستی که گمان بی نیاز نمیکند از حق
چیزی را ۲۸ پس رو بگردان از هر که روگردانید از یاد ما و نخواست مگر زندگانی دنیا را ۲۹ این
غایت رسیدن ایشانست از دانش بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بکسی که گم
شده از راه او و او داناتر است بکسی که هدایت یافته ۳۰ و مر خدا راست آنچه در آسمانها
و آنچه در زمین است تا سزا دهد آنان را که بد کردند بآنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که
نیکی کرده اند بنیکوئی ۳۱ آنانکه دوری کنند از کبیرهای گناه و کارهای زشت مگر
از گناهان خرد بدرستی که پروردگار تو گشاده آمرزش است او داناتر است بشما آنهنگام
که بدید کرد شما را از زمین و آنهنگام که شما بودید خوردان در شکمهای مادران خود پس
پاک مشمارید نفسهای خود را او است داناتر بآنکه پرهیزگاری کرد ۳۲ آیا پس دیدی آن
که رو گردانید ۳۳ و داد اندکی و برید عطای خود را ۳۴ آیا نزد او است علم غیب پس او می بیند ۳۵
یا خبر داده نشده بآنچه در صحیفه های موسی ۳۶ و ابراهیم است که تمام ادا کرد ۳۷ آنکه بر نمی
دارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را ۳۸ و اینکه نیست مر آدمی را مگر آنچه سعی کرد ۳۹

وأن سعيه سوف يرى ٤٠ ثم يجزاه الجزاء الأوفى ٤١ وأن إلى ربك المنتهى ٤٢ وأنه هو أضحك وأبكى ٤٣ وأنه هو أمات وأحيى
٤٤ وأنه خلق الزوجين الذكر والأنثى ٤٥ من نطفة إذا تمنى ٤٦ وأن عليه النشأة الأخرى ٤٧ وأنه هو أغنى وأقنى ٤٨ وأنه هو رب
الشعرى ٤٩ وأنه أهلك عادا الأولى ٥٠ وثمود فما أبقى ٥١ وقوم نوح من قبل إنهم كانوا هم أظلم وأطغى ٥٢ والمؤتفكة أهوى ٥٣
فغشاها ما غشى ٥٤ فبأي آلاء ربك تتمارى ٥٥ هذا نذير من النذر الأولى ٥٦ أزفت الآزفة ٥٧ ليس لها من دون الله كاشفة ٥٨
أفمن هذا الحديث تعجبون ٥٩
وتضحكون ولا تبكون ٦٠ وأنتم
سامدون ٦١ فاسجدوا لله
واعبدوا ٦٢

سورة القمر خمس وخمسون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقتربت الساعة وانشق القمر ١
وإن يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر
مستمر ٢ وكذبوا واتبعوا أهو
اءهم وكل أمر مستقر ٣ ولقد
جاءهم من الأنباء ما فيه مزدجر ٤
حكمة بالغة فما تغن النذر ٥
فتول عنهم يوم يدع الداع إلى
شيء نكر ٦ خشعا أبصارهم
يخرجون من الأجداث كأنهم جراد
منتشر ٧ مهطعين إلى الداع يقول
الكافرون هذا يوم عسر ٨
كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا
عبدنا وقالوا مجنون وازدجر
٩ فدعا ربه أني مغلوب فانتصر
١٠ ففتحنا أبواب السماء بماء منهمر
١١ وفجرنا الأرض عيونا فالتقى
الماء على أمر قد قدر ١٢ وحملناه
على ذات ألواح ودسر ١٣ تجري
بأعيننا جزاء لمن كان كفر ١٤ و
لقد تركناها آية فهل من مدكر
١٥ فكيف كان عذابي ونذر ١٦ و
لقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ١٧

واینکه سعی او زود باشد که دیده شود ٤٠ پس جزا داده میشود آنرا جزای تمامتر ٤١ و آنکه بسوی
پروردگار تست آخر کارها ٤٢ و آنکه او میخنداند و میگریاند ٤٣ و اینکه او میمیراند و زنده
میکند ٤٤ و اینکه او آفرید دو صنف که ذکر و انثی است ٤٥ از نطفه چون در رحم ریخته شود ٤٦
و اینکه بر اوست نشأه دیگر ٤٧ و اینکه او غنی و بی نیاز کرده و سرمایه داده ٤٨ و اینکه اوست
پروردگار شعری ٤٩ و اینکه او هلاک گردانید عاد نخستین را ٥٠ و قوم ثمود را پس باقی نگذاشت
٥١ و گروه نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ایشان ستمکارتر و طغیان کننده تر ٥٢ و
آن زیر و زبر شده را فرو افکند ٥٣ پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید ٥٤ پس بکدام یک از نعمتهای
پروردگار تست شک می بری ٥٥ این بیم نماینده است از بیم نمایندگان نخستین ٥٦ نزدیک
شد نزدیک شونده ٥٧ نیست مر آنرا غیر خدا ظاهر کننده ٥٨ آیا پس از این سخن تعجب می
نمایید ٥٩ و میخندید و نمیگریید ٦٠ و شمایید غافلان ٦١ پس سجده کنید مر خدا را و بپرستید ٦٢

[illegible]

بنام خدای بخشاینده مهربان

[illegible] و اگر ببینند آیتی رو بگردانند و گویند
[illegible] و تکذیب کردند [illegible] خواهشهای خود را و هر امری قرار گیرنده
است ٣ و بتحقیق که [illegible] ایشانرا از خبرها [illegible] در اوست [illegible] حکمتی است
بحد کمال رسیده پس سودی ندهند بیم نمایندگان ٥ پس رو بگردان از ایشان روزی که بخواند
خواننده بسوی چیزی ناخوش ٦ فرو رفته دیدهاشان بیرون آیند از قبرها گویا که ایشان
ملخهای پراکنده اند ٧ حال آنکه شتاب کنندگان باشند بسوی خواننده گویند کافران این
روزیست دشوار ٨ تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح پس بدروغ نسبت دادند بنده
ما را و گفتند دیوانه است و زجر کرده شد ٩ پس خواند پروردگار خود را که من مغلوب شدم
پس انتقام بکش ١٠ پس گشودیم درهای آسمانرا بآبی سخت ریزنده ١١ و روان ساختیم زمین را
چشمه ها پس فراهم رسید آب برای کاری که بتحقیق مقرر شده ١٢ و برنشانیدیم او را بر صاحب
تخته ها و میخها ١٣ که میرفت بنگاه داشت ما جزا مر کسی را که بود که کفر ورزیده بود ١٤ و هر
آینه بتحقیق که باز گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هست هیچ پند گیرنده ١٥ پس چگونه بوده عذاب
من و بیم نمودن من ١٦ و بتحقیق که آسان کردیم قرآنرا برای پند آیا هست هیچ پند گیرنده ١٧

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٨ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ٢٠
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٢٢ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ٢٣ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ
إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٢٤ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ٢٦ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ
فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ٢٧ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ٢٨ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ٢٩ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
وَنُذُرِ ٣٠ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً
وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ٣١
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ ٣٢ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ
٣٣ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا
إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ٣٤ نِعْمَةً
مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ
٣٥ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَا
رَوْا بِالنُّذُرِ ٣٦ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ
عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٧ وَلَقَدْ
صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ٣٨
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٩ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
٤٠ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ
٤١ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ٤٢ أَكُفَّارُكُمْ
خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ٤٣ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ
مُنْتَصِرٌ ٤٤ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ
الدُّبُرَ ٤٥ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ
وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ ٤٦ إِنَّ
الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٤٧
يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى
وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨

تکذیب نمودند عاد پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من ١٨ بدرستی که ما فرستادیم بر
ایشان بادی سخت وزنده در روز شومی استمرار دارنده ١٩ که میکند مردم را گویا ایشان
تنهای نخل از بیخ برکنده ٢٠ پس چگونه بوده عذاب من و بیم نمودن من ٢١ و هر اینه بتحقیق که
آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پند گیرنده ٢٢ تکذیب کردند ثمود بیم
نمایندگان را ٢٣ پس گفتند آیا آدمی را که از جنس ماست تنها پیروی کنیم او را بدرستی
که ما آنگاه در ضلالت و آتشهای افروخته ایم ٢٤ آیا القا کرده شده است وحی بر او از میان
ما بلکه او دروغگوییست تکبر دارنده ٢٥ بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی
متکبر ٢٦ بدرستی که ما فرستندگان ناقه ایم برای آزمایش مر ایشان را پس چشم براه باش
ایشان را و صبر کن ٢٧ و خبر ده ایشان را که آب قسمتیست میان ایشان هر حصه آبی حاضر کرده شده ٢٨
پس ندا کردند یار خود را پس متحمل شد پس پی کرد ٢٩ پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من
٣٠ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان یک فریاد پس شدند مانند شاخهای خشک در
هم شکسته ریزه ریزه شده ٣١ و بتحقیق که آسان نمودیم قرآن را برای پند پس آیا هست
هیچ پند گیرنده ٣٢ تکذیب کردند گروه لوط بیم کنندگان را ٣٣ بدرستی که ما فرستادیم
بر ایشان تند بادی سنگ ریزه یابی مگر خاندان لوط را که رهانیدیم ایشان را وقت سحر
٣٤ برای نعمتی از نزد ما همچنین پاداش دهیم آن را که سپاس گذارد ٣٥ و هر اینه بتحقیق که
بیم نمود ایشان را از سخت گرفتن ما پس شک آوردند به بیم کردن ٣٦ و هر اینه بتحقیق که
خواستند از او مراد خود را از مهمانان او پس محو کردیم دیدهای ایشان را پس بچشید
عذاب مرا و بیم دادن مرا ٣٧ و هر اینه بتحقیق که صبح کرد ایشان را در اول روز عذابی برقرار ٣٨
پس بچشید عذاب من و بیم دادن مرا ٣٩ و هر اینه بتحقیق که آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا
هست هیچ پند گیرنده ٤٠ و بتحقیق آمدند خانواده فرعون را بیم نمایندگان ٤١ تکذیب کردند
آیتهای ما همه را پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی اقتدار دارنده ٤٢ آیا کافران شما بهترند از
آنان یا برای شما ایمنیست در کتابها ٤٣ یا میگویند ما گروه جمع شده ایم انتقام کشنده
٤٤ بزودی گریزانیده شوند آن جمع و برگردانیده شوند بر پشتها ٤٥ بلکه قیامت وعده گاه
ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ تر است ٤٦ بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتشها
افروخته اند ٤٧ روزی که کشیده شوند در آتش بر روهای ایشان بچشید مس کردن دوزخ ٤٨

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۴۹ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۵۰ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۵۲
وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۵۳ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۵۴ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ۵۵ سورة الرحمن سبع وسبعون آية مكية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ الرَّحْمَٰنُ ۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۵ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
۶ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۷ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۸ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۹ فِيهَا

فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۱۰
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۱۱
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۲ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ
۱۳ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ
۱۴ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۵
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۱۶
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۷
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۱۸ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْغِيَانِ ۱۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۲۰ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
وَالْمَرْجَانُ ۲۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۲۲ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ
فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۲۴ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
فَانٍ ۲۵ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۲۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۲۷ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ۲۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
۲۹ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۳۰
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۱ يَا
مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ
۳۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۳
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۳۴

بدرستی که ما هر چیزیرا افریدیم باندازه ۴۹ و نیست امر ما مگر یك چون بشتاب مکر یستن
بچشم ۵۰ و هر اینه بتحقیق هلاك کردیم امثال شمارا پس آیا هست هیچ پند گیرنده ۵۱ و هر
چیزی که کرده اند از ایشان در کتابست ۵۲ و هر خورد و بزرگی نوشته شده است ۵۳ بدرستی
که پرهیزکاران در بهشتهائی اند و جویها ۵۴ در نشستنگاهی پسندیده نزد پادشاهی صاحب اقتدار ۵۵

سوره رحمن جل جلاله هفتاد و هفت آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

خداوند بخشاینده ۱ آموزانید قرانرا ۲ آفرید آدمی را ۳ آموزانید بوی بیان را ۴ آفتاب و ماه
بحساب معین میروند ۵ و گیاه بی ساق و درخت سجده میکنند ۶ و آسمانرا بر افراشته آنرا و
بنهاده ترازو را که از حد در نگذرید در میزان ۷ و برپا دارید سنجیدن را بعدل و کم مکنید
میزانرا ۸ و زمین را بنهاد آنرا برای آفریدگان ۹ در اوست انواع میوه و درخت خرما که صاحب
غلافهای شکوفه است ۱۰ و دانه صاحب برگ و گیاه خوشبو ۱۱ پس بکدامین نعمتهای پروردگار
تان تکذیب میکنید ۱۲ آفرید آدمی را از گل خشکیده مانند سفال پخته ۱۳ و آفرید پری را
از زبانه بی دودی از آتش ۱۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۱۵ پروردگار
دو مشرق و پروردگار دو مغرب ۱۶ پس بکدامین از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۱۷ آمیخت دو دریارا که بهم میرسند ۱۸ میانه آن دو حایلیست که زیادتی بهم نمیکنند ۱۹ پس
بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۲۰ بیرون می آید از آن دو مروارید و مرجان
۲۱ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۲۲ و مر اوراست کشتیهای بادبان
برافراشته در دریا مانند کوهها ۲۳ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۲۴ هر که بر آنست فانی شونده است ۲۵ و باقی میماند ذات پروردگار تو که خداوند عظمت
و احسانست ۲۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۲۷ میخواهند از او هر که
در آسمانها و زمین است هر روز او در کاریست ۲۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ۲۹ زود باشد که بپردازیم برای شما ای دو سنگین ۳۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۳۱ ای گروه جن و انس اگر توانید که بیرون روید از جوانب آسمانها و زمین پس
بیرون روید بیرون نمیروید مگر بتسلط ۳۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ۳۳ فرستاده شود بر شما زبانه از آتش و مسی گداخته پس دفع نتوانید کرد ۳۴

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۵ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۳۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۷ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ۳۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۳۹ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۴۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۴۱
هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۴۲ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ۴۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۴۴ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ
۴۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۴۶ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۴۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۴۸ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۴۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۰ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ
۵۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۵۲
مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۵۳
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۵۴
فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۵۵ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۵۶ كَأَنَّهُنَّ
الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۵۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۵۸ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ
إِلَّا الْإِحْسَانُ ۵۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۶۰ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ
۶۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۶۲
مُدْهَامَّتَانِ ۶۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۶۴ فِيهِمَا عَيْنَانِ
نَضَّاخَتَانِ ۶۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۶۶ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ
وَرُمَّانٌ ۶۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
۶۸ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۶۹ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۷۰ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ
فِي الْخِيَامِ ۷۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۷۲ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ۷۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۷۴ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ
خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۷۵ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۷۶ تَبَارَكَ اسْمُ
رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۷۷

پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۳۶ پس چون شق شود آسمان پس شود گلگون
مانند روغن تافته ۳۷ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۳۸ پس در آنروز
پرسیده نشود از گناه خود آدمی و نه جنی ۳۹ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۴۰ شناخته شوند گناهکاران بعلامتشان پس گرفته شوند بموهای پیشانی و قدمها ۴۱
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۲ این دوزخیست که تکذیب میکردند از
گناهکاران ۴۳ طواف کنند میانه آن و میانه آب جوشان بغایت گرم ۴۴ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۵ و مر آنرا که ترسید از مقام پروردگار خود دو بهشت است
۴۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۷ صاحبان شاخهای درختان ۴۸
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۹ در آن دو چشمه است که جاری بند ۵۰
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۵۱ در آن دو از هر میوه ایست دو نوع ۵۲
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۵۳ تکیه زنندگان بر فرشهائی که آسترهای
آنها از دیبای سطبر است و چیده شده آن دو بهشت نزدیکست ۵۴ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ۵۵ در آنها کوتاه چشمان باشند که بکارت نبرده ایشانرا
هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی ۵۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۵۷ همانا آن زنان یاقوت و مرجانند ۵۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۵۹ آیا باشد پاداش نیکی بجز نیکی ۶۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۶۱ و زیر آن دو تا دو بهشت است ۶۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۶۳ هر دو سبز و خرم ۶۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۶۵ در آن
دو تا دو چشمه باشند جوشنده ۶۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۶۷
در این دو میوه ها و درخت خرما و درخت انار است ۶۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۶۹ در اینهاست زنان نیکوی خوش صورت ۷۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۷۱ حوران نیکو چشم مستوره در خیمها ۷۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۷۳ نرسیده ایشانرا آدمی پیش از ایشان و نه جنی ۷۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۷۵ تکیه زدگان بر بالشهای سبز و بساطهای قیمتی خوب ۷۶ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ۷۷ بزرگست نام پروردگار تو که صاحب عظمت و انعامست ۷۸

سورة الواقعة ستّ وتسعون آية مكية بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ٣ إِذَا رُجَّتِ
الْأَرْضُ رَجًّا ٤ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ٥ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ٦ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ٧ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ٨ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ٩ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ١٠ أُولٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ١١ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٢ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ١٣ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ١٤ عَلَىٰ سُرُرٍ
مَوْضُونَةٍ ١٥ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ١٦ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ١٧ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ١٨ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا

يُنْزِفُونَ ١٩ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
٢٠ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٢١ وَحُورٌ
عِينٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ٢٢
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٣ لَا يَسْمَعُونَ
فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ٢٤ إِلَّا قِيلًا
سَلَامًا سَلَامًا ٢٥ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ٢٦ فِي سِدْرٍ
مَخْضُودٍ ٢٧ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ٢٨ وَ
ظِلٍّ مَمْدُودٍ ٢٩ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ٣٠
وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ٣١ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
٣٢ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ٣٣ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ
إِنْشَاءً ٣٤ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ٣٥ عُرُبًا
أَتْرَابًا ٣٦ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ٣٧ ثُلَّةٌ مِنَ
الْأَوَّلِينَ ٣٨ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ٣٩ وَ
أَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ٤٠
فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ٤١ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ
٤٢ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٤٣ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٤ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ٤٥ وَ
كَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٦ أَوَآبَاؤُنَا
الْأَوَّلُونَ ٤٧ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ٤٨
ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ
لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ٤٩ فَمَالِئُونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ٥٠ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
الْحَمِيمِ ٥١ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ٥٢
هٰذَا نُزُلُهُمْ

سورهٔ واقعه نود وشش آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
وقتی که واقع شود قیامت ۱ نیست مر واقع شدن آنرا هیچ تکذیب کننده ۲ پست کننده برافرازنده
۳ آنگاه که لرزانیده شود زمین لرزانیدنی ۴ و ریزه ریزه کرده شوند کوهها ریزه ریزه کردنی ۵ پس
باشد غباری پراکنده ۶ و باشید اصنافی سه گونه ۷ پس یاران دست راست چه یاران دست
راستی ۸ و یاران دست چپ چه یاران دست چپی ۹ و پیشی گرفتگان پیشی گرفتگان ۱۰ ایشانها
اند نزدیک گردانیده شدگان ۱۱ در بهشتهای با ناز و نعمت اند ۱۲ گروهی از پیشینیان ۱۳
و اندکی از پسینیان ۱۴ بر تختهائی از زر و جواهر ساخته شده ۱۵ تکیه زدگان برآنها روبروی
یکدیگر ۱۶ میگردند برایشان پسران جاوید ماندگان ۱۷ با قدحها و ابریقها و جامها از شراب
جاری ۱۸ که نه بدردسر آورده شوند از آن و نه بیخود شوند ۱۹ و با میوه‌ها از آنچه برگزینند ۲۰ و
گوشت مرغی از آنچه خواهش کنند ۲۱ و حوران کشاده‌چشم چون مانندهای مروارید پوشیده
شده ۲۲ پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند ۲۳ نشنوند در آنها بیهوده و نه نسبت بگناه دادن
شدنی ۲۴ مگر گفتاری سلام سلام ۲۵ و یاران دست راست ۲۶ چه یاران دست راست ۲۷ در
درخت کناری بی خار آفریده شده ۲۸ و درخت موزی پیکنده شده ۲۹ و سایهٔ کشیده شده
و آبی روان شده ۳۰ و میوه بسیار نه قطع کرده شده و نه بازداشته شده ۳۲ و فرشهای برافراشته
شده ۳۳ بدرستی که ما بدید کردیم آنها را بدید کردنی ۳۴ پس گردانیدیم ایشانرا باکره‌ها ۳۵
شیفتگان شوهران خود همسنان ۳۶ برای یاران دست راست ۳۷ گروهی از پیشینیان ۳۸ و گروهی از
پسینیان ۳۹ و یاران دست چپ ۴۰ چه یاران دست چپ ۴۱ در باد سوزانند و آب جوشان ۴۲
و سایهٔ از دود سیاه ۴۳ نه خنک و نه راحت بخش ۴۴ بدرستی که ایشان بودند پیش از این بار
و نعمت مغرور شدگان ۴۵ و بودند که اصرار مینمودند بر گناهی بزرگ ۴۶ و بودند که میگفتند
آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم ۴۷ آیا و پدران
ما پیشینیان ۴۸ بگو بدرستی که پیشینیان و پسینیان هر آینه گرد آورده شدگانند بسوی
وعده‌گاه روزی معلوم ۴۹ پس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کنندگان ۵۰ هر آینه خواهید
بود خورندگان از درختی از زقوم ۵۱ پس پرکننده اید از آن شکمها را ۵۲ پس آشامندگانید بر آن
از آب جوشان ۵۳ پس آشامندگانید آشامیدن شتران بسیار تشنه ۵۴ اینست پیش‌آورد ایشان

روز

يَوْمَ الدِّينِ ٥٥ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ٥٦ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ٥٧ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ٥٨ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٥٩ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٠ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ٦١ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَحْرُثُونَ ٦٢ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ٦٣ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ٦٤ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ٦٥ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٦
أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ٦٧ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ٦٨ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٦٩ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي

تُورُونَ ٧٠ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا
أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ٧١ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ٧٢ فَسَبِّحْ
بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٧٣ فَلَا أُقْسِمُ
بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ٧٤ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ
تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٥ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ
٧٦ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ٧٧ لَا يَمَسُّهُ
إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ٧٨ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ٧٩ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ
مُدْهِنُونَ ٨٠ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ
أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨١ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ
الْحُلْقُومَ ٨٢ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ
٨٣ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ
لَا تُبْصِرُونَ ٨٤ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
٨٥ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٨٦
فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٨٧ فَرَوْحٌ وَ
رَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ٨٨ وَأَمَّا إِنْ
كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٨٩ فَسَلَامٌ لَكَ
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩٠ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ٩١ فَنُزُلٌ مِنْ
حَمِيمٍ ٩٢ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ٩٣ إِنَّ هَٰذَا
لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ٩٤ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
الْعَظِيمِ ٩٥ سُورَةُ الْحَدِيدِ [illegible] وَعِشْرُونَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

در روز جزا ٥٥ ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید ٥٦ آیا پس خبر دهید آنچه را میریزید
٥٧ آیا شما می آفرینید آنرا یا ماییم آفرینندگان ٥٨ ما تقدیر نمودیم میان شما مرگ را و نیستیم
ما پیشی گرفته شدگان ٥٩ بر آنکه تبدیل کنیم بامثال شما و پدید آوریم شما را در آنچه نمیدانید
٦٠ و هر آینه بتحقیق دانستید آفرینش نخستین را پس چرا پند نمیگیرید ٦١ آیا پس خبر دهید
آنچه زراعت میکنید ٦٢ آیا شما میرویانید آنرا یا ماییم رویانندگان ٦٣ اگر خواهیم هر آینه
بگردانیم آنرا خشک ریزه ریزه پس بگردید شما که تعجب کنید ٦٤ بدرستی که ما هر آینه تاوان
زدگانیم ٦٥ بلکه ما بی بهره گانیم ٦٦ آیا پس خبر دهید آبی که میآشامید ٦٧ آیا شما فرود آورده اید
آنرا از ابر سفید یا ماییم فرود آورندگان ٦٨ اگر خواهیم بگردانیم آنرا تلخ پس چرا سپاس نمیگذارید
٦٩ آیا پس خبر دهید آتشی را که بیرون میآورید ٧٠ آیا شما پدید کردید درخت آنرا یا ماییم
پدید آرندگان ٧١ ما گردانیدیم آنرا پندی و برخورداری برای نزول کنندگان در بیابان
٧٢ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ٧٣ پس البته سوگند یاد میکنم باوقات نزول
ستارگان ٧٤ و بدرستی که آن هر آینه سوگندیست اگر بدانید بزرگ ٧٥ بدرستی که آن
هر آینه قرآنیست بزرگوار ٧٦ در کتابی پوشیده شده ٧٧ که مس نمیکنند آنرا مگر پاک کرده
شدگان ٧٨ فرو فرستاده شده است از پروردگار عالمیان ٧٩ آیا پس باین کلام شما بی
اعتنائی میکنید ٨٠ و میگردانید بهرهٔ خود را آنکه شما تکذیب میکنید ٨١ پس چرا چون
رسد بگلو ٨٢ و شما در آن هنگام مینگرید ٨٣ و ما نزدیکتریم باو از شما و لکن نمی بینید ٨٤
پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شدگان ٨٥ برنمیگردانید آنرا اگر هستید راستگویان
٨٦ پس اما اگر باشد از مقربان ٨٧ پس راحتی و ریحان و بهشت نعمت ٨٨ و اما اگر
باشد از یاران دست راست ٨٩ پس سلامی است مر ترا از یاران دست راست ٩٠ و اما اگر بوده
باشد از تکذیب کنندگان گمراهان ٩١ پس پیشکش و دست از آب جوشان ٩٢ و در آوردن بدوزخ
٩٣ بدرستی که این هر آینه آنست حق یقین ٩٤ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ٩٥

سورهٔ حدید بیست و نه آیه است و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کرده مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست غالب درست کردار ١ مر او را
پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر هر چیزی تواناست ٢

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٣ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا
يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٤ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ٥ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا
مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ٧ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ

أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٨
هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ٩ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ
قَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١٠ مَنْ ذَا الَّذِي
يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ١١ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ يَوْمَ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ
١٣ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ١٤ فَا
لْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٥ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا

اوست اول وآخر وظاهر وباطن واو بهر چیزی داناست ٣ اوست آنکه آفرید آسمانها وزمین
را در شش روز پس مستولی شد بر عرش می داند آنچه در آید در زمین وآنچه بیرون آید از ان
وآنچه فرود آید از آسمان وآنچه بالا رود در ان واو با شماست هر جا که باشید وخدا بآنچه
میکنید بیناست ٤ مر او راست پادشاهی آسمانها وزمین وبسوی خدا باز گردیده میشود کارها
٥ در می آورد شب را در روز ودر می آورد روز را در شب واو داناست بآنچه در سینهاست
٦ ایمان آورید بخدا ورسولش وانفاق کنید از آنچه گردانیده شما را خلیفه کرده شدگان در ان
پس آنانکه ایمان آوردند از شما ونفقه کردند مر ایشانراست مزدی بزرگ ٧ وچیست مر شما
را که ایمان نمی آورید بخدا ورسول میخواند شما را که ایمان آورید بپروردگار خود وبتحقیق که
گرفته پیمان از شما اگر هستید مؤمنان ٨ اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده خود آیتهای
واضح تا بیرون آورد شما را از تاریکیها بسوی روشنائی وبدرستی که خدا بشما هر آینه مهربان
رحم کننده ٩ وچیست مر شما را که نفقه نمیدهید در راه خدا ومر خدا راست میراث آسمانها
وزمین یکسان نیست از شما آنکه انفاق کرد پیش از فتح وکارزار کرده آنها بزرگترند بمرتبه از
آنان که انفاق کرده اند از بعد وکارزار کرده اند وهمه را وعده داده خدا نیکی وخدا بآنچه میکنید
آگاه هست ١٠ کیست آنکه قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس زیاده کند آنرا برای او ومر او راست
مزدی نیکو ١١ روزی که ببینی مردان مؤمن وزنان مؤمنه را که میشتابد نور ایشان از پیش
روشان واز طرفهای راستشان مژده شما امروز بهشتهائیست که میرود از زیر آنها نهرها
جاودانی که جاوید باشید در آنها اینست آن فیروزی بزرگ ١٢ روزی که گویند مردان منافق
وزنان منافقه مر آنانرا که ایمان آورده اند نظر کنید بما تا بگیریم از نور شما گفته شود که باز گردید
بقفای خود پس طلبید نور را پس زده شود میان ایشان بدیواری که مر آنرا دریست که باطنش در ان
رحمتست وظاهرش از جانب آن عذابست ١٣ ندا کنند ایشانرا که آیا نبودیم با شما گویند
که آری ولیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را وانتظار بردید وشک نمودید ومغرور
کرد شما را آرزوها تا آنکه آمد امر خدا ومغرور کرد شما را بخدا آن فریب دهنده ١٤ پس امروز
گرفته نشود از شما فدائی ونه از آنانکه کافر شدند جایگاه شما آتشست آن سزاوارتر
بشما وبد بازگشتیست ١٥ آیا وقت نرسید مر آنانرا که ایمان آورده اند که بترسد دلهای
ایشان برای یاد کردن خدا وآنچه فرود آمده از حق ونباشند مانند آنانکه داده شده اند

الكتاب من قبل فطال عليهم الامد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون ١٦ اعلموا ان الله يحيي الارض بعد موتها قد بينا لكم الايات لعلكم
تعقلون ١٧ ان المصدقين والمصدقات واقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم اجر كريم ١٨ والذين امنوا بالله ورسله اولئك
هم الصديقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب الجحيم ١٩ اعلموا انما الحيوة الدنيا
لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد كمثل غيث اعجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يكون حطاما و

في الاخرة عذاب شديد ومغفرة
من الله ورضوان وما الحيوة الدنيا
الا متاع الغرور ٢٠ سابقوا الى
مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض
السماء والارض اعدت للذين امنوا
بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه
من يشاء والله ذو الفضل العظيم
٢١ ما اصاب من مصيبة في الارض
ولا في انفسكم الا في كتاب من قبل
ان نبراها ان ذلك على الله يسير
٢٢ لكيلا تاسوا على ما فاتكم ولا
تفرحوا بما اتيكم والله لا يحب كل
مختال فخور ٢٣ الذين يبخلون ويا
مرون الناس بالبخل ومن يتول فا
ن الله هو الغني الحميد ٢٤ لقد
ارسلنا رسلنا بالبينت وانزلنا
معهم الكتب والميزان ليقوم الناس
بالقسط وانزلنا الحديد فيه باس
شديد ومنافع للناس وليعلم الله
من ينصره ورسله بالغيب ان الله
قوي عزيز ٢٥ ولقد ارسلنا نوحا
وابرهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة
والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم
فاسقون ٢٦ ثم قفينا على اثارهم
برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم واتيناه
الانجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه
رافة ورحمة ورهبانية ابتدعوها

کتاب را پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از
ایشان فاسقان اند ١٦ بدانید که خدا زنده میکند زمین را پس مردن آن بتحقیق که بیان
کردیم برای شما آیتها را شاید شما تعقل کنید ١٧ بدرستی که مردان صدقه دهنده و
زنان صدقه دهنده و قرض دادند خدا را قرضی نیکو زیاد کرده میشود برای ایشان و مر
ایشانراست مزدی نیکو ١٨ و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولانش آنها ایشانند بسیار
راستگویان و شهیدان نزد پروردگار خود مر ایشانراست مزدشان و نورشان و آنانکه
کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را آنها یاران دوزخند ١٩ بدانید جز این نیست
که زندگی دنیا بازیچه و بیهوده و آرایش و فخر کردنیست میان شما و مباهات کردن در مالها
و فرزندان مانند مثل بارانی که بشگفت آورد کافرانرا روییدنی آن پس خشک شود پس
بینی آنرا زرد شده پس باشد درهم شکسته و خورد شده و در آخرت عذابیست سخت
و آمرزشی از خدا و خشنودی و نیست زندگی دنیا مگر مایهٔ فریب ٢٠ پیشی گیرید بسوی آمرزشی
از پروردگار خود و بهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمان و زمین است مهیا شده برای
آنانکه ایمان آورده اند بخدا و رسولانش آن فضل خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدا
صاحب فضلیست بزرگ ٢١ نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر که در
کتابیست پیش از آنکه بیافرینیم آنرا بدرستی که آن بر خدا آسانست ٢٢ تا اندوه مخورید بر
آنچه فوت شد از شما و نه شاد نکردید بآنچه داد شما را و خدا دوست نمیدارد هر خرامنده
کننده را ٢٣ آنانکه بخل میورزند و امر میفرمایند مردمانرا ببخل و کسیکه اعراض کند پس بدرستی
که خدا اوست بی نیاز ستوده ٢٤ هر آینه بتحقیق فرستادیم رسولان خود را بآیتها و فرو
فرستادیم با ایشان کتاب و میزانرا تا بایستند مردم بعدالت و فرو فرستادیم آهن را در
آنست سختی سخت و سودمندیها برای مردمان و تا بداند خدا کسی را که یاری میدهد
او را و رسولانش را بنهانی بدرستی که خدا قوی است ارجمند ٢٥ و هر آینه
بتحقیق فرستادیم نوح و ابرهیم را و گردانیدیم در نسل آن دو نبوت و کتابرا پس بعضی از ایشان
هدایت یافته کانند و بسیاری از ایشان فاسقانند ٢٦ پس از پی در آوردیم بر عقبهای
ایشان رسولان خود را و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم او را انجیل را و گردانیدیم در
دلهای آنانکه پیروی کردند او را شفقت و مهربانی و رهبانیتی که اختراع کردند آنرا

عليهم الا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم اجرهم وكثير منهم فاسقون ٢٧ يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و
آمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم ٢٨ لئلا يعلم اهل الكتاب الا يقدرون
على شيء من فضل الله وان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ٢٩ سورة المجادلة اثنتان وعشرون آية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي الى الله والله يسمع تحاوركما ان الله سميع بصير ١ الذين يظاهرون منكم

من نسائهم ما هن امهاتهم ان
امهاتهم الا اللائي ولدنهم وانهم
ليقولون منكرا من القول وزورا و
ان الله لعفو غفور ٢ والذين
يظاهرون من نسائهم ثم يعودون
لما قالوا فتحرير رقبة من قبل ان يتماسا
ذلكم توعظون به والله بما تعملون
خبير ٣ فمن لم يجد فصيام شهرين
متتابعين من قبل ان يتماسا فمن لم
يستطع فاطعام ستين مسكينا
ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك
حدود الله وللكافرين عذاب اليم
٤ ان الذين يحادون الله ورسوله
كبتوا كما كبت الذين من قبلهم وقد
انزلنا آيات بينات وللكافرين
عذاب مهين ٥ يوم يبعثهم الله
جميعا فينبئهم بما عملوا احصيه
الله ونسوه والله على كل شيء شهيد
٦ الم تر ان الله يعلم ما في السموات
وما في الارض ما يكون من نجوى
ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو
سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا
اكثر الا هو معهم اين ما كانوا ثم
ينبئهم بما عملوا يوم القيمة ان الله
بكل شيء عليم ٧ الم تر الى الذين نهوا
عن النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه
ويتناجون

از برایشان مگر بجهت رضاجوئی خدا پس رعایت نکردند آنرا حق رعایتش پس دادیم آنانرا
که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان فاسقانند ٢٧ ای آنانکه ایمان
آورده اند بپرهیزید از خدا و ایمان آورید برسولش تا بدهد شمارا دو نصیب از رحمت خود
و بگرداند برای شما نوری که راه روید بآن و بیامرزد مر شمارا و خدا آمرزنده ایست مهربان
٢٨ تا البته بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی در دست
خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل عظیمست ٢٩

سورهٔ مجادله بیست و دو آیه و آن مدنیست.

بنام خدای بخشاینده مهربان

بتحقیق شنید خدا گفتار آن زنرا که مجادله مینمود با تو در شوهرش و شکایت میبرد
بسوی خدا و خدا میشنید گفتگوی شما دو تارا بدرستی که خدا شنوائیست بینا ١ آنانکه
که ظهار میکنند از شما از زنان خود نیستند زنهاشان مادران ایشان نه اند مادران ایشان مگر
آنانکه زاده اند ایشانرا و بدرستی که ایشان هر آینه میگویند ناخوشی از گفتار و دروغی را
و بدرستی که خدا هر آینه در گذرنده آمرزنده است ٢ و آنانکه ظهار میکنند از زنان خود
پس باز میگردند مر آنچه را گفته اند پس آزاد کردن بنده ایست پیش از آنکه بهم رسند این
پند داده میشوید بآن و خدا بآنچه میکنید آگاهست ٣ پس کسی که نیابد پس روزه داشتن
دو ماه پی در پی است پیش از آنکه بهم رسند پس کسی که نتواند پس طعام دادن شصت
مسکین است این برای آنست که ایمان آورید بخدا و رسولش و این حدهای خداست و مر
کافرانراست عذابی دردناک ٤ بدرستی که آنانکه دشمنی میکنند با خدا و رسولش نگونسار
کرده شوند چنانچه نگونسار کرده شدند آنانکه بودند پیش از ایشان و بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهای روشن و مر کافرانراست عذابی خوار کننده ٥ روزیکه برانگیزاند ایشانرا خدا همگی
را پس آگاه کند ایشانرا بآنچه کرده اند بشمار در آورده آنرا خدا و فراموش کردند آنرا و خدا بر همه چیز
گواهست ٦ آیا ندیدی که خدا میداند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است نباشد
هیچ راز سه نفر مگر که او چهارم ایشانست و نه پنج تن مگر آنکه او ششم ایشانست و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر
آنکه او با ایشانست هر جا باشند پس آگاه میکند ایشانرا بآنچه کرده اند در روز قیامت بدرستی که خدا
بهر چیزی داناست ٧ آیا نظر نکردی بسوی آنانکه باز داشته شدند از راز گفتن پس باز میگردند
مر آنچه را منع کرده شدند از آن و راز میگویند بآنچه باشند

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٩ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ
لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

گناه و دشمنی است و نافرمانی رسول و چون آمدند ترا درود گویند ترا بآنچه درود نکرده
ترا بآن خدا و میگویند در نفسهای خود چرا عذاب نمیکند ما را خدا بآنچه میگوئیم بس است
ایشانرا دوزخ که در آیند در آن پس بد جای کشتی است ٨ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه راز گوئید
با هم پس راز مگوئید بگناه و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید بنیکی و پرهیزکاری و بپرهیزید از
خدائی که بسوی او حشر کرده میشوید ٩ جز این نیست که راز گوئی از شیطانست تا اندوهگین
کند آنانرا که ایمان آورده اند و نیست ضرر رساننده ایشان چیزی مگر باذن خدا و بر خدا پس باید
اعتماد نمایند ایمان آورندگان ١٠ ای آنانکه ایمان آورده اند چون گفته شود مر شما را که گشاده نشینید
در مجلسها پس گشاده نشینید تا گشاده دهد خدا برای شما و هرگاه گفته شود برخیزید پس
برخیزید تا برافرازد خدا آنانرا که ایمان آورده اند از شما و آنانرا که داده شده اند دانش بمرتبها
و خدا بآنچه میکنید آگاه است ١١ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه راز گوئید با رسول پس
پیش دارید پیش از راز گفتن خود صدقه این بهتر است برای شما و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستیکه
که خدا آمرزنده ایست مهربان ١٢ آیا ترسیدید که فرا پیش دارید پیش از راز گفتن خود صدقه
پس هرگاه نکردید و آمرزید خدا بر شما پس بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید خدا و رسول
او را و خدا آگاه است بآنچه میکنید ١٣ آیا نمینگری بسوی آنانکه دوست داشتند گروهی را که
خشم کرده خدا بر ایشان و نیستند ایشان از شما و نه از ایشان و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان
میدانند ١٤ مهیا کرده خدا برای ایشان عذاب سختی بدرستیکه ایشان بد است آنچه بودند
میکنند ١٥ فرا گرفتند سوگندهای خود را سپری پس باز داشتند از راه خدا پس مر ایشانراست
عذابی خوار کننده ١٦ هرگز کفایت نکند از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا چیزی
ایشان اند یاران آتش ایشان در آن جاویدانند ١٧ روزی که برانگیزد ایشانرا خدا همه پس سوگند می
خورند برای او همچنانکه سوگند میخورند برای شما و میپندارند که ایشان بر چیزی اند آگاه باشید که
ایشانند دروغگویان ١٨ مسلط شده بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید از ایشان یاد خدا را
ایشانند لشکر شیطان آگاه باش بدرستیکه لشکر شیطان ایشانند زیانکاران ١٩ بدرستیکه آنانکه مخالفت
میکنند با خدا و رسول او آنها اند در خوارترین ٢٠ نوشته خدا که البته غالب شوم من و
رسولان من بدرستیکه خدا توانائیست غالب ٢١ نیابی گروهی را که ایمان می آورند بخدا و روز
آخرت که دوستی نمایند کسی را که دشمنی کرده با خدا و رسول او و اگر چه باشند پدران ایشان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ
الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢ أَأَشْفَقْتُمْ
أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ
فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
١٣ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ
عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٤ أَعَدَّ اللَّهُ
لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ١٥ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
[illegible]

او ابناءهم او اخوانهم او عشيرتهم اولئك كتب في قلوبهم الايمان وايدهم بروح منه ويدخلهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها رضي الله عنهم ورضوا عنه اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون ۲۲ سورة الحشر اربع وعشرون آية مدنية بسم الله الرحمن الرحيم
سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم ۱ هو الذي اخرج الذين كفروا من اهل الكتاب من ديارهم لاول الحشر ما ظننتم ان يخرجوا
وظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتيهم الله من حيث لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب يخربون بيوتهم بايديهم وايدي المؤمنين فا
عتبروا يا اولي الابصار ۲ ولولا
ان كتب الله عليهم الجلاء لعذبهم
في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب النار
۳ ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله
ومن يشاق الله فان الله شديد العقا
ب ۴ ما قطعتم من لينة او تركتموها
قائمة على اصولها فباذن الله وليخزي
الفاسقين ۵ وما افاء الله على رسوله
منهم فما اوجفتم عليه من خيل ولا
ركاب ولكن الله يسلط رسله على من
يشاء والله على كل شيء قدير ۶ ما
افاء الله على رسوله من اهل القرى
فلله وللرسول ولذي القربى واليتامى
والمساكين وابن السبيل كي لا يكون
دولة بين الاغنياء منكم وما آتيكم
الرسول فخذوه وما نهيكم عنه فا
نتهوا واتقوا الله ان الله شديد العقاب
۷ للفقراء المهاجرين الذين اخرجوا
من ديارهم واموالهم يبتغون فضلا
من الله ورضوانا وينصرون الله و
رسوله اولئك هم الصادقون ۸
والذين تبوؤا الدار والايمان من قبلهم
يحبون من هاجر اليهم ولا يجدون
في صدورهم حاجة مما اوتوا و
يؤثرون على انفسهم ولو كان بهم
خصاصة ومن يوق شح نفسه فاولئك
هم المفلحون ۹

یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا قبیله ایشان آنها نوشته است در دلهای ایشان ایمانرا و تقویت کرده ایشانرا بروحی از خود و در می آورد ایشانرا در بهشتهائی که می رود از زیر آنها نهرها جاویدانیان در آنها خشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنها لشکر خدایند آگاه باش بدرستی که لشکر خدا ایشانند رستگاران ۲۲

سورهٔ حشر بیست و چهار آیه و مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

تسبیح کرده مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب درست کردار ۱
اوست آنکه بیرون کرده آنانرا که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان از برای نخست حشر
گمان نمی بردید که بیرون روند و گمان میبردند که ایشانرا باز دارنده ایشانست حصارهای ایشان
از خدا پس آمد ایشانرا خدا از آنجا که گمان نمیبردند و افکند در دلهای ایشان هراس را خراب میکنند
خانهاشانرا بدستهای خود و دستهای مؤمنان پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها ۲ و اگر نه
آن بودی که نوشته بود خدا بر ایشان بیرون شدن را هر آینه عذاب کردی ایشانرا در دنیا و مر
ایشانراست در آخرت عذاب آتش ۳ آن بسبب اینست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول
او و هر که مخالفت کند خدا را پس بدرستی که خدا سخت عقوبتست ۴ آنچه را برید از خرماستان
یا واگذاشتید آنرا ایستاده بر بیخهایش پس باذن خداست و تا خوار گرداند فاسقانرا ۵ و آنچه را
باز گردانید خدا بر رسول خود از ایشان پس نتاختید بر آن هیچ اسبی و نه شتران ولیکن خدا مسلط
می سازد رسولان خود را بر هر که خواهد و خدا بر هر چیزی تواناست ۶ آنچه باز گردانیده
خدا بر رسول خود از اهل قریه ها پس مر خدا راست و مر رسول را و مر خداوند قرابت را و کودکان
بی پدر و مسکینان و مسافران تا آن چیز نبوده باشد دست گردنده میان توانگران از شما و
آنچه را داد شما را رسول پس بگیریدش و آنچه را باز دارد شما را از آن پس باز ایستید و بپرهیزید
از خدا بدرستی که خدا سخت عقوبتست ۷ مر آن فقرای هجرت کننده را آنانکه بیرون کرده شدند
از دیارشان و مالهاشان میجویند فضلی را از خدا و خشنودی را و یاری میکنند
خدا و رسول او را آنها ایشانند راست گویان ۸ و آنانکه جایگاه ساختند خانه را
و ایمانرا پیش از ایشان دوست میدارند کسی را که مهاجرت کرد بسوی ایشان و نمی یابند
در سینه های خود حاجتی از آنچه داده شدند و برگزینند بر نفسهای خود و اگر چه باشد
بایشان احتیاج و کسی که نگاه داشته شود از بخل نفسش پس آنها ایشانند رستگاران ۹

والذين جاءو من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا ربنا انك رءوف رحيم ١٠ الم
تر الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم الذين كفروا من اهل الكتاب لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم و
الله يشهد انهم لكاذبون ١١ لئن اخرجوا لا يخرجون معهم ولئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبار ثم لا ينصرون ١٢ لانتم اشد
رهبة في صدورهم من الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون ١٣ لا يقاتلونكم جميعا الا في قرى محصنة او من وراء جدر باسهم بينهم شديد

تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى ذلك
بانهم قوم لا يعقلون ١٤ كمثل الذين
من قبلهم قريبا ذاقوا وبال امرهم
ولهم عذاب اليم ١٥ كمثل الشيطان
اذ قال للانسان اكفر فلما كفر قال
اني بريء منك اني اخاف الله رب
العالمين ١٦ فكان عاقبتهما انهما
في النار خالدين فيها وذلك جزاء
الظالمين ١٧ يا ايها الذين امنوا اتقوا
الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد
واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون
١٨ ولا تكونوا كالذين نسوا الله
فانساهم انفسهم اولئك هم
الفاسقون ١٩ لا يستوي اصحاب
النار واصحاب الجنة اصحاب الجنة
هم الفائزون ٢٠ لو انزلنا هذا القرآن
على جبل لرايته خاشعا متصدعا
من خشية الله وتلك الامثال نضربها
للناس لعلهم يتفكرون ٢١ هو
الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب
والشهادة هو الرحمن الرحيم ٢٢ هو
الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس
السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار
المتكبر سبحان الله عما يشركون ٢٣
هو الله الخالق البارئ المصور له
الاسماء الحسنى يسبح له ما في السماوات
والارض وهو العزيز الحكيم ٢٤

وآنانکه آمدند از پس ایشان گویند پروردگار ما بیامرز ما را و برادران ما را که پیشی جستند بر ما
بایمان و مگردان در دلهای ما کینهٔ مر آنانرا که ایمان آورده اند پروردگار ما بدرستی که تو مهربانی
رحم کننده ١٠ آیا نگاه نکردی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند میگفتند مر برادران خود را که کافر شدند
از اهل کتاب هر آینه اگر بیرون کرده شوید هر آینه بیرون می رویم البته با شما و فرمان نمیبریم در
شما احدی را هرگز و اگر کارزار کرده شوید هر آینه یاری می کنیم شما را و خدا گواهی میدهد که ایشان
هر آینه دروغ گویانند ١١ هر آینه اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان و هر آینه اگر کار
زار کرده شوند یاری نمیکنند ایشانرا و هر آینه اگر یاری کنند ایشانرا هر آینه میگردانند البته
پشتها را پس یاری داده نشوند ١٢ هر آینه شما سخت ترید در ترس افکندن سینهای ایشان از
خدا این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمی فهمند ١٣ کارزار نمیکنند با شما حال آنکه مجتمع
باشند مگر در قریه های حصار کشیده شده یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خودشان
سخت است می پنداری ایشانرا مجتمع و دلهای ایشان پراکنده است این بسبب آنست که
ایشان گروهی اند که در نمی یابند ١٤ مانند مثل آنانکه بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند
بد کار خود را و مر ایشانراست عذابی دردناک ١٥ مانند مثل شیطان وقتی که گفت مر آدمی را که کافر
شو پس چون کافر شد گفت بدرستی که من بیزارم از تو بدرستی که من میترسم از خدائی که پروردگار
جهانیانست ١٦ پس باشد عاقبت آن دو آنکه هر دو در آتش اند جاوید باشند در آن و این سزای
ستمکارانست ١٧ ای آنکسانی که ایمان آورده اند بپرهیزید از خدا و باید بنگرد نفسی آنچه را
پیش فرستاده برای فردا و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا آگاه است بآنچه میکنید ١٨ و مباشید
مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس فراموش گردانید از ایشان خودهاشانرا آنها ایشانند
فاسقان ١٩ یکسان نیستند یاران آتش و یاران بهشت یاران بهشت ایشانند کامیابان ٢٠ اگر
فرو میفرستادیم این قرآنرا بر کوهی هر آینه دیده بودی آنرا فروتن شکافته از ترس خدا و این مثلها میزنیمشان
را برای مردم شاید ایشان تفکر کنند ٢١ اوست خدائیست که نیست الهی مگر او دانای نهان و آشکار است
بخشاینده مهربان ٢٢ اوست خدائی که نیست الهی مگر او پادشاه از هر عیبی پاک از هر آفتی ایمنی
بخشنده نگهبان ارجمند تدارک کننده بزرگوار منزه است خدا از آنچه شریک می ورزند ٢٣ اوست خدا
آفریننده آفریدگار بخشنده صورت مر او راست نامهای نیکو تسبیح میکند مر او را آنچه در
آسمانها و زمین است و اوست ارجمند درست کردار ٢٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ١٠ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا
نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ١٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ١٤

سورة الجمعة احدى عشرة آية مدنية

ای آنانکه ایمان آورده اند آیا دلالت کنم شما را بر تجارتی که برهاند شما را از عذابی دردناک ١٠ ایمان
می آورید بخدا و فرستاده او و کارزار میکنید در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود این بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ١١ بیامرزد برای شما گناهان شما را و در آورد شما را به بهشتهائی
که میرود از زیر آنها نهرها و جایهائی پاکیزه در بهشتهای جای اقامت اینست فیروزی بزرگ ١٢
و دیگری که دوست میدارید آنرا که آن یاری نمودنیست از خدا و فتحی نزدیک و مژده ده مؤمنانرا
١٣ ای آنانکه ایمان آورده اند باشید یاوران خدا چنانچه گفت عیسی پسر مریم مر حواریانرا که کیانند
یاوران من بسوی خدا گفتند حواریان مائیم یاوران خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل
و کافر شدند گروهی پس قوی کردیم آنانرا که ایمان آوردند بر دشمنان ایشان پس گردیدند
غلبه کنندگان ١٤

سورة جمعه یازده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح میکند مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آن پادشاه پاک از هر عیبی ارجمند
درست کردار ١ اوست آنکه برانگیخت در امیها رسولی از ایشان که میخواند بر ایشان آیتهای
او را و پاک میکرداند ایشانرا و میآموزد ایشانرا کتاب و حکمت و بدرستی که بودند از پیش
هر آینه در گمراهی هویدا ٢ و دیگران از ایشان چون ملحق نشدند بایشان و اوست ارجمند درست
کردار ٣ این فضل خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل بزرگ است ٤ مثل
آنانکه بار کرده شدند توریة را پس برنداشتند آنرا مانند مثل درازگوش است که بر دارد کتابها
را بد است مثل گروهی که تکذیب کردند بآیتهای خدا و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ٥
بگو ای آنانکه یهودیت اختیار کرده اند اگر گمان کرده اید که شما دوستانید مر خدا را از غیر مردم پس
آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان ٦ و آرزو نمیکنند آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاد
دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران ٧ بگو بدرستی که مرگی که میگریزید از آن پس
بدرستی که او ملاقات کننده است بشما پس باز گردانیده میشوید بسوی دانای پنهان و آشکار
پس خبر میدهد شما را بآنچه بودید که میکردید ٨ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه ندا کرده شود
برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید بیع را این بهتر است برای شما
اگر هستید که بدانید ٩ پس آنگاه که گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجوئید
از فضل خدا و ذکر کنید خدا را بسیار شاید شما رستگار شوید ١٠ و هرگاه دیدند تجارتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١ هُوَ الَّذِي
بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ٢ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
٤ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ
مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ
اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥ قُلْ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْ
لِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
٧ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ
فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَا
سْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٩ فَإِذَا
قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٠ وَإِذَا رَأَوْا
تِجَارَةً

لهواً انفضوا اليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين ۱۱ سورة المنافقين احدى عشرة آية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاءك المنافقون قالوا نشهد انك لرسول الله والله يعلم انك لرسوله والله يشهد ان المنافقين لكاذبون ۱
اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله انهم ساء ما كانوا يعملون ۲ ذلك بانهم آمنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون ۳
واذا رأيتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله

یا بیهوده را پراکنده شوند بسوی آن و بازگذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است
از بیهوده و از تجارت و خدا بهترین روزی دهندگانست ۱۱

سوره منافقان یازده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

وقتی که آمدند ترا منافقان گفتند گواهی میدهیم که تو هر آینه فرستاده خدائی و خدا میداند
بدرستی که تو هر آینه فرستاده اوئی و خدا گواهی میدهد که منافقان هر آینه دروغگویانند ۱
گرفتند سوگندهای خود را سپری پس منع کردند از راه خدا بدرستی که ایشان بد است آنچه
هستند که میکنند ۲ این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده
شد بر دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند ۳ و هر گاه ببینی ایشان را بشگفت آرد ترا جسمهای
ایشان و اگر سخن گویند گوش میدهی مر گفتار ایشان را گویا ایشان چوبهائیند بدیوار تکیه
داده شده می پندارند هر فریادی را که بر ایشانست ایشانند دشمن پس حذر کن از ایشان قتال
کند با ایشان خدا چگونه برگردانیده میشوند ۴ و چون گفته شود مر ایشان را که بیائید تا
آمرزش خواهد برای شما فرستاده خدا به پیچند سرهای خود را و ببینی ایشان را که باز میگردند
و ایشان در مقام تکبر در آمدگانند ۵ یکسانست بر ایشان خواه طلب آمرزش کنی برای ایشان
یا آمرزش نطلبی برای ایشان هرگز نمی آمرزد خدا مر ایشان را بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه
فاسقان را ۶ ایشانند آنانکه میگویند نفاق مکنید بر کسانیکه نزد رسول خدایند تا پراکنده
شوند و مر خدای راست خزینهای آسمانها و زمین ولیکن منافقان نمی فهمند ۷ میگویند هر آینه
اگر برگردیم بسوی مدینه هر آینه بیرون کند البته عزیزتر از آن ذلیلتر را و مر خدای راست عزت
و مر رسول او را و مر مؤمنان را ولیکن منافقان نمیدانند ۸ ای آنانکه ایمان آورده اند غافل نکند
شما را مالهای شما و نه فرزندان شما از یاد خدا و هر که کند این را پس ایشانند زیانکاران
۹ و انفاق کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس بگوید پروردگارا
من چرا باز پس نینداختی مرا تا مدتی نزدیک پس تصدق دهم و بشوم از شایستگان ۱۰ و هرگز
باز پس نیندازد خدا نفسی را چون بیاید وقت مرگش و خدا آگاهست بانچه میکنید ۱۱

سوره تغابن هیجده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح میکند مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین [illegible] پادشاهی و مر او راست

انى يؤفكون ۴ واذا قيل لهم تعالوا
يستغفر لكم رسول الله لووا ر
ءوسهم ورأيتهم يصدون وهم
مستكبرون ۵ سواء عليهم استغفرت
لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله
لهم ان الله لا يهدي القوم الفاسقين
۶ هم الذين يقولون لا تنفقوا على
من عند رسول الله حتى ينفضوا
ولله خزائن السموات والارض ولكن
المنافقين لا يفقهون ۷ يقولون
لئن رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز
منها الاذل ولله العزة ولرسوله
وللمؤمنين ولكن المنافقين لا يعلمون
۸ يا ايها الذين آمنوا لا تلهكم
اموالكم ولا اولادكم عن ذكر الله
ومن يفعل ذلك فاولئك هم الخاسرون
۹ وانفقوا مما رزقناكم من قبل ان
يأتي احدكم الموت فيقول رب لولا
اخرتني الى اجل قريب فاصدق و
اكن من الصالحين ۱۰ ولن يؤخر الله
نفسا اذا جاء اجلها والله خبير
بما تعملون ۱۱
سورة التغابن ثماني عشرة آية مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم
يسبح لله ما في السموات وما في
الارض له الملك وله

الحمد وهو على كل شيء قدير ١ هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير ٢ خلق السموات والارض بالحق وصوركم
فاحسن صوركم واليه المصير ٣ يعلم ما في السموات والارض ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور ٤ الم ياتكم نبؤا الذين
كفروا من قبل فذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب اليم ٥ ذلك بانه كانت تاتيهم رسلهم بالبينات فقالوا ابشر يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى
الله والله غني حميد ٦ زعم الذين كفروا ان لن يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك على الله يسير ٧ فامنوا بالله ورسوله

والنور الذي انزلنا والله بما تعملون
خبير ٨ يوم يجمعكم ليوم الجمع
ذلك يوم التغابن ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته
ويدخله جنات تجري من تحتها
الانهار خالدين فيها ابدا ذلك
الفوز العظيم ٩ والذين كفروا و
كذبوا باياتنا اولئك اصحاب النار
خالدين فيها وبئس المصير ١٠ ما اصاب
من مصيبة الا باذن الله ومن يؤمن
بالله يهد قلبه والله بكل شيء عليم
١١ واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان
توليتم فانما على رسولنا البلاغ
المبين ١٢ الله لا اله الا هو وعلى الله
فليتوكل المؤمنون ١٣ يا ايها الذين
امنوا ان من ازواجكم واولادكم
عدوا لكم فاحذروهم وان تعفوا
وتصفحوا وتغفروا فان الله غفور
رحيم ١٤ انما اموالكم واولادكم
فتنة والله عنده اجر عظيم ١٥ فا
تقوا الله ما استطعتم واسمعوا واطيعوا
وانفقوا خيرا لانفسكم ومن يوق
شح نفسه فاولئك هم المفلحون ١٦
ان تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه
لكم ويغفر لكم والله شكور حليم ١٧
عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم ١٨
سورة الطلاق ثنتا عشرة آية

ستایش واو بر هر چیزی تواناست ۱ اوست آنکه آفرید شما را پس از شما کافریست واز شما
مؤمنیست وخدا بانچه میکنید بیناست ۲ آفرید آسمانها وزمین را بحق وصورت داد
شما را پس نیکو گردانید صورتهای شما را وبسوی اوست بازگشت ۳ میداند آنچه در آسمانها و
زمین است ومیداند آنچه را که پنهان میدارید وانچه را که آشکار میکنید وخدا داناست بانچه در
سینهاست ۴ آیا نیامد شما را خبر آنانکه کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی عاقبت کار
خود را ومر ایشانراست عذابی دردناک ۵ آن بسبب این بود که بودند که می آمد بایشان رسولان
ایشان با بینها پس گفتند آیا آدمی راه مینماید ما را پس کافر شدند وروگردانیدند وبی نیاز است
خدا وخدا بی نیازیست ستوده ۶ گمان کردند آنانکه کافر شدند آنکه هرگز برانگیخته نشوند بگو
آری بپروردگارم که هر آینه برانگیخته می شوید البته پس هر آینه آگاهانیده گردید بانچه کردید
واین بر خدا آسانست ۷ پس ایمان آورید بخدا وفرستاده او ونوری که فرو فرستادیم وخدا
بانچه میکنید آگاهست ۸ روزی که گرد آورد شما را برای روز جمع آنست روز زیان آوردن
وهر که ایمان آورد بخدا وبکند کار شایسته زایل کند از او بدیهای ورا ودر آورد ورا در
بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها همیشه اینست فیروزی بزرگ ۹
وآنانکه کافر شدند وتکذیب کردند آیتهای ما را آنها اند یاران آتش جاودانیان در آن وبد
جای بازگشتی است ۱۰ نرسد هیچ مصیبتی مگر باذن خدا وهر که بگرود بخدا هدایت کند دل او
را وخدا بهر چیزی داناست ۱۱ وفرمان برید خدا را وفرمان برید رسول را پس اگر روی بگردانید
پس جز این نیست که بر فرستاده ماست رسانیدن هویدا ۱۲ خدا نیست الهی مگر او وبر خدا
پس باید اعتماد نمایند مؤمنان ۱۳ ای آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که از زنان شما و
فرزندان شما دشمند مر شما را پس حذر کنید از ایشان واگر عفو کنید ودر گذرید وبخشید
پس بدرستی که خدا آمرزگاریست مهربان ۱۴ جز این نیست که مالهای شما وفرزندان
شما آزمایش اند وخدا نزد اوست مزدی بزرگ ۱۵ پس بپرهیزید از خدا آنچه توانسته
باشید وگوش دهید وفرمان برید وانفاق کنید بهتر را برای نفسهای خود وکسی که نگاه
داشته آید بخل نفسش را پس آنها ایشانند رستگاران ۱۶ اگر قرض دهید خدا را قرض نیکو
فزون کند آنرا برای شما وبیامرزد مر شما را وخدا جزا دهنده بردبار است ۱۷ دانای پنهان
وآشکار است غالب درست کردار ۱۸

سوره طلاق دوازده آیه است مدنیست

بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبى اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن
الا ان ياتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدرى لعل الله يحدث بعد ذلك امرا ١
فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوى عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان يؤمن
بالله واليوم الآخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل

شيء قدرا ٣ واللائى يئسن من المحيض
من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن
ثلاثة اشهر واللائى لم يحضن و
اولات الاحمال اجلهن ان يضعن
حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره
يسرا ذلك امر الله انزله اليكم ومن يتق الله
يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا
اسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم
ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن و
ان كن اولات حمل فانفقوا عليهن
حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم
فآتوهن اجورهن وأتمروا بينكم
بمعروف وان تعاسرتم فسترضع
له اخرى لينفق ذو سعة من سعته
ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما
آتاه الله لا يكلف الله نفسا الا ما
آتاها سيجعل الله بعد عسر يسرا وكاين
من قرية عتت عن امر ربها ورسله
فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها
عذابا نكرا ٧ فذاقت وبال امرها
وكان عاقبة امرها خسرا ٨ اعد الله
لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولى
الالباب ٩ الذين آمنوا قد انزل الله
اليكم ذكرا رسولا يتلو عليكم آيات الله
مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا
الصالحات من الظلمات الى النور ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يدخله جنات تجرى من
تحتها الانهار

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای پیغمبر هرگاه طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشانرا در عدهٔ ایشان و بشمارید عده را و
بپرهیزید از خدا که پروردگار شماست بیرون مکنید ایشانرا از خانهاشان و نباید بیرون روند مگر
آنکه بیایند بکاری زشت ظاهر و این حدهای خداست و هرکه درگذرد از حدهای خدا پس بتحقیق
ستم کرده برخود نمیدانی شاید خدا پدید آورد پس از آن امری را ١ پس هنگامیکه رسند باخر عدهٔ خود پس
نگاه دارید ایشانرا بنیکوئی یا جدائی نمائید ایشانرا بنیکوئی و گواه گیرید دو صاحب عدالت از خود
را و اقامت نمائید گواهی را برای خدا اینست که پند داده میشود بآن کسیکه باشد که ایمان آورد بخدا
و روز آخرت و هرکه بپرهیزد از خدا بگرداند برای او بیرون شدن ٢ و روزی دهد او را از جائیکه گمان
نکند و کسیکه اعتماد نماید بر خدا پس او بس است او را بدرستیکه خدا رساننده امر خود است بتحقیق که
گردانیده خدا برای هر چیزی اندازه ٣ و آن زنان که مأیوس شده اند از حایض شدن از زنان شما اگر
شک نموده باشید پس عدهٔ ایشان سه ماهست و آن زنانی که حیض ندیده اند و صاحبان حملها
مدت ایشان اینست که بنهند حمل خود را و هرکه بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از کارش آسانی ٤
این فرمان خداست فرو فرستاده آنرا بسوی شما و هرکه بپرهیزد از خدا زایل کند از او بدیهای او را
و بزرگ میکند برای او مزد را ٥ جای دهید ایشانرا از جائی که سکنی کرده اید از وسع خود و ضرر نرسانید
ایشانرا که تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان حمل پس نفقه دهید برایشان تا بنهند
حمل خود را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید بایشان مزدهای ایشانرا و مشورت کنید با یکدیگر در کار
خود بنیکوئی و اگر مضایقه نمائید پس شاید که شیر دهد مر او را دیگری ٦ باید که نفقه کند صاحب
وسعت از وسعت خود و کسیکه تنگ گرفته شد بر او روزی او پس باید نفاق کند از آنچه داده او را
خدا تکلیف نمیکند خدا نفسی را مگر آنچه داده او را زود باشد که بگرداند خدا بعد از دشواری آسانی ٧
و بسا از قریه که سرباز زدند از فرمان پروردگار خود و رسولان او پس حساب کردیم ایشانرا حسابی سخت و عقوبت
کردیمشان عقوبتی زشت ٨ پس چشیدند وبال کار خود و بود انجام کارشان زیان ٩ آماده کرده
خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید از خدا ای صاحبان عقلها آنانکه ایمان آوردند
بتحقیق فرو فرستاده خدا بسوی شما ذکری را ١٠ رسولی که میخواند بر شما آیتهای خدا را روشن
تا بیرون کند آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از تاریکیها بسوی روشنائی و کسیکه
ایمان آورد بخدا و بکند شایسته را در آورد او را در بهشتهائیکه میرود از زیر آنها نهرها

خالدين فيها أبدا قد أحسن الله له رزقا ١١ الله الذي خلق سبع سموات ومن الأرض مثلهن يتنزل الأمر بينهن لتعلموا أن الله على كل شيء قدير
١٢ وأن الله قد أحاط بكل شيء علما ١٢ سورة التحريم اثنا عشر آية مدنية بسم الله الرحمن الرحيم يا أيها النبي لم تحرم ما أحل الله لك تبتغي مرضات أز
واجك والله غفور رحيم ١ قد فرض الله لكم تحلة أيمانكم والله مولاكم وهو العليم الحكيم ٢ وإذ أسر النبي إلى بعض أزواجه حديثا فلما نبأت به و
أظهره الله عليه عرف بعضه وأعرض عن بعض فلما نبأها به قالت من أنبأك هذا قال نبأني العليم الخبير ٣ إن تتوبا إلى الله فقد صغت قلوبكما

جاویدان در آنها همیشه بحقیقت نیکو کرده خدا برای او روزیرا خدا است آنکه آفرید هفت آسمانرا
و از زمین مانند آنهارا فرود می آید فرمان میان آنها تا بدانید اینرا که خدا بر همه چیز تواناست ١١ و آنکه
خدا بحقیقت احاطه کرده بهر چیزی از راه دانش ١٢ سورهٔ تحریم دوازده آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه را حلال کرده خدا برای تو میجوئی خشنودی زنان خود را و خدا آمرزنده است
مهربان ١ بحقیقت مقرر کرده خدا برای شما حلال گردانیدن سوگندهای شما را و خدا صاحب
اختیار شما است و اوست دانای حکیم ٢ و هنگامی که نهان گفت پیغمبر ببعضی از زنان خود سخنی پس
چون خبر داد بآن و آشکار گردانید آنرا خدا بر او شناسا کرد بعضیش را و اعراض نمود از بعضی پس چون
خبر داد بآن گفت که خبر داد تو را باین گفت خبر داد مرا دانای آگاه ٣ اگر توبه کنید شما دو تا بسوی
خدا پس بحقیقت که منحرف شده دلهای شما و اگر هم پشت شوید بر او پس بدرستی که خدا او ست یاور
کننده او و جبرئیل و صالح مؤمنان و فرشتگان بعد از این هم پشتند ٤ شاید پروردگار او اگر طلاق
گوید شما را آنکه عوض دهد او را زنانی بهتر از شما اسلام آورندگان ایمان دارندگان اطاعت نمایندگان
توبه کنندگان پرستندگان روزه داران ثیبها و باکره ها ٥ ای آنانکه ایمان آورده اند نگاه دارید
نفسهای خود و کسان تان را از آتشی که افروزنده آن مردمان و سنگها است بر آنست فرشتگان
درشت سخت که نافرمانی نمیکنند خدا را آنچه فرماید ایشانرا و میکنند آنچه فرموده میشوند ٦
ای آنانکه کافر شده اند عذر مگوئید امروز جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید
٧ ای آنانکه ایمان آورده اند بازگشت کنید بسوی خدا بازگشتی خالص شاید پروردگار شما آنکه دفع
کند از شما بدیهای شما را و در آورد شما را ببهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها روزی که خوار نسازد
خدا پیغمبر را و آنانکه ایمان آورده اند با او نور ایشان میشتابد پیش روی ایشان و از جانبهای راست
ایشان گویند پروردگار ما تمام گردان برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستی که تو بر هر چیز توانائی ٨
ای پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخ است و بد است
جای بازگشت ٩ زد خدا مثلی برای آنانکه کافر شده اند زن نوح و زن لوط بودند در زیر فرمان دو
بنده از بندگان ما شایستگان پس خیانت کردند آن دو زن ایشانرا پس دفع نکردند آن دو از آن دو از خدا چیزیرا و
گفته شد در آئید آتش را با در آیندگان ١٠ و زد خدا مثلی برای آنانکه ایمان آورده اند زن فرعون را
هنگامی که گفت آن زن پروردگار من بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و برهان مرا از فرعون

وإن تظاهرا عليه فإن الله هو مولاه
وجبريل وصالح المؤمنين والملائكة
بعد ذلك ظهير ٤ عسى ربه إن
طلقكن أن يبدله أزواجا خيرا
منكن مسلمات مؤمنات قانتات
تائبات عابدات سائحات ثيبات
وأبكارا ٥ يا أيها الذين آمنوا قوا
أنفسكم وأهليكم نارا وقودها
الناس والحجارة عليها ملائكة غلاظ
شداد لا يعصون الله ما أمرهم و
يفعلون ما يؤمرون ٦ يا أيها الذين
كفروا لا تعتذروا اليوم إنما تجزون
ما كنتم تعملون ٧ يا أيها الذين آمنوا
توبوا إلى الله توبة نصوحا عسى ربكم
أن يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم
جنات تجري من تحتها الأنهار يوم
لا يخزي الله النبي والذين آمنوا معه
نورهم يسعى بين أيديهم وبأيمانهم
يقولون ربنا أتمم لنا نورنا واغفر
لنا إنك على كل شيء قدير ٨ يا أيها
النبي جاهد الكفار والمنافقين و
اغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس
المصير ٩ ضرب الله مثلا للذين كفروا
امرأت نوح وامرأت لوط كانتا تحت
عبدين من عبادنا صالحين فخانتاهما
فلم يغنيا عنهما من الله شيئا
وقيل ادخلا النار مع الداخلين
١٠ وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأت فرعون إذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون

وعمله

وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ١١ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ
مِنَ الْقَانِتِينَ ١٢ سورة الملك ثلثون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَ
الْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ٢ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ
مِنْ فُطُورٍ ٣ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ٥ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٦ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ٨ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ٩ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ١٠ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ١١ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٣ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ١٥ أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٦ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ١٩ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ

و کردار او و نجات ده مرا از گروه ستمکاران ١١ و مریم دختر عمران آنکه نگاه داشت عورت خود را پس دمیدیم در او از روح خود و تصدیق کرد کلمات پروردگار خود را و کتابهای او را و بود از فرمانبرداران ١٢

سورهٔ ملک سی آیه و رکوع ان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بزرگوار است آنکه بدست اوست پادشاهی و او بهر چیزی توانا است ١ آنکه آفرید مرگ و زندگی را تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است بکردار و اوست غالب آمرزگار ٢ آنکه آفرید هفت آسمان را طبقها نمی بینی در آفرینش خدای بخشاینده هیچ تفاوتی پس بازگردان دیده را آیا می بینی هیچ نقصانی ٣ پس بازگردان دیده را بار دیگر باز گردد بسوی تو دیده درمانده که کند باشد و او مانده باشد ٤ و هر آینه بتحقیق آراستیم آسمان نزدیکتر را بچراغها و گردانیدیم آنها را رانده مر شیاطین را و آماده کردیم برای ایشان عذاب آتش افروخته را ٥ و برای آنانی که کافر شدند بپروردگار خود شان عذاب دوزخ است و بد جای بازگشتی است ٦ چون افکنده شوند در آن بشنوند مر آنرا خروشی و آن میجوشید ٧ نزدیک باشد که پاره پاره شود از خشم هرگاه افکنده شوند در آن گروهی پرسند ایشانرا نگهبانان آن که آیا نیامد شما را بیم نماینده ٨ گویند آری بتحقیق آمد ما را بیم نماینده پس تکذیب نمودیم و گفتیم فرو نفرستاده خدا هیچ چیز نیستید شما مگر در ضلالتی بزرگ ٩ و گویند اگر بودیم که میشنیدیم یا می فهمیدیم نمی بودیم از اهل آتش افروخته ١٠ پس اعتراف کنند بگناه خود پس دوری از رحمت باد مر یاران آتش سوزان را ١١ بدرستی که آنانکه میترسند از پروردگار خود بنهانی مر ایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ ١٢ و پنهان کنید گفتار خود را یا آشکار کنید آنرا بدرستیکه او داناست بآنچه در سینه‌هاست ١٣ آیا نمیداند آنکه آفرید و اوست صاحب لطف آگاه ١٤ اوست آنکه گردانید برای شما زمین را رام پس راه روید در اطراف آن و بخورید از روزی او و بسوی اوست حشر ١٥ آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانست آنکه فرو برد شما را بزمین پس ناگهان آن موج میزند باشد ١٦ آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانست آنکه بفرستد بر شما بادی سنگریزه پس زود باشد که بدانید که چگونه است بیم کردن من ١٧ و بتحقیق تکذیب کردند آنانکه بودند از پیش ایشان پس چگونه باشد عقوبت من ١٨ آیا ندیدند بسوی مرغان بالای ایشان بال گشادگانند و برهم می آورند نگاه نمیدارد ایشانرا مگر خدای بخشاینده بدرستی که او بهر چیزی بیناست ١٩ آیا کیست آنکه او لشکر است شما را

ينصركم من دون الرحمن ان الكافرون الا في غرور ٢٠ امن هذا الذي يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا في عتو ونفور ٢١ افمن يمشي مكبا على
وجهه اهدى امن يمشي سويا على صراط مستقيم ٢٢ قل هو الذي انشاكم وجعل لكم السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ٢٣ قل هو
الذي ذراكم في الارض واليه تحشرون ٢٤ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ٢٥ قل انما العلم عند الله وانما انا نذير مبين ٢٦
فلما راوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون ٢٧ قل ارايتم ان اهلكني الله ومن معي او رحمنا فمن يجير الكافرين

من عذاب اليم ٢٨ قل هو الرحمن آمنا
به وعليه توكلنا فستعلمون من هو
في ضلال مبين ٢٩ قل ارايتم ان
اصبح ماؤكم غورا فمن ياتيكم بماء
معين ٣٠ سورة القلم اثنتان وخمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

ن ١ والقلم وما يسطرون ٢ ما انت
بنعمة ربك بمجنون ٣ وان لك لا
جرا غير ممنون ٤ وانك لعلى خلق
عظيم ٥ فستبصر ويبصرون ٦ با
يكم المفتون ٧ ان ربك هو اعلم
بمن ضل عن سبيله وهو اعلم با
لمهتدين ٨ فلا تطع المكذبين ٩
ودوا لو تدهن فيدهنون ١٠ ولا
تطع كل حلاف مهين ١١ هماز مشاء
بنميم ١٢ مناع للخير معتد اثيم ١٣ عتل
بعد ذلك زنيم ١٤ ان كان ذا مال
وبنين ١٥ اذا تتلى عليه اياتنا قال
اساطير الاولين ١٦ سنسمه على
الخرطوم ١٧ انا بلوناهم كما بلونا
اصحاب الجنة ١٨ اذ اقسموا ليصرمنها
مصبحين ١٩ ولا يستثنون
فطاف عليها طائف من ربك وهم
نائمون ٢٠ فاصبحت كالصريم ٢١
فتنادوا مصبحين ٢٢ ان اغدوا على
حرثكم ان كنتم صارمين ٢٣ فا
نطلقوا وهم

را یاری کند شما را از غیر خدای بخشاینده نیستند کافران مگر در فریب ۲۰ آیا کیست اینکه روزی
دهد شما را اگر نگاه دارد روزی خود را بلکه لجاجت کردند در سرکشی و رمیدن ۲۱ آیا پس آنکه
راه میرود افتاده بر روی خود راه یافته تر است یا آنکه براه رود ایستاده براستی بر راه راست ۲۲ بگو او است
آنکه آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و دیدها و دلها اندکست آنچه شکر میکنید ۲۳ بگو او است
آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید ۲۴ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر
هستید راست گویان ۲۵ بگو جز این نیست که آن دانش نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهندهٔ
هویدا ۲۶ پس چون بینند آن را نزدیک زشت گردد رویهای آنانکه کافر شدند و گفته شود اینست
آنچه بودید که آن را بشتاب میخواستید ۲۷ بگو خبر دهید مرا که اگر هلاک کند مرا خدا و آن را که با من است
یا ببخشاید ما را پس کیست که پناه دهد کافران را از عذاب دردناک ۲۸ بگو او است بخشاینده ایمان
آوردیم باو و بر او توکل کردیم پس زود باشد که بدانید که کیست آنکه او در گمراهی است هویدا ۲۹
بگو خبر دهید اگر بگردد آب شما فرو شده پس کیست که بیاورد برای شما آب ظاهر ۳۰

سورهٔ قلم پنجاه و دو آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ن ۱ قسم بقلم و آنچه مینویسند ۲ که نیستی تو بنعمت پروردگار خود دیوانه ۳ و بدرستی که
برای تست هر آینه پاداشی بدون منت ۴ و بدرستی که تو هر آینه بر خوی عظیمی ۵ پس زود باشد
که ببینی و ببینند ۶ که با کدام یک از شماست جنون ۷ بدرستی که پروردگار تو او است داناتر
بآنکه گمراه شد از راه او و او داناتر است براه یافتگان ۸ پس فرمان مبر تکذیب کنندگان را ۹
دوست میدارند اگر نرمی کنی پس نرمی کنند ۱۰ و فرمان مبر هر بسیار سوگند خورندهٔ خوار را ۱۱
عیب کننده رونده بسخن چینی ۱۲ باز دارنده از خیر تعدی کننده گناهکار ۱۳ درشتخوی ستمکار
بعد از آن حرامزاده ۱۴ اینکه باشد صاحب مال و پسران ۱۵ هرگاه خوانده شود بر او آیتهای ما گوید
که افسانهای پیشینیانست ۱۶ زود باشد که داغ نماییم او را بر بینی ۱۷ بدرستی که ما مبتلا
کردیم ایشان را چنانچه مبتلا کردیم یاران بوستان را ۱۸ هنگامی که قسم خوردند که هر آینه ببرند البته
آن میوه ها را در وقت صبح ۱۹ و استثنا نکردند پس آمد بران آسیبی از پروردگار تو و ایشان
بودند خفتگان ۲۰ پس گردید مثل میوه چیده شده ۲۱ پس آواز دادند بامداد کنندگان ۲۲ آنکه
بیرون روید بامدادان بر کشت خود اگر هستید میوه چینندگان ۲۳ پس رفتند و ایشان

يَتَخَافَتُونَ ٢٣ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ٢٤ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ٢٥ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ٢٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٢٧ قَالَ
أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ٢٨ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢٩ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ٣٠ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ
٣١ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ٣٢ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٣٣ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٣٤ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ٣٥ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٦ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ٣٧ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ٣٨ أَمْ
لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ٣٩ سَلْهُمْ أَيُّهُم
بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ٤٠ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا
بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ٤١ يَوْمَ
يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٤٢ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى
السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ٤٣ فَذَرْنِي وَمَن
يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ٤٤ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
كَيْدِي مَتِينٌ ٤٥ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا
فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ٤٦ أَمْ عِندَهُمُ
الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٧ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَ
هُوَ مَكْظُومٌ ٤٨ لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ
مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ
٤٩ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
٥٠ وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ٥١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ
٥٢ سورة الحاقة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ١ مَا الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ
٣ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٤
فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

پنهان میگفتند که باید در نیاید در آن امروز بر شما بیچاره‌ای ۲۴ و بامداد در رفتند بر منع نمودن توانایان
۲۵ پس چون دیدند آنرا گفتند بدرستی که ما هر آینه گمراهانیم ۲۶ بلکه ما ایم بی‌بهره شدگان ۲۷ گفت
بهتر ایشان آیا نگفتم مر شما را که چرا پاکی نمی‌ستایید ۲۸ گفتند پاکست پروردگار ما بدرستی
که ما بودیم ستمکاران ۲۹ پس رو کردند بعضی‌شان بر بعضی ملامت یکدیگر میکردند ۳۰ گفتند
ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم از حد در گذرندگان ۳۱ شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن
را بدرستی که ما ایم بسوی پروردگار مان رغبت کنندگان ۳۲ همچنین است عذاب و هر آینه عذاب
آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند ۳۳ بدرستی که پرهیزکاران راست نزد پروردگار ایشان
بهشتهای با ناز و نعمت ۳۴ آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران ۳۵ چیست مر شما را
چگونه حکم میکنید ۳۶ یا مر شما را کتابیست که در آن میخوانید ۳۷ بدرستی که مر شما راست در آن
آنچه برمی‌گزینید ۳۸ یا مر شما راست سوگندهای بر ما رسنده بکمال تا روز قیامت بدرستی که مر شما
راست هر آینه آنچه حکم میکنید ۳۹ بپرس از ایشان کدام یک از ایشان بآن کفیل‌اند ۴۰ یا مر ایشان راست
شریکان پس باید بیاورند شریکان خود را اگر هستند راستگویان ۴۱ روزی که کشف کرده شود
از ساق و خوانده شوند بسجود پس نتوانند ۴۲ فروخوابیده دیده‌های ایشان فرا گرفته ایشان را خواری
و بتحقیق بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشان بودند تن درستان ۴۳ پس بگذار مرا و کسی که
تکذیب میکرد باین سخن زود باشد که در نوردیم مرتبه مرتبه ایشان را از آنجا که ندانند ۴۴ و مهلت دهم
مر ایشان را بدرستی که کید من محکمست ۴۵ یا که میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران
شدگانند ۴۶ یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند ۴۷ پس صبر کن بر حکم پروردگارت و مباش
مانند یار ماهی هنگامی که ندا کرد و او پر بود از غم ۴۸ اگر نه آن بود که دریافت او را نعمتی از پروردگارش
هر آینه افکنده شده بود بصحرای بی گیاه و او مذمت کرده شده بود ۴۹ پس برگزید او را پروردگارش
و پس گردانید او را از شایستگان ۵۰ و بدرستی که نزدیکست که آنانکه کافر شدند هر آینه
بلغزانند ترا بدیده‌هاشان چون شنیدند ذکر را و میگویند بدرستی که او هر آینه دیوانه است
۵۱ و نیست آن مگر پندی مر عالمیان را ۵۲

سورة الحاقة پنجاه و دو آیه مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

آن بیشک بوقوع آینده ۱ آنچه بیشک بوقوع آینده ۲ و چه دانا کرده ترا که چیست آن بیشک بوقوع
آینده ۳ تکذیب کردند ثمود و عادیان در هم کوبنده ۴ پس اما ثمود پس هلاک کرده شدند ببانگ

بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا ٧ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ ٨ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
خَاوِيَةٍ ٩ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ١٠ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ١١ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ١٢ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ
حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ١٣ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ١٤ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٥ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً
١٦ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٧ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٨ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ١٩ يَوْمَئِذٍ

تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ٢٠ فَأَمَّا
مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ٢١ إِنِّي ظَنَنْتُ
أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ٢٢ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ
رَاضِيَةٍ ٢٣ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٤ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ٢٥ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ٢٦ وَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ٢٧ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ٢٨ وَلَمْ أَدْرِ مَا
حِسَابِيَهْ ٢٩ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ
٣٠ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ٣١ هَلَكَ عَنِّي
سُلْطَانِيَهْ ٣٢ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ
ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ٣٣
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ٣٤
وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ٣٥ فَلَيْسَ
لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ٣٦ وَلَا طَعَامٌ
إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ٣٧ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا
الْخَاطِئُونَ ٣٨ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ
وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ٣٩ إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ ٤٠ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ٤١ وَلَا
بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٤٢
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٣ وَلَوْ تَقَوَّلَ
عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ٤٤ لَأَخَذْنَا
مِنْهُ بِالْيَمِينِ ٤٥ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
الْوَتِينَ ٤٦ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ

هٔ در گذشته ٥ واما عاد پس هلاک کرده شدند بباد بغایت سخت و زننده بیرون از حد ٦
مسخر گردانید آنرا بر ایشان هفت شب و هشت روز پیاپی ٧ پس دیدی آن گروه را در آن مرده‌ها
٨ همانا که ایشان تنهای درخت خرما اند افتاده ٩ پس آیا می بینی مر ایشانرا هیچ باقی مانده ١٠ و آمد
فرعون و آنکه بودند پیش از او و زیر و زبر شدهای بگناه ١١ پس نافرمانی کردند فرستاده پروردگار
خود را پس گرفت ایشانرا گرفتنی در سختی ١٢ بدرستی که ما چون از حد گذشت آب برداشتیم شما
را در کشتی روان ١٣ تا بگردانیم آنرا برای شما پندی و نگاه دارد آنرا گوشهای نگاه دارنده ١٤ پس
آنگاه که دمیده شود در صور دمیدنی یکمرتبه ١٥ و برداشته شود زمین و کوهها پس بهم زده
شوند بهم زدنی یکمرتبه ١٦ پس آن روز بوقوع آید وقوع آینده ١٧ و شکافته شود آسمان پس اینست
آن روز سست ١٨ و فرشتگان باشند بر اطراف آن و بر دارند عرش پروردگار ترا بالای ایشان آن
روز هشت تا ١٩ آن روز عرض کرده شوید نهان نماند از شما پوشیده ٢٠ پس اما کسی که داده شود
نامه‌اش بدست راستش پس گوید بیایید بخوانید نوشته مرا ٢١ بدرستی که من یقین میدانستم
که من رسنده ام بحساب خود ٢٢ پس او ست در زندگانی پسندیده ٢٣ در بهشتی بلند ٢٤
که میوه‌های آن نزدیک باشد ٢٥ بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه پیش کردید در روزهای
گذشته ٢٦ و اما آنکه داده شود نامه عمل او بدست چپ او ٢٧ پس گوید ای کاش من داده نشده
بودم نامه امرا ٢٨ و ندانستمی که چیست حساب من ٢٩ ای کاش این بودی میرانند ٣٠ هیچ دفع
نکرد از من مال من ٣١ ضایع شد از من تسلط من ٣٢ بگیرید او را پس غل کنید او را پس بدوزخ
در آورید او را پس در زنجیری که ذرع آن هفتاد ذرع است پس در کشید او را ٣٣ بدرستی که
او بود که ایمان نمی آورد بخدای عظیم ٣٤ و رغبت نمیداشت بر طعام دادن بیچاره ٣٥ پس نیست
مر او را امروز اینجا مهربانی ٣٦ و نه خورشی مگر از چرک جراحت ٣٧ نمیخورند آنرا مگر گناهکاران
٣٨ پس سوگند میخورم بانچه می بینید و آنچه نمی بینید ٣٩ بدرستی که آن هر آینه گفتار رسول
گرامی ٤٠ و نیست آن گفته شاعر اندکی میگروید ٤١ و نه سخن اخترگوئی بسیار اندک پند
میگیرید ٤٢ فرو فرستاده نیست از پروردگار جهانیان ٤٣ و اگر افترا کرده بود بر ما بعضی گفتارها
٤٤ هر آینه گرفته بودیم از او دست راست ٤٥ پس هر آینه بریده بودیم از او رگ دل را ٤٦
پس نیست از شما هیچکس از وی منع کنندگان ٤٧ و بدرستی که آن هر آینه پندیست مر پرهیزگاران را
٤٨ و بدرستی که ما هر آینه میدانیم اینکه از شماست تکذیب کنندگان ٤٩ و بدرستی که آن

حَاجِزِينَ ٤٧ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ٤٨ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ٤٩ وَإِنَّهُ

حَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٠ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ٥١ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٥٢ سورة المعارج اربع واربعون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم سَأَلَ سَائِلٌ
بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ١ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ٢ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ٣ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤ فَاصْبِرْ صَبْرًا
جَمِيلًا ٥ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ٦ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ٧ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ٨ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ٩ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ١٠ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ
لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ١١ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٢ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ١٣ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ١٤ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ١٥ نَزَّاعَةً

هر آینه حسرتیست بر کافران ۵۰ و بدرستی که آن هر آینه حق یقین است ۵۱ پس تسبیح کن بنام پروردگار تو که بزرگوار است ۵۲

سورهٔ معارج چهل و چهار آیه و آن مکیه

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع آینده است ۱ برای کافران نیست مر آنرا دفع کننده ۲
از خداوند صاحب درجات ۳ بالا میروند فرشتگان و روح بسوی او در روزی که باشد اندازهٔ
او پنجاه هزار سال ۴ پس صبر کن صبری نکو ۵ بدرستی که ایشان می بینند آنرا دور ۶ و میبینیم آنرا نزدیک
۷ روزی که میگردد آسمان چون فلز گداخته ۸ و میشوند کوهها مانند پشم زده شده ۹ و نپرسد
خویش نزدیکی خویش نزدیکی را ۱۰ نموده شوند با ایشان آرزو کند گناهکار کاش بازخرید داده شود از عذاب
آن روز پسران خود را ۱۱ و زن خود را و برادر خود را ۱۲ و جماعت خویشاوندان آنکه جای میداد او را ۱۳
و آنکه در زمین است همگی پس برهاند او را ۱۴ نه چنانست بدرستیکه آن زبانهٔ آتش است ۱۵ آب
کشنده مر پوست سر را ۱۶ میخواند هر که را پشت کرد و روگردانید ۱۷ و گرد کرد و در ظرف نهاد ۱۸
بدرستی که آدمی آفریده شده حریص ۱۹ چون برسد او را بدی جزع کننده است ۲۰ و چون برسد او را
نیکی منع کننده است ۲۱ مگر نماز گذارندگان ۲۲ آنانکه ایشان بر نماز خود مداومت کنندگانند ۲۳ و آنانکه در
ایشان حقیست معلوم ۲۴ برای خواهنده و محروم ۲۵ و آنانکه تصدیق میکنند [illegible]
ایشان از عذاب [illegible] ترسانند ۲۷ بدرستی که عذاب [illegible]
۲۸ و آنانکه ایشان مر [illegible]
دستهای ایشان بدرستی که [illegible]
پس آنها ایشان تعدی کنندگان ۳۱ [illegible]
کنندگانند ۳۲ و آنانکه ایشان بگواهیهای [illegible]
مینمایند ۳۴ [illegible]
که بجانب تو [illegible]
که در آورده شود بهشت [illegible]
[illegible]
بر آنکه بدل [illegible]
کنند تا [illegible]

لِلشَّوَىٰ ١٦ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ
١٧ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ١٨ إِنَّ الْإِنسَانَ
خُلِقَ هَلُوعًا ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا ٢٠ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ٢١
إِلَّا الْمُصَلِّينَ ٢٢ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
دَائِمُونَ ٢٣ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
مَعْلُومٌ ٢٤ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ٢٥
وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ٢٦
وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ
٢٧ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ٢٨
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٢٩
[illegible]

كأنهم إلى نصب يوفضون ٤٣ خاشعة أبصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون ٤٤ سورة نوح ثمان ایة وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم إنا أرسلنا نوحا إلى قومه أن أنذر قومك من قبل أن يأتيهم عذاب أليم ١ قال يا قوم إني لكم نذير مبين ٢ أن اعبدوا
الله واتقوه وأطيعون ٣ يغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم إلى أجل مسمى إن أجل الله إذا جاء لا يؤخر لو كنتم تعلمون ٤ قال رب إني دعوت
قومي ليلا ونهارا ٥ فلم يزدهم دعائي إلا فرارا ٦ وإني كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا أصابعهم في آذانهم واستغشوا ثيابهم وأصروا واستكبروا

استكبارا ٧ ثم إني دعوتهم
جهارا ٨ ثم إني أعلنت لهم وأسررت
لهم إسرارا ٩ فقلت استغفروا ربكم
إنه كان غفارا ١٠ يرسل السماء
عليكم مدرارا ١١ ويمددكم بأموال
وبنين ويجعل لكم جنات ويجعل
لكم أنهارا ١٢ ما لكم لا ترجون
لله وقارا ١٣ وقد خلقكم أطوارا ١٤
ألم تروا كيف خلق الله سبع سماوات
طباقا ١٥ وجعل القمر فيهن نورا وجعل الشمس
سراجا ١٦ والله أنبتكم من الأرض نباتا
١٧ ثم يعيدكم فيها ويخرجكم
إخراجا ١٨ والله جعل لكم الأرض بساطا
١٩ لتسلكوا منها سبلا فجاجا ٢٠
قال نوح رب إنهم عصوني واتبعوا
من لم يزده ماله وولده إلا خسارا
٢١ ومكروا مكرا كبارا ٢٢ وقالوا لا
تذرن آلهتكم ولا تذرن ودا ولا
سواعا ٢٣ ولا يغوث ويعوق ونسرا
٢٤ وقد أضلوا كثيرا ولا تزد الظالمين
إلا ضلالا ٢٥ مما خطيئاتهم أغرقوا
فأدخلوا نارا فلم يجدوا لهم
من دون الله أنصارا ٢٦ وقال نوح
رب لا تذر على الأرض من الكافرين
ديارا ٢٧ إنك إن تذرهم يضلوا
عبادك ولا يلدوا إلا فاجرا كفارا
٢٨ رب اغفر لي ولوالدي ولمن دخل
بيتي مؤمنا

همانا ایشان بسوی بتان میشتابند ۴۳ فرو گذاشته دیده‌های ایشان فرو گیرد ایشان را خواری

اینست روزی که بودند	سورهٔ نوح سی آیه و آن مکی است	که وعده داده میشدند ۴۴

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بیم نما قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشان را عذاب
دردناک ۱ گفت ای قوم من بدرستی که من مر شما را بیم کننده‌ام هویدا ۲ که بپرستید خدا را و بترسید
از او و فرمان برید مرا ۳ بیامرزد برای شما از گناهان شما و بتاخیر اندازد شما را تا مدتی نام برده شده
بدرستی که مدت مقرر خدا چون بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید ۴ گفت پروردگارا
من بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز ۵ پس نیفزود ایشان را خواندن من مگر گریختن ۶ و
بدرستی که من هرگاه خواندم ایشان را تا بیامرزی مر ایشان را گردانیدند انگشتان خود را در گوشهای ایشان
و بسر در کشیدند جامه‌های خود را و اصرار نمودند و گردن کشی کردند گردن کشی کردنی ۷ پس بدرستی
که من خواندم ایشان را باواز بلند ۸ پس بدرستی که من آشکار گفتم مر ایشان را و نهان گفتم برای ایشان
نهان گفتنی ۹ پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستی که او هست آمرزگار ۱۰ میفرستد
آسمان را بر شما بارنده ۱۱ و مدد میدهد شما را بمالها و پسران و پدید میکند برای شما بوستانها
و پدید کند برای شما جویها ۱۲ چیست مر شما را که امید نمیدارید برای خدا تعظیمی را ۱۳ و بتحقیق
آفرید شما را بطورهای مختلف ۱۴ آیا ندیدید چگونه آفرید خدا هفت آسمان را چند طبقه‌ها ۱۵
و گردانید ماه را در آنها نوری و گردانید آفتاب را چراغی ۱۶ و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی
۱۷ پس باز میبرد شما را در آن و بیرون می‌آورد شما را بیرون آوردنی ۱۸ و خدا گردانید برای شما
زمین را گسترده ۱۹ تا بسپرید از آن راههای فراخ ۲۰ گفت نوح پروردگار من بدرستی که ایشان
نافرمانی کردند مرا و پیروی کردند کسی را که نیفزوده او را مالش و فرزندش مگر زیانی ۲۱
(خدایان خود را و وامگذارید البته)
و مکر کردند مکر بغایت بزرگ ۲۲ و گفتند وامگذارید البته ود را و نه سواع را ۲۳ و نه
یغوث را و یعوق را و نسر را ۲۴ و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر
گمراهی ۲۵ از گناهان ایشان غرق کرده شدند پس در آورده شدند باتش ۲۶ پس نیافتند
برای خود غیر خدا یاوران ۲۷ و گفت نوح پروردگار من وامگذار بر زمین از کافران دیاری را
بدرستی که تو اگر واگذاری ایشان را گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکار بسیار ناسپاسی
۲۸ پروردگارا بیامرز مرا و مر پدر و مادر مرا و مر آنرا که در آمد بخانهٔ من با ایمان و مر مردان

والمؤمنين والمؤمنات ولا تزد الظالمين إلا تبارا ٢٨ سورة الجن [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم قل أوحي إلي أنه استمع نفر من الجن فقالوا إنا سمعنا
قرآنا عجبا ١ يهدي إلى الرشد فآمنا به ولن نشرك بربنا أحدا ٢ وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا ٣ وأنه كان يقول سفيهنا على الله شططا
٤ وأنا ظننا أن لن تقول الإنس والجن على الله كذبا ٥ وأنه كان رجال من الإنس يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقا ٦ وأنهم ظنوا كما ظننتم أن لن يبعث
الله أحدا ٧ وأنا لمسنا السماء فوجدناها ملئت حرسا شديدا وشهبا ٨ وأنا كنا نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الآن يجد له شهابا رصدا ٩ وأنا

مؤمن و زنان با ایمان را [illegible] سورة جن بیست و هشت آیه [illegible]

[illegible] پروردگار

بگو وحی کرده شد بسوی من اینکه شنیدند گروهی از جن [illegible]
عجیبی را ۱ که راه می‌نماید بسوی راه راست پس ایمان [illegible]
خود کسی را ۲ و بدرستی که برتر است عظمت پروردگار [illegible]
که ابلیس [illegible] بر خدا [illegible] [illegible] میبردیم [illegible]
آدمیان و پریان بر خدا دروغ را ۵ و آنکه بودند [illegible]
کردند ایشان را [illegible] و آنکه ایشان گمان برده بودند چنانکه گمان [illegible]
هیچکس را ۷ و آنکه ما [illegible] یافتیم آنرا که پر شده [illegible]
چند ۸ و آنکه ما بودیم که می‌نشستیم از آن [illegible] پس هر که بشنود اکنون
می‌یابد برای خود تیرهای [illegible] ۹ و آنکه ما نمیدانیم [illegible]
[illegible] خواسته با ایشان پروردگار ایشان راه رشد را ۱۰ و بدرستی که [illegible]
و از ما [illegible] بودیم گروههای متفرق ۱۱ و بدرستی که ما دانستیم که ما هرگز عاجز نکنیم خدا را در
زمین و هرگز عاجز نکنیم او را [illegible] ۱۲ و بدرستی [illegible] چون شنیدیم [illegible]
پس هر که ایمان آورد بپروردگار خود پس نه [illegible]
[illegible] پس آنکه [illegible]
پس میباشند [illegible] ۱۵ و آنکه اگر درست [illegible]
[illegible] تا بیازمائیم ایشان را در آن و کسی که [illegible]
سخت ۱۷ و آنکه مسجدها مر خدا راست پس مخوانید با خدا [illegible] و آنکه چون [illegible]
تا بخواند او را نزدیک بود [illegible] بالای یکدیگر [illegible] ۱۹ بگو جز این نیست [illegible]
خود را و شریک نمیکنم با او [illegible] بگو [illegible]
۲۱ بگو بدرستی که [illegible]
خدا و رسالتهای او و هر که نافرمانی کند خدا و [illegible]
در آن همیشه ۲۳ [illegible]
[illegible] بگو نمیدانم که [illegible]

لا ندري أشر أريد بمن في الأرض أم
[illegible]

لَهُ رَبِّي أَمَدًا ٢٥ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ٢٦ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ٢٧ لِيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ٢٨ سورة المزمل عشرون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ١ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ٢ نِصْفَهُ
أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ٣ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ٤ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ٥ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ٦ إِنَّ لَكَ
فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ٨ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ٩ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ١٠

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ١١ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ١٢
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ١٣ يَوْمَ
تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَّهِيلًا ١٤ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ١٥ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ
أَخْذًا وَبِيلًا ١٦ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ
يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ١٧ السَّمَاءُ
مُنفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ١٨ إِنَّ
هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ١٩ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ
تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ
وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَ
اللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن
تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ
مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَا
تِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ
مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٠

سورة المدثر خمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

برای وی پروردگار من مدتی ٢٥ دانای نهان پس مطلع نگرداند بر نهانی خود احدی را ٢٦ مگر
انرا که بپسندید از رسول پس بدرستی که او درآورد از پیش او و از جانب عقب او نگهبانی را ٢٧
تا بداند که بحقیقت رسانیده اند پیامهای پروردگار شانرا و احاطه نمود بانچه نزد ایشان است
و ضبط فرمود هر چیز را از راه شمار ٢٨

سوره مزمل بیست آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای گلیم بر خود پیچیده ١ برخیز شب مگر اندکی ٢ نیمه آن یا کم کن از آن اندکی ٣ یا بیفزای بر آن و
شمرده بخوان قرآن را شمرده خواندنی ٤ بدرستی که ما زود باشد که القا کنیم بر تو گفتاری سنگین را ٥
بدرستی که برخاستن شب آن سخت تر است در موافقت و راست تر است از راه گفتار ٦ بدرستی
که مر تو را در روز آمد و رفتی دراز است ٧ و یاد کن نام پروردگار خود را و منقطع شو بسوی او منقطع
شدنی ٨ پروردگار مشرق و مغرب نیست الهی سزای پرستش مگر او پس بگیر او را کارگذار ٩ و صبر کن
بر آنچه میگویند و دوری گزین از ایشان دوری گزیدن نیکی ١٠ و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحب
نعمت و مهلت ده ایشانرا اندکی ١١ بدرستی که نزد ماست بندهای گران و آتشی شدید ١٢ و خورد
صاحب گلوگیری و عذابی دردناک ١٣ روزی که بلرزه آید زمین و کوهها و باشند کوهها انبوه ریگ
روانی پراکنده ١٤ بدرستی که ما فرستادیم بسوی شما فرستاده گواه بر شما چنانچه فرستادیم بسوی فرعون
فرستاده را ١٥ پس نافرمانی نمود فرعون آن فرستاده را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت ١٦ پس چگونه پرهیز
میکنید اگر کافر شدید از روزی که میگرداند کودکانرا پیران ١٧ آسمان شکافنده بسبب آن هست
وعده او کرده شده ١٨ بدرستی که این پندیست پس هر که خواست فرا گرفت بسوی پروردگار خود
راهی ١٩ بدرستی که پروردگار تو میداند انکه تو بر میخیزی کمتر از دو ثلث شب و نیمه آن و سه یک آن
و گروهی از آنانکه با تو اند و خدا اندازه میکند شب و روز را دانست که هرگز ضبط نمیکنید آنرا
پس قبول توبه نمود بر شما پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن دانست که بزودی خواهند شد از شما بیمار
و دیگرانرا که سفر میکنند در زمین که بجویند از فضل خدا و دیگران که جهاد خواهند کرد در راه خدا
پس بخوانید آنچه میسر شود از آن و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و قرض دهید خدا را قرضی نیکو
و آنچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت آنرا نزد خدا آن بهتر است و بزرگتر از روی
مزد و آمرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا آمرزگار است مهربان ٢٠

سوره مدثر پنجاه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنْذِرْ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ٨ فَذَٰلِكَ
يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ١٩ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ
وَبَسَرَ ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ٢٤ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ٢٧

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ٢٩ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٣٠ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ٣١ كَلَّا وَالْقَمَرِ ٣٢ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ٣٣ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ٣٤ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ٣٥ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ٣٦ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ [illegible]

ای پوشیده بجامهٔ خواب ١ برخیز پس بیم نمای ٢ و پروردگار خود را پس بزرگی یاد کن ٣ و جامه‌های خود
را پس پاکیزه کن ٤ و از اسباب عذاب پس دوری کزین ٥ و عطا مکن حال آنکه بسیار شماری ٦ و برای
پروردگار خود پس شکیبائی نما ٧ پس چون دمیده شود در صور قیامت ٨ پس این در آن روز است که
روزیست دشوار ٩ بر کافران نه آسان ١٠ واگذار مرا و کسی را که آفریدم تنها ١١ و گردانیدم برای او مالی
کشیده شده ١٢ و فرزندان حاضران ١٣ و ساماندادم برای او سامان دادنی ١٤ پس طمع کند که
بیفزایم ١٥ نه چنانست بدرستی که او هست مر آیتهای ما را معاند ١٦ زود باشد که رسانم او را
بصعود ١٧ بدرستی که او اندیشید و اندازه گرفت ١٨ پس کشته باد چگونه اندازه گرفته ١٩ پس کشته
باد چگونه اندازه کرده ٢٠ پس نگریست ٢١ پس روی درهم کشید و ترش روی شد ٢٢ پس پشت کرد و گردن
کشی نمود ٢٣ پس گفت نیست این مگر جادوئی که آموخته میشود ٢٤ نیست این مگر گفتار آدمی ٢٥ زود
باشد که در آورم او را بدوزخ ٢٦ و چه دانا کرده ترا که چیست دوزخ ٢٧ نه باقی دارد و نه واگذارد
٢٨ سیاه کننده است مر پوست بدنها را ٢٩ بر آن نوزده ٣٠ و نگردانیدیم مالکان آتش را مگر فرشتگان
و نگردانیدیم عدد ایشان را مگر آزمایشی مر آنان را که کافر شده‌اند تا یقین کنند آنانکه داده شده‌اند
کتاب و بیفزاید آنانرا که ایمان آورده‌اند ایمانی و شک نکنند آنانکه داده شده‌اند کتاب را و مؤمنان و تا
بگویند آنانکه در دلهای ایشان بیماریست و کافران چه چیز خواسته خدا باین [illegible] مثل همچنین
گمراه میکند خدا هر که را میخواهد و هدایت میکند هر که را میخواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار ترا
مگر او و نیست این مگر پندی برای آدمی ٣١ نه چنانست قسم بماه و شب چون پشت کند و صبح چون
روشن شود ٣٤ بدرستیکه آن هر آینه یکی از بزرگهاست ٣٥ بیم رساننده مر آدمی را مر آنکه خواهد
از شما که پیشی گیرد یا پس ماند ٣٧ هر نفسی با آنچه کسب کرده در گرو است ٣٨ مگر یاران دست راست
٣٩ در بهشتهائی [illegible] رکان [illegible] چه چیز در آورد شما را در دوزخ گفتند نبودیم از
نمازگزاران ٤٣ و نبودیم که طعام دهیم بیچارگان ٤٤ و بودیم که فرو میرفتیم با فرورفتگان ٤٥
[illegible] که تکذیب میکردیم بروز جزا تا آمد ما را مرگ ٤٧ پس سود نمی دهد ایشان را [illegible]
شفاعت کنندگان ٤٨ پس چیست مر ایشان را که از پند اعراض کنندگانند [illegible]
[illegible] که گریخته باشند از شیر ٥١ بلکه میخواهد هر یکی [illegible]
شود نامه‌های گشوده شده ٥٢ نه چنانست بلکه نمی ترسند [illegible]
که آن موعظه ایست پس هر که میخواهد یاد کند آنرا ٥٥ [illegible]

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ٥٤ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ٥٥ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ [illegible]

اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۵۶ سورة القيمة تسع وثلثون اية مكية بسم الله الرحمن الرحيم لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۱ وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۲ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ
اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ۳ بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ۴ بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ۵ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ۶ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۷ وَخَسَفَ الْقَمَرُ
۸ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۹ يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ۱۰ كَلَّا لَا وَزَرَ ۱۱ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ۣ الْمُسْتَقَرُّ ۱۲ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍۣ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ۱۳ بَلِ الْاِنْسَانُ
عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ۱۴ وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ۱۵ لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ۱۶ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ۱۷ فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ۱۸ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ۱۹

كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ۲۰ وَتَذَرُوْنَ
الْاٰخِرَةَ ۲۱ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۲۲ اِلٰى
رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۲۳ وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍۣ بَاسِرَةٌ
۲۴ تَظُنُّ اَنْ يُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۲۵ كَلَّآ اِذَا
بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۲۶ وَقِيْلَ مَنْ رَاقٍ
۲۷ وَّظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ۲۸ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ
بِالسَّاقِ ۲۹ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ۣالْمَسَاقُ
۳۰ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ۳۱ وَلٰكِنْ
كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۳۲ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ
يَتَمَطّٰى ۳۳ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ۳۴
ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ۳۵ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ
اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ۳۶ اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً
مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ۳۷ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ
فَسَوّٰى ۳۸ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
وَالْاُنْثٰى ۳۹ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى
اَنْ يُّحْيِيَ الْمَوْتٰى ۴۰

سورة الدهر احدى وثلثون اية مدنية وهي
بسم الله الرحمن الرحيم
هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ
يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ۱ اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًاۢ
بَصِيْرًا ۲ اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا
وَّاِمَّا كَفُوْرًا ۳ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ
سَلٰسِلَا۟ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ۴ اِنَّ الْاَبْرَارَ
يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ۵
عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا
تَفْجِيْرًا ۶ يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ۷ وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ۸ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَآءً

اهل تقوی واهل	سورهٔ قیامه سی ونه آیه وان مکی است	امرزیدن ۵۶

بنام خدای بخشاینده مهربان
البته سوگند میخورم بروز قیامت ۱ وسوگند میخورم بنفس ملامت کننده ۲ ایا می پندارد آدمی که هرگز
جمع نیاوریم استخوانهای ورا ۳ آری توانائیم بر آنکه راست کنیم سر انگشتان اورا ۴ بلکه میخواهد آدمی
که فجور کند در پیش آمدش ۵ میپرسد که کی خواهد بود روز قیامت ۶ پس آنگاه که خیره گردد دیده ۷ و تیره گردد
ماه ۸ وگرد آورده شوند آفتاب و ماه ۹ گوید آدمی که کجاست گریزگاه ۱۰ نه چنین است نیست هیچ پناهی ۱۱
بسوی پروردگار تو است در آنروز جای قرار ۱۲ خبر کرده شود آدمی در آنروز بانچه پیش فرستاده و بازپس
گذاشته ۱۳ بلکه آدمی بر نفس خود بیناست ۱۴ واگرچه بیاورد عذرهای خود را ۱۵ حرکت مده بان زبان خود را
تا شتاب نمائی بان ۱۶ بدرستیکه بر ماست جمع کردن آن وخواندن آن ۱۷ پس چون خواندیم آنرا پس پیروی
کن خواندن آنرا ۱۸ پس بدرستیکه بر ماست بیان آن ۱۹ نه چنین است بلکه دوست میدارید شتابنده را
۲۰ و وا میگذارید آخرت را ۲۱ روهائیست در آنروز با طراوت ۲۲ بسوی پروردگار خود نگرنده ۲۳ و روهائیست در
آنروز درهم کشیده ۲۴ گمان میکند که کرده شود بآن مهره پشت شکننده ۲۵ نه چنین است آنگاه که برسد
بچنبرهای گردن ۲۶ و گفته شود که کیست افسون گر ۲۷ و گمان برد که آنست مفارقت ۲۸ و بر پیچید ساق بساق
۲۹ بسوی پروردگار تست در آنروز راندن ۳۰ پس نه تصدیق کرد و نه نماز گذارد ۳۱ ولیکن تکذیب نمود و رو
گردانید ۳۲ پس رفت بسوی کسان خود که تکبر میرفت ۳۳ سزاوار تراست مر تورا پس سزاوارتر است ۳۴ پس
سزاوارتر است مر تورا پس سزاوارتر است ۳۵ ایا می پندارد آدمی که واگذاشته شود مهمل ۳۶ ایا نبود نطفه
از منی که ریخته شود ۳۷ پس بود خونی بسته پس آفرید پس درست کرد ۳۸ پس گردانید از آن دو صنف را از نرینه
و مادینه ۳۹ ایا نیست آن توانا

بر آنکه زنده کند مردگانرا ۴۰	سورهٔ دهر سی و یک آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
یا آمد بر آدمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی ذکر شده ۱ بدرستیکه ما آفریدیم آدمی را از نطفهٔ بهم آمیخته
می آزمائیم اورا پس گردانیدیم اورا شنوای بینا ۲ بدرستیکه ما هدایت کردیم اورا راه را یا سپاسگذار است یا
ناسپاس ۳ بدرستیکه ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غلها و آتشی پر سوز ۴ بدرستیکه نیکان می
آشامند از جامی که باشد مزاج آن کافور ۵ چشمهٔ که می آشامند از آن بندگان خدای روان میکنند آنرا روان کردنی
۶ وفا میکنند بنذر و میترسند از روزی که هست محنت آن بهم جا رسنده ۷ و میخورانند خورش را بر
دوستی او بدرویش بیچاره و کودک بی پدر و اسیر ۸ اطعام نمیکنیم شما را مگر برضای خدا نمیخواهیم از شما عوضی

لَا شُكُورًا ٩ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ١٠ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ١١ وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ١٢ مُّتَّكِئِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ١٣ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ١٤ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرَا ١٥ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ١٦ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ١٧ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ١٨ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ١٩ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ٢٠ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن

فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ٢١
إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم
مَّشْكُورًا ٢٢ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
تَنزِيلًا ٢٣ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
آثِمًا أَوْ كَفُورًا ٢٤ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٢٥ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ
وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ٢٦ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ
الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا
٢٧ نَّحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا
شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ٢٨ إِنَّ هَٰذِهِ
تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا
٢٩ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٣٠ يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ٣١

سورة مرسلات مکیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ١ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا
٢ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ٣ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ٤
فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ٥ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ٦
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ٧ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ
٨ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ٩ وَإِذَا الْجِبَالُ
نُسِفَتْ ١٠ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ١١ لِأَيِّ
يَوْمٍ أُجِّلَتْ ١٢ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ١٣ وَمَا
أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ١٤ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ١٥ أَلَمْ نُهْلِكِ

ونه سپاس گذاری ٩ بدرستی که ما میترسیم از پروردگار خود روزی را که درهم کشنده ترش روست ١٠ پس
نگاه داشت ایشانرا خدا از شر این روز و پیش آورد ایشانرا تازه روئی و شادمانی ١١ و پاداش داد ایشانرا
بسبب آنچه صبر کردند بهشتی و حریری ١٢ تکیه زننده گان در آن بر تختها نه بینند در آن آفتابی و نه
سرمائی سخت ١٣ و نزدیک بود بر ایشان سایهای آن و خم کرده شده میوه های آن خم کردنی ١٤ و گردانیده
شود بر ایشان ظرفهائی از نقره و کوزهای بی دسته که باشند شیشها ١٥ شیشهها از نقره که اندازه کرده
اند آنها را اندازه کردنی ١٦ و آب داده شوند در آنجا جامی که باشد آمیزش آن زنجبیل ١٧ چشمه
در آن که نامیده میشود سلسبیل ١٨ و بگردند بر ایشان پسرانی جاوید گردانیده شده گان هرگاه ببینی
ایشانرا می پنداری ایشانرا مروارید فشانده شده ١٩ و چون نظر کنی آنجا ببینی نعمتی و پادشاهی بزرگی ٢٠
بر زبر ایشانست جامه های حریر نازک سبز و حریر سطبر و زیور کرده شوند بدست برنجهای از نقره و
بیاشامانند ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاک پاک کننده ٢١ بدرستی که این باشد مر شما را پاداش و باشد
سعی شما مزد داده شده ٢٢ بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآنرا فرو فرستادنی ٢٣ پس صبر کن برای فرمان
پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گنه کاری یا ناسپاسی را ٢٤ و یاد کن نام پروردگار خود را در بامداد
و شبانگاه ٢٥ و از شب پس سجده کن مر او را و بپاکی یاد کن او را شبی دراز ٢٦ بدرستی که آنان دوست
میدارند این شتابنده را و میگذارند در پس خود روز گرانی را ٢٧ ما آفریدیم ایشانرا و سخت کردیم بندهای ایشان
و هرگاه خواهیم عوض آوریم مانندهای ایشانرا بدل آوردنی ٢٨ بدرستی که این یادآوریست پس هر که خواست
گرفت بسوی پروردگار خود راهی ٢٩ و نمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا بدرستی که خدا هست داناى
درست کردار ٣٠ در آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکاران را آماده کرده برای ایشان

عذابی ٣١ دردناک ‖ سوره مرسلات پنجاه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحق فرستاده شدگان به نیکی ١ پس بشتاب رونده گان بشتاب رفتنی ٢ و پراکنده کنندگان
پراکنده کردنی ٣ پس جدا نماینده گان جدا کردنی ٤ پس القا کنندگان ذکر را ٥ برای عذر یا بیم ٦
بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه بوقوع آینده است ٧ پس آنگاه که ستارگان محو کرده شوند ٨
و آنگاه که آسمان پاره پاره شود ٩ و آنگاه که کوهها از هم پاشیده شوند ١٠ و آنگاه که رسولان تعیین
وقت کرده شوند ١١ برای کدام روز تاخیر شده آن ١٢ برای روز از هم جدا شدن ١٣ و چه چیز
دانا کرده ترا که چیست روز از هم جدا شدن ١٤ وای در آن روز مر تکذیب کنندگانرا ١٥ آیا هلاک

الْاَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ ١٧ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ١٨ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٩ اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ٢١ اِلٰى قَدَرٍ مَعْ
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ٢٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٤ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ٢٥ اَحْيَاءً وَاَمْوَاتًا ٢٦ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَاَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً
فُرَاتًا ٢٧ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٨ اِنْطَلِقُوا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٩ اِنْطَلِقُوا اِلٰى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ٣٠ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ٣١ اِنَّهَا
تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ٣٢ كَاَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ٣٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٤ هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٣٥ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ٣٦ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٧ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ
وَالْاَوَّلِينَ ٣٨ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ
فَكِيدُونِ ٣٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
٤٠ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ٤١
وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٤٢ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣ اِنَّا
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٤٤ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٥ كُلُوا وَ
تَمَتَّعُوا قَلِيلًا اِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ٤٦ وَ
يْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٧ وَاِذَا قِيلَ
لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ٤٨ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٩ فَبِاَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ٥٠

سُورَةُ النَّبَاءِ اَرْبَعُونَ اٰيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ ١
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٢ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٣ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٤ اَلَمْ نَجْعَلِ
الْاَرْضَ مِهَادًا ٥ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ٦
وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ٧ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ
سُبَاتًا ٨ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ٩
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٠ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًا ١١ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
١٢ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ١٣
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٤ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا
١٥ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١٦ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ١٧ وَفُتِحَتِ

نکردیم پیشینیان را ۱۶ پس از پی در آوردیم پسینیان را ۱۷ چنین میکنیم با گناه کاران ۱۸ وای در آن روز مر
تکذیب کنندگان را ۱۹ آیا نیافریدیم شما را از آبی بسیار حقیر ۲۰ پس گردانیدیم آن را در آرامگاهی استوار
۲۱ تا اندازه ای معلوم ۲۲ پس توانا ییم پس خوب توانایانیم ۲۳ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ۲۴ آیا نکردانیدیم زمین را فراهم آرنده
زندگان را و مردگان را ۲۶ و پدید کردیم در آن کوههای بغایت بلند و آشامانیدیم شما را آبی شیرین
۲۷ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ۲۸ بروید بسوی آنچه بودید که بآن تکذیب مینمودید ۲۹ بروید
بسوی سایهٔ صاحب سه شعبه ۳۰ که نه هیچ سایه اسایشی ست و نه کفایت کند از زبانهٔ آتش ۳۱ بدرستی
که آن می اندازد شراره مانند کوشک ۳۲ گویا آن شتران اند زرد ۳۳ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ۳۴
این روزیست که سخن نگویند ۳۵ و دستوری داده نشود مر ایشان را پس عذر گویند ۳۶ وای در آن روز مر
تکذیب کنندگان را ۳۷ این روز از هم جدا شدنست جمع کردیم شما و پیشینیان را ۳۸ پس اگر هست مر شما
را چاره ای پس چاره کنید مرا ۳۹ وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ۴۰ بدرستی که پرهیزکاران در سایه
و چشمه سارهااند ۴۱ و میوه ها از آنچه خواهش نمایند ۴۲ بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه
بودید که میکردید ۴۳ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را ۴۴ وای در آن روز مر تکذیب
کنندگان را ۴۵ بخورید و بهره یابید زمانی اندک بدرستی که شمایید گناه کاران ۴۶ وای در آن روز مر
تکذیب کنندگان را ۴۷ و چون گفته شود مر ایشان را که رکوع کنید رکوع نکنند ۴۸ وای در آن روز مر تکذیب
کنندگان را ۴۹ پس بکدام سخن پس از آن ایمان می آورند ۵۰

سورهٔ عم چهل آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

از چه میپرسند یکدیگر را ۱ از آن خبر بزرگ ۲ که ایشان در آن خلاف کننده اند ۳ نه چنانست زود باشد
که بدانند ۴ پس نه چنانست زود باشد که بدانند ۵ آیا نگردانیدیم زمین را فرشی گسترده ۶ و کوهها
را میخها ۷ و آفریدیم شما را صنفها ۸ و گردانیدیم خواب شما را راحتی ۹ و گردانیدیم شب را پوششی
۱۰ و گردانیدیم روز را وقت کسب معیشت ۱۱ و برافراشتیم بر زبر شما هفت سخت ۱۲ و گردانیدیم چراغی تابان ۱۳
و فرو فرستادیم از فشارنده ها آبی ریزان ۱۴ تا بیرون آوریم بآن دانه و گیاهی ۱۵ و بوستانهای درختان
درهم پیچیده ۱۶ بدرستی که روز جدا شدن هست وعده گاهی ۱۷ روزی که دمیده شود در صور پس بیایید
فوجها ۱۸ و گشوده شود آسمان پس باشد درها ۱۹ و روان گردانیده شوند کوهها پس باشند چون سراب ۲۰
بدرستی که دوزخ هست کمینگاهی ۲۱ مر طاغیان را جای بازگشتی ۲۲ درنگ کنندگان در آن روزگارها
۲۳ نچشند در آن سردی و نه آشامیدنی ۲۴ مگر آب جوشان و ریم دوزخیان ۲۵ جزا داده شوند موافق

السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ١٩ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ٢٠ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ٢١ لِلطَّاغِينَ مَاٰبًا ٢٢ لَابِثِينَ فِيهَا اَحْقَابًا ٢٣ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٤ اِلَّا
حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ٢٥ جَزَاءً

انهم كانوا لا يرجون حسابا ٢٥ وكذبوا بآياتنا كذابا ٢٦ وكل شيء احصيناه كتابا ٢٧ فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا ٢٨ ان للمتقين مفازا ٢٩ حدائق
واعنابا ٣٠ وكواعب اترابا ٣١ وكاسا دهاقا ٣٢ لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا ٣٣ جزاء من ربك عطاء حسابا ٣٤ رب السموات والارض وما بينهما
الرحمن لا يملكون منه خطابا ٣٥ يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا ٣٧ ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ
الى ربه مآبا ٣٨ انا انذرناكم عذابا قريبا ٣٩ يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا ٤٠ سورة النازعات [illegible] آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
والنازعات غرقا ١ والناشطات نشطا
٢ والسابحات سبحا ٣ فالسابقات سبقا
٤ فالمدبرات امرا ٥ يوم ترجف الراجفة
٦ تتبعها الرادفة ٧ قلوب يومئذ
واجفة ٨ ابصارها خاشعة ٩ يقولون
ائنا لمردودون في الحافرة ١٠ ءاذا كنا
عظاما نخرة ١١ قالوا تلك اذا كرة
خاسرة ١٢ فانما هي زجرة واحدة ١٣
فاذا هم بالساهرة ١٤ هل اتاك حديث
موسى ١٥ اذ ناداه ربه بالواد المقدس
طوى ١٦ اذهب الى فرعون انه طغى ١٧
فقل هل لك الى ان تزكى ١٨ واهديك
الى ربك فتخشى ١٩ فاريه الآية الكبرى
٢٠ فكذب وعصى ٢١ ثم ادبر يسعى ٢٢
فحشر فنادى ٢٣ فقال انا ربكم الاعلى
٢٤ فاخذه الله نكال الآخرة والاولى ٢٥
ان في ذلك لعبرة لمن يخشى ٢٦ ءانتم
اشد خلقا ام السماء بنيها ٢٧ رفع
سمكها فسويها ٢٨ واغطش ليلها و
اخرج ضحيها ٢٩ والارض بعد ذلك
دحيها ٣٠ اخرج منها ماءها ومرعيها
٣١ والجبال ارسيها ٣٢ متاعا لكم و
لانعامكم ٣٣ فاذا جاءت الطامة
الكبرى ٣٤ يوم يتذكر الانسان
ما سعى ٣٥ وبرزت الجحيم لمن يرى ٣٦

بدرستی که ایشان بودند که امید نمیداشتند حسابی را ۲۷ وتکذیب میکردند آیتهای ما را تکذیب
کردنی ۲۸ وهر چیز را شمرده ایم آنرا در کتابی ۲۹ پس بچشید پس هرگز نیفزائیم شما را مگر عذابی ۳۰ بدرستی
که مر پرهیزکاران راست جای فیروزی ۳۱ باغها وانگورها ۳۲ ونار پستانهای هم سال ۳۳ وجام
شرابی پر ۳۴ نشنوند در آن هیچ بیهوده ونه تکذیب کردنی را ۳۵ جزائی از پروردگار تو بخششی کافی ۳۶
پروردگار آسمانها وزمین وآنچه در میانه آنهاست که بخشاینده است مالك نباشند از او خطابی را
۳۷ روزی که بایستند روح وفرشتگان صف بسته سخن نگویند مگر آنکه دستوری داد مر او را
خدای بخشاینده وگوید سخن حقی را ۳۸ اینست روز حق پس هرکه خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود
بازگشتی ۳۹ بدرستی که ما بیم کردیم شما را از عذابی نزدیك ۴۰ روزی که بنگرد آدمی آنچه را که پیش
فرستاده دو دست او وبگوید کافر ای کاش من بودمی خاك ۴۱

سوره نازعات چهل پنج آیه ودو رکوعست

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بکشندگان از روی قوت وشدت ۱ وبیرون کشندگان بیرون کشیدنی ۲ وشناکنندگان
شناکردنی ۳ پس پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی ۴ پس تدبیر کنندگان کار را ۵ روزیکه بلرزد لرزنده ۶
که از پی در آید آنرا از پی در آینده ۷ دلها در آن روز باشند لرزان ۸ چشمهاشان فروخوابیده ۹
میگویند آیا بدرستی که ما هر آینه بازگردانیده شدگانیم در حالت اول ۱۰ آیا آنگاه که باشیم استخوان
پوسیده ۱۱ گویند این آنگاه بازگشتی است بازیان ۱۲ پس جز این نیست که آن فریادیست یکباره ۱۳
پس ناگاه ایشان باشند در روی زمین ۱۴ آیا آمد بتو حکایت موسی ۱۵ آنگاه که ندا کرد او را پروردگارش
او در وادی پاکیزه که آن طوی است ۱۶ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حد تجاوز کرده ۱۷ پس بگو
آیا مر تراهست میل بآنکه پاك شوی ۱۸ وهدایت کنم ترا بسوی پروردگارت تو پس بترسی ۱۹ پس نمود
بوی آیت بزرگرا ۲۰ پس تکذیب نمود ونافرمانی کرد ۲۱ پس پشت کرد که میشتافت ۲۲ پس جمع کرد پس ندا
کرد ۲۳ پس گفت من پروردگار شمایم که برتراست ۲۴ پس گرفت او را خدا بعقوبت آخرت ودنیا ۲۵
بدرستی که در این هر آینه عبرتیست مر آنرا که بترسد ۲۶ آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که
بنا کرد آنرا ۲۷ برافراشت سقف آنرا پس راست نمود آنرا ۲۸ وتاریك گردانید شب آنرا وبیرون آورد
روز آنرا ۲۹ وزمین را پس از آن گسترانید آنرا ۳۰ بیرون آورد از آن آبش را وچراگاهش را ۳۱ وکوهها
را استوار گردانید آنها را ۳۲ برای برخورداری شما وبرای چهارپایان شما ۳۳ پس چون بیاید بلیه بزرگ
۳۴ روزی که بخاطر آورد آدمی آنچه کوشیده ۳۵ وظاهر گردانیده شود دوزخ برای آنکه ببیند ۳۶

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ٣٧ وَآثَرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ٣٨ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ٣٩ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ٤٠ يَسْأَلُونَكَ
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰهَا ٤١ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرٰهَا ٤٢ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهٰهَا ٤٣ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰهَا ٤٤ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ
ضُحٰهَا ٤٥ سورة الاعمى احدى واربعون آية مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ١ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ٣ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ
٤ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ٦ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٧ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ٨ وَهُوَ يَخْشَىٰ ٩ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ١ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١٠ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ١١

فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ١٣ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ١٤
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ١٦ قُتِلَ
الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ١٧ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
١٨ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ١٩
ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ٢١
ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا
أَمَرَهُ ٢٣ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ٢٤
أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ
شَقًّا ٢٦ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ٢٧ وَعِنَبًا وَ
قَضْبًا ٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ٢٩ وَحَدَائِقَ
غُلْبًا ٣٠ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ٣١ مَتَاعًا لَكُمْ
وَلِأَنْعَامِكُمْ ٣٢ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ٣٣
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ٣٤ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
٣٥ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ٣٦ لِكُلِّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ٣٧ وُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ٣٨ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ
٣٩ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ٤٠
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ٤١ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ٤٢

سورة كورت تسع عشرة آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ١ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ
٢ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ٣ وَإِذَا الْعِشَارُ
عُطِّلَتْ ٤ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ٥

پس اما انکه از حد تجاوز کرده ٣٧ واختیار نمود زندگانی دنیا را پس بدرستی که دوزخ است جایگاه ٣٨
واما انکه ترسیده از مقام پروردگار خود و باز داشته نفس خود را از خواهش ٣٩ پس بدرستی که
بهشت است جای قرار ٤٠ میپرسند ترا از قیامت که کی باشد وقت اقامت ان ٤١ در چیستی تو
از یاد کردن ان ٤٢ بسوی پروردگار تست منتهای ان ٤٣ نیستی تو مگر بیم نماینده کسی که بترسد از ان
٤٤ گویا ایشان روزی که ببینند انرا درنگ نکرده اند مگر شبانگاهی یا چاشت ان ٤٥

سورۀ عبس چهل و یک آیه و آن مکی است

بنـــــام خدای بخشاینده مهربان

روی ترش کرد و اعراض نمود ١ انکه امد باو نابینا ٢ و چه دانا کرده ترا شاید او پاک گردد ٣ یا پند گیرد
پس سود دهد او را پند دادن ٤ اما انکه بی نیازی کرد ٥ پس تو مر او را روی می‌آوری ٦ و نیست بر تو که پاک
نگردد ٧ و اما انکه امد ترا که میشتافت ٨ و او میترسید ٩ پس تو از او غافل میکردی ١٠ حقا بدرستی
که این پندیست ١١ پس هرکه خواست پند گرفت از ان ١٢ در صحیفهای گرامی داشته شده ١٣ بالا برده
شده پاکیزه کرده شده ١٤ بدستهای نویسندگان ١٥ بزرگواران نیکوکاران ١٦ کشته باد آدمی
ناسپاس کرده او را ١٧ از چه چیز خلق کرده او را ١٨ از نطفه خلق کرده او را پس تقدیر کرده او را
١٩ پس راه را آسان کرده برای او ٢٠ پس میرانید او را پس در گور کرد او را ٢١ پس انگاه که خواهد زنده
کند او را ٢٢ حقا بجا نیاورده ادمی انچه فرموده او را ٢٣ پس باید بنگرد ادمی بسوی خوراک خود ٢٤
بدرستی که ما فرو ریختیم ابرا فرو ریختنی ٢٥ پس شکافتیم زمین را شکافتنی ٢٦ پس رویانیدیم در ان
دانه ٢٧ وانگور واسپست تر ٢٨ وزیتون ودرخت خرما ٢٩ وباغهای بسیار درخت ٣٠ ومیوها
وچراگاه ٣١ جهت برخورداری برای شما وبرای چهارپایان شما ٣٢ پس چون بیاید فریاد گوش کر
کنند ٣٣ روزی که بگریزد ادمی از برادر خود ٣٤ ومادر خود وپدر خود ٣٥ وزن خود وفرزندان
خود ٣٦ برای هر مردی از ایشان در ان روز حالیست که مشغول دارد او را ٣٧ روهاییست در ان
روز نورانی ٣٨ خندان شادمان ٣٩ وروهاییست در ان روز که بر انها است گرد غم ٤٠ فرا
گیرد انها را تیرگی انها ایشانند کافران زشت کردار ٤٢

سورۀ تکویر بیست و نه آیه وان مکی است

بنـــــام خدای بخشاینده مهربان

انگاه که افتاب درهم نوردیده گردد ١ و چون ستارگان فرو ریزند ٢ و چون کوهها روان گردانیده
شوند ٣ و چون شتران ده ماهه ابستن معطل گذاشته شوند ٤ و چون وحشیان جمع کرده شوند ٥

وإذا البحار سجرت ٦ وإذا النفوس زوجت ٧ وإذا الموؤدة سئلت ٨ بأي ذنب قتلت ٩ وإذا الصحف نشرت ١٠ وإذا السماء كشطت ١١ وإذا الجحيم
سعرت ١٢ وإذا الجنة أزلفت ١٣ علمت نفس ما أحضرت ١٤ فلا أقسم بالخنس ١٥ الجوار الكنس ١٦ والليل إذا عسعس ١٧ والصبح إذا تنفس ١٨ إنه لقول رسول
كريم ١٩ ذي قوة عند ذي العرش مكين ٢٠ مطاع ثم أمين ٢١ وما صاحبكم بمجنون ٢٢ ولقد رآه بالأفق المبين ٢٣ وما هو على الغيب بضنين ٢٤ وما هو بقول
شيطان رجيم ٢٥ فأين تذهبون ٢٦ إن هو إلا ذكر للعالمين ٢٧ لمن شاء منكم أن يستقيم ٢٨ وما تشاؤون إلا أن يشاء الله رب العالمين ٢٩ سورة الانفطار تسع عشرة آية مكية

وچون دریاها مملو شوند ٦ وانگاه که نفسها جفت کرده شوند ٧ وانگاه که دختران زنده گور
پرسیده شوند ٨ که بچه گناه کشته شده اند ٩ وچون نامه ها گشوده شوند ١٠ وچون آسمان
برروی هم برچیده شود ١١ وچون دوزخ برافروخته گردد ١٢ وانگاه که بهشت نزدیک کرده شود ١٣
بداند نفسی آنچه را حاضر کرده ١٤ پس سوگند میخورم بازپس روندگان ١٥ که سیر کنند پنهان شوندگان
١٦ وشب چون تاریک شود ١٧ وصبح چون بدمد ١٨ بدرستیکه آن هر آینه گفتار فرستاده ایست
بزرگوار ١٩ صاحب قوتی نزد صاحب عرش با منزلت ٢٠ فرمانبرده شده آنجا امینی ٢١ ونیست یار شما
دیوانه ٢٢ وهر آینه بتحقیق که دید اورا در افق روشن ٢٣ ونیست او بر غیب بخیل ٢٤ ونیست آن سخن
شیطان رانده شده ٢٥ پس کجا میروید ٢٦ نیست آن مگر پندی برای جهانیان ٢٧ مر آنرا که خواست
از شما که ثابت قدم گردد ٢٨ ونمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا پروردگار جهانیان ٢٩

سورة انفطار نوزده آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشنده مهربان

انگاه که آسمان بشکافد ١ وانگاه که ستارگان فشانده شوند ٢ وانگاه که دریاها گشوده شوند
٣ وانگاه که گورها زبر وزبر کرده شوند ٤ بداند هر نفسی آنچه را پیش فرستاده وتاخیر کرده ٥
ای آدمی چه چیز فریفت ترا بپروردگارت که بزرگوار است ٦ آنکه خلق کرد ترا پس درست کرد ترا
پس راست کرد ترا ٧ در هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا ٨ نه چنانست بلکه تکذیب میکنید
روز جزا را ٩ وبدرستیکه برشما هر آینه نگهبانانند ١٠ گرامیان نویسندگان ١١ میدانند آنچه میکنید ١٢
بدرستیکه نیکوکاران هر آینه در بهشتند ١٣ وبدرستیکه بدکاران هر آینه در دوزخند ١٤ در
آیند آنرا در روز جزا ١٥ ونه اند ایشان از آن غایبان ١٦ وچه دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٧ پس چه
دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٨ روزی که مالک نبود هیچ نفسی برای نفسی چیزی را وفرمان
در آن روز مر خدا راست ١٩

سورة مطففین سی آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشنده مهربان

وای مر کم فروشان را ١ که چون کیل کنند بر مردم تمام گیرند ٢ وهرگاه بکیله دهند ایشان یا بوزن دهند
بایشان زیان میرسانند ٣ آیا گمان نمیکنند اینها که ایشان برانگیخته شوندگانند ٤ برای روز بزرگ
٥ روزی که ایستاده شوند مردم برای پروردگار جهانیان ٦ نه چنانست که نامه بدکاران
هر آینه در سجین است ٧ وچه دانا کرد ترا که چیست سجین ٨ کتابیست رقم کرده شده ٩ وای

بسم الله الرحمن الرحيم
إذا السماء انفطرت ١ وإذا الكواكب
انتثرت ٢ وإذا البحار فجرت ٣ وإذا
القبور بعثرت ٤ علمت نفس ما قدمت
وأخرت ٥ يا أيها الإنسان ما غرك
بربك الكريم ٦ الذي خلقك فسواك
فعدلك ٧ في أي صورة ما شاء ركبك ٨
كلا بل تكذبون بالدين ٩ وإن عليكم
لحافظين ١٠ كراما كاتبين ١١ يعلمون
ما تفعلون ١٢ إن الأبرار لفي نعيم ١٣
وإن الفجار لفي جحيم ١٤ يصلونها يوم
الدين ١٥ وما هم عنها بغائبين ١٦ وما
أدراك ما يوم الدين ١٧ ثم ما أدراك
ما يوم الدين ١٨ يوم لا تملك نفس لنفس
شيئا والأمر يومئذ لله ١٩
سورة المطففين ... مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
ويل للمطففين ١ الذين إذا اكتالوا على
الناس يستوفون ٢ وإذا كالوهم أو وزنوهم
يخسرون ٣ ألا يظن أولئك أنهم مبعوثون ٤
ليوم عظيم ٥ يوم يقوم الناس لرب
العالمين ٦ كلا إن كتاب الفجار لفي
سجين ٧ وما أدراك ما سجين ٨
كتاب مرقوم ٩ ويل يومئذ للمكذبين ١٠

لِلْمُكَذِّبِينَ وَالَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۱۱ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۱۲ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۱۳ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ۱۴ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۱۵ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ۱۶ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۱۷ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۱۸ وَمَا
أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۱۹ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۲۰ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۲۱ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۲۲ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۲۳ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۲۴ يُسْقَوْنَ مِنْ
رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۲۵ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۲۶ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۲۷ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۲۸ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۲۹ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۳۰
وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۳۱
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۳۲
وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۳۳ فَالْيَوْمَ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۳۴
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۳۵ هَلْ ثُوِّبَ
الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۳۶

سورة الانشقاق خمس و عشرون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۱ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا
وَحُقَّتْ ۲ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۳
وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۴ وَأَذِنَتْ
لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۵ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ
إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۶
فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۷ فَسَوْفَ
يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۸ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ
أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۹ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۱۰ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۱۱
وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۱۲ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۱۳
إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۱۴ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ
بَصِيرًا ۱۵ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۱۶ وَاللَّيْلِ
وَمَا وَسَقَ ۱۷ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۱۸
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۱۹ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰
وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۲۱
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۲۲
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۲۳

مر تکذیب کنندگان را ۱۰ آنانکه تکذیب میکنند روز جزا را ۱۱ و تکذیب نکند آنرا مگر هر تعدی کننده گنا
کاری ۱۲ هرگاه خوانده شود بر او آیتهای ما گوید افسانهای پیشینیان است ۱۳ نه چنین است بلکه
زنگ فکنده بر دلهای ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۱۴ حاشا بدرستیکه ایشان از پروردگارشان در
آنروز در حجاب باشند ۱۵ پس بدرستیکه ایشان هر آینه در آیندگان بدوزخند ۱۶ پس گفته میشود که اینست
آنچه بودید که بآن تکذیب میکردید ۱۷ حقا بدرستیکه نامه اعمال نیکوکاران هر آینه در علیین است ۱۸
و چه دانا کرد ترا که چیست علیین ۱۹ نامه ایست رقم کرده شده ۲۰ گواهی دهند بران مقربان ۲۱
بدرستیکه نیکوکاران هر آینه در بهشتند ۲۲ بر تختها نظر میکنند ۲۳ می شناسی در روهای ایشان طراوت
ناز و نعمت را ۲۴ آشامیده شوند از شراب صاف مهر زده شده ۲۵ که مهر آن مشک باشد و در این پس
باید رغبت کنند رغبت کنندگان ۲۶ و آمیزش آن از تسنیم است ۲۷ چشمه ایست که می آشامند از آن
مقربان ۲۸ بدرستیکه آنانکه گناه کرده بودند از آنانکه ایمان آورده اند می خندیدند ۲۹ و چون
بگذشتند بایشان بچشم اشاره میکردند ۳۰ و چون بازگردند بسوی کسان خود بازگردند لذت
یافتگان ۳۱ و چون ببینند ایشانرا گویند بدرستیکه ایشان هر آینه گمراهانند ۳۲ و فرستاده نشده اند
بر ایشان نگهبانان ۳۳ پس امروز آنانکه ایمان آورده اند از کافران میخندند ۳۴ بر سریرها نظر میکنند ۳۵
آیا جزا داده شوند کافران آنچه بودند که میکردند ۳۶

سوره انشقاق بیست و پنج آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آنگاه که آسمان شکافته شود ۱ و انقیاد نماید مر پروردگارش را ۲ و سزاوار شد و آنگاه که زمین کشیده
شود ۳ و بیفکند آنچه را که در آنست و خالی شود ۴ و فرمان برد مر پروردگار خود را و سزاوار شد ۵
ای آدمی بدرستیکه تو کوشنده بسوی پروردگار خود کوشیدنی پس ملاقات کننده اوئی ۶ پس اما آنکه
داده شود نامه او بدست راستش ۷ پس زود باشد که حساب کرده شود حساب آسان ۸ و باز گردد
بسوی کسان خود شادمان ۹ و اما آنکه داده شود نامه او از پس پشت ۱۰ پس زود باشد که بخواند هلاکت
را ۱۱ و در آید آتش افروخته را ۱۲ بدرستیکه آن بود در میان کسان خود شادمان ۱۳ بدرستیکه او
پنداشت که هرگز باز نگردد ۱۴ آری بدرستیکه پروردگارش بود باو بینا ۱۵ پس سوگند میخورم
بشفق ۱۶ و شب و آنچه پوشانید ۱۷ و ماه آنگاه که تمام گردد ۱۸ که هر آینه برنشینید حالی را بعد از
حالی ۱۹ پس چیست مر ایشانرا که ایمان نمی آورند ۲۰ و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمی کنند ۲۱
بلکه آنان که کافر شده اند تکذیب مینمایند ۲۲ و خدا داناتر است بآنچه نهان میکنند در دلها

فبشرهم بعذاب اليم ٢٤ الا الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون ٢٥ سورة البروج اثنان وعشرون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم والسماء ذات
البروج ١ واليوم الموعود ٢ وشاهد ومشهود ٣ قتل اصحاب الاخدود ٤ النار ذات الوقود ٥ اذ هم عليها قعود ٦ وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود ٧ وما
نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد ٨ الذي له ملك السموات والارض والله على كل شيء شهيد ٩ ان الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات
ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ١٠ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الانهار ذلك الفوز الكبير ١١ ان

بس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک ٢٤ مگر انانرا که ایمان اورده اند وکرده اند شایستهارا مر ایشانراست
مزدی نا سوره بروج بیست ودو ایه وان مکی است کاسته ٢٥
بنام خدای بخشاینده مهربان
بحق اسمان صاحب برجها ١ وروز وعده داده شده ٢ وگواه وگواهی داده شده ٣ که کشته
شدند اصحاب اخدود ٤ ان اتش صاحب برافروختگی ٥ انگاه که بودند ایشان بران نشستگان ٦
وایشان بر انچه میکردند بمومنان گواهان بودند ٧ وانتقام نکشیدند از ایشان مگر انکه ایمان ورزند
بخدای عزیز ستوده ٨ انکه مر او راست پادشاهی اسمانها وزمین وخدا بر هر چیز گواهیست ٩ بدرستی
که انانکه ببلا افکندند مردان باایمان وزنان باایمانرا پس توبه نکردند پس مر ایشانراست عذاب دوزخ
ومر ایشانراست عذاب سوزاننده ١٠ بدرستی که انانکه ایمان اوردند وکردند شایستهارا مر ایشانراست
بهشتهائی که میرود از زیر انها جویها اینست فیروزی بزرگ ١١ بدرستی که گرفتن پروردگار تو هر اینه
سخت است ١٢ بدرستی که اوست او بدید می اورد وباز میگرداند ١٣ واوست امرزگار دوستدار ١٤ خداوند
عرش عظیم ١٥ کننده مر هر چه را خواهد ١٦ ایا امد بتو حکایت لشکرها ١٧ فرعون وثمود ١٨ بلکه انان
که کافر شدند در تکذیب نمودن ١٩ وخدا از پس ایشان محیط است ٢٠ بلکه ان قرانیست بزرگ ٢١
در لوحی نگاه سوره طارق هفده ایه وان مکی است داشته شده ٢٢
بنام خدای بخشاینده مهربان
بحق اسمان واینده بشب ١ وچه چیز دانا کرده ترا که چیست اینده بشب ٢ ستاره تابنده
درخشنده ٣ نیست هیچ نفسی مگر که بر او نگهبانیست ٤ پس باید بنگرد ادمی که از چه افریده شد ٥
افریده شده از ابی جهنده ٦ که بیرون می اید از میانه پشت واستخوانهای سینه ٧ بدرستی که
بر بازگردانیدن ان هر اینه تواناست ٨ روزی که ظاهر گردد نهانها ٩ پس نیست مر او را هیچ توانائی
ونه یاوری ١٠ قسم باسمان صاحب رجعت ١١ وزمین صاحب شکافتن ١٢ بدرستی که
هر اینه گفتاریست تمیز دهنده ١٣ ونیست ان بیهوده ١٤ بدرستی که ایشان مکر میکنند مکر کردنی ١٥
ومکر میکنم مکر کردنی ١٦ پس مهلت بده سوره اعلی نوزده ایه وان مکی است کافرانرا مهلت ده ایشانرا اندکی ١٧
بنام خدای بخشاینده مهربان
تسبیح کن بنام پروردگار خود که برتراست ١ انکه افرید پس راست کرد ٢ وانکه تقدیر کرد پس راه
نمود ٣ وانکه بیرون اورد چراگاه را ٤ پس گردانید انرا خشک سیاه ٥

بطش ربك لشديد ١٢ انه هو يبدئ
ويعيد ١٣ وهو الغفور الودود ١٤
ذو العرش المجيد ١٥ فعال لما يريد ١٦
هل اتيك حديث الجنود ١٧ فرعون وثمود ١٨
بل الذين كفروا في تكذيب ١٩ والله
من ورائهم محيط ٢٠ بل هو قرآن مجيد ٢١
في لوح محفوظ ٢٢
سورة الطارق سبع عشرة آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والسماء والطارق ١ وما ادريك
ما الطارق ٢ النجم الثاقب ٣ ان كل
نفس لما عليها حافظ ٤ فلينظر الانسان
مم خلق ٥ خلق من ماء دافق ٦ يخرج
من بين الصلب والترائب ٧ انه على
رجعه لقادر ٨ يوم تبلى السرائر ٩
فما له من قوة ولا ناصر ١٠ والسماء ذات
الرجع ١١ والارض ذات الصدع ١٢
انه لقول فصل ١٣ وما هو بالهزل ١٤
انهم يكيدون كيدا ١٥ واكيد كيدا ١٦
فمهل الكافرين امهلهم رويدا ١٧
سورة الاعلى تسع عشرة آية مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
سبح اسم ربك الاعلى ١ الذي خلق فسوى ٢
والذي قدر فهدى ٣ والذي اخرج المرعى ٤
فجعله غثاء احوى ٥

تنسى ٦ الا ما شاء الله انه يعلم الجهر وما يخفى ٧ ونيسرك لليسرى ٨ فذكر ان نفعت الذكرى ٩ سيذكر من يخشى ١٠ ويتجنبها الاشقى ١١ الذي يصلى النار
الكبرى ١٢ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ١٣ قد افلح من تزكى ١٤ وذكر اسم ربه فصلى ١٥ بل تؤثرون الحيوة الدنيا ١٦ والاخرة خير وابقى ١٧ ان هذا لفي الصحف
الاولى ١٨ صحف ابرهيم وموسى ١٩ سورة الغاشية ست وعشرون اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم هل اتيك حديث الغاشية ١ وجوه يومئذ
خاشعة ٢ عاملة ناصبة ٣ تصلى نارا حامية ٤ تسقى من عين انية ٥ ليس لهم طعام الا من ضريع ٦ لا يسمن ولا يغني من جوع ٧ وجوه يومئذ ناعمة ٨

لسعيها راضية ٩ في جنة عالية ١٠
لا تسمع فيها لاغية ١١ فيها عين جارية ١٢
فيها سرر مرفوعة ١٣ واكواب موضوعة ١٤
ونمارق مصفوفة ١٥ وزرابي مبثوثة ١٦
افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت ١٧
والى السماء كيف رفعت ١٨ والى الجبال
كيف نصبت ١٩ والى الارض كيف
سطحت ٢٠ فذكر انما انت مذكر ٢١
لست عليهم بمصيطر ٢٢ الا من تولى
وكفر ٢٣ فيعذبه الله العذاب الاكبر ٢٤
ان الينا ايابهم ٢٥ ثم ان علينا حسابهم ٢٦
سورة الفجر تسع وعشرون اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والفجر ١ وليال عشر ٢ والشفع والوتر ٣
والليل اذا يسر ٤ هل في ذلك قسم
لذي حجر ٥ الم تر كيف فعل ربك بعاد ٦
ارم ذات العماد ٧ التي لم يخلق مثلها
في البلاد ٨ وثمود الذين جابوا الصخر
بالواد ٩ وفرعون ذي الاوتاد ١٠
الذين طغوا في البلاد ١١ فاكثروا فيها
الفساد ١٢ فصب عليهم ربك سوط
عذاب ١٣ ان ربك لبالمرصاد ١٤
فاما الانسان اذا ما ابتليه ربه
فاكرمه ونعمه فيقول ربي اكرمن ١٥
واما اذا ما ابتليه فقدر عليه
رزقه

نکنی ٦ مگر آنچه خواسته باشد خدا بدرستی که او میداند آشکار را و آنچه نهانست ٧ و آسان
گردانیم ترا برای طریقه آسان ٨ پس پند ده اگر سود دهد پند دادن ٩ زود باشد که پند گیرد آنکه
میترسد ١٠ و دوری گزیند از آن بدبخت تر ١١ آنکه درآید در آتش بزرگتر ١٢ پس نمیرد در آن و نه زنده
ماند ١٣ بتحقیق رستگار شد آنکه پاک شد ١٤ و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد ١٥
بلکه بر میگزینید زندگانی دنیا را ١٦ و آخرت بهتر و پاینده تر است ١٧ بدرستی که این هر آینه در صحیفهای
نخستین است ١٨ صحیفهای ابرهیم و موسی ١٩

سوره غاشیه بیست و شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا آمد بتو حکایت فرا گیرنده ١ رویها آن روز خوارند ٢ کارکنان تعب کشندگان ٣ درآیند در آتش
در نهایت گرمی ٤ آشامانیده شوند از چشمه بنهایت گرم ٥ نیست مر ایشانرا خوراکی مگر از خار خشک
زهردار ٦ فربه نکند و باز ندارد هیچ گرسنگی را ٧ رویها در آن روز باشند با طراوت ٨ مر سعی خود
را خشنود ٩ در بهشتی بلند مرتبه ١٠ نشنوند در آن بیهوده ١١ در آنست چشمه روان ١٢ در آنست
سریرهای برافراشته شده ١٣ و قدحهای گذاشته شده ١٤ و بالشهائی بهم پیوسته ١٥ و فرشهای
گسترده شده ١٦ آیا پس نمینگرند بسوی شتر که چگونه آفریده شده ١٧ و بسوی آسمان که چگونه بلند
گردانیده شده ١٨ و بسوی کوهها که چگونه برپا شده ١٩ و بسوی زمین که چگونه گسترده شده ٢٠
پس پند ده جز این نیست که تو پند نماینده ٢١ نیستی بر ایشان مسلط ٢٢ مگر آنکه پشت کرد و کافر
شد ٢٣ پس عذاب خواهد کرد او را خدا عذاب بزرگتر ٢٤ بدرستی که بسوی ماست بازگشت ایشان ٢٥
پس بدرستی که بر ماست حساب ایشان ٢٦

سوره فجر بیست و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بصبح ١ و شبهای ده گانه ٢ و شفع و وتر ٣ و شب چون درگذرد ٤ آیا در این سوگندی هست
برای صاحب خرد ٥ آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو بعاد ٦ ارم صاحب عمارات رفیعه ٧ که آفریده
نشده مانند آن در شهرها ٨ و ثمود آنانکه میبریدند سنگ را در وادی ٩ و فرعون صاحب میخها ١٠
آنانکه تعدی کردند در شهرها ١١ پس بسیار گردانیدند در آنها فساد را ١٢ پس ریخت بر ایشان
پروردگار تو تازیانه عذاب ١٣ بدرستی که پروردگار تو هر آینه در کمینگاه هست ١٤ پس اما آدمی
چون آزمایش نماید او را پروردگارش پس بزرگ گرداند او را و نعمت دهد او را پس گوید پروردگار
من گرامی داشته مرا ١٥ و اما هرگاه مبتلا گرداند او را پس تنگ گرداند بر او روزی او را

فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ١٦ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ١٧ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ١٨ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ
دَكًّا دَكًّا ٢١ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ٢٣ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ٢٤
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ٢٥ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ٢٦ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ٢٧ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ٢٨ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ٢٩ وَادْخُلِي
جَنَّتِي ٣٠ سورة البلد عشرون آية وهي مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ١ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ٢ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ٣ لَقَدْ خَلَقْنَا

پس گوید پروردگار من خوار کردانید مرا ١٦ نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را ١٧ و ترغیب
نمی نمائید بر طعام دادن بیچاره ١٨ و میخورید میراث را خوردنی درهم ١٩ و دوست میدارید مال را دوستی
بسیار ٢٠ نه چنانست چون کوبیده کردد زمین کوبیدنی کوبیدنی ٢١ و آید پروردگار تو و فرشته
صف صف ٢٢ و آورده شوند آنروز دوزخ را آنروز پند گیرد آدمی و از کجا باشد مر او را پند گرفتن ٢٣
گوید ای کاش من پیش فرستادمی برای زندگی خود ٢٤ پس آنروز عذاب نکند مثل عذاب او احدی ٢٥
و بند ننهد مانند بند نهادن او احدی ٢٦ ای نفس آرمیده ٢٧ باز گرد بسوی پروردگار خود خوشنود
پسندیده ٢٨ پس در آی در میان بندگان من ٢٩ و در آی به بهشت من ٣٠

سوره بلد بیست آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سوگند یاد میکنم باین شهر ١ و تو مقیمی باین شهر ٢ و به پدر و آنچه زاد ٣ که بحقیقت آفریدیم
انسان را در رنج ٤ آیا می پندارد که هرگز قادر نخواهد شد بر وی هیچ کس ٥ گوید تلف کردم مال انبوه ٦
آیا می پندارد که نمی بیند او را هیچ کس ٧ آیا نگردانیدیم برای او دو چشم ٨ و زبانی و دو لب ٩
و هدایت نمودیم او را بدو راه ١٠ پس در نیامد بر آن گریوه ١١ و چه چیز دانا کرد ترا که چیست
آن گریوه ١٢ آزاد کردن بنده است ١٣ یا خورانیدن در روز صاحب گرسنگی ١٤ یتیمی را که
صاحب خویشی است ١٥ یا بیچاره صاحب فقر تمام ١٦ پس باشد از آنکه ایمان آوردند و وصیت
کردند بشکیبائی و وصیت کردند بمهربانی ١٧ ایشان یاران دست راست اند ١٨ و آنانکه ... ...
بآیتهای ما ایشان یاران دست چپ اند ١٩ بر ایشان است آتش سر پوشیده ٢٠

سوره شمس پانزده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بآفتاب و روشنی چاشتگاه ١ و بماه که از پی ... آیدش ٢ و ... ...
و شب چون بپوشاندش ٤ و ... ... ٥ و ... ...
راست گردانیدش ٧ پس ... ... ٨ ... ...
کسی که ناپاک گردانیدش ١٠ تکذیب کرد ... ...
بسبب طغیانش ١١ آنگاه که برانگیخته شد بدبخت ترش ١٢ ... ...
عذاب خواران را ١٣ پس تکذیب کردند و پی کردند ... ...
ایشان بگناهشان پس یکسان گردانید ... ...

الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ٤ أَيَحْسَبُ أَن لَّن
يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ٥ يَقُولُ أَهْلَكْتُ
مَالًا لُّبَدًا ٦ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ٧
أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ٩
وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ١٠ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ١١
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ١٢ فَكُّ رَقَبَةٍ ١٣
أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٤
يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ١٥ أَوْ مِسْكِينًا ذَا
مَتْرَبَةٍ ١٦ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ١٧
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ١٨ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ١٩
عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ٢٠
سورة الشمس خمس عشرة آية وهي مكية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
... ...

بسم الله الرحمن الرحيم والليل اذا يغشى ١ والنهار اذا تجلى ٢ وما خلق الذكر والانثى ٣ ان سعيكم لشتى ٤ فاما من اعطى واتقى ٥ وصدق بالحسنى
فسنيسره لليسرى ٧ واما من بخل واستغنى ٨ وكذب بالحسنى ٩ فسنيسره للعسرى ١٠ وما يغنى عنه ماله اذا تردى ١١ ان علينا للهدى ١٢ وان لنا للاخرة
والاولى ١٣ فانذرتكم نارا تلظى ١٤ لا يصليها الا الاشقى الذى كذب وتولى ١٥ وسيجنبها الاتقى ١٦ الذى يؤتى ماله يتزكى ١٧ وما لاحد عنده
من نعمة تجزى الا ابتغاء وجه ربه الاعلى ولسوف يرضى ٢٠ سورة والضحى احدى عشر اية وهى مكية بسم الله الرحمن الرحيم والضحى والليل اذا سجى ٢ ما

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بشب چون بپوشاند ١ وروز چون روشن شود ٢ وآن که آفرید نر وماده را ٣ بدرستی که کوشش شما هر آینه پراکنده است ٤ پس اما آنکه بخشش کرد وپرهیزکار شد ٥ وتصدیق نمود نیکی را ٦ پس زودی میسر گردانیم او را برای آسانی ٧ واما آنکه بخیلی کرد واستغنا نمود ٨ وتکذیب کرد نیکی را ٩ پس بزودی میسر گردانیم او را برای دشواری ١٠ وکفایت نکند از او مال وی آنگاه که هلاک شود ١١ بدرستی که برماست هر آینه هدایت ١٢ وبدرستی که برای ماست هر آینه آخرت واولی ١٣ پس بیم نمودیم شما را از آتشی که زبانه میکشد ١٤ در نیاید در آن مگر بدبخت تری که تکذیب کرد وروی گردانید ١٥ وزود باشد که دور گردانیده شود از آن پرهیزکارتری ١٦ که میدهد مال خود را که پاک شود ١٧ ونیست مر هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود ١٨ مگر جستن روی پروردگار خود که برتر است ١٩ وهر آینه زود باشد که خشنود شود ٢٠

سورهٔ ضحی ده آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بچاشتگاه ١ وشب آنگاه که بیارامد ٢ که نه واگذاشت تورا پروردگار تو ونه دشمن گشت ٣ وهر آینه آخرت بهتر است برای تو از این جهان ٤ وهر آینه زود باشد که عطا فرماید بتو پروردگار تو پس خشنود شوی ٥ آیا نیافت تورا یتیم پس جای داد ٦ ویافت ترا گمشده پس راه نمود ٧ ویافت تورا درویش پس بی نیاز گردانید ٨ پس اما یتیم را پس قهر مکن ٩ واما خواهنده را پس زجر مکن ١٠ واما بنعمت پروردگار خود پس حدیث کوی ١١

سورهٔ انشرح هشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا گشاده نکردیم برای تو سینه تورا ١ وبرداشتیم از تو بار تورا ٢ که بشکست در آورده بود پشت تورا ٣ وبلند گردانیدیم برای تو ذکر تورا ٤ پس بدرستی که با دشواری آسانیست ٥ بدرستی که با دشواری آسانیست ٦ پس چون فارغ شدی رنج بکش ٧ وبسوی پروردگار خود پس رغبت نمای ٨

سورهٔ تین هشت آیه وآن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بانجیر وزیتون ١ وطور سینا ٢ واین شهر با امن وامان ٣ که بتحقیق آفریدیم آدمی را در نیکوترین راستکردنی ٤ پس باز گردانیدیم او را فروترین فروتران ٥ مگر آنانکه ایمان آوردند وکردند شایسته ها را پس مر ایشانراست مزدی بدون منت نهاده شده ٦

ربك وما قلى ٣ وللاخرة خير لك من الاولى ٤ ولسوف يعطيك ربك فترضى ٥ الم يجدك يتيما فاوى ٦ ووجدك ضالا فهدى ٧ ووجدك عائلا فاغنى ٨ فاما اليتيم فلا تقهر ٩ واما السائل فلا تنهر ١٠ واما بنعمة ربك فحدث ١١

سورة الانشراح ثمانى ايات وهى مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم نشرح لك صدرك ١ ووضعنا عنك وزرك ٢ الذى انقض ظهرك ٣ ورفعنا لك ذكرك ٤ فان مع العسر يسرا ٥ ان مع العسر يسرا ٦ فاذا فرغت فانصب ٧ والى ربك فارغب ٨

سورة والتين ثمانى ايات وهى مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والتين والزيتون ١ وطور سينين ٢ وهذا البلد الامين ٣ لقد خلقنا الانسان فى احسن تقويم ٤ ثم رددناه اسفل سافلين ٥ الا الذين امنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر غير ممنون ٦ فما يكذبك

بعد بالدین ٧ الیس الله باحکم الحاکمین ٨ سورة العلق تسع عشرة آیة وهی مکیة بسم الله الرحمن الرحیم اقرأ باسم ربك الذی خلق ١ خلق الانسان من علق ٢
اقرأ وربك الاکرم ٣ الذی علم بالقلم ٤ علم الانسان ما لم یعلم ٥ کلا ان الانسان لیطغی ٦ ان رآه استغنی ٧ ان الی ربك الرجعی ٨ أرأیت الذی
ینهی ٩ عبدا اذا صلی ١٠ أرأیت ان کان علی الهدی ١١ او امر بالتقوی ١٢ أرأیت ان کذب وتولی ١٣ الم یعلم بان الله یری ١٤ کلا لئن لم ینته لنسفعا
بالناصیة ١٥ ناصیة کاذبة خاطئة ١٦ فلیدع نادیه ١٧ سندع الزبانیة ١٨ کلا لا تطعه واسجد واقترب ١٩ سورة القدر خمس آیات وهی مکیة بسم الله الرحمن الرحیم انا انزلناه

ترا بعد از این در روز جزا ٧ آیا سوره اقرا نوزده آیه و آن مکیست نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگان ٨

بنام خدای بخشاینده مهربان

بخوان بنام پروردگارت که آفرید ١ آفرید آدمی را از خون بسته ٢ بخوان و پروردگار تو کریم است ٣
آنکه آموخت بقلم ٤ آموخته آدمی را آنچه نمیدانست ٥ نه چنانست بدرستیکه آدمی هر آینه از حد
بیرون میرود ٦ آنکه ببیند خود را که بی نیاز شده ٧ بدرستیکه بسوی پروردگار تست بازگشت ٨
آیا دیدی آنرا که باز میداشت ٩ بنده را چون نماز میگذارد ١٠ آیا دیدی که اگر بود بر راست ١١
یا امر کرد بپرهیزکاری ١٢ آیا دیدی که اگر تکذیب نمود و روی گردانید ١٣ آیا نمیدانست که خدا میبیند ١٤
نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد هر آینه بکشیم البته بموی پیشانی ١٥ موی پیشانی
دروغگوی خطاکار ١٦ پس باید که بخواند همنشینان خود را ١٧ زود باشد که بخوانیم زبانیه را ١٨ نه
چنانست فرمان مبر او را سوره قدر پنج آیه و آن مکیست و سجده کن و نزدیک شو ١٩

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستیکه ما فرو فرستادیم آنرا در شب قدر ١ و چه دانا کرد ترا که چیست شب قدر ٢ شب
قدر بهتر است از هزار ماه ٣ فرود آیند فرشتگان و روح درآن باذن پروردگارشان از هر کاری ٤
سلامتیست این تا سوره بینه هشت آیه و آن مدنیست وقت طلوع صبح ٥

بنام خدای بخشاینده مهربان

نبودند آنکسانی که کافر شدند از اهل کتاب و شرک آرندگان باز ایستادگان تا بیاید ایشانرا حجتی
١ فرستاده از خدا که میخواند صحیفهای پاکیزه را ٢ در آنهاست نوشتهای درست و پراکنده نشدند
آنانکه داده شدند کتاب را مگر از پس آنچه آمد ایشانرا حجتی ٤ و فرموده نشدند مگر آنکه بپرستند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را مایلان بحق و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را و آنست دین
درست ٥ بدرستیکه آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ جاوید باشند در آن
آنگروه ایشان بدترین آفریدگانند ٦ بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها را آنگروه
ایشان خوبترین آفریدگانند ٧ پاداش ایشان نزد پروردگارشان بهشتهای مقیم دایمیست که میرود
از زیر آنها جویها جاوید ایشان در آنها همیشه خشنود شد خدا از ایشان و ایشان خشنود شدند از او
این برای کسیست که بترسد از پروردگارش ٨ سوره زلزال نه آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

في لیلة القدر ١ وما ادراك ما
لیلة القدر ٢ لیلة القدر خیر من
الف شهر ٣ تنزل الملائکة والروح
فیها باذن ربهم من کل امر ٤ سلام هی
حتی مطلع الفجر ٥
سورة البینة ثمانی آیات وهی مدنیة
بسم الله الرحمن الرحیم
لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب
والمشرکین منفکین حتی تأتیهم البینة
١ رسول من الله یتلو صحفا مطهرة ٢
فیها کتب قیمة ٣ وما تفرق الذین اوتوا
الکتاب الا من بعد ما جاءتهم البینة
٤ وما امروا الا لیعبدوا الله مخلصین
له الدین حنفاء ویقیموا الصلوة
ویؤتوا الزکوة وذلك دین القیمة ٥
ان الذین کفروا من اهل الکتاب والمشرکین
فی نار جهنم خالدین فیها اولئك
هم شر البریة ٦ ان الذین آمنوا و
عملوا الصالحات اولئك هم خیر البریة
٧ جزاؤهم عند ربهم جنات عدن
تجری من تحتها الانهار خالدین
فیها ابدا رضی الله عنهم ورضوا
عنه ذلك لمن خشی ربه ٨
[illegible]
[illegible]

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ
أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ٨ سورة العاديات احدى عشرة اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ١ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ٢ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ٣ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ٤ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٦ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٧
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ٨ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ٩ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ١٠ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ١١ سورة القارعة ثماني اية وهي مكية

چون بزلزله دراورده شود زمین زلزله اش را ١ وبیرون افکند زمین بارهایش را ٢ وگوید انسان
چیست مر انرا ٣ انروز حدیث کند خبرهایش را ٤ بانکه پروردگار تو وحی کرده مر انرا ٥ انروز
باز گردند مردم پراکنده ٦ تا نموده شود کردارهای ایشان ٧ پس کسی که بکند وزن مورچه نیکی
ببیند انرا ٨ وکسی که بکند وزن مورچه بدی ببیند انرا ٩

سورهٔ عادیات یازده ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

قسم بدوندهای با اواز نفس زدنی ١ پس اتش برارندها باتش زنه سم اتش زدنی ٢
پس غارت کنندگان بوقت صبح ٣ پس برانگیزنده بان گرد را ٤ پس در میانه شدند بان جماعتی را ٥
بدرستی که انسان مر پروردگار خود را هراینه ناسپاس ٦ وبدرستی که او برایر هراینه گواهست ٧
وبدرستی که او برای دوستی مال هراینه سخت است ٨ ایا پس نمیداند چون برانگیخته میشود انچه در قبرهاست ٩
وحاضر کردانیده شود انچه در سینهاست ١٠ بدرستی که پروردگارشان بایشان انروز هراینه اگاهست ١١

سورهٔ قارعه هشت ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

ان درهم کوبنده چیست ان درهم کوبنده ١ وچه دانا کرد ترا که چیست ان درهم کوبنده ٢ روزی
که باشند مردم چون پروانه پراکنده ٣ وباشد کوهها چون پشم وازده ٤ پس اما انکه گران امد
سنجیدهای او ٥ پس او ست در زندگانی پسندیده ٦ واما انکه سبک امد سنجیدهای او
پس ماوای او دوزخ است ٧ وچه چیز دانا کرد ترا که چیست ان ٨ اتشی است بغایت سوزنده ٩

سورهٔ تکاثر هشت ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بغفلت انداخت شمارا مباهات در بسیاری ١ تا زیارت کردید گورستانها را ٢ نه چنانست
زود باشد که بدانید ٣ پس نه چنانست زود باشد که بدانید ٤ نه چنانست اگر بدانید دانستن
یقینی ٥ هراینه ببینید البته دوزخ را ٦ پس هراینه ببینید انرا بدیده یقین ٧ پس هراینه پرسیده
خواهید شد انروز از نعمتها ٨

سورهٔ عصر سه ایه وان مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

سوگند بعصر ١ بدرستی که انسان هراینه در زیانکاریست ٢ مگر انانکه ایمان اوردند و
کردند شایستهها و وصیت کردند بحق و وصیت کردند بشکیبائی ٣

بسم الله الرحمن الرحيم
الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ ١ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا الْقَارِعَةُ ٢ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ
كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٣ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٤ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٥
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٦
وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ نَارٌ حَامِيَةٌ ٨

سورة التكاثر ثماني اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ٢
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٣ ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ
الْيَقِينِ ٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ ٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ
النَّعِيمِ ٨

سورة العصر ثلث اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
وَالْعَصْرِ ١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ إِلَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ٣

سورة الهمزة تسع ايات وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم ويل لكل همزة لمزة ١ الذي جمع مالا وعدده ٢ يحسب ان ماله اخلده ٣ كلا لينبذن
في الحطمة ٤ وما ادراك ما الحطمة ٥ نار الله الموقدة ٦ التي تطلع على الافئدة ٧ انها عليهم مؤصدة ٨ في عمد ممددة ٩ سورة الفيل خمس ايات مكية
بسم الله الرحمن الرحيم الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل ١ الم يجعل كيدهم في تضليل ٢ وارسل عليهم طيرا ابابيل ٣ ترميهم بحجارة من سجيل
٤ فجعلهم كعصف ماكول ٥ سورة قريش اربع ايات وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم لايلاف قريش ١ ايلافهم رحلة الشتاء والصيف

٢ فليعبدوا رب هذا البيت الذي
اطعمهم من جوع ٣ وامنهم من خوف ٤
سورة الماعون سبع ايات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
ارايت الذي يكذب بالدين ١
فذلك الذي يدع اليتيم ٢ ولا
يحض على طعام المسكين ٣ فويل
للمصلين ٤ الذين هم عن صلاتهم
ساهون ٥ الذين هم يراءون ٦
ويمنعون الماعون ٧
سورة الكوثر ثلث ايات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
انا اعطيناك الكوثر ١ فصل لربك
وانحر ٢ ان شانئك هو الابتر ٣
سورة الكافرون ست ايات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
قل يا ايها الكافرون ١ لا اعبد
ما تعبدون ٢ ولا انتم عابدون
ما اعبد ٣ ولا انا عابد ما عبدتم
٤ ولا انتم عابدون ما اعبد ٥
لكم دينكم ولي دين ٦
سورة النصر ثلث ايات وهي مدنية

سورهٔ همزه نُه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

وای بر هر عیب کننده بدگوئی طعن زننده ١ آنکه جمع کرد مالی و شمرد آنرا ٢ می پندارد که مال او جاوید
کرداند او را ٣ نه چنانست هر اینه انداخته شود در آتش درهم شکننده ٤ و چه دانا کرد ترا که
چیست آن آتش درهم شکننده ٥ آتش خدا افروخته شده ٦ که بر آید بر دلها ٧ بدرستی که آن بر ایشان است
سرپوشیده شده ٨ در ستونهای کشیده شده ٩

سورهٔ فیل پنج آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو با اصحاب فیل ١ آیا نکردانید بداندیشی ایشانرا در تباهی ٢
و فرستاد بر ایشان پرنده گروه گروه ٣ می انداختند ایشانرا بسنگها از گل سنگ شده ٤ پس
کردانید ایشانرا چون برگ خورده شده ٥

سورهٔ قریش چهار آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

برای الفت کردن قریش ١ الفت کردن ایشان در کوچ زمستان و تابستان ٢ پس باید
بپرستند پروردگار این خانه را ٣ آنکه طعام دادشان از گرسنگی و ایمن کردشان از بیم ٤

سورهٔ ماعون هفت آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

آیا دیدی آنکه تکذیب مینمود بدین ١ پس آن آنکه جفا میراند یتیم را ٢ و ترغیب نمیکند
بر طعام درویشان ٣ پس وای مر نمازکنندگانرا ٤ آنانکه ایشان از نمازشان غافلانند ٥
آنانکه ایشان ریا کارکنند ٦ و منع میکنند منفعت از خلق ٧

سورهٔ کوثر سه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستی که ما عطا کردیم ترا کوثر ١ پس نماز کن برای پروردگارت و نحر کن ٢ بدرستی که دشمن تو
او است دم بریده ٣

سورهٔ کافرون شش آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

بگو ای کافران ١ نمی پرستم آنچه [illegible] ٢ و نه شما [illegible] ٣
و نه من [illegible] ٤ و نه شما پرستنده اید آنچه را [illegible] ٥ مر شما را
دین شما و مراست دین من ٦

سورهٔ نصر سه آیه و آن مدنیست

بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاء نصر الله والفتح ١ ورأيت الناس يدخلون في دين الله افواجا ٢ فسبح بحمد ربك
واستغفره انه كان توابا ٣ سورة اللهب خمس اية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم تبت يدا ابي لهب وتب ١
ما اغنى عنه ماله وما كسب ٢ سيصلى نارا ذات لهب ٣ وامرأته حمالة الحطب ٤ في جيدها حبل من مسد ٥ سورة التوحيد اربع اية
بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد ١ الله الصمد ٢ لم يلد ولم يولد ٣ ولم يكن له كفوا احد ٤ سورة الفلق خمس اية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
قل اعوذ برب الفلق ١ من شر ما خلق
٢ ومن شر غاسق اذا وقب ٣ ومن
شر النفاثات في العقد ٤ ومن شر
حاسد اذا حسد ٥

سورة الناس ست اية وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
قل اعوذ برب الناس ١ ملك
الناس ٢ اله الناس ٣
من شر الوسواس الخناس ٤
الذي يوسوس
في صدور الناس ٥
من الجنة والناس ٦

بسم خدای بخشاینده مهربان
چون آید نصرت خدا و فتح ١ و ببینی مردمان را که داخل شوند در دین خدا فوج فوج ٢ پس
تسبیح گوی بستایش پروردگارت و آمرزش خواه از او بدرستی که او هست توبه پذیرنده ٣

سورهٔ لهب پنج آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان
هلاک باد دو دست ابی لهب و هلاک شد ١ نکرد کفایت از مال او و آنچه کسب کرد ٢
زود باشد که داخل شود آتشی را که صاحب شعله است ٣ و زن او کشنده هیزم است ٤
در گردن او ریسمانیست **سورهٔ اخلاص چهار آیه و آن مکی است** از لیف خرما ٥

بسم خدای بخشاینده مهربان
بگو اوست خدای یگانه ١ خداست که قصد و امید خلائق بسوی اوست ٢ نزاده
و نه زاییده شده ٣ و نبود مر او را مانند و همتا احدی ٤

سورهٔ فلق پنج آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان
بگو پناه میبرم به پروردگار سپیده دم ١ از بدی آنچه آفرید ٢ و از بدی شب چون تاریک
شود ٣ و از بدی دمندگان در گرهها ٤ و از بدی حسد برنده چون حسد برد ٥

سورهٔ ناس شش آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان
بگو پناه میبرم به پروردگار مردمان ١ پادشاه مردمان ٢ خدای مردمان ٣ از شر
وسوسه کننده ٤ باز پس رونده ٥ آنکه وسوسه
میکند در سینه های مردمان
از جن و آدمیان ٦

خاتمه

جامع ترین کلامیکه از رشحات اقلام اعلام عوالم قدس نقش پذیر تقریر و تحریر تواند شد کلمه جامعه حمد دانای جهان آرائیست که جمیع تحرکات علویه و سکنات سفلیه محض ثمره شجره مشیت اواست هر صفحه از صفحات وجود و هر ورقی از اوراق اشجار غیب و شهود بر قدرت کامله اش قرآنی ناطق و هر حرفی از حروف کلمات آیات ظاهره و بینات باهره بر حکمت شامله اش فرقانی صادق حکیمی که در عالم بیرنگی بنوعی نیرنگ یکرنگی ریخته که تمامی موجودات را با این همه اختلاف در افرینش از خود راضی ساخته عبید را بعبدی و عنید را بسرمندی كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ و درود فراوان و ثنای بی پایان بر صدر نشین نشیمن غیب و شهود و متکی بر بساط قرب و مقام محمود آرایش ده عالم نمایش ده آدم راهنمائی که پرتوی از مشاعل قلب قابلیتش قرآنیست که تمام بلغای قحطان از زیر محوا بلاغتش چشم و دل سیراخورین نقشی است که از پرده خفا بعالم ظهور قدم گذاشته و خیمه اقبال وجود آدم خاتم نبوت در انگشت معجز نمایش نقش کشت بنیاد آدم بین الماء والطین نگاشته و بر آل امجادش که روشنی بخش آسمان و زمین و فرمان خلافتشان در یمین اوست لا سیما قطب فلک امامت مرکز دایره خلافت نقطه بای بسم الله وکیل کارخانه ایجاد حاکم باستحقاق اقالیم سبع سند انکه محبتش بر کاینات فرض عین و عین فرض است برهان الموحدین امیر المؤمنین و امام المتقین وصی رسول رب العالمین اسد الله الغالب علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم اجمعین **اما بعد** چون کتاب مستطاب حرز الامان و ثمره شجره حضرت سبحان المسمی بمواید الرحمان فی ترجمه القرآن که جناب فخر المحققین والمدققین والمجتهدین جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع والاصول مروج الاحکام و حجة الاسلام مروج اخبار و ناقد آثار کاشف آیات قرآنی و عارف اسرار ربانی المولی محمد بن حسین ملقب بجمال الدین و معروف و موصوف به آقا جمال محقق خونساری طاب ثراه حسب الامر پادشاه شاهنشاه ایران نادر شاه افشار از آغاز تا انجام بی زیاده و نقصان حرف بحرف و لفظ بلفظ از لغت عرب بزبان فارسی ترجمه و نقل کرده مانند شاهدی بمقصور با کمال جمال حور در پرده خفا مستور بود و از فرط نور برای نزدیک و دور اقتضای بروز و ظهور می نمود تا که معنی فیهن خیرات حسان ظاهر سازد و بتفسیر کانهن الیاقوت والمرجان بپردازد بسعی و همت بلند جناب مستطاب نور سلسله والمفاخر منتخب دفتر سعادت حاجی میرزا موسی تاجر اصفهانی که رای مشکل گشایش مفتاح کنوز فضایل است بدست آمد لهذا در این وقت این بنده حضرت رب الارباب میرزا محمد ملک الکتاب حسب الاشاره آن عالیجناب این خجسته کتاب مستطاب را بزیور طبع در آورده منت خدای را محمد ...

مطلع عالم بدر خشید و نسیمهای معرفت الهی بر اجساد موجودات بوزید اگر طالبان طرق هدی عمر گرانمایه را نثار این گوهر بیهمتا نمایند بجاست واگر فارسی دانان عالم نقد جان در بهای این در یکتا بخشند روا بیست پس از بهر بهتر همان که این حسن خدا داد را ختم بنام نامی نوابه علیه عالیه متعالیه ستر کبری و خدر علیا صبیحه عصمت بانوی بانوان جهان خورشید بانو غرا باغی معروف بخان قزی شاهزاده قفقازیه نموده عذر عذرای خلاص را کلکون و خیدرا در زمره دولتخواهان

مقرون سازد تا ضمنا این نامه نامی و فرمان گرامی ناظران را راه نمائی و غایبان را ارمغانی و ان علیا مخدره محترمه را در صفحه عالم یادکار و نشانی باشد و کافه مسلمین را حظی وافی و بهره کافی در این عالم فانی بلاد باقی حاصل آید و سبب رستکاری این بنده عاصی کردد انه قریب مجیب

چون این کتاب مستطاب مواید الرحمن از کتب خانه نادری به ارث به نواب علیه عالیه موصوف رسیده لهذا حسب الاجازه ان مخدره در دفتر کورنمنت هندوستان بموجب قانون ۲۰ سنه ۱۸۴۷ ثبت کردید کسی بدون اجازت طبع نفرماید جهت اطلاع عرض شد

BAD STATE ... BRARY

MIRZA MOHAMED SHIRAZI
ملک الکتاب
BOMBAY